

၁။ ကမ္မက္ခန္ဓက

၁။ တဇ္ဇနိယကမ္မကထာ

၁။ (ယေန သမယေန-အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ တဇ္ဇနိယကမ္မ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူအပ်သေးသည်၊ ဟောတိ) [တေနသမယေန၏ အနိယမထည့်သည်၊ နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း ဤနည်းမှီ၍ ထည့်ပါ။] တေန သမယေန-တဇ္ဇနိယကံကို ပညတ်တော် မမူအပ်သေးရာ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-အလုံးစုံ သော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဝါ-သာဝတ္ထိမြို့၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်မည်သော၊ အနာထပိဏ္ဍိ ကဿ-၏၊ အာရာ မေ-အာရာမိ၌၊ ဝါ-ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ-သီတင်းသုံးတော် မူ၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန-မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝတ္ထိမြို့အနီး ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်ကြီးဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ- ပဏ္ဍုက၊ လောဟိတကမည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အတ္တနာ-ကိုယ်တိုင်၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြုတတ်ကြကုန်၏၊ ကလဟ ကာရကာ-ခိုက်ရန်ကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ ဝိဝါဒကာရကာ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုမှု ကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ ဘဿကာရကာ-များစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို ပြု တတ်ကြကုန်၏၊ (စကားများကြကုန်၏။) သံယေ-၌၊ အဓိကရဏကာရကာ-အဓိ ကရဏ်းကို ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ အညေ-မိမိတို့မှ တစ်ပါးကုန်သော၊ ယေစ ဘိက္ခု- တို့သည်လည်း၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-န်၏၊ ပေ၊ သံယေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-န်၏၊ တေပိ-ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ (“ဝဒန္တိ” ၌စပ်) ဝါ-တို့သို့လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ- ချဉ်းကပ်၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ (ကံ)။

အာယသ္မန္တော-အရှင်တို့၊ တုမေ-အရှင်တို့သည်၊ (“ပဋိမန္တေထ” ၌စပ်) ဝါ- တို့ကို၊ ဧသော-ဤရဟန်းသည်၊ (ဤ ရဟန်းက) မာ အဇေသိ-မနိုင်ပါစေလင့်၊ ဗလဝါဗလဝံ-အလွန်အားရှိစွာ၊ (အာဘောင် အာရင်း သန်သန်ဖြင့်) ပဋိမန္တေထ- ပြန်ပြောကြကုန်လော၊ တေန-ထိုသို့ပြန်ပြောခြင်းကြောင့်၊ တုမေ-တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ တရာစ-သာ၍ ပညာရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗျတ္တတရာစ - သာ၍ထက်မြက်

ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ။ ။ ဗုဒ္ဓေါသည် ဂုဏ်ကိုပြသော ဝိသေသန၊ ဘဂဝါသည် အမည်တော် ကိုပြသော ဝိသေသတည်း။ “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ၊ ပေ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ” ၌ ဘဂဝါနာမည်တော် ကို ပဓာနထား၍ ဗုဒ္ဓေါကို ဂုဏ်တော်အဖြစ်ဖြင့် ပြပုံကိုထောက်ပါ။ ရှေးနိဿယ၌ကား “ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်” ဟု ပေးလေသည်။

ဘဏ္ဍန၊ ကလဟ။ ။ ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ပေသုညသိက္ခာ ပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။ ရှေးနိဿယ၌ကား “ဘဏ္ဍနကာရကာ-မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ကလဟကာရကာ-မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏” ဟု ပေးသည်။

သုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတရာစ-သာ၍ ဗဟုသုတရှိသုတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလမတ္တရာစ-သာ၍ စွမ်းနိုင်သုတို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဟောန္တိ-ဖြစ်နိုင်ကုန်၏။) အသမထိုရဟန်းမှလည်း၊ မာ ဘာယိတ္ထ-မကြောက်ကြကုန်လင့်၊ မယမ္ပိ-တပည့်တော်တို့သည်လည်း၊ အမှာကံ-အရှင်တို့၏၊ ပက္ခာ-အသင်းအပင်းတို့သည်၊ (ဘက်သားတို့သည်) ဘဝိဿာမ-ဖြစ်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ တေန-ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ အနုပ္ပန္နာနိ-မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဘဏ္ဍာနိစ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နာနိ-ဖြစ်ပြီးကုန်သော၊ (ဖြစ်ပြီးသောဘဏ္ဍာနနှင့်တူကုန်သော) ဘဏ္ဍာနာနိစ - တို့သည်လည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ-လွန်စွာတိုးပွားခြင်းငှာ၊ ဝေပုလ္လာယ-ပြန်ပြောကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

[အပ္ပိစ္ဆာ စသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိက-သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍ၊ အဋ္ဌကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ယေ တေ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ နည်းသောအလိုရှိကြကုန်၏။ ဝါ-အလိုမရှိကုန်၊ သန္တုဋ္ဌာ-ရရှိသမျှ၊ ပစ္စယဖြင့်၊ အားရကျေနပ်၊ ရောင့်ရဲတတ်ကြကုန်၏။ လဇ္ဇိနော-မကောင်းမှုမှရှုတ်ခြင်းရှိကြကုန်၏။ ကုက္ကုစ္စကာ-အပ်လေသလော၊ မအပ်လေသလောဟု၊ တွေးတောနှိုင်းဆ၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စရှိကြကုန်၏။ သိက္ခာကာမာ-သိက္ခာသုံးပါးကိုလိုလားကြကုန်၏။ [ဒုတိယပါရာဇိက ပါဠိတော်ကိုကြည့်၍ ပေယျာလဖော်ထားပါသည်။ နောက်၌လည်း ဤသို့ ဖော်ပါ။] တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ-အောက်တန်းစားဟု၊ အသိမှတ်ပြုလျက်၊ ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ ဝါ-အယုတ်သဘော၊ ထုတ်မပြောဘဲ၊ တွေးတောကြံစီကြကုန်၏။ (ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။) ခိယန္တိ-အပြစ်ကိုပြု၊ ရှုံ့ချကြကုန်၏။ ဝါပါစေန္တိ-အပြစ်ကို ကျယ်ပြန့်စေကြကုန်၏။ (လူများက ကဲ့ရဲ့ရာ၌ “ရပ်တကာနံ့၊ စပ်ရာဖြန့်လျက်၊ ကျယ်ပြန့်စေကြကုန်၏” ဟု ပေးပါ။) (ကိ-အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချ၊ အပြစ်ကိုကျယ်ပြန့်စေကြကုန်သနည်း။) ကထံဟိ-အဘယ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍုကာလောဟိတကာ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-န်သည်၊ (ဘဝိဿန္တိ) နာမ-ဖြစ်ကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ အညေ၊ ယေစ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-န်၏။ တေပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-၍၊ မာ ခေါ် တုမေ အာယသ္မန္တော၊ ပေ၊ ပက္ခာ ဘဝိဿာမာတိ-မာ ခေါ် တုမေ

အာယသ္မန္တော၊ ပေ၊ ပက္ခာ ဘဝိဿာမဟူ၍၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝက္ခန္တိနာမ-ပြောကြရကုန်

အမှာ။ ။ “ဥဇ္ဈာယန္တိ” စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ ဒုတိယအုပ်၊ ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။ ကထံဟိ နာမ၌ နာမကို ကြိယာနှင့်ဘွဲ့၍ အနက်ပေးရပုံကိုလည်း ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ၊ ဒု-အုပ်၊ အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်း “ကထံ ဟိ နာမ” အဖွင့်၌ လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍ “သမာပဋိဿသိ” အဖွင့်၌ လည်းကောင်း ပြထားပြီ။ ရှေးနိဿယ၌ နာမကို ကြိယာနှင့်မတွဲဘဲ “ကထံ ဟိ နာမ - အဘယ်ကြောင့်လျှင်” ဟု သုံးပုဒ်လုံး တွဲ၍ ပေးလေ၏။

တုံဘိသနည်း၊ တေန-ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ အနုပုဗ္ဗန္ဓာနိ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိ-
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချ၊ အပြစ်ကို ကျယ်ပြန့်စေကြကုန်၏။

၂။ အထ-ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချ၊ အပြစ်ကို ကျယ်ပြန့်စေကြပြီးရာ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊
ဘဂဝတော-အား၊ ဧတမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ-လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊
အထ-လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဧတသ္မိံ နိဒါနေ-ဤအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧတသ္မိံ ပကရဏေ-ဤအရာကြောင့်၊ (ပဏ္ဍုကလောဟိတကရဟန်းတို့၏
မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ဘဏ္ဍနစသောအမှုကိုပြု၍၊ အခြားရဟန်းတို့ကိုလည်း ဘဏ္ဍန
စသောအမှုကိုပြုအောင် အားပေးမှုဟူသော ဤအကြောင်းအရာကြောင့်) [နောက်
နောက်ကံတို့၌လည်း ဤနည်းကိုမိုး၍ အနက်အကျယ်ဆိုပါ။] ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်း
အပေါင်းကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ-စည်းဝေးစေပြီး၍၊ (အတူတကွ ကောင်းစွာကျ
ရောက်စေပြီး၍-သဒ္ဒတ္ထ၊) ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပဋိပုစ္ဆိ-မေးတော်မူပြီ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ-
ဘိက္ခုတို့၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ-န်သည်၊
(ဟောန္တိ) ကိရ-ဖြစ်ကုန်သတဲ့ဟု ကြားရသည် ကား၊ သစ္စံ-မှန်သလော ၊အညေ၊
အဓိကရဏကာရကာ-န်၏၊ တေပိ ဥပသင်္ဂံ မိတွာ-၍၊ မာခေါ တုမေ့ ၊ပေ၊ ပက္ခာ
ဘဝိဿာမာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝဒန္တိကိရ- ပြောဆိုကြကုန်သတဲ့ဟု ကြားရသည်
ကား၊ သစ္စံ-လော၊ တေန အနုပုဗ္ဗန္ဓာနိ ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိကိရ-ဖြစ်ကုန်သတဲ့ဟု ကြားရ
သည်ကား၊ သစ္စံ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား၊ သစ္စံ-
မှန်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

[အနုပုဗ္ဗန္ဓာနိ-စသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကိုလည်း သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ၌
ပြခဲ့ပြီ။] ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ ဝိဂရဟိ-ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ-တို့ မောယပုရိသာန-
မဂ်ဖိုလ်မမှီး၊ အချည်းအနီးယောက်ျားဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ (ကမ္မ-
အလုပ်သည်၊) အနုပုဗ္ဗန္ဓာနိ-မလျောက်ပတ်၊ (ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ဟိရိ
ဩတ္တပ္ပအစရှိသောတရား၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ သာသနာတော်တို့၏ အရိပ်အရောင်
ဖြစ်သော သုန္ဒရဘောဂုဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်၊) (အနုပုဗ္ဗန္ဓာနိ-ကြောင့်၊) (အနု
နုလောမိကံ-မလျော်၊ (ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြုတတ်သော ဟိရိဩတ္တပ္ပ အစရှိသော
တရား၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ သာသနာတော်အားလျော်စွာ မဖြစ်) အနုနုလောမိကတ္တာ-
ကြောင့်၊) အပုဋိရူပံ-မသင့်တော်၊ (ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော ဟိရိဩတ္တပ္ပအစရှိ
သောတရား၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၊ သာသနာတော်နှင့်တူသော သဘောမရှိ၊) အပုဋိ
ရူပတ္တာ-ကြောင့်၊) အဿမဏကံ-ရဟန်းတို့၏အလုပ် မဟုတ်၊ (အဿမဏ
ကတ္တာ-ကြောင့်၊) အကပ္ပိယံ-ရဟန်းတို့အား မအပ်၊ (အကပ္ပိယတ္တာ-ကြောင့်၊)
အကရဏိယံ-ရဟန်းတို့သည် မပြုသင့် မပြုထိုက်။ [“အနုပုဗ္ဗန္ဓာနိ” စသော ပုဒ်တို့၏
အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ ဒု-အုပ် သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့ ကထံဟိ-အဘယံကြောင့်၊ တေ မောယပုရိသာ-တို့သည်၊ ဘဏ္ဍန
 ကာရကာ၊ ပေ၊ အဓိကရဏကာရကာ (ဘဝိဿန္တိ)နာမ-ဖြစ်ကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊
 ပေ၊ အညေ၊ ပေ၊ ဝက္ခန္တိနာမ၊ ပေ၊ သံဝတ္တန္တိနာမ-ကုန်တုံဘိသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ-
 တို့ ဧတံ-ဤအလုပ်သည်၊ အပ္ပသန္ဓာနံ-သာသနာတော်၌ မကြည်ညိုကုန်သေးသူတို့
 ၏၊ ပသာဒါယဝါ-ကြည်ညိုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပသန္ဓာနံ-သာသနာတော်၌
 ကြည်ညိုပြီးသူတို့၏၊ ဘိယျောဘာဝါယဝါ-လွန်စွာတိုးပွားခြင်းငှာလည်းကောင်း၊
 န-မဖြစ်၊ အထခေါ-စင်စစ်ကား၊ အပ္ပသန္ဓာနံ-တို့၏၊ အပ္ပသာဒါယစ-မကြည်ညိုခြင်း
 ငှာလည်းကောင်း၊ ပသန္ဓာနံ-န်သော၊ ဧကစ္စာနံ-အချို့သော ပုထုဇဉ်တို့၏၊ အည
 ထတ္တာယစ- ကြည်ညိုခြင်းမှ တစ်ပါးသော အပြား၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဝိပုဋိသာရ
 အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဘဂဝါ၊ တေ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အနေကပရိယာယေန-
 ဝပါးမက များစွာသောအကြောင့်ဖြင့်၊ ဝါ-ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ ဝိဂရဟိတွာ-
 ကဲ့ရဲ့တော့မူပြီး၍၊ ဒုဗ္ဘရတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဒါယကာတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်း
 ဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပေါသတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ခဲယဉ်း
 သဖြင့်ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏
 လည်းကောင်း၊ မဟိစ္ဆတာယ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ များစွာအလိုရှိသော ကိုယ် စိတ်
 ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ အသန္တုဋ္ဌိ တာယ-ရရှိသမျှ၊
 ပစ္စယဖြင့်၊ အားရနိုင်ဘိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသော ကိုယ်စိတ် ၂ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်း
 ဖြစ်ရာ အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဏိကာယ-အပေါင်းအဖော် ကိလေသာတို့
 နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းဟူသော အသံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ကောသဇ္ဇဿ-
 ပျင်းရိသော ကိုယ် စိတ် ၂ ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အသံဝရ၏ လည်းကောင်း၊
 အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အပြစ်ကို၊ ဘာသိတွာ-မိန့်တော် မူပြီး၍။

အနေကပရိယာယေန-ဖြင့်၊ သုဘရတာယ-မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဒါယကာ
 တို့သည်လည်းကောင်း လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိုယ်စိတ် ၂ ပါး၏
 ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သုပေါသတာယ-မိမိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း လွယ်ကူစွာ မွေးမြူအပ်သော ကိုယ်စိတ်
 ၂ပါး၏ ဖြစ်ကြောင့်ဖြစ်ရာ သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ အပိစ္ဆဿ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌
 အလိုမရှိကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌဿ-ရရှိသမျှ၊ ပစ္စယဖြင့်၊ အားရ
 နိုင်တောင်း၊ ရောင့်ရဲကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ သလ္လေခဿ-ကိလေသာ
 တို့ကို နည်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဓုတဿ-ကိလေသာ
 တို့ကို အကြွင်းမဲ့ခါချကြောင်း သံဝရ၏ လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကဿ-ကြည်ညို

ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ အပစယဿ-ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဝီရိယာရမ္မဿ-ဝီရိယကိုအားထုတ်ကြောင်း သံဝရ၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကို၊ ဘာသိတွာ-မိန့်တော်မူပြီး၍၊ [သံဝရကို အရကောက်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘာဝပစ္စည်း မပါသောပုဒ်များ၌ ကရဏသာဓိကြံလိုက်ပါသည်။]

ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ တဒနုစ္ဆဝိကံ-ထို ပညတ်တော်မူအပ်လတံ့သော ကံအား လျှောက်ပတ်သော၊ တဒနုလောမိကံ-ထိုပညတ်တော်မူအပ်လတံ့သော ကံအား လျော်သော၊ [သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူရာ၌ “ထိုပညတ်တော်မူအပ်လတံ့သော သိက္ခာပုဒ်အား” ဟု ဆိုပါ။] ဓမ္မိ-တရားရှိသော၊ ကထံ-ကို၊ ကတွာ-ပြုတော်မူ ပြီး၍၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူပြီ၊ (ကိ)။

ဘိက္ခဝေ-ဘိက္ခုတို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဝါ-ထိုသို့ ပဏ္ဍုကလောဟိတက ရဟန်းတို့၏ ဘဏ္ဍာနစသော အမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ အခြားရဟန်းတို့ကိုလည်း အားပေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ [နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း နည်းမီ၍ အနက်ဆိုပါ။] သံယော-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ-နံသော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနိယကမ္မံ-တဇ္ဇနိယကံကို၊ (ခြိမ်းချောက်ကြောင်းကံကို) ကရောတု-ပြုလော။

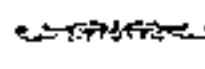
စ-ဆက်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ (ကိ-အဘယ်သို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုရာသနည်း)၊ ပဌမံ-စွာ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ စောဒေ တဗ္ဗာ-စောဒနာထိုက်ကုန်၏၊ စောဒေတွာ-စောဒနာပြီး၍၊ သာရေတဗ္ဗာ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေထိုက်ကုန်၏၊ သာရေတွာ-၍၊ အာပတ္တိံ-သို့၊ အာရောပေတဗ္ဗာ-တက် ရောက်စေထိုက်ကုန်၏၊ ဝါ-တင်ထိုက်ကုန်၏၊ အာပတ္တိံ၊ အာရောပေတွာ-၍၊ ဗျတ္တေန-ထက်မြက်သော၊ ပဋိဗလေန-ဌာန်ကရိုဏ်းကို ပီသစွာ ရွတ်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံယော-ကို၊ ဣပေတဗ္ဗော-သိစေထိုက်၏၊ (ကိ)။ . .

ဥတံ။ ၃။ ဘန္တေ-တို့၊ သံယော-သံယာတော်သည်၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ (ဝစနံ-စကားကို) သုဏာတု-နားစိုက်တော်မူပါ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ-နံသော၊ ဣမေ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ သံယဿ-၏၊ (ကမ္မံ-တဇ္ဇနိယကံသည်)၊ ပတ္တကလ္လံ-လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသည်၊ ယဒိ (သိယာ)-အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-သော်)၊ သံယော-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနိယကမ္မံ-ကို၊ ကရေယျ-ပြုရာပါ၏၊ ဧသာ-ဤသည်ကား၊ ဥတ္တိံ-သံယာတော် ကို သိစေခြင်းတည်း။

ကမ္မဝါစာ။ ။ သုဏ္ဏာတု မေ ဘန္တေ သံယော၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ
 ၊ပေ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ သံယော-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်
 ၌)၊ တဇ္ဇနိယံကမ္မံ-ကို၊ ကရောတိ-ပြုပါ၏၊ ယဿာယသ္မတော (ယဿ+အာယသ္မ
 တော)-အကြင် အရှင်အား၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊
 တဇ္ဇနိယဿ-တဇ္ဇနိယမည်သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊ ခမတိ-
 နှစ်သက်၏၊ သော-ထိုနှစ်သက်သော အရှင်သည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အဿ-
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဝါ-ဖြစ်ပါလော၊ ယဿ-အကြင် အရှင်အား၊ (ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ-
 တို့၏ အပေါ်၌၊ တဇ္ဇနိယဿ-သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊ ကရဏံ-သည်၊) နက္ခမတိ-
 မနှစ်သက်၊ သော-ထို မနှစ်သက်သော အရှင်သည်၊ ဘာသေယျ-ပြောရာပါ၏။
 ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဧတမတ္ထံ-ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝဒါမိ-
 လျှောက်ပါ၏ ၊ပေ၊ တတိယမ္ပိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ။ [သုဏ္ဏာတု မေ စသည်ဆိုပါ။]

နိဂုံး။ ။ သံယေန-သည်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်
 ၌)၊ တဇ္ဇနိယကမ္မံ-ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပါပြီ၊ သံယဿ-အား၊ (ယသ္မာ-ကြောင့်၊
 ပဏ္ဍုက လောဟိတကာနံ-တို့၏ အပေါ်၌၊ တဇ္ဇနိယဿ-သော၊ ကမ္မဿ-ကို၊
 ကရဏံ-သည်၊) ခမတိ-နှစ်သက်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ (အာသိ-
 ဖြစ်ပြီ) ဧဝံ-ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကြောင့်၊ ဧတံ-ဤသံဃာ၏ နှစ်သက်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ (နှစ်သက်ကြောင်းကို) ဓာရယာမိ-သိမှတ်ရပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (ဉာပေ
 တဗ္ဗော) ဣတိ-သို့၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ-ပြီ)။

အမှာ။ ။ ဤနည်းမိုး၍ နောက်နောက် ဥ တ်, ကမ္မဝါစာတို့၌ “ကမ္မံ-တဇ္ဇ
 နိယကမ္မပဋိပဿမ္ဘနကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ ယဒိ (သိယာ)” စသည်ဖြင့် အနက်ပေးပါ။
 ကမ္မဝါစာနှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်များကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ, မဟာခန္ဓက, ဥပသမ္ပဒ
 ဝိမိကထာ၌ ပြထားပြီ။

အဓမ္မကမ္မဒွါဒသက

၄။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တီဟိ, အင်္ဂေဟိ-အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်၊ (ဝါ-အင်္ဂါတို့တွင်
 တစ်ပါးပါးနှင့်) သမန္နာဝတံ-ပြည့်စုံသော၊ တဇ္ဇနိယကမ္မံ-သည်၊ အဓမ္မကမ္မဉ္စ-ဓမ္မ၏
 ဆန့်ကျင်ဘက် ကံသည်လည်းကောင်း၊ အဝိနယကမ္မဉ္စ-ဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ကံသည်လည်းကောင်း၊ ဒုဝုပသန္တဉ္စ-မကောင်းသဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ (ဘဏ္ဍန, ကလဟ စသော အဓိကရုဏ်းကို မကောင်းသဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်
 သည်လည်းကောင်း၊) ဟောတိ၊ အသမ္ပုခါ-မျက်ကွယ်၌၊ ဝါ-သံဃာ, ဓမ္မ, ဝိနယ

ပုဂ္ဂလတို့၏ မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ အပ္ပဋိပစ္ဆာ-
စုဒ္ဓိတက ရဟန်းကို မမေးမြန်းမူ၍၊ ကတံ ဟောတိ၊ အပ္ပဋိညာယ-စုဒ္ဓိတက ရဟန်း
၏ ဝန်မခံခြင်းဖြင့်၊ (စုဒ္ဓိတက ရဟန်းက မိမိ လွန်ကြူးအပ်သော ဝတ္ထု (သို့မဟုတ်)
အာပတ်ကို ဝန်မခံဘဲ) ကတံ ဟောတိ၊ တီဟိ-န်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ပေ၊
ဒုဝပသန္တဉ္စ ဟောတိ။ (၁)။

အပရေဟိပိ-အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တီဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ပေ၊ ဒုဝပသန္တဉ္စ
ဟောတိ၊ အနာပတ္တိယာ-အာပတ်မဟုတ်ဘဲ (အာပတ်မသင့်ဘဲ)၊ ပေ၊ အဒေသနာ
ဂါမိနိယာ-ဒေသနာဂါမ် မဟုတ်သော၊ အာပတ္တိယာ-ပါရာဇိကံ၊ သံဃာဒိသေသံ
အာပတ်ဖြင့်၊ ပေ၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ ဒေသိတာယ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသော်၊
ဝါ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးမှ၊ ကတံ ဟောတိ၊ ပေ၊ ဒုဝပသန္တဉ္စ ဟောတိ။ (၂)။

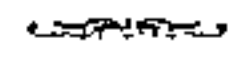
အပရေဟိပိ၊ ပေ၊ ဒုဝပသန္တဉ္စ၊ အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ ကတံ
ဟောတိ၊ အသာရေတွာ-အပြစ်ကို အမှတ်မရစေမူ၍၊ ပေ၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အနာရော
ပေတွာ-မတက်ရောက်စေမူ၍၊ (မတင်မူ၍)၊ ကတံ ဟောတိ၊ ပေ၊ (၃)။

အသမ္ပုခါ-ဘဲ၊ ကတံ ဟောတိ၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်၊ ကတံ ဟောတိ၊
ဝဂ္ဂေန-ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ကတံ ဟောတိ၊ ပေ၊ (၄) [အမှာ။ ။ ဤသို့
စသည်ဖြင့် ရှေ့ ၃ တိုက်တို့၌ပါသော “အသမ္ပုခါ ကတံ ဟောတိ” စသောပုဒ်တို့ကို
တစ်ပုဒ်စီမူတည်၍ “အဓမ္မေန ကတံ ဟောတိ၊ ဝဂ္ဂေန ကတံ ဟောတိ” ၂ ပုဒ်ကို
မူလီသွင်းလျှင် တိုက် (၉) ခု ဖြစ်၏၊ အားလုံးပေါင်းသော် တိုက် (၁၂) ခု ဖြစ်သည်။

၅။ ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကဉ္စလည်း ဤနည်းမို့၍ သိပါ၊ အနက်ကိုလည်း “ဓမ္မကမ္မဉ္စ-
ဓမ္မကံသည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ သုဝပသန္တဉ္စ-ကောင်းစွာ ငြိမ်းစေအပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ သမ္ပုခါ-သံဃ ဓမ္မ ဝိနယ ပုဂ္ဂလတို့၏ မျက်မှောက်၌” ဟုပေး၊ ကြွင်းပုဒ်များ
၌ အထူးမရှိပါ။

ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကံ-သည်၊

နိဋ္ဌိတံ = ပြီ။

အာကင်္ခမာနသက္က

၆။ တီဟိ၊ ပေ၊ သမန္နာဂတဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌)၊ အာကင်္ခမာနော-
အလိုရှိလသော်၊ သံယော-သည်၊ ဟဇ္ဇနီယကမ္မ-ကို၊ ကရေယျ-ပြုနိုင်၏၊ ဘဏ္ဍာန
ကာရကော၊ ပေ၊ သံယေ အဓိကရဏကာရကော ဟောတိ၊ (အင်္ဂါ-၁)။

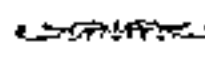
ဗာလော-ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်သည်။ အဗျတ္တော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မထက်မြက်သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော-များသော အာပတ်ရှိသည်။ အနပဒါနော-ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အာပတ်မရှိသည်။ (သင့်အပ်သော အာပတ်၏ အပိုင်းအခြား မရှိသည်။) ဟောတိ၊ (အင်္ဂါ- ၂)။ အနန္တလောမိကေဟိ-ရဟန်းတို့အား မလျော်ကန်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ-လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂိဟိသံသဋ္ဌော-လူတို့နှင့် ရောနှောသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ၊ (အင်္ဂါ-၃)။ ဣမေဟိ ခေါ တိဟိ၊ ပေ၊ ကရေယျ။ [အနပဒါနော ပုဒ်အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ စမ္ပေယျက္ခန္ဓက အဆုံး၌ ပြထားပြီ။]

ဒုတိယတိက်။ ။ အဓိသီလေ-လွန်ကဲသော သီလ၌ (ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသံ သိက္ခာ၌) သီလဝိပန္နော-ပျက်စီးသော သီလရှိသည်။ ဝါ-သီလအားဖြင့် ပျက်စီးသည်။ ဟောတိ၊ အဇ္ဈာစာရေ-လွန်ကဲသော အကျင့်၌ (အောက်အာပတ် ၅ ပုံ၌) အာစာရဝိပန္နော-ပျက်စီးသော အကျင့်ရှိသည်။ ဝါ-အကျင့်အားဖြင့် ပျက်စီးသည်။ ဟောတိ၊ အတိဒိဋ္ဌိယာ-လွန်ကဲသော အယူ၌ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သဿတအဖို့၊ ဥစ္ဆေဒ အဖို့ကို ယူတတ်သော အန္တဂ္ဂါဟိကာဒိဋ္ဌိ)၊ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော-သည်။ ဝါ-သည်။ ဟောတိ။ [အဓိသီလ စသည်တို့၏ အရကောက်သည် မဟာဝဂ္ဂ၊ မဟာခန္ဓက ဋ္ဌကထာ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗပဉ္စကကထာ၌ ပါ၏။] ▢

တတိယတိက်။ ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ၊ ပေ၊ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ပြခဲ့ပြီးသော တိက် ၃ ခုကိုပင် “တိဏ္ဍံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ အာကင်္ခမာနော” စသည်ဖြင့် ထပ်၍ ဟောတော်မူသည်။ ဟောတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။ ...

အာကင်္ခမာနဆန္တံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

အဋ္ဌာရသဝတ္တကထာ

၇။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တဇ္ဇနိယကမ္မကတေန-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနိယကံရှိသော၊ (တဇ္ဇနိယကံ အပြုခံရသော) ဘိက္ခုနာ-သည်။ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏။ (ကျင့်ရမည်)။ [ကတံ+တဇ္ဇနိယကမ္မံ ယဿ (အကြင်ရဟန်း၏ အပေါ်၌) ဣတိ တဇ္ဇနိယကမ္မကတော။] တတြ-ထို “သမ္မာဝတ္တိတဗ္ဗံ” ဟူသော စကားရပ်၌ အယံ-ဤဆိုအပ်လတံကား၊ သမ္မာဝတ္တနာ-ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း။ (တဇ္ဇနိယကမ္မကတေန ဘိက္ခုနာ) န ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗံ-မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်စေထိုက်၊ (ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းပြု မပေးထိုက်၊ ကမ္မဝါစာကိုလည်း မရွတ်ဆို

ထိုက်) နိဿယော-နိဿယည်းကို၊ န ဒါတဗ္ဗော - မပေးထိုက်၊ သာမဏောရော-
 ကို၊ န ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော-မလုပ်ကျွေးစေထိုက်၊ [ဤစကားဖြင့် “သာမဏောတို့အား
 ဥပဇ္ဈာယ်မပေးထိုက်” ဟု ပြသည်။] ဘိက္ခုနော ဝါဒကသမ္မုတိ-ဘိက္ခုနောဝါဒက
 သမ္မုတိကို၊ (ဘိက္ခုနီတို့ကို သြဝါဒပေးသော ထေရ်ဟု သမုတ်ခြင်းကို) န သာဒိ
 တဗ္ဗော-မသာယာထိုက်၊ သမ္မတေန-သမုတ်အပ်ပြီးသည်၊ (သမာနေန)ပိ-သော်လည်း၊
 (သမ္မုတိရပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း) ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ န သြဝဒိတဗ္ဗော-မဆုံးမ
 ထိုက်ကုန်။

ယာယ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ သံယေန-သည်၊ တဇ္ဇနိယကမ္မ-သည်၊ ဝါ - ကို၊
 ကတံ၊ ဟောတိ၊ သာအာပတ္တိ-ထိုအာပတ်သို့၊ န အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော-မရောက်ထိုက်၊
 အညာ-အခြားသော၊ တာဒိသိကာဝါ - ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အာပတ်သို့လည်း
 ကောင်း၊ [ပါစိတ်ချင်း၊ သံယာဒိသေသ်ချင်း စသည်အားဖြင့် အလားတူဖြစ်သော
 အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊] တတော-ထိုအာပတ်ထက်၊ (မိမိသင့်ရောက်အပ်ပြီး
 သော အာပတ်ထက်) ပါပိဋ္ဌတရာဝါ-သာ၍ ယုတ်ကြမ်းသော အာပတ်သို့လည်း
 ကောင်း၊ (န အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော) ကမ္မ-တဇ္ဇနိယကံကို၊ နဂရဟိတဗ္ဗံ - မကဲ့ရဲ့ထိုက်၊
 [“မတရား ကံပြုသည်” စသည်ဖြင့် မကဲ့ရဲ့ထိုက်။] ကမ္မိကာ-ကံ၌ယှဉ်သော ရဟန်း
 တို့ကို၊ (ကံပြုသော ရဟန်းတို့ကို) နဂရဟိတဗ္ဗော-နံ။ [“ဘာနားလည်လို့လဲ၊ ဗာလ
 အဗျတ္တတွေဘဲ” စသည်ဖြင့် မကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်။]

ပကတတ္တဿ-ပကတတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဥပေါသထော-ကို၊ န
 ထပေတဗ္ဗော-မတန်တားထိုက်၊ ပဝါရဏာ-ကို၊ န ထပေတဗ္ဗော [ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာ
 တန်ထားပုံကို မဟာဝဂ္ဂ၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌ ကြည့်ပါ။] သဝစနိယံ-ပြောဆိုထိုက်
 သော အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်ကို၊ [သာရတ္ထ အလို။] (တစ်နည်း) သဝစနိယံ-
 မိမိစကား၌ ဖြစ်စေကြောင်းကံကို၊ [ဝိမတိ အလို။] နကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်၊ အနုဝါဒေါ-
 လျော်စွာပြောဆိုကြောင်း အကြီးအကဲအရာကို၊ န ပဋ္ဌပေတဗ္ဗော-မဖြစ်စေထိုက်၊
 [ဤပုဒ်တို့၏အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ရှုပါ။] သြကာသော-စောဒနာခွင့်ကို၊ န
 ကာရေတဗ္ဗော-မပြုစေထိုက်၊ [“သူတစ်ပါးကို မိမိက စောဒနာဖို့ရန် အခွင့်မတောင်း
 ရ” ဟူလို။] န စောဒေတဗ္ဗော-မစောဒနာထိုက်၊ နာ သာရေတဗ္ဗော-အပြစ်ကို
 အမှတ်မရစေထိုက်၊ [“သူတစ်ပါးကို စောဒနာမှု၊ သာရဏာမှု မပြုရ” ဟူလို။]
 ဘိက္ခုဟိ-တို့ကို၊ န သမ္ပယောဇေတဗ္ဗံ-မယှဉ်စေထိုက်၊ [ရဟန်းအချင်းချင်း ခိုက်ရန်
 ဖြစ်အောင် ယှဉ်မပေးထိုက်။] ဣတိ-ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ [သမ္မာဝတ္တနာ-တည်း။]

တဇ္ဇနိယကမ္မေ-၌၊ အဋ္ဌာရသဝတ္တံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

နဗ္ဗိပုဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသက

၈။ အထ-ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ သံယော ပဏ္ဍကလောဟိ တကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနိယကမ္မ-ကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ တေ- ထိုရဟန်းတို့သည်၊ (သံယေန-သည်၊ ဝါ-က၊ တဇ္ဇနိယကမ္မကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနိယကံရှိကုန်သည်၊ (သမာနာ-န်လသော်၊) သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တန္တိ-ကျင့်ကြ ကုန်၏။ လောမံ-မာနတည်းဟူသော အမွေးကို၊ ပါတေန္တိ-လဲကျစေကုန်၏။ နေတ္တာ ရံ-ကံမှထွက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဝတ္တန္တိ-န်၏။ ဘိက္ခု-တို့သို့၊ ဥပသကံမိတွာ ဧဝံ ဝဒန္တိ (ကံ)၊ အာပုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ မယံ၊ သံယေန တဇ္ဇနိယကမ္မကတာ (ဟုတွာ)၊ သမ္မာ၊ ဝတ္တာမ-ကျင့်ပါကုန်၏ ၊ပေ၊ အမွေဟိ-တို့သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တုခေါ-ကျင့်ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံ အာရောစေသံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ (ထိုသို့ကောင်းစွာကျင့်ကြလျှင်၊) သံယော ပဏ္ဍကလောဟိတကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနိယကမ္မ- ကို၊ ပဋိပုဿမ္ဘေတု-ငြိမ်းစေလော။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ပြအပ်ခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌာရသဝတ္တကိုပင် အင်္ဂါ ၅ ပါးကို (၂)မျိုး၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးကို (၁)မျိုး ခွဲ၍ “ပဗ္ဗဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ” စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူထား၏။ အနက်ကို အဋ္ဌာရသဝတ္တအတိုင်း ပေးပါ။ ပဋိပုဿမ္ဘေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသကလည်း လွယ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ပဋိပုဿမ္ဘေတဗ္ဗ-ငြိမ်းစေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပဏ္ဍက လောဟိတကေဟိ-န်သော၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ သံယံ ဥပသကံမိတွာ၊ ဧကံသံ-လက်ဝဲတစ်ဖက်၊ ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂီ-အပေါ် ရံ ဧကသိကို၊ ကရိတွာ- ၍၊ (တစ်နည်း) ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဂီ ကရိတွာ-လက်ကတော့တင်၍၊ ဝုဗ္ဗာနံ- သီတင်းကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ (ဝပ်ချ၍) ဥတ္တုဋ္ဌိကံ-ဆောင့်ကြောင့်၊ နိသီဒိတွာ-ထိုင်ပြီး၍၊ အဗ္ဗလိ-လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ- ချီမြောက်၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနိယော-လျှောက်ထိုက်သည်၊ အဿ-ဖြစ်၏။ (ကံ-အဘယ် သို့ လျှောက်ထိုက်သနည်း၊) မယံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝတ္တာမ၊ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ-၏၊ ပဋိ ပုဿဒ္ဓိ-ငြိမ်းခြင်းကို၊ ယာစာမ-တောင်းပါကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ထိုက်၏။

ကမ္မဝါစာ။ ။ “သံယေန-သည်၊ ပဏ္ဍကလောဟိတကာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ တဇ္ဇနိယကမ္မ-ကို၊ ပဋိပုဿဒ္ဓိ-ငြိမ်းစေအပ်ပါပြီ” ဟု ပေး၊ ကြွင်းပုဒ် များ၏ အနက်လွယ်ပြီ၊ နောက်နောက်ကံတို့၌လည်း ဤနည်းမို့၍ သိပါ။

ပဗ္ဗမံ-သော၊ တဇ္ဇနိယကမ္မ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၂-နိယသကမ္မကထာ

၁၁။ ။ တေန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ သေယျသကော - အရှင်သေယျ သကသည်၊ ဗာလော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ [တဇ္ဇနိယကမ္မ၊ အာကခိမာန ဆက္က၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခု၊ အပိ-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ [အပိသု၌ သူကား နိပါတ်မျှသာတည်း။] ပရိဝါသံ-ပရိဝါသံကို၊ ဒေန္တာ-ပေးကုန်လျက်၊ မူလာယ-အရင်း သို့၊ ပဋိကဿန္တာ-ငင်ကုန်လျက်၊ မာနတ္ထိ-မာနတ်ကို၊ ဒေန္တာ-န်လျက်၊ အဗ္ဘေန္တာ- အဗ္ဘာန်သွင်းကုန်လျက်၊ ပကတာ-အမြဲပြုလုပ်နေကြရကုန်သည်၊ (အမြဲကြောင့်ကြ စိုက်နေကြရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ) (တစ်နည်း) အပိသု-သည်သာမကသေး၊ ဘိက္ခု- တို့သည်၊ ပရိဝါသံ ဒေန္တာ ၊ပေ၊ အဗ္ဘေန္တာ-န်လျက်၊ ပကတာ ဟောန္တိ၊ [ရှေးနိဿယ ၌ကား “အပိသု-စင်စစ်” ဟု ပေးလေ၏။] ☸

တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ၊ သံယော-သည်၊ သေယျသကဿ-မည်သော၊ ဘိက္ခု နော-၏၊ (အပေါ်၌) တေ-အရှင်သည်၊ နိဿာယ- (ဆရာကို) မှီ၍၊ ဝတ္ထုဗွံ-နေ ရာ၏၊ ဝါ-နေရမည်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ နိဿယကမ္မ-ကို၊ (ဆရာကို မှီခို ဆည်းကပ်စေကြောင်းကံကို) ကရောတု-လော။ [“ဧဝံ ပန ဘိက္ခဝေ ကာတဗွံ” မှစ၍ ကမ္မဝါစာအဆုံးအထိ အနက်လွယ်ပြီ၊ အဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသက၊ ဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒ သက၊ အာကခိမာနဆက္က၊ အဋ္ဌာရသဝတ္ထတို့လည်း တဇ္ဇနိယကံ အတိုင်းပင်တည်း။]

၁၇။ သော-ထိုအရှင် သေယျသကသည်၊ သံယေန-သည်၊ ဝါ-က၊ နိယသ ကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော နိယသကံရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ကလျာဏမိတ္တေ-
ကောင်းသောမိတ်ဆွေတို့ကို၊ သေဝမာနော-မှီဝဲလသော်၊ ဘဇမာနော-ဆည်းကပ် လသော်၊ ပယိရူပါသမာနော-ချဉ်းကပ်လသော်၊ [ဤ ၃ ပုဒ်တို့၏ အထူးကို ပါရာ ဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ ဒုတိယအုပ်၊ ဝေရဉ္စကဏ္ဍ၊ သရဏံဂစ္ဆာမိအဖွင့်၌ ပြထားပြီ။] ဥဒ္ဓိသာပေန္တော-ပါဠိကိုရွတ်ပြစေလသော် (ပါဠိကိုသင်ယူလသော်)၊ ပရိပုစ္ဆန္တော- အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းလသော်၊ [ဥဒ္ဓေသ၊ ပရိပုစ္ဆာတို့၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ၊ မဟာခန္ဓက၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကကထာ (၁၁၂)၌ ပြထားပြီ။] ဗဟုသုတော-များသောသူတရှိသည်၊ (များစွာ+ကြားနာအပ်ပြီးသော ပရိယတ္တိဓမ္မ ရှိသည်) အာဂတာဂမော-နှုတ်၌လာသော ပါဠိတော်ရှိသည်၊ ဓမ္မဓရော-သုတ်၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်နိုင်သည်၊ ဝိနယဓရော-ဝိနည်းကို ဆောင်နိုင်သည်၊ မာတိကာ

အာဂတာဂမော စသည်။ ။ ဝါစုဂ္ဂတဓာရဏေန သမ္ပဒေဝ ဂရုနံ သန္တိကေ အာဂဓိတ ဘာဝေန (လာစေအပ်ပြီး၏ အဖြစ်အားဖြင့်) အာဂတော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ သင်္ခါတော+အာဂမော+ ဧတေသန္တိ အာဂတာဂမာ၊ သုတ္တာဘိဓမ္မသင်္ခါတဿ ဓမ္မဿ (ကို) ဓာရဏေန ဓမ္မဓရာ၊ ဝိနယ ဓာရဏေန ဝိနယဓရာ၊ တေသံယေဝ ဓမ္မဝိနယာနံ မာတိကာယ ဓာရဏေန မာတိကာဓရာ- အင်္ဂုတ္တရဆက္က၊ ပဌမပဏ္ဏာသက၊ ဓမ္မိကဝဂ်၊ အာနန္ဒသုတ် ဋီကာ။

ဓရော-မာတိကာကို ဆောင်နိုင်သည်။ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်။ ဝိယတ္တော-ထက် မြက်သည်။ မေဓာဝီ-တရားအနှစ်၊ ပညာစစ်ရှိသည်။ လဇ္ဇိ-မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း ရှိသည်။ ကုက္ကုစ္စကော-ဝိနယကုက္ကုစ္စရှိသည်။ သိက္ခာကာမော - သိက္ခာ ၃ ပါးကို လိုလားသည်။ ဟောတိ-၏။ [ဤမှနောက်၌ အနက်လွယ်ပြီ။ နပဋိပဿမ္မေတဗ္ဗ အဋ္ဌာရသက စသည်တို့လည်း တဇ္ဇနိယကံအတိုင်းပင်တည်း။]

ဒုတိယံ-သော၊ နိယသကမ္မံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၃-ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကထာ

အမှာ။ ၂၁။ ဤ ပဗ္ဗာဇနိယကံ၌ ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာ ဋီကာ၊ စတုတ္ထအုပ် ကုလဒ္ဓသကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ ဝတ္ထု ကြောင်းကို မရေးတော့ပါ။ ထို့နောက် “ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မာ-ကိဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်မှ၊ ပဗ္ဗာဇနိယ ကမ္မံ-နှင့်ထုတ်ကြောင်းကံကို၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်လော” ဟုလည်းကောင်း၊ ကမ္မ ဝါစာ၌ ကုလဒ္ဓသကာ ပါပသမာစာရာစသော ပုဒ်တို့ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ အတိုင်းလည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။ ထို့နောက် အဓမ္မကမ္မဒွါဒသကစသည်တို့ သည် တဇ္ဇနိယကံအတိုင်းပင်တည်း။

အာကခံမာန ဓုဒ္ဓသက။ ၂၇။ [ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] ကာယိကေန- ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော၊ ဒဝေန-မြူးတူးပျော်ပါးခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ဟောတိ၊ ဝါစသိကေန-ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော ၊ပေ၊ ကာယိကဝါစသိကေန-ကာယဒွါရ၌လည်း ဖြစ်၊ ဝစီဒွါရ၌လည်းဖြစ်သော ၊ပေ၊ ဟောတိ၊ ကာယိကေန-သော၊ အနာစာရေန- မကျင့်ထိုက်သော အကျင့်နှင့်၊ (မလျောက်ပတ်သော အကျင့်နှင့်) သမန္နာဂတော ဟောတိ ၊ပေ၊ ကာယိကေန-သော၊ ဥပယာတိကေန-သိက္ခာပုဒ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်၊ (သိက္ခာပုဒ်ကို မကျင့်ခြင်းနှင့်) ၊ပေ၊ ကာယိကေန-သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေန-ယုတ်မာ သော အသက်မွေးမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော ဟောတိ ၊ပေ။ . . . အာကခံမာနဓုဒ္ဓသကံ- သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။ [အဋ္ဌာရသဝတ္ထကို တဇ္ဇနိယကံ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ☸

၂၉။ ။ အထ-မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂုလ္လာနပုပ္ဖမုခေါ- အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂုလ္လာန် အမျိုးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ ကိဋ္ဌာ ဂိရိသ္မိ ဂန္ဓာ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ အကာသိ၊ (ကံ) ၊ပေ၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ ၊ပေ၊ န ဝတ္ထုဗွံ-မနေရာ၊ ဝါ-မနေရာ၊ ဣတိ-သို့၊ (အကာသိ)၊ တေ-ထိုအဿဇိပုနဗ္ဗ သုကရဟန်းတို့သည်၊ သံဃေန တဇ္ဇနိယကမ္မကတာ (သမာနာ) သမ္မာ န ဝတ္တန္တိ ၊ပေ၊ နေတ္တာရံ န ဝတ္တန္တိ (တဇ္ဇနိယကံ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခု-တို့ကို၊ န ခမာပေန္တိ-

သည်းမခံကြစေကုန်၊ (မတောင်းပန်ကြကုန်၊) အက္ခောသန္တိ-ဆဲရေးကြကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ-ဘေးကိုပြု၍၊ ခြိမ်းခြောက်ကြကုန်၏။ ဆန္ဒဂါမိတာ-ဆန္ဒဂတိသို့ လိုက်ကုန်သူတို့၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဘယဂါမိတာ-ဘယဂတိသို့ လိုက်ကုန်သူတို့၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပေန္တိ-ရောက်စေကြကုန်၏။ ပတ္တမန္တိပိ- အရပ်တစ်ပါးသို့လည်း ဖဲသွားကြကုန်၏။ ဝိဗ္ဗမန္တိပိ-အချို့လည်း လူထွက်ကြကုန်၏။ [ဆန္ဒဂါမိတာ ပါပေန္တိတိ အာဒိသု ယကာရော “သယံ အဘိညာ” တိ အာဒိသုပိ ဝိယလုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌော၊ . . . ကုလဒူသက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့် သာရတ္ထ၊ “ဆန္ဒဂါမိတာယ ပေ၊ ဘယဂါမိတာယ” ဟု ဆိုလိုလျက် (ယ) ကျေနေသည်-ဟူလို့၊ . . . ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ နပုဋ်ပုဿမ္မေတဗ္ဗအဋ္ဌာရသက စသည်တို့၌လည်း တဇနိယကံအတိုင်းပင်တည်း။]

တတိယံ-သော၊ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၄-ပဋိသာရဏိယကမ္မကထာ

၃၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ သုဓမ္မော-အရှင်သုဓမ္မသည်၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍော-မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌၊ [မစ္ဆိကာသဏ္ဍနဂရသို့၊-ဓမ္မပဒ ဗာလဝဂ်၊ စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု။] စိတ္တဿ-စိတ္တမည်သော၊ ဂဟပတိနော-အိမ်ရှင်သူကြွယ်၏။ အာဝါသိကော-မြဲသော နေရာကျောင်းရှိသည်၊ နဝကမ္ပိကော (နာဝကမ္ပိကော)-အမှုအသစ်၌ ယှဉ်သည်၊ (အသစ်အသစ်ပြုအပ်သော အလုပ်၌ ယှဉ်သည်) ဓုဝဘတ္တိကော-မြဲသောဘတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ယဒါ-၌၊ စိတ္တော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ သံယံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဂဏိဝါ-ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိမန္တေတုကာမော-ပင့်ဖိတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တဒါ၊ အာယသ္မန္တံ သုဓမ္မံ-ကို၊ အနပလောကေတွာ-မပန်ပြောမူ၍၊ (ခွင့်မပန်မူ၍) သံယံဝါ ပေ၊ န နိမန္တေတိ-မပင့်ဖိတ်။

တေန သမယေန-၌၊ သမ္ပဟုလာ-များစွာကုန်သော၊ ထေရာ-ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာယသ္မာစ သာရိပုတ္တော-သည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ အာယသ္မာစ ရာဟုလော-သည်လည်းကောင်း။ [“ထေရာ ဘိက္ခု” ကို သရုပ်ဖော်သည်။] ယေန-၌၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍော (အတ္ထိ)၊ တံ-သို့၊ အဝသရံ-ရောက်တော်မူကြကုန်ပြီ၊ စိတ္တော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ထေရာ ပေ၊ အနုပုတ္တာ ကိရ-အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာတော်မူကြကုန်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ အဿောသိ-ကြားသိရပြီ၊ (တစ်နည်း) အဿောသိခေါ-ကြားသိရသည်သာ ပေ၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော-သည်၊ ဓမ္မိယာ-တရားရှိသော၊ ကထာယ-စကားဖြင့်၊ သန္ဓုဿေသိ-ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ၊ ၂ ဖြာသော စီးပွားကို ကောင်းစွာ ရှုမြင်စေတော်မူပြီ၊ သမာဒါပေသိ-ကုသိုလ်တရားတို့ကို

ကောင်းစွာ ယူစေတော်မူပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ-ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကောင်းစွာ ထက်သန်စေတော်မူပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ-အားတက်သရောရှိပုံ၊ ထင်ရှားရှိသော အခြားဂုဏ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရွှင်လန်းစေတော်မူပြီ။

အံထခေါ-၌၊ စိတ္တော ဂဟပတိ ၊ပေ၊ သမ္ပဟံသိတော-ရွှင်လန်းစေအပ်ပြီးသည်။ (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ထေရာ-တို့သည်၊ မေ-၏။ သွာတနာယ-နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတုံသော ကောင်းမှု၊ ပီတိပါမောဇ္ဇ အကျိုးငှာ၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-အာဂန္တုကဘတ်ကို၊ အဓိဝါသေန္တု-လက်ခံတော်မူကြပါကုန်၊ ဝါ-မိမိအထက်၌ ဝင်သက်တည်နေစေတော်မူကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ အာယသွာ သုဓမ္မော-သည်။ (“အဝေါစ” ၌စပ်) စိတ္တော-သော၊ အယံ ဂဟပတိ-သည် ၊ပေ၊ န နိမန္တေတိ၊ သော-ထို စိတ္တသုက္ကယ်သည်။ ဒါနိ-ယခုတစ်ကြိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌော-ပျက်စီးပြီး အနပေက္ခော-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိတော့၊ မယိ-ငါ့အပေါ်၌၊ ဝိရတ္တရူပေါ-ခင်မင်ခြင်း မရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ-ဤသို့ တွေး၍၊ စိတ္တံ ဂဟပတိ၊ ဧတံ-ကို၊ အဝေါစ (ကိံ)၊ ဂဟပတိ-ကြွယ်၊ အလံ-တော်ပြီ၊ နာဓိဝါသေမိ-လက်မခံနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ ၊ပေ၊ အထ-သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပယ်မြစ်ရာ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တော ဂဟပတိ-သည်၊ အယော သုဓမ္မော-သည်၊ အဓိဝါသေန္တောဝါ-လက်ခံမှုလည်း လက်ခံစေ၊ အနဓိဝါသေန္တောဝါ-လက်မခံမှုလည်း လက်မခံစေ၊ မေ-၏။ (အပေါ်၌)၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကရိဿတိ-ပြုနိုင်လတုံနည်း၊ (တစ်နည်း) ကိံ ကရိဿတိ-ဘာတတ်နိုင်လတုံနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ။

၃၄။ အံထခေါ ၊ပေ၊ အစ္စယေန-လွန်ရာအခါ၌၊ ထေရာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့ဖို့၊ ပဏီတံ-သော ၊ပေ၊ ပဋိယာဒါပေသိ (ပတိယာတာပေသိ)-စီရင်စေပြီ ၊ပေ၊ အာယသွာ သုဓမ္မော-သည်။ ဧတံ အဝေါစ (ကိံ)၊ ဂဟပတိ၊ တေ-သင်သည်။ ပဟူတံ-များစွာသော၊ ဣဒံ ခါဒနီယံ-ဤခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ ဘောဇနီယံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယတ္တံ-စီရင်အပ်ပြီ၊ ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) တိလသံဂုဋ္ဌိကာ-အကြင်နှမ်းဖြင့်စပ်တွဲ တင်လဲပါရှိသော မုန့်သည်။ (အတ္ထိ)။ [ရှေးက “နှမ်းပြစ်မုန့်” ဟု ပေးကြ၏။] ဧကာ-တစ်မျိုးသော၊ သာစ-ထိုမုန့်သည်သာ၊ ဣစ-ဤဆွမ်းပွဲ၌၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဝါ-မပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဘန္တေ၊ ဝတ-စင်စစ်၊ ဗဟုမ္ပိ-များစွာသော၊ ရတနေ-ရတနာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ-ဘုရားစကားတော်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ-ထင်ရှားရှိပါလျက်၊ တိလသံဂုဋ္ဌိကာတိ-ဟူသော၊ [“ယဒိဒံ” အနက်မရှိ။] ယဒေဝကိဋ္ဌိ-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောစကားကို၊ ဘာသိတံ-ပြီ။

ဘန္တေ-ရား၊ ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား၊ ဒက္ခိဏာပထကာ-ဒက္ခိဏာပထတိုင်းဟူသော နေရာရှိကုန်သော၊ ဝါ-ဒက္ခိဏာပထတိုင်းမှလာကုန်သော၊ ဝါဏီဇာ-ကုန်သည်တို့သည်၊ ပုရတ္ထိမံ-အရှေ့အရပ် ဖြစ်သော၊ ဇနပဒံ-သို့၊ ဝါဏီဇာ

ယ-ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ၊ အဝမံသု-သွားကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တတော-ထိုဇနပုဒ်မှ၊ ကုက္ကုဋ္ဌိ-ကြက်မကို၊ အာနေသံ-ဆောင်ယူခဲ့ကုန်ပြီ၊ အထ-၌၊ သာကုက္ကုဋ္ဌိ-သည်၊ ကာကေန-ကျီးဖိုနှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ သံဝါသံ-ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပေသိ-ပြုပြီ၊ သာ-ထိုကြက်မသည်၊ ပေါတကံ-ကြက်ငယ်ကို၊ ဇနေသိ-ဖြစ်စေပါပြီ (မွေးဖွားပါပြီ) ဘန္တေ၊ ယဒါ-၌၊ သော ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကော-ထိုကြက်ငယ်သည်၊ ကာကဝသံ-ကျီး၏ မြည်သံကို၊ ဝသိတုကာမော-တွန်လိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဒါ၊ ကာကကုက္ကုဋ္ဌိတိ-ကာကကုက္ကုဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝါ-အာကလိ+အောက်ဟူ၍၊ ဝသိတိယထာ-မြည်သကဲ့သို့ ယဒါ၊ ကုက္ကုဋ္ဌဝသံ-ကြက်၏ တွန်သံကို၊ ဝသိတုကာမော ဟောတိ၊ တဒါ၊ ကုက္ကုဋ္ဌိကာကာတိ-ကုက္ကုဋ္ဌိကာကာ ဟူ၍၊ ဝါ-အောက်ကလိ+အာဟူ၍၊ ဝသိတိ ယထာ-တွန်သကဲ့သို့၊ ဘန္တေ၊ ဧဝမေဝ |ပေ၊ ဘာသိတံ-အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

အက္ခောသသိ မံ တံ |ပေ၊ ပက္ကမိသာမိ-အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဘန္တေ၊ အဟံ |ပေ၊ န ပရိဘာသာမိ-ပါ၊ ဘန္တေ၊ အယျော သုဓမ္မော-သည်၊ မစ္ဆိကာသက္ကော-၌၊ ဝသတု-နေတော်မူပါ၊ အမ္မာဋကဝနံ-ဂွေးတော ဥယျာဉ်ကို၊ ရမဏီယံ-မွေ့လျော်ထိုက်ပါ၏၊ (မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းပါ၏) အဟံ-သည်၊ အယျဿ သုဓမ္မဿ-၏၊ (အပေါ်၌)၊ စိဝရ |ပေ၊ ဘေသဇူပရိက္ခာရာနံ-တို့၏အတွက်၊ ဥဿုက္ကံ-ကြောင့် ကြ စိုက်သူ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-လုံ့လကို၊ ကရိသာမိ-ပြုပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ |ပေ၊ ဘန္တေ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင် (ထိုသို့သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားမည်ဖြစ်လျှင်)၊ ယဉ္ဇ-အကြင်စကားကိုလည်း၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ဘဏိတံ-ပြောဆိုအပ်ပြီ၊ ယဉ္ဇမယာ ဘဏိတံ၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-ထိုစကားကို၊ ဘဂဝတော-အား၊ အာရောစေဟိ-လျှောက်ပါလော၊ ဘန္တေ၊ အယျော သုဓမ္မော-သည်၊ ပုနဒေဝ-တစ်ဖန်သာလျှင်၊ မစ္ဆိကာသက္ကံ-သို့၊ ယံပစ္စာဂစ္ဆေယျ-အကြင် ပြန်လာရာ၏၊ ဧတံ-ဤသို့ပြန်လာခြင်းကို၊ အနစ္စရိယံ-မအံ့ဩထိုက်ပါ၊ ဝါ-အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါ၊ (ဧကန် ပြန်လာရပါလိမ့် မည်-ဟူလိ)၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၅။ အထခေါ၊ အာယသ္မာ သုဓမ္မော-သည်၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ သံသာမေတွာ-သို့မှီးသိမ်းဆည်းပြီး၍ |ပေ၊ ဘဂဝတော အာရောစေသိ၊ ဝိဂရဟိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ |ပေ၊ မောယပုရိသ၊ တံ-သည်၊ ကထံဟိ-ကြောင့်၊ သဒ္ဓံ-သဒ္ဓါရှိသော၊ ပသန္တံ-ရတနာ ၃ ပါး၌ ကြည်ညိုသော၊ ဒါယကံ-ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ပေးလှူတတ်သော၊ ကာရကံ-သံဃာ၏ ကိစ္စကို ပြုလုပ်တတ်သော၊ သံဃုပဋ္ဌာကံ-သံဃာ၏ အလုပ်ကျွေးဖြစ်သော၊ စိတ္တံ-သော၊ ဂဟပတိ-ကို၊ ဟိနေန-ယုတ်ညံ့သော စကားဖြင့်၊ ခုံသေဿသိ နာမ-ဆဲရေးရတုံဘိသနည်း၊ ဟိနေန-ဖြင့်၊ ဝမ္ဘေဿသိနာမ-ရှုံ့ချရတုံဘိသနည်း |ပေ၊ သံယော-သည်၊ သုဓမ္မဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌) ဘေ-

သည်။ စိတ္တော၊ ဂဟပတိ-ကို၊ ခမာပေတဗ္ဗော-သည်းခံစေထိုက်၏။ (တောင်းပန် ထိုက်၏။ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပဋိသာရဏီယ ကမ္မ-ကို၊ (မိမိအပြစ်ကို အမှတ်ရစေ ကြောင်းကံကို) ကရောတု-လော။)။

အာကခံမာနစတုက္က။ ၃၉။ ဂိဟိနံ-လူတို့၏၊ အလာဘာယ-လာဘ်မရခြင်း ငှာ၊ ပရိသက္ကတိ-အားထုတ်၏။ အနတ္တာယ-စီးပွားမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ အနာဝါသာယ- နေမြဲအရပ်၌ မနေနိုင်ခြင်းငှာ၊ ဂိဟိ-တို့ကို၊ အက္ခောသတိ၊ ပရိဘာသတိ၊ ဂိဟိ- တို့ကို၊ ဂိဟိဟိ-တို့နှင့်၊ ဘေဒေတိ-ကွဲပြားစေ၏။ (ကွဲပြားအောင် ကုန်းတိုက်၏။) ဒုတိယစတုက္က၌လည်း “ဂိဟိနံ-တို့၏၊ ဓမ္မိကံ-တရားနှင့် ယှဉ်သော၊ ပဋိဿဝံ- ဝန်ခံမှုကို၊ န သစ္စာပေတိ-မမှန်ကန်စေ၊ (“မှန်ကန်အောင် မပြု” ဟု ပေးပါ။)

☞

သော-ထို အရှင်သုဓမ္မသည်၊ သံယေန-သည်၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မကတော- ပြုအပ်ပြီးသော ပဋိသာရဏီယကံရှိသည်။ (ပဋိသာရဏီယကံ အပြုခံရသည်။) (ဟုတွာ) ပစ္ဆိကာသဏ္ဍံ ဂန္ဓာ၊ မင်္ဂလာတော-မျက်နှာ မသာယာသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ (ဟုတွာ) စိတ္တံ၊ ဂဟပတိ-ကို၊ ခမာပေတံ၊ နာသက္ခိ-မစွမ်းနိုင် ပေ၊ သံယော သုဓမ္မဿ၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အနုဒ္ဓတံ-နောက်လိုက်တမန်ရဟန်းကို၊ ဒေတု-လော။ [အနုဒ္ဓတဒါနကမ္မဝါစာနှင့်တကွ ကြွင်းပုဒ်များ လွယ်ပြီ။]

စတုတ္ထံ-သော၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

၂-အာပတ္တိအဒဿန ဥက္ခေပနိယကံ

၅-အာပတ္တိအဒဿန ဥက္ခေပနိယကံ

၄၆။ ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန-မြတ်စွာဘုရား၏ ကောသမ္ဗိမြို့၏ အနီး ယောသိတာရုံကျောင်းတိုက်ကြီးဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယဿာ ဆန္ဒော-အရှင်ဆန္ဒသည်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ-ရောက်ပြီး၍၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ပဿိတုံ-ရှုခြင်းငှာ၊ န ဣစ္ဆတိ-အလိုမရှိ၊ ပေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သံယော-သည်၊ ဆန္ဒဿ- သော၊ ဘိက္ခုနော-၏။ (အပေါ်၌)၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ အဒဿနေ-မရှုခြင်းကြောင့်၊ သံယေန-နှင့်၊ အသမ္ဘောဂံ-အတူတကွအာမိသသမ္ဘောဂ၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂ မရှိအောင်၊ ဥက္ခေပနိယကမ္မ-ဥက္ခေပနိယကံကို၊ ဝါ-နှင့်ထုတ်ကြောင်းကံကို၊ ကရောတု။ (ကမ္မ ဝါစာ လွယ်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာဝါသပရမ္ပရဉ္စ-ကျောင်းတိုက် အဆက်ဆက်ကို လည်း၊ သံသထ-ပြောကြကုန်လော၊ (ကံ)၊ ဆန္ဒော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သံယေန-သည်၊ အာပတ္တိယာ၊ အဒဿနေ-ကြောင့်၊ သံယေန-နှင့်၊ အသမ္ဘောဂံ-ကောင်၊ ဥက္ခေ ပနိယကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော ဥက္ခေပနိယကံရှိ၏။ ဣတိ-သို့၊ (သံသထ)၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

☞

တေစတ္တာလီသဝတ္တ။ ။၅၁ [“န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ” စသည်တို့၏ အနက် ကို တဇ္ဇနိယကံ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ပကတတ္တဿ - ပကတတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏။

အဘိဝါဒနံ-ရိခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-နေရာမှ ရှေးရှုထမှုကိုလည်းကောင်း၊
 ဝါ-ခရီးဦးကြိုဆိုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္ဇလိကမ္မံ-လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊
 သာမိစိကမ္မံ-အရိုအသေပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အာသနာဘိဟာရော-နေရာကို ရှေး
 ရှုဆောင်မှုကိုလည်းကောင်း။ [မဉ္ဇ၊ ပိဋ ဝသညတို့ကို ခင်းပေးမှုစသည်တည်း။]
 သေယျာဘိဟာရော-(ဘိသိ၊ စိမိလိကာစသော) အိပ်ရာကို ရှေးရှုဆောင်မှုကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပါဒေါဒကံ-ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒပိဋံ-ဆေးအပ်ပြီးသော
 ခြေကိုထားရာ ခုံကိုလည်းကောင်း၊ [ရှေးက “ခြေဆေးအင်းပျဉ်”ဟု ပေးကြ၏။]
 ပါဒထကလိကံ-မဆေးအပ်သေးသော ခြေကို ထားရာခုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-
 ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တစီဝရဂ္ဂဟဏံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းယူမှုကို
 လည်းကောင်း၊ နဟာနေ-ရေချိုးရာ၌၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကျောက်ကုန်း၌ အဖန်ဖန်
 ပြုထိုက်သော ချေးတွန်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ န သာဒိတဗ္ဗံ-မသာယာထိုက်။

ပကတတ္တော, ဘိက္ခု-ကို၊ သီလဝိပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ န အနုဒ္ဓံသေတဗ္ဗော-မစွပ်စွဲ
 ထိုက် ၊ပေ၊ ဂိဟိဒ္ဓဇော-လူတို့၏ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော အဝတ်စသည်ကို၊ န
 ဓာရေတဗ္ဗော-မဆောင်ထိုက်၊ တိတ္ထိယဒ္ဓဇော-တိတ္ထိတို့၏ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော
 သမန်းမြက်စသည်ကို၊ န ဓာရေတဗ္ဗော ၊ပေ၊ ပကတတ္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ, ဧကစ္ဆန္ဓေ-တစ်ခုတည်းသော အမိုးရှိသော၊ အာဝါသေ-ကျောင်း၌၊ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ-
 မနေရာ၊ ဝါ-မနေရာ၊ ဧကစ္ဆန္ဓေ အနာဝါသေ-အာဝါသ မဟုတ်သော စေတီယယရ
 စသည်၌၊ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ ၊ပေ၊ ပကတတ္တော, ဘိက္ခု-ကို၊ အန္ဓောဝါ-ကျောင်းတိုက်၏
 အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဝါ-ကျောင်းတိုက်၏ အပြင်ဘက်၌လည်းကောင်း၊
 န အပသာဒေတဗ္ဗော-မခြိမ်းခြောက်ထိုက်၊ ဝါ-မမောင်းမဲထိုက် ၊ပေ၊ တေစတ္တာ
 လီသဝတ္တံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။

သော-ထို အရှင်ဆန္ဒသည်၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ အသက္ကရိယမာနော-ကောင်း
 စွာ မပြုအပ်သော်၊ အဂရုံကရိယမာနော-အလေးအမြတ် မပြုအပ်သော်၊ အမာ
 နိယမာနော-မမြတ်နိုးအပ်သော်၊ အပူဇီယမာနော-မပူဇော်အပ်သော်၊ အသက္ကာရ
 ပကတော-အရိုအသေ မပြုခြင်းသည် ပင်ကိုယ်သဘောမှ ကင်းအောင်ပြုအပ်
 သည်၊ ဝါ-အရိုအသေ မပြုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ) တမှာပိ အာဝါ
 သာ-မှ၊ အညံ-သော၊ အာဝါသံ-သို့၊ အဂမာသိ-သွားပြီ ၊ပေ၊ ပဉ္စမံ, အာပတ္တိယာ,
 အဒဿနေ-ကြောင့်၊ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ နိဋ္ဌိတံ။

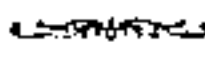
၆။ အာပတ္တိ အပုဋ္ဌိကမ္မ ဥက္ခေပနိယကံ။ ၅၆။ ဤကံ၌ “အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိ
 ကာတံ-ကုစားခြင်းငှာ၊ န ဣစ္ဆတိ” ဟုလည်းကောင်း၊ “အာပတ္တိယာ-ကို၊ အပုဋ္ဌိ
 ကမ္မေ-မကုစားခြင်းကြောင့် ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ ကရောတု” ဟု လည်းကောင်း
 ပေးပါ။ ဆဋ္ဌ အာပတ္တိယာ အပုဋ္ဌိကမ္မေ, ဥက္ခေပနိယကမ္မံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဒိဋ္ဌိအပ္ပဋိသဂ္ဂဉ္စကောပနိယကံ

☸ အမှာ။ ။ အရိဋ္ဌရဟန်း၏ မိစ္ဆာအယူကိုလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာအယူ မစွန့်ပုံကိုလည်းကောင်း ပါစိတ်၊ သပ္ပါဏကဝင်္ဂ၊ အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ဝတ္ထုကြောင်းအတိုင်း သိပါ။ အဆုံးနား၌သာ အနက်ပေးထားပါသည်။

☸ ၆၅။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ (ထိုသို့မိစ္ဆာအယူကိုမစွန့်လျှင်) သံယော-သံဃာသည်၊ ဂဒ္ဓဗာမိပုဗ္ဗဿ၊ အရိဋ္ဌဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌) သံယေန-သံဃာနှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အောင်၊ ဉ္စကောပနိယကမ္ပံ ကရောတု၊ [ဤမှ နောက်၌ “ဧဝံ ပန ဘိက္ခဝေ” စသော ဝါကျနှင့် အဓမ္မကမ္မ ဌာဒသက စသည်တို့ကို တဇ္ဇနိယကမ္မကထာ၌လည်းကောင်း၊ တေစတ္တာလီသဝတ္ထုကို အာပတ္တိ အဒဿန ဉ္စကောပနိယကမ္မကထာ၌လည်းကောင်း အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] သတ္တမံ ပါပိကာယ၊ ဒိဋ္ဌိယာ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ-ကြောင့်၊ ဉ္စကောပနိယကမ္ပံ၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

ပဌမော-သော၊ ကမ္မက္ခန္ဓကော-တည်း။

အမှာ။ ။ ဉ္စဒါန်းဂါထာဟူသည် ပြုအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ် ဝတ္ထုများ၏ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းပြု ဂါထာတည်း။ ထို့ကြောင့် လိင်ဝုတ်မှစ၍ အမှားအမှန်ကို မစိစစ် ရတော့၊ ခေါင်းစဉ်သိရလျှင် ကိစ္စပြီး၏။

☸ ဣမမိခန္ဓကေ-ဤကမ္မက္ခန္ဓက၌၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတို့သည်၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ တဿ-ထိုခုနစ်ပါးသောဝတ္ထု၏၊ ဉ္စဒါနံ-ဉ္စဒါန်းဂါထာကား၊ ပဏ္ဍာကလောဟိတကာ-မည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-မိမိတို့ ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ-၍) တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သို့၊ ဉပသကမ္ပ-ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဏ္ဍနေ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်း၌၊ ဉဿာဟိသုစ-အားလည်းထုတ်စေကြကုန်ပြီ။

အနုပ္ပန္နာပိ-မဖြစ်ကုန်သေးသော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဇာယန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဉပ္ပန္နာပိ-ဖြစ်ကုန်ပြီးသော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဝဗ္ဗရေ-တိုးပွားကုန်၏၊ အပ္ပိစ္ဆာ-ယုတ်မာသော အလုံမရှိကုန်သော၊ ပေသလာ-ချစ်ဖွယ်သောသီလ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဉဇ္ဈာယန္တိ-ကုန်၏၊ ပဒဿတော-နိဗ္ဗာန်မြင်သော သတိရှိတော်မူသော၊ (တစ်နည်း) ပရိသတော-ထက်ဝန်းကျင်သတိရှိတော်မူသော၊ (တစ်နည်း) ပရဿတော-လွန်ကဲသောသတိရှိတော်မူသော၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော-သူတော်ကောင်းတရားကို တည်စေတော်မူတတ်သော၊ သယမ္ဘူ-ကိုယ်တော်တိုင် ဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော-မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော၊ ဇိနော-ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိယံ-မြို့၌၊ တဇ္ဇနိယကမ္ပံ-တဇ္ဇနိယကံကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ။

အသမ္မုခါ-မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ၊ အပ္ပဋ္ဌိပုစ္ဆာ-မမေးမြန်းဘဲ၊ အပ္ပဋ္ဌိညာယ-
ဝန်မခံဘဲ၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-
အာပတ်မသင့်ဘဲ၊ အဒေသနေ-ဒေသနာ (ခံ) ဂါမ်အာပတ်မဟုတ်ဘဲ၊ ဒေသိတာယ-
ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်း
ကောင်း။

အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ အသာရေတွာ-အာပတ်ကို အမှတ် မရစေ
မူ၍၊ အနာရောပေတွာ-အာပတ်သို့ မတင်မူ၍၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-
အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း၊ အသမ္မုခါ-မျက်မှောက်မဟုတ်ဘဲ၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မကံ
မဟုတ်ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဝဂ်ဖြစ်သော သံယာဖြင့်လည်း၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇ
ကမ္မံ-အကြင် ကံသည်လည်းကောင်း။

အပ္ပဋ္ဌိပုစ္ဆာ-မမေးမြန်းမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနစ-ဝဂ်ဖြစ်သော
သံယာဖြင့်လည်း၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း၊
အပ္ပဋ္ဌိညာယ-ဝန်မခံမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဓမ္မကံမဟုတ်ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနစ-ဝဂ်ဖြစ်သော
သံယာဖြင့်လည်း၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-အကြင်ကံသည်လည်းကောင်း။

အနာပတ္တိ-အာပတ်မဟုတ်မူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ကတံ-သော၊
ယဉ္ဇကမ္မံ-လည်းကောင်း၊ အဒေသနာဂါမ်နိယာ-ဒေသနာ (ခံ) ဂါမ်အာပတ်မဟုတ်
ဘဲ၊ အဓမ္မဝဂ္ဂမေဝစ-ဓမ္မကံ မဟုတ်မူ၍ ဝဂ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ (ဟုတွာ-
ဖြစ်၍) ကတံ-သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-လည်းကောင်း။

ဒေသိတာယ-ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-
ဖြင့်လည်း၊ တထေဝ-ထိုရှေးနည်းတူသာလျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-လည်း
ကောင်း၊ အစောဒေတွာ-မစောဒနာမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊
တထေဝ-ထို ရှေးနည်းအတိုင်းသာလျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္ဇကမ္မံ-လည်းကောင်း၊
အသာရေတွာ-အာပတ်ကို အမှတ်မရစေမူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊
တထေဝ-လျှင်၊ ကတံ-သော၊ ယဉ္ဇာပိကမ္မံ-သည်လည်းကောင်း၊ အနာရောပေတွာ-
အာပတ်သို့ မတင်မူ၍၊ အဓမ္မေန-ဘဲ၊ ဝဂ္ဂေနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ တထေဝ-လျှင်၊ ကတံ-
သော၊ ယဉ္ဇာပိကမ္မံ-လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ (တံ ကမ္မံ- သည်၊ အဓမ္မကမ္မံ-
အဓမ္မကံမည်၏။)

ကဏ္ဍဝါရနယေနေဝ-ကဏ္ဍဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-
အဓမ္မကမ္မဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုက္ကဝါရံ-သုက္ကဝါရကိုလည်း၊
ဝါ-ဓမ္မကမ္မဝါရကိုလည်း၊ ဝိဇာနိယာ-သိရာ၏၊ သံယော-သံယာသည်၊ ယဿ-
အကြင်ရဟန်းအား၊ အာကခံမာနော-အလိုရှိလသော်၊ တဇ္ဇနိယံ-တဇ္ဇနိယကံကို၊
ကရေ-ပြုနိုင်၏။

ဘဏ္ဍနံ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်တတ်သော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဗာလော-

ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်သော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ သံသဋ္ဌော-လူတို့နှင့် ရောနှောသော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ အဓိသီလေ-လွန်ကဲသော သီလ၌၊ (သီလ ဝိပုဏ္ဏော-ပျက်သော သီလရှိသော ရဟန်းလည်းကောင်း၊) အဇ္ဈာစာရေ-လွန်ကဲ သော အကျင့်၌၊ (အာစာရဝိပုဏ္ဏော-ပျက်သော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းလည်း ကောင်း၊) အတိဒိဋ္ဌိဝိပုဏ္ဏသ-လွန်ကဲသော အယူ၌ ပျက်သော ရဟန်းလည်း ကောင်း၊ သံယော-သည်၊ တဇ္ဇနီယံ-တဇ္ဇနီယကံကို၊ ကရေ-ပြုနိုင်၏။

☸ ယောစ-အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဿ-ဘုရားတရား၏ လည်း ကောင်း၊ သံယဿ-သံယာ၏လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏၊ တိဏ္ဏမ္ပိ-သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ-ထိုရဟန်းတို့၏ (အပေါ်၌) သံယော-သံယာသည်၊ တဇ္ဇနီယံ-တဇ္ဇနီယ ကံကို၊ ကရေ-၏။

ဧကော-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘဏ္ဍနံ-မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းကို၊ ကာရကော-ပြုတတ်၏၊ ဗာလော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်းကျင်၊ သံသဂ္ဂနိဿိ တော-လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်းကို မှီ၏၊ အဓိသီလေ-လွန်ကဲသော သီလ၌၊ (သီလ ဝိပုဏ္ဏော-ပျက်သော သီလရှိ၏၊) အဇ္ဈာစာရေ-လွန်ကဲသော အကျင့်၌၊ (အာစာရ ဝိပုဏ္ဏော-ပျက်သော အကျင့်ရှိ၏၊) တထေဝ-ထို ရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ အတိဒိဋ္ဌိ ယာ-လွန်ကဲသောအယူ၌၊ (ဒိဋ္ဌိဝိပုဏ္ဏော-ပျက်သော အယူရှိ၏၊) ယောစ-အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဿ-ဘုရားတရား၏လည်းကောင်း၊ သံယဿ-သံယာ၏ လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အပြစ်ကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏၊ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ သမ္မာနုဝတ္တနာ-ကောင်းစွာ ကျင့်ရာ၏။

တဇ္ဇနီယကတော-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဥပသမ္ပဒ နိဿယာ-ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်း၊ နိဿယည်း ပေးခြင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သာမဏေရံ-သာမဏေကို၊ ဥပဋ္ဌာနာ-လုပ်ကျွေးစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သြဝါဒသမ္ပတေနာပိ-ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္ပတိကို သာယာခြင်း၊ သမုဿ်အပ်ပြီး သော်လည်း ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ န ကရေ-မပြုရာ။

တထာဝိဓော-ထိုသို့ သဘောရှိသော ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ရဟန်းသည်၊ တဗ္ဗ အာပတ္တိ-ထို တဇ္ဇနီယကံပြုကြောင်း အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသဘောရှိသော၊ (အာပတ္တိစ-သို့လည်းကောင်း၊) တတော-ထိုအာပတ်ထက်၊ ပရံ-အလွန်၊ အာပတ္တိစ-အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ နာပဇ္ဇေ-မရောက်ရာ၊ ကမ္ပံ-ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ပိကေ စာပိ-တဇ္ဇနီယကံပြုသော ရဟန်း-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ န ဂရဟေ-မကဲ့ရဲ့ရာ။

တထာဝရဓာ-ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းသည်၊ ပကတတ္တဿ-ပကတတ်
 ရဟန်း၏၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ-ပဝါရဏာကိုလည်း
 ကောင်း၊-နဋ္ဌပေ-မတန့်ထားရာ၊ သဝစနိ-ပြောဆိုထိုက်သော စကားရှိသည်ကို
 လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စောဒနေန-စောဒနာ
 ခြင်းနှင့် တကွ၊ ဩကာသော-အခွင့်တောင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာရဏဉ္စ-
 အာပတ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပယောဂဉ္စ-အချင်းချင်းရန်တိုက်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ န ကရေယျ-ရာ၊ ဥပသမ္ပဒနိဿယာ-ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်း
 ခံပေးခြင်း၊ နိဿယည်းပေးခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာမဏေရံ-သာမဏေကို၊
 ဥပဋ္ဌာနာ-ပြုစုလုပ်ကျွေးစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩဝါဒသမ္ပတေနာပိ-ဘိက္ခုနော
 ဝါဒကသမ္ပတိကို သာယာခြင်း၊ သမုတ်အပ်ပြီးသော်လည်း ဘိက္ခုနီတို့ကို ဆုံးမခြင်း
 လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤသို့) ပဉ္စအင်္ဂါ-ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသောရဟန်းသည်၊
 န သမ္ပတိ-မငြိမ်းနိုင်၊ တဉ္စအာပတ္တိ-ထို တဇ္ဇနိယကံပြုကြောင်း အာပတ်သို့လည်း
 ကောင်း၊ တာဒိသဉ္စ-ထိုသို့ သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ တတော-
 ထိုအာပတ်ထက်၊ ပရံ-အလွန်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိစ-အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊
 အာပဇ္ဇတိ-သင့်ရောက်၏၊ ကမ္မဉ္စ-တဇ္ဇနိယကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မိကေစာပိ-
 တဇ္ဇနိယကံပြုသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရဟန္တာ-ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်း
 သည်၊ နသမ္ပတိ-မငြိမ်းနိုင်၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို တန့်ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပဝါရဏံ-ပဝါရဏာကို တန့်ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဝစနိယာ-ပြောဆိုထိုက်
 သော စကားနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဩကာသော-အခွင့်တောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ စောဒနေနဉ္စ-စောဒနာခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ သာရဏာ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္ပယောဂဉ္စ-
 အချင်းချင်း ရန်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဣမေဟဋ္ဌဇင်္ဂဟိ-ဤရှစ်ပါး
 အင်္ဂါတို့နှင့်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယုတ္တော-ယှဉ်၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊
 တဇ္ဇနာ-တဇ္ဇနိယကံကိုမှ၊ နုပသမ္ပတိ-မငြိမ်းအေးနိုင်။

ကဏ္ဍဝါရနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သုက္ကဝါရံ-သုက္ကဝါရကို၊ ဝိဇာနိယာ-သိရာ
 ၏၊ သေယျသော-သေယျသကရဟန်းသည်၊ ဗာလော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မကျွမ်း
 ကျင်၊ အာပတ္တိဗဟုလော-များသော အာပတ်ရှိ၏၊ သံသဋ္ဌောပိစ-လူတို့နှင့်လည်း
 ရောနှော၏။

မဟာမုနိ-မြတ်သော မုနိဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ပုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နိယသကမ္ပံ-နိယသကံကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီး၊ ကီဋ္ဌာဂိရိသ္မိ-ကီဋ္ဌာဂိရိ
 မြို့၌၊ အဿဇိပုနပ္ပသုကာ-အဿဇိပုနပ္ပသုကာ မည်ကုန်သော၊ ဒွေ - နှစ်ပါးကုန်

သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အသညတာ-စောင့်စည်းအပ်သော ကာယဒွါရ
ဝစီဒွါရ မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍) ဝိဝိဓံ-အထူးထူး အပြားပြားသော၊ အနာ
စာရ်-မလျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို၊ အာစာရီသု-ကျင့်ကြကုန်ပြီ။

ဇိနော-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော၊ သမ္ပုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ပဗ္ဗာဇနီယံ-ပဗ္ဗာဇနီယမည်သော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ အာဏာပေသိ-
စေခိုင်းတော်မူပြီ၊ ပစ္စိကာသဏ္ဍေ-ပစ္စိကာသဏ္ဍမြို့၌၊ သုဓမ္မော-သုဓမ္မသည်၊ စိတ္တ
ဿ-စိတ္တသုကြွယ်၏၊ အာဝါသိကော-အာဝါသိကသည်၊ အဟု-ဖြစ်ပြီ၊ သုဓမ္မော-
သည်၊ စိတ္တုပါသကံ-စိတ္တဥပါသကာကို၊ ဇာတိဝါဒေန-ဇာတ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကား
ဖြင့်၊ ခုံသေတိ-ဆဲရေး၏၊ တထာဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မံ-
ပဋိသာရဏီယကံကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ။

ကောသမ္ပိယံ-ကောသမ္ပိမြို့၌၊ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို၊ ပသိတုံ-ရှုခြင်းငှာ၊ အနိ
စ္ဆန္တံ-အလိုမရှိသော၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒမည်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို၊ အဒဿနေ-မရှုခြင်း
ကြောင့်၊ ဇိနတ္တမော-မြတ်သော ဇိနဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ခိပိ
တုံ-ဥက္ခေပနီယကံ ပြုခြင်းငှာ၊ အာဏာပေသိ-မူပြီ၊ ဆန္ဒော-ဆန္ဒသည်၊ တံယေဝ
အာပတ္တိ-ကိုပင်၊ ပဋိကာတုံ-ကုစားခြင်းငှာ၊ န ဣစ္ဆတိ-အလိုမရှိ၊ ဝိနာယကော-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပဋိကမ္မေ-မကုစားခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခေပနံ-နှင်ထုတ်ခြင်းကို၊
အာဏာပေသိ-စေခိုင်းတော်မူပြီ။

အရိဋ္ဌဿ-အရိဋ္ဌမည်သော ရဟန်းအား၊ အညာဏနိဿိတာ-မသိခြင်း
မောဟကို မှီသော၊ ပါပဒိဋ္ဌိ-ယုတ်မာသောအယူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိယာ-
အယူကို၊ အပ္ပဋိနိသဂ္ဂေ-မစွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခေပံ-ဥက္ခေပနီယကံကို၊ ဇိနဘာသိ
တံ-မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ နိယသကမ္မံ-နိယသကံကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇံ-ပဗ္ဗာဇနီယ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသာရဏီ-ပဋိသာရဏီယ
ကံကိုလည်းကောင်း၊ အဒဿနာ-အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် ကံကိုလည်းကောင်း၊
အပ္ပဋိကမ္မေ-အာပတ်ကို မကုစားခြင်းကြောင့် ကံကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယာ-မိစ္ဆာ
အယူကို၊ အပ္ပဋိနိသဂ္ဂေ-မစွန့်ခြင်းကြောင့် ကံကိုလည်းကောင်း၊ တထေဝ-ထို့အတူ
သာလျှင်၊ ဇိနဘာသိတံ-ပြီ။

ဒဝါနာစာရုပယာတံ-ဒဝါသဒွါ၊ အနာစာရ သဒ္ဓါ၊ ဥပယာတံသဒ္ဓါလည်း
ကောင်း၊ မိစ္ဆာအာဇီဝမေဝစ-မိစ္ဆာအာဇီဝသဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤသဒ္ဓါတို့
သည်၊ ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မမ္ပိ-ပဗ္ဗာဇနီယကံ၌၊ အတိရေကပဒါ-ပိုလွန်သော ပုဒ်တို့
တည်း။

အလာဘာဝဏ္ဏာ-အလာဘ အဝဏ္ဏဟူကုန်သော၊ ဒွေပဉ္စ-နှစ်ပါးသော ပဉ္စက
တို့ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စကာတိ နာမကာ-ပဉ္စကဟူသော နာမည်ရှိကုန်သော၊ ဒွေ-
နှစ်ပါးသော ပဉ္စကတို့လည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤပုဒ်တို့ သည်၊ ပဋိသာရဏီယကမ္မမိ-
ကံ၌၊ အတိရေကပဒါ-ပိုလွန်သော ပုဒ်တို့တည်း၊ တဇ္ဇနီယံ-တဇ္ဇနီယ ကံလည်း
ကောင်း၊ နိယသဉ္စ-လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-သို့) ဒုဝေ-ကုန်သော၊ ကမ္မာပိ-တို့သည်
လည်း၊ သဒိသာ-တူကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ပဗ္ဗာဇနီယကံ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသာရီစ-
ပဋိသာရဏီယကံ၌လည်းကောင်း၊ အတိရိတ္တကာ-ပိုလွန်ကုန်သော၊ ပဒါ-ပုဒ်တို့
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏။

တယော-သုံးမျိုးကုန်သော၊ တေဉ္စကေပနာကမ္မာ-ထိုဉ္စကေပနီယကံတို့သည်၊
ဝိဘတ္တိတော-ဝေဖန်အပ်သော အပြားအားဖြင့်၊ သဒိသာ-တူကုန်၏၊ တဇ္ဇနီယ
နယေနာပိ-တဇ္ဇနီယကံ နည်းဖြင့်လည်း၊ သေသကမ္မ-ကြွင်းသောကံကို၊ ဝိဇာနီယာ-
သိရာ၏၊ ဣတိ-ဤတွင် ဥဒ္ဓါန်းစကား အပြီးတည်း။

ကမ္မက္ခန္ဓကော-ကမ္မက္ခန္ဓကသည်။
နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

၂-ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက
၁-ပါရိဝါသိကဝတ္ထကထာ

၇၅။ [ယေနသမယေန၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပါရိဝါသိကာနံ-ပါရိဝါသိကိုကျင့်သုံး
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အတွက်၊) သိက္ခာပဒံစ-သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊
ပါရိဝါသိကဝတ္ထုဉ္စ-ပါရိဝါသိက ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူ
အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ။] တေန သမယေန ၊ပေ၊ အာရာမေ၊ တေန သမယေန-
၌၊ ပါရိဝါသိကာ-ပါရိဝါသိကိုကျင့်သုံးကုန်သော၊ (ပါရိဝါသိ ဆောက်တည်ကုန်သော၊)
ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပကတတ္တာနံ-ပကတတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ အဘိဝါ
ဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဟာနေ-၌၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သာဒယန္တိ-
သာယာကြကုန်၏။ [အာပတ္တိအဒဿန ဉ္စကေပနီယကံ၊ တေစတ္တာလီသဝတ်၌
အနက်ပေးခဲ့ပြီ၊ “ယေ တေဘိက္ခု အပိစ္ဆာ” စသည်တို့ကိုလည်း တဇ္ဇနီယကံ၌
ရေးခဲ့ပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကေန၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပကတတ္တာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏။
အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ နဟာနေ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကိုလည်းကောင်း၊ န
သာဒိတဗ္ဗံ-မသာယာထိုက်၊ ယော-အကြင် ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်၊ သာဒယေ
ယျ-သာယာအံ့၊ (တဿ-၏။) ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)။

ဘိက္ခဝေ-တို့ ပါရိဝါသိကာနံ, ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ မိထု-အချင်းချင်း၊ ယထာဝုမု-
 ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ အဘိဝါဒနံ ၊ပေ၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္ပံ, အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ပဉ္စ-ငါးမျိုးသော အရာတို့ကို၊ ဥပေါသထံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါ
 ရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿိကသာဠိကံ-မိုးရေခံသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩ
 ဣဇာနံ-မိမိအတွက် ရောက်လာသော ဥဒ္ဓေသဘတ် စသည်ကို စွန့်လွှတ်မှုကို
 လည်းကောင်း၊ ဘတ္တံ-စတုဿာလက သံဃဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဘိက္ခဝေ-တို့ တေနဟိ-ထိုသို့ ပရိဝါသိ ဆောက်တည်ကြခြင်းကြောင့်၊ ယထာ-
 အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါရိဝါသိကေဟိ ၊ပေ၊ ဝတ္တိတပွံ-ကျင့်ရာ၏၊ (တထာ-
 ဖြင့်) ပါရိဝါသိကာနံ, ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပညပေဿာမိ-
 ပညတ်တော်မူအံ့၊ ပါရိဝါသိကေန ၊ပေ၊ သမ္မာဝတ္တနာ-တည်း။ [တဇ္ဇနိယကမ္မ
 ကထာ, အဋ္ဌာရသဝတ္တကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ဤ၌ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] ဝါရိ
 ဝါသိကေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပကတတ္တဿ, ဘိက္ခုနော-၏၊ ပုရတော-ရှေ့၌၊
 (ရှေ့က)၊ န ဂန္ထပွံ-မသွားရာ၊ ဝါ-မသွားရ ၊ပေ၊ န နိသီဒိတပွံ၊ [သံဃာ့ထေရ်အဖြစ်
 ဖြင့် မသွားရ, မထိုင်ရ-ဟူလို။] သံဃဿ-၏၊ ယော အာသနပရိယန္တော-အကြင်
 နေရာ၏ အစွန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညံ့ဆုံးဖြစ်သော နေရာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယော သေယျာပရိယန္တော-အကြင် မဉ္စပိဋ္ဌဟူသော အိပ်ရာနေရာ၏
 အစွန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညံ့ဆုံး အိပ်ရာနေရာသည် လည်းကောင်း၊
 ယောဝိဟာရပရိယန္တော-အကြင် ကျောင်း၏အစွန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အညံ့
 ဆုံးဖြစ်သောကျောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုအာသန ပရိယန္တ
 စသည်ကို၊ တဿ-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်းအား၊ ပဒါတဗ္ဗော-ပေးထိုက်၏၊ တေနစ-
 ထို ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်လည်း၊ သော-ထို အာသနပရိယန္တ စသည်ကို၊ သာဒိ
 တဗ္ဗော-ထိုက်၏၊ (သာယာရမည်)။

၇၆။ ပါရိဝါသိကေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ, ပကတတ္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-နှင့်၊
 (အတူ)၊ ပုရေသမဏေန-ရှေ့သွားရဟန်းသည်၊ (ဟုတွာ) ဝါ-ဖြစ်၍သော်လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္ဆာသမဏေန-နောက်လိုက်ရဟန်းသည်၊ (ဟုတွာ) ဝါ-သော်လည်း
 ကောင်း၊ ကုလာနိ-အမျိုးအိမ်တို့သို့၊ န ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာနိ-မသွားထိုက်ကုန်။ [အဓိ
 ပွာယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] အရညိကင်္ဂီ-အရညကင်္ဂီတင်ကို၊ န သမာဒါ
 တပွံ-မဆောက်တည်ထိုက်၊ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂီ-ပိဏ္ဍပါတ်တင်ကို၊ န သမာဒါတပွံ၊
 တပုစ္စယာစ - ထိုပရိဝါသိ ဆောက်တည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 မံ-ငါ့ကို၊ မာဇာနိသု-(ပရိဝါသိဆောက်တည်နေသူဟု) မသိပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-
 ဤသို့ကြံ၍၊ ပိဏ္ဍပါတော-ကို၊ န နိဟရာပေတဗ္ဗော-မဆောင်ယူစေထိုက်။

ပါရိဝါသိကေန ၊ပေ၊ အာဂန္တုကေန-အာဂန္တုကသည်၊ (ဟုတွာ) အာရောစေ
တဗ္ဗံ-ပရိဝါသိကြားရား၏၊ အာဂန္တုကဿ-(မိမိကျောင်းသို့ ရောက်လာသော)
အာဂန္တုကအား၊ အာရောစေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ ဂိလာနော-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ၊
(ဧဝံသတိ) ဒူတေနပိ-တမန် ရဟန်းဖြင့်လည်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-လျှောက်ထားရာ
၏၊ (ဝတ်ကြားရာ၏) [“ဒူတေနပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-
လျှောက်ထားစေရာ၏၊ ဝါ-ဝတ်ကြားစေရာ၏” ဟုလည်း ပေးပါ။]

☞ **န ဂန္တဗ္ဗဝါရ။** ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကေန၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သဘိက္ခု
ကာ-ရဟန်းရှိသော။ (သံဝိဇ္ဇန္တိ + ဘိက္ခု + ဧတ္တာတိ သဘိက္ခုကော။) အာဝါသာ-
(နေဖို့ရာဆောက်လုပ်အပ်သော)ကျောင်းမှ၊ အဘိက္ခုကော-ရဟန်းမရှိသော၊
အာဝါသော-သို့၊ ပကတတ္ထေန-ပကတတ်ရဟန်းကို၊ အညတြ-ကြင်၍လည်း
ကောင်း၊ အန္တရာယာ-အန္တရာယ်ဆယ်ပါး၊ တစ်ပါးပါးကို၊ အညတြ-၍လည်း
ကောင်း၊ န ဂန္တဗ္ဗော-မသွားရ။ [ဤမှနောက်၌ “အဘိက္ခုကော-သော၊ အာဝါသော-
အာဝါသမဟုတ်သော စေတိယယရစသည်သို့” ဟု အနက်ပေးပါ။]

ယတ္ထသုဝါရ။ ။ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သ ဘိက္ခုကာ-သော၊
အာဝါသာ-မှ၊ ယတ္ထ-အကြင် ကျောင်းတိုက်၌၊ (အကြင် အာဝါသ၌) နာနာသံဝါ
သကာ-နာနာသံဝါသကဖြစ်ကုန်သော၊ (မတူ ကွဲပြားသော သံဝါသရှိကုန်သော၊)
ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အဿု-ရှိကုန်၏၊ သဘိက္ခုကော-ရှိသော၊ (သော) အာဝါသော-
သို့၊ ပကတတ္ထေန-ကို၊ အညတြ-၍လည်းကောင်း၊ အန္တရာယာ-ကို၊ အညတြ-၍
လည်းကောင်း၊ န ဂန္တဗ္ဗော-ထိုက်။ [နောက်ဝါကျတို့၌ အနက်တူပြီ၊ နာနာသံဝါသက
၏အဓိပ္ပာယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌လည်းကောင်း၊ စမ္ပေ
ယုက္ခန္ဓက စတုဝဂ္ဂကရဏာဒိကထာ၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။]

ဂန္တဗ္ဗဝါရ။ ။ စဝ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊
သဘိက္ခုကာ-သော၊ အာဝါသာ-မှ၊ ယတ္ထ - အကြင် ကျောင်းတိုက်၌၊ (အကြင်
အာဝါသ၌) သမာနသံဝါသကာ-တူသောသံဝါသ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အဿု-
န်၏၊ ယံ-အကြင် အာဝါသသို့၊ အဇ္ဇေဝ-ယနေ၌ပင်၊ ဂန္တု-အရောက်သွားခြင်းငှာ၊
သက္ကောမိ-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇညာ-သိရာ၏၊ သဘိက္ခုကော-သော၊ (သော)
အာဝါသော-သို့၊ ဂန္တဗ္ဗော-သွားထိုက်၏၊ ဝါ-သွားနိုင်၏။ [ကြွင်း ဝါကျတို့၌ အနက်
ထူးမရှိ။] ☞

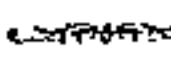
ပကတတ္ထေန ၊ပေ၊ ဧကစ္ဆန္နေ အာဝါသေ ဝတ္ထုဗ္ဗံ ၊ပေ၊ အာသနာ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊
[အာပတ္တိ အဒဿန ဥက္ခေပနိယကမ္မကထာ တေစတ္တာလီသဝတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ပကတတ္ထော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အာသနေန-ဖြင့်၊ နိမန္တေတဗ္ဗော-ဖိတ်မန်ထိုက်၏။ ပေ၊
ဧကာသနေ-၁ ခုတည်းသောနေရာ၌၊ (သမာနပဿိက ရဟန်းတို့အတွက် ခွင့်ပြု
ထားအပ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တစ်ခုတည်း၌) န နိသီဒိတဗ္ဗံ (ပကတတ္ထေ-
သည်။) နီစေ-နိမ့်သော၊ အာသနေ-၌၊ နိသီန္ဒေ-ထိုင်နေလသော်၊ ဥစ္စေ-မြင့်သော၊
အာသနေ၊ န နိသီဒိတဗ္ဗံ-ရ။ [ကြွင်းဝါကျများ လွယ်ပြီ။] ☸

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော-ပါရိဝါသိကရဟန်းဟူသော ၄ ပါးမြောက်
ရှိသော သံဃာသည်၊ ပရိဝါသိ-ကို၊ စေ ဒဒေယျ-အကယ်၍ ပေးအံ့၊ မူလာယ-
အရင်းသို့၊ စေ ပဋိကဿေယျ-အကယ်၍ ငင်အံ့၊ မာနတ္ထံ စေ ဒဒေယျ-အံ့၊ တံ
ဝိသော-ထို ပါရိဝါသိကရဟန်းနှင့်တကွ နှစ်ဆယ်ရှိသောသံဃာသည်၊ စေ အဗ္ဗေ
ယျ-အကယ်၍ အဗ္ဗာန်သွင်းအံ့၊ (ဧဝံသတိ။) အကမ္မံ - ကံမမည်၊ (ကံ အထ
မမြောက်။) န ကရဏီယံ-ပြုလည်း မပြုထိုက်၊ ဣတိ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ (သမ္မာ
ဝတ္တနာ-တည်း။) . . . စတုနဂုတိ ပါရိဝါသိကဝတ္တံ-ကိုးဆယ့်လေးပါးသော ပါရိဝါ
သိကဝတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

☸အထခေါ-ပါရိဝါသိကဝတ်ကို ကြားသိရရာ၊ ထို အခါ၌၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ
၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ပါရိဝါသိကဿ၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ရတ္တိ
စ္ဆေဒါ-ညဉ့်၏၊ ပြတ်ခြင်းတို့သည်၊ (ညဉ့်၏ ပြတ်ကြောင်းတို့သည်။) ကတိနုခေါ-
အဘယ်မျှလောက်တို့ပါနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဥပါလိ၊ ပေ၊ တယော-
တို့တည်း၊ သဟဝါသော-ပကတတ်ရဟန်း စသည်တို့နှင့်တကွ တစ်မိုးတရံတည်း
သော ကျောင်း၌ အတူတကွ အိပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ [ပြပြီးသော ဝတ်များကို
ကြည့်ပါ။] [ဝိပွဝါသော-အရုဏ်တက်ရာအခါ၌ ပကတတ်ရဟန်းနှင့် ကင်း၍
နေခြင်းလည်းကောင်း၊ အနာရောစနာ-ပရိဝါသိမကြားခြင်း လည်းကောင်းတည်း
၊ ပေ။]

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ “မူလာယ ပဋိကဿနာရဟာ-အရင်းသို့ ငင်ခြင်းငှာ
ထိုက်ကုန်သော၊ မာနတ္ထာရဟာ-မာနတ်ကိုထိုက်ကုန်သော၊ မာနတ္ထစာရိကာ-
မာနတ်ကျင့်ကုန်သော” ဟု လည်းကောင်း၊ မာနတ္ထစာရိကရတ္တိစ္ဆေဒ၌ “ဥနေ-
၄ပါးအောက် ယုတ်လျော့သော၊ ဂဏေ-ဂိုဏ်း၌၊ စရဏံ-မာနတ်ကျင့်ခြင်းလည်း
ကောင်း” ဟု လည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။ ကြွင်းပုဒ်တို့၌ အနက်ထူး မရှိပါ။ . . ။
ဒုတိယော-သော၊ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကော-တည်း။

☸ တဿ-ထို ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ဥဒ္ဓါန်းဂါထာကား၊ ပါရိဝါသိကာ-
ပရိဝါသိဆောက်တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပကတတ္တာနံ-ပကတတ်ဖြစ်ကုန်

သော၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ အဘိဝါဒနံ-ရိုခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-ခရီးဦး
ကြိုဆိုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗလိစ-လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ သာမိစိယံ-
အရိုအသေ ပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ အာသနံ-နေရာကို ရွေ့ရှုဆောင်မှုကိုလည်း
ကောင်း၊ သေယျာဘိဟာရံ-အိပ်ရာကို ရွေ့ရှုဆောင်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒေါ-
ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋံ-ခြေဆေး အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထလိ
ကံ-ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို လှမ်းယူမှုကိုလည်းကောင်း၊
နဟာနေ-ရေချိုးရာ၌၊ ပရိကမ္ပံ - ကျောက်ကုန်း၌ ချေးတွန်းမှု ကိုလည်းကောင်း၊
သာဒေန္တိ-သာယာကုန်၏၊ ပေသလာ-တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ-ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။

သာဒယန္တဿ-သာယာသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သည်၊ (ဟောတိ) မိထု-
အချင်းချင်း၊ ယထာဝုဗ္ဗံ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း၊
ပဝါရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿိကံ-မိုးရေခံ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩဇော
ဇနံ-မိမိအတွက် ရောက်လာသော ဥဒ္ဒေသဘတ် စသည်ကို စွန့်လွှတ်မှုကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘောဇနံ-သံဃာ့ဘတ်စသော ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ-ငါးပါးတို့
ကို၊ အနုဇာနာမိ-မူ၏၊ တတ္ထ-ထို ပါရိဝါသိကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ သမ္မာဝတ္တိ
တဗ္ဗံ-ဟူသော စကားရပ်၌၊ (ထို ပါရိဝါသိဆောက်တည်ရာ၌) သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊
ဝတ္တနာ-ကျင့်ပုံတည်း၊ ပကတ္တဿ-ပကတတ်ရဟန်း၏၊ (ပုရတော-ရွှေ၌) ဂစ္ဆန္တိ-
သွားခြင်း၊ ယောစ ပရိယန္တော-အကြင် အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အိပ်ရာနေရာ ကျောင်း
သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော-ကို၊ သာဒိတဗ္ဗော-သာယာထိုက်၏။

ပုရေ-ပုရေသမဏလုပ်ခြင်း၊ ပစ္ဆာ-ပစ္ဆာသမဏလုပ်ခြင်း၊ တထေဝ-ထို့အတူ
ပင်၊ အာရညပိဏ္ဍနိဟာရော-အာရညကင် ဓုတင်ဆောက်တည်ခြင်း၊ ပိဏ္ဍပါတိက
ဓုတင် ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဆွမ်းကို ဆောင်ယူစေခြင်း၊ အာဂန္တုကေ-အာဂန္တုက
ရဟန်းဖြစ်၍ ပါရိဝါသိကြားခြင်း၊ အာဂန္တုကရဟန်းအားကြားခြင်း၊ ဥပေါသထေ-
ဥပုသ်နေ့၌ ကြားခြင်း၊ ပဝါရဏာယ-ပဝါရဏာနေ့ ကြားခြင်း၊ ဒုတေန-တမန်စေ
လွှတ်၍ ကြားခြင်း၊ သ ဘိက္ခုကော-ရဟန်းရှိသော အရပ်သို့ ဂန္တဗ္ဗော-သွားထိုက်၏။

ဧကစ္ဆန္တေ-တစ်မိုးတရံတည်းသောကျောင်း၌ အိပ်သောအရာ၊ ဝုဋ္ဌာနံ-နေရာမှ
ထသောအရာ၊ တထေဝစ-ထို့အတူသာလျှင်၊ နိမန္တယေ-နေရာဖြင့် ပင့်ဖိတ်ရာ၏၊
အာသနေ-တစ်ခုတည်းသော နေရာနှင့်စပ်သောအရာ၊ နိစေ စက်မေ-နိမ့်သော
စကြိုနှင့်စပ်သော အရာ၊ ဆမာယံ-မြေ၌၊ စက်မေနစ-စကြိုသွားခြင်းနှင့်စပ်သော
အရာ၊ ဝုဗ္ဗတရေန-သီတင်းကြီးနှင့်စပ်သောအရာ၊ အကမ္ပံ-ကံမမြောက်သောအရာ၊
ရတ္တိစ္ဆေဒါ-ညဉ့်၏ပြတ်ခြင်း၊ သောနော-သုတ်သင်ခြင်း၊ နိက္ခိပနံ-ချခြင်း၊ သမာ
ဒါနံ- ဆောက်တည်ခြင်း၊ ပါရိဝါသိကေ-ပါရိဝါသိကရဟန်း၌၊ ဝတ္တံဝ-ဝတ်ကဲ့သို့၊

မူလာယ-အရင်းသို့ငင်သော ရဟန်း၌လည်းကောင်း၊ မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ဆောက်တည်ခြင်းငှာ ထိုက်သောရဟန်း၌လည်းကောင်း၊ တထာ-ထို့အတူ၊ မာနတ္တစာရိကေ-မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်း၌လည်းကောင်း၊ အတ္တနာရဟော-အတ္တန်သွင်းခြင်းငှာထိုက်သော ရဟန်း၌လည်းကောင်း၊ နယောစာပိ-ကျင့်ရသော နည်းသည်လည်း၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏။) ပုန-တစ်ဖန်၊ နယတော-ကျင့်ရသော နည်းအားဖြင့်၊ သမ္ဘေဒံ-အထူးသည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏။) [အောက်ပါ ဂါထာစကားကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။]

ပါရိဝါသိကေသု-ပါရိဝါသိကရဟန်းတို့၌၊ တယော-သုံးပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒတို့လည်းကောင်း၊ မာနတ္တစာရိကေ-မာနတ်ကျင့်သော ရဟန်း၌၊ စတု-၄ ပါးသော ရတ္တိစ္ဆေဒတို့လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤသို့လျှင်) ရတ္တိစ္ဆေဒသု-ရတ္တိစ္ဆေဒတို့၌၊ နသမေန္တိ-မတူကုန်၊ မာနတ္တေသုစ-မာနတ္တ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ ဒေဝသိ-နေတိုင်းကြားခြင်း၊ ဒွေ ကမ္မာ-၂ ပါးသော ကံတို့သည်၊ သဒိသာ-တူကုန်၏။ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော၊ တယောကမ္မာ-၃ ပါးသော ကံတို့သည်၊ (မူလာယ ပဋိကဿနာရဟ၊ မာနတ္တာရဟ၊ အတ္တနာရဟကံတို့သည်။) သမာသမာ-ထပ်တူ ထပ်မျှ တူကုန်၏။ ဣတိ-တသုဒ္ဓါနစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃-သမုစ္စယက္ခန္ဓက

အမှာ။ ။ ဤခန္ဓက၌ (၁) သုက္ကဝိသဋ္ဌိကထာ (၂) အပ္ပသမောဓာန ပရိဝါသိစသည်ကို ပြရာဖြစ်သော ပရိဝါသကထာ၊ ပရိဝါသကျင့်သုံးစဉ်လူထွက်ပြီးနောက် တစ်ဖန် ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ် စသူတို့၌ ကျင့်ရပုံကိုပြရာ ဖြစ်သော (၃) စတ္တာလီသက (၄) ဆတ္တိသက (၅) မာနတ္တသတ (၆) သမူလာယသမောဓာနပရိဝါသစတုဿတ (၇) ပရိမာဏာဒိဝါရအဋ္ဌက (၈) အာပတ်ကို ဖုံးထားသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ကျင့်ရပုံကိုပြသော၊ ဒွေ ဘိက္ခုဝါရ ဧကောဒသက (၉) အာပတ်တို့မှ စင်ကြယ်ပုံ မစင်ကြယ်ပုံကို ပြရာဖြစ်သော မူလာယ အဝိသုဒ္ဓိ (ဝိသုဒ္ဓိ) နဝကကထာအားဖြင့် အပိုင်း (၉) ပိုင်းရှိပုံကို မှတ်သားခဲ့ပါ။ ထိုတွင် (၁, ၂, ၉) အပိုင်းတို့ကို ကျယ်ဝန်းစွာ ပြတော်မူလိမ့်မည်။

(၁) သုက္ကဝိသဋ္ဌိကထာ

အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တမာနတ္တ။ ။ ၉၇ (ယေန သမယေန ဘဂဝတာ မာနတ္တံ အပညတ္တံ ဟောတိ။) တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ ဥဒါယိ-အရှင်ဥဒါယိသည်၊ သဗ္ဗေတနိကံ-လွတ်စေလိုသောစေတနာ ထင်ရှားရှိသော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သုက္ကဝိသဋ္ဌိ

မည်သော၊ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တံ-ဖုံးမထားအပ်သော၊ ဧကံ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇော-ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုအရှင်ဥဒါယိသည်၊ ဘိက္ခုနံ အာရောစေသိ၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ ပေ၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ မယာ-တပည့်တော်သည်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ-ကျင့်ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ (ဝါ-ထိုသို့ သဗ္ဗေတနိက အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တံ သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်သင့်ခြင်းကြောင့်) သံယော-သည်၊ ဥဒါယိဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဧကိဿာ-တစ်ချက်သော၊ ပေ၊ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၏ (အတွက်)၊ ဝါ-အာပတ်ကြောင့်၊ ဆာရတ္တံ-၆ ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မာနတ္တံ-မာနတ်ကို၊ ဒေတု-ပေးလော။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝဉ္စ-ဤသို့လည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးရာ၏၊ တေန ဘိက္ခဝေ ဥဒါယိနာ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံယံ ဥပသင်္ကမိတွာ ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဂီ ကရိတွာ၊ ပေ၊ ဧဝမဿ ဝစနိယော၊ (ကိံ)။ [တဇ္ဇနိယကမ္ပကထာ အဆုံးနား၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ ဧကံ၊ ပေ၊ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တံ၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ ဘန္တေ-တို့၊ သောဟံ-ထိုတပည့်တော်သည်၊ သံယံ-ကို၊ ဧကိဿာ၊ ပေ၊ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ၊ ယာစာမိ-တောင်းပါ၏၊ ပေ၊ [ကမ္မဝါစာ၌ “(ကမ္မ-မာနတ္တဒါနကံသည်) ပတ္တကလ္လံ ယဒိ (သိယာ)” စသည်ဖြင့် ပေးပါ၊ နောက်နောက် ကမ္မဝါစာတို့လည်း ဤနည်းမှီ၍ သိပါ။]

အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တံ အဗ္ဘာန။ ၉၈။ သော-ထို အရှင်ဥဒါယိသည်၊ စိဏ္ဏမာနတ္တော-ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဘိက္ခုနံ အာရောစေသိ၊ (ကိံ)၊ အဟံ အာပုသော၊ ပေ၊ အာပဇ္ဇိ-ရောက်ပါပြီ၊ သောဟံ၊ ပေ၊ မာနတ္တံ၊ ယာစိ-တောင်းပါပြီ၊ တဿ မေ-အား၊ သံယော၊ ပေ၊ မာနတ္တံ၊ အဒါသိ-ပေးပါပြီ၊ သောဟံ-ထို တပည့်တော်သည်၊ စိဏ္ဏမာနတ္တော-ကျင့်အပ်ပြီးသော မာနတ်ရှိပါ၏၊ ကထံ နုခေါ မယာ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ တေနဟိ၊ ပေ၊ ဥဒါယိ၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အဗ္ဘေတု-

ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ။ ။ ဤပုဒ်၌ ဆဋ္ဌိ (သ) ဝိဘတ်ဖြစ်ကြောင်းကို နောက်၌လာမည့် တိကာပတ္တိမာနတ္တံ၌ “တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ သံယော ဥဒါယိဿ ဘိက္ခုနော တိဿန္တံ အာပတ္တိနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတု” ဟူသော ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါသကထာ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ၌ “တေန ဟိ၊ ပေ၊ တဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ဒေတု” ဟူသော ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍ သိပါ။ အနက်ကိုလည်း “ဒေတု” ကြိယာ၏ သမ္ပဒါနိရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဧကိဿာ၊ ပေ၊ အာပတ္တိယာ-၏ (အတွက်) ဟု ပေးပါ။ တစ်နည်း-ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ကို ဟိတ်အနက်၌ သက်စေ၍ “ဧကိဿာ၊ ပေ၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ကြောင့်” ဟု ပေးပါ။ နောက်နောက် ပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

အတ္တန်သွင်းလော။[“အတ္တေတု-အတ္တန်ကံ၏ အစွမ်းဖြင့် လက်ခံလော၊ ဝါ-သံယာ
ဘောင်သို့ သွင်းခေါ်လော” ဟု သဒ္ဒတ္ထ ပေးပါ။ ကြွင်းဝါကျများ၌ အနက်ထူး
မရှိပါ။] ☸

ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသ။ ၁၀၂။ တေန သမယေန၊ အာယသ္မာ ဥဒါယိ-
သည်။ သဉ္ဇေတနိကံ ၊ပေ၊ ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္ဒ-တစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်သော၊
ဧကံ-သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နော ဟောတိ ၊ပေ၊ သံယော ဥဒါယိဿ ဘိက္ခု
နော-အား၊ ဧကိဿာ ၊ပေ၊ ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယ၊ အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ဝါ-
ကြောင့်၊ ဧကာဟပရိဝါသံ-တစ်ရက်ပတ်လုံးကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသကို၊ ဒေတု။
[ကမ္မဝါစာ၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္ဒမာနတ္တ၌ သော-ထိုဥဒါယိသည်၊ ပရိဝတ္ထပရိဝါသော-ကျင့်သုံး
အပ်ပြီးသော ပရိဝါသရှိသည်။ (ဟုတွာ) ဘိက္ခုနံ အာရောစေသိ” ဟု လည်းကောင်း၊
ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္ဒအတ္တန်၌ “အဟံ ဘန္တေ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ-ပါပြီ၊ သောဟံ သံယံ ၊ပေ၊
ဧကာဟပရိဝါသံ၊ ယာစိ-ပါပြီ၊ တဿ မေ သံယော ၊ပေ၊ အဒါသိ-ပါပြီ၊ သောဟံ
ပရိဝတ္ထပရိဝါသော (ဟုတွာ) သံယံ ၊ပေ၊ မာနတ္တံ ယာစိ၊ တဿ မေ ၊ပေ၊ အဒါသိ၊
သောဟံ ဘန္တေ စိဏ္ဏမာနတ္တော (ဟုတွာ) သံယံ အတ္တနံ ယာစာမိ” ဟု လည်း
ကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ အဆုံး၌ “သံယေန-သည်၊ ဥဒါယိ၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အဋ္ဌိတော-
သွင်းခေါ်အပ်ပါပြီ” ဟု လည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။

ပဉ္စာဟပုဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသ။ ၁၀၈။ [ဒ္ဓိဟပုဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသ၊ တိဟပုဋိစ္ဆန္ဒ ပရိဝါသ၊
စတုဟပုဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသတို့ကို ပေယျာလမြှုပ်ထားသည်။] “ဒ္ဓိဟပုဋိစ္ဆန္ဒ- ၂ ရက်ပတ်
လုံး ဖုံးထားအပ်သော ၊ပေ၊ ပဉ္စာဟပုဋိစ္ဆန္ဒ-သော၊ ပဉ္စာဟပရိဝါသံ- ၅ ရက်ပတ်လုံး
ကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသကို” ဟု ပေးပါ။ လွယ်ပြီ။

ပါရိဝါသိကမူလာယ ပဋိကဿနာ။ ၁၁၀။ သော-ထိုအရှင်ဥဒါယိသည်၊
ပရိဝသန္တော-ပရိဝါသ ကျင့်သုံးလသော်၊ ဝါ-စဉ်၊ အန္တရာ-(၅)ရက်မပြည့်မီ အကြား၌
☸ဧကံ ၊ပေ၊ အပုဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့
ဖြစ်လျှင်၊ သံယော ဥဒါယိ၊ ဘိက္ခု-ကို၊ အန္တရာ-၌၊ ဧကိဿာ ၊ပေ၊ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယ၊
အာပတ္တိယာ-၏ အတွက်၊ မူလာယ-အရင်းသို့၊ ပဋိကဿတု-ငင်လော၊ (ကမ္မဝါစာ
၌) သံယေန-သည်၊ ဥဒါယိ-သော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ အန္တရာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ - ၏

တေနဟိ။ ။ “တေန” သည် နိယမဝါစကသဗ္ဗနာမ်၊ နာဝိဘတ်သည် ဟိတ်အနက်
ဟော၊ ဟိကား နိပါတ်-ဟု သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍ “တေနဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေဿာမိ”
အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် “တေန (ဟိ)-ထိုသို့ ပရိဝါသကျင့်သုံးစဉ် အပုဋိစ္ဆန္ဒ အန္တရာပတ်
သင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်” ဟု ပေးပါ။ နောက်၌လည်း နည်းမှီသိပါ။

အတွက်၊ မူလာယပဋိကဿနာ - အရင်းသို့ငင်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပဋိကဿိတော-
ငင်အပ်ပါပြီ။ သံဃဿ-အား၊ ခမတိ-၏၊ (တသ္မာ) တုဏှိ (အာသိ) ၊ပေ၊ ဓာရယာမိ၊
(တစ်နည်း) သံဃေန-သည်၊ ဥဒါယိဘိက္ခု-ကို၊ အန္တရာ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယာ-၏
အတွက်၊ ပဋိကဿိတော-ပြီ၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနာ-ငင်ခြင်းသည်၊ သံဃဿ-
အား၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏ ၊ပေ၊ ဓာရယာမိ။

မာနတ္တာရဟမူလာယ ပဋိကဿနာ။ ၁၁၂။ သော-ထို ဥဒါယိသည်၊ ပရိ
ဝုတ္တပရိဝါသော (ဟုတ္တာ) မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ကိုထိုက်သည်၊ (သမာနော-
ဖြစ်စဉ်) အန္တရာ-မာနတ်မကျင့်မီ အကြား၌၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇိ”
ဟု လည်းကောင်း၊ “သောဟံ ၊ပေ၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿနံ-ကို၊ ယာစိ၊ တံမံ-
ထို တပည့်တော်ကို၊ သံဃော ၊ပေ၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿိ-ငင်ပါပြီ” ဟု လည်း
ကောင်း ပေးပါ။ တိကာပတ္တိမာနတ္တ၌ “သံဃော-သည်၊ ဥဒါယိဿ ဘိက္ခုနော-
အား၊ တိဿန္တံ-၃ ချက်ကုန်သော၊ အာပတ္တိနံ-တို့၏အတွက် (မူလပဉ္စာဟ ပဋိစ္ဆန္ဒ
အာပတ်၊ ပရိဝါသကျင့်စဉ် အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ အန္တရာပတ်၊ မာနတ်ထိုက်စဉ် အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ
အန္တရာပတ်တို့၏အတွက်) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတု” ဟု ပေးပါ။

မာနတ္တစာရိကမူလာယ ပဋိကဿနာ၌ “မာနတ္တံ-ကို၊ စရန္တော-ကျင့်လသော်၊
ဝါ-ကျင့်စဉ်၊ အန္တရာ-ရက် မပြည့်မီ အကြား၌၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇိ” ဟု လည်းကောင်း၊ အတ္တာနာရဟမူလာယပဋိကဿနာ၌ “သော စိဏ္ဍာ
မာနတ္တော (ဟုတ္တာ) အတ္တာနာရဟော-အတ္တန်သွင်းထိုက်သည်၊ (သမာနော-စဉ်)
အန္တရာ-အတ္တန်မသွင်းရသေးမီ အကြား၌၊ ဧကံ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ” ဟုလည်းကောင်း
အနက်ပေးပါ။

ပက္ခပဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသ။ ၁၂၁။ ဤဝါရ၌ ပက္ခပဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ်သင့်ပုံကိုလည်း
ကောင်း၊ ထိုအာပတ်အတွက် ပရိဝါသ ကျင့်နေစဉ် ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္ဒ အန္တရာပတ်သင့်
၍ မူလာယ ပဋိကဿနာပြုရပုံကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူသည်။ ထို့နောက် မူလ
ပက္ခပဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ်အတွက် (၁၅)ရက်နှင့်၊ ပဉ္စာဟပဋိစ္ဆန္ဒ အန္တရာပတ်အတွက်
(၅) ရက်ကိုပေါင်း၍ “သမောဓာန ပရိဝါသ” ပေးရပုံကို ပြတော်မူသည်။

ပဋိကဿိတော ၊ပေ၊ မူလာယ ပဋိကဿနာ။ ။ ပါဠိယံ (ပါဠိတော်၌) “ပဋိကဿိ
တော သံဃေန ဥဒါယိ ဘိက္ခု အန္တရာ ဧကိဿာ ၊ပေ၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာယ မူလာယ ပဋိကဿနာ”
တိ ဣဒံ (မူလာယ ပဋိကဿနာ ဟူသော ဤပုဒ်ကို) ကရဏဝသေန ဝိပရိဏာမေတွာ (ကရိုဏ်း
အဖြစ်ဖြင့် ခြောင်းလွှဲပြီး၍) မူလာယ ပဋိကဿနာယ ပဋိကဿိတောတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ အထဝါ
“မူလာယ ပဋိကဿနာ ခမတိ သံဃဿာ” တိ (ဟူ၍) ဥတ္တရပဒေန သဟ (ခမတိ သံဃဿ
ဟူသော နောက်ပုဒ်နှင့်တကွ) ပစ္စုပ္ပန်ဝသေနောဝ (ပထမအဖြစ်ဖြင့်ပင်) ယောဇေတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ-
ဝိမတိ။

☞ သမောဓာနပရိဝါသ။ ၁၂၅။ “ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝဉ္စ-လျှင်၊ ပုရိမာယ - ရှေးဖြစ်သော၊ အာပတ္တိယာ-(ပက္ခပဋိစ္ဆန္တ)အာပတ်၌၊ သမောဓာနပရိဝါသော-(ပဉ္စာဟပုဋိစ္ဆန္တ) အန္တရာပတ်ကိုပေါင်းအပ်ရာ ပရိဝါသံကို၊ (ပေါင်း၍ ကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသံကို)” ဟု ပေးပါ။ ထို့နောက် ပရိဝါသံကျင့်သုံးပြီး၍ မာနတ္တာရဟဖြစ်စဉ် ပဉ္စာဟပုဋိစ္ဆန္တအန္တရာအာပတ် သင့်ပြန်၍ မူလာယပဋိကဿနာပြုကာ သမောဓာနပရိဝါသံ ပေးရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအာပတ် ၃ ချက်တို့အတွက် မာနတ်ပေးပုံ၊ မာနတ်ကျင့်စဉ် ပဉ္စာဟပုဋိစ္ဆန္တ အန္တရာအာပတ် သင့်ပြန်၍ သမောဓာနပရိဝါသံ ပေးရပုံ၊ ထို့နောက် အဗ္ဘာန်ထိုက်စဉ် ပဉ္စာဟပုဋိစ္ဆန္တ အန္တရာအာပတ်သင့်ပြန်၍ မူလာယပဋိကဿနာပြုကာ မာနတ်ပေးရပုံ၊ ထို့နောက် အဗ္ဘာန်သွင်းရပုံကိုလည်းကောင်း အစဉ်အတိုင်း ပြတော်မူသည်။

သုက္ကဝိသဋ္ဌိ-သည်၊ သမတ္တာ-ပြီးပြီ။

(၂) ပရိဝါသကထာ

အဋ္ဌသမောဓာန ပရိဝါသ။ ၁၃၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ အညတရော၊ ဘိက္ခု-သည် ၊ပေ၊ အာပန္နော-ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဧကာ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္တ-တစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးထားအပ်ပြီ ၊ပေ၊ ဧကာ

☞ အာပတ္တိ ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္တ ၊ပေ၊ သံယော၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ တာသံ အာပတ္တိနံ-တို့တွင်၊ ယာ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္တ-အပ်ပြီ၊ တဿာ-ထိုဒသာဟပုဋိစ္ဆန္တအာပတ်၏၊ အဋ္ဌေန-အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သမောဓာန ပရိဝါသံ-ပေါင်းအပ်ရာ ပရိဝါသံကို၊ ဒေတု။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ လွယ်ပြီ။]

သဗ္ဗစိရပုဋိစ္ဆန္တ အဋ္ဌသမောဓာန။ ၁၃၆။ တေန ခေါပန သမယေန ၊ပေ၊

☞ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ ဧကာအာပတ္တိ ဧကာဟပုဋိစ္ဆန္တ၊ ဒွေ အာပတ္တိယော ဒ္ဓိဟပုဋိစ္ဆန္တယော ၊ပေ၊ ဒသ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္တယော ၊ပေ၊ သံယော တဿ ဘိက္ခုနော၊ ယာ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ သဗ္ဗစိရပုဋိစ္ဆန္တယော-အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ထက် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးထားအပ်ကုန်၏၊ တာသံ-ထိုသဗ္ဗစိရပုဋိစ္ဆန္တအာပတ်တို့၏ ၊ပေ၊ ဒေတု။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ လွယ်ပြီ။]

ဒွိမာသပရိဝါသ။ ၁၃၈။ တေန ခေါပန သမယေန ၊ပေ၊ ဒွေ-န်သော၊ ဒွေမာသပုဋိစ္ဆန္တယော ၊ပေ၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ နတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိ)၊ အဟံ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇိ၊ အဟံ-သည်၊ သံယံ-ကို၊ ဒွိမာသပုဋိစ္ဆန္တယ-သော၊ ဧကိဿာ-တစ်ချက်သော၊ အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ဒွိမာသပရိဝါသံ-၂ လပတ်လုံး ကျင့်သုံးထိုက်သော ပရိဝါသံကို၊ ယန္တုန ယာစေယျ-အကယ်၍ တောင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ သော

☞

သံဃံ ၊ပေ၊ ယာစိ၊ တဿ သံယော ၊ပေ၊ အဒါသိ၊ တဿ-ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဝသန္တဿ-ပရိဝါသ် ကျင့်သုံးစဉ်၊ လန္ဗိမမ္မော-လန္ဗိပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောသည်၊ (အာပတ်ကို ဖုံးမထားလိုသော သဘောသည်၊) ဩက္ကမိ-သက်ရောက်ပြီ၊ (ကိ)၊ အဟံ ခေါ၊ ၊ပေ၊ ဒွိမာသပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဓာယ၊ ကုတရိဿာပိ-အခြားလည်းဖြစ်သော၊ အာပတ္တိယာ-၏ အတွက်” စသည်ဖြင့် ပေးပါ။ ဤဝါရ အဆုံး၌ “တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ တဒုပါဒါယ (တံ+ဥပါဒါယ)-ထိုနေ့ကို အစပြု၍။ [“တံ-ထို ၂ လဖုံးထားအပ်သော တစ်ပါးသော သံဃာဒိသေသံ အာပတ်ကို၊ ဥပါဒါယ” ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။] ဒွိမာသံ- ၂ လ ပတ်လုံး၊ ပရိဝသိတဗ္ဗ-ရာ၏။ [ကျင့်အပ်ပြီးသောရက်များကို မယူဘဲ (မရေတွက်ဘဲ) နောက်ထပ် ၂ လ ပရိဝါသ်နေရမည်-ဟူလို့၊ စာအုပ်များ၌ “ဒွေမာသာ ပရိဝသိတဗ္ဗာ” ဟု တွေ့ရ၏။ “ဒွိမာသံ ပရိဝသိတဗ္ဗ” ဟု ရှိမှ ကောင်းမည်။]

ဒွိမာသပရိဝသိတဗ္ဗဝိဓိ။ ။ (၁) ပဌမပါရသည် ပြုအပ်ပြီးသော ဝတ္ထုနှင့် တူ၏။ (၂) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကုဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧကံ အာပတ္တိ-ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏။ ဧကံ အာပတ္တိံ န ဇာနာတိ၊ (၃)သရတိ-အမှတ်ရ၏။ နဿရတိ-အမှတ်မရ၊ (၄)ဧကာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၌၊ နိဗ္ဗေမတိကော-ဖြစ်သော ယုံးမှားခြင်း ရှိသူမဟုတ်၊ ဝါ-မယ့်မှား၊ ဧကာယ ၊ပေ၊ ဝေမတိကော-ဖြစ်သော ယ့်မှားခြင်း ရှိ၏။ [“ဝေမတိကော” ၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ စတုတ္ထအုပ်၊ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အမှာ။ ။ ဤဝါရများ၌ အချုပ်မှတ်ဖွယ်ကား-ဒွိမာသပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဓ သံဃာဒိသေသံ အာပတ် ၂ ချက်သင့်ရာဝယ် အာပတ်တစ်ချက်အတွက်သာ ဒွိမာသပရိဝါသ်ကို တောင်း၏။ ထို့နောက် ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် လန္ဗိမ္မေသက်ရောက်မှုစသော အကြောင်းကြောင့် အခြား အာပတ်တစ်ချက်အတွက်လည်း ဒွိမာသပရိဝါသ်တောင်းပြန်၏။ ထို့ကြောင့် “တေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ တဒုပါဒါယ ဒွိမာသံ ပရိဝသိတဗ္ဗ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

(၅) ဧကာ အာပတ္တိ-ကို၊ ဇာနပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဓာ-သိလျက် ဖုံးထားအပ်ပြီ ၊ပေ၊ တဿ ပရိဝသန္တဿ အညော ဘိက္ခု အာဂစ္ဆတိ ဗဟုဿုတော ၊ပေ၊ သိက္ခာကာမော။ (နိယသကံအဆုံး၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) သော-ထိုအာဂစ္ဆကရဟန်းသည်၊ ဧဝံ ဝဒေတိ-ပြောဆို၏။ (ကိ)၊ အာဂုသော-တို့၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ကိ-အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပန္နော-နည်း၊ ကိဿ-အဘယ်ကြောင့်၊ ပရိဝသတိ-နည်း၊ ကုတိ (ဝဒေတိ)၊ တေ ဧဝံ ဝဒေန္တိ၊ (ကိ) ၊ပေ၊ အယံ ဘိက္ခု၊ တာသံ-ထို အာပတ်တို့၏အတွက်၊ ပရိဝသတိ-၏၊ ဟုတိ (ဝဒေန္တိ)၊ သော-သည်၊ ဧဝံဝဒေတိ၊ (ကိ)၊ အာဂုသော-တို့၊ ယာ အယံ အာပတ္တိ-ကို၊ ဇာနပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဓာ-သိလျက် ဖုံးထားအပ်ပြီ၊ တဿာ အာပတ္တိယာ-၏အတွက်၊ ပရိဝါသဒါနံ-ပရိဝါသ်ပေးခြင်းသည်၊ ဓမ္မိကံ-တရားနှင့်ယှဉ်၏၊ ဝါ-တရားရှိ၏၊ ဓမ္မတ္တာ-တရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရဟတိ-တက်ရောက်၏။

(အထမြောက်၏)။ (စာအုပ်တို့၌ “ဓမ္မတ္တာ” ဟု ရှိ၏။ “ဓမ္မိကတ္တာ” ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။) ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ - ၏အတွက်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ မာနတ္တာရဟော-မာနတ်ထိုက်၏။ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆို၏။ [၆, ၇ ဝါရတို့၌ အနက် လွယ်ပြီ။]

(၈) ဤဝါရ၌ ဒွိမာသပဋိစ္စန္ဒ သံယာဒိသေအာပတ် ၂ ချက်သင့်ရာ ဧကမာသ ပရိဝါသ်ကိုသာ တောင်း၏။ ထို့နောက် ပရိဝါသ်ကျင့်စဉ် လဇ္ဈိမ္မ သက်ရောက်၍ နောက်ထပ် ၁ လ ပရိဝါသ်တောင်းပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် “ဘိက္ခဝေ၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပုရိမံ-ရှေးဖြစ်သော အာပတ်ကို၊ ဥပါဒါယ-၍ ဒွိမာသံ ပရိဝသံ တဗ္ဗံ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ [ကြွင်းဝါကျများ လွယ်ပြီ။]

☸ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ။ ၁၅၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန ।ပေ၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အာပတ္တိပရိယန္တံ-အာပတ်ကိုအပိုင်းအခြားကို၊ န ဇာနာတိ၊ ရတ္တိပရိယန္တံ-ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို၊ န ဇာနာတိ ।ပေ၊ ရတ္တိပရိယန္တေ-၌၊ ဝေမတိ ကော-၏။ ।ပေ၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ သံယော-သည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ တာသံ အာပတ္တိနံ-တို့၏အတွက်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ-စင်ကြယ်သောအပိုင်းအခြားရှိ သော ပရိဝါသ်ကို၊ ဒေတု။ [ဤမှနောက်၌ “အာပတ္တိပရိယန္တံ-ကို၊ ဧကစ္စံ-အချို့ကို၊ ဇာနာတိ” ပေးပါ။]

ဤတွင် ပရိဝါသကကထာ ပြီးပြီ။

(၃) စတ္တာလိသက ကထာ

၁၆၀။ တေန ।ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပရိဝသန္တော-စဉ်၊ ဝိဗ္ဗမိ-လူထွက်ပြီ၊ သော- ထိုရဟန်းလူထွက်သည်၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ ပစ္စာဂန္တာ-ပြန်လာ၍၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဥပသမ္ပ ဒံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိ-တောင်းပြီ ।ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဝိဗ္ဗန္တ ကဿ-လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (အထံသို့)၊ ပရိဝါသော-သည်၊ န ရဟတိ-မတက် ရောက်၊ သော-ထိုရဟန်းလူထွက်သည်၊ ပုန, စေ ဥပသမ္ပဒူတိ-အကယ်၍ ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်အံ့၊ (ရဟန်းဖြစ်အံ့) တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပုရိမံ-ရှေးဖြစ်သော၊ တဒေဝ ပရိဝါသဒါနံ-ထို ပရိဝါသ်ပေးခြင်းသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ ယောပရိဝါသော- ကို၊ ဒိန္နော-ပေးအပ်ပြီ၊ သော-ထို ပရိဝါသ်ကို၊ သုဒိန္နော-ကောင်းစွာပေးအပ်ပြီ၊ (ကောင်းစွာပေးအပ်ရာရောက်၏။) [“တဒေဝ ပရိဝါသဒါနံ” ကို ထပ်ဖွင့်သည်၊ နောက်ထပ် ပရိဝါသ်ပေးဖွယ်မလိုတော့၊ လူမထွက်ခင်က ပေးထားအပ်သော ပရိ ဝါသ်သည် မပျက်ပါ-ဟူလို။] ယော-အကြင် ပရိဝါသ်ကို၊ ပရိဝုတ္တော-(လူမထွက် ခင်က) ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ သော-ကို၊ သုပရိဝုတ္တော-ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ အဝသေသော-ကြွင်းသောပရိဝါသ်ကို၊ ပရိဝသံတဗ္ဗော-ကျင့်သုံးထိုက်၏။ ဝါ-ရ မည်။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ “ဥမ္မတ္တကော-သည်းချေပျက်သဖြင့် ရူးသွပ်သည်၊ အနုမ္မတ္တကော-မရူးသည်၊ (အရူးပျောက်သည်) ခိတ္တစိတ္တော-ဘိလူးလှန်သဖြင့် ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝေဒနာဋ္ဌော-ဒုက္ခဝေဒနာနှိပ်စက်အပ်သည်” ဟု လည်းကောင်း၊ “ဣဓ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခါ-ကို၊ ပရိဝသန္တော-စဉ်၊ ဥက္ခိပိယတိ-နှင့်ထုတ်အပ်၏၊ (နှင့်ထုတ်ခံရ၏)၊ ဥက္ခိတ္တကဿ-နှင့်ထုတ်ခံရသောရဟန်း၏ ၊ပေ၊ ဩသာရီယတိ-သံဃာ့ဘောင်သို့ သွင်းအပ်၏” ဟုလည်းကောင်း၊ “ယံမာနတ္ထံ-အကြင်မာနတ်ကို၊ စိဏ္ဏံ-ကျင့်အပ်ပြီ၊ တံ-ထိုမာနတ်ကို၊ သုစိဏ္ဏံ-ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်ပြီ” ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ အနက်ထူး မရှိပါ။]

စတ္တာလီသကဖြစ်ပုံ။ ။ ဝိဗ္ဗန္တက၊ သာမဏောရ၊ ဥမ္မတ္တက၊ ခိတ္တစိတ္တ၊ ဝေဒနာဋ္ဌ၊ ဥက္ခိတ္တက ၃ ယောက်၊ ဤ ၈ ယောက်ကို ၁-ပရိဝသန္တ၊ ၂-မူလာယပဋိကဿနာရဟ၊ ၃-မာနတ္တာရဟ၊ ၄-မာနတ္တစရန္တ၊ ၅-အတ္တာနာရဟဖြင့် မြောက်လျှင် ဝါရ (၄၀) ဖြစ်သည်။ . . ။ စတ္တာလီသကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

(၄) ဆတ္တိသကကထာ

၁၆၅။ (၁) ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခါ၊ ပရိဝသန္တော-စဉ်၊ အန္တရာ-(ရက်မပြည့်မီ) အကြား၌၊ သမ္ပဟုလာ-န်သော၊ ပရိမာဏာ-အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ (အာပတ်အပိုင်းအခြားရှိကုန်သော) အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော-မဖုံးထားအပ်ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာ၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ပေ၊ မူလာယ ပဋိကဿိတဗ္ဗော (၂) ပဋိစ္ဆန္ဒာယော ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ပေ၊ ပဋိကဿိတဗ္ဗော၊ အဿ-ထိုရဟန်းအား၊ ယထာပဋိစ္ဆန္ဒာနံ-အကြင်အကြင် ဖုံးထားအပ်ပြီးကုန်သော၊ အာပတ္တိနံ-တို့၏ အတွက်၊ ပုရိမာယ-သော၊ အာပတ္တိယာ-၌၊ သမောဓာန ပရိဝါသော-ပေါင်းအပ်ရာ ပရိဝါသ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗော၊ (၃) ပရိမာဏာ-ကုန်သော၊ ပဋိစ္ဆန္ဒာယောပိ-အပ်သည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယောပိ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ။

(၄) အပရိမာဏာ-အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော ၊ပေ၊ (၅) အပရိမာဏာ ပဋိစ္ဆန္ဒာယော ၊ပေ၊ (၆) အပရိမာဏာ ပဋိစ္ဆန္ဒာယောပိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယောပိ ၊ပေ၊ (၇) ပရိမာဏာယောပိ အပရိမာဏာယောပိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော ၊ပေ၊ (၈) ပရိမာဏာယောပိ အပရိမာဏာယောပိ ပဋိစ္ဆန္ဒာယော ၊ပေ၊ (၉) ပရိမာဏာယောပိ အပရိမာဏာယောပိ ပဋိစ္ဆန္ဒာယောပိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယောပိ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ပေ။ [ဤ ၉ ဝါရကို ပရိဝသန္တ၊ မာနတ္တာရဟ၊ မာနတ္တစရန္တ၊ အတ္တာနာရဟ ၄ ယောက်ဖြင့်မြောက် (၃၆) ဝါရ ဖြစ်သည်။] ဆတ္တိသကံ နိဋ္ဌိတံ။

(၅) မာနတ္တသတကထာ

☞ ၁၆၆။ ။ (၁) ဣဓ ဟေ အာပဇ္ဇိတ္တာ-ရောက်ပြီး၍၊ အပ္ပဋ္ဌိတ္တာဒေတွာ-မဖုံးထားမူ၍၊ ဝိဗ္ဘမတိ-လူထွက်၏၊ သော ပုန၊ ဥပသမ္ပန္နော-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်လသော် ဟေ၊ နန္ဒာဒေတိ-မဖုံးထား၊ (ဖုံးမထား)၊ တဿ ဟေ၊ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ၊ (၂) ဣဓ ဟေ၊ အပ္ပဋ္ဌိတ္တာဒေတွာ ဝိဗ္ဘမတိ၊ သော ပုန ဥပသမ္ပန္နော ဟေ၊ ဆာဒေတိ၊ တဿ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော-အား၊ ယထာ ပဋ္ဌိတ္တန္ဓေ-အကြင်အကြင် ဖုံးထားအပ်ပြီးသော၊ ပစ္ဆိမသ္မိ-နောက်ဖြစ်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ-အာပတ်အစုကြောင့်၊ ပရိဝါသံ ဒတွာ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ။

(၃) ပုရိမသ္မိ-ရှေးဖြစ်သော၊ (၄) ပုရိမသ္မိစ-ရှေးလည်းဖြစ်သော၊ ပစ္ဆိမသ္မိစ-နောက်လည်းဖြစ်သော။ [“ပုရိမသ္မိ၊ မစ္ဆိမသ္မိ” ဟု ဆိုရပုံကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] (၅) ဣဓ ဟေ၊ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ပဋ္ဌိတ္တန္ဓာယောပိ-သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋ္ဌိတ္တန္ဓာယောပိ-သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော ဟောန္တိ၊ သော ဝိဗ္ဘမိတွာ ပုန၊ ဥပသမ္ပန္နော-လသော်၊ ယာ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ-လူမထွက်မီ ရှေးရဟန်းဖြစ်ရာအခါ၌၊ ဆာဒေသိ-ဖုံးထားပြီး၊ တာ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ ပစ္ဆာ-လူထွက်ပြီးနောက် တစ်ဖန် ရဟန်းဖြစ်ရာအခါ၌၊ နန္ဒာဒေတိ-မဖုံးထား၊ ယာအာပတ္တိယော ပုဗ္ဗေ နန္ဒာဒေတိ၊ တာ အာပတ္တိယော ပစ္ဆာ နန္ဒာဒေတိ တဿ ဟေ၊ မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ။ [ကြွင်းဝါရများကို ပါဠိတော်ကြည့်၍ သိပါ။]

အမှာ။ ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်၌ လူထွက်သော ရဟန်းအတွက် ဝါရ (၂၀)၊ သာမဏေ၊ ဥမ္ပတ္တက၊ ခိတ္တစိတ္တ၊ ဝေဒနာဋ္ဌတို့အတွက် ဝါရ (၂၀)၊ စိအားဖြင့် မာနတ် (၁၀၀) ဖြစ်သည်။ မာနတ္တသတံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

☞ (၆) သမူလာယ သမောဓာနပရိဝါသ စတုဿတ။ ၁၇၂။ ဤဝါရ၌ အနက်ထူးမရှိပါ။ ပရိဝါသကျင့်စဉ် လူထွက်သောရဟန်းအတွက် ဝါရ (၂၀)၊ ပရိဝါသကျင့်စဉ် သာမဏေ၊ ဥမ္ပတ္တက၊ ခိတ္တစိတ္တ၊ ဝေဒနာဋ္ဌဖြစ်သော ရဟန်းများအတွက် ဝါရ (၂၀)စီအားဖြင့် ဝါရ (၁၀၀)ဖြစ်၏။ ထို့အတူ မာနတ္တာရဟ၊ မာနတ္တစရန္တ၊ အတ္တာနာရဟဖြစ်စဉ်တို့၌လည်း ဝါရ (၁၀၀)စီအားဖြင့် ဝါရ (၄၀၀) ဖြစ်သည်။ သမူလာယ သမောဓာနပရိဝါသစတုဿတံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။

(၇) ပရိမာဏာဒိဝါရအဋ္ဌက။ ၁၈၀။ (၁) ဣဓ ဟေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သမ္ပဟုလာ-န်သော၊ ပရိမာဏာ-န်သော၊ သံဃာဒိသေသာ၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ-၍၊ အပ္ပဋ္ဌိတ္တာဒေတွာ-ဖုံးမထားမူ၍၊ ဝိဗ္ဘမတိ ဟေ၊ (၂) အပရိမာဏာ-န်သော ဟေ၊ (၃) ဧကနာမာ-တူသောနာမည် ရှိကုန်သော ဟေ၊ (၄) နာနာနာမာ-အမျိုးမျိုးသောနာမည် ရှိကုန်သော ဟေ၊ (၅) သဘာဂါ - ဝတ္ထုအားဖြင့် တူသော

သဘောရှိကုန်သော ၊ပေ၊ (၆) ဝိသဘာဂါ-ဝတ္ထုအားဖြင့် တူသောသဘော မရှိကုန်
သော ၊ပေ၊ (၇) ဝဝတ္ထိတာ-ဝတ္ထုအားဖြင့် ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်ကုန်သော ၊ပေ၊
(၈) သမ္ဘိန္ဒာ-ဝတ္ထုအားဖြင့် ရောစပ်အပ်ကုန်သော ၊ပေ၊ အပွဋ္ဌိစွာဒေတွာ ဝိဗ္ဗမတိ။
[ဝဝတ္ထိတာ+သမ္ဘိန္ဒတို့သည် သဘာဂ+ဝိသဘာဂတို့၏ ပရိယာယ်တည်း။] ဟောဋ္ဌာ-
ဋ္ဌ၊ (ဝိတ္ထာရိတ်) ယထာ-ချဲ့အပ်ပြီးသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ-ချဲ့ရာ၏။

ပရိမာဏာဒိဝါရအဋ္ဌကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

(၈) ဒွေဘိက္ခုဝါရကောဒသက ကထာ

၁၈၁။ (၁) ဒွေ-န်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သံဃာဒိသေသံ-သို့၊ အာပန္နာ
ဟောန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ သံဃာဒိသေသေ-၌၊ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိနော-သံဃာ
ဒိသေသံဟု အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဧကော-တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဆာဒေ
တိ-၏၊ ဧကော နန္ဒာဒေတိ၊ ယော ဆာဒေတိ၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-ကို၊
ဒေသာပေတဗ္ဗော-ဒေသနာပြောစေထိုက်၏၊ ယထာ ပဋိစ္စန္ဓေ-ကြောင့်၊ အဿ-
ထို ဖုံးထားသောရဟန်းအား၊ ပရိဝါသံ ဒတွာ၊ ဥဘိန္ဒပိ- ၂ ပါးလုံးတို့အားလည်း၊
မာနတ္တံ ဒါတဗ္ဗံ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ “သံဃာဒိသေသေ-၌၊ မိဿကဒိဋ္ဌိနော-ထုလ္လုစဉ်း
စသော လဟူကအာပတ်နှင့်ရောသော သံဃာဒိသေသံဟု အယူရှိကုန်သည်” ဟု
လည်းကောင်း၊ “မိဿကေ-လဟူက အာပတ်နှင့်ရောသော သံဃာဒိသေသံ
အာပတ်၌၊ သုဒ္ဓကေ-သံဃာဒိသေသံ မဖက်၊ သက်သက်သော လဟူကအာပတ်
၌” ဟုလည်းကောင်း၊ “ဥဘောပိ-၂ ပါးလုံးတို့ကိုလည်း၊ ယထာဓမ္မံ-ဝိနည်းတရား
တော်အားလျော်စွာ၊ ကာရာပေတဗ္ဗာ - ပြုစေထိုက်ကုန်၏” ဟု လည်းကောင်း
ပေးပါ။

၈။ ဧကဿ-တစ်ပါးသောရဟန်း၏၊ အာရောစေသာမိ-ဒေသနာပြောအံ့၊
ဣတိ-ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဧကဿ-၏၊ နာရောစေသာမိ-အံ့၊
ဣတိ- ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ သော-သည်၊ ပဌမမ္ပိ ယာမံ-ပဌမယာမံ
ပတ်လုံးလည်း၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးထား၏၊ (ဒေသနာမပြော) ၊ပေ၊ အရုဏေ-အရုဏ်
သည်၊ ဥဋ္ဌိတေ-တက်လသော်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဆန္ဒာ-ဖုံးထားအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဆာဒေတိ-၏၊ သော-ထိုရဟန်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-
ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို၊ ဒေသာပေတဗ္ဗော-ဒေသနာပြောစေထိုက်၏။

ဒေသာပေတဗ္ဗော။ ။ “ဒုက္ကဋ် ဒေသာပေတဗ္ဗော” ဟူသော စကားဖြင့် “အာပတ်ကို
ဖုံးထားသည့်အတွက် အရုဏ်တက်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်တစ်ချက် အပိုသင့်၏” ဟု မှတ်ပါ၊
ဤဒုက္ကဋ်သည် အခြားအာပတ်များကို ဖုံးလျှင်လည်း သင့်သည်သာ။

၉။ တေ-ထို ၂ ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာရောစေသာမ-န်အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-ခရီးသွားကြကုန်၏။ ဧကဿ-၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ နာရောစေသာမိ-ဒေသနာမပြောတော့အံ၊ ဣတိ-သို့၊ မက္ခမေဃာ-ဘုရားရှင်၏ ပညတ်တော်ကို ချေဖျက်လိုသော သဘောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ၊ပေ။

၁၀။ ဝါရလွယ်ပြီ၊ ၁၁ ဝါရ၌ “ဒွေ ဘိက္ခု သံယာဒိသေသံ အာပန္နာ ဟောန္တိ၊ တေ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဓိဿမာနေ ဧဝံ ဝဒန္တိ (ကိ)။ ဣဒါနေဝ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဓေသံ အာဂစ္ဆတိတိ။ [သုဒ္ဓပါစိတ်၊ မောဟနကသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပေးပါ။]

ဒွေဘိက္ခုဝါရကောဒသကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

သို့ဖြစ်လျှင် “မစ္စန္နံနိုင်သော နိသဂ္ဂိအာပတ် ရှိနေသူမှာ နေ့စဉ် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တိုးနေမည် သာ” ဟု သိပါ။ “အာပတ်ရှိလျှင်လည်း ဥပုသ်မပြုကောင်း” ဟု ဥပေါသထက္ခန္ဓက၌ ပညတ် တော်မူခဲ့ပြီ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် “သာပတ္တိကဿ ဘိက္ခဝေ နိရယံဝါ ဝဒါမိ တိရစ္ဆာရယောနိဝါ” ဟု သာရတ္ထဋီကာ (သမထက္ခန္ဓက) ၌ပြုအပ်သော ပါဠိတော်ဖြင့် စဉ်းစားလျှင် သေခါနီး၌ ထိုအာပတ်ကို သတိရနေပါမူ ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန် ထိုက်တန်ရာသို့ သွားရပေလိမ့်မည်။

(၉) မူလာယ အဝိသုဒ္ဓိနဝက ကထာ

၁၈၂။ (၁) ဣမ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော-တို့ကို၊ ပရိမာဏမ္ပိ- အတိုင်းအရှည်ရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း ၊ပေ၊ သမ္ဘိန္နမ္ပိ-သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ သော သံယံ ၊ပေ၊ သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစတိ၊ တဿ သံယော ၊ပေ၊ ဒေတိ၊ သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ ပရိမာဏာယော-န်သော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာ ယော-န်သော ၊ပေ၊ အာပတ္တိယော-တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ သော သံယံအန္တရာပတ္တိနံ- တို့၏အတွက်၊ မူလာယ ပဋိကဿနံ-ကို၊ ယာစတိ၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ သံယော ၊ပေ၊ ဓမ္မိကေန-တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ အကုပ္ပေန-မဖျက်ဆီးနိုင်သော၊ ဌာနာရဟေန-

ပရိမာဏမ္ပိ ၊ပေ၊ သမ္ဘိန္နမ္ပိ။ ။ သမ္ပဟုလာ သံယာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏမ္ပိတိ အာဒိ ဇာတိဝသေနေကဝစနံ၊ (“အာပတ္တိယော” နှင့် အရတူသောကြောင့် “ပရိမာဏာပိ” စသည်ဖြင့် ဗဟုဝုစံဖြင့် ဟောတော်မူထိုက်သော်လည်း၊ သံယာဒိသေသံဟူသော ဇာတ်ကိုဲ့၌ ဧကဝုစံဖြင့် ဟောတော်မူသည်။) ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဓေသော ဝါ (တစ်နည်း၊ ကြိယာ ဝိသေသနတည်း။) ဤအလို “ပရိမာဏမ္ပိ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည် မည်လောက်အောင်လည်း ကောင်း ၊ပေ၊ သမ္ဘိန္နမ္ပိ-ဝတ္ထုအားဖြင့် ရောက်စပ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်လည်းကောင်း” ဟု ပေးပါ။ ဤ သမ္ဘိန္နသဒ္ဓါသည် ရောစပ်ခြင်း အနက်ကိုဟော၏။ “သီမာသမ္ပေဒ-သိမ်ချင်း ရောစပ်” ဟူသော အသုံးအနှုန်းမျိုးတည်း။ [“အပရိမာဏမ္ပိ ဧကနာမမ္ပိ” စသည်တို့၏ အနက် ကို ပရိမာဏာဒိဝါရ အဋ္ဌက၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

(မူလာယ ပဋိကဿနတံ၏ တည်ရာ) ဥ တ်ကမ္မဝါစာဟူသော အကြောင်းအား ထိုက်သော၊ ကမ္မေန-၂ တ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့်၊ မူလာယ-သို့၊ ပဋိကဿတိ-၏။ [ဤပုဒ်များ၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ ဒုတိယအုပ် သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂ အခန်း၌ ပြထားပြီ။] ဓမ္မေန-ဓမ္မအားဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ ဒေတိ၊ အဓမ္မေန-တရားမဟုတ်သဖြင့်၊ မာနတ္တံ ဒေတိ၊ အဓမ္မေန အဗ္ဘေတိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ အဝိသုဒ္ဓေါ-မစင်ကြယ်။

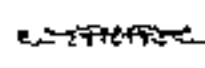
အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ၂-အန္တရာပရိမာဏပဋိစ္ဆန္ဒအာပတ်၊ ၃-အန္တရာ ပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္ဒ အပွဋိစ္ဆန္ဒ၊ ၄-အန္တရာ အပရိမာဏ အပွဋိစ္ဆန္ဒ၊ ၅-အန္တရာ အပရိ မာဏ ပဋိစ္ဆန္ဒ၊ ၆-အန္တရာ အပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္ဒ၊ အပွဋိစ္ဆန္ဒ၊ ၇-အန္တရာပရိမာဏ အပရိမာဏ အပွဋိစ္ဆန္ဒ၊ ၈-အန္တရာ ပရိမာဏ အပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္ဒ၊ ၉-အန္တရာ ပရိ မာဏ အပရိမာဏ ပဋိစ္ဆန္ဒ အပွဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အာပတ်တို့မှ မစင်ကြယ်ပုံကို အစဉ်အတိုင်းဟောတော်မူသည်။ ဤသို့လျှင် အဝိသုဒ္ဓိနဝကဖြစ်၏။

ဒုတိယ အဝိသုဒ္ဓိနဝက။ ။ ပဌမနဝက၌ ဟောတော်မူအပ်ခဲ့သော “မူလာ ယ ပဋိကဿတိ ဓမ္မိကေန ၊ပေ၊ ဓမ္မေန သမောဓာန ပရိဝါသံ ဒေတိ” နေရာဝယ် “အဓမ္မိကေန၊ အဓမ္မေန” ဟု လည်းကောင်း၊ “အဓမ္မေန မာနတ္တံ ဒေတိ၊ အဓမ္မေန အဗ္ဘေတိ” နေရာဝယ် “ဓမ္မေန” ဟု လည်းကောင်း လဲလှယ်၍ ဟောတော်မူ ပါသည်။

တတိယ (ဝိသုဒ္ဓိ)နဝက။ ။ ဣဓ ပန ၊ပေ၊ အဓမ္မေန သမောဓာနပရိ ဝါသံ ဒေတိ။ [ဤတိုင်အောင် ဒုတိယ နဝကနှင့်တူပြီ။] သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဝသာမိ-ပရိဝါသံ ကျင့်သုံး၏။ (ပရိဝါသံဆောက်တည်နေ၏။) ဣတိ-ဤသို့၊ မညမာနော-မှတ်ထင်လျက်၊ အန္တရာ သမ္မဟုလာ ၊ပေ၊ အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏာယော အပွဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ သော-သည်၊ တသ္မိ ဘူမိယံ-ထို အန္တရာသံဃာဒိသေသံ အာပတ် သင့်ရာ အခိုက်အတန့်၌။ [ရှေးနိဿယ၌ “ထိုသံဃာဒိသေသံဘုံ၌၊ ဝါ-ထိုသံဃာ ဒိသေသံအာပတ်၌” ဟု ပေး၏။] ဌိတော-တည်သည်၊ (ဟုတွာ) ပုရိမာပတ္တိနံ- ရှေ့ဖြစ်သော အာပတ်တို့ကို၊ မူလပရိမာဏ အာပတ်တို့၏။) အန္တရာပတ္တိယော- အန္တရာ အာပတ်တို့ကို၊ (ပရိဝါသံ ကျင့်သုံးစဉ်သင့်အပ်သော ပရိမာဏအပွဋိစ္ဆန္ဒ အန္တရာ အာပတ်တို့ကို) သရတိ၊ အပရာပတ္တိနံ-နောက်ဖြစ်သော အာပတ်တို့၏။ (ပြုအပ်ခဲ့သော အန္တရာအာပတ်ကိုပင် “အပရာပတ္တိ” ဟု ဟောတော်မူထားသည်၊ ပါဠိတော်ကြည်ပါ။) အန္တရာ ပတ္တိယော-တို့ကို၊ (မူလာယ ပဋိကဿနာပြု၍ သမော ဓာနပရိဝါသံပေးပြီးနောက် ပရိဝါသံကျင့်သုံးဆဲ အကြား၌ သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်တို့ကို) သရတိ။

တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဧဝံ-ဤအကြံသည်၊ ဟောတိ (ကို)၊ အဟံ ၊ပေ၊ သရာမိ၊ ၊ပေ၊ အဟံ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ ပုရိမာပတ္တိနံ-တို့၏၊ အန္တရာပတ္တိနဉ္စ-တို့၏အတွက် လည်းကောင်း၊ အပရာပတ္တိနံ-တို့၏၊ အန္တရာပတ္တိနဉ္စ-တို့၏ အတွက်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိကေန ၊ပေ၊ ကမ္မေန-ဖြင့်၊ မူလာယ ပဋိကဿနံ-အရင်းသို့ငင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန-တရားအားဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ မာနတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန-ဖြင့်၊ အဗ္ဘာနံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ယန္ဓုန ယာစေယျ-အကယ်၍ တောင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်၏၊ (ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီး၍)။ [ဣတိ-တစ်လုံးအကြောကြံပါ။] သော သံဃံ ၊ပေ၊ ယာစတိ၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ သံဃော ၊ပေ၊ မူလာယ ပဋိကဿတိ ဓမ္မိကေန ၊ပေ၊ ဓမ္မေန အဗ္ဘေတိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ ဝိသုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်၏။ [ကြွင်းဝါရတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ ဝါရတွက်ပုံလည်း မူလာယ အဝိသုဒ္ဓိ နဝက အတိုင်း ပင်တည်း။] တတိယ (ဝိသုဒ္ဓိ) နဝကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။

တတိယော-သော၊ သမုစ္စယက္ခန္ဓကော-တည်း။

☞ တဿ-ထို သမုစ္စယက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ဥဒ္ဓါန်းဂါထာကား၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာ-အပ္ပဋိစ္ဆန္န မာနတ်၊ ဧကာဟ-တစ်ရက်ပတ်လုံးဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ဒ္ဓိဟ-နှစ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ တိဟ-သုံးရက် ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ စတူဟ-လေးရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ပဉ္စာဟ-ငါးရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ် သော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်၊ ပက္ခ-တစ်ပက္ခပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာ ဒိသေသ်အာပတ်၊ ဒသန္တိ-ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သံဃာဒိသေသ် တို့၏၊ အာပတ္တိ-အာပတ်ကို၊ မဟာမုနိ-မြတ်သော ဘုရားရှင်သည်၊ အာဟ-ဟော တော်မူပြီ။

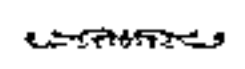
သုဒ္ဓန္တော-သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ၊ ဝိဗ္ဘမန္တော-လူထွက်သော ရဟန်း၊ ပရိမာဏမုခံ- ပရိမာဏ အစရှိသော ပါဠိတော်၊ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ-ထို သံဃာဒိသေသ် အာပတ်၌၊ သညိနော-သံဃာဒိသေသ် အာပတ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်၏၊ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝေမတိကာ-ယုံမှားကုန်၏၊ တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ မိဿကဒိဋ္ဌိနော-ထုလ္လစ္စည်းစသောလဟုက အာပတ်တို့နှင့် ရောသော သံဃာဒိသေသ်ဟု အယူရှိကုန်၏၊ ဒွေစ-နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည် လည်း၊ အသုဒ္ဓကေ-သံဃာဒိသေသ် သက်သက်မဟုတ်သော မိဿက အာပတ်၌၊ အသုဒ္ဓကဒိဋ္ဌိနော-သုဒ္ဓသံဃာဒိသေသ်သက်သက် မဟုတ်သော မိဿကသံဃာ

ဒိသေသ်ဟု အယုရ်ကုန်၏။ ဒွေစ-နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တထေဝ-
ထို့အတူသာလျှင်၊ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိနော-သက်သက်သော လဟုက အာပတ်ဟု အယုရ်ကုန်
၏။

ဧကော-တစ်ပါးသည်၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးထား၏။ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ မက္ခ
မတေန-ဘုရားရှင်၏ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ချေဖျက်လိုသောဆန္ဒဖြင့်၊ (ဆာဒေတိ-
ဖုံးထား၏။) ဥမ္မတ္တက-ဥမ္မတ္တကရဟန်း၊ ဒေသနံ-ဒေသနာပြောခြင်း၊ မူလာ-အရင်း
သို့ ငင်ခြင်း၊ ဝိသုဒ္ဓတော-အာပတ်စင်ကြယ်သော အားဖြင့်၊ ပန္နရသ-ပန္နရသဝါရ။
[ဆဋ္ဌမူပါဠိ တော်များ၌-“အဋ္ဌာရသ-အဋ္ဌာရသဝါရ” ဟု ရှိ၏။]

(သော-ဤအစဉ်သည်ကား၊) တမ္ပပဏ္ဍိဒီပပသာဒကာနံ-သီဟိုဠ်ကျွန်းကို
ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော၊ ဝိဘဇ္ဇပဒါနံ-ဝေဖန်အပ်သော ပုဒ်ရိုကုန်သော၊ မဟာ
ဝိဟာရဝါသီနံ-မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းကုန်သော၊ အာစရိယာနံ-
ဆရာတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ-သူတော်ကောင်းတရား၏ တည်ခြင်းငှာ၊ ဝါစနာ-ပို့ချ
အပ်သော အစဉ်တည်း၊ ဣတိ-တသုဒ္ဓါန စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သမုစ္စယက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၄-သမထက္ခန္ဓက

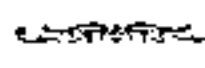
(၁) သမ္မုခါဝိနယ ကထာ

၁၈၅။ တေန သမယေန ၊ပေ၊ အာရာမေ၊ တေန ခေါပန သမယေန-၌၊
ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိမည်ကုန်သော၊ ဝါ-၆ယောက်အစ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့
သည်၊ အသမ္မုခိဘူတာနံ-မျက်မှောက်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-မျက်
ကွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌) ကမ္မာနိ-ကံတို့ကို၊ တဇ္ဇနိယမ္ပိ-
တဇ္ဇနိယကံကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနိယမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ။
("ကမ္မာနိ" ကို "တဇ္ဇနိယမ္ပိ ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနိယမ္ပိ" ဟု သရုပ်ဖော်သည်) ၊ပေ၊
ဘိက္ခဝေ၊ အသမ္မုခိဘူတာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌) ကမ္မံ-ကို၊ တဇ္ဇနိယံဝါ-
ကိုသော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဥက္ခေပနိယံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ န ကာတဗ္ဗံ-
မပြုထိုက်၊ ဝါ-မပြုရ။

၁၈၆။ မာတိကာ။ ။ အဓမ္မဝါဒီ-အဓမ္မကို ပြောလေ့ရှိသော၊ (ဓမ္မမဟုတ်
သည်ကို ပြောလေ့ရှိသော) ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီ-ကုန်
သော၊ သဗ္ဗဟုလာ - များစွာသော ရဟန်းတို့လည်းကောင်း။ (၂ ပါး၊ ၃ ပါး ကို
ယူပါ။) အဓမ္မဝါဒီ-သော၊ သံယော-လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝါဒီ-ဓမ္မကို ပြောလေ့ရှိ
သော၊ ပုဂ္ဂလော-လည်းကောင်း ၊ပေ၊ သံယော-လည်းကောင်းတည်း။

ကဏ္ဍပက္ခနဝက။ ၁၈၇။ (“အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလော” စသော မာတိကာကို ချဲ့ပြ တော်မူလိုသောကြောင့် “အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလော ဓမ္မဝါဒီ” စသော စကားကို မိန့်တော် မူသည်။) အဓမ္မဝါဒီ-သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဓမ္မဝါဒီ-သော၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ သညာ ပေတိ-ကောင်းစွာသိစေ၏၊ ဝါ-နှစ်သက်စေ၍ သိစေ၏၊ နိဇ္ဈာပေတိ-(မိမိ ပြောလို အပ်သော) အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှုစေ၏၊ ပေက္ခေတိ-ရှေးဦးစွာ ရှုစေ၏၊ အနု ပေက္ခေတိ-အဖန်ဖန် ရှုစေ၏၊ ဒသေတိ-ရှေးဦးစွာမြင်စေ၏၊ (ပြ၏၊) အနုဒသေ တိ-အဖန်ဖန် မြင်စေ၏၊ (ကို-အဘယ်သို့ပြော၍ သိစေ ရှုစေ မြင်စေသနည်း၊) အယံ-ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ အယံဝိနယော-တည်း၊ ဣဒံ-ကား၊ သတ္ထု သာသနံ-ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣမံ-ဤစာရေးတံကို၊ ဝါ-ဤမဲကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူလော၊ ဣမံ-ဤအယူကို၊ ရောစေဟိ-နှစ်သက်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍ သိစေ ရှုစေ မြင်စေ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ သိစေခြင်း အစရှိသည်ကို ပြုလသော်၊ ဧတံ အဓိကရဏံ-သည်၊ စေ ဝူပသမ္ပတိ-အကယ်၍ ငြိမ်းအံ့၊ (ဧဝံသတိ) အဓမ္မေန- ဓမ္မမဟုတ်သော၊ ဝါ-ဓမ္မမှကင်းသော၊ သမ္ပါဒါဝိနယပဋိရူပကေန-သမ္ပါဒါဝိနယအတု အယောင်ဖြင့်၊ ဝူပသမ္ပတိ။ (ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ၊ သုက္ကပက္ခနဝကလည်း လွယ် ပြီ၊ ဓမ္မ၊ ဝိနယအခွဲကို သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကဋကထာ၊ ဥပါလိပဗ္ဗာကထာ၌ တွေ့ရ လတံ။)

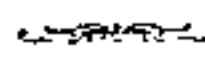
သုက္ကပက္ခနဝကံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီ။

(၂) သတိဝိနယသမထ

အမှာ။ ။ အရှင်ဒဗ္ဗ၏ဝတ္ထုကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ ထိုဝတ္ထုကိုမရေးတော့ဘဲ ဆိုင်ရာကံ ကိုသာ ရေးပါမည်။ [“သတိဝေပုလ္လပတ္တဿ-သတိ၏ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော” ဟု ပေးပါ။]

ဓမ္မိကသတိဝိနယဒါန။ ။ ဘိက္ခဝေ, ဓမ္မိကာနိ-တရား၌ ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝါ-တရားရှိကုန်သော၊ သတိဝိနယဿ-ကို၊ ဒါနာနိ-ပေးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဗ္ဗ- ဤငါးပါးတို့တည်း၊ (၁) ဘိက္ခု, သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်သည်၊ အနာပတ္တိကော-အာပတ် မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ (၂) နံ-ထိုရဟန်းကို၊ အနုဝဒန္တိစ-စွပ်လည်းစွပ်စွဲကြကုန်၏၊ (၃) ယာစတိစ-သတိ ဝိနည်းပေးဖို့ရန်လည်း တောင်း၏၊ (၄) တဿ-အား၊ သံယော-သည်၊ ပေ၊ သတိဝိနယံ ဒေတိ။ [“သံယောဒေတိ” ကို တစ်အင်္ဂါ, “ဓမ္မေန သမဂ္ဂေန” ကို တစ်အင်္ဂါယူပါ။]

(၃) အမူဠာနိကာယသမထ

[မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-၁၀၆ သုတ်ဖြင့် မူ၌ ဒီဃပြု။]

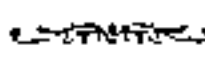
၁၉၆။ တေန သမယေန-၌၊ ဂဂေါ-ဂဂ္ဂမည်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဥမ္မတ္တကော-
ရူးသည်၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတော-ပြုအပ်သောစိတ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဥမ္မတ္တကေန-သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-သော၊ တေန-ထို ဂဂ္ဂ
ရဟန်းသည်၊ ဗဟု-သော၊ အဿမဏကံ-ရဟန်းတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်သော အလုပ်
သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဍံ-လွမ်းမိုး၍ ကျင့်အပ်သည်၊ ဝါ-လွန်ကြူးအပ်သည်၊
ဘာသိတပရိက္ကန္တံ-နှုတ်ဖြင့်လည်း ပြောဆိုအပ်၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ပြုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဂဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဥမ္မတ္တကေန-ရူးသူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သော၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဍေန-
လွမ်းမိုး၍ ကျင့်အပ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ စောဒေန္တိ-စောဒနာ
ကြကုန်၏။ (ကိ)၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ ဧဝရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိ၊
အာပဇ္ဇိတာ-ရောက်ပြီးသည်၊ (ဟုတွာ၊) သရတု-အမှတ်ရပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့
စောဒနာကြကုန်၏။

သော-ထို ဂဂ္ဂရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒေတိ (ကိ)၊ အဟံ အာဂုသော ဥမ္မတ္တ
ကော-သည်၊ စိတ္တ ဝိပရိယာသကတော-သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပါပြီ၊ ဥမ္မတ္တကေန-
သော၊ စိတ္တဝိပရိယာသကတေန-သော၊ တေနမေ-သည်၊ ဗဟု၊ အဿာမဏံ-
ကို၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဍံ-လွန်ကြူး၍ ကျင့်အပ်ပါပြီ၊ ဘာသိတပရိက္ကန္တံ-ပါပြီ၊ အဟံ၊ တံ-
ထိုအမှုကို၊ န သရာမိ-အမှတ်မရပါ၊ မူဠေန-တွေဝေသည်၊ (ဟုတွာ၊) မေ-သည်၊
ဧတံ-ဤအမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆို၏၊ ဧဝမ္ပိ-လည်း၊ ဝုစ္စ
မာနာ-ပြောဆိုအပ်ပါကုန်လျက်၊ နံ-ထိုဂဂ္ဂရဟန်းကို၊ စောဒေန္တိယေဝ-စောဒနာမြဲ
စောဒနာကြကုန်သည်သာ၊ (ကိ)၊ အာယသ္မာ၊ ပေ၊ သရတု-လော၊ ဣတိ (စော
ဒေန္တေ)၊ ပေ၊ အမူဠာဿ-ရှေးကတွေဝေသော်လည်း ယခုအခါ မတွေဝေသော၊
ဂဂ္ဂဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ အမူဠာနိယံ ဒေတု၊ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။]

ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခု၊ ဥမ္မတ္တကေန၊ ပေ၊ စောဒေန္တိ။ ။ “ဂဂေါ ဘိက္ခု ဥမ္မတ္တကော” စသော
ဝါကျ၊ “တေန ဥမ္မတ္တကေန၊ ပေ၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဍံ ဟောတိ” စသော ဝါကျတို့၌ပါသော ဥမ္မတ္တက
စိတ္တ ဝိပရိယာသကတ ပုဒ်တို့သည် ဘိက္ခု၏ ဝိသေသနတည်း။ ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခု၊ ဥမ္မတ္တကေန
စသော ဝါကျ၌ကား ထို ၂ ပုဒ်တို့သည် ဘိက္ခုနှင့် အရမတူသောကြောင့် အနက်တစ်မျိုးပေးဖို့ရာ
ဝိမတိ၌ ဤသို့ ဖွင့်ထားပါသည်။

ဝိမတိ။ ။ ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ စောဒေန္တိတိ ဧတ္ထ ပန (ဤပါဠိရပ်၌ကား) ဥမ္မတ္တကဿ+
ဣဒံ ဥမ္မတ္တကံ (အဇ္ဈာစိဏ္ဍံ)၊ တဒေဝ စိတ္တဝိပရိယာသေန+ကတံဟိ စိတ္တဝိပရိယာသကတံ၊
တေန ဥမ္မတ္တကေန စိတ္တ ဝိပရိယာသကတေန အဇ္ဈာစိဏ္ဍေန အနာစာရေန (ကြောင့်) အာပတ္တိ
ယာ (ဖြင့်) ဂဂ္ဂံ ဘိက္ခု၊ စောဒေန္တိတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

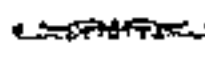
(တီဏိမာံနိ ဘိက္ခဝေစသော ဝါကျ လွယ်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ-တို့ ၊ပေ၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ တမေနံ-ထိုရဟန်းကို၊ သံယောဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဟုလာ ဝါ-များစွာသော ရဟန်းတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလောဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ စောဒေတိ၊ (ကိ)။ (နှစ် သုံး လေးပါး၊ ကံ ကတ္တားနှင့်၊ ထားသည့်အရာ၊ ကြိယာမှာ၊ မှန်စွာနောက်ဖျား၊ ကံကတ္တားနှင့်၊ တူငြားလိင်ဝှစ် အညီတည်း” ဟူသော နိယာမ်နှင့်အညီ ဧကပုဂ္ဂလောကို၌ “စောဒေတိ” ဟု ဟောတော်မူသည်။) အာယသ္မာ ၊ပေ၊ သရတု၊ ဣတိ (စောဒေတိ)။ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ သရမာ နောဝ-အမှတ်ရပါလျက်ပင်၊ ဧဝံ ဝဒေတိ၊ (ကိ)။ အဟံ ၊ပေ၊ န သရာမိ-ပါ၊ ဣတိ (ဝဒေတိ)။ တဿ-အား၊ သံယော-သည်၊ အမုဠဝိနယံ ဒေတိ၊ အမုဠဝိနယဿ-ကို၊ ဒါနံ-သည်၊ အဓမ္မိကံ-မယှဉ်၊ ဝါ-မရှိ၊ [ဒုတိယဝါရ၌ “သုပိနန္တေနယထာ-အိပ်မက်၌ကဲ့သို့၊ သရာမိ” ဟုလည်းကောင်း၊ တတိယဝါရ၌ “သော-သည်၊ အနုမ္မတ္တကော-အရူး မဟုတ်သည်၊ (သမာနော) ဥမ္မတ္တကာလယံ-ရူးသူ၏အဖြစ်၌ ကပ်ငြိခြင်းကို၊ (ရူးယောင်ဆောင်မှုကို) ကရောတိ၊ (ကိ)။ အဟမ္မိ ဧဝံ ကရောမိ ၊ပေ၊ မယှမ္မိ-ငါ့အားလည်း၊ ဧတံ-ဤအမှုသည်၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏” ဟု ပေးပါ၊ ဓမ္မိက အမုဠဝိနယ ဒါနလွယ်ပြီ။)

(၄) ပဋိညာတကရဏသမထ

၂၀၀။ တေန သမယေန-၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အပဋိညာယ-ဝန်မခံခြင်းဖြင့်၊ (ဝန်မခံဘဲ)၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏အပေါ်၌၊ ကမ္မာနိ-တို့ကို၊ တဇ္ဇနိယမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥက္ခေပနိယမ္မိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ ၊ပေ၊ [န ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျကို သမ္ပုခါဝိနယ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

မာတိကာလွယ်ပြီ၊ အဓမ္မိကပဋိညာတကရဏ၌ “ဘိက္ခူ-သည်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ တမေနံ-ကို၊ သံယောဝါ ၊ပေ၊ စောဒေတိ၊ (ကိ)။ အာယသ္မာ-သည်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-၏၊ ဣတိ (စောဒေတိ)။ သော ဧဝံ ဝဒေတိ၊ (ကိ)။ အာဝုသော၊ အဟံ-သည်၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ နအဇ္ဈာပန္နော-ပါ၊ သံဃာဒိသေသံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-ပါ၏၊ ဣတိ (ဝဒေတိ)။ တံ-ကို၊ သံယော သံဃာဒိသေသေန-ဖြင့်၊ ကာရေတိ-ပြုစေ၏၊ (ကုစားစေ၏) အဓမ္မိကံ-သော၊ ပဋိညာတကရဏံ-ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ပြုခြင်းတည်း။ [ကြွင်းဝါကျများ၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ ဓမ္မိကပဋိညာတကရဏလည်း လွယ်ပြီ။]

(၅) ယေဘုယျသိကာသမထ

၂၀၂။ တေန သမယေန၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သံယမဇ္ဈေ-၌၊ ဘဏ္ဍနဇာတာ-
ဖြစ်သော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ကလဟဇာတာ-ဖြစ်သော
ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်၊ ဝိဝါဒါပန္နာ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊
(ဟုတွာ-၍၊) အညမညံ-အချင်းချင်း၊ မုခသတ္တိဟိ-နှုတ်တည်းဟူသော လုံတို့ဖြင့်၊
ဝိတုဒန္တာ-ထိုးဆွကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသမေတုံ-ငြိမ်းစေ
ခြင်းငှာ၊ န သက္ကောန္တိ-မစွမ်းနိုင်ကြကုန် ၊ပေ။

သလာကဂ္ဂါဟာပကသမ္ပတံ။ ။ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ ယေဘုယျသိကာယ-ယေဘု
ယျသိကာသမထဖြင့်၊ ဝူပသမေတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊
ဆန္ဒာဂတိ-ဆန္ဒာဂတိသို့၊ န ဂစ္ဆေယျ-မလိုက်ရာ ၊ပေ၊ ဘယာဂတိ နဂစ္ဆေယျ။
[ဆန္ဒာ-ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ အဂတိ-မရောက်ထိုက်သောအရာသို့၊ န ဂစ္ဆေယျ-မရောက်
ရာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် သဒ္ဒတ္ထပေးပါ။] ဂဟိတာဂဟိတဉ္စ- ယူအပ်ပြီးသော စာရေးတံ၊
မယူအပ်သေးသော စာရေးတံကိုလည်း၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ ပဉ္စဟိ-န်သော၊ အင်္ဂ
ဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သော၊ သော ဘိက္ခု-ကို၊ သလာကဂ္ဂါဟာပကော-စာရေး
တံကို ယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပနိတဗ္ဗော-သမုတ် ထိုက်၏။ [ကမ္မဝါစာ၌
“ကမ္မ-သလာကဂ္ဂါဟာပကသမ္ပတံကံသည်” ဟု လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထန္ဓာမံ၊ ဘိက္ခု-
ကို၊ သလာကဂ္ဂါဟာပကံ-စာရေးတံကို ယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပန္နေယျ”
ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ။]

အဓမ္မိကသလာကဂ္ဂါဟ။ ၂၄၀။ အဓမ္မိကာ-န်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟာ-
စာရေးတံကို ယူစေခြင်းတို့သည်၊ (မဲကို ယူစေခြင်းတို့သည်၊) ကတမေ ဒသ-တို့
နည်း၊ အဓိကရဏံ-သည်၊ သြရမတ္တကဉ္စ-သေးငယ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဂတိဂတံစ-ရောက်ထိုက်သော ၂ ကျောင်း ၃ ကျောင်းသို့ ရောက်
သည်လည်း၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ သရိတ သာရိတံ-(အဓိကရဏံဖြစ်သော ရဟန်းတို့
ကိုယ်တိုင်) အမှတ်ရအပ်၊ (အခြား ရဟန်းတို့က) အမှတ်ရစေအပ်သည်လည်း။
န ဟောတိ၊ အဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာ-များကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ-
(သလာကဂ္ဂါဟာပက ရဟန်းက) သိ၏၊ အဓမ္မဝါဒီ၊ ဗဟုတရာ-န်သည်၊ အပေဝ
အယု-ဖြစ်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့သော အဇ္ဈာသယသည်၊ ဟောတိ၊
သံဃော-သည်၊ ဘိဇ္ဇိဿတိ-ကွဲလိမ့်မည်၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနာတိ၊ သံဃော-သည်၊
အပေဝနာမ ဘိဇ္ဇေယျ-ကွဲသော်လည်း ကွဲရာ၏၊ ဣတိ-သည်၊ ဟောတိ၊ အဓမ္မေန-
ဖြင့်၊ (မတရားသဖြင့်) ဂဏ္ဍန္တိ-(စာရေးတံကို) ယူကြကုန်၏ ။ ဤ-ငါ ဘို့သည်
(မညီမညွတ်သူတို့သည်၊ ဟုတွာ)၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယထာ ဒိဋ္ဌိယာဇ-အကြီးအကြင် အသ
အားဖြင့်လည်း၊ န ဂဏ္ဍန္တိ ၊ပေ။ [ဓမ္မိက သလာကဂ္ဂါဟ လွယ်ပြီ။]

(၆) တဿ ပါပိယသိကာသမထ

၂၀၅။ တေန သမယေန-၌၊ ဥပဝါဠော-ဥပဝါဠသညံ၊ သံယမဇ္ဈေ-၌၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ အနုယုဉ္ဇိယမာနော-စစ်ဆေး မေးမြန်းအပ်သော်၊ အဝဇာနိတ္တာ-ပယ်ပြီး၍၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ၏၊ ပဋိဇာနိတ္တာ-ဝန်ခံပြီး၍၊ အဝဇာနာတိ-ပယ်ပြန်၏၊ အညေန-အခြားသောအကြောင်းဖြင့်၊ အညံ-အခြားသောအကြောင်းကို၊ (တစ်နည်း) အညေန-အခြားသောစကားဖြင့်၊ အညံ-ကို။ [ဤသို့လည်း သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဖွင့်၏။] ပဋိစရတိ-ဖုံးကွယ်၏၊ သမ္ပဇာနံ-ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိလျက်၊ မုသာ-မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏။ [ဤဝါကျများ၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ မုသာဝါဒ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ၊ပေ၊ ဥပဝါဠဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌) တဿပါပိယသိကာကမ္ပံ-တဿပါပိယသိကာကံကို၊ ကရောတု။

ဓမ္မိက တဿပါပိယသိကာကရဏ။ ၂၀၇။ ဓမ္မိကာနံ ၊ပေ၊ ဣမာနိပဉ္စ-တို့တည်း၊ အသုစိစ-မစင်ကြယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ အလဇ္ဇိစ-အလဇ္ဇိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ သာနုဝါဒေါစ-စွပ်စွဲခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်း (စွပ်စွဲခံရသည်လည်း)၊ ဟောတိ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏ (အပေါ်၌) သံဃော၊ ဓမ္မေန-ဖြင့်၊ သမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ တဿပါပိယသိကာကမ္ပံ-ကို၊ ကရောတိ။

(၇) တိဏဝတ္ထာရက သမထ

၂၁၂။ တေန သမယေန-၌၊ ဘိက္ခုနံ-တို့သည်၊ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ-ဖြစ်သော မိမိတို့ဘက်တွင် တိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟဇာတာနံ-ဖြစ်သောခိုက်ရန် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝါဒါပန္နာနံ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ-နေကုန်လသော်၊ ဗဟံ ၊ပေ၊ ဘာသိတ ပရိကတံ ဟောတိ။ [အမူဠဝိနယ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အထ-၌၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အံဟောသိ၊ (ကံ) ၊ပေ၊ သိယာပိ-ရံခါလည်း၊ တံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ကက္ခဋ္ဌတ္တာယ-ကြမ်းတန်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ ဝါဠတ္တာယ-ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ ဘေဒါယ-သံဃာကွဲပြားခြင်းငှာ၊ သံဝတ္ထေယျ-ဖြစ်ရာ၏၊ (ဖြစ်စရာရှိ၏) ၊ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ တိဏဝတ္ထာရကေန-တိဏဝတ္ထာရကသမထဖြင့်၊ ဝူပသမေတံ အနုဇာနာမိ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ သံဃာအားလုံးစည်းဝေးပြီးသောအခါ ၁-ဗျတ္တပဋိ ဗလရဟန်းက သံဃာအားလုံးကို သိစေပုံ။ [ဤကံ၌ ကမ္မဝါစာ မပါသောကြောင့် “ဥတ္တိကံ” ဟု ခေါ်ရသည်။] ၂-တစ်ဖက်တစ်ဖက်တွင် ပါဝင်သောဗျတ္တပဋိဗလ

ရဟန်းက မိမိဘက်သား ရဟန်းများကို သိစေပုံ။ [ဤကံ ၂ ပါးလည်း ၂ ဣတ္ထိကံပင် တည်း။] ၃-မိမိတို့ဘက်တွင် ၂ ဣတ္ထိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် ဒေသနာပြောပုံတို့ကို အစဉ် အတိုင်း ဟောတော်မူ၏။

ထို ဝါကျများ၌-“ထုလ္လဝဇ္ဇံ-(ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသေသ်ဟူသော) ကြီးသော အပြစ်ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍လည်းကောင်း၊ ဂိဟိပ္ပဋိသံယုတ္တံ-လူတို့နှင့် စပ်ယှဉ် သော အာပတ်ကို၊ (လူတို့အား ဆဲရေး ရှံ့ချမှု၊ တရားသော ဝန်ခံမှု၏ ပျက်ကွက် ခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို) ထပေတွာ-၍လည်းကောင်း၊ ဣမံ အဓိကရုဏံ ဝူပသမေယျ” ဟုလည်းကောင်း၊ “ဧကတော ပက္ခိကာနံ-တစ်ဖက် သောအဖို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့တွင်၊ ဗျတ္တေန ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သကော-မိမိဥက္ကာဖြစ်သော၊ ပက္ခော-ကို၊ ဉပေတဗ္ဗော” ဟုလည်းကောင်း၊ အဟံ ၊ပေ၊ ဒေသေယံ-ဒေသနာပြောပါ၏၊ အမှာကံ-တို့သည်၊ ဣမာ အာပတ္တိယော- တို့ကို၊ တိဏာဝဋ္ဋာရကေန-ဖြင့်၊ ဒေသိတာ-ဒေသနာပြောအပ်ပါကုန်ပြီ” ဟု လည်း ကောင်း ပေးပါ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝ္ဗ-လျှင်၊ တေ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ (“ဝုဋ္ဌိတာ ဟောဒန္တိ” ၌ စပ်) ထုလ္လဝဇ္ဇံ-ကို၊ ထပေတွာ-၍လည်းကောင်း၊ ဂိဟိပ္ပဋိသံယုတ္တံ၊ ထပေတွာ-၍လည်း ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္ပံ-မိမိအယူကို ထင်စွာပြုမှုကို၊ (“ဤအမှုကို ငါမနှစ်သက်” ဟု အယူကို ထင်စွာပြုမှုကို) ထပေတွာ-ဤလည်းကောင်း၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့ သည်၊ တတ္ထ-ထိုသံဃပရိသတ်၌၊ န ဟောဒန္တိ-မရှိကုန်၊ တေ-တို့ကို၊ ထပေတွာ- ၍လည်းကောင်း၊ တာဟိ အာပတ္တိဟိ-တို့မှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ-ထမြောက်ကုန်သည်၊ ဟောဒန္တိ။

(ဂ) အဓိကရုဏာကထာ

၂၁၅။ တေန သမယေန ဘိက္ခုပိ-တို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့် (တက္က)၊ ဝိဝဒန္တိ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုပိ၊ ဘိက္ခုနိဟိ-ဘိက္ခုနိတို့နှင့် (တက္က)၊ ဝိဝဒန္တိ ၊ပေ၊ ဆန္ဒော-ဆန္ဒမည်သော၊ ဘိက္ခုပိ-သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိနံ- တို့၏၊ အနုပခဇ္ဇ-အတွင်းသို့ဝင်၍။ (“အတွင်းသို့ ကပ်ဝင်၍” ဟု မပေးပါနှင့်။) ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ ဝိဝဒတိ၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့ကို၊ ပက္ခံ-အသင်းအပင်းကို၊ (ဘက်သားကို) ဂါဟေတိ-ယူစေ၏ ၊ပေ။

ဘိက္ခဝေ-တို့ အဓိကရုဏာနိ-အဓိကရုဏ်းတို့သည်၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ-တို့တည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏံ-လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ကိစ္စာဓိကရုဏံ-လည်းကောင်းတည်း၊ တတ္ထ- ထို ၄ မျိုးသော အဓိကရုဏ်းတို့တွင်၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏံ-ဟူသည်၊ ကတမံ-အဘယ် နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဣဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ (“ဝိဝဒန္တိ” ၌စပ်)။

ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မော-တည်း၊ ဣတိဝါ-
 သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ တထာဂတေန-ဘုရား ရှင်သည်၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ လပိတံ-မိန့်တော်အပ်၏၊ ဣတိဝါ-သော် လည်းကောင်း၊ ပေ၊ တထာဂ
 တေန၊ အာစိဏ္ဏံ-လေ့ကျက်တော်မူအပ်၏၊ ပေ၊ အနာ စိဏ္ဏံ-လေ့ကျက်တော်
 မမူအပ်၊ ပေ၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ ပေ၊ အာပတ္တိ- အာပတ်တည်း၊ ပေ၊
 အနာပတ္တိ-အနာပတ်တည်း၊ ပေ၊ လဟုကာ-လဟုကဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ-တည်း
 ပေ၊ ဂရုကာ-ဂရုကဖြစ်သော၊ ပေ၊ သာဝသေသာ-အကြွင်းအကျန်နှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ ပေ၊ အနဝသေသာ-အကြွင်းအကျန်မရှိသော၊ ပေ၊ ဒုဠုလ္လာ- ရဲ့ရင်းသော
 ပေ၊ အဒုဠုလ္လာ-သော၊ အာပတ္တိ-တည်း၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဒန္တိ။
 [ပညတ္တံ၊ အပညတ္တံ၊ သာဝသေသ စသော ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သံဃ ဘေဒက
 ကုန္ဒကဋကထာ၊ ဥပါလိပဉ္စာကထာ၌ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

တတ္ထ-ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုရာ၌၊ ယံ ဘဏ္ဍနံ-အကြွင်း မိမိတို့ဘက်
 တွင် တိုင်ပင်ခြင်းသည်၊ (ယော) ကလဟော-အကြွင်းခိုက်ရန်သည်၊ (ယော) ဝိဂ္ဂ
 ဟော-အကြွင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုယူခြင်းသည်၊ (ယော) ဝိဝါဒေါ-အကြွင်းဆန့်ကျင်
 ဘက်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ (ယော) နာနာဝါဒေါ-အကြွင်း အမျိုးမျိုးပြောဆိုခြင်းသည်၊
 (ယော) အညထာဝါဒေါ-အကြွင်း တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြောဆိုခြင်း
 သည်၊ (တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောဆိုခြင်းသည်) ဝိပစ္စတာယ-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်ဖြစ်
 သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှာ၊ (ယော) ဝေါဟာရော-အကြွင်း ပြောဆိုခြင်းသည်၊
 (ပြောဆိုခြင်းဟူသော ဖရသဝါစာသည်) ယံ မေဂေ-အကြွင်းငြင်းခုံခြင်းသည်၊
 (အတ္ထိ)၊ ဣဒံ-ဤဘဏ္ဍနစသည်ကို၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

တတ္ထကတမံ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဣဓ ပေ၊ အာဇီဝဝိပတ္တိယာဝါ-ဖြင့်သော်
 လည်းကောင်း၊ အနုဝဒန္တိ-စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ ယော အနုဝါဒေါ-
 အကြွင်းစွပ်စွဲခြင်းသည်၊ (ယာ) အနုဝဒနာ-အကြွင်းစွပ်စွဲခြင်းဟူသော အခြင်းအရာ
 သည်၊ (ယာ) အနုလ္လပနာ-အကြွင်း အဖန်ဖန် ပြောခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်၊
 (ယာ) အနုဘဏနာ-အကြွင်း အဖန်ဖန် ဆိုခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်၊ (ယာ)
 အနုသမ္ပဝင်္ဂတာ-(ကိုယ်၊ နှုတ်တို့ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း၌) အကြွင်းအဖန်ဖန်လွန်စွာအပြား
 အားဖြင့် ကိုင်းညွတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ (ယာ) အဗ္ဘုဿဟနတာ-အကြွင်း လွန်စွာ
 အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ (ယံ) အနုဗလပုဒါနံ-အကြွင်း (ရှေးဦးစွာ
 ပြောဆိုအပ်သော စကားအား) လျော်သော အားကိုပေးခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣဒံ-
 ဤ အနုဝါဒစသည်ကို၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံ ဝုစ္စတိ။

အာပတ္တာဓိကရဏံ၌ လွယ်ပြီ၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ၌ “သံဃဿ-၏၊ ယာ ကိစ္စ
 ယတာ-အကြွင်း ကိစ္စ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်၊ (ယာ) ကရဏီယတာ-အကြွင်း
 ပြုဖွယ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာသည်၊ (ယံ) အပလောကနကမ္မံ - သည်၊ ပေ၊ (ယံ)

ဥတ္တိ ဒုတိယကမ္မ-အကြင် ဥ တ်ဟူသော ၂ ကြိမ်မြောက်ရှိသော ကံသည်၊ ယံ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မ-သည်၊ (အတ္တိ)။ [“ကိစ္စယထာ၊ ကရဏီယထာ” ကိုပင် ထပ်၍ ဖွင့်သည်။] ဣဒံ-ဤ အပလောကနကံစသည်ကို၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ ဝုစ္စတိ။

ဝိဝါဒါဓိကရဏမူလ။ ၂၁၆။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ-၏။ မူလံ-မူလသည်။ (အကြောင်းရင်းသည်) ကိ-အဘယ်နည်း၊ ဆ-န်သော၊ ဝိဝါဒမူလာနိ-ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ-၏။ မူလံ-တည်း၊ တီဏိပိ-၃ ပါးလည်းဖြစ် ကုန်သော၊ အကုသလမူလာနိ-တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ မူလံ-တည်း၊ ပေ၊ ကတမာနိ-န်သော၊ ဆ၊ ဝိဝါဒမူလာနိ-တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ၊ မူလံ-မူလဖြစ် သနည်း၊ ဣဓ ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ကောဓနော-အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်၊ ဥပနာဟီ-ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ပေ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ သတ္ထရိပိ-ဘုရားရှင်၌ လည်း၊ အဂါရဝေါ-ရိုသေလေးစားခြင်းမရှိသည်၊ အပ္ပဋိဿော-ရှေးရှုနားထောင် ခြင်း မရှိသည်။။ [ဤအလို ပတိ+ရှေးရှိသော+သုဓာတ်+အပစ္စည်း။] ဝါ-မို့ခိုအား ထား ကိုးစားခြင်းမရှိသည်။ [ဤအလို ပတိ+သိဓာတ်။] (ဟုတွာ)၊ ဝိဟရတိ ပေ၊ သိက္ခာယပိ-သိက္ခာ ၃ ပါး၌လည်း၊ ပရိပူရကာရီ-ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်အောင် ပြုလေ့ ရှိသည်၊ န ဟောတိ။ [သတ္ထုအဂါရဝ စသည်ဖြစ်ပုံကို သာရတ္ထဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

သော-သည်၊ သံယေ-၌၊ ဝိဝါဒံ-ကို၊ ဇနေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ယော ဝိဝါဒေါ- သည်၊ ဗဟုဇနာဟိတာယ-များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားမဲ့အလိုငှာ၊ ဗဟုဇနာ သုခါယ-များစွာသောလူအပေါင် မချမ်းသာခြင်းငှာ၊ ဗဟုဇနာ-သော၊ ဇနဿ- ၏၊ အနတ္ထာယ-အကျိုးမဲ့အလိုငှာ၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်၊ လူတို့၏၊ အဟိတာယ- စီးပွားမဲ့အလိုငှာ၊ ဒုက္ခာယ-ဆင်းရဲခြင်းငှာ၊ ဟောတိ၊ ဘိက္ခဝေ တုမေ ဧဝရူပံ၊ ဝိဝါဒမူလံ-ကို၊ အဇ္ဈတ္တံဝါ-မိမိသန္တာန်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မိမိ၏ ပရိသတ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ-သူတစ်ပါးသန္တာန်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သူ တစ်ပါး၏ ပရိသတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ စေ သမနုပဿေယျာထ-အကယ်၍ ကောင်းစွာမြင်ကုန်အံ့၊ တတြ-ထိုသို့မြင်ကုန်လသော်၊ တုမေ၊ ပါပကဿ-သော၊ တဿေဝ ဝိဝါဒမူလဿ-ကိုပင်၊ ပဟာနာယ-ပယ်ခြင်းငှာ၊ ဝါယမေယျာထ-အား ထုတ်ကုန်ရာ၏၊ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ-ကျင့်ကုန်ရာ၏၊ ဝါ-န်လော၊ ဧဝံ-ဤသို့ကျင့်လ သော်၊ ပါပကဿ၊ ဧတဿ ဝိဝါဒဿ-ကို၊ ပဟာနံ-ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ-ဤသို့ ပယ်လသော်၊ ပါပကဿ၊ ဧတဿ ဝိဝါဒမူလဿ-၏၊ အာယတိံ အနု ဝဿဝေါ ဟောတိ။ [အဇ္ဈတ္တံဝါတိ အတ္တနိဝါ အတ္တနော ပရိသာယဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါတိ ပရသ္မိဝါ ပရဿ ပရိသာယဝါ၊ အာယတိံ အနုဝဿဝါယာတိ အာယတိံ အနုပ္ပိ ဒါယ-သာရတ္ထ။]

ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ပုနစ-တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-တစ်မျိုးကား၊ ဘိက္ခု-သည်၊ မက္ခိ-
 သူတစ်ပါး၏ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းရှိသည်၊ ပဠာသိ-ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတံ၊ ပေ။ [သော သတ္တရိပိ အဂါရဝေါစသော ဝါကျအားလုံးကို ပေယျာလမြှုပ်
 သည်။] ဣဿုကံ ငြူစုခြင်းရှိသည်၊ မစ္ဆရီ-ဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ပေ၊ သဋ္ဌော-
 ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည်၊ မာယာဝီ-လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ပေ၊ ပါပိ
 စ္ဆော-ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-မှားသောအယူရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ပေ၊
 သန္တိဋ္ဌိပရာမာသီ-မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်၊ အာဓာနဂ္ဂါဟီ-
 မြဲမြံစွာယူလေ့ရှိသည်၊ ဒုပ္ပဋိနိသဂ္ဂိ-ခဲယဉ်းသဖြင့် စွန့်လွှတ်စေခြင်းရှိသည်၊ (စွန့်
 လွှတ်စေနိုင်ခဲ့သည်။) ဟောတံ၊ ပေ။ [ဤပုဒ်တို့၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။] ဆ-
 န်သော၊ ဣမာနိ ဝိဝါဒမူလာနိ-တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ-၏၊ မူလံ-တည်း။
 [ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနဖြင့် ကောဓ ဥပနာဟစသောတရားတို့ကိုညွှန်ပြတော်မူ၏၊ ဝ-
 ကောဓ၊ ဥပနာဟ ၂-မက္ခ၊ ပဠာသ စသည်ဖြင့် တစ်စုံတစ်စုံကို ၁ ပါးဟု ယူပါ၊
 ဒုပ္ပဋိနိသဂ္ဂိကား အာဓာနဂ္ဂါဟီ၏ အဖွင့်တည်း။]

ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ-၏၊ မူလံ-မူလဖြစ်သော၊ တီဏိ-န်သော၊ အကုသလ
 မူလာနိ-တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ ပေ၊ လုဒ္ဓစိတ္တာ-တက်မက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်၊
 (ဟုတ္တာ) ဝိဝဒန္တိ၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တာ-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်၊
 (ပျက်စီးသောစိတ် ရှိကုန်သည်။) မုဋ္ဌစိတ္တာ-တွေဝေသောစိတ် ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)
 ဝိဝဒန္တိ။ [ကုသလမူလဝါရ၌ လွယ်ပြီ။]

အနုဝါဒါဓိကရဏမူလ။ ၂၁၇။ [ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] ကာယောပိ-

ကိုယ်သည်လည်း၊ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ-၏၊ မူလံ-တည်း၊ ဝါစာပိ-နှုတ်သည်လည်း
 ပေ၊ မူလံ-တည်း၊ ကတမော-သော၊ ကာယော-သည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ-
 ၏၊ မူလံ-မူလဖြစ်သနည်း၊ ဣဓ-၌၊ ဧကစ္စော-အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော-
 ဖေါက်ပြန်သောအဆင်းရှိသည်။ [ဒု သဒ္ဓါ “ဝိရူပ” အနက်ဟော။] ဒုဒ္ဓသိကော-
 မကောင်းသဖြင့် ကြည်ရွှအပ်အပ် ကြည့်ရွှထိုက်သည်၊ (ကြည့်မကောင်းသည်။)
 ဩကောဋိမကော-ပုက္ကသည်၊ ဗဟ္မာဗာဓော-မှားသောအနာရှိသည်၊ (ဤပုဒ်ကို
 “ကာဏောဝါ” စသည်ဖြင့် ထပ်ဖွင့်သည်။) ကာဏောဝါ-လက်အားဖြင့် ကောက်သူ
 သည်သော် လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍောဝါ-ခြေအားဖြင့် ခွင်သူသည်သော်လည်းကောင်း။
 (ဋီကာ၌ ဤသို့ ခွဲထား၏၊ မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၊ ဟတ္ထစိန္တာဒိဝတ္ထ၌ကား တစ်မျိုး
 ဖွင့်ထားသည်။) ပက္ခဟတောဝါ-ပျက်စီးပြီးသော တစ်ဖို့တစ်ပိုင်းရှိသူသည်သော်
 လည်းကောင်း၊ (ကိုယ်တစ်ပိုင်းသေနေသူသည်သော်လည်းကောင်း။) ဟောတံ၊
 ယေန-အကြင် ဒုဗ္ဗဏ္ဏစသောကိုယ်ဖြင့်၊ နံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုဝဒန္တိ-စွပ်စွဲကြကုန်၏၊
 အယံကာယော-သည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏဿ၊ မူလံ-တည်း၊ ဝါစာ၌ “ဒုဗ္ဗစော-
 ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သောစကား ရှိသည်။ (ဤ၌ အပြောရခက် အဆိုရခက်

သူကို ဆိုလိုသည် မဟုတ်၊ စကားမပီ၍ ကြီးကြီးစားစား စကားပြောရသူကို ဆိုလိုသည်။) မမ္မနော-မန်းစွဲသည်၊ ဝါ-ထစ်အသည်၊ ဧဠဂလဝါစော-အရိယိုသော စကားရှိသည်၊ (စကားပြောသောအခါအာရည်ယိုသည်) ဟောတိ ၊ပေ။

အာပတ္တာဓိကရုဏမူလ။ ၂၁၈။ (ယာ) အာပတ္တိ-သည်၊ ကာယတော-ကာယဒွါရကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ-ဖြစ်၏၊ ဝါစတော-ဝစီဒွါရကြောင့်၊ န (သမုဋ္ဌာတိ) စိတ္တတော-မနောဒွါရကြောင့်၊ န (သမုဋ္ဌာတိ)၊ (သာ) အာပတ္တိ-သည်၊ အတ္ထိ။ [ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပေးပါ။ အကျဉ်းမှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်ကား- “ကိုယ်ရယ်-နှုတ်ရယ်၊ ကိုယ်နှုတ်ရယ်၊ ကိုယ်စိတ်-နှုတ်စိတ်၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်” တည်း။] ကိစ္စာဓိကရုဏဿ-၏၊ မူလံ-သည်၊ ဧကံ-တည်း၊ သံယော-တည်း။

အဓိကရုဏ်းကို ကုသိုလ်စသည်ဖြင့် ခွဲပုံ။ ၂၂၀။ ဝိဝါဒါဓိကရုဏံ - သည်၊ (ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသော အဓိကရုဏ်းသည်) ကုသလံ-ကုသိုလ်လော ၊ပေ၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏံ-သည်၊ သိယာ-တစ်ရံတစ်ခါ၊ ဝါ-အချို့ကား၊ ကုသလံ-တည်း၊ ဘိက္ခု၊ ကုသလစိတ္တာ-ကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ ဝိဝဒန္တိ။ (ကြွင်းဝါကျတို့ကို ဤအဓိကရုဏကထာ အစ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အာပတ္တာဓိကရုဏအတွက် အဖြေဝါကျ၌ “ယံ-အကြင်ဝတ္ထုကို၊ (အကြင်အမှုကို) ဇာနန္ဒော-သီလျက်၊ သဉ္ဇာနန္ဒော-ကောင်းစွာသီလျက်၊ စေတ-ဝိတိက္ကမစေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ အဘိဝိတရိတွာ-လွမ်းမိုး၍၊ ဝိတိက္ကမော-လွန်ကြူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ” ဟု ပေးပါ။

ဝိဝါဒ+အဓိကရုဏ စတုက္က။ ။ ဝိဝါဒေါ-ဝိဝါဒမည်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏံ-ဏာ မည်သလော၊ ဝိဝါဒေါ-မည်၏၊ နော အဓိကရုဏံ-အဓိကရုဏ မမည်ဘူးလော ၊ပေ၊ အဓိကရုဏဉ္စေ-အဓိကရုဏလည်း မည်သလော၊ ဝိဝါဒေါစ-ဝိဝါဒလည်း မည်သလော ၊ပေ။ [ပုတ္တေန-သား၊ သွီးနှင့်၊ ဘာတာ-ညီ၊ အကို၊ ဘဂိနီ-နှမ၊ အမအယံ-ဤအမိနှင့်သား စသူတို့၏ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒေါ-မည်၏၊ နော အဓိကရုဏံ-အဓိကရုဏ်း မမည်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ပေးပါ။]

“အနုဝါဒါဓိကရုဏ စတုက္က၊ အာပတ္တာဓိကရုဏစတုက္ကတို့ လွယ်ပြီ၊ ကိစ္စာဓိကရုဏစတုက္က၌ “အာစရိယကိစ္စံ-ဆရာ၏ကိစ္စသည်၊ (ဆရာ့အပေါ်၌ပြုထိုက်သော ကိစ္စသည်) ပေ၊ သမာနုပဇ္ဈာယကကိစ္စံ-တူသောဥပဇ္ဈာယ် ရှိသူ၏ကိစ္စသည်၊ (အတ္ထိ)” ဟု ပေးပါ၊ ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။

(၉) အဓိကရုဏဂူပသမဏသမထ သမ္ပုခါဝိနယ

[ဤကထာ၌ အဓိကရုဏ်း တစ်ပါးတစ်ပါးကို မူတည်၍ ဆိုင်ရာ သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို အကျယ်ပြတော်မူလိမ့်မည်။]

၂၂၈။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ ကတိဟိ-အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ-ငြိမ်းသနည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ ဒွိဟိ-နိသော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္ပခါဝိနယေန-သမ္ပခါဝိနယ သမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာယစ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတိ၊ သိယာ-ရံခါ၊ ဝါ-အချို့သော၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-သည်၊ ဧကံ-သော၊ ယေဘုယျသိကံ-မည်သော၊ သမထံ-သို့၊ အနာဂမ္မမရောက်မူ၍၊ (မပါဘဲ)၊ ဧကေန-သော၊ သမ္ပခါဝိနယေန-သော၊ သမထေန-ဖြင့်၊ သမေယျ-ရာသလော၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ (ဝူပသမံ-ငြိမ်းသည်) သိယာ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝစနိယံ-ဖြေထိုက်သည်၊ အဿ-ဖြစ်၏၊ ယထာကထံဝိယ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ [“ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ” စသော ဝါကျကို ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တေ ဘိက္ခူ။ ပေ၊ ဝူပသမေတုံ-ငှာ၊ စေ သက္ကောန္တိ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣဒံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသန္တံ-ငြိမ်းပြီဟူ၍၊ ဝူပတိ၊ ကေန-အဘယ်သမထဖြင့်၊ ဝူပသန္တံ-သနည်း၊ သမ္ပခါဝိနယေန-ဖြင့်၊ (ဝူပသန္တံ-၏၊ တတ္ထ-ထို “သမ္ပခါဝိနယေန ဝူပသန္တံ” ဟူသော စကားရပ်၌၊ ဝါ-ထို အဓိကရဏံကို ငြိမ်းစေရာ၌၊ သမ္ပခါဝိနယသို့-သမ္ပခါဝိနယ၏ အဖြစ်သည်၊ ကိစ္စ-အဘယ်နည်း၊ (ယာ) သံဃသမ္ပခတာ-အကြင် သံဃာ၏ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၊ (ယာ) ဓမ္မသမ္ပခတာ-အကြင် ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထု၏ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝိနယသမ္ပခတာ-အကြင်စောဒနာ၊ သာရဏာဝိနည်း၏ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ (ယာ) ပုဂ္ဂလသမ္ပခတာ-အကြင်စုဒ္ဒိတက၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ (အတ္ထိ) အယံ-ဤ သံဃသမ္ပခတာ စသည်သည်၊ တတ္ထံ-၌၊ ဝါ-၌၊ သမ္ပခါဝိနယသို့-သမ္ပခါဝိနယ၏ အဖြစ်တည်း။

သိယာတိဿ ဝစနိယံ။ ။ ပါဠိယံ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ၊ပေ၊ အနာဂမ္မာတိ အာဒိပုစ္ဆာ၊ သိယာတိ အာဒိ ဝိသဇ္ဇနံ၊ သိယာတိဿ ဝစနိယန္တိ-ဧကေနေဝ (တစ်ခုသော သမ္ပခါဝိနယ သမထဖြင့်သာ) ဝူပသမံ (ငြိမ်းသည်) သိယာတိ (ဖြစ်ရာ၏ဟူ၍) ဝတ္ထုဗွဲ ဘဝေယျာတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။ (သိယာအတွက် ဝူပသမံဟု ကတ္တားထည့်သည်၊ ပုစ္ဆာတုန်းက “ဧကေန” ဟု ရှိသော ကြောင့် “ဧကေနေဝ” လည်း ထည့်သည်၊ အဓိကရဏံကိုငဲ့၍ “ဝူပသမံ” ဟု ထားဟန်တူ၏၊ ဘောဟောဖြစ်လျှင် “ဝူပသမော” ဟုသာ ရှိနိုင်သည်၊ “ဝတ္ထုဗွဲ ဘဝေယျ” ကား ဝစနိယံ အဿ၏အနက်ဖွင့်တည်း။

သမ္ပခါဝိနယသို့။ ။ သမ္ပခါဝိနယသို့တိ သမ္ပခါဝိနယတ္ထသို့တိ ဘာဝပုဓာနော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧဝံ သဗ္ဗဝါရေယျ၊ (နောက်နောက်ဝါရတို့၌ ဤအတူတည်း)-ဝိမတိ၊ “ဣဒံ ပိဿ သီလသို့” ဟူသော ဗြဟ္မဇာလသုတ် စူဠသီလပါဠိတော်ဝယ် “သီလသို့” ပုဒ်ကဲ့သို့ သို့ဝိဘတ်ကိုလည်း လိင်္ဂတ္ထံ၌ သက်ဂါ၊ ရှေးနိဿယ၌ကား “သမ္ပခါဝိနယသို့-သမ္ပခါဝိနည်းအဖြစ်သည်၊ (သတိ-ရှိလသော်) ကိစ္စ-အဘယ်လျှင်၊ (သမ္ပခတာ-သမ္ပခတာ မည်သနည်း)” ဟု ပေးလေသည်။

တတ္ထ-ထို သဃသမ္မုခတာ အစရှိသည်တို့တွင်၊ သံဃသမ္မုခတာ-သည်၊ ကာစ-နည်း၊ ယာဝတိကာ-အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ကမ္မပုတ္တာ-ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တေ၊ အာဂတာ-ရောက်လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဆန္ဒာရဟာနံ-ဆန္ဒကိုထိုက်သော ရဟန်းတို့၏။ (ဆန္ဒပေးထိုက်သောရဟန်းတို့၏။) ဆန္ဒော-သည်။ ဝါ-ကို၊ အာဟဋ္ဌော-ဆောင်ယူအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ သမ္မုခိ ဘူတာ-မျက်မှောက်၌ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နပုဋိက္ကာသန္တိ-ကုန်၊ အယံ-ကား၊ တတ္ထ-တို့တွင်၊ သံဃသမ္မုခတာ-တည်း။

တတ္ထ ဓမ္မသမ္မုခတာစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနယသမ္မုခတာစ-သည်လည်းကောင်း၊ ကာစ-နည်း၊ ယေန ဓမ္မေန-အကြင် ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ယေန ဝိနယေန-အကြင် စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့်၊ ယေန သတ္ထုသာသနေန-အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော ပြည့်စုံသော ဥ တ်၊ ပြည့်စုံသော ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ တံ အဓိကရုဏံ-သည်၊ ဝူပသမ္မုတိ-၏။ အယံ-ဤဓမ္မ၊ ဝိနယ၊ သတ္ထုသာသနဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်။ တတ္ထ-တို့တွင်၊ ဓမ္မသမ္မုခတာ-တည်း၊ ဝိနယ သမ္မုခတာ-တည်း။ [ဓမ္မ၊ ဝိနယ၊ သတ္ထုသာသနတို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ် ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်း တတိယပါရာဇိကဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

တတ္ထ၊ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ-ဟူသည်၊ ကာစ-နည်း၊ ယောစ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း၊ ဝိဝဒတိ-ယေနစ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် (တက္ခ)လည်း၊ ဝိဝဒတိ၊ ဥဘော-န်သော၊ အတ္ထပစ္စတ္တိကာ-ဝိဝါဒဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော၊ (တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) သမ္မုခိဘူတာ ဟောန္တိ၊ ပေ၊ (ဝိဝါဒသင်္ခါတေ အတ္ထေ+ပစ္စတ္တိကာ အတ္ထပစ္စတ္တိကာ၊-သာရတ္ထ၊ ပစ္စတ္တိကာပုဒ်ပြီးပုံကို ပါရာဇိကဏံ ဘာသာဋီကာ၊ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂ၌ ပြထားပြီ။) ဧဝံ-သို့၊ ဝူပသန္တိ-ငြိမ်းပြီးသော၊ အဓိကရုဏံ-ကို၊ ကာရကော-ကံပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စေ ဥက္ကောဋ္ဌေတိ-အကယ်၍ လှုပ်ရှားစေအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥက္ကောဋ္ဌေနကံ-လှုပ်ရှားစေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ၊ ဆန္ဒဒါယကော-ဆန္ဒပေးသော ရဟန်းသည်၊ စေဒိယတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒိယနကံ-ရှုံးချခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ။

(ထို အဓိကရုဏ်းကို မငြိမ်းစေနိုင်၍ အခြားကျောင်းတိုက်သို့သွားစဉ် ခရီးအကြား၌ ထိုအဓိကရုဏ်း ငြိမ်းစေပုံကိုပြသော ဝါကျလွယ်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ ပေ၊ သစေ န သက္ကောန္တိ-န်အံ့၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ တံအာဝါသံ ဂန္တာ၊ အာဝါသိကာ-အာဝါသိက ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဧဝမဿု ဝစနိယံ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ပြောထိုက်ကုန်သနည်း။) အာဝုသော ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ (သည်ပုံသည်နည်း) ဇာတံ-ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ၊ ဧဝံ၊ သမ္ပပုန္ဒ-စ၍ ဖြစ်ပါပြီ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မာ မန္တာ-အရှင်တို့သည်၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ငြိမ်းစေလသော်။)

ဣဒံ အဓိကရဏံ-သည်၊ သုဝုပသန္တံ-သည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာပါ၏၊ (တထာ-
ဖြင့်) ဓမ္မေန ၊ပေ၊ ဝုပသမေန္တ-ငြိမ်းစေပါကုန်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုထိုက်ကုန်
၏။

[ထို့နောက် အာဝါသိကရဟန်းတို့က သီတင်းကြီးဖြစ်၍ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့
က သီတင်းငယ်ဖြစ်လျှင် “အာယသ္မန္တော-တို့၊ ဣယံ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ တုမေ-တို့
သည်၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ မယံ မန္တေမ-တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တာဝ-ထိုတိုင်ပင်နေ
သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ မဟုတ္တံ-တစ်မဟုတ်မျှ၊ ဧကမန္တံ၊ ဟောထ-ဖြစ်ပါကုန်လော၊”
ဤသို့ အာဝါသိကတို့ကပြောရမည်၊ အာဝါသိကတို့က သီတင်းငယ်ဖြစ်၍၊ အာဂန္တု
တို့က သီတင်းကြီးဖြစ်လျှင် “အာယသ္မန္တော-တို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ အဓိကရဏံ-ကို
ငြိမ်းစေလိုလျှင် ၊ပေ၊ ဣဓေဝ-၌ပင်၊ ဟောထ၊ ဤသို့ပြောရမည်။]

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာဝါသိကာနံ-နိဿယော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ မန္တယ
မာနာနံ-တိုင်ပင်ကုန်လသော်၊ (တိုင်ပင်ကုန်စဉ်) ဧဝံ-ဤအကြံသည်၊ သစေ
ဟောတိ၊ (ကိ)၊ မယံ ၊ပေ၊ န သက္ကောမ-နံ၊ ဣတိ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)
၊ပေ၊ န သမ္ပဋိစ္စိတဗ္ဗံ-လက်မခံထိုက်၊ (လက်မခံရာ) အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ကုန်၏ဟု
သိလျှင် “ယထာ-ဖြင့်၊ မယံ ၊ပေ၊ ဝုပသမေဿာမ-ငြိမ်းစေကုန်အံ့၊ တထာ-ဖြင့်၊
သုဝုပသန္တံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လိမ့်မည်၊ အာယသ္မန္တော-တို့၊ တုမေ ၊ပေ၊ ယထာ
ဇာတံ-အကြင်အကြင် ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ ယထာသမ္ပပ္ပန္နံ-အကြင်အကြင် စ၍
ဖြစ်ပေါ်သည့်အတိုင်း၊ သစေ အာရောစေဿထ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ပြောကုန်
လသော် ၊ပေ၊ သမ္ပဋိစ္စိဿာမ ၊ပေ၊ န သမ္ပဋိစ္စိဿာမ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ သုပရိဂ္ဂဟိတံ-
ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ (ပိုင်နိုင်နိုင် ယူအပ်သည်
မည်လောက်အောင်) ကတွာ ၊ပေ၊ သမ္ပဋိစ္စိတဗ္ဗံ-လက်ခံရာ၏။

အာဂန္တုကတို့ကလည်း “မယံ ၊ပေ၊ အာရောစေဿမ၊ အာယသ္မန္တော-တို့သည်၊
ဧတ္တကေနဝါ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဧတ္တကေနဝါ-သော
အန္တရေန-အကြောင်းဖြင့်။ (အန္တရေနာတိ ကာရဏေန-သာရတ္ထ။) ဓမ္မေန ၊ပေ၊
ဝုပသမေတုံ-ခြင်းငှာ၊ သစေ သက္ကောန္တိ-ကုန်အံ့၊ တထာ-ဖြင့်၊ သုဝုပသန္တံ၊ ဘဝိဿ
တိ-လိမ့်မည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ စွမ်းနိုင်ကုန်လသော် ၊ပေ၊ နိယျာတေဿာမ-အပ်နှင်း
ပါကုန်အံ့၊ (ထိုသို့ မစွမ်းနိုင်ကြလျှင်) ၊ပေ၊ နနိယျာတေဿာမ- မယမေဝ-တို့သည်
သာ၊ ဣမဿ အဓိကရဏ-၏၊ သာမိနော-အရှင်တို့သည်၊ ဘဝိဿာမ-ကုန်အံ့၊
ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ရာ၏၊ ဧဝံ ၊ပေ၊ နိယျာတေတဗ္ဗံ။ (“တေ စေ ဘိက္ခဝေ” စသော
ဝါကျ လွယ်ပြီ။)

ဥဗ္ဗာဟိကာယဂူပသမန။ ၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ တသ္မိံ အဓိကရုဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-ဆုံးဖြတ်အပ်သော်၊ ဝါ-စဉ်၊ အနန္တနိ-အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော၊ ဘဿာနိစေဝ-ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့သည်လည်း၊ စေဇာယန္တိ-အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧကဿ-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘာသိတဿ-ပြောဆိုအပ်သော စကား၏၊ အတ္ထောစ-အနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း၊ နဝိညာယတိ-အကယ်၍ မသိအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပေ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ-ဥဗ္ဗာဟိကာကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဝူပသမေတံ အနုဇာနာမိ။ ☸

ဥဗ္ဗာဟိကာ သမ္မုတိ။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဒသဟိ၊ ပေ၊ သမ္မုနိတဗ္ဗော၊ (၁) သီလဝါ-သည်၊ ဟောတိ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝုတော-ပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလဖြင့် စောင့်စည်းအပ်သော ကိုယ်၊ နှုတ်ရှိသည်၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော-မိစ္ဆာဇီဝပဋိသေမက အကျင့်၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နကုလ အစရှိသော ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရတိ၊ အဏုမတ္ထေသု-သေးငယ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု-အကုသိုလ် အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝီ-ဘေးဟူလေ့ရှိသည်၊ (တစ်နည်း) အဏုမတ္ထေသု-န်သော၊ ဝဇ္ဇေသု-ဒုက္ကဋ်၊ ဒုဗ္ဘာသိတ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝီ-ပါရာဇိကအလား၊ ကြီးမားသော ဘေးဟူ လေ့ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)။ (ဤသို့လည်း ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၌ သာရတ္ထဋီကာ၌ တစ်နည်းဖွင့်၏။) သိက္ခာပဒေသု-သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ-ကောင်းစွာယူ၍၊ ဝါ-ဆောက်တည်၍၊ (တစ်နည်း) သိက္ခာပဒေသု-တို့တွင်၊ တံတံ သိက္ခာပဒ်-ကို၊ သမာဒါယ သိက္ခာတိ-ကျင့်၏။ [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

(၂)။ ဗဟုဿုတော-များသော ကြားနာအပ်ပြီးသော ပရိယတ္တိဓမ္မရှိသည်၊ သုတဓရော-ကြားနာအပ်ပြီးသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်ရွက်မှတ်သားနိုင်သည်၊ သုတသန္နိစယော-ကောင်းစွာ စုအပ် (ဆည်းပူးအပ်)သော သုတရှိသည်၊ ဟောတိ။ [ဤအဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊ “သုတသန္နိစယော-သုတ၏ စုဝေးတည်နေရာ ပူတာတံတင်းသဖွယ် ဖြစ်၏” ဟုလည်း ပေးကြသည်။] ယေ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ အာဒိကလျာဏာ-အစ၌လည်းကောင်း ကုန်သည်၊ ပေ၊ (ဟုတ္တာ) သာတ္ထံ-သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော အနက် အဓိပ္ပာယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ ဝါ-နှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ-သိထိလ၊ ဓနိတအစရှိသော သဒ္ဓါနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော၊ ဝါ-နှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ-အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ-သိက္ခာ ၃ ရပ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အဘိဝဒန္တိ-ဟောပြောကုန်၏၊ အဿ-ထိုရဟန်းသည်၊ တထာရူပါ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဗဟုဿုတာ-များစွာ ကြားနာအပ်ပြီးကုန်သည်။ [“ဗဟု-များစွာ+သုတာ-ကြားနာအပ်

ပြီးကုန်သည်” ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။] ဓာတာ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝစသာ-နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတာ-အဖန်ဖန် လေ့ကျက်အပ်ပြီးကုန်သည်။ မနသာ-ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ-အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ-ဉာဏ်ဖြင့်၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ-ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

(၃)။ အဿ-ထိုရဟန်း၏ (နှုတ်၌)၊ ဥဘယာနိ-ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီအားဖြင့် ၊ ပါးကုန်သော၊/ပါတိမောက္ခာနိ-တို့သည်။ ဝိတ္ထာရေန-အကျယ် ဥဘတောဝိဘင်းနှင့် တက္ခ၊ ဝါ-အကျယ် ဥဘတော ဝိဘင်းအားဖြင့်၊ သွာဂတာနိ-ကောင်းစွာ နှုတ်၌လာ ကုန်သည်။ သုဝဘတ္တာနိ-ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ပြီးကုန်သည်။ သုပ္ပဝတ္တိနိ-ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ သုတ္တသော-မာတိကာဟူသော သုတ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အနုဗျဉ္ဇနသော-(မာတိကာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်စွာပြတတ်သော) ပဒဘာဇနိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂ၊ မဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၊ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗ ဆက္ကကထာ၌ ပြထားပြီ။]

(၄)။ ဝိနယေ-ဝိနည်း၌၊ ဌိတော-တည်တံ့သည်၊ အသံဟိရော-ပရဝါဒီတို့ မဆွဲဆောင်အပ် မဆွဲဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတိ။ (၅) ဥဘော-ကုန်သော၊ အတ္ထပစ္စတ္တိကေ-ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အဿာသေတုံ-သက်သာစေခြင်းငှာ၊ (သက်သာရာရစေခြင်းငှာ)၊ သညာပေတုံ-ကောင်းစွာ သိစေခြင်းငှာ၊ နိဇ္ဈာပေတုံ-အကြွင်းမဲ့ ရှုစေခြင်းငှာ၊ ပေက္ခေတုံ-မြင်စေခြင်းငှာ၊ ပသာဒေတုံ-ကြည်လင်စေခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလော-စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ။

(၆)။ အဓိကရဏသမုပ္ပါဒ ဝူပသမနကုသလော-အဓိကရုဏ်း၏ ဖြစ်ခြင်း၊ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သည်။ ဟောတိ။ (အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပုံ ဖြစ်နည်း၊ ငြိမ်းစေပုံ ငြိမ်းစေနည်း၌ သိသည်-ဟူလို။) (၇) အဓိကရဏံ-ကို၊ ဇာနာတိ (၈) အဓိကရဏသမုဒယံ-၏ ဖြစ်ကြောင်းကို။ (ရှေ့၌ ပြခဲ့ပြီးသော ကောဓ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပဋ္ဌာသ၊ စသည်ကို) ဇာနာတိ-၏၊ (၉) အဓိကရဏနိရောဓံ-၏ချုပ်ခြင်း

အသံဟိရော။ ။ ဝိပဿနာ ဟိ ရာဂါဒီဟိ န သံဟိရတိ န ကုပ္ပတိ ။ပေ။ နိဇ္ဈာနံ ရာဂါဒီဟိ န သံဟိရတိ-ဥပရိပံ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ် အဋ္ဌကထာ၊ . . . သံဟိရတိတိ တဏှာဒိဋ္ဌာ ဘိနန္ဒနာဟိ အာကမ္ပိယတိ-အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာကဏ္ဍမူလဋီကာ၊ ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာ တို့ကို ကြည့်၍ သံ+ဟရ၊ ယကိုချေ၊ ဟ၏ နောက်၌ မောဂ္ဂလ္လာန်ခါဒီ၊ ၁၂၃ သုတ် ယောဂ ဝိဘာဂဖြင့် “ဤမ်” လာ၊ မိကိုချေ၊ “သံဟိရတိ” ဟု ကမ္မရုပ်ဖြစ်၏။ ရှေးနိဿယ၌ “တွန်တို့ခြင်း မရှိသည်” ဟု ပေး၏။

ကို၊ ဝါ-အဓိကရုဏ်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သမထကို၊ ဇာနာတိ၊ (၁၀) အဓိကရုဏ်း
နိရောဓဂါမိနိ-အဓိကရုဏ်း၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒ်-
အကျင့်ကို၊ ဇာနာတိ၊ ဒသဟိ၊ ပေ၊ သမ္ပန္နိတုံ အနုဇာနာမိ။

☞ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ပေ၊ တသ္မိံ အဓိကရုဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-အပ်သော်၊ ဝါ-
စဉ်၊ တတြ-ထိုသံဃပရိသတ်၌၊ ဓမ္မကထိကော-ဓမ္မကထိကဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊
အဿ-ရုံရာ၏၊ တဿ-ထိုဓမ္မကထိကရဟန်း၏ (နှုတ်၌)၊ သုတ္တံ-မာတိကာဟူသော
ပါဠိတော်သည်၊ အာဂတံ-သည်၊ နေဝ ဟောတိ-မဖြစ်၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေါ-သုတ်ကို
အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်း၊ ဝိဘင်း (ပဒဘာဇနီ) သည်၊ (အာဂတော) နဟောတိ၊
သော-ထိုဓမ္မကထိကရဟန်းသည်၊ အတ္ထံ-ကို၊ အသလ္လက္ခေန္တော-ကောင်းစွာ မမှတ်
သားနိုင်ဘဲ၊ ဗျုပ္ပနန္တာယာယ-သဒ္ဓါ၏ အရိပ်အယောင်ဖြင့်၊ အတ္ထံ-ကို၊ စေ ပဋိ
ဗာဟတိ-အကယ်၍ တားမြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပေ၊ ဉပေတဗ္ဗော။ [ကမ္မဝါစာ၌
“ကုတ္တန္တာမံ-ဤမည်သော၊ ဘိက္ခု-(ဓမ္မကထိက) ရဟန်းကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ-ပရိသတ်မှ
ထသွားစေပြီး၍၊ အဝသေသာ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပေ၊ ဝုပသမေယျာမ-
ကုန်ရာပါ၏၊ ဤသို့ပေးပါ၊ ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။]

ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့် ငြိမ်းစေပုံ။ ၂၃၄။ ထို အဓိကရုဏ်းကို ဥဇ္ဈာ

ဟိကာ ကမ္မဝါစာဖြင့် မငြိမ်းစေနိုင်လျှင် “မယံ၊ ပေ၊ န သက္ကောမ၊ သံယောဝ-
☞ သည်သာ၊ ပေ၊ ဝုပသမေတု-ပါလော၊ ဤသို့ လျှောက်၍ အပ်နှင်းရမည်။ [အနု
ဇာနာမိ စသော ဝါကျ၊ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိစသော ဝါကျကို ယေဘုယျသိကာသမထ၌
အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

သလာကဂ္ဂါဟာပကေန-သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သလာကာ-စာရေး
တံတို့ကို၊ (ဝါးခြမ်းစိတ်၊ ဒုတ်ချောင်း၊ မဲတို့ကို) ဝါဟေတဗ္ဗာ-ယူစေထိုက်ကုန်၏၊
ယထာ-ဖြင့်၊ ဗဟုတရာ-န်သော၊ ဓမ္မဝါဒိနော ဘိက္ခု၊ ဝဒန္တိ၊ တထာ-ဖြင့်၊ (ဓမ္မဝါဒိ
ရဟန်းအများတို့ ပြောဆိုအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်)၊ ပေ၊ ဝုပသမေတဗ္ဗံ
၊ ပေ၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရာ၌၊ (တစ်နည်း၊) တတ္ထ-ထို “သမ္မုခါဝိနယေ
နစ ယေဘုယျသိကာယစ ဝုပသန္တံ” ဟူသော စကားရပ်၌၊ ယေဘုယျသိကာယ-
ယေဘုယျသိကာသမထ၏အဖြစ်သည်၊ ကာစ-နည်း၊ ယေဘုယျသိကာကမ္မဿ-
ယေဘုယျသိကာကံသို့၊ ဝါ-ကို၊ ယာ ကိရိယာ-အကြင်ပြုခြင်းသည်၊ (ယံ)ကရဏံ-
သည်၊ (ယံ) ဥပဂမနံ-အကြင်ကပ်ရောက်ခြင်းသည်၊ (ယံ) အဇ္ဈပဂမနံ-အကြင်
ရှေးရှုကပ်ရောက်ခြင်းသည်၊ (ယာ) အဓိဝါသနာ-အကြင်လက်ခံခြင်းသည်၊ (ယာ)
အပ္ပဋိက္ကောသနာ-အကြင်မတားမြစ်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယံ-ဤသည်ကား၊
တတ္ထ-၌၊ ယေဘုယျသိကာယ-တည်း။

☞ **တိဝိသေလာကဂ္ဂါဟ။** ၂၃၅။ တေန သမယေန-၌၊ သာဝတ္ထိယာ-၌ ၊ပေ၊ အဓိကရဏံ ဟောတိ၊ အထ ၊ပေ၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ သံယဿ-၏၊ အဓိကရဏ ဝူပ သမနေန-အဓိကရဏ်းကိုငြိမ်းစေခြင်းဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌာ-မနှစ်သက်ကြကုန်၊ (မကျေနပ်ကြ ကုန်၊) ထို့နောက် ဗဟုသုတ အာဂတာဂမထေရ်တို့ရှိရာ ကျောင်းတိုက်သို့ သွား၍ ဆုံးဖြတ်စေပုံ၊ ထိုထေရ်တို့က သာဝတ္ထိမြို့သံဃာက ဆုံးဖြတ်အပ်သည့် အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပုံတို့ကို သိပါ။ [ယထာ-ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယာ ၊ပေ၊ ဝူပသမိတံ-ငြိမ်းစေအပ်ပြီ၊ တထာ-ဖြင့်၊ သုဝူပသန္တံ-ကောင်းစွာငြိမ်းပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ တထာ-ထို့အတူ၊ (သာဝတ္ထိမြို့သံဃာ ငြိမ်းစေအပ်သည့်အတိုင်း၊) ဝူပသမေသုံ-ငြိမ်းစေကုန်ပြီ။]

ထို့နောက်ထေရ် ၃ ပါးရှိရာကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ဆုံးဖြတ်စေပုံ၊ ထေရ် ၂ ပါး၊ ၁ ပါးရှိရာ ကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ဆုံးဖြတ်စေပုံ၊ ထိုထေရ်တို့က သာဝတ္ထိမြို့သံဃာက ဆုံးဖြတ်အပ်သည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဖြင့် မကျေနပ်၍ ဘုရားရှင်အားလျှောက်ပုံကို လည်းကောင်းသိပါ။ (ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧတံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိဟတံ-နှိပ်နှင်းအပ်ပြီ၊ သန္တံ-ငြိမ်းပြီ၊ ဝူပသန္တံ-အထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ သုဝူပသန္တံ-ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့ကို၊ သညတ္ထိယာ-နားလည်စေခြင်းငှာ၊ တယော-န်သော၊ သလာကဂ္ဂါဟေ-တို့ကို၊ ဝုဠကံ-လျှို့ဝှက်အပ်သော သလာကဂ္ဂါဟကိုလည်းကောင်း၊ သကဏ္ဍဇပွကံ-နား၏အနီး၌ ကပ်၍ ပြောလိုခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော သလာကဂ္ဂါဟကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝဋ္ဌကံ-ဖွင့်လှစ်အပ်သော (ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြစ်သော) သလာကဂ္ဂါဟကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဝုဠကသလာကဂ္ဂါဟ။ ။ သလာကဂ္ဂါဟာပကေန-သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သလာကာယော-တို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာယော-ငယ်သော အတိုင်းအရှည်၊ ကြီးသော အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ (အတို၊ အရှည်တို့ကို) ကံတွာ၊ ဧကမေကော-တစ်ပါးတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို ၊ပေ၊ ဝစနိယော အဿ၊ (ကိ)၊ အယံ-ဤဟာသည်၊ ဧဝံ ဝါဒိဿ-ဤသို့ပြောလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သလာကာ-ပါတည်း ၊ပေ၊ ယံ-အကြင်သလာကာကို၊ (ဂဏှိတုံ) ဣစ္ဆသိ၊ တံ၊ ဂဏှာဟိ-ယူပါလော၊ ဣတိ-ဤ သို့ပြောဆိုထိုက်၏၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်ပြီးသော်၊ (“သလာကာ” နှင့် အရတူသော ကြောင့် (သလာကာယ-ကို)၊ “ဂဟိတာယ-ယူအပ်ပြီးသော်” ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည် ထင်သည်၊) ကဿစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းအား၊ မာ ဒသေဟိ-မပြပါနှင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ အဓမ္မဝါဒီ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာ-န်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သစေဇာနာတိ-အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒုဂ္ဂဟော-မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပစ္စုကုမိတဗ္ဗံ-တစ်ဖန်အထက်သို့ ငင်ထိုက်၏။ [တစ်ဖန်ထပ်၍ စာရေးတံတို့

ကိုယူစေပါဟူလို။] ဓမ္မဝါဒီ ဗဟုတရား၊ ဣတိ သစေဇာနာတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) သုဂ္ဂဟော-ကောင်းစွာ ယူခြင်းတည်း၊ ဣတိ-၍၊ သာဝေတဗွံ-ကြားသိစေရာ၏။

သကဏ္ဍဇပွက၌ “ဥပကဏ္ဍကေ-နား၏အနီး၌၊ အာရောစေတဗွံ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဝိဝဋ္ဌက၌ ဓမ္မဝါဒီတို့ များမှန်းသိလျှင် “ဝိသဋ္ဌေနေဝ-စွန့်လွှတ်အပ်သည်သာ ဖြစ်သော၊ (ချုပ်တည်းမထားသော၊) ဝိဝဋ္ဌေန-ပွင့်လင်းသော စကားဖြင့်၊ ဂါဟေတဗ္ဗော” ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေနိုင်သောသမထတို့ကို ပြပြီး၍ (၁)သမ္မုခါဝိနယ သတိဝိနယ ၂ ပါးဖြင့် ငြိမ်းစေပုံ (၂) အမုဋ္ဌဝိနယဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို အစဉ်အတိုင်း ပြတော်မူ၏။ ထိုဝါကျများကို ဆိုင်ရာသမထ၌ လည်းကောင်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်ရူပသမန အဆုံး၌ လည်းကောင်း အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

ထို့နောက် တဿ ပါပိယာသိကာဝိနယနဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို ပြတော်မူ၏။ ထိုဝါရ၌ “အာယသ္မာ-သည်၊ ဧဝရူပံ ဂရုကံ၊ အာပတ္တိ-သို့၊ ပါရာဇိကံဝါ-သို့သော်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကသာမန္တံဝါ-ပါရာဇိက၏ အနီးဖြစ်သောဒုက္ကဋ်၊ ထုလ္လစွည်းအာပတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇိတာ-ရောက်ပြီးသည်၊ (ဟုတွာ) သရတုလော” ဟု လည်းကောင်း၊ “နိဗ္ဗေဋ္ဌန္တိ-ဖြေရှင်းနေသော၊ တမေနံ-ကို၊ သော-ထိုစွပ်စွဲသော ရဟန်းသည်၊ အတိဝေဋ္ဌတိ-အလွန် ရစ်ပတ်၏။ [ထပ်ကာထပ်ကာ စောဒနာသည်-ဟူလို။] အာဝုသော၊ ပေ၊ ဣမံ အာပတ္တိ၊ အာပဇ္ဇိတွာ-၍၊ အပုဋ္ဌော-မမေးအပ်သည်၊ (သမာနော-ပါလျက်၊) ပဋိဇာနိဿာမိနာမ-ဝန်ခံပါသေး၏၊ ကိပန-ကြောင့်၊ ပေ၊ ပုဋ္ဌော (သမာနော) န ပဋိဇာနိဿာမိ-ဝန်ခံအံ့နည်း၊ (ဝန်ခံဘဲ ရှိအံ့နည်း)” ဟု လည်းကောင်း၊ ပေ၊ မေ-သည်၊ ဒဝါ-အဆောတလျှင်၊ (မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မှု၍) ဧတံ-ဤစကားကို (“သရာမိ ခေါ် အဟံ အာဝုသောစသော စကားကို) ဝုတ္တံ-ပြောဆိုအပ် ပါပြီ၊ ရဝါ-ချွတ်ချော်သောအားဖြင့်၊ ပေ၊ ဝုတ္တံ” ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။ [ဒဝါ၊ ရဝါအဖွင့်ကို မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

ထို့နောက် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေနိုင်သော သမထတို့ကို ပြပြီး၍ (၁) ပဋိညာတကရုဏာဖြင့် ငြိမ်းစေပုံ၊ (၂) တိဏာဝတ္တာရုဏာဖြင့် ငြိမ်းစေပုံကို အစဉ်အတိုင်း ပြတော်မူ၏။ ကမ္မဝါစာ၌ “ဣတ္တာန္နာမော-သော၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အာပတ္တိ-ကို၊ သရတိ-အမှတ်ရပါ၏၊ ဝိဝရတိ-ဖွင့်လှစ်ပါ၏၊ [ဖုံးမထားပါ-ဟူလို။] ဥတ္တာနိ-ပေါ်လွင်သည်ကို၊ ကရောတိ-၏၊ (အများသိအောင်ပြုပါ၏၊) ဒေသေတိ-ဒေသနာပြောပါ၏။ “ကမ္မံ-အာပတ္တိပဋိဂ္ဂဟဏကံသည်၊ ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှောယျံ-ခံယူရာပါ၏” ဟု ပေးပါ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်ထူးမရှိပါ။]

ကိစ္စာဓိကရဏံ-သည်၊ ကတိဟိ-န်သော၊ သမထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ-ငြိမ်း
သနည်း။ [ဤ၌ အဖြေကိုမကြည်ဘဲ သာမညပေးပါ။] ကိစ္စာဓိကရဏံ-သည်၊ ဧကေ
န-တစ်ပါးသော၊ သမ္ပုခါဝိနယေန-သမ္ပုခါဝိနယဖြစ်သော၊ သမထေန-ဖြင့်၊ သမ္ပတိ-
ပြီးစီး၏။

သမ္ပတိ။ ။ အဖြေဝါကျ၌ ပါသော သမ္ပတိကို “ငြိမ်း၏” ဟု မပေးရ၊ ကိစ္စာဓိကရဏ
ဟူသည် အပလောကနကံစသော ကံ ၄ ပါးတည်း၊ ထိုကံသည် သမထဖြင့် ငြိမ်းစေအပ်သော
ကံမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် “သမ္ပတိ-ပြီးစီး၏” အနက်မှတ်ဖို့ရန် ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြသည်။ [ကိစ္စာ
ဓိကရဏံ ဧကေန သမထေန သမ္ပတိတိ ဧတ္ထ ကိစ္စမေဝ+အဓိကရဏန္တိ ဝစနတော အပလော
ကနကမ္မာဒိန မေတံ အဓိဝစနံ (အပလောကနစသော ကံတို့၏ အမည်ဖြစ်၏) တံ ဝိဝါဒါ
ဓိကရဏာဒိနိဝိယ သမထေဟိ သမေတဗ္ဗံ န ဟောတိ၊ ကိန္တု (စင်စစ်ကား) သမ္ပုခါဝိနယေန
သမ္ပုဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ သမ္ပတိတိ ဧတ္ထ သမ္ပုဇ္ဇတိတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော-သာရတ္ထ။]

**စတုတ္ထော-သော၊ သမထက္ခန္ဓကော-သည်၊
နိဋ္ဌိတော-ပြီ။**

၅-ဓုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက

အမှာ။ ။ ဤမန္တက၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ပေးပါမည်၊ တချို့နေရာ၌ စပ်ပုဒ်
ကိုပင် မထည့်တော့ပါ၊ ကြည့်ရှုရာ၌ လွယ်ကူစေရန် ဆဋ္ဌမူ ပုဒ်ရေနံပါတ်များကို
ထိုးထားပါသည်။

၂၄၃။ တေန သမယေန ၊ပေ၊ ကလန္တကနိဝါပေ။ (သမထက္ခန္ဓက၊ သတိဝိနယ
ကထာ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) တေန သမယေန-၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-
တို့သည်၊ နဟာယမာနာ-ရေချိုးကုန်လသော်၊ ရုက္ခေ-သစ်ပင်၌၊ ကာယံ-ကို၊ ဥရုမ္ပိ-
ပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဟုမ္ပိ-လက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥရုမ္ပိ-ရင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပိဋ္ဌိမ္ပိ-ကျောက်ကုန်းကိုလည်းကောင်း၊ (ကာယံကို သရုပ်ဖော်သည်။) ညွှံ
သေန္တိ-ပွတ်တိုက်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ကထံဟိ-ကြောင့် ၊ပေ၊ ညွှံသေသန္တိနာမ-ပွတ်
တိုက်ကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ မလ္လမုဋ္ဌိကာ သေယျထဒ္ဓပိ-လက်သီးထိုးလျက်၊
လုံးတွေးတတ်သော လက်ဝှေ့သမားတို့ကဲ့သို့ပါတကား။ (ဤစကားဖြင့် ကိုယ်
ကာယကို ခိုင်ခံ့မာကျောအောင် ပွတ်တိုက်သောရဟန်းတို့ဟု ကဲ့ရဲ့သည်။) ဂါမ
မောဒ္ဒဝါ သေယျာထာပိ-အသားအရေ နူးညံ့သူတို့၏ အဖြစ်ကို အားထုတ်ခြင်းရှိ
သော ရွာသူရွာသားတို့ကဲ့သို့ပါတကား။ (ဤစကားဖြင့် အသားအရေနူးညံ့အောင်
ပွတ်တိုက်သော ရဟန်းတို့ဟု ကဲ့ရဲ့သည်။) ဣတိ-သို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-

တို့၊ နဟာယမာနေန-ရေချိုးသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကာယော-ကို၊ န ညွှံသေ
တဗ္ဗော-မပွတ်တိုက်ထိုက်၊ ဝါ-မပွတ်တိုက်ရ၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ညွှံသေ
ယျ-အံ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ထမ္ဘေ-တိုင်၌၊ ပေ၊ ကုဋေ-နံရံ၌၊ ပေ၊ အာဠာနေ-အကွက်ဖော်ထားအပ်သော
သစ်သားအပြား၌၊ နဟာယန္တိ၊ ကာမဘောဂိနော-ကာမဂုဏ်ကို ခံစားကုန်သော၊
ဂိဟီသေယျထာပိ-လူတို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဇ္ဈာယန္တိ)၊ ပေ၊ ဂန္ဓဗ္ဗဟဇ္ဇေန-
စောင်းသမားတို့၏ လက်နှင့်တူသော သစ်သားလက်ဖြင့်။ (ရှေးနိဿယ၌ “သစ်
မြောက်လက်ဖြင့်၊ ဝါ-သစ်လက်ဝါးဖြင့်” ဟု ပေး၏။) ပေ၊ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ-
ကုရုဝိန္ဒကမည်သော ကျောက်မှုန့်လုံးဖြင့်။ [အဓိပ္ပာယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]
ပေ၊ ဝိဂ္ဂယ-အထူးအားဖြင့် တစ်ယောက်၏ကိုယ်ကို တစ်ယောက်ယူ၍၊ ပရိကမ္မံ-
အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သော ချေတွန်းမှုကို၊ ကရောန္တိ။ [ကိုယ်ချင်း၊ ကျောချင်းတပ်၍
ပွတ်တိုက်ကြသည်-ဟူလို။] ပေ၊ မလ္လကေန-မကရ်းသွားထုအပ်သော ထွေးခံ
အခြေ၏ သဏ္ဍန်ရှိသော ဝှေ့ဝန်းဖြင့်၊ (ထွေးခံ၏ အောက်၌ အခြေခံ ဝှေ့ဝိုင်းရှိ၏၊
ထိုဝှေ့ဝိုင်းနှင့် ပုံသဏ္ဍန်တူသော ဝှေ့ဝိုင်းဖြင့်)။ [ရှေးနိဿယ၌ “မကရ်းသွားထု အပ်
သော ထွေးခံ၏ အခြေခံသဏ္ဍန်ပြုအပ်သော ခွက်ငယ်ဖြင့်” ဟု ပေး၏။]

၂၄၄။ အညတရဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ အစ္ဆုရောဂါဗာဓော-ဝဲကြီးအနာသည်၊
ဟောတိ၊ တဿ-၏၊ မလ္လကေန-နှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ ဖာသု-ချမ်းသာမှုသည်၊ န
ဟောတိ၊ ပေ၊ အကတမလ္လကံ-မပြုမပြင်အပ်သောထွေးခံ၏ အခြေခံသဏ္ဍန်ရှိ
သော ဝှေ့ဝန်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဇရာဒုဗ္ဗလော-ဇရာကြောင့်
အားမရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပေ၊ န သက္ကောတိ၊ ဥက္ကာသိတံ-အဝတ်ကျစ်ကို (အဝတ်
လုံးကို) အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ-ကျောက်ကုန်း၌ အဖန်ဖန်ပြုထိုက်သော
ချေးတွန်းမှုကို၊ ကာတုံ-ငှား၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ-ကုက္ကုစ္စကို ပြုကြကုန်၏၊ ပုထုပါဏိကံ-
လက်ဝါးအပြင်ဖြင့် ချေးတွန်းမှုကို၊ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၂၄၅။ ဝလ္လိကံ-နားသွယ်ကို၊ ဓာရေန္တိ-ဆောင်ကြကုန်၏၊ (ဝတ်ဆင်ကြကုန်၏)၊
ပါမဂီ-စလွယ်ကို၊ ကဏ္ဍသုတ္တကံ-လည်ဆွဲတန်ဆာကို၊ ကဋိသုတ္တကံ-ခါးစည်းကြိုး
တန်ဆာကို၊ သြဝဋ္ဌိကံ-လက်ကောက်ကို၊ ကာယုရံ-ခြေကျင်းကို၊ ဟတ္ထာဘရဏံ-
လက်၌ဆင်အပ်သော တန်ဆာကို၊ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကံ-လက်စွပ်ကို၊ ဓာရေန္တိ။

၂၄၆။ ဝိဃေ-ရှည်ကုန်သော၊ ကေသေ-ဆံပင်တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ ပေ၊ ဒုမာသိ
ကံဝါ-၂ လရှိသော ဆံပင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒုဝင်္ဂုလံဝါ-လက် ၂ သစ်ရှိသော
ဆံပင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ကောဇ္ဈေန-ပန်းရင်းမြက် စသည်ကို
ဖွဲ့စည်း၍ အညီအမျှ ဖြတ်အပ်သော ဘီးဖြင့်၊ ကေသေ - တို့ကို၊ သြသဏ္ဍေန္တိ-

အောက်၌ ကောင်းစွာတည်စေကြကုန်၏။ (ဖီးချကြကုန်၏) ၊ပေ၊ ဖဏကေန-ဆင်စွယ်စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောဘီးဖြင့်၊ ဟတ္ထဖဏကေန-လက်တည်းဟူသော ဘီးဖြင့်၊ပေ၊ သိတ္ထတေလေန-ဖယောင်းဖြင့် ရောစပ်အပ်သောဆီဖြင့်၊ [စေးကပ်ကပ် ဖြစ်သော “ကောစမစ်” စသည်ဖြင့်၊] ဥဒကတေလေန-ရေဖြင့် ရောစပ်အပ်သော ဆီဖြင့်၊ ကေသေ ဩသဏ္ဍေန္တိ ၊ပေ။

၂၄၇။ အာဒါသေပိ-ကြေးမုံ (မှန်)၌ လည်းကောင်း၊ ဥဒကပတ္တေပိ-ရေခွက်၌ လည်းကောင်း၊ မုခနိမိတ္တံ-မျက်နှာရိပ်ကို၊ ဩလောကေန္တိ-ကြည့်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ မုခေ-မျက်နှာ၌၊ ဝဏော-အနာသည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးပြီ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော၊ မေ-၏၊ ဝဏော-ကို၊ ကိဒိသော-အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ်ပါသနည်း၊ (ဘယံနုယနေပါသနည်း၊) ဣတိ (ပုစ္ဆိ) ၊ပေ၊ အာဗာပေစ္စယာ-အနာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ ဩလောကေတံ အနုဇာနာမိ။

မုခံ-မျက်နှာကို၊ အာလိမ္မန္တိ-လိမ်းကျံကြကုန်၏။ (သနပ်ခါးရေ၊ မျက်နှာချေဖြင့် လိမ်းကျံကြကုန်၏။) ဥမ္မဒ္ဒေန္တိ-ပွတ်ချေကြကုန်၏။ (မျက်နှာချေမှုန့်စသည်ဖြင့် ပွတ်ချေကြကုန်၏) ၊ပေ၊ စုဏ္ဍေန္တိ-(ပေါင်ဒါမှုန့် စသည်တို့ဖြင့်) လိမ်းကျံကြကုန်၏။ မနောသိလိကာယ-ဆေးဒါန်း မြင်းသီလာဖြင့်၊ မုခံ-ကို၊ လဉ္ဇေန္တိ-အမှတ်အသားကို ပြုကြကုန်၏။ အင်္ဂရာဝံ-အင်္ဂါကြီးငယ်၌ တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင်၊ ကရောန္တိ။ [လက် သည်းကို ဆေးဆိုးခြင်း စသည်တည်း၊] မုခရာဝံ-နှုတ်ခမ်း၌ တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင်၊ ကရောန္တိ။ [နှုတ်ခမ်းကို ဆေးဆိုးခြင်းတည်း။] ၊ပေ၊ စက္ခုရောဂါဗာဓော-မျက်စိ ရောဂါ အနာသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ အာလိမ္မိတံ-ဆေးလိမ်းကျံခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၄၈။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇော-တောင်၌ ကောင်းမြတ်သော (ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော) ပွဲသဘင်သည်၊ ဝါ-တောင်၏မြတ်သောအရပ်၌ ပွဲသဘင်သည်၊ ဟောတိ၊ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၌ပြထားပြီ။] မနုဿာ ဥဇ္ဈာယန္တိ (ကိ) ၊ပေ၊ နစ္စံပိ-ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂိတံပိ-သီချင်းဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါဒိတံပိ-တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ-ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆိဿန္တိနာမ-သွားကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ ၊ပေ။

၂၄၉။ အာယတကေန-ရှည်စွာသော၊ ဂီတဿရေန-သီချင်းသံဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဂါယန္တိ-သီဆိုကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာယတကေန ဂီတဿရေန ဓမ္မံ၊ ဂါယန္တဿ-သီဆိုသောရဟန်း၏၊ (သီဆိုသောရဟန်းမှာ)၊ အာဒိနဝါ-အပြစ်တို့သည်၊

ဣမေ ပဉ္စ-တို့တည်း၊ အတ္တနာပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ တသ္မိံ သရေ-၌၊ သာရဇ္ဇတိ-
 လွန်စွာနှစ်သက်၏။ (သာယာ၏) ၊ပေ၊ ဂဟပတိကာပိ-အိမ်ရှင်တို့သည်လည်း၊
 ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ သရကုတ္တိ-အသံလုပ်ခြင်းကို၊ နိကာမယမာနဿပိ-လိုလားသော ရဟန်း
 ၏လည်း၊ သမာဓိဿ-သမာဓိ၏၊ ဘင်္ဂေါ-ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ပစ္ဆိမာ-
 နောက်၌ဖြစ်သော၊ ဇနတာ-ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ (တပည့်အပေါင်းသည်)၊ ဒိဋ္ဌာ
 နုဂတိ-မြင်အပ် (ကြားအပ်)သော အရာသို့ အတုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်
 ၏ ၊ပေ၊ သရဘညေ-(ပါဠိသက်သက်ကို) အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုခြင်း၌၊ ကုတ္တုစွာယန္တိ
 ၊ပေ၊ ဗာဟိရလောမိ-အပ၌ အမွေးရှိသော၊ ဥဏ္ဏိ-သားမွေးခြုံထည်ကို၊ ဓာရေန္တိ။
 [ဋီကာ၌ ဗာဟိရလောမိ ကို ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသ (ကြိယာဝိသေသန) ဟုဆို၏။
 ထိုအလို “ဗာဟိရလောမိ-အပ၌ အမွေးရှိအောင်” ဟု ပေးပါ။]

၂၅၀။ တေန သမယေန-၌၊ မာဂဓဿ-မဂဓတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သေနိ
 ယဿ-များသောစစ်တပ်ရှိသော၊ ဝိမ္ဗိသာရဿ-ဝိမ္ဗိသာရမည်သော၊ ရညော-မင်း
 ၏၊ အမ္ဘာ-သရက်ပင်တို့သည်၊ ဖလိနော-အသီးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ [ဖလံ+ယေသံ
 +အတ္တိတိ ဖလိနော၊ အဿတ္တိအနက်၌ “ဤ” ပစ္စည်း။] မဂဓေန၊ပေ၊ ရညာ-
 သည်၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကိ)၊ ယထာသုခံ-အကြင်
 အကြင် ချမ်းသာသည့်အတိုင်း၊ အယျာ-အရှင်မြတ်တို့သည်၊ အမ္ဘ-သရက်သီးကို၊
 ပရိဘုဉ္ဇန္တ-ဘုဉ်းပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ခွင့်ပြုထားအပ်၏၊ ဆဗ္ဗဂိုယာ ဘိက္ခု၊
 တရုဏညေဝ-နုသေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အမ္ဘ-ကို၊ ပါတေတွာ-ကျစေ၍၊ ပရိ
 ဘုဉ္ဇိသု-စားကြကုန်ပြီ၊ မာဂဓဿ ၊ပေ၊ ရညောစ-အားလည်း၊ အမွေန-ဖြင့်၊
 အတ္ထော-အလိုသည်၊ ဟောတိ။ [အတ္ထပုဒ်နှင့်ယှဉ်ရာ၌ သမ္ပဒါန်သုံးရိုးတည်း။]
 အထ-အလိုရှိရာထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ မနုဿေ-တို့ကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းပြီ၊ (ကိ)
 ၊ပေ၊ အာရာမံ-သရက်ခြံသို့၊ ဂန္တာ-၍၊ အမ္ဘ အာဟရထ-ဆောင်ယူကြကုန်၊ ဣတိ-
 ဤသို့စေခိုင်းပြီ၊ ဒေဝ-မင်းမြတ်၊ ဧဝံ-ဤမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း မှန်ပါ၊ ဣတိ-
 သို့ ၊ပေ၊ အာရာမပါလံ - ခြံစောင့်ကို၊ ဧတံ-ကို၊ အဝေါစုံ-ပြောကြကုန်ပြီ၊ (ကိ)၊
 ဘဏေ-အမောင်၊ ဒေဝဿ-မင်းမြတ်အား၊ အမွေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-သည်၊
 (ဟောတိ)၊ အမ္ဘ-ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ (အဝေါစုံ) ၊ပေ၊ ဘဏေ-တို့၊
 အယျဟိ-တို့သည်၊ အမ္ဘ-ကို၊ သုပရိဘုဉ္ဇန္တံ-ကောင်းစွာ ဘုဉ်းပေးအပ်ပြီ၊ အပိစ-
 သို့သော်လည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ မတ္တာ-အတိုင်း အရှည်ကို၊ ဝဏ္ဏိတာ-ခိုးမွမ်းတော်
 မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ ၊ပေ။

အညတရဿ-တစ်မျိုးသော၊ ပူဂဿ-ကောင်းမှုပြုသော အသင်း၏၊ သံယ
 ဘတ္တံ-သံယဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ သူပေ-ဟင်း၌၊ အမ္ဘပေသိကာယော-သရက်သီး

စိတ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပက္ခတ္တာ-ထည့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပေ၊ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-
မခံယူကြကုန်၊ ပေ၊ အမွပေသိကံ အနုဇာနာမိ။

ကပိနည်း ၅ မျိုး။ အညတရဿ၊ ပေ၊ သံဃဘတ္တံ ဟောတိ၊ တေ-ထိုအသင်း
သူ အသင်းသားတို့သည်၊ အမွပေသိကံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ န ပရိယာပုဏိသု-မရောက်
ကြကုန်၊ ဝါ-မမှီကြကုန်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားဇရပ်၌၊ သကလေဟေဝ-အလုံးစုံသာ
လျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အမွေဟိ-သရက်သီးတို့ဖြင့်၊ ဒေန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပဉ္စဟိ-န်သော၊
သမဏကပွေဟိ-ရဟန်းတို့အား အပ်သော အသုံးအနှုန်းတို့ဖြင့်၊ ဖလံ-အသီးကို၊
ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ အပ္ပိပရိစိတံ-မီးဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်
ညှဉ်းဆဲအပ်၊ ကပိအပ်သော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ သတ္ထပရိစိတံ-ဒါးဖြင့်
ထက်ဝန်းကျင် ညှဉ်းဆဲအပ်၊ ကပိအပ်သော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ နခပရိစိတံ-
လက်သည်းဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ညှဉ်းဆဲအပ်၊ ကပိအပ်သော အသီးကိုလည်း
ကောင်း၊ အဗီဇံ-အစေ့မရှိသော အသီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-နုသော အစေ့ရှိသော
အသီးကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ-ငါးခုမြောက်သော၊ နိဗ္ဗတ္တဗီဇညေဝ-ထုတ်အပ်ပြီး
သော အစေ့ရှိသော အသီးကိုသာလျှင်လည်းကောင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပဉ္စဟိ
၊ ပေ၊ အနုဇာနာမိ။ [အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ
ထို၌ “ပရိဇိတံ” ဟု ပါဠိရှိ၏။]

၂၅၁။ အညတရော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဟိနာ-မြေသည်၊ ဒဋ္ဌော-ကိုက်
အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကာလင်္ဂတော-ပြုအပ်သော သေခြင်းရှိသည်၊ (သေသည်၊)
ဟောတိ။ [ကာလင်္ဂတောပုဒ်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ၊ တတိယပါရာဇိက၌
ပြခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ စတ္တာရိ-၄ မျိုးကုန်သော၊ ဣမာနိ
အဟိရာဇကုလာနိ-ဤမြေမင်းမျိုးတို့ကို (ဤနဂါးမင်းမျိုးတို့ကို) မေတ္တေန-မေတ္တာ
ရှိသော၊ စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်၊ နဟိ န၊ ဖရိ-မဖြန့်လေယောင်တကား၊ ပေ၊ ဝိရူပက္ခံ-
ဝိရူပက္ခမည်သော၊ အဟိရာဇကုလံ-မြေမင်းမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ကဏှာ
ဂေါတမံ-သော၊ အဟိရာဇကုလံ-ကိုလည်းကောင်းတည်း၊ ပေ၊ မေတ္တေန-သော၊
စိတ္တေန-ဖြင့်၊ (“ဖရိတုံ” ၌စပ်၊) အတ္တဂုတ္တိယာ-မိမိ၏ လုံခြုံခြင်းငှာလည်းကောင်း၊
အတ္တရက္ခာယ-မိမိကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အတ္တပရိတ္တံ-မိမိကို
ထက်ဝန်းကျင် စောင့်ရှောက်တတ်သော အကာအရံကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဘိက္ခဝေ-
တို့၊ ဧဝံ-ဤသို့လျှင်၊ ကာတပွံ-ပြုရာ၏၊ (ကိ)၊ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ ပေ၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနန္တိ-ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ ပေ၊ နမော သတ္တန္တံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ ဟူ၍၊ (ကာတပွံ)။

ဓန္ဒသုတ်နိဿယ

ဝိရူပက္ခေဟံ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဧရာပထေဟံ မေ၊

ဆဗျာပုတ္တေဟံ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟံစ။

ဝိရူပက္ခေဟံ-ဝိရူပက္ခ၊ မည်ရကျော်ဟိုး၊ နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ-တက္ခ) မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းသောမေတ္တာသည်၊ (ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း၊) ဧရာပထေဟံ-ဧရာပထ၊ မည်ရကျော်ဟိုး၊ နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ-၏၊ မေတ္တံ-သည်၊ (ဟောတု)၊ ဆဗျာပုတ္တေဟံ-ဆဗျာပုတ္တ၊ မည်ရကျော်ဟိုး၊ နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ ကဏှာဂေါတမကေဟံစ-ကဏှာဂေါတမက၊ မည်ရကျော်ဟိုး၊ နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)။ [ဝိရူပက္ခေဟံ မေ မေတ္တံတိ ဝိရူပက္ခဇာတိကေဟံ နှာဂေဟံ သဟ မယံ မိတ္တဘာဝေါ ဟောတု၊ မေတ္တာ ဟောတုတိ အတ္ထော။]

အပါဒကေဟံ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟံ မေ၊

စတုပ္ပဒေဟံ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟံ မေ။

အပါဒကေဟံ-အခြေမရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ ဒွိပါဒကေဟံ-အခြေ ၂ ချောင်းရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ စတုပ္ပဒေဟံ-အခြေ ၄ ချောင်းရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ သတ္တဝါအနန္တတို့နှင့်၊ (သဟ)၊ မေ မေတ္တံ (ဟောတု)၊ ဗဟုပ္ပဒေဟံ-အခြေများစွာရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါအနန္တ တို့နှင့်၊ (သဟ) မေ မေတ္တံ (ဟောတု)။ [အပါဒကေဟံတိ အဟိကုလေဟံ သဟ သဗ္ဗသတ္ထေသု သြမိသော မေတ္တာဖရဏဒဿနံ-ဝိမတိ။]

မာ မံ အပါဒကော ဟိသိ၊ မာ မံ ဟိသိ ဒွိပါဒကော၊

မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိသိ၊ မာ မံ ဟိသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

အပါဒကော-အခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာဟိသိ-မညှဉ်းဆဲပါလေလင့်၊ ဒွိပါဒကော-အခြေ ၂ ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ မာဟိသိ၊ စတုပ္ပဒေါ-အခြေ ၄ ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ မာဟိသိ၊ ဗဟုပ္ပဒေါ-အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ မာဟိသိ။ [မာ မံ အပါဒကော ဟိသိတိ တာယ မေတ္တာယ အတ္တရက္ခာဝိဓာနဒဿနံ-ဝိမတိ။]

သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာစ ပုဂ္ဂလာ၊

သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တ၊ မာကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ-အာရုံငါးရပ်၊ ငြိကပ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ပါဏာ - ထွက်သက် ဝင်သက်နှိုင်း

သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဘူတာ-ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ သတ္တဝါ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘဒြာနိ-ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ပဿန္န-တွေ့ကြမြင်ကြပါစေကုန်သ
 တည်း၊ ကဗ္ဗိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သောသတ္တဝါသို့၊ ပါပံ-ယုတ်မာညစ်ဆိုး၊ မကောင်း
 ကျိုးသည်၊ မာ အာဂမာ-မရောက်ပါစေလင့်။ [သဗ္ဗေသတ္တာတိအာဒိ အတ္တာနံ
 ဥပမံ ကတ္တာ သဗ္ဗသတ္တေသု အနောမိသော မေတ္တာဖရဏဒဿနံ၊ တတ္ထ မာ
 ကဗ္ဗိ ပါပမာဂမာတိ ကဗ္ဗိ သတ္တံ လာမကံ ဒုက္ခံ ဟောတု၊ ဒုက္ခဉ္စ မာ အာဂစ္ဆတု-
 ဝိမတိ။]

**အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊
 အပ္ပမာဏော သံယော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။**

ဗုဒ္ဓေါ-ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန်သိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အပ္ပမာ
 ဏော-ဤရွှေဤမျှ၊ ဂဏန်းချ၍၊ မရနိုင်အောင်၊ မြားမြောင်သော ဂုဏ်တော်ရှိ
 ပါပေ၏၊ ဓမ္မော-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန်ဟု၊ ဆယ်တန်သော တရားတော်သည်၊
 အပ္ပမာဏော-ပေ၏၊ သရီသပါနိ-ကိုယ်ဖြင့်တွား၍၊ သွားတုတ်ကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ပမာဏဝန္တာနိ-နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာ၊ များစွာထိုထို၊ အကုသိုလ် ရှိကြကုန်၏။

ဂါထာအဖွင့်။ ။ ဧဝံ မေတ္တာယ အတ္တဂုတ္တိ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ ရတနတ္ထယာ နုဿရေ
 ဣန ဒဿေတံ "အပ္ပမာဏော" တိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ပမာဏကရဓမ္မော အကုသလာ၊
 တဗ္ဗိပါကာစ ပမာဏာ၊ တပုဋိပက္ခာ သီလာဒယော ဂုဏာ၊ တဗ္ဗိပါကာစ လောကီယ
 လောကုတ္တရဖလာနိ အပ္ပမာဏာနိ၊ တေ အဿ အတ္တိတိ အပ္ပမာဏော၊ ပမာဏဝန္တာနိတိ
 ယထာဝုတ္တပမာဏကရဓမ္မ ယုတ္တာနိ-ဝိမတိ။

**အဟိဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ ဥဏ္ဏနာဘိ သရမုမုသိကာ၊
 ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ကန္တ ဘူတာနိ၊
 သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊ နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။**

အဟိဝိစ္ဆိကာ-မြွေကင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတပဒီ-ကင်းခြေများတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏနာဘိ-ပင့်ကူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သရမု-တက်တူတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အိမ်မြှောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မုသိကာ-ကြွက်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပမာဏဝန္တာ-နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာ၊ များစွာထိုထို၊ အကုသိုလ်ရှိကြကုန်၏၊
 မေ-ငါသည်၊ ရက္ခာ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ-ပြုအပ်ပြီ၊ မေ-သည်၊ ပရိတ္တံ-
 ဝန်းကျင် လှည့်ပတ်၊ စောင့်ရှောက်တတ်သော အကာအရံကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊
 ဘူတာနိ-ဆိုခဲ့သမျှ၊ သတ္တဝါ အနန္တတို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တ-ဝေးစွာရှောင်လွှဲ ဖဲကြကုန်
 လော၊ သောဟံ-မေတ္တာဖြင့်သာနေလေ့ရှိသော ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော-ငါတို့ထိပ်

ထား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-ရိသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍၊ ရှိခိုးမှုကို၊ (ကရောမိ-ပြုပါ၏။) သတ္တန္တံ-ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ-ဝိပဿီစသား၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့အား၊ နမော-ကို၊ ကရောမိ။

ဂါထာဖွင့်။ ။ အဟိဝိစ္စိကာတိ သရီသပါနညေဝ ပဘောဒဒဿနံ၊ ဥဏ္ဏနာဘိတိ လောမသနာဘိကော မက္ကဋကော၊ သရဗူတိ ယရဂေါဠိကာ၊ ပဋိက္ကမန္တုတိ အပဂစ္ဆန္တု၊ မာဝိဟေသယံသုတိ အတ္ထော၊ သောဟံ နမောတိ ဧတ္ထ ကရောမိတိ ပါဌသေသော၊ ယသ္မာမယာ မေတ္တာဒီဟိ တုမ္မာကဉ္စ မယုဉ္စ ရက္ခာ ကံတာ၊ ယသ္မာစ သောဟံ ဘဂဝတော နမော ကရောမိ၊ ဝိပဿီအာဒိနံ သတ္တန္တံပိ နမော ကရောမိ၊ တသ္မာ ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိတိ ယောဇနာ-ဝိမတိ။

ခန္ဓသုတ်နိဿယ ပြီး၏။

☞ တေန ခေါပန သမယေန၊ အညတရော ဘိက္ခု၊ အနဘိရတိယာ-မမ္ပေလေဉ် ခြင်းသည်။ ပီဠိတော-နှိပ်စက်အပ်သည်။ (ဟုတွာ)၊ အတ္တနော-၏။ အင်္ဂီဇာတံ-အင်္ဂီဇာတ်ကို၊ ဆိန္ဒိ-ဖြတ်ပြီ ၊ပေ၊ သော မောယပုရိသော-သည်။ အညမိ-(အင်္ဂီဇာတ်မှ)တစ်ပါးသောကာမရာဂကို၊ ဆေတဗ္ဗမိ-(အသုဘမနသိကာရစသည်ဖြင့်) ဖြတ်ထိုက်ပါလျက်၊ အညံ-(ကာမရာဂမှတစ်ပါးသော) အင်္ဂီဇာတ်ကို၊ ဆိန္ဒိ-ဖြတ်ဘိ၏။ [အညမိတိ ကာမရာဂေ အသုဘမနသိကာရာဒိနာ ဆေတဗ္ဗေတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။] ၊ပေ။

၂၅၂။ ရာဇဂဟကဿ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ မွေးဖွားသော၊ ဝါ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ နေသော၊ သေဠိဿ-သူဌေး၏၊ မဟဂ္ဂဿ-များသော အဖိုးရှိသော (အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော)၊ စန္ဒနဿ-စန္ဒကူး၏၊ စန္ဒနဂဏ္ဍိ-စန္ဒကူးတုံးသည်။ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်။ (ရသည်) ဟောတိ၊ အထ-စန္ဒကူးတုံးကို ရရာထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်။ အဟော သိ၊ (ကို)၊ အဟံ-သည်။ ဣမာယ စဏ္ဍနဂဏ္ဍိယာ-ဖြင့်၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ယံနုန လေခါပေယျ-အကယ်၍ပွတ်ခံစေရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ မေ-၏။ လေခဉ္စ-ပွတ်စာသည်လည်း၊ ပရိဘောဂံ-အသုံးအဆောင်သည်။ ဘိဝိဿတိ၊ ပတ္တဉ္စ-ကို လည်း၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒဿာမိ-လှူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ သိက္ကာယ- ဆိုင်းဖြင့်၊ ဥဋ္ဌိတွာ-အထက်၌တည်စေ၍ (အထက်၌ ဆွဲ၍)၊ ဝေဠုဂ္ဂေ-ဝါးလုံးအဖျား ၌၊ အာလဂ္ဂေတွာ-ချိတ်၍၊ ဝေဠုပရမ္မရာယ-ဝါးအဆက်ဆက်အားဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့ချည်၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-ပြောပြီ၊ (ကို)၊ ယော သမဏောဝါ - အကြင် သမဏအမည်ရ သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ယော ဗြာဟ္မဏောဝါ-အကြင် ဗြာဟ္မဏအမည်ရ သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ အရဟာ

စေဝ-ရဟန္တာလည်း ဟုတ်၏။ ဣဒ္ဓိမာစ-တန်ခိုးလည်းရှိ၏။ တဿ-ထို သမဏ အမည်ရသူအား၊ ဝါ-ထို ငြဟုဏအမည် ရသူအား၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒိန္နိယေဝ-လှူအပ်ပြီး သည်သာ၊ ဩဟရတု-(တန်ခိုးဖြင့်) အောက်သို့ ဆောင်ယူတော်မူပါ။ ဣတိ-သို့၊ (အာဟ)။

အထ-ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရာထိုအခါ၌၊ ပူရဏော-ပူရဏမည်သော၊ ကဿပေါ-ကဿပသည်၊ ယေန |ပေ၊ ဒေဟိ မေ ပတ္တံ၊ ဣတိ (အဝေါစ) |ပေ၊ မက္ခလိ-မက္ခလိမည်သော၊ ဂေါသာလော-ဂေါသာလသည် |ပေ၊ ကေသကမ္မလော- လူဆံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သောကမ္မလာကိုဆောင်သော၊ အဇိတော-သည် |ပေ၊ ကစ္စာ ယနော-ကစ္စာယနအနွယ်ဖြစ်သော၊ ပကုဓော-ပကုဓသည် |ပေ၊ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော- ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော၊ သဉ္ဇယော-သဉ္ဇယသည် |ပေ၊ နာဋပုတ္တော-နာဋ၏ သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဏော-နိဂဏ္ဏသည် |ပေ၊ အဝေါစ။ [ပူရဏကဿပစသည် အမည်ရပုံကို သာမညဖလသုတ် အဋ္ဌကထာမှ ယူ၍ ဋီကာ၌ ပြထားသေး၏။]

တေန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာစ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာန်သည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစ ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်လည်း ကောင်း |ပေ၊ ရာဇဂဟံ-သို့၊ ပိဏ္ဏာယ-ဌာ၊ ပဝိသိသု-ဝင်ကြကုန်ပြီ။ [ပိဏ္ဏောလ ဘာရဒ္ဒါဇ မည်ပုံကို ဥဒါနဋ္ဌကထာမှယူ၍ ဋီကာ၌ ပြထား၏။] အထ-၌၊ အာယသ္မာ ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော အရဟာစေဝ |ပေ၊ ဧသော-ဤသပိတ်သည်၊ တုယံ-အရှင်ဘုရား၏၊ ပတ္တော-ပါတည်း၊ ဣတိ (အဝေါစ)။ [တုယေ သော ပတ္တော တိ “အရဟာစေဝ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တဿ ဒိန္နိမေဝါ” တိ သေဋ္ဌိနာ ဝုတ္တံ၊ တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊-ဝိမတိ၊ . . . အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်လည်း အရှင်ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇကို ပြန်၍ တိုက်တွန်း ပြောဆိုသည်။]

အာယသ္မာ ပိဏ္ဏောလဘာရဒ္ဒါဇော-သည်၊ ဝေဟာသံ-ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘ ဂန္တာ-ရှေးရှုတက်သွား၍၊ တံ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ တိက္ခတ္တံ-သုံးကြိမ်၊ ရာဇ ဂဟံ-ကို၊ အနုပရိယာယိ-အစဉ် လှည့်လည်ပြီ |ပေ၊ သေဋ္ဌိ-သည်၊ သ ပုတ္တဒါရော-
သားသို့၊ ဇနီးနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ သကေ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိဝေသနေ- အိမ်၌၊ ပဉ္စလိကော-ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ နမဿမာနော-ရှိခိုး လျက်၊ (နမော နမောဟု ဆိုလျက်)၊ ဌိတော-တည်နေသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ကိ- အဘယ်သို့လျှောက်၍ တည်နေသနည်း၊) ဘန္ဓေ-ရား၊ အယျော ပိဏ္ဏောလဘာရ ဒ္ဒါဇော-သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဣဓေဝနိဝေသနေ-ဤအိမ်၌သာ၊ ပတိဋ္ဌာတု-တည် တော်မူပါ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍ တည်နေ၏၊ အထ-လျှောက်ရာထိုအခါ၌ |ပေ၊ ပတိဋ္ဌာသိ-ပြီး အထ-တည်ပြီးရာထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟာကော သေဋ္ဌိ |ပေ၊ ပတ္တံ ဂဟေတွာ

မဟာဠာယ-သော၊ ခါဒနိယဿ-ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ အာယသ္မတော ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇဿ-အား၊ အဒါသိ - လှူပြီ ၊ပေ၊ အာရာမံ-သို့၊ အဂမာသိ-ကြွပြီ။

မနုဿာ အသောသံ-ကြားသိရကုန်ပြီ (ကိံ)၊ အယျေန ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇေန-သည် ၊ပေ၊ ပတ္တော-ကို၊ သြဟာရိတော ကိရ-တန်ခိုးဖြင့် အောက်သို့ဆောင်ယူ အပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြားကြကုန်ပြီ၊ တေစ မနုဿာ-တို့သည်လည်း၊ ဥစ္စာသဒ္ဒေါ- (အထက်သို့) မြင့်တက်သောအသံရှိကုန်သည်၊ မဟာသဒ္ဒေါ-(ဘေးသို့)ကျယ်ပြန့်သောအသံရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇံ-သို့၊ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော-နောက်၌နောက်၌၊ (နောက်ကနောက်က)၊ အနုဗန္ဓိသု-အစဉ်လိုက်ကြကုန်ပြီ၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အသောသိ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍မေးတော်ပြီ၊ (ကိံ)၊ အာနန္ဒ၊ သော ဥစ္စာသဒ္ဒေါ-သည်၊ (သော) မဟာသဒ္ဒေါ-သည်၊ ကိန္နု-အဘယ်နည်း၊ (ဘာသံနည်း-ဟူလို့) [အရှင်အာနန္ဒာက ဖြစ်ပုံအားလုံးကို လျှောက်သည်။] ဘန္တေ ဘဂဝါ-အရှင်မြတ်ဘုရား၊ သော ဥစ္စာသဒ္ဒေါ-သည်၊ (သော) မဟာသဒ္ဒေါ-သည်၊ ဒေသော-(ဤလူတို့၏) အသံပါတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ ၊ပေ။

ဘာရဒ္ဒါဇ-ဇ [ဘုရားရှင်က အနွယ်ကို ခေါ်တော်မူသည်။] တံ-သည်၊ ဆဝဿ-ယုတ်ညံ့သော၊ (အသုံးမကျသော)၊ ဒါရူပတ္တဿ-သစ်သားသပိတ်၏၊ ကာရဏာ-အကြောင်းကြောင့်၊ ဂိဟိနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့အား၊ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မံ-မြတ်သောစာယီ-အရိယာလူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိ ပါဠိဟာရိယံ-တန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒသေဿသိနာမ-ပြရတုံဘိသနည်း၊ မာတုဂါမော-မိန်းမသားသည်၊ ဆဝဿ-သော၊ မာသကရူပဿ-ပဲပိုက်ဆံ၏၊ ကာရဏာ-ကြောင့်၊ ကောပိနံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဒသေတိ သေယျထာပိ-ပြသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ ဒသိတံ-ပြအပ်ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧတံ ဒါရူပတ္တံ-ကို၊ ဘိန္ဒုထ-ခွဲကြကုန်လော၊ ဘိန္ဒုတွာ-၍၊ သကလိကံ သကလိကံ-အစိတ်ရှိသည် အစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ, ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အဉ္စပပိသနံ-မျက်စဉ်းအလို့ငှာ ကြိတ်အပ်သောအမှုန်ကို၊ ဒေထ ၊ပေ၊ [ဤဝတ္ထု၏ အကျယ်ကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်, ဗုဒ္ဓဝဂ်, ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု၌ ကြည့်ပါ။]

သပိတ်နှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ်များ

ဥစ္စာဝဝေ-အမြတ်သယုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ (အကောင်းအဆိုး ဖြစ်ကုန်သော)၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ သော ဝဏ္ဏမယံ-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ရွှေအတိပြီးသော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း) ရူပိယမယံ-ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ငွေအတိပြီးသော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိ-ပတ္တမြား၊ ဝေဠု

ရိယ-ကြောင်မျက်ရွဲ၊ ဖလိက-ဖလ်စစ်၊ ကံသ-ကြေးဖြူ၊ ကြေးဝါ၊ ကာစ-စဉ့် (ချက်ကျောက်)၊ တိပု-သလွဲဖြူ (ခဲဖြူ)၊ သီသ-သလွဲမည်း (ခဲပုတ်)၊ တမ္ပလောဟမယံ-ကြေးနီဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာရေန္တိ ၊ပေ၊ ဒွေ-နှစ်လုံးကုန်သော၊ (ဇာတ်အားဖြင့် ၂ မျိုးကုန်သော) ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို၊ အယောပတ္တံ-သံဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မတ္တိကာပတ္တံ-မြေညက်ဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၅၃။ ပတ္တမူလံ-သပိတ်အရင်းကို၊ ယံသိယတိ-ပွတ်တိုက်အပ်၏၊ (ပွန်း၏) ၊ပေ၊ ပတ္တမဏ္ဍလံ-သပိတ်ခြေဝန်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဥစ္စာဝစ ပတ္တမဏ္ဍလဝတ္ထုလွယ်ပြီ။] ဗဟလာနိ-ထူကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ပတ္တမဏ္ဍလာနိ-သပိတ်ခြေဝန်းတို့ကို၊ န အဗ္ဘုပိယန္တိ-မထိအပ်ကုန်၊ လိခိတုံ-ခြစ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ (ပွတ်ခံခြင်းငှာ) အနုဇာနာမိ၊ ဝလီ-အတွန်ရှိကုန်သည်၊ (“ဝလီ-လှုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်” ဟုလည်း မှကွဲရှိ၏။) ဟောန္တိ၊ မကရဒန္တကံ-မကရ်းသွားကို၊ ဆိန္ဒိတုံ အနုဇာနာမိ။ (န အဗ္ဘုပိယန္တိတိ န ဖုသိတာနိ ဟောန္တိ-ဝိမတိ၊ . . . ဤ၌ “ဖုသိတာနိ-ထိအပ်ကုန်သည်” ကို ထောက်၍ အဗ္ဘုပိယန္တိ ၌ “ကံဟော ယပစ္စည်း” ဟု သိပါ။]

စိတြာနိ-ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ရူပကာကိဏ္ဍာနိ-မိန်းမရုပ် စသည်ဖြင့် ရောပြွမ်းကုန်သော၊ ဘိတ္တိကမ္မကတာနိ-သပိတ်ခြေ၏ နံရံ၌ပြုအပ်သော အပြေအပြစ်ရှိကုန်သော၊ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ-တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ တာနိ-ထို သပိတ်ခြေတို့ကို၊ ရထိကာယပိ-ရထားသွားလောက်၊ ထုတ်ချင်းပေါက်သော လမ်းမ၌လည်း၊ ဒသေန္တာ-မြင်စေကုန်လျက်၊ ဝါ-ပြုကုန်လျက်၊ အာဟိဏ္ဍန္တိ-လှည့်လည်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ပကတိမဏ္ဍလံ-ပကတိသပိတ်ခြေဝန်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ခဲ့သော မကရဒန္တကသပိတ်ခြေဝန်းကိုပင် “ပကတိမဏ္ဍလ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။]

၂၅၄။ သောဒကံ-ရေနှင့်တကွဖြစ်သော၊ (ရေမစင်သော)၊ ပတ္တံ-ကို၊ ပဋိသာမေန္တိ-သိုမှီး (သိမ်းဆည်း) ကြကုန်၏၊ ပတ္တော-သည်၊ ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏ ၊ပေ၊ သြတာပေတွာ-နေ၌ပူစေ၍၊ (နေလှန်း၍) ၊ပေ၊ ပဋိသာမေတုံ အနုဇာနာမိ၊ သောဒကံ၊ ပတ္တံ-ကို၊ သြတာပေန္တိ-နေလှန်းကြကုန်၏၊ ပတ္တော-သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဝေါဒကံ-ရေမရှိသည်ကို၊ (ရေစင်အောင်)၊ ကတွာ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥဏှေ-နေပူ၌၊ ပတ္တံ၊ နိဒဟန္တိ-ကြာမြင့်စွာ ထားကြကုန်၏၊ ပတ္တဿ-၏၊ ဝဏှော-အဆင်းသည်၊ ဒုဿတိ ၊ပေ၊ မုဟုတ္တံ-တမုဟုတ်မျှ (တစ်ခဏမျှ) ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

သမ္ပဟုလာ-များစွာကုန်သော၊ ပတ္တာ-တို့သည်၊ အဇ္ဈောကာသေ-လွင်တီး
 ခေါင်၌၊ အနာဓာရော-တည်ရာအခြေ မရှိကုန်သည်၊ (သပိတ်ခြေမရှိကုန်သည်၊)
 (ဟုတ္တာ) နိက္ခိမိတ္တာ-ချထားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ-လေဗ္ဗေ
 သည်၊ အာဝဋ္ဋေတွာ-လည်စေ၍၊ (ဝေ့၍)၊ ပတ္တာ-တို့ကို၊ ဘိဇ္ဈိသု-ခွဲအပ်ကုန်ပြီ၊
 ပတ္တာဓာရကံ-သပိတ်ခြေကို၊ အနုဇာနာမိ မိဗန္ဓေ-အတွင်းအကျည်အစွန်၌ (နံရံ၏
 တည်ရာ အောက်ခံခုံ၌) နိက္ခိပန္တိ-ထားကြကုန်၏၊ ပရိပတိတွာ-လိမ့်ကျ၍၊ ပတ္တော-
 သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲ၏၊ ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍန္တိ-အပြင်ဘက် အကျည်အစွန်၌၊ ပတ္တံ နိက္ခိ
 ပန္တိ။

ဆမာယံ-မြေ၌၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပန္တိ-မှောက်ထားကြကုန်၏၊ သြဋ္ဌော-သပိတ်
 နခမ်းကို၊ ယံသိယတိ-ပွတ်တိုက်အပ်၏၊ (ပွန်း၏)၊ ပေ၊ တိဏသန္တာရကံ-မြက်အခင်း
 ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ တိဏသန္တာရကော-ကို၊ ဥပစိကာဟိ-ခြံတို့သည်၊ ခဇ္ဇတိ-ခဲစားအပ်
 ၏၊ ပေ၊ စောဠကံ-အဝတ်ကြမ်းကို၊ အနုဇာနာမိ (ထိုစောဠကကို ခြံတို့ ခဲစားအပ်
 သောကြောင့်)၊ ပတ္တမာဠကံ-သပိတ်စင်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပတ္တမာဠကော-သည်၊
 ပရိပတိတွာ-ပြိုကျ၍ (ဝါ-ပြိုကျခြင်းကြောင့်)၊ ပတ္တော ဘိဇ္ဇတိ၊ ပေ၊ ပတ္တကုဏ္ဍော
 လိကံ-သပိတ်ထားစရာ အဝကျယ်သော အိုးကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ပတ္တတ္ထဝိကံ-
 သပိတ်အိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ အံသဗဒ္ဓကော-ပခုံး၌ဖွဲ့ချည်ကြောင်းကြီးသည်၊ (ပခုံး
 လွယ်သည်)၊ န ဟောတိ၊ အံသဗဒ္ဓကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနသုတ္တံ-သပိတ်အိတ်
 နှင့် ပခုံးလွယ်ကို ဖွဲ့ကြောင်းချည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

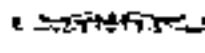
ဘိတ္ထိခိလေပိ-နံရံဠတံ၌လည်းကောင်း၊ (နံရံ၌ စိုက်ထားအပ်သော သံဠတံ
 စသည်၌လည်းကောင်း)၊ နာဂဒန္တကေပိ-ဆင်စွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ-ကို၊ လဂ္ဂေ
 န္တိ-ငြိကပ်စေကြ (ချိတ်ကြ) ကုန်၏၊ ပေ၊ သတိသမ္မောသာ-သတိပျောက်ကင်း၊
 မေုလျော့ခြင်းကြောင့်၊ နိဿိဒန္တာ-ထိုင်ကုန်လသော်၊ သြတ္ထရိတွာ-လွမ်းဖိ၍၊ ဘိဇ္ဇန္တိ-
 ကွဲစေကြကုန်၏၊ ပီဋေ-အင်းပျဉ် (ထိုင်ခုံ) ၌၊ ပေ၊ အင်္ဂေ-တင်ပလ္လင် ရင်ခွင်၌
 ပေ၊ ဆတ္တေ-ထီး၌၊ ပတ္တံ နိက္ခိပန္တိ၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ-လေဗ္ဗေသည်၊ ဆတ္တံ-ကို၊
 ဥက္ခိပိယတိ-အထက်၌ မြှောက်လှင့်အပ်၏၊ ပေ။

၂၅၅။ ပတ္တဟတ္တာ-လက်၌ သပိတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ကဝါဠ-တံခါးရွက်ကို၊
 ပဏာမေန္တိ-တစ်ဖက်သို့ ညွတ်စေကြကုန်၏၊ (တွန်းကြ ဖွင့်ကြကုန်၏)၊ ကဝါဠော-
 တံခါးရွက်၏၊ အာဝဋ္ဋိတွာ-လည်၍ လာခြင်းကြောင့်၊ ပတ္တော-သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲ
 ၏၊ ပေ၊ (ကတ္တားကွဲသောကြောင့် ဤသို့ အနက်ပေးရသည်၊ ကဝါဠေန-သည်၊
 အာဝဋ္ဋိတွာ-လည်၍၊ ပတ္တော-ကို၊ ဘိဇ္ဇတိ-ခွဲအပ်၏၊ ဤသို့သော်လည်း ရှိပါစေ၊
 တံခါးရွက်ကိုသာမက မင်းတုတ်ကိုလည်း မချကောင်း၊ မဖွင့်ကောင်း၊ ဘောက်ချိတ်
 ကိုလည်း မချိတ်ကောင်း။) တုမ္ပကဋ္ဌာပေ-ဗူးအုံ (ဗူးခွက်) ၌၊ ပိဏ္ဍာယ-ရထိုက်သော

ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရန္တိ (တစ်နည်း၊) တုမ္မကဋ္ဌာဟေ-ဖြင့်၊ စရန္တိ။ (“ဟတ္ထေသု ပိဏ္ဍာယ စရန္တိ” ပုဒ်၏အပွင့်၊ မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာကို ကြည့်ပါ။) ယဋ္ဌိကဋ္ဌာဟေ-အိုးခွက်၌၊ ပိဏ္ဍာယ စရန္တိ ၊ပေ။

အညတရော ဘိက္ခု၊ သဗ္ဗပံသုကုလိကော-အလုံးစုံသော ပံသုကုပစ္စည်းကို ဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ သော-သည်။ ဆဝသီသဿ-လူ့ဥခေါင်းခွံ၏၊ ပတ္တံ-ဓာရေတိ၊ အညတရာ ဣတ္ထိ၊ ပဿိတွာ-မြင်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဘိတာ-ကြောက်သည်။ (ဟုတွာ) ဝိဿရံ-ဖောက်ပြန်သော အသံကို၊ အကာသိ-ပြုပြီး (ကိ)၊ မေ-ငါ၏၊ အဘုံ-ကြီးပွားမဲ့လေစွာ၊ အယံ-ဤသူသည်။ ပိသာစောဝတ-မြေဘုတ်ဘိလူးပါတကား၊ ဝါ-တစ္ဆေပါတကား၊ ဣတိ အကာသိ၊ ပိသာစိလ္လိကာ သေယျထာပိ-မြေဘုတ်ဘိလူးတို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဇ္ဈာယန္တိ)။ [ပိသာစနောင် လိကပစ္စည်း၊ ဣအာဂုံ။]

စလာကာနိပိ-စုတ်ဖတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (အသားကို စုတ်ယူ၍ ကျန်ရစ်သော အရိုးကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊) အဋ္ဌိကာနိပိ-အရိုးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံပိ-လက်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ နိဟရန္တိ-ထုတ်ဆောင်ကြကုန်၏။ ဣမေ သမဏာ-တို့သည်၊ ယသ္မိယေဝ-အကြင်ခွက်၌ပင်၊ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ သောဝ-ထိုခွက်သည်ပင်၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပဋိဂ္ဂဟော-လက်ဆေးခံ (ထွေးခံ) တည်း၊ ဣတိ (ဥဇ္ဈာယန္တိ)။

သင်္ကန်းနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ်များ

၂၅၆။ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ ဝိပ္ပါဠေတွာ-ခွဲ၍ (ဆုတ်၍)၊ စိဝရံ-ကို၊ သံဗုဒ္ဓိ-ချုပ်ကြကုန်၏။ (ဒိဝါဒိ သိဝုဓာတ်။) စိဝရံ-သည်၊ ဝိလောမိကံ-တစ်စနှင့်တစ်စမညီသည်။ (အနားမညီသည်)။ ဟောတိ ၊ပေ။ သတ္ထကံ-ဒါးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နမတကံ-ဒါးငယ်ကို ရစ်ပတ်ကြောင်း အဝတ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဆဝသီသဿ ပတ္တံ။ ။ ဤ၌ ဆဝသီသသည် ပကတိ (ပင်ကိုယ်) တည်း၊ ထိုဆဝသီသကို ပတ္တအဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲသောကြောင့် ပတ္တကား ဝိကာရတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ “ပကတိ ဝိကာရသမ္ပန္နန္တေ စေတံ သာမိဝစနံ” ဟု ဖွင့်သည်။ ပကတိနှင့် ဝိကာရဆက်စပ်သော သမ္ပန်ဖြစ်၍ “ဆဝသီသဿ” ဟု သာမိဝိဘတ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်-ဟူလို၊ တစ်နည်း-“သိလာပုတ္တကဿ သရီရံ” စသည်တို့၌ကဲ့သို့ အဘေဒဘေဒုပစာ စကားတည်းဟု ဋီကာတစ်နည်း ပြသည်။

ပိသာစော ဝတာယံ။ ။ “ပိသာစော ဝတာယံ” နေရာဝယ် “ပိသာစောဝတမံ” ဟု ဝိမတိ၌ မူကွဲပြန်၊ “ပိသာစော ဝတာယံ” ဟုပင် အနက်ပေးရမည်ဟု ဆို၏။ ပိသိတံ-ကြိတ်ချေအပ်သော အသားကို+အသတိ ဘက္ခတိ-စားတတ်၏၊ ဣတိ ပိသာစော၊ ရုပ်ပြီးပုံကို ကစ္စည်း ဘာသာဋီကာ၊ တဒ္ဓိတ်၊ တေသုဝုဒ္ဓိသုတ်၌ ရှုပါ။

သံယဿ-၏။ ဒဏ္ဍသတ္တကံ-အရိုးရှိသော ဒါးငယ်ည်။ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဥစ္စာဝစသတ္တက ဒဏ္ဍဝတ္ထု၌ “အဋ္ဌိမယံ-အရိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ဒါးရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒန္တ-ဆင်စွယ်၊ ဝိသာဏ-ဦးခို၊ နဋ-ကျ၊ ဝေဠု-ဝါး၊ ကဋ္ဌ-သစ်သား၊ ဇတု-ချိပ်၊ ဖလ-သစ်သီး၊ လောဟ-ကြေး၊ သံ၊ သင်္ခနာဘိမယံ-ခရုသင်းဖြင့် ပြုအပ်သော ဒါးရိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ကုက္ကုဋပတ္တေနပိ-ကြက်တောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုပေသိကာယပိ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စီဝရံ သိဗ္ဗန္တိ၊ စီဝရံ-သည်။ ဒုဿိဗ္ဗိတံ-မကောင်းသဖြင့် ချုပ်အပ်သည်။ (ချုပ်ရိုး မလှသည်။) ဟောတိ ၊ပေ၊ သူစိ-အပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ သူစိယော-တို့သည်။ ကဏ္ဍကိတာယော-သံချေးတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်ကုန်သည်။ (သံချေးတက်ကုန်သည်) ဟောန္တိ ၊ပေ၊ သူစိနာဋိကံ-အပ်ကျည်တောက် (အပ်ဗူးကို)၊ အနုဇာနာမိ၊ သူစိနာဋိကာယပိ-၌လည်း၊ ကဏ္ဍကိတာယော ဟောန္တိ၊ ကိဏ္ဍေတဆေးမှုန်ဖြင့်၊ ပူရေတံ-ပြည့်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သရိတကံ-ကျောက်မှုန်ကို ၊ပေ၊ မဓုသိတ္ထကေန-ပျားဖယောင်းဖြင့်၊ သာရေတံ-အပ်ကို သုတ်လိမ်းခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ သရိတကံ-သုတ်လိမ်းအပ်သောပျားဖယောင်းသည်။ ဘိဇ္ဇတိ-ကွဲ၏။ (အပ်မှကွာသွား၏။) သရိတကသိပါဋိကံ-ပျားဖယောင်းဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ် သော အဝတ်အိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ပျားဖယောင်းချည်းသုတ်လျှင် မမြဲသော ကြောင့် ပျားဖယောင်းဖြင့် သုတ်ထားအပ်သော အဝတ်ပိုင်းဖြင့် ရစ်ပတ်ထားဖို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။]

တတ္ထတတ္ထ-ထိုထို အရပ်၌၊ ခိလံ-ငုတ်ကို၊ နိခနိတွာ-စိုက်၍၊ သမ္ပန္နိတွာ-ဖွဲ့၍၊ စီဝရံ သိဗ္ဗန္တိ၊ စီဝရံ၊ ဝိကဏ္ဍံ-မညီညွတ်သောအနားရှိသည်။ ဟောတိ၊ (ရှေးနိဿယ၌ “ဝိကဏ္ဍံ-အနားမညီသည်၊ ဝါ-ဒေါင့်မညီသည်” ဟု ပေး၏။) ကထိနံ-ကားပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိနရဇ္ဈံ-ကားပေါင်၌ ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထို ကားပေါင်အရပ်၌၊ သြဗန္နိတွာ-အောက်၌ ဖွဲ့ချည်၍၊ (သင်္ကန်းက အထက်၌ လွှမ်းထားသောအခါ အောက်ကနေသော ကားပေါင်၌ ဖွဲ့ချည်၍) ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

ဆမာယ-မြေ၌၊ ကထိနံ-ကို။ ပတ္ထရန္တိ-ဖြန့်ကြကုန်၏။ ကထိနံ-သည်။ ဝါ-ကို၊ ပံသုကိတံ-မြေမှုန်ဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ တိဏသန္တာရကံ-မြက်အခင်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ကထိနဿ-၏။ အန္တော-အစွန်းသည်။ ဇီရတိ-ဆွေးမြေ့ (စုတ်ပြတ်) ၏။ အနုဝါတံ-အလျား အနားပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘဏ္ဍံ-အနံအနားပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရောပေတံ-တင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

ကထိနံ-သို့၊ (စီဝရံ-သည်။) နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ ဝါ-မရောက်။ [မမှီဟု ဆိုလိုသည်။] ဒဏ္ဍကထိနံ-မူလကား ပေါင်၏ အလယ်ကြား၌ ဒုတ်တန်းတစ်ခု ထည့်အပ်သော ကားပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဒလကံ-၂ ထပ်ချုပ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ သလာကံ-ဝါးခြမ်းစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒနရဇ္ဇံ-ရစ်ပတ်ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒနသုတ္တံ-ရစ်ပတ် ဖွဲ့ချည်ကြောင်း ချည်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝိနန္ဒိတ္တာ-ဖွဲ့၍၊ စီဝရံ သိဗ္ဗေတုံ အနုဇာနာမိ၊ သုတ္တန္တရိကာယော-ချည်မျှင် တို့၏ အကြားတို့သည်၊ ဝိသမာ-မညီကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကဋ္ဌိမ္မကံ-ချုပ်ရိုးကြောင်း ၂ ခုတို့၏အကြား၌ အတိုင်းအရှည်တိုင်းကြောင်း ထန်းရွက်စသည်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [“ကဋ္ဌိမ္မကံ-ထန်းရွက် စသည်ဖြင့် စံနစ်တိုင်းမှုကို” ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။] သုတ္တာ-တို့သည်၊ ဝင်္ကာ-ကောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မောဃသုတ္တကံ-အချည်အနှီးသော ချည်ငယ်ကို၊ (နန္ဒင်းစသည် ဆိုးအပ်သောချည်ဖြင့် အမှတ်အသားပြုမှုကို) အနုဇာနာမိ။

အဓောတေဟိ-မဆေးအပ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ ကထိနံ-ကို၊ အက္ကမန္တိ-နင်းကြကုန်၏၊ ကထိနံ၊ ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏၊ အလ္လေဟိ-စိုကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ပေ၊ သံ ဥပါဟနာ-ဖိနပ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပေ၊ အက္ကမန္တိ၊ ပေ၊ စီဝရံ-ကို၊ သိဗ္ဗန္တာ-ချုပ်ကုန်လသော်၊ အင်္ဂုလိယာ-လက်ချောင်းဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟန္တိ-အပ်ကို ခံယူကြကုန်၏၊ အင်္ဂုလိယော-တို့သည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပဋိဂ္ဂဟံ-လက်စွပ် (လက်ခွ) ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ပဋိဂ္ဂဟန္တိ အင်္ဂုလိကဉ္စကံ-ဝိမတိ။]

ကထိနဿ အန္တော ဇီရတိ။ ။ ဤပါဠိတော်၌ ကားပေါင်ငယ် ဖွဲ့ချည်အပ်သော သင်္ကန်းအနား၏ ရိယော် စုတ်ပြတ်ခြင်းကို “ကထိနဿ အန္တော ဇီရတိ” ဟု ဆိုသည်။ ဌာနဖြစ်သော ကားပေါင်ဖြင့် ဌာနီဖြစ်သော သင်္ကန်းကိုဆိုသော ဌာနပစာတည်း။ [ကထိနဿ အန္တော ဇီရတိတိ ကထိနေ ဗဒ္ဒဿ စီဝရဿ ပရိယန္တော ဇီရတိ၊ ကထိန နိဿိတံ ဟိ စီဝရံ ဣဓ နိဿယဝေါဟာရေန ကထိနန္တိ ဝုတ္တံ၊ မဗ္ဗာ ယောသန္တိဟိ အာဒိသု ဝိယ-ဋီကာ။] . . . ဤဋီကာ၌ နိဿယဝေါဟာရ ဟူသည် မှီရာဌာန၏ အမည် (ဌာနပစာ) ပင်တည်း။

အနုဝါတ၊ ပရိဘဏ္ဍ။ ။ အနုဝါတံ ပရိဘဏ္ဍန္တိ ကထိနေ ဗဒ္ဒန ရဇ္ဇဟိ (ကြောင့်) စီဝရဿ သမန္တာ ပရိယန္တဿ အဇီရဏတ္ထံ ယေဟိ ကေဟိစိ စောဠကေဟိ ဒီယတော အနုဝါတံ၊ တိရိယတော ပရိဘဏ္ဍန္တံ သိဗ္ဗိတ္တာ ကာတုံး ယတ္ထ ရဇ္ဇကေ ပဝေသေတွာ (ယင်းအနားပတ်တို့၌ ကြိုးငယ်တို့ကို သွင်း၍) ဒဏ္ဍေသု ပလိဝေဌေတွာ စီဝရံ သမကံ အာကမ္မိတုံ သက္ကာ၊ တာဒိသန္တိ အတ္ထော၊ ကေစိပန (သာရတ္ထဆရာကို ဆိုသည်) ကထိန သင်္ခါတေသု ကိလဉ္ဇာဒိသု ဧဝ အဇီရဏတ္ထာယ အနုဝါတပရိဘဏ္ဍ ကရဏံ အနုညာတန္တိ ဝဒန္တိ-ဝိမတိ။ [ဤစကားအရ “ယခုတွေ့ရသော အလျား-အနံ အနားပတ်မဟုတ်” ဟု သိပါ။]

၂၅၇။ [ဥစ္စာဝစ ပဋိဂ္ဂဟဝတ္ထုလွယ်ပြီ။] သူစိယောပိ-အပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တကာပိ-ဒါးငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟာပိ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဿန္တိ-ပျောက်ကုန်၏ ။ပေ၊ အာဝေသနဝိတ္ထကံ-(အပ်, ဒါးငယ်, လက်ခုထည့်စရာ) အိတ် (ခွယ်ငယ်, ကလာပ်)စသည်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [အာဝေသနဝိတ္ထကံ နေရာဝယ် “အာဝေသနထဝိကံ” ဟု ရှိသင့်ကြောင်းကို ပါဠိတော်နိဿယ၌ မှာထား၏။ ထိုအမှာ၏ စဉ်းစားဖွယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] အာဝေသနဝိတ္ထကေ-၌၊ သမာကုလာ-ရှုပ်ထွေးကုန်သည်၊ (ရောပြွမ်းကုန်သည်) ဟောန္တိ၊ ပဋိဂ္ဂဟထဝိကံ-ခွက်အစရှိသော ဘာဇနတို့ကိုထည့်ရာအိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ပဋိဂ္ဂဟထဝိကန္တိ ပါတိအာဒိ ဘာဇနထဝိကံ၊-ဝိမတိ။] အံသဗဒ္ဒကောံစသည်ကို ပတ္တထဝိကသိက္ခာပုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အဗ္ဘောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ စိဝရံ သိဗ္ဗန္တာ, သီတေနပိ-အအေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဏှေနပိ-အပူဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလမန္တိ-ပင်ပန်းကြကုန်၏။ ကထိနသာလံ-ကားပေါင်ထားရာဇရပ် (တဲ)ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိနမဏ္ဍပံ-ကားပေါင်ထားရာမဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ကထိနသာလာ - သည်၊ နိစဝတ္ထုကာ-နိမ့်သောအကျည်ရှိသည်၊ (နိမ့်သောခြေခုံရှိသည်) ဟောတိ၊ ဥဒကေန-ရေသည်၊ ဩတ္ထရိယတိ-လွမ်းမိုးအပ်၏။ ဥစ္စဝတ္ထုကံ-မြင့်သောအကျည်ရှိသည်ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ ။ပေ၊ စယော-အကျည်သည်၊ (မြေခုံသည်)၊ ပရိပတတိ-ပြိုကျ၏။ တယော-၃ မျိုးကုန်သော၊ စယေ-အကျည်တို့ကို၊ (အစီတို့ကို)၊ ဣဋ္ဌကာစယံ-အုတ်ဖြင့် စီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-အုတ်အစီကိုလည်းကောင်း၊ သိလာစယံ-ကျောက်ဖြင့်စီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ကျောက်အစီကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုစယံ-သစ်သားဖြင့်စီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-သစ်သားအစီကိုလည်းကောင်း၊ စိနိတုံ-စီခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

အာရောဟန္တာ-တက်ကုန်လသော်၊ ဝိဟညန္တိ-ပင်ပန်းကုန်၏။ တယော- ၃ မျိုးကုန်သော၊ သောပါနေ-လှေခါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကာသောပါနံ-အုတ်လှေခါးကိုလည်းကောင်း၊ သိလာသောပါနံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုသောပါနံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ အာရောဟန္တာ, ပရိပတန္တိ-လိမ့်ကျကုန်၏။ အာလမ္ပနဗာဟံ-ဆွဲကိုင်စရာ လက်တန်းကို၊ အနုဇာနာမိ။

ကထိနသာလာယ-၌၊ တိဏစုဏ္ဍံ-မြက်မှုန့်သည်၊ (သက်ကယ်မှုန့်, မြက်မှုက်စသည်သည်) ပရိပတတိ-ကျ၏။ ဩဂုဗ္ဗေတွာ-ခါ၍၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ-အက်တေ, မြေညက်ဖြင့် အတွင်း၌ လိမ်းကျံအပ်, အပြင်၌ လိမ်းကျံအပ်သည်ကို၊ ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ သေတဝဏ္ဏံ-ဖြူသောအဆင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာဠဝဏ္ဏံ-မည်းနက်သော အဆင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂေရုကပရိကမ္ပံ-ငွေ့နီ ပရိကမ်ကိုလည်းကောင်း၊

ကောင်း၊ (ဝွေးနီဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊) မာလာကမ္မံ-ပြုအပ်
 သောပန်းကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးက “ခြူးပန်း” ဟု ပေး၏။] လတာကမ္မံ-ပြုအပ်
 သော နွယ်ချောင်းကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးက “ခြူးနွယ်” ဟု ပေး၏။] မကရဒန္တကံ-
 မကရ်းသွားကိုလည်းကောင်း၊ (မကရ်းသွားသဏ္ဍာန် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊) ပဉ္စ
 ပဋိကံ-လက် ၅ ချောင်းရာထင်အောင် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ [ရှေးက “သက်တင်
 ရေး” ဟု ပေး၏။] စီဝရဝံသံ-သက်န်းလှန်းစရာ ဝါးကိုလည်းကောင်း၊ စီဝရရန္တု-
 သက်န်းလှန်းစရာ ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ (“သက်န်းတန်းဝါးကိုလည်း
 ကောင်း၊ သက်န်းတန်းကြိုးကိုလည်းကောင်း” ဟု ရှေးက ပေး၏။)

စီဝရံ သိဗ္ဗေတွာ-ချုပ်ပြီး၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ ကထိနံ-ကို၊ ဥဇ္ဈိတွာ-
 စွန့်၍၊ ပက္ကန္တိ-ဖဲသွားကုန်၏။ ဥန္တုရေဟိပိ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပစိကာဟိ
 ပိ-ခြံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇတိ-ခဲစားအပ်၏။ ကထိနံ-ကို၊ သံဃရိတုံ-ခေါက်
 ခြင်းငှာ၊ (ရုပ်သိမ်းခြင်းငှာ) အနုဇာနာမိ၊ ကထိနံ ပရိဘိဇ္ဇတိ-ပျက်စီး၏။ ဂေါယံ
 သိကာယ-ဝါး (သို့မဟုတ် ဒုတ်ချောင်း)ကို အတွင်း၌သွင်း၍ ခေါက်ခြင်းဖြင့် ၊ပေ၊
 အနုဇာနာမိ၊ ကထိနံ-သည်၊ (ကားပေါင်သင်ဖြူးတို့၏ အခေါက်သည်) ဝိနိဝေဋ္ဌိ
 ယတိ-ပြေသွားပြန်၏။ ဗဒ္ဒနရန္တု-ဖွဲ့ချည်ကြောင်းကြိုးကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ကုဠေပိ-
 နံရံ၌လည်းကောင်း၊ ထမ္ဘေပိ-တိုင်၌လည်းကောင်း၊ ကထိနံ၊ ဥဿာပေတွာ- ထောင်
 ၍၊ ပက္ကမန္တိ။ [ဥဿာပေတွာတိ ဒဏ္ဍကကထိနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊-ဝိမတိ။] ၊ပေ၊
 ဘိတ္တိခိလေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ နာဂဒဏ္ဍကေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊
 လဂ္ဂေတုံ အနုဇာနာမိ။

၂၅၈။ ဘဂဝါ၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ယထာဘိရန္တံ-ကျွတ်ထိုက်ကြသား၊ ဝေနေများကို၊
 ထောက်ထားရှုမြော်၊ အလိုတော်ရှိသမျှ။ (ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာ
 ဋီကာ ဝေရဉ္စကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။) ဝိဟရိတွာ-သီးတင်းသုံးတော်မူပြီး၍ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ-
 ကြွတော်မူပြီ၊ တေန သမယေန ဘိက္ခု၊ သူစိကမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္ထကမ္ပိ-
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေသဇ္ဇမ္ပိ-ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တိ။
 ဘေသဇ္ဇတ္ထဝိကံ-ဆေးထည့်စရာအိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

အညတရော ဘိက္ခု၊ ဥပါဟနာယော-ဖိနပ်တို့ကို၊ ကာယဗန္ဓနေန-ခါးပန်းကြိုး
 ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍ ၊ပေ၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ အညတရော၊ ဥပါသကော-သည်၊ တံ
 ဘိက္ခု-ကို၊ အဘိဝါဒေန္တော-ရှိခိုးလသော်၊ ဥပါဟနာယော-တို့ကို၊ သီသေန-ဦးခေါင်း
 ဖြင့်၊ ယဇ္ဇေတိ-ထိခိုက်၏။ သော ဘိက္ခု-သည်၊ မင်္ဂ-မျက်နှာမသာမယာသည်၊
 အဟောသိ ၊ပေ၊ ဥပါဟနတ္ထဝိကံ အနုဇာနာမိ။

☞ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်သည်၊ (ပိုးကောင်ရှိသောကြောင့် မအပ်သည်၊) ဟောတိ၊ ပရိဿာဝနံ-ပုဝါရေစစ်သည်၊ န ဟောတိ၊ ပေ၊ ပရိဿာဝနံ၊ အနုဇာနာမိ၊ စောဠကံ-အဝတ်သည်၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊ ကဋ္ဌတ္ထပရိဿာဝနံ-ဒုတ်ချောင်းရေစစ်ကို၊ (စိုက်ထားအပ်သော ဒုတ်တံ ၃ ခုဝယ် အဝတ်ကိုဖွဲ့ချည်၍ ပြုအပ်သောရေစစ်ကို)၊ အနုဇာနာမိ။ [ဒုတ်ချောင်း ၃ ခုဝယ် အဝတ်ကို ဖွဲ့ကြက်ပြီးလျှင် ထိုအဝတ်ပေါ်၌ ရေလောင်းလိုက်သောအခါ အောက်ကျသောရေသည် စစ်ပြီးသားဖြစ်ပါ၏။] ပေ၊ ဓမကရဏံ ဓမကရိုဏ်းကို အနုဇာနာမိ။ [ယခုခေတ် ရေစစ်များပင်တည်း။]

၂၅၉။ ကောသလေသု-ကောသလာဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော၊ ဇနပဒေ-ဇနပုဒ်၌၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နာ-အခွန်ရှည်သောခရီးကို သွားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဧကော ဘိက္ခု၊ အနာစာရံ-မကျင့်ထိုက်သော အကျင့်ကို၊ အာစရတိ-ကျင့်၏၊ [အာစရိတဗ္ဗောတိ အာစာရော၊ န+အာစာရော အနာစာရော။] ဒုတိယော- ၂ ပါးမြောက်ဖြစ်သော ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော၊ ပေ၊ ဧတံ-ဤအမှုသည်၊ န ကပ္ပတိ-မအပ်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ သော-သည်၊ တသ္မိ-ထိုပြောသောရဟန်း ၌၊ ဥပနန္တိ-ရန်ညှိုးဖွဲ့ပြီ။ [ဥပနန္တိတိ ဝေရံ ဗန္ဓိ-ဝိမတိ။] အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ ပိပါသာယ-ရေမွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ ပိဋ္ဌိတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဥပနန္တိ-ရန်ညှိုးဖွဲ့သော ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော၊ မေ-အား၊ ပရိဿာဝနံ-ကို၊ ဒေဟိ-ပေးပါ၊ ပါနီယံ-သောက်ရေကို၊ ပိဝိဿာမိ-သောက်ပါအံ့၊ (သောက်လိုပါ၏)၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဥပနဒ္ဓေါ ဘိက္ခု-သည်၊ န အဒါသိ-မပေး၊ သော ဘိက္ခု၊ ပိပါသာယ-သည်၊ ပိဋ္ဌိတော (ဟုတွာ) ကာလံ - သေခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ ပေ။

အာဝုသော၊ ကိ ပန-နည်း၊ တံ-သည်၊ ပရိဿာဝနံ-ကို၊ ယာစိယမာနော-တောင်းအပ်ပါလျက်၊ န အဒါသိ-မပေးသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့၊ ဧတံ-ဤအတိုင်းမှန်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဖြေပြီ၊ ပေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပရိဿာဝနံ-ကို၊ ယာစိယမာနေန-တောင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ န န ဒါတဗ္ဗံ-မပေးရာသည်မဟုတ်၊ ပေးရာသည်သာ ပေ၊ အပရိဿာဝနေန-ရေစစ်မရှိသည်၊ ဝါ-ရေစစ်မပါသည်၊ (ဟုတွာ) အဒ္ဓါနော-အခွန်ရှည်သောခရီးကို၊ န ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗော-မသွားထိုက်၊ ဝါ-မသွားရ၊ ပေ၊ ပရိဿာဝနံဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကရဏောဝါ (ဏံဝါ)-သည်သော်လည်းကောင်း၊ သစေ န ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဣမိနာ-ဤသင်္ကန်းအနားဖြင့်၊ ပရိဿာဝေတွာ-စစ်၍၊ ပိဝိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သံဃာဋီကဏ္ဍောဝိ-သင်္ကန်းအနားကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော-အဓိဋ္ဌာန်ထိုက်၏၊ (အဓိဋ္ဌာန်ရမည်)၊ ဣတိ-မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ တကြ ဝေသာလိယံ-ထိုဝေသာလိမြို့၌၊ ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော၊ မဟာ
 ဝနေ-မဟာဝုန်တော၌၊ ကုဋ္ဌဂါရသာလာယံ-စူးလစ်မူးချွန် အထွင်ရှိသော ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ။ (ကုဋ္ဌဂါရသာလာကို တတိယံ ပါရာဇိကအစ၌ ပြထား
 ပြီ။) တေန သမယေန ဘိက္ခု၊ နဝကမ္ပ-အသစ်အသစ်ဖြစ်သော အမှုကို၊ ကရောန္တိ၊
 ပရိဿာဝနံ-သည်။ န သမ္ပတိ-မလောက်။ (နသမ္ပတိတိ နပဟောတိ၊-ဝိမတိ။)
 ပေ၊ ဒဏ္ဍပရိဿာဝနံ-ဒုတ်တံ ၄ ချောင်း၌ဖွဲ့ကြက်အပ်သော အဝတ်ရေစစ်ကို၊
 အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သြတ္ထရကံ-ရေပေါ်၌ လွှမ်း၍ စစ်ကြောင်းဖြစ်သော ရေစစ်ကို၊
 အနုဇာနာမိ။

မကသေဟိ-ခြင်တို့သည်၊ ဥပ္ပာဋ္ဌာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ မက
 သကုဋ္ဌိကံ-ခြင်တို့မှ စောင့်ရှောက်တတ်သော သင်္ကန်း ကျောင်းငယ်ကို၊ (ခြင်ထောင်
 ကို)၊ အနုဇာနာမိ။

၂၆၀။ ဝေသာလိယံ-၌၊ ပဏီတာနံ-မွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဘတ္တာနံ- ဘတ်တို့၏၊
 (ဆွမ်းတို့၏)၊ ဘတ္တပဋိပါဋိ-ဘတ်အစဉ်သည်၊ (ဆွမ်းအစဉ်သည်)၊ အဋ္ဌိတာ-အကြား
 အကြား၌ တန့်ရပ်မနေသည်၊ (အဆက်မပြတ်သည်)၊ ဟောတိ၊ ဘိက္ခု၊ ပဏီတာနံ၊
 ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ အဘိသန္ဓကာယာ-သလိပ်စသော များသော အပြစ်ရှိသော
 ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဗဟ္တာဗာဓာ-များသောအနာ (ရောဂါ) ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။
 [အဘိသန္ဓကာယာ၏ အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။ ပဏီတ
 ဘောဇနကို စားရသည့်အတွက် ရောဂါရပုံ မှတ်ချက်ကိုလည်း ပြထားသည်။]

အထ၊ ကောမာရဘစ္စော-အဘယမင်းသားသည် မွေးစားအပ်သော၊ ဇီဝ
 ကော-သည်၊ ဝေသာလိ-သို့၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကရဏီ
 ယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ အဂမာသိ-သွားပြီ၊ ဇီဝကော ၊ပေ၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အဘိ
 သန္ဓကာယေ-ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ပေ၊ ဗဟ္တာဗာဓာ၊ ဘန္ဓေ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊
 ဘဂဝါ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ စင်္ဂမဉ္ဇ-စင်္ကြံကိုလည်းကောင်း၊ ဇန္တာယရဉ္ဇ-ဇရုံးအိမ်ကို
 လည်းကောင်း၊ (ချွေးထုတ်စရာ အိမ်ကိုလည်းကောင်း)၊ အနုဇာနာတု-ပါ၊ ဧဝံ-
 ဤသို့ ခွင့်ပြုတော်မူလသော်၊ ဘိက္ခု၊ အပ္ပါဗာဓာ-အနာရောဂါ မရှိကုန်သည်၊ ဘဝိ
 သန္တိ-ဖြစ်ပါကုန်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

ဝိသမေ-မညီမညွတ်သော၊ စင်္ဂမေ-၌၊ စင်္ဂမန္တိ-စင်္ကြံသွားကြကုန်၏၊ ပါဒါ-
 ခြေတို့သည်၊ ဒုက္ခာ ဟောန္တိ၊ သမံ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။ [စင်္ဂမော နိဝတ္ထုကောမှ

ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာ။ ။ ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာတိ ကုလပဋိပါဋိယာ ဒါတဗ္ဗာ
 ဘတ္တပဋိပါဋိ အဋ္ဌိတာ န+ဋ္ဌိတာ၊ အဗ္ဗောစ္ဆန္တာ နိရန္တရ ပဝတ္တာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ၊ (ပါစိတ်
 ပရမ္မရဘောဇန သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်။)

စ၍ အာလမ္ပနဗာဟံ တိုင်အောင်သော ဝါကျကို ကထိနသာလာဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။
စက်မေ၊ စက်မန္တာ-န်လသော်၊ ပရိပတန္တိ-လိမ့်ကျကုန်၏ ၊ပေ၊ စက်မနဝေဒိကံ-
စကြိုဝရံတာကို၊ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာယရဿ-၏။ ကဝါဠ-တံခါးရွက်သည်၊ န ဟောတိ-မရှိ ၊ပေ၊ ကဝါဠ-
တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌသံယာဠ-တံခါးပေါင် (ကျည်းခွေ)ကိုလည်းကောင်း၊
(ရှေးခေတ်ကမူ “တံခါးရွက်တပ်စရာ တံခါးတိုင်ကိုလည်းကောင်း” ဟု ပေးရသည်။)
ဥဒုက္ခလိကံ-ဆုံငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရပါသကံ-အထက်လက်ကောက်ကွင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဠဝဠိကံ-မင်းတုပ်လျှိုစရာ တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကပိသီသ
ကံ-မင်းတုပ်တပ်စရာ သစ်သားကွင်းငယ်ကိုလည်း ကောင်း၊ (ရှေးက “သံကွင်း
မျောက်လက်ကိုလည်းကောင်း” ဟု ပေး၏။) သူစိကံ-မင်းတုတ် (ကျည်သေး)
ကိုလည်းကောင်း၊ ယဠိကံ-ကျည်မ (ကန်လန်-ဂလန်)ကိုလည်းကောင်း၊ တာဠစိဒ္ဓိဒ္ဓိ-
သံကောက်ပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝိဠနုဆိဒ္ဓိ-ဆွဲငင်စရာ အပေါက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အာဝိဠနုရဇ္ဈ-ဆွဲငင်ကြောင်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာယရဿ-၏။ ကုဋ္ဌပါဒေါ-နံရံအခြေသည်၊ ဇီရတိ-ဆွေးမြေ့၏။ မဏ္ဍလိကံ-
ဘေးပတ်ပတ်လည်၊ ဝန်းဝိုင်းသော အကျည်နိမ့်ရှိအောင်၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ၊
ဓူမနေတ္ထံ-မီးခိုးထွက်ကြောင်း၊ အပေါက်သည်၊ န ဟောတိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊
ခုဒ္ဒကေ- ငယ်သော၊ ဇန္တာယရေ-၌၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ အဂ္ဂိဋ္ဌာနံ-မီး၏တည်ရာအရပ်
ကို၊ ကရောန္တိ၊ ဥပစာရော-ဥပစာသည်၊ န ဟောတိ၊ ခုဒ္ဒကေ၊ ဇန္တာယရေ-၌၊ ဧက
မန္တံ-သင့်တင့်သော တစ်ခုသောအရပ်အဖို့၌၊ အဂ္ဂိဋ္ဌာနံ၊ ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊
မဟလ္လကေ - ကြီးသော၊ (ဇန္တာယရေ-၌) မဇ္ဈေ (အဂ္ဂိဋ္ဌာနံ ကာတုံ - ငှာလည်း
ကောင်း)၊ အနုဇာနာမိ။

အဂ္ဂိ-သည်၊ မုခံ-မျက်နှာကို၊ ဥဟတိ-လောင်၏။ (ပူ၏)၊ မုခမတ္တိကံ-မျက်နှာကို
သုတ်လိမ်းကြောင်းမြေညက်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ မတ္တိကံ-ကို၊ တေ
မန္တိ-စိုစေကြကုန်၏၊ [လက်ထည်း၌ပင် မြေညက်ကို ရေဖြင့်နယ်ကြသည်-ဟုလို့။]

ဥဒုက္ခလိကံ။ ။ ရှေးခေတ်က တံခါးရွက်များ၌ ပိတ်သောအခါ တံခါးတိုင်နှင့် ကပ်နေ
သောဘက်၏ အောက်၌လည်းကောင်း၊ အထက်၌လည်းကောင်း လက်ညှိုးလက်မပေါင်းထား
သော လက်ကွင်းလောက်တုတ်သော အချွန်ပါ၏။ ထိုအချွန်စိုက်ဖို့ (တပ်ဖို့) တံခါးတိုင်အောက်
ဘက်မှ ထွက်နေသော ဆုံငယ်ကို “ဥဒုက္ခလိကာ” ဟု ခေါ်သည်။

ဥတ္တရပါသက။ ။ အထက်၌ ထိုအချွန်တပ်ဖို့ရာ သစ်သားရှင် (သို့မဟုတ်) သံကွင်းရှိရ
သေး၏။ ထိုကွင်းကို “ဥတ္တရပါသက” ဟု ခေါ်သည်။ ယခုအခါ၌ကား ထိုဆုံငယ်၊ ထိုကွင်းများ
လည်းမရှိတော့၊ တံခါးရွက် အထက်အောက်၌ ထိုအချွန်များလည်း မရှိတော့၊ လက်ရွက်ပတ္တာကို
တပ်ခြင်းအားဖြင့် ထိုကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးတော့သည်။

မတ္တိကာဒေါဏိကံ-မြေညက်ထည့်စရာ စကျင်း (လော)ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ မတ္တိကာ ဒုဂ္ဂန္ဓာ ဟောတိ၊ ဝါသေတုံ-နံသာဖြင့် ထုံခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ အဂ္ဂိ ကာယံ ခုဟတိ၊ ဥဒကံ၊ အတိဟရိတုံ-ဆောင်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ပါတိယာပိ-ခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတ္တေနပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကံ အတိဟရန္တိ၊ ပေ၊ ဥကဋ္ဌာနံ-ရေထားရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကသရာဝကံ-ရေခပ်စရာ ခွက်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ တိဏန္တဒ္ဓန္တံ-မြက်အမိုးရှိသော၊ ဇန္တာယရံ-သည်၊ န သေဒေတိ-ချွေးမစိုစေ (ချွေးမထွက်စေ)၊ ပေ၊ သြဂုမ္မေတွာ-ခါ၍၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ-အတွင်း၌ သုတ်လိမ်းအပ် အပဋ္ဌိသုတ်လိမ်းအပ်သည်ကို၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

☸ ဇန္တာယရံ-သည်၊ စိက္ခလုံ-ညွှန်ရှိသည်၊ (ဗွက်ပေါက်သည်)၊ ဟောတိ၊ တယောနံသော၊ သန္တာရေ-အခင်းတို့ကို၊ ဣဋ္ဌကာသန္တာရံ-အုတ်အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိလာသန္တာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရသန္တာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တရိတုံ-ခင်းခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ စိက္ခလုံယေဝ-ညွှန်ရှိမြဲရှိသည်သာ၊ ဟောတိ၊ ဧဝိတုံ-ဆေးပစ်ခြင်းငှာ၊ ပေ၊ ဥဒကံ-သည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ-တည်နေ၏၊ ဥဒကနိဒ္ဓမနံ-ရေထုတ်ကြောင်း ပြန်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

ဇန္တာယရေ-၌၊ ဆမာယ-၌၊ နိသီဒန္တိ၊ ဂတ္တာနိ-ကိုယ်တို့သည်၊ ကဏ္ဍဝန္တိ-ယားကုန်၏၊ ပေ၊ ဇန္တာယရပီဌံ-ဇရုံးအိမ်၌ ထိုင်စရာခုံကို၊ ပေ၊ ဇန္တာယရံ အပရိက္ခိတ္တံ-မကာရံအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ပရိက္ခိပိတုံ-ကာရံခြင်းငှာ၊ တယော-၃ မျိုးကုန်သော၊ ပါကာရေ-အကာအရံတို့ကို၊ ဣဋ္ဌကာပါကာရံ-အုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အကာအရံကိုလည်းကောင်း၊ (အုတ်အကာကိုလည်းကောင်း၊) ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ကောဋ္ဌကောတံခါးမုခ်သည်၊ န ဟောတိ၊ ပေ၊ (ကောဋ္ဌကော နိစဝတ္ထုကောမှစ၍ အာလမ္မနဗာဟံတိုင်အောင်သောဝါကျနှင့် သေတဝဏ္ဏံ ကာဋ္ဌဝဏ္ဏံစသည်တို့ကို ကထိနသာလဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ကဝါဋ္ဌံ၊ ပေ၊ အာဝိဉ္ဇနရဇ္ဇပုဒ်တို့ကို ဤဝတ္ထုအစ၌လည်းကောင်း အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ပရိဝေဏံ-ပရိဝုဏ်သည်၊ စိက္ခလုံ ဟောတိ၊ မရမ္မံ-ကျောက်ပြုပ်ကို၊ ဥပကိရိတုံ-ကြဲဖြန့်ခြင်းငှာ၊ ပေ၊ န ပရိယာပုဏန္တိ-မရောက်ကုန် (မလောက်ကုန်)၊ ပဒရသိလံ-ပျဉ်ချပ်ဖြစ်သော ကျောက်ကို၊ (ကျောက်ပျဉ်ချပ်ကို)၊ နိက္ခိပိတုံ-ချထားခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၆၁။ ဘိက္ခု၊ နဂ္ဂိ-အဝတ်မဆီး၊ အချည်းအနှီးတို့သည်၊ (ဟုတွာ)၊ နဂ္ဂံ-အဝတ်မဆီး၊ အချည်းအနှီးသော ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေန္တိ-ရှိခိုးကြကုန်၏၊ ပေ၊ အဘိဝါဒါပေန္တိ-ရှိခိုးစေကြကုန်၏။ (ရှိခိုးမှုကို ခံယူကြကုန်၏)၊ ပရိကမ္မံ-ချေးတွန်းမှုစသော ပရိကမ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-ခံယူကြကုန်၏၊ ပေ၊ သာယန္တိ-သာယာကြကုန်၏၊ (လျက်ကြကုန်၏)၊ ပေ။ ☸

(ဆမာယ စိဝရံ နိက္ခိပန္နိ စသော ဝါကျ လွယ်ပြီ။) ဒေဝေ-မိုးသည်၊ ဝဿန္တေ-ရွာလသော်၊ ဩဝဿတိ-မိုးစွတ်အပ်၏။ ဇန္တာယရသာလံ-ဇရုံးအိမ်ကို မိုးကာ၍ ဆောက်ထားအပ်သော စရပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဇန္တာယရေပိ ဥဒကေပိ ပရိကမ္ပံ ကာတံ ကုက္ကစ္စာယန္တိ တိဿော-၃ မျိုးကုန်သော၊ ပဋိစ္စာဒိယော-ဖုံးကွယ်ကြောင်း အရာဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝါ-ဖုံးကွယ်ခြင်းတို့ကို၊ ဇန္တာပဋိစ္စာဒိ-ဖုံးကွယ်ကြောင်း ဇရုံးအိမ် ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဇရုံးအိမ်ဖြင့် ဖုံးကွယ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကပဋိစ္စာဒိ-လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုပဋိစ္စာဒိ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဥဒပါနံ-ရေတွင်းကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဥဒပါနန္တိ ဥဒကူပံ-ဝိမတိ။] ဥဒပါနဿ-၏၊ ကူလံ-ကမ်း (နခမ်း)သည်၊ လုဇုတိ-ပျက်စီး၏၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ စိနိတံ-ဥဒပါနော-သည်၊ နိစဝတ္ထုကော ဟောတိ၊ [နိစဝတ္ထုကောတိ ကူပဿ သမန္တာ ကူလဋ္ဌာနံ (ကမ်း=နခမ်း၏တည်ရာသည်) ဘူမိသမံ-(ဟုတွာ) တိဋ္ဌတိတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။] ဥဒကေန-သည်၊ ဩတ္ထရိယတိ-လွှမ်းမိုးအပ်၏။ (သမန္တာဝသောဒကံ (မိုးရေသည်)၊ အာဂန္တာကူပေ ပတတိတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။)

၂၆ ၂။ ဝလ္လိကာယပိ-နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဗန္ဓနေနပိ-ခါးပန်းကြိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒကံ၊ ဝဟန္တိ-ဆောင်ကြကုန်၏ (ငင်ကြကုန်၏။) ဥဒကဝဟနရုဇ္ဈ-ရေကိုငင်ကြောင်းကြိုးကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဟတ္တာ ဒုက္ခာ ဟောန္တိ၊ တုလံ-ရေငင်စရာ မောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရကဋကံ-ရေငင်စရာ စက်သီးကိုလည်းကောင်း၊ စက္က ဝဋ္ဋကံ-စက်ဝိုင်းပါသော ရေငင်ယန္တရားကိုလည်းကောင်း၊ (လှည်းဘီးကဲ့သို့ စက်ဝိုင်း ပါသော ရေငင်ယန္တယားကိုလည်းကောင်း) အနုဇာနာမိ။ ဘာဇနာ- ခွက်တို့သည်၊ ဗဟူ-များကုန်သည်၊ (ဟုတွာ) ဘိဇ္ဇန္တိ-ကွဲကုန်၏။ [ထို ရေငင်ရန္တယားဝယ် အကန့် ဒေါက်ဆန်တိုင်၌ ရေခွက် (ရေအိုးများ) တပ်ထား၏။ ထိုဘာဇနများကွဲ ကြသည်- ဟူလို။] တယော-န်သော၊ ဝါရကေ-ပုံးတို့ကို၊ လောဟဝါရကံ-သံဖြင့်ပြု အပ်သော ပုံးကိုလည်းကောင်း၊ (သံပုံးကိုလည်းကောင်း)၊ ဒါရုဝါရကံ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ် သော ပုံးကိုလည်းကောင်း၊ စမ္မက္ခန္ဓံ -သားရေပိုင်း (သားရေပုံး)ကိုလည်း ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

☞ အဇ္ဈောကာသေ-၌ ၊ပေ၊ ဝဟန္တာ-ငင်ကုန်လသော် ၊ပေ၊ တိလမန္တိ၊ ဥဒပါန သာလံ-ရေတွင်း စရပ် (ရေတွင်းအမိုး)ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥဒပါနော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပါရုတော-မပိတ်အပ်သည်၊ (အပိတ်မရှိသည်)၊ ဟောတိ၊ တိဏစုဏ္ဏောဟိပိ-မြက်မှုန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုံသုကေဟိပိ-မြေမှုန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩ ကိရိယတိ-ရောပြွမ်းအပ်၏။ အပိဓာနံ-အပိတ်ကို၊ အနုဇာမိ၊ ဥဒကဘာဇနံ- ရေထည့်စရာ (ရေလှောင်စရာ) အိုးသည်၊ န သံဝိဇုတိ၊ ဥဒကဒေါဏီ-ရေလှောင် စရာ စကျင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကကဋ္ဌာဟံ-ရေဖျင်းအိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနု ဇာနာမိ။

အာရာမေ-၌၊ တဟံ တဟံ-ထိုထို အရပ်၌၊ နဟာယန္တိ-ရေချိုးကြကုန်၏။ အာရာမော စိက္ခလ္လော ဟောတိ၊ စန္ဒနိကံ (စန္ဒိကံ)-ရေချိုးစရာ နေရာကို၊ အနုဇာနာမိ။ [သက္ကတ၌ စန္ဒသဒ္ဒါ ပရုပ်, လ, ရေစသော အနက်ကို ဟော၏။ ဤ၌ ရေချိုးဖို့နေရာကို “စန္ဒိကာ” ဟု ခေါ်ဟန်တူ၏။ “စန္ဒနိကာ” ကို စဉ်းစားပါ။] စန္ဒနိကာ (စန္ဒိကာ)ပါကဋာ ဟောတိ ၊ပေ၊ နဟာယိတုံ-ငှာ၊ ဟိရိယန္တိ-ရှက်ကြကုန်၏။ [တယော ပါကာရကို ဇန္တာယရ၊ ဂတ္တကဏ္ဍဝန ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခုနံ-တို့၏။ ဂတ္တာနိ-တို့သည်၊ သီတိဂတာနိ-အအေးရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ (အအေးမိကုန်သည်။) ဟောန္တိ၊ ဥဒကပုဉ္ဇနိ-ရေသုတ်စရာကိုလည်းကောင်း၊ စောဠကေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ-သုတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၆၃။ သံဃဿ-၏။ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ပေါက္ခရဏီ-ရေကန်ကို၊ ကာရေတုကာမော-ပြုစေလိုသည်၊ (တူးစေလိုသည်။) ဟောတိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။ (“ပေါက္ခရဏီယာ ကူလံ ဘိဇ္ဇတိ” စသော ဝါကျတို့၌ ဥဒပါနဝတ္ထုအတိုင်း အနက်ပေးပါ။) ပေါက္ခရဏီယာ-၏။ ဥဒကံ-သည်၊ ပုရာဏံ-ဟောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဥဒကမာတိကံ-ရေဝင်ရာမြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကနိဒ္ဓမနံ-ရေထုတ်ကြောင်းပြန်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ နိဇ္ဈေခံ-ကတုံးမဟုတ်သော၊ (ပတ်ပတ်လည်လည် အထွဋ်ရုံသော အထွဋ်ကြီးပါသော) ဇန္တာယရံ၊ ကတ္ထုကာမော-ပြုလိုသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ စာတုမာသံ-လေးလပတ်လုံး၊ (စတ္တာရော+မာသာ စတုမာသံ၊ စတုမာသံယေဝ+စာတုမာသံ။) နိသီဒနေန-နှင့်၊ ဝိပွဝသန္တိ-ကင်း၍ နေကြကုန်၏ ၊ပေ။

၂၆၄။ ပုပ္ဖါဘိကိဏ္ဍေသု-ပန်းဖြင့်ရောပြွန်းကုန်သော၊ သယံနေသု-အိပ်ရာတို့၌၊ သယန္တိ၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝိဟာရစရိကံ-ကျောင်း၌ လှည့်လည်ခြင်းကို၊ (ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို) အာဟိဏ္ဍန္တာ-လှည့်လည်ကုန်လသော်၊ ပဿိတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ ၊ပေ၊ မနုဿာ ဂန္ဓမ္မိ-နံသာကိုလည်းကောင်း၊ မာလမ္မိ-ပန်းကုံးကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ဂန္ဓံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ကဝါဇေ-တံခါးရွက်၌၊ ပဉ္စဂုံလိကံ-လက် ၅ ချောင်းရာရှိသည်ကို၊ (လက် ၅ ချောင်းရာထင်အောင်) ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖံ ဂဟေတွာ၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဧကမန္တံ-၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ချထားခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

သံဃဿ-၏။ နမတကံ-သားမွေးအခင်းသည်၊ ဥပုန္နံ ဟောတိ။ (သားရေကဲ့သို့ ခင်း၍ ထိုင်နိုင်သော သားမွေးအခင်းတစ်မျိုးတည်း၊ ရှေးနိဿယ၌ “သိုးမွေးဖြင့် ပြီးသော မယက်အပ်သောအခင်း” ဟု ပေး၏။) ၊ပေ၊ အာသိတ္တကူပဓာနေ-ပအုပ်၌၊ ဘုဉ္ဇန္တိ။ [ရှစ်မြောင့်၊ ၁၆ မြောင့်အစရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုအပ်သော

စားခွက်ပုံသဏ္ဍန်ရှိသော ပအုပ်ကို “အာသိတ္တကူပဓနေ” ဟု ခေါ်သည်။ ရှေးနိဿယ၌ “ကြေးနီ၊ ငွေဖြင့်ပြုအပ်သောပအုပ်၌” ဟု ပေး၏။) ၊ပေ၊ ဂိလာနော ဟောတိ၊ သော-သည်၊ ဘုဇ္ဇမာနော-လသော်၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ပတ္တံ သန္ဓာရေတုံ-ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ ၊ပေ၊ မဠောရိကံ-ဒုတ်ချောင်း သပိတ်ခြေကို၊ အနုဇာနာမိ။ (“ဧကဘာဇနေပိ ဘုဇ္ဇန္တိ” စသော ဝါကျတို့ကို ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၂၆၅။ ဝဇော-မည်သော၊ လိစ္ဆဝိ-လိစ္ဆဝိသည်၊ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ-နိဿယ၊ တိက္ခာနံ-တို့၏။ သဟာယော-သဟာယ်ချင်းသည်၊ ဟောတိ။ [အထ ခေါ် ဝဇောမှ စ၍ ပင်ဝ ဇာဂရောတိုင်အောင် သမထက္ခန္ဓက၊ သတိဝိနယ၊ ဒဗ္ဗမလ္လ ပုတ္တဝတ္ထု နှင့် တူ၏။] သံယော ဝမုဿ၊ လိစ္ဆဝိဿ-အား၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ကုဇ္ဇေယျ-မှောက်လော၊ သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အာမိသသမ္ဘောဂ ဓမ္မသမ္ဘောဂ မရှိအောင်၊ ကရောတု။ [“အာမိသသမ္ဘောဂေါနာမ အာမိသံဒေတိ ဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ” စသည် ဖြင့် ပါစိတ်ပါဠိတော် အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌ မိန့်တော်မူအပ်သည့်အတိုင်း အာမိသကို ခံယူမှု၊ တရားစကားပြောမှု မပြုရ-ဟူလို၊ ပတ္တနိ ကုဇ္ဇိတဗ္ဗအင်္ဂါ လွယ်ပြီ။]

ကမ္မဝါစာ၌ “ကမ္မံ-ပတ္တနိကုဇ္ဇနဒဏ္ဍကံသည် ၊ပေ၊ ယဒိ (သိယာ) ၊ပေ၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ကုဇ္ဇေယျ-မှောက်ရာပါ၏၊ သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အာမိသသမ္ဘောဂ၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂမရှိအောင်၊ ကရေယျ-ရာပါ၏” ဟု လည်းကောင်း၊ ယဿ+အာယံသ္မတော-အား ၊ပေ၊ ပတ္တဿ-ကို၊ နိက္ကုဇ္ဇနာ-မှောက်ခြင်းသည်၊ သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂံ-အောင်၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏” ဟု လည်းကောင်း၊ သံယေန-သည် ၊ပေ၊ ပတ္တော-ကို၊ နိက္ကုဇ္ဇိတော-မှောက်အပ်ပါပြီ။

ပတ္တံ နိက္ကုဇ္ဇိတုံ။ ။ ပတ္တံ နိက္ကုဇ္ဇိတုံတိ ဧတ္ထ ကမ္မဝါစာယ အသမ္ဘောဂ ကရဏ ဝသေ နေဝ နိက္ကုဇ္ဇနံ၊ န ပတ္တာနံ အဓောမုခတ္ထပနေန၊ တေနာဟ “အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရောတု” တိ အာဒိ၊ တံ ဝမံ ကမ္မဝါစာယ သံယေန သဒ္ဓိံ အသမ္ဘောဂံ (ထိုဝမုကို သံယာနှင့်အတူ သမ္ဘောဂမရှိသူကို) သံယော ကရောတူတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

နိက္ကုဇ္ဇေယျ ၊ပေ၊ သံယေန ကရဏံ။ ။ ပတ္တံ နိက္ကုဇ္ဇေယျာတိ ဝမုဿ ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇန ဒဏ္ဍကမ္မံ ကရေယျ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရဏန္တိ သံယေန ဝမုဿ အဿမ္ဘောဂ ကရဏံ၊ ယထာ အသမ္ဘောဂေါ ဟောတိ၊ တထာ ကရဏန္တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

နိက္ကုဇ္ဇိတော ၊ပေ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေန။ ။ နိက္ကုဇ္ဇိတော ၊ပေ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေနာ တိ ဧတ္ထ သံယေန အသမ္ဘောဂေါ ဟောတိတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊-ဝိမတိ၊ ဤအဖွင့်အလို “အသမ္ဘောဂံ” ဟု ရှေးပါဠိရှိဟန်တူ၏။ ထို အသမ္ဘောဂံကို “အသမ္ဘောဂေါ” ဟု ဖွင့်၍ “ဟောတိ” ဟု ပါဠိသေသထည့်ရမည်-ဟု ဆိုလို၏။ ဤအတိုင်းပင် အနက်ပေးလိုက်ပါ၏။

(ဝုဗ္ဗောလိစ္ဆဝိ-သည်။)သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂေါ-သည်။ (ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏။ ဝါ-ပါပြီ။)ဟုလည်းကောင်း အနက်ပေးပါ။

အထ-ပတ္တနိကုဋေနကံကို ပြုပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော ဝဗု၊ တေ-အား၊ သံယေန-သည်။ ပတ္တော နိကုဋိတော၊ (တံ)သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂေါ၊ အသိ-၏။ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။ အထ-ပြောရာထိုအခါ၌၊ ဝဗ္ဗော ၊ပေ၊ နိကုဋိတော ကိရ-မှောက်အပ်ပြီတဲ့ ၊ပေ၊ အမှိကိရ-ဖြစ်၏တဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်၊ မုစ္ဆိတော-လွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိသည်။ ဝါ-မိုက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ (ဟုတွာ)၊ ပပတော-လဲသွားပြီ။ အထ-လဲသွားရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ မိတ္တာမစ္စာ-မိတ်ဆွေတကွဖြစ်ဖက် သဟာယံချင်း တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဉာတိသာလောဟိတာ-ဆွေမျိုး၊ သွေးသားတော်စပ်သူတို့ သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဧတံ အဝေါစံ၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော ဝဗု၊ အလံ-ဝမ်းနည်း ငိုကြွေးဖို့ရန် မသင့်ပါ။ မာ သောစိ-ဝမ်းမနည်းပါနှင့်၊ မာ ပရိဒေဝိ-မငိုကြွေးပါနှင့်၊ မယံ ဘဂဝန္တ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံယဉ္ဇ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပသာဒေဿာမ-ကြည်စေပါကုန်အံ့၊ (စိတ်ကြည်လင်စေ၊ စိတ်ပြေပါစေကုန်အံ့) ဣတိ-ဤသို့ ပြော ကုန်ပြီ။ [“ပသာဒေဿာမာတိ အာယာစိဿာမ” ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကား အဓိပ္ပာ ယတ္ထတည်း၊ မိတ္တာမစ္စ၊ ဉာတိသာလောဟိတတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာ ဋီကာ၊ သုဒိန္နကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။]

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သ ပုတ္တဒါရော-သား သွီး၊ ဇနီးနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ သမိတ္တာမစ္စော သဉာတိသာလောဟိတော-သည်။ အလ္လဝတ္ထော-စိုစွတ်သော အဝတ်ရှိသည်။ အလ္လကေသော-စိုစွတ်သောဆံပင်ရှိသည်။ (ဟုတွာ)၊ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ပါဒေသု-ခြေတော်တို့၌၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ နိပတိတွာ-ပျပ်ဝပ်၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ-လျှောက်ပြီ။ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ယောဟံ-အကြင် တပည့်တော်သည် ၊ပေ၊ အနုဒ္ဓံသေသိ-စွပ်စွဲမိပါပြီ။ တံ မ-ကို၊ ယထာဗာလံ-အကြင်အကြင် မိုက်သည့် အလျောက်၊ ယထာမုဋ္ဌံ-အကြင်အကြင် တွေဝေသည့် အလျောက်၊ ယထာ အကု

ယခုစာအုပ်။ ။ ယခုစာအုပ်များ၌ “နိကုဋိတော ၊ပေ၊ ပတ္တော၊ အသမ္ဘောဂေါ သံယေန” ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ “ပတ္တံ နိကုဋေယျ၊ အသမ္ဘောဂံ သံယေန ကရေယျ” စသည် ဖြင့် ဆိုခဲ့သောကြောင့်လည်းကောင်း “သံယေန-သည် ၊ပေ၊ နိကုဋိတော-အပ်ပါပြီ။ (ဝဗ္ဗော လိစ္ဆဝိ-ကို) သံယေန-နှင့်တကွ၊ အသမ္ဘောဂေါ-မရှိသည်ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကတော-ပြုအပ်ပါပြီ” ဟု ပေးလျှင် သာ၍ကောင်းမည်ထင်ပါသည်။

အာမိသင်္ခယုလျှင် ဒုက္ကဋ်။ ။ ဧဝံ ဘဂဝတာ အသမ္ဘောဂကရဏဿ အာဏတ္တတ္တာ ကမ္မဝါစာယစ သာဝိတတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ “ကောစိ ဒေယျဓမ္မော န ဂဟေတဗ္ဗော” တိ ဝုတ္တတ္တာ ပတ္တေ နိကုဋိတေ တဿ သန္တကံ ဥတွာ ဂဏ္ဍန္တဿ ဒုက္ကဋ်မေဝါတိ ဂဟေတဗ္ဗံ-ဝိမတိ။

သလံ-အကြင်အကြင် မလိမ္မသည့်အလျောက်၊ အစွယော-အပြစ်သည်၊ (နိဗ္ဗန် ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို လွန်၍ဖြစ်သော အပြစ်သည်၊) အစွာဂမာ- လွန်၍သွားပါပြီ၊ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ တဿ မေ-၏၊ အစွယံ-ကို၊ အစွာယတော- အားဖြင့်၊ အာယတိ-နောင်အခါ၌၊ သံဝရာယ-စောင့်စည်းခြင်းငှာ၊ (စောင့်စည်း ဖို့ရာ၊) ပတိဂ္ဂဏှာတု-လက်ခံတော်မူပါ၊ (သည်းခံတော်မူပါ)၊ ဣတိ-ပြီ။

အာဝုသော ဝမု-ဒါယကာ ဝမု၊ ပေ၊ အနုဒ္ဓံသေသိ၊ တဏှ-စင်စစ်၊ တံ-ကို၊ ပေ၊ အစွယော အစွာဂမာ။ [တံ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဟု မှတ်ပါ။] အာဝုသော ဝမု၊ စ-ထို သို့ အပြစ်လွန်သွားပါသော်လည်း၊ ယတော-အကြင်ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ပေ၊ အစွယံ အစွာယတော၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ယထာဓမ္မ-တရားအားလျော်စွာ၊ (တရားနည်းလမ်း အတိုင်း၊) ပတိကရောသိ-ကုစား၏၊ (တတော-ထို့ကြောင့်၊) တေ-၏၊ တံ-ထိုအပြစ် ကို၊ မယံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ-လက်ခံကြကုန်၏၊ အာဝုသော ဝမု၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ပေ၊ ပဋိကရောတိ၊ အာယတိ၊ သံဝရံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ (တဿ-ထိုသူ၏၊) ဒေသာ- ဤအပြစ်ကို ကုစားခြင်း၊ နောက်အခါ၌ စောင့်စည်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အရိ ယဿ-အရိယာဖြစ်သော ငါဘုရား၏၊ ဝိနယေ-ဆုံးမရာသာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိ- ကြီးပွားကြောင်းတည်း။ [ပတ္တဉက္ကဇနကံ၌ “ပတ္တံ-ကို၊ ဥက္ကဇတု-လှန်လော” ဟု ပေးပါ။] ☸

၂၆၈။ အထခေါ ဘဂဝါ၊ ဝေသာလိယံ ယထာဘိရန္တံ၊ ပေ၊ ယေန ဘဂ္ဂါ၊ တဒဝသရိ။ (ဒဏှပရိသာဝန ဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း ပေးပါ။) ဘဂဝါ တတြ ဘဂ္ဂေသု-ထိုဘဂ္ဂါဟု ဗဟုစံဝုစံအမည်ရသောဇနပုဒ်၌၊ သုသုမာရဂိရေ- သုသုမာရဂိရိမြို့၌၊ ဘေသကဠာဝနေ-ပဲစဉ်းခုံတောဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ-သား ကောင်တို့၏တော၌၊ (သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာတော၌) ဝိဟရတိ။ (သုသု မာရ ဂိရ၊ ဘေသကဠာဝန မည်ပုံကို ပါစိတ် သုရာပါနဝဂ် ဇောတိသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် သာရတ္ထကြည့်ပါ။) တေန သမယေန၊ ဗောဓိဿ-ဗောဓိမည်သော၊ ရာဇကုမာ ရဿ-မင်းသား၏၊ ကောကနဒေါနာမ-ကောကနဒမည်သော၊ ပါသာဒေါ-ပြာဿဒ် သည်၊ ဝါ-ကို၊ အစိရကာရိတော-ဆောက်လုပ်စေအပ်ပြီးသော ပြာဿဒ်၏ ကြာမြင့် သောကာလ မရှိသေးသည်၊ (ဆောက်လုပ်စေပြီး၍ မကြာသေးသည်၊) သမဏေ နဝါ-သမဏမည်သူသည်သော်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ-သည် သော်လည်း ကောင်း၊ မနုဿဘူတေန-လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကေနစိဝါ-တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သော်လည်းကောင်း၊ အနဇ္ဈာဝုတ္တော-မနေအပ်ဖူးသေးသည်၊ ဟောတိ။

အထ-(ပြသဒ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီးရာ) ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိ-သော၊ ရာဇကုမာရော-သည်၊ သဗ္ဗိကာပုတ္တံ-သဗ္ဗိကာဗြာဟ္မဏီ၏ သားဖြစ်သော၊ မာဏာဝံ-လုလင်ကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ပြောပြ၊ (ကိ)၊ သမ္မသဗ္ဗိကာပုတ္တံ-အဆွေသဗ္ဗိကာပုတ္တံ၊ ဧဟိ-သွားပါလော၊ တံ ယေနဘဂဝါ၊ ပေ၊ ဥပသင်္ကမ-ချဉ်းကပ်ပါလေ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ မမ-၏၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ ဝန္တ-ရှိခိုးပါလေ၊ အပ္ပိဗာဓံ-နှိပ်စက်ပြင်းစွာ၊ မခံသာသော၊ ရောဂါကြီး၏ မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပိတင်္ဂိ-ဆင်းရဲငြိုငြင်၊ အသက်ရှင်ဖွယ်၊ ရောဂါငယ်၏ မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လဟုဠာနံ-လျင်မြန်ပေါ့ပါး၊ ထသွားနိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗလံ-ကိုယ်အားကိုလည်းကောင်း၊ ဖာသုဝိဟာရံ-ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆ-မေးလျှောက်ပါလေ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ မေးလျှောက်ရမည်နည်း၊) ဘန္တေ၊ ပေ၊ ဝန္တတိ-ရှိခိုးလိုက်ပါ၏၊ အပ္ပိဗာဓံ၊ ပေ၊ ပုစ္ဆတိ-မေးလျှောက်လိုက်ပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပါလေ၊ ဧဝပ-ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ-လျှောက်ပါဦးလော၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ ပေ၊ သွာတနာယ-နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတံ့သော ကောင်းမှု၊ ပီတိပါမောဇ္ဇအကျိုးငှာ၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ အဓိဝါသေတု ကိရ-လက်ခံပါလောတဲ့၊ (မိမိအထက်၌ ဝင်သက် တည်နေပါစေလောတဲ့) ဣတိ-ဤသို့လည်း၊ (ဝဒေဟိ)၊ ဣတိ-သို့ (အာမန္တေသိ)။ [အပ္ပိဗာဓပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္စကဏ္ဍ၌လည်းကောင်း၊ သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သုဘသုတ်အဖွင့်၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။]

ဘော-အရှင်၊ ဧဝံ-ဤအတိုင်း မှန်ပါ၊ ဣတိ ခေါ၊ ပေ၊ သမ္မောဒိ-ခမနိယ၊ စသည်သဘော၊ မေးမြန်းပြောလျက်၊ ရောနှောမိလေပြီ၊ သမ္မောဒနိယံ၊ ပေ၊ ကထံ-ကို၊ ဝိတိသာရေတွာ-ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်၊ တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌၊ နိသီဒိ-ထိုင်ပြီ။ [သမ္မောဒနိယံ စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဝေရဉ္စကဏ္ဍနှင့် သီလက္ခန်အမ္မဋ္ဌသုတ်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ သဗ္ဗိကာပုတ္တက ဘုရားရှင်ထံသွား၍လျှောက်သည်၊ ထို့နောက် ဗောဓိမင်းသားအား ပြန်၍ပြောသည်၊ ထိုဝါကျတို့၌ “အဝေါစုံမှာ-လျှောက်ခဲ့ပါကုန်ပြီ၊ သမဏေန ဂေါတမေန-သည်၊ အဓိဝုတ္တဉ္စ-လက်ခံလည်းလက်ခံအပ်ပါပြီ” ဟု ပေးပါ။

အစ္စယော စသည်။ ။ အစ္စယောတိ ဉာယပုဋိပတ္တိံ အတိက္ကမိတွာ ပဝတ္တိံ၊ အပရာဇောတိ အတ္ထော။ မံ အစ္စဂမာတိ မံ အတိက္ကမ္မ ပဝတ္ထော။ တံ တေ မယံ ပဋိဂ္ဂဏှာမာတိ ဓာတိ တံ တေ အပရာဓံ မယံ ခမာမ။-ဝိမတိ။

အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ ဗောဓိ၊ ရာဇကုမာရော-သည်၊ တဿာ ရတ္တိယာ-ထို
ညဉ့်၏ ၊ပေ၊ ကောကနဒံ-သော၊ ပါသာဒဉ္စ-ကိုလည်း၊ သြဒါတေဟိ-ဖြူကုန်သော၊
ဒုဿဟိ-အဝတ်တို့ဖြင့်၊ ယာဝပစ္စိမ သောပါနကဠေဝရာ-နောက်ဆုံးဖြစ်သော
လှေခါးပျဉ်ချပ်တိုင်အောင် (အဆုံးလှေခါးထစ်တိုင်အောင်)၊ သန္တရာပေတွာ-ခင်းစေ
ပြီး၍ ၊ပေ၊ (အာမန္တေသိ (ကိံ)၊ သမ္ပ သဉ္စိကာပုတ္တ ဧဟိ ၊ပေ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်
ပါချေ၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)၊ ဧဝံ ဘောတိ ခေါ ၊ပေ၊ အာရောစေသိ။

အထ-လျှောက်ရာထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည် ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိ-ကြွတော်မူပြီ၊
တေန သမယေန-၌၊ ဗောဓိ-သော၊ ရာဇကုမာရော-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အာဂမယ
မာနော-စောင့်မြှော်လျက်၊ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ-အပြင်တံခါးမုခ်၌၊ ဌိတော-ရပ်နေ
သည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဒိသ္မာန-ကြောင့်၊ တတော-ထို (တည်နေရာ) အရပ်မှ၊ ပစ္စု
ဂန္တာ-ရှေးရှုသွား၍၊ (ခရီးဦးကြိုဆို၍)၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ပုရက္ခတွာ-
ရှေ့၌ပြု၍၊ (ရှေ့သွားပြု၍-ရှေ့ကထား၍)၊ ယေနကောကနဒေါ ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိ၊
အထ .ဘဂဝါ ပစ္စိမသောပါနကဠေဝရံ-ကို၊ နိဿာယ-မိ၍၊ (နင်းတော်မူသေးဘဲ
အနီး၌ကပ်၍)၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်တော်မူပြီ။

အထ-ရပ်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊
ဒုဿာနိ-တို့ကို၊ အတ္တမတု-နင်းတော်မူပါ၊ သုဂတော-ကောင်းသောစကားကို ဆို
တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ၊ပေ၊ အတ္တမတု၊ ယံ-ယင်းသို့နင်းတော်မူ
ခြင်းသည်၊ မမ-ဒကာတော်၏၊ ဒီယရတ္တံ-ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ-
စီးပွားအလို့ငှာ၊ သုခါယ-ချမ်းသာခြင်းငှာ၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်
ပြီ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသိ-ဖြစ်တော်မူပြီ။ (၃ ကြိမ်လျှောက်
၍၊ ၂ ကြိမ် ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။) အထ-၃ ကြိမ်မြောက်လျှောက်ရာ ထိုအခါ
၌၊ ၊ပေ၊ အပလောကေသိ-စောင်း၍ ကြည့်တော်မူပြီ၊ အထ-၌၊ အာယသ္မာ
အာနန္ဒော ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ)၊ ရာဇကုမာရ၊ ဒုဿာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ သံဟရန္တု-
ရုပ်သိမ်းအပ်ကုန်လော။ (သံဟရန္တုတိ သံဟရိလန္တု-အဋ္ဌကထာ။) ဘဂဝါ၊ စေဋ္ဌ
ပဋိကံ-အဝတ်အခင်းကို၊ န အတ္တမိဿတိ-နင်းတော်မူလိမ့်မည် မဟုတ်၊ မစ္စိမံ-
နောက်၌ ဖြစ်သော၊ ဇနတံ-သတ္တဝါအပေါင်းကို (ရဟန်းအပေါင်းကို) ၊ပေ၊ အနုကမ္ပ
တိ-သနားစောင့်ရှောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

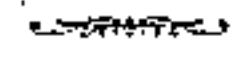
မစ္စိမသောပါနကဠေဝရာ။ ။ ယာဝ ပစ္စိမ သောပါနကဠေဝရာတိ ပဌမ သောပါနဖလ
ကံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တံ ဟိ ပစ္ဆာ ဒုဿေန သန္တတတ္တာ ဧဝံဝုတ္တံ-ဝိမတိ၊ အောက်ကစ၍
ရေတွက်သောအခါ ပဌမဆုံး လှေခါးထစ်ကိုပင် (အဝတ်ဖြူတို့ဖြင့် နောက်ဆုံးခင်းအပ်သော
ကြောင့်) “ပစ္စိမ” ဟု ဆိုသည်-ဟူလို။

အထ-(အရှင်အာနန္ဒာက) ပြောပြရာ ထိုအခါ၌၊ ဟေမိ၊ ဟေ၊ သံဟရာပေတွာ-
 ရုပ်သိမ်းစေပြီး၍၊ ကောကနဒေ-သော၊ ဥပရိပါသာဒေ-ပြာသာဒ်၏အထက်ထပ်၌၊
 အာသနံ၊ ပညပေသိ-ခင်းစေပြီ၊ ဟေ၊ အဘိရဟိတွာ-တက်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္ထေ-
 ခင်းအပ်ပြီးသော၊ အာသနေ-၌၊ နိသီဒိ၊ ဟေ၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗခံ-ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု
 သံဃံ-ကို၊ သဟတ္ထာ-မိမိလက်ဖြင့်၊ သန္တပေတွာ-ကောင်းစွာ တင်းတိမ်စေပြီး၍၊
 သမ္ပဝါရေတွာ-ကောင်းစွာ ပယ်မြစ်စေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဘုတ္တာဝိ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
 တော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဩနိတပတ္တပါဏိ-သပိတ်တော်မှ ဖဲအပ်ပြီးသော လက်ရှိ
 တော်မူသည်ကို၊ (ဥ တွာ-၍) ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ဟေ၊ ပက္ကမိ၊ [ထို့နောက် သိက္ခာပုဒ်
 ပညတ်တော်မူသည်၊ ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဝေရုဉ္ဇကဏ္ဍဘာသာ
 ဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အညတရာ၊ ဣတ္ထိ-သည်၊ အပဂတဂဟာ-ကင်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ (သား
 ဖွားပြီးသည်၊ ဟုတွာ) ဘိက္ခု-တို့ကို၊ နိမန္တေတွာ-ပင့်ဖိတ်ပြီး၍၊ ဟေ၊ အဝေါစ၊
 (ကိ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ဒုဿံ-အဝတ်ကို၊ အက္ကမထ-နင်းတော်မူကြပါကုန်၊ ဣတိ (အဝေါ
 စ)၊ ဟေ၊ န အက္ကမန္တိ၊ ဟေ၊ မင်္ဂလတ္ထာယ-မင်္ဂလာအကျိုးငှာ၊ အက္ကမထ၊ ဣတိ-ပြီ၊
 န အက္ကမိသု-မနင်းကြကုန်၊ ဟေ၊ သာဣတ္ထိ ဥဇ္ဈာယတိ၊ (ကိ)၊ ဟေ၊ မင်္ဂလတ္ထာယ
 ယာစိယမာနာ-တောင်းပန်အပ်ပါကုန်လျက်၊ ဟေ၊ န အက္ကမိသန္တိနာမ၊ ဣတိ
 (ဥဇ္ဈာယတိ)၊ ဟေ၊ ဂိဟိ-တို့သည်၊ မင်္ဂလိကာ-မင်္ဂလာကို အလိုရှိကုန်၏။ (မင်္ဂလံ+
 ဣစ္ဆတိ မင်္ဂလိကာ-ဋီကာ။)၊ ဗြေ၊ ယာစိယမာနေန-တောင်းပန်အပ်သော(တောင်း
 ပန်ခံရသော) ရဟန်းသည်၊ အက္ကမိတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဟေ၊ ဓောတပါဒကံ-ဆေးအပ်
 ပြီးသော အခြေတို့ဖြင့် နင်းဖို့ရန်အခင်းကို၊ အက္ကမိတုံ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ ဟေ။

ဒုတိယဘာဏဝါရော-ဒုတိယဘာဏဝါရသည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ပစ္စိမံ၊ ဟေ၊ အနုကမ္ပတိ။ - ။ ပစ္စိမံ၊ ဟေ၊ အနုကမ္ပတိတိ ဣဒံ ထေရော အနာဂတေ
 ဘိက္ခုနံ စေဋ္ဌပဋိကဿ အက္ကမနပစ္စယာ အပဝါဒံ (စွပ်စွဲမှုကို) သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ နိဝါရဏေ
 န ဘဂဝတော အနုကမ္ပံ သန္ဓာယာဟာ-ဝိမတိ။ [နင်းတော်မူခြင်း၊ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်
 မူခြင်း၌ အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ပြထား၏။]

၂၆၉။ အထ ဘဂဝါ ဘဂ္ဂေသု၊ ဟေ၊ ယေန သာဝတ္ထိ၊ တဒဝသရီ၊ (ဒဏ္ဍပရိ
 သာဝနဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း နည်းမီပေးပါ။) ဘဂဝါ-သည်၊ တတြ
 သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ဟေ၊ အာရာမေ ဝိဟရတိ၊ အထ-၌၊ မိဂါရမာတာ-မိဂါရသူဌေး၏
 အမိအရာ၌တည်သော၊ ဝိသာခါ-ဝိသာခါသည်။ (မိဂါရမာတာ အမည်ရပ်ကို ဓမ္မပဒ

ပုပ္ဖဝဂ်၊ ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ကြည့်ပါ။) ယဋကဉ္စ-အိုးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတကဉ္စ-
 ကြာချပ်သဏ္ဍန် အဆူးထအောင် ပြုတတ်သော ခြေပွတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပဇနိ
 စ-တံမြက်စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ)၊
 ဘန္တေ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု-ခံယူတော်မူပါ။ ယံ-ယင်းသို့ ခံယူတော်မူခြင်းသည်။ ၊ပေ၊
 အဿ-ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ တိဿော-ခု မျိုးကုန်သော၊
 ပါဒယံသနိယော-ခြေကို ပွတ်တိုက်ကြောင်းဝတ္ထုတို့ကို (ခြေပွတ်တို့ကို) သက္ခရံ-
 ကျောက်ခဲကိုလည်းကောင်း၊ ကထလံ-အိုးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဖေဏကံ-
 သမုဒြာရေမြှုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

အထ ဝိသာခါ ၊ပေ၊ ဝိဗူပနဉ္စ-လေးထောင့်ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တာလ
 ဝဏ္ဏဉ္စ-ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ ၊ပေ၊ သံဃဿ-၏။ မသက
 ဝိဇနိ-ခြင်နှင်ယပ်သည်။ ဥပ္ပန္နာ ဟောတိ ၊ပေ၊ စာမရိဝိဇနိ-စာမရိသားမြီးယပ်သည်
 ၊ပေ၊ တိဿော-ကုန်သော၊ ဝိဇနိယော-တို့ကို၊ ဝါကမယံ-လျှော်ဖြင့်ပြုအပ်သော
 ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥသီရမယံ-ပန်းရင်းဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊
 မောရပိဉ္စ မယံ-ဥဒေါင်းမြီစည်းဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာ
 နာမိ။

၂၇၀။ ဆတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ဆတ္တပ္ပဂ္ဂဟိတာ-
 မြှောက်အပ်သော ထီးရိုးကုန်သည် (ထီးကို မြှောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ) အဟိဏ္ဍန္တိ-
 လှည့်လည်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ အညတရော ဥပါသကော-သည်။ သမ္ပဟုလေဟိ-န်
 သော၊ အဇီဝကသာဝကေဟိ-အာဇီဝက၏ တပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊
 တေ အာဇီဝကသာဝကာ-တို့သည်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဒုရတောဝ-အဝေး၌
 ပင်၊ ဆတ္တပ္ပဟိတေ-ရိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆန္တေ-လာနေသည်တို့ကို၊ အဒ္ဓသာသု-
 မြင်ကြကုန်ပြီ၊ ဒိသ္မာန-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဧတံ အဝေါစံ (ကိံ)၊ အယျ-အရှင်၊ တုမှာကံ-
 တို့၏။ ဧတေ ဘဒန္တာ-ဤ အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့သည်။ ဂဏကမဟာမတ္တာ
 သေယျထာပိ-စာရေးတော် အမတ်ကြီးများကဲ့သို့၊ ဆတ္တပ္ပဂ္ဂဟိတာ (ဟုတွာ) အာဂစ္ဆ
 န္တိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ၊ အယျာ-အမောင်တို့၊ ဧတေ-အဲဒီကိုယ်တော်တို့
 သည်၊ န ဘိက္ခု-ရဟန်းများ မဟုတ်ကြကုန်၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ-ပရိဗ္ဗိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့ပြောပြီ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ န ဘိက္ခု-န်၊ ဣတိ-ဤသို့ ငြင်းခုံ ၍၊ အမ္ဘတံ-
 အလောင်းအစားကို၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ အထ-ပြုပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ သော
 ဥပါသကော-သည်။ ဥပဂတေ-အနီးသို့ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့ကို၊ သဗ္ဗာနိတွာ-
 ကောင်းစွာသိ၍၊ (ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများဟု မှတ်မိ၍) ဥဇ္ဈာယတိ ၊ပေ၊ [အညတရ
 ဘိက္ခုဝတ္ထု လွယ်ပြီ။] ☸

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ (“ကုက္ကုစွာယန္တိ” ဌီစပ်) ဂိလာနသေဝ-ဂိလာနရဟန်းအား
 သာ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဆတ္တံ-ကို၊ အနုညာတံ-တော်မူအပ်ပြီ၊ အဂိလာနသ-
 ဂိလာနမဟုတ်သော ရဟန်းအား၊ နော အနုညာတံ၊ ဣတိ-သို့တွေး၍၊ အာရာမေ-
 ဌိလည်းကောင်း၊ အာရာမူပစာရေ-အာရာမိ၏ ဥပစာဌိလည်းကောင်း၊ ဆတ္တံ ဓာရေ
 တံ ကုက္ကုစွာယန္တိ ၊ပေ၊ အဂိလာနေနပိ ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ အညတရော ဘိက္ခု
 သိက္ခာယ-ဆိုင်း၌၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဥဋ္ဌိတွာ-ထည့်၍၊ ဒဏ္ဍေ-ဒုတ်၌၊ အာလဂ္ဂိတွာ-
 ချိတ်၍၊ ဝိကာလေ-၌၊ အညတရေန-သော၊ ဂါမဒ္ဒါရေန-ရွာတံခါးဖြင့်၊ အတိက္ကမ
 တိ-ကျော်သွား၏၊ (ဖြတ်သွား၏)၊ မနုဿာ (“အနုပတိတွာ” စသည်၌ စဉ်းငယ်
 ဆိုက်၍ “မုဋ္ဌိသု”ဌီစပ်) အယျော-အမောင်တို့၊ ဧသ (ဧသော) စောရော-ဤ
 သူခိုးသည်၊ ဂစ္ဆတိ-သွားနေ၏၊ အဿ-ထိုသူခိုး၏၊ အသိ-သန်လျက်သည်၊ ဝိဇ္ဇော
 တလတိ-တောက်ပ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ အနုပတိတွာ-အစဉ်လိုက်၍၊ ဂဟေ
 တွာ-ဖမ်းယူ၍၊ သဗ္ဗာနိတွာ-ကောင်းစွာသိ၍၊ (ရဟန်းမှန်းသိ၍)၊ မုဋ္ဌိသု-လွတ်လိုက်
 ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဒဏ္ဍသိက္ခံ-ဒုတ်နှင့်ဆိုင်းကို၊ ဓာရေသိကံ-ဆောင်သလော၊ ဣတိ-
 ဤသို့မေးပြီ ၊ပေ။

ဒဏ္ဍသမ္ပတိ-ဒုတ် (တောင်ဝေး)ကို ကိုင်နိုင်ကြောင်းသမ္ပတိကို၊ ဒါတံ အနု
 ဇာနာမိ။ [၄ တောင်ရှိသော ဒုတ်ကိုသာ သမ္ပတိရမှ ကိုင်ဆောင်ရ၏၊ ထို့ထက်
 တိုသော၊ ရှည်သော ဒုတ်ကိုကား ဂိလာန အဂိလာနရဟန်းအားလုံးအား သမ္ပတိ
 မရဘဲလည်း အပ်၏။] သိက္ခာသမ္ပတိဝတ္ထု၊ ဒဏ္ဍသိက္ခာသမ္ပတိဝတ္ထုတို့ လွယ်ပြီ။

၂၇၃။ ရောမန္တကော-စားမြို့ပြန်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊
 ရောမန္တိတွာ ရောမန္တိတွာ-စားမြို့ပြန်၍ စားမြို့ပြန်၍၊ အဇ္ဈောဟရတိ-မျိုး၏၊ ဘိက္ခု
 ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ (ကိ)၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝိကာလေ-၌၊ ဘုဉ္ဇတိ ၊ပေ၊ ဧသော ဘိက္ခု-
 သည်၊ အစိရံ- မကြာမြင့်သောကာလ၌၊ ဂေါယောနိယာ-နွားမျိုးမှ၊ စုတော-စုတေခဲ့
 ၏၊ ရောမန္တကဿ-စားမြို့ပြန်တတ်သော ရဟန်းအား၊ ရောမန္တနံ-စားမြို့ကို၊ ဗဟိမုခ
 ဒ္ဒါရံ-ခံတွင်းအပြင်ဘက်သို့ နိဟရိတွာ-ထုတ်ဆောင်၍၊ န အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗံ-မစားမျိုး
 ရာ ၊ပေ၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော - ဝိနည်းတရားသည်၊
 (ဌိတော-စာည်၏) တထာ-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်၏၊ (ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏)။

၂၇၄။ အညတရဿ ပူဂဿ သံဃဘတ္တံ ဟောတိ။ (အမွပေသိကာဝတ္ထု၌ အနက်
 ပေးခဲ့ပြီ။) ဘတ္တဂ္ဂေ-၌၊ ဗဟုသိတ္တာနိ-များစွာသော ဆွမ်းလုံးတို့ကို၊ ပကိရိယံသု-
 ဖရိဖရဲ၊ ဖြန့်ကြဲအပ်ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ (ကိ) ကထံဟိ-ကြောင့် ၊ပေ၊ သြဒနေ-
 ဆွမ်းကို၊ ဒိယျမာနေ-ပေးအပ်သော်၊ သက္ကစ္ဆံ-ကောင်းစွာပြု၍၊ (လေးလေးစားစား)

န ပဋိဟေဿန္တိနာမ-မခံယူကြရကုန်တုံဘိသနည်း၊ ဧကမေကံ-တစ်လုံးတစ်လုံး
သော၊ သိတ္ထိ-ဆွမ်းလုံးသည်၊ ကမ္မသတေန-အလုပ်ပေါင်းများစွာဖြင့်၊ (များစွာ
အလုပ်လုပ်မှ)၊ နိဋ္ဌာယတိ-ပြီး၏ ၊ပေ၊ ယံ-အကြင်ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ ဝါ-ကို၊
(ဒါယကေဟိ-တို့သည်)၊ ဒီယမာနံ-လောင်းလှူအပ်စဉ်၊ ပတတိ-အောက်ကျ၏၊
တံ-ကို၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဂဟေတွာ-ကောက်ယူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အနုဇာနာမိ တံ-
ထို ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါယကေဟိ-တို့သည်၊ ပရိစ္စတ္တံ-စွန့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။

၂၇၄။ ဒီယေဟိ၊ နခေဟိ-လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့ဖြင့်၊ ပိဏ္ဏာယ စရတိ၊
အညတရော ဣတ္ထိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ ဧဟိ-လာပါ၊ မေထုနံ ဓမ္မံ-
မေထုန်အကျင့်ကို၊ ပဋိသေဝ-မှီဝဲပါလော၊ ဣတိ-ပြောပြီ၊ ဘဂိနိ-နှမ၊ အလံ-မသင့်၊
ဧတံ-ဤမေထုန်သည်၊ န ကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဂတ္တာနိ၊ ဝိလိခိတွာ-ခြစ်
၍၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ မံ-ကို၊ ဝိပွကရောတိ-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ပြုကျင့်၏၊
ဣတိ-သို့၊ ကုပ္ပံ-(ပရိယာယ်မာယာဖြင့်) ပြုအပ်သော အသံကို၊ ကရိဿာမိ-အံ့၊
ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ မနုဿာ ဥပဓာဝိတွာ-အနီးသို့ ပြေးလာ၍၊ တံ
ဘိက္ခု-ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ-ဖမ်းယူကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ နခေ-၌၊ ဆဝိမ္မိ-အရေကိုလည်း
ကောင်း၊ လောဟိတမ္မိ-သွေးကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသာသံ-မြင်ကြကုန်ပြီ၊ ဒီသ္မာန-
ကြောင့်၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ ဣမိဿာယေဝ ဣတ္ထိယာ-၏သား၊ ကမ္မံ-တည်း၊
ဘိက္ခု-သည်၊ အကာရကော-ပြုလုပ်သူမဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ တံ ဘိက္ခု
မဉ္ဇိသု။

နခေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ နခံ ဆိန္ဒန္တိ ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌေပိ-နံရံ၌လည်း၊ ယသန္တိ-ပွတ်တိုက်
ကုန်၏၊ အင်္ဂုလိယော-လက်ချောင်းတို့သည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
၊ပေ၊ နခစ္ဆေဒနံ-လက်သည်း ခြေသည်းဖြတ်ကြောင်း ဒါးငယ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊
သလောဟိတံ-သွေးနှင့်တကွဖြစ်သော၊ နခံ ဆိန္ဒန္တိ ၊ပေ၊ မံသပ္ပမာဏေန-အသား၏
ပမာဏအားဖြင့် ၊ပေ၊ ဝိသတိမဋ္ဌံ-နှစ်ဆယ်သော လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့၏
အဖျားချောအောင် ပွတ်တိုက်မှုကို၊ ကာရာပေန္တိ ၊ပေ၊ မလမတ္တံ-ချေးမျှကို၊ အပကမ္ပိ
တုံ-ဆွဲငင်ခြင်း (ထုတ်ပစ်ခြင်းငှာ) အနုဇာနာမိ။

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ဧကသေ-တို့ကို၊
ဩရာပေတုံ-အောက်သို့ ချခြင်းငှာ၊ (ရိတ်ခြင်းငှာ) ဥဿဟန္တိ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏လော၊

ကမ္မသတေန။ ။ ကမ္မသတေနာတိ ဧတ္ထ သတသဒ္ဓေါ အနေက ပရိယာယော၊ အနေ
ကေန ကမ္မေနာတိ အတ္ထော၊ မဟတာ ဥဿာဟေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-သာရတ္ထ၊ နိဋ္ဌာယတိ၌
နိပုဗ္ဗ+ဌာဓာတ်+ဒိဝါဒိယပစ္စည်းတည်း။

ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ ၊ပေ၊ ခုရံ-သင်တုန်းကိုလည်းကောင်း၊ (ဒါးကိုလည်းကောင်း)၊ ခုရသိလံ-သင်တုန်းသွေးစရာ ကျောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုရသိပါဠိကံ-သင်တုန်းထည့်စရာ အိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နမတကံ-သင်းတုန်းကိုရစ်ပတ်ကြောင်း အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ခုရဘဏ္ဍံ-သင်တုန်းနှင့်စပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ အနုဇာနာမိ။

မသယံ-မုတ်ဆိတ်ကို၊ ကပ္ပိပေန္တိ-ကတ်ကျေးဖြင့် ဖြတ်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဝဗ္ဗာပေန္တိ-တိုးပွားကြစေကုန်၏၊ (ရှည်စေကြကုန်၏) ဂေါလောမိကံ-သိုး၏မုတ်ဆိတ်နှင့်တူသော မုတ်ဆိတ်ကို၊ ကာရာပေန္တိ၊ စတုရသံ-၄ ထောင့်ရှိသော မုတ်ဆိတ်ကို ၊ပေ၊ ပရိမုခံ-(မျက်နှာ၏ ရှေ့ရှု အောက်အရပ်ဖြစ်သော) ရင်သို့ရောက်အောင် မုတ်ဆိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ထားမှုကို။ [ရှေးနိဿယ၌ “ရင်မွေးရိတ်ခြင်း” ဟု ပေး၏။] အမုဒုကံ-ရင်မွေး အရေးအသားထားမှုကို၊ ကာရာပေန္တိ၊ ဒါဠိကံ-ကြင်စွယ်ကို (နှုတ်ခမ်းမွေးကို)၊ ထပေန္တိ-ထားကြကုန်၏၊ သမ္မာဓေ-ကျဉ်းသော အရပ်၌၊ လောမံ-အမွေးကို၊ သံဟရာပေန္တိ-ပယ်ရှားစေကြ (ရိတ်စေကြ) ကုန်၏။

သမ္မာဓေ၊ ဝဏော-အနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးသည်၊ န သန္တိဋ္ဌတိ-ကောင်းစွာမတည် ၊ပေ၊ အာဗာဓာပစ္စယာ-အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ၊ ကတ္ထရိကာယ-ကတ်ကျေးဖြင့်၊ ကေသေ-တို့ကို၊ ဆေဒါပေန္တိ-ဖြတ်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဒီယာနိ၊ နာသိကာလောမာနိ-နှာခေါင်းမွေးတို့ကို၊ ဓာရေန္တိ ၊ပေ၊ သက္ခရိကာယပိ-ကျောက်စရစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဓုသိတ္ထကေနပိ-ပျား ဖယောင်းဖြင့်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဂါဟာပေန္တိ-ယူစေကြကုန်၏၊ (ကျောက်ခဲ၊ ပျား ဖယောင်းတို့ကို ကပ်နေအောင်လှိမ့်၍ ယူစေကြသည်) သဏ္ဍာသံ-မွေးညှပ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ပလိတံ-ဆံပင်ဖြူကို၊ ဂါဟာပေန္တိ။

၂၇၆။ ကဏ္ဍဂူထကေဟိ-နဖာချေးတို့သည်၊ ကဏ္ဍာ-နားတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ထကိတာ-ပိတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ ကဏ္ဍမလဟရဏီ-နားချေးကို ဆောင်ယူကြောင်း နဖာကလော်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ [ဥစ္စာဝစ ကဏ္ဍမလဟရဏီယဝတ္ထုသည် ဥစ္စာဝစ သတ္တကဒဏ္ဍဝတ္ထုနှင့် တူ၏။]

၂၇၇။ ဗဟံ-များစွာသော၊ လောဟဘဏ္ဍံ-ကြေးနီဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ ကံသဘဏ္ဍံ-ကြေးဖြူ၊ ကြေးဝါဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိစလံ-စုဆောင်းအပ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ မနုဿာ ၊ပေ၊ ပသိတွာ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ (ကို)၊ ကထံဟိ ၊ပေ၊ ကံရိသန္တိနာမ-တုံဘိသနည်း၊ ကံသပတ္တရိကာ သေယျထာပိ-ကြေးဘဏ္ဍာကို ဖြန့် ၂ခင်းရောင်းချသော ကုန်သည်တို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဇ္ဈာယန္တိ) ၊ပေ၊ အဉ္စနိမ္မိ-မျက်စဉ်းကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္စနိသလာကမ္မိ-မျက်စဉ်းတံကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍ

မလဟရဏိမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနမတ္တမ္ပိ - အဖျား၌ဖွဲ့တပ်ကြောင်းဖြစ်သော အခွေးမျှကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကစ္စာယန္တိ-ကုက္ကစ္စပြုကြကုန်၏။

သံဃာဋီပလ္လတ္တိကာယ-သင်္ကန်းကို ထက်ဝန်းကျင်ပတ်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ နိဿိဒန္တိ သံဃာဋီယာ-၏။ ပတ္တာ-အနားပတ်တို့သည်၊ လူဇန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏။ ပေ၊ အာယောဂေန-အာယောဂပတ်နှင့် (ဖွဲ့ပတ်ကြောင်း အဝတ်ပြားဖြင့်) ဝိနာ-ကင်း၍၊ ဖာသု-ချမ်းသာသည်။ န ဟောတိ ၊ပေ၊ တန္တကံ-ရက်ကန်းစင်အငယ်ကိုလည်းကောင်း။ [အယောဂပတ်ခေါ်သော အဝတ်ပြားကို ရက်ခြင်းအကျိုးငှာပြုလုပ်အပ်သော ရက်ကန်းစင်အငယ်အစားတည်း။] ဝေမကံ-လက်ခတ်အငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋံ-လိပ်တုံးကိုလည်းကောင်း၊ (ရက်အပ်ပြီးကို လိပ်ဖို့ရန် သစ်သားလုံးကို လည်းကောင်း) ["ဝဋ္ဋံ" ဟုလည်း မှုကွဲရှိ၏။] ["ဝေမကံ ဝဋ္ဋံ" နေရာ၌ "ဝေမံ, ကဝဋ္ဋံ" ဟုလည်း ပါဠိရှိ၏။ "ကဝဋ္ဋံ-ချပ်" ဟုလည်း ပေး၏။] သလာကံ-(ရက်သော အခါ၌ အလယ်ကြား၌ ထားအပ်သော) ဝါးခြမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တန္တဘဏ္ဍကံ-ရက်ကန်းဘဏ္ဍာ အဝယ်စားကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ရှေးနိဿယ၌ "တန္တကံ-ရက်သော အာယောဂပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေမံ-လက်ခတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ယက်မကို လည်းကောင်း၊ ကဝဋ္ဋံ-ချပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သလာကံ-ကြေးတံဝါးကို လည်းကောင်း" ဟု ပေး၏။]

၂၇၈။ အကာသဗန္ဓနော-ခါးပန်းကြိုးမရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)။ (ခါးပန်းကြိုး မပန်း မှု၍။) ဂါမံ, ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ။ (ကာယ-ကိုယ်ကို+ဗန္ဓန-ဖွဲ့ ချည်ကြောင်းကြိုး၊ အပေါင်းကာယဖြင့် အစိတ်ဖြစ်သောခါးကိုယူပါ။) တဿ-ထို ရဟန်း၏။ ရထိကာယ-ရထားလမ်း၌၊ အန္တရဝါသကော-သင်းပိုင်သည်၊ ပတသိတ္ထ-လျှောက်ပြီ၊ မနုဿာ, ဥက္ကဋ္ဌိ-ကြွေးကြော်မှုကို၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဥစ္စာဝစာ နိ-အကြီး၊ အငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ (အကောင်းအဆိုး ဖြစ်ကုန်သော) ကာယဗန္ဓနာ နိ-တို့ကို၊ ကလာဗုကံ-များစွာသောကြိုးကလေးတို့ကို စုပေါင်း၍ပြုအပ်သော ခါးပန်း ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဉ္စဘကံ-ရေမြေ၏ ဦးခေါင်းသဏ္ဍာန်ပြုအပ်သော ခါးပန်း ကိုလည်းကောင်း၊ မုရဇံ-မရိုးစည်သဏ္ဍာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ မဒ္ဒဝီဏံ-ဆောက်လုံးသဏ္ဍာန် ပြုအပ်သော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓာရေန္တိ ၊ပေ၊ ဒွေ-၂ မျိုးကုန်သော၊ ကာယဗန္ဓနာနိ-တို့ကို၊ ပဋိကံ-ခါးပန်းပြားကိုလည်း ကောင်း၊ သူကရန္တကံ-ဝက်၏ အူနှင့်တူသော ခါးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ကာယဗန္ဓနဿ-၏။ ဒသာ-အမြိတ်အဆာတို့သည်၊ ဇီရန္တိ-ဆွေးမြေ့ကုန်၏။ မုရဇံ-မရိုးစည်သဏ္ဍာန်ပြုအပ်သော အမြိတ်အဆာကိုလည်းကောင်း၊ မဒ္ဒဝီဏံ-ဆောက် လုံးသဏ္ဍာန် ပြုအပ်သော အမြိတ်အဆာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ (ခါးပန်း

☞

ကြိုး၏ အဖျား၌ရှိသော ကြိုးကလေးများကို “ဒသာ” ဟု ခေါ်၏။ ထို ဒသာများ မပြတ်လွယ်အောင် ဤ ၂ မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ခါးပန်းကြိုး ၏ အဖျား၌ရှိသော ကြိုးကလေးများကို ဖွတ်မြီးထိုး၍ ထားကြသည်။)

အန္တော-အနားစွန်းသည်၊ ဇီရတိ၊ သောဘနံ-တင့်တယ်အောင် ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ (ပတ်ပတ်လည် နခမ်းအနားလုံးကို ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း)။ [“သင်္ကန်းတလုပ်ချုပ် သဏ္ဍာန်ချုပ်ခြင်း၊ ဝါ-ဖွတ်မြီးထိုးခြင်း၊ ဝါ-ပြောင်းနံသဏ္ဍာန် ထိုးခြင်း” ဟု ရှေးနိဿယပေး၏။] ဂုဏကံ-မရိုးစည်သဏ္ဍာန်ချုပ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ (အထပ်ထပ်ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း)၊ အနုဇာနာမိ၊ ကာယဗန္ဓနဿ- ၏၊ ပဝနန္တော-ကွင်း၏အစွန်းသည်၊ ဇီရတိ၊ ဝိဓံ-ခါးပန်းသီးကို၊ (အလယ်၌ ထိုး ဖောက်အပ်သော အပေါက်ပါသော ခါးပန်းသီးကို)၊ အနုဇာနာမိ။ [ဥစ္စာဝစဝိဓ ဝတ္ထု၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

၂၇၉။ အာယသ္မာ အာနန္တော-သည်၊ လဟုကာ-ပေါ့ကုန်သော၊ သံဃာ ဋီယော-သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍ ၊ပေ၊ ပါဝိသိ၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ-သည်၊ သံဃာဋီယော-တို့ကို၊ ဥက္ခိပိယိသု-မြှောက်အပ်ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဂဏ္ဍိကံ-အနားပတ်သီး ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသကံ-အနားပတ်ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ (ဥစ္စာ ဝစ ကဏ္ဍိကဝတ္ထု လွယ်ပြီ။) ဂဏ္ဍိကမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသကမ္ပိ-ကိုလည်း ကောင်း၊ စိဝရေ-၌၊ အပေန္တိ-တပ်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဂဏ္ဍိကဖလကံ-အနားပတ်သီး တပ်စရာ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ပါသကဖလကံ-အနားပတ်ကွင်းတပ်စရာ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဂဏ္ဍိကဖလကမ္ပိ ၊ပေ၊ အန္တော-အစွန်၌၊ အပေန္တိ၊ ကောဋ္ဌော-အလျား အနားပတ်သည်၊ ဝိဝရိယတိ-ပွင့်သွား၏။ (ကွာသွား ၏)၊ ဂဏ္ဍိကဖလကံ-ကို၊ အန္တေ-၌၊ အပေတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ ပါသကဖလကံ- ကို၊ သတ္တဂုံလံဝါ-လက်ခုနှစ်သစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂုံလံဝါ-လက်ရှစ်သစ် ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သြဂါဟေတွာ-အောက်သို့ယူစေ၍၊ (အတွင်းသို့ဆုတ်၍)၊ အပေတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဂဏ္ဍိကဖလက၊ ပါသကဖလက။ ။ ဂဏ္ဍိကဖလကံ ပါသကဖလကန္တိ ဧတ္ထ ဒါရုဒန္တာ ဒိမယေသု ဖလကေသု (သစ်သား၊ ဆင်စွယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အပြားတို့၌) ဂဏ္ဍိကပါသကာနိ အပေတွာ စိဝရေ ထပေတုံ အနုညာတံ၊ ကောဋ္ဌော ဝိဝရိယတိတိ အနုဝါ တော (အလျားအနားပတ်သည်) ဝိဝရိယတိ၊-ဝိမတိ၊ ယခုအခါ၌ကား သစ်သားပြား၊ ဆင်စွယ် ပြားတို့အစား အဝတ်ပြားကို တပ်ထားကြသည်။

၂၈၀။ (ဂိဟိနိဝတ္ထံကို ဟတ္ထိသောဏ္ဍကံ ၊ပေ၊ သတဝလိကံဟု သရုပ်ဖော်သည်။ ဤပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကင်္ခါဘာသာဋီကာနှင့် ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။)

ဂိဟိပါရုကံ-လူတို့၏ ခြံနည်း (ရုံနည်း)ကို၊ ပါရုပန္နိ ၊ပေ၊ သံဝေလ္လိကံ-အောက်ပိုးကြိုက်ခြင်းကို၊ ဝါ-ခါးတောင်းကြိုက်ခြင်းကို၊ နိဝါသေန္တိ ၊ပေ၊ ရညော-၏၊ မုဏ္ဍဝဋ္ဋိ သေယျထာပိ-လက်ဝှေ့သမား၊ အလုပ်သမား စသူတို့ကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ (ဥဇ္ဈာယန္တိ)။

၂၈၁။ ဥဘတောကာဇံ- ၂ ဖက်၌ ဝန်ရှိသော ထန်းပိုးကို ဟရန္တိ ၊ပေ၊ ဧကတောကာဇံ-တစ်ဖက်၌ ဝန်ရှိသော ထန်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ အန္တရာကာဇံ-အကြား၌ ဝန်ရှိသော ထန်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ သီသဘာရံ-ဦးခေါင်းဖြင့် ရွက်အပ်သော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဋီဘာရံ-ခါးဖြင့် ထန်းဆောင်အပ်သော (ခါးစောင်းတင်အပ်သော) ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩလမ္ပကံ-လက်ဖြင့် တွဲလွဲဆွဲအပ်သော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

၂၈၂။ ဒန္တကဋ္ဌံ-ဒန်ပူကို၊ နခါဒန္တိ-မခဲစားကြကုန်၊ မုခံ-ပါးစပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဒန္တကဋ္ဌဿ-ကို၊ အခါဒနေ-မခဲစားခြင်း၌၊ အာဒိနဝါ-အပြစ်တို့သည်၊ ဣမေ ပဉ္စ-တို့တည်း၊ အစက္ခယသံ-မျက်စိ၏ အစီးအပွားမဟုတ်သည်၊ (မျက်စိမှိုလွယ်သည်) ဟောတိ၊ မုခံ ဒုဂ္ဂန္ဓံ ဟောတိ၊ ရသဟရဏိယော-အရသာကိုဆောင်တတ်သော အကြောမတို့သည်၊ န ဝိသုဇ္ဈန္တိ-မစင်ကြယ်ကုန်၊ ပိတ္တံ-သည်းချေသည်လည်းကောင်း၊ သေမှံ-သလိပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ (အစာကို) ပရိယောနန္ဓတိ-မြှေးယှက်၏၊ အဿ-ထို ဒန်ပူ မစားသူအား၊ ဘတ္တံ-ထမင်းသည်၊ န ဆာဒေတိ-မဆာ။ [အရသာမရှိ-ဟူလို။] ၊ပေ၊ ဣမေ ပဉ္စ-တို့တည်း။ [သုက္ကပက္ခ၌ လွယ်ပြီ။]

ဒိယာနိ၊ ဒန္တကဋ္ဌာနိ-တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ တေဟေဝ (တေဟိ+ဧဝ)-ထို ဒန်ပူတို့ဖြင့် ပင်၊ သာမဏေရံ-ကို၊ အာကောဋ္ဌေန္တိ-ခေါက်ကြကုန်၏ ၊ပေ၊ အဋ္ဌင်္ဂုလပရမံ-လက်ရွှစ်သစ် အလွန်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဒန္တကဋ္ဌံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ အတိမဋ္ဌာဟကံ-အလွန်သေးငယ်သော၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ကို၊ ခါဒန္တဿ-ခဲလသော်၊ ကဏ္ဍေ-လည်ချောင်း၌၊ ဝိလဂ္ဂံ-ငြိကပ်နေသည်၊ ဟောတိ ၊ပေ၊ စတုရင်္ဂုလိပစ္ဆိမံ-လက် ၄ သစ် နောက်ဆုံးအတိုင်းအရှည်ရှိသော ၊ပေ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၈၃။ ဒါယံ-တောမီးကို၊ အာလိမ္ပေန္တိ-မီးဖြင့် လိမ်းကျံစေကြကုန်၏၊ (တောမီးရှိစေကြကုန်၏) ၊ပေ၊ ဒဝဗ္ဗာဟကာ သေယျထာပိ-တောမီးတိုက်သူတို့ကဲ့သို့ပါတကား ၊ပေ၊ ဝိဟာရာ-တို့သည်၊ တိဏဂဟနာ-မြက်တို့ဖြင့် ရွတ်ထွေးကုန်သည်။

ဟောန္တိ၊ ဒဝဉာဟေ-တောမီးသည်၊ ဒယုမာနေ-လောင်လသော်။ (ဒဟဓာတ်+ဒိဝါဒိ
ယပစ္စည်း+ကတ္တာဟော မာနပစ္စည်း။) ဝိဟာရာ-တို့ကို၊ ဒယုန္တိ-လောင်အပ်ကုန်၏
၊ပေ၊ ပဋ္ဌဂ္ဂိ-မီးကြိုကို၊ (ဆန့်ကျင်ဘက်မီးကို-ကြိုတင်၍ ရှိ၊ အပ်သောမီးကို) ဒါတုံ-
ငှာလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တံ-အကာအကွယ်ကို၊ ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စာ
ယန္တိ။

၂၈၄။ ရုက္ခံ-ကို၊ အဘိရုဟန္တိ-တက်ကြကုန်၏၊ ရုက္ခာ-မှ၊ ရုက္ခံ-သို့၊ သင်္ကမန္တိ-
ပြောင်းရွှေ့ကြကုန်၏၊ [သစ်ပင်တစ်ပင်မှ တစ်ပင်သို့ ကူးကြသည်-ဟူလို။] ၊ပေ၊
မက္ကဋ္ဌာ သေယုထာပိ-မျောက်တို့ကဲ့သို့ပါတကား ၊ပေ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊
ဟတ္ထိ-ဆင်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌာတိ-ထကြွ၏၊ (လိုက်၏)၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ ရုက္ခမူလံ-
သစ်ပင်၏ အနီးအောက်သို့၊ ဥပဓာဝိတ္တာ-ရှေးရှုပြေးဝင်၍၊ ကုက္ကုစ္စယန္တော-လျက်၊
ရုက္ခံ န အဘိရုဟိ-မတက်၊ သော ဟတ္ထိ-သည်၊ အညေန-အခြားလမ်းဖြင့်၊ အဂမာ
သိ-သွားပြီ ၊ပေ၊ ကရဏိယေ-(ထင်းခြောက်ချိုးခြင်းစသော) ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊
သတိ-သော်၊ ပေါရိသံ-တစ်ရပ် တစ်သူအတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်၊ ရုက္ခံ အဘိရုဟိ
တုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ ဝါ-ဘေးရန်ပေါ်ရာ အခါ
တို့၌၊ ယာဝဒတ္ထံ-အလိုရှိတိုင်း၊ (ရုက္ခံ၊ အဘိရုဟိတုံ-ငှာလည်းကောင်း) အနုဇာနာမိ။

၂၈၅။ ယမေဋ္ဌ ကေကုဋ္ဌာနာမ-ယမေဋ္ဌ၊ ကေကုဋ္ဌတို့မည်သော၊ ဒွေဘိက္ခု၊
ဘာတိကာ-ညီနောင်တို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏဇာတိကာ-ဗြာဟ္မဏဇာတ် ရှိကုန်သည်၊
ကလျာဏာဝါစာ-ကောင်းသော စကားလုံးရှိကုန်သည်၊ ကလျာဏဝါက္ကရဏာ-
ကောင်းသော စကားသံရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ [ကလျာဏဝါက္ကရဏပုဒ်ပြီးပုံကို
ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]
၊ပေ၊ ဘန္တေ၊ ဧတရဟိ-ယခုအခါ၌၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ နာနာနာမာ-အမျိုးမျိုးသော
အမည်ရှိကုန်သည်၊ နာနာဂေါတ္တာ-အမျိုးမျိုးသော အနွယ်ရှိကုန်သည်၊ နာနာဇစ္စာ-
အမျိုးမျိုးသော ဇာတ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) နာနာကုလာ-အထူးထူးသောအမျိုးမှ၊
(နိက္ခမိတ္တာ) ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်၏၊ (ရဟန်းပြုပါကုန်၏)၊
တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သကာယ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိရုတ္တိယာ-ပြောဆိုအပ်
သော စကားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဘုရားရှင်၏စကားတော်ကို၊ (ပါဠိတော်ကို) ဒုသေန္တိ-
ဖျက်ဆီးကြပါကုန်၏၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ မယံ-တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ကို၊ ဆန္ဒသော-ဆန်းအား
ဖြင့်၊ အာရောပေမ-တင်ကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-န်ပြီ ၊ပေ။

၂၈၆။ လောကာယတံ-လောကာယတကျမ်းကို၊ (လူအများ၏စီးပွားကို အား
မထုတ်လိုကြောင်း ကျမ်းကို) ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ယူကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ၊
လောကာယတေ-၌၊ သာရဒဿာဝီ-အနှစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသည်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-

ဤတရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိ-ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိ-စည်ပင်ခြင်း သို့၊ ဝေပုလ္လံ-ပြန်ပြောသူ၏အဖြစ်ကို၊ အာပဇ္ဇေယျအပိနု-ရောက်ရာသလော၊ ဣတိ- ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ ဧတံ-ဤသို့ ရောက်နိုင်ခြင်းသည်၊ နောဟိ-မသင့်ပါ၊ (မဖြစ်နိုင်ပါ)၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ ဣမသ္မိ- ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ သာရ ဒဿာဝိ-အနှစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူသည်မူလည်း၊ လောကာယတံ-ကို၊ ပရိယာပုဏေယျ အပိနု-သင်ယူရာအံ့လော၊ (သင်ယူမည်လော)၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ၊ ဧတံ- ဤသို့ သင်ယူခြင်းသည်၊ နောဟိ-ပါ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဝါစေန္တိ-ဆိုစေကြကုန်၏၊ (ပို့ချ ကြကုန်၏)။

၂၈၇။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ-သုဂတိလမ်း မောက္ခလမ်းတို့၏ ဖိလာ ကန့်လန့်ဖြစ်သော အတတ်ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ ၊ပေ၊ ဝါစေန္တိ။

၂၈၈။ ဘဂဝါ-သည်၊ မဟတိယာ-သော၊ ပရိသာယ-သည်၊ ပရိဝုတော-ခြံရံ အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဓမ္မံ၊ ဒေသေန္တော-တော်မူစဉ်၊ ခိပိ-ချေဆတ်တော်မူပြီ၊ (ဟပ်ချိုး ဟူသော ချီသံကို ပြုတော်မူပြီ) ဘိက္ခု၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဇီဝတု-သက်တော် ရာကျော် ရှည်တော်မူပါစေ သတည်း၊ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇီဝတု-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ-မြင့်တက်သော အသံကို၊ မဟာသဒ္ဓံ-ကျယ်သော အသံကို၊ အကံသု၊ တေန သဒ္ဓေန-ထိုအသံသည်၊ ဓမ္မကထာ-တရားစကားတော်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အန္တရာ (အန္တရိတာ)-ခြားကွယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခိပိတေ-ချေဆတ်ရာ၌၊ ဇီဝါတိ-ဇီဝဟူ၍၊ (အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေသတည်းဟူ၍) ဝုတ္တော-ဆိုအပ် သည်၊ (သမာနော-သော်) တပုစ္စယာ-ထို ဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဇီဝေယျဝါ အပိနု-အသက်ရှည်ရာသလော၊ မရေယျဝါ အပိနု-သေရာသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ ဧတံ-ဤသို့ အသက်ရှည်ခြင်း (သို့မဟုတ်) သေခြင်းသည်၊ နောဟိ-မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ခိပိတေ-ချေဆတ်ခြင်းကြောင့် (ချေဆတ်ရာအခါ၌) ၊ပေ၊ နာလပန္နိ-ပြန်၍ စကားမဆိုကြကုန် ၊ပေ၊ ဝုစ္စမာနာ-ဆိုအပ်ပါကုန်လျက်၊ နာလ ပိဿန္တိနာမ-န်ဘိသနည်း ၊ပေ၊ ဇီဝထ ဘန္တေတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စမာနေန-ပြောဆို အပ်သောရဟန်းသည်၊ (အပြောခံရသော ရဟန်းသည်) စိရံ ဇီဝါတိ-စိရံဇီဝဟူ၍၊ (ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှည်ပါစေ ဟူ၍) ဝတ္တံ-ပြန်၍ဆိုခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

၂၈၉။ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ နိသိန္နော ဟောတိ၊ အညတရေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ လ သုဏံ-ကြက်သွန်ဖြူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ခါယိတံ-ခဲစားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ သော- သည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ လသုဏဂန္ဓေန-ကြက်သွန်ဖြူနဲ့သည်၊ မာဗျာဗာမိယိသု-မနှိပ်

စက်အပ်ပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 တစ်ခုသောအရပ်အစွန်၌၊ နိသီဒိံ၊ ပေ၊ ယံ-အကြင်အစာကို၊ ခါဒိတွာ-၍၊ ဝါ-
 ကြောင့်၊ ဧဝရူပါယ-သော၊ ဓမ္မကထာယ-မှ၊ ပရိဗာဟိယော-အပ ပြုအပ်သည်၊
 အဿ-၏၊ တံ-ထိုအစာကို၊ ခါဒိတဗ္ဗံ အပိနု-ခဲစားထိုက်သလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ၊
 စတံ-ဤသို့ ခဲစားခြင်းသည်၊ နောဟိ-ပါ၊ ဣတိ-န်ပြီ၊ ဥဒရပါတာဗာဓော-ဝမ်း၌
 ဖြစ်သော လေနာသည်၊ ဟောတိံ၊ ပေ။

၂၉၀။ အာရာမေ-၌၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ ပဿာဝံ-ကျင်ငယ်ကို၊
 ကရောန္တိ၊ အာရာမော-သည်၊ ဒုဿတိ-ပျက်စီး၏၊ ပဿာဝကုမ္ဘိ-ကျင်ငယ်စွန့်စရာ
 အိုးကို၊ (ခွက်ကို)၊ ပေ၊ ဒုက္ခံ-စွာ၊ နိသိန္နာ-ထိုင်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ) ပဿာဝံ
 ကရောန္တိ၊ ပေ၊ ပဿာဝပါဒုကံ-ကျယ်ငယ်စွန့်ရာ၌ ခြေနင်းခုံကို၊ ပေ၊ ပဿာဝပါဒ
 ကာ-တို့သည်၊ ပါကဋ္ဌာ-ထင်ရှားကုန်သည်၊ (အကာမရိကုန်သည်) ဟောန္တိ၊ ပဿာဝံ
 ကာတံ၊ ဟိရိယန္တိ-ရှက်ကုန်၏၊ [ပါကာရ ၃ မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။] ပဿာဝ
 ကုမ္ဘိ၊ အပါရုတာ-မပိတ်အပ်သည်၊ (အပိတ်မရှိသည်) ဟောတိံ၊ ပေ၊ အပိဓာနံ-
 အပိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ။

၂၉၁။ ဝစ္စကရဏဝတ္ထု၌ “ဝစ္စကူပံ-ကျင်ကြီးစွန့်စရာ တွင်းကို၊ အနုဇာနာမိ။
 [ဝစ္စကူပဿ ကူလံ ဘိဇ္ဇတိမှစ၍ အာလမ္မနဗာဟံတိုင်အောင် ဥဒပါနဝတ္ထု၌
 အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] အန္တေ-ကျင်ကြီးတွင်း၏အစွန်၌၊ နိသိန္နာ၊ ပေ၊ ပရိပတန္တိ-လိမ့်ကျ
 ကုန်၏၊ ပေ၊ သန္တရိတွာ-ခင်း၍၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဆိဒ္ဓံ-အပေါက်ကို၊ ကတွာ၊ ပေ၊ အနုဇာ
 နာမိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ-၌၊ ပဿာဝံ ကရောန္တိ၊ ပေ၊ ပဿာဝဒေါဏိကံ-ကျင်ငယ်စွန့်စရာ
 စကျင်းကို၊ (မြောင်းကို)၊ အနုဇာနာမိ၊ အဝလေခနကဋ္ဌံ-ကျင်ကြီးကို ခြစ်ပစ်ကြောင်း
 ဒုတ်သည်၊ (ကနုတ်သည်)၊ န ဟောတိံ၊ ပေ၊ အဝလေခနပိဋ္ဌရော-ကနုတ်ထည့်စရာ
 ပုံးသည်၊ န ဟောတိံ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်ထူး မရှိပါ။]

၂၉၂။ ဇရာဒုဗ္ဗလော-သည်၊ (ဟုတွာ) ဝစ္စံ ကတွာ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တော-ထလသော်၊
 ပရိပတတိ-သဲကျသွား၏၊ ပေ၊ ဩလမ္မကံ-ဆွဲကိုင်ကြောင်းတန်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊
 ပရိဝေဏံ-သည်၊ စိက္ခလ္လံ ဟောတိံ။ (ဤ၌ ပရိဝေဏံဟူသည် ကျောင်းကိုကာရထား

ဗျာဗာဓိယီသု၊ ဗျာဗာဒိယီသု။ ။ မာ ဘိက္ခု၊ ဗျာဗာဓိယီသုတိ လသုဏဂန္ဓေန ဘိက္ခု။
 မာ ဗာဓိယီသု-ဝိမတိ၊ ဤဒီကာ၌ သံဝဏ္ဏနာ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ၂ မျိုးလုံးပင် ကတ္တုရုပ် ရှိသော်
 လည်း နှိပ်စက်ခြင်း အနက်ဟော ဗာဓိဓာတ်သည် ဘူဝါဒိ ဂဏိကဖြစ်ရကား ကတ္တုရုပ် မဖြစ်နိုင်၊
 “ဗျာဗာဓိယီသုတိ၊ ပေ၊ ဗျာဓိယီသု” ဟု ကမ္မရုပ်သာ ဖြစ်နိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် “မာ ဗျာဗာဓိယီ
 သု-မနှိပ်စက်အပ်ပါစေကုန်လင့်” ဟု ပေးလိုက်ပါသည်၊ ဤ၌ “စေ” ဟူသော အနက်သည်
 တောင်းတခြင်းအနက်တည်း။

သောအရပ် မဟုတ်၊ ဝစ္စကုဋ်၌ ကာရံထားအပ်သော အကာအရံတည်း။) ၊ပေ၊
အာစမနကုမ္ဘိ-သန့်သက်ရေအိုးသည် ၊ပေ၊ အာစမနသရာဝကော-သန့်သက်ရေ
ခွက်သည်၊ န ဟောတိ ၊ပေ။

၂၉၃။ ဧဝရူပံ အနာစာရံ အာစရန္တိ ၊ပေ၊ ဝိဝိဓမ္မိ အနာစာရံ အာစရန္တိ တိုင်
အောင် ကမ္မက္ခန္ဓက၊ ပဗ္ဗာဇနိယကံ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဓမ္မော-ဝိနည်းတရားတော်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တထာ-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ပြုစေထိုက်
၏၊ (ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏)။

အာယသ္မန္တေ ဥရုဝေလကဿပေ-အရှင်ဥရုဝေလကဿပသည်၊ ပဗ္ဗဇိတေ-
ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်လသော်၊ (ရဟန်းပြုလသော်၊) သံဃဿ-၏၊ ဗဟံ-သော၊
အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ကိ-သော၊ (လောဟဘဏ္ဍံ)
ကို၊ အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ကိ-သော၊ (လောဟ
ဘဏ္ဍံ) အနုညာတံနုခေါ-ခွင့်မပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ပေ၊ဣတိ ဤသို့
သောအကြံသည်၊ အဟောသိ-ပြီ ၊ပေ၊ ပဟရဏိ-ပုတ်ခတ်ကြောင်းလက်နက်ကို၊
ထပေတွာ-ချန်ထား၍၊ သပ္ပံ-သော၊ လောဟဘဏ္ဍံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာသန္နိ-
လက်ရှစ်သစ်ထက် မြင့်သောအခြေရှိသော၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂ-အခြေ၌ ခြင်္သေ့၊ သစ် ကျားစသော သားရဲရုပ်ရှိသော ပလ္လင်ကို
လည်းကောင်း၊ ဒါရုပတ္တိ-လည်းကောင်း၊ ဒါရုပါဒုကံ-သစ်သားခြေနင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ထပေတွာ-၍၊ သပ္ပံ-သော၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊
ကတကဉ္စ-ပဒုမ္မာကြာချပ် သဏ္ဍာန်ရှိသော ခြေပွတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘကာရိ
ကဉ္စ-အိုးထိန်းသည်တို့၏ ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ ထပေတွာ-၍၊ သပ္ပံ-သော၊
မတ္တိကာဘဏ္ဍံ-မြေညက်ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ပဉ္စမော-သော၊

ရဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓကော-တည်း။

တသုဒ္ဓါနဂါထာ နိဿယ

[ဤဥဒ္ဓါန်း၌ အကျဉ်းမျှပေးအပ်သောပုဒ်တို့ကို ဝတ္ထုအကျယ်

အတိုင်း အနက်ဆိုပါ။]

တဿ-ထို ခုဒ္ဓကဝတ္ထုက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ဥဒ္ဓါန်းကား၊ ရုက္ခေ-၌ လည်းကောင်း၊
၊ပေ၊ အဋ္ဌာနေ-၌လည်းကောင်း၊ (ဥဒ္ဓိသေန္တိ)၊ ဂန္ဓသုတ္တိယာ-သစ်မျောက်လက်၊
ကျောက်မှုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂယ-ကိုယ်အချင်းချင်းယူ၍ (ကပ်၍) လည်း
ကောင်း၊ (ဥဒ္ဓိသေန္တိ)၊ မလ္လကော-ဂွေဝန်း၊ ကစ္ဆ-ဝဲနာ၊ ဇရာ-အိုသောရဟန်း၊ ပုထု
ပါဏိကာ-လက်ဖြင့်ချေးတွန်းခြင်း၊ ဝလ္လိကာ ၊ပေ၊ နဓာရယေ-မဆောင်ရာ၊ ကဋ္ဌိ-
ခါးစည်းကြိုး၊ သြဝဋ္ဌိ-လက်ကောက်၊ ဟတ္ထာဘရဏံ-လက်တန်ဆာ၊ မုဒ္ဒိကာ-လက်
စွပ်။

ဒီဃေ-ရှည်သောဆံပင်၊ ကောစ္ဆေ-ဝက်မှင်ဘီး၊ ဖဏေ-ဆင်စွယ် အစရှိသော
ဘီး၊ ဟတ္ထေ-လက်ဘီး၊ သိတ္တာ-ဖယောင်းနှင့်ရောစပ်အပ်သောဆီ၊ ဥဒကတေ
လကေ- ရေနှင့်ရောစပ်အပ်သောဆီ၊ အာဒါသုဒပတ္တဝဏာ-မှန်၊ ရေခွက်၌ မျက်နှာ
ကိုကြည့် ခြင်း၊ အနာကိုကြည့်ခြင်း၊ အာလောပေါမ္မဒ္ဒစုဏ္ဏနာ-မျက်နှာကိုလိမ်းကျံ
ခြင်း၊ ပွတ်တိုက်ခြင်း၊ အမှုန့်ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်း၊ လဉ္ဇေန္တိ-မှန်ကူပြောက်စသည်တို့
အမှတ် တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ကြကုန်၏၊ အင်္ဂရာဂံ-အင်္ဂါကြီးငယ်ကို တပ်မက်ဖွယ်ရှိအောင်
ပြုခြင်း၊ မုခရာဂံ-ခြင်း၊ တဒုဘယံ-ထို ၂ ပါးစုံကိုပြုခြင်း၊ စက္ခုရောဂံ-ဂါ၊ ဝိရဂ္ဂံ-
တောင်ထိပ်ပွဲ၊ အာယတံသရ-ရှည်သောအသံ၊ ဗာဟိယံ-ပြင်ပ၌ အမွှေးရှိသော
သားမွှေးခြုံထည်ကို ဆောင်ခြင်း။

အမ္မပေသိ-စိတ်၊ သကလေဟိ-အလုံးစုံသော သရက်သီး၊ အဟိ-မြွေကိုခံရ
သော ရဟန်း၊ ဆိန္ဒိ-အင်္ဂါဇာတ်ကိုဖြတ်၍၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသပိတ်၊ ဥစ္စာဝစာ-အမြတ်
အယုတ်ဖြစ်သော သပိတ်တို့၊ ပတ္တမူလာ-သပိတ်ခြေ၊ သုဝဏ္ဏော-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်ပြီး
သော သပိတ်ချေဝန်း၊ ဗဟလာ-တူသောသပိတ်ခြေဝန်း၊ ဝလီ-အတွန်းရှိသော
သပိတ်ခြေဝန်း။ (“ဝလီ-လှုပ်သော သပိတ်ခြေဝန်း” ဟု မူကွဲရှိ၏။) စိတြာ-ဆန်း
ကြယ်သောသပိတ်ခြေဝန်းတို့၊ ဒုဿတိ-၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-ရှိ၏၊ ဥက္ခေ-နေပူ၌ထားခြင်း၊
ဘိဇ္ဇေသု-နိဗ္ဗိ၊ မိမိယာ-အတွင်းအကျည်အစွန်၌ ထားခြင်း ၊ပေ၊ မာဠု-သပိတ်စင်၊
ကုဏ္ဍောလိကာယ-အိုး။

ထဝိကာ-သပိတ်အိတ် ၊ပေ၊ ခိလေ-နံရံစသည်၌ စိုက်ထားအပ်သောငုတ်
၊ပေ၊ ပဏာမနာ-တွန်းခြင်း၊ တုမ္မ-ဗူးအုံ၊ ယဋ္ဌိ-အိုး ၊ပေ၊ ဝိပ္ပလိ-ဆုတ်ခြင်း၊ ဒဏ္ဍာ-
အရိုး တပ်အပ်သောဒါးငယ်၊ သောဝဏ္ဏံ-ရွှေဒါးငယ်ရိုး၊ ပတ္တေ-ကြက်တောင်ဖြင့်
ချုပ်ခြင်း၊ ပေသိ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်ချုပ်ခြင်း၊ နာဠိကာ-အပ်ကျည်တောက်။

၂၃

ကိဏ္ဍ-တဆေး၊ သတ္တု-နန္ဒင်းနှင့် ရောစပ်အပ်သောမုန့်မုန့်၊ သရိတ်-ကျောက်
မုန့်၊ မဇ္ဇသိတ္တံ-ပျားဖယောင်းဆီ၊ သိပါဠိကံ-အိတ်၊ ဝိကဏ္ဍ-အနားမညီ၊ ဗန္ဓိ-ဖွဲ့ခြင်း၊
ဝိသမံ-မညီမညွတ်သောအရပ်၊ ဆမာ-မြေ၊ ဇိရ-ဆွေးမြေ၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊
ကုဠိမ္မံ-အတိုင်းအရှည်တိုင်းကြောင်း ထန်းရွက်စသည် ၊ပေ၊ အဓောတလ္လံ-မဆေး
အပ်သောခြေ၊ စိုစွတ်သောခြေ ၊ပေ၊ ဝိတ္ထကံ (အာဝေသနဝိတ္ထကံ)-အိတ်၊ပေ၊
ဗဒ္ဒကာ-ပုခုံး၌ ဖွဲ့ကြောင်းကြိုး၊ (ပုခုံးလွယ်)။

အဇ္ဈောကာသေ-ခေါင်၊ နိစဝတ္ထု-နိမ့်သောအကျည်၊ စယော-အကျည် ၃
မျိုး၊ ဝိဟညရေ-ပင်ပန်းကုန်၏၊ တိဏစုဏ္ဍ-သည်၊ ပရိပတိ-ပြု၊ ဥလ္လိတ္တအဝလိတ္တကံ-
ကို၊ (အနုညာသိ-ခွင့်ပြုတော်မူပြီ) သေတံ-ဖြူသော အဆင်းကိုလည်းကောင်း
၊ပေ၊ ပါဠိကံ-လက်ငါးချောင်းရာထင်အောင် ပြုမှုကိုလည်းကောင်း၊ စီဝရဝံသံ-
ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇံ-သက်န်းလှန်းစရာ ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာယကော-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာသိ။

ဥဇ္ဈိတွာ-စွန့်၍၊ ပက္ကမန္တိ၊ ကထိနံ-သည်၊ ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ ဝိနိဝေဌိယတိ-ပြေ၏၊
ကုဠေပိ-နံရံ၌လည်း၊ ပတ္တေန-ဖြင့်၊ အာဒါယ-၍၊ ဂစ္ဆရေ-သွားကြကုန်၏၊ ထဝိကာ-
ဆေးထည့်စရာအိတ်၊ ဗန္ဓသုတ္တံ-ဖွဲ့ချည်ကြောင်းချည်၊ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ-
၍၊ ဥပါဟနထဝိကန္တ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ သုတ္တံ (အနုညာသိ)၊ မဂ္ဂေ-၌၊ ဥဒကံ-
သည်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်၊ ပရိသာဝနစောဠကံ-ပုဝါရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဠုတ္ထ
ပရိသာဝနံ-ဒုတ်ချောင်းရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမကရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊
(အနုညာသိ)၊ ဒွေ ဘိက္ခု-တို့၊ မုနိ-သည်၊ ဝေသာလီ-သို့၊ အဂမာ-ကြွတော်မူပြီ၊
ဒဏ္ဍံ (ဒဏ္ဍပရိသာဝနံ)-ဒုတ်တန်းရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သြတ္ထရကံ-ရေ၌
လွှမ်းအပ်သော ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ-ထို ဝေသာလီမြို့၌၊ ပရိသာဝနံ-
ရေစစ်ကို၊ အနုညာသိ။

မကသေဟိ-မှတ် ခြင်၊ ပဏီတေန-မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်၊ ဗဟ္တာဗာဓာ-နံ၏၊
ဇီဝကော-ဇီဝက၊ စင်္ဂမနဇန္တာယရံ-အိမ်၊ ဝိသမေ-ရပ် ၊ပေ၊ ဝေဒိကံ-ဝရံတာ။
(အဇ္ဈောကာသေမှစ၍ စီဝရရဇ္ဇတိုင်အောင် လွယ်ပြီ။) ဥစ္စဝတ္ထကံ-မြင့်သော
အကျည် ရှိသည်ကို၊ ကရေ-ပြုရာ၏၊ စယော ၊ပေ၊ ဝဠု-တံခါးရွက်တပ်စရာတိုင်
၊ပေ၊ သူစိ-ကျည်ငယ်၊ ယဠု-ကျည်မ၊ တာဠုစ္ဆိဒ္ဓံ-ပေါက်၊ အာဝိဠုနံ-ဆွဲငင်စရာ
အပေါက်၊ ရဇ္ဇကံ-ဆွဲငင်စရာကြိုး။

မဏ္ဍလံ-ဝန်းဝိုင်းသောအကျည်၊ ဓမ္မနေတ္တံ-မီးခိုးထွက်စရာ အပေါက်၊ မဇ္ဈေ-
အလယ်အရပ်၊ မုခမတ္တိကာ-မျက်နှာလိမ်းစရာမြေညက်၊ ဒေါဏီ-မြေညက်
ထည့်စရာစကျင်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ-၏၊ ဒဟတိ-၏၊ ဥဒကဌာနံ-ရေထားရာအရပ်၊ သရာ
ဝကံ-ရေခွက်ငယ်၊ န သေဒေတိ-စေ၊ စိက္ခလ္လ-ရှိ၏၊ ဓောဝိ-ရေဆေးခြင်း၊ နိဒ္ဒမနံ-

၂၆

ရေထုတ်ပြန်ကို၊ ကရေ-ပြုရာ၏။ ပိဋ-ဇရုံးအိမ်၌ခင်းအပ်သော အင်းပျဉ်၊ ကောဋ္ဌ
ကေ-မုခ်၊ ကမ္မ-ခပ်သိမ်းသောအမှု။ (ဥစ္စဝတ္ထုကဖြစ်အောင် ပြုမှုမှစ၍ ပဉ္စပါဠိက
ပြုမှုတိုင်အောင်ကို “ကမ္မ” ဟု ဆိုသည်။) မရုမ္မာ-ကျောက်ပြုတ်၊ သိလာ-ကျော်ချပ်
(ကျောက်ပြင်)၊ နိဒ္ဒမနံ-ပြွန်။

နဂ္ဂါ-အဝတ်မဆည်း၊ အချည်းအနီးသော ရဟန်းတို့၊ ဆမာယ-မြေ၊ ဝဿန္တေ-
မိုးရွာလသော်၊ တဟိ-ထို ရေချိုးရာအရပ်၌၊ တယော-နိသော၊ ပဋိစ္ဆာဒိ-အကွယ်
အကာတို့၊ ဥဒါပါနံ-ရေတွင်း၊ လုဇ္ဇတိ-၏၊ နိစံ-နိမ့်သောအကျယ်၊ ဝလ္လိယာ-ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကာယဗန္ဓုနေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ဝါဟေန္တိ)၊ တုလံ-မောင်း၊ ကရ
ကဋ်-စက်သီး။ [“ကရကဋ်” ဟု ရှိသည်မှာ မကောင်း၊ ဝတ္ထုအကျယ်၌ “ကဋ်ကဋ်”
ဟု ရှိခဲ့သည်။] စက္ကံ-ရေငင်စက်၊ ဗဟုဘာဇနာ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ လောဟဒါရုစမ္ပဒဏ္ဍံ-သံ
ဖြင့်ပြုအပ်သော အိုး၊ သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သောအိုး၊ သားရေပိုင်း၊ သာလာ-ရေ
တွင်း စရပ်၊ တိဏံ-မြက်မှုန်ကျခြင်း၊ အပိဓာနံ-အပိတ်။

ဒေါဏိ-ရေစကျင်း၊ စန္ဒနိ-ပြင်အခင်း၊ ပါကာရံ-တံတိုင်း၊ စိက္ခလ္လံ-၏၊ နိဒ္ဒမနေ
န-ပြွန်၊ သီတိဂတံ-အေးသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ပုရာဏံ-ရေဟောင်း၊ နိလ္လေ
ခဏံ-အိမ်၊ စတုမာသံ-လေးလ၊ သယန္တိ၊ နမတကံ-အဝတ်အခင်း၊ န ဓိဋ္ဌဟေ-
အဓိဋ္ဌာန်မတင်ရာ၊ အာသိတ္တကံ-ကြေးနီ ငွေဖြင့်ပြုအပ်သောပအုပ်၊ မဋ္ဌောရိကံ-
ခြေ၊ ဘုဇ္ဇန္တိ-တစ်ခွက်တည်း စားကုန်၏။ ဧကံ-တစ်ခုသော ညောင်စောင်း၌၊ တု
ဝဋ္ဌေယျံ-နိ၏။

ဝမော-ဝမုလိစ္ဆဝီ၊ ဟေမိ-ဓောမိမင်းသား၊ န အက္ကမိ-မနင်း၊ ယဋ်-အိုးငယ်၊
ကတကံ-အိုးခြမ်း၊ သမ္ပဇ္ဇနီ-စည်း၊ သက္ခရံ၊ ပေ၊ တာလဝဏ္ဍံမကသံ-ခြင်နှင်ယပ်၊
စာမရီ-စာမရီသားမြီးယပ်၊ ဆတ္တံ-ထီး၊ ဝိနာ-ထီးကိုကြည့်၍၊ အာရာမေ-၌၊ သိက္ကာယ-
နှင့်၊ သံဟ၊ သမ္ပတိ-သည်၊ တယော-တို့တည်း။

ရောမ-စားမြို့ပြန်သောရဟန်း၊ သိတ္တာ-ဆွမ်းလုံးကျခြင်း၊ ဒီယာ၊ နခါ-တို့၊
ဆိန္ဒန္တိ-နိ၏။ အင်္ဂုလိကာ-တို့သည်၊ ဒုက္ခာ-နိ၏။ သလောဟိတံ-သွေးနှင့်တကွဖြတ်
ခြင်း၊ ပမာဏံ-အသားပမာဏအားဖြင့်ဖြတ်ခြင်း၊ ဝီသတိ-၂၀ သော ခြေသည်း
လက်သည်းကို အပြေအပြစ်ပြုမှု၊ ဒီယကေသတာ-ရှည်သောဆံပင် ရှိသူ၏အဖြစ်၊
ခုရသိလံ-သင်ဓုန်းသွေးကျောက်၊ သိပါဠိကံ၊ ပေ၊ ခုရဘဏ္ဍကံ။ [သိက္ခာပုဒ် အကျယ်
အတိုင်း ပေးပါ။]

မသယံ-ကို၊ ကပေန္တိ-နိ၏။ ဝမေန္တိ-နိ၏။ ဂေါလောမိ-မေး၌ သိုး၏မုတ်ဆိတ်နှင့်
တူသော မုတ်ဆိတ်ကိုပြုစေခြင်း၊ စတုရဿကံ-၄ ထောင့်ရှိသော မုတ်ဆိတ်ကိုပြု
စေခြင်း၊ ပရိမုခံ အမုဒုကံ။ (သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းပေးပါ။) ဒါဋ္ဌိ-ကျင်စွယ်၊ သမ္မာဓ
သံဟရေ-ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်၌ အမွေးကိုပယ်နှုတ်ခြင်း၊ အာဗာဓာ-အနာရှိ

ခြင်း၊ ကတ္တရိ-ကပ်ကျေးဖြင့် ဆံကိုဖြတ်စေခြင်း၊ ဝဏော-အနာ၊ ဒီယံ-ရှည်သော နှာခေါင်းမွေး၊ သက္ခရိကာယ-ကျောက်ခဲဖြင့်ရစ်၍ နှာခေါင်းမွေးကို ယူစေခြင်း။

ပလိတံ-ဆံဖြူကို နှုတ်စေခြင်း၊ ထကိတံ-နားဖာချေးတို့ဖြင့် ပိတ်၏။ ဥစ္စာ- ဥစ္စာဝစကဏ္ဍမလဟရဏီတို့၊ လောဟဘဏ္ဍံ-သံ၊ ကြေးဘဏ္ဍာ၊ အဥ္ဇနိသဟ-နှင့် တကွ၊ ပလ္လတ္ထိကံ - သင်္ကန်းကိုဖွဲ့၍ နေခြင်း၊ အာယောဂေါ-ပတ်၊ ဝဋ္ဋံ-လိပ်လုံး၊ သလာကံ-ဝါးခြမ်း၊ ဗန္ဓနံ-ခါးပန်း၊ ကလာဗုကံ ၊ပေ၊ သူကရန္တော။ (သိက္ခာပုဒ် အတိုင်း ပေးပါ။) ဒသာ-အဆာတို့သည်၊ မုရဇဝေဏိကာ-မရိုးစည်သဏ္ဍာန်၊ ဆောက်လုံး သဏ္ဍာန် ရှိကုန်၏။ အန္တော-အဆာစွန်း၊ သောဘံ-အနားလိပ်၍ ချုပ်ခြင်း၊ ဂုဏကံ- ဖွတ်မြီးထိုးခြင်း၊ ပဝနန္တောပိ-သည်လည်း၊ ဇီရတိ-၏။

ဂဏ္ဍိကာ-အနားပတ်သီး၊ ဥစ္စာဝစာ-အယုတ်အမြတ်ဖြစ်သော အနားပတ်သီး၊ ဖလကံ-အနားပတ်သီးတစ်စရာ အပြား၊ အန္တေပိ-အစွန်၌တပ်ခြင်း၊ သြဂါဟေ- အတွင်းသို့ ဆုတ်၍တပ်ခြင်း၊ ဂိဟိဝတ္ထံ-လူတို့၏ဝတ်ခြင်း၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍံ ၊ပေ၊ သတဝလိ။ (သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းပေးပါ။) ဂိဟိပါရုတပါရပံ-လူတို့၏ ခြံနည်းကိုခြံခြင်း၊ သံဝေလ္လိ-ခါးတောင်းကျိုက်ခြင်း၊ ဥဘတောကာဇံ- ၂ ဖက်၌ဝန်ရှိသော ထမ်းပို့ကို ထမ်းခြင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ပူ၊ အာကောဋ္ဌနေ-ခေါက်ခြင်း၊ ကဏ္ဏေ-လည်းချောင်း၌၊ ဝိလဂ္ဂံ- ငြိကပ်ခြင်း၊ ဒါယံ-တောမီးတိုက်ခြင်း၊ ပဋ္ဌဂ္ဂံ-မီးကြို၊ ရုက္ခဟတ္ထိနာ-သစ်ပင်တက်ခြင်း၊ ဆင်လိုက်ခြင်း။

ယမေဋ္ဌေ-ယမေဋ္ဌေ၊ ကေကုဋ္ဌ ရဟန်း ၂ ပါး၊ လောကာယတကံ-လောကာ ယတကျမ်းကို၊ ပရိယာပုဏိသု-သင်ယူကုန်ပြီ၊ ဝါစယံ-ပို့ချကုန်ပြီ၊ တိရုတ္တာနကထာ- သုဂတိလမ်း၊ မောက္ခလမ်းတို့၏ ဖီလာဖြစ်သော စကားဟူသော၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်၊ ခိပိ-ချေဆတ်တော်မူပြီ၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာကို အလိုရှိခြင်း၊ ခါဒိ-ကြက်သွန်ဖြူကို ခဲစား ပြီ၊ ဝါတာဗာဓော-လေနာ၊ ဒုဿတိ-အာရမ်းပျက်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-၏၊ ဒုက္ခပါဒုကာ- ဆင်းရဲစွာနေရခြင်း၊ ခြေနင်း၊ ဟိရိယန္တိ-ရှက်ကုန်၏၊ အပါရု-အပိတ်မရှိ၊ ဒုဂန္ဓော- ၏၊ တဟံ တဟံ-၌၊ ကရောန္တိ-ကျင်ကြီးကို ပြုကြကုန်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော-၏၊ ကူပံ- သည်၊ လုဇန္တိ-ပျက်၏၊ [ဝစနဝိပလ္လာသ။] ဥစ္စဝတ္ထု-ကျည်၊ စယေန-စယ ၃ မျိုး။

သောပါနာလမ္ပဏဗာဟာ-တို့၊ အန္တေ-ကျင်ကြီးတွင်း၏ အစွန်၌ နေ၍ ကျင်ကြီးစွန်ခြင်း၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲစွာစွန်ရခြင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ-ကျင်ကြီးတွင်း၏ပြင်ပ၌ ကျင်ငယ် စွန်ရခြင်း၊ ဒေါဏိ-ကျင်ငယ်စွန်စရာမြောင်း၊ ကဋ္ဌံ-ကနုတံ၊ ပိဋ္ဌရော-ကနုတံပုံး၊ အပါရုတော-အပိတ် မရှိ၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိ-ကျင်ကြီးစွန်စရာအိမ် (ကုဋ္ဌိ)၊ ကဝါဋ္ဌံ-တံခါးရွက်၊ စီဝရဝံသ - သင်္ကန်းလှန်းစရာ ဝါး၊ ရုဇ္ဈံ - သင်္ကန်းလှန်းစရာကြိုး။ [ဝတ္ထုအတိုင်း ပေးပါ။] ဇရာဒုဗ္ဗလ-ဇရာကြောင့် အားမရှိသောရဟန်း၊ ပါကာရံ-တံတိုင်း။

ကောဋ္ဌကေစာပိ-မုခိ၊ တထေဝ-သာလျှင်၊ မရမ္ပ-ကျောက်ပြုတ်၊ ပဒရသိလာ-
ကျောက်ချပ် (ကျောက်ပြင်)၊ သန္တိဋ္ဌတိ-ရေတည်နေ၏၊ နိဒ္ဒမနံ-ရေထုတ်ပြွန်၊ ကုမ္ဘိဇ္ဇာ
ပိ-သန့်သက်ရေအိုး၊ သရာဝကံ-သန့်သက်ရေခွက်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲစွာ သန့်သက်ရေ
ဆေးရခြင်း၊ ဟိရိ-ရှက်ခြင်း၊ အပိဓာနံ-အပိတ်၊ အနာစာရဉ္စ-ကိုလည်း၊ အာစရံ-
ကျင့်ကြကုန်ပြီ။

ပဟရဏိ-ကို၊ ထပယိတွာ-ကြည်ထား၍၊ လောဟဘဏ္ဍံ-ကို၊ အနုညာသိ-ပြီ၊
အာသန္တိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပါဒုကံ-သစ်သား၊ ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထပ
ယိတွာ-၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ဒါရမယံ-သော၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ မဟာမုနိ-မြတ်သောဘုရားရှင်
သည်၊ အနုညာသိ၊ ကတကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘိကာရဉ္စ-အိုးထိန်းသည်တို့၏
ဥစ္စာဖြစ်သော မြေကုဋီကိုလည်းကောင်း၊ ထပယိတွာ-၍၊ သဗ္ဗမ္ပံ-သော၊ မတ္တိကာ
ဘဏ္ဍံ-ကို၊ အနုကမ္ပကော-ရဟန်းတို့ကို စီးပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော၊
တထာဂတော-သည်၊ အနုညာသိ။

ယဿ ဝတ္ထုဿ-အကြင်ဝတ္ထုကို၊ နိဒ္ဒေသော-အကျယ် ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ပုရိ
မေန-ရှေးဝတ္ထုနှင့်၊ ယဒိသမံ-အကယ်၍ တူအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တမ္ပိ-ထိုဝတ္ထုကိုလည်း၊
သံခိတ္တံ-အကျဉ်းချုံးအပ်၏၊ ဥဒ္ဓါနေ-၌၊ တံ-ထို ချုံးထားအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ နယ
တော-နည်းအားဖြင့်၊ ဝိဇာနိယာ-သိရာ၏၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကေ-ခုဒ္ဒကဝတ္ထု
က မည်သော၊ ဝိနယေ-ဝိနည်းပါဠိတော်၌၊ ဝတ္ထုနိ-ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဒသသတာ-
တစ်ရာ တစ်ဆယ်တို့တည်း။

ဝိနည်းနိရ်ဇာ အပူဇော်ခံထိုက်ပုံ။ ။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကော စေဝ-သူတော်
ကောင်းတရား၏ တည်တံ့ခြင်းကို အလိုရှိထသော။ (“သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကာမောစ” ဟု
ရှိလျှင်လည်း ဂရုလဟု အတူပင်ဖြစ်၏။) ပေသလာနံ-သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော
ရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ-ချီးမြှောက်တတ်ထသော၊ သုသိက္ခိတော-ဆရာအထံ၌
ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော အကျင့် (သိက္ခာ) ရှိထသော၊ ဟိတစိတ္တော-သာသနာ
တော်၏ စီးပွားနှင့်စပ်ယှဉ်သော စိတ်ရှိထသော။ (သာသနာတော်၏ စီးပွားကို
လိုလားသော စိတ်ရှိထသော။) သုပေသလော-လွန်စွာသီလကို ချစ်မြတ်နိုးထသော၊
ပဒီပကရဏော-ဉာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်ထသော၊
မီရော-ပညာရှိထသော၊ ဗဟုသုတော-များသောသုတရှိထသော။ (ပရိယတ်၊ ပဋိ
ဝေဓ ၂ မျိုးလုံး၌ သုတရှိမှ ဗဟုသုတအစစ်ဖြစ်၏။) ဝိနယဓရော-ဝိနည်းကိုဆောင်
သော ရဟန်းသည်၊ ပူဇာရဟော-ရဟန်းရှင်လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏၊ ပူဇော်မှုကို ခံယူ
ထိုက်၏။

ဣတိ-တသုဒ္ဓါနစကားရပ်၊ အပြီးသတ်တည်း။

၆-သေနာသနက္ခန္ဓက နိဿယ

ပိဟာရာနုဇာနကထာ

၉၅၄။ တေန သမယေန ।ပေ၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ။ (သမထက္ခန္ဓက၊ အရှင်ဒဗ္ဗဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) တေန သမယေန-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ သေနာသနံ-ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာသည်၊ ဝါ-ကို၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သေးသည်၊ (ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သေးသည်)-ဟောတိ၊ တေ စ ဘိက္ခု-တို့သည်လည်း၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ အရညေ-ကုပ်လုပ်လေးတာ၊ အပြန်ငါးရာဝေးသော တော၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေ-တောင်၌လည်း ကောင်း၊ ကန္ဓရာယံ-ချောက်၌လည်းကောင်း၊ ဂိရိဂူဟာယံ-တောင်တစ်လုံးဝယ် ဥမင် သဖွယ်ဖြစ်သော ဂူ၊ တောင် ၂ လုံးတို့၏ အကြားဖြစ်သော ဂူ၌လည်းကောင်း၊ သုသာနေ-သုသာန်၌လည်းကောင်း၊ ဓနပတ္ထေ-တောကြီးမြိုင်ဗွေ၊ သစ်ပင်တွေဖြင့်၊ ရှုတ်နေသော တောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောကာသေ-၌လည်းကောင်း၊ ပလာလပုဗ္ဗေ-ကောက်ရိုးပုံ၌လည်းကောင်း၊ ဝိဟရန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ ကာလသေဝ-စောစော၌ပင်၊ တတော တတော-ထိုထိုအရပ်မှ၊ အရညာ ।ပေ၊ ပလာလ ပုဗ္ဗာ-မှလည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကေန-သော၊ အဘိက္ကန္တေန ।ပေ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု-ရှိကုန်သည်၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နာ (ဟုတ္တာ) ဥပနိက္ခမန္တိ-ထွက်လာကြကုန်၏။ [ဤ ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို သီလက္ခန်ပါဠိတော် သာမညဖလသုတ် နိဿယ၊ ပဏီတတရ သာမညဖလကထာ၌ အကျယ်ပေးထားပြီ၊ ပါသာဒိကေန စသည်တို့ကိုလည်း ကမ္မက္ခန္ဓက၊ ပဗ္ဗာဇနီယကံ၌ ပေးခဲ့ပြီ။]

တေန သမယေန-ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကော-ရာဇဂြိုဟ်၌နေသော၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ ကာလသေဝ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ ရာဇဂဟကော၊ သေဋ္ဌိ-သည်၊ တေ ဘိက္ခု-တို့ကို ।ပေ၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္န-န်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပနိက္ခမန္တိ-ထွက်လာသည်တို့ကို၊ အဒ္ဓသာ-မြင်ရပြီ၊ ဒိသ္မာန-ကြောင့်၊ အဿ-ထိုသူဌေး၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ ပသီဒိ-ကြည်လင်ပြီ၊ ဝါ-ကြည်ညိုပြီ၊ အထ-ကြည်ညိုရာ ထိုအခါ၌ ।ပေ၊ အဝေါစ (ကိ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတို့ကို၊ သစေ ကာရာပေယျံ-အကယ်၍ပြုစေအံ့၊ (ဆောက်လုပ်စေအံ့၊ ဧဝံသတိ)၊ မေ-၏၊ ဝိဟာရေသုတို့၌၊ ဝသေယျာထ-နေကုန်ရာပါအံ့လော၊ ဣထိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဂဟပတိ-အိမ်ရှင်သူကြွယ်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝိဟာရာ-တို့ကို၊ န အနုညာတာ-ခွင့်ပြု တော်မူအပ်ကုန်သေး၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပဋိပုစ္ဆိတ္တာ-တစ်ဖန်မေးပြီး၍၊ မေ-အား၊ အာရောစေယျာထ-ပါကုန်၊ ဣတိ-

ပြီ၊ ဂဟပတိ၊ ဧဝံ-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ ခေါ၊ ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ ပေ၊ ကာရာ ပေတုကာမော-ပြုစေလိုပါ၏၊ ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ-ကျင့်ထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ ဘဂဝါ၊ ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ပဉ္စ-ငါးမျိုးကုန်သော၊ လေဏာနိ- ကိန်းအောင်းရာ အဆောက်အဦးတို့ကို၊ ဝိဟာရံ-၄ ဖက်မိုးအပ်သော ကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ အမုယောဂံ-ဂဠုန်တောင်အလား၊ ၂ ဖက်ထား၍ မိုးအပ်သော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒံ-အထွဋ်တပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ရှည်ကိုလည်း

ဝိဟာရံ။ ။ ဝိဟရန္တိ ဧတ္တာတိ ဝိဟာရော-နေရာ (နေစရာ)ကျောင်း၊ တချို့နေရာ၌ ကျောင်းတိုက်တစ်ရပ်လုံးကို "ဝိဟာရ" ဟု ခေါ်၏၊ ဥပမာ-"ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ" ကဲ့သို့ တည်း၊ အချို့နေရာ၌ ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုသာ "ဝိဟာရ" ဟု ခေါ်၏၊ ဥပမာ-နိသဂ္ဂိယ ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ "ဝိဟာရော နိဝေသနသဒိသော" ကဲ့သို့တည်း။ (ယသို့ ဝိဟာရေတိ ဧတ္ထ ပန ဧကဂေဟမေဝ ဝုတ္တံ-ထိုဋီကာ။) ဤသို့ ဝိဟာရ အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း ယခုမှစ၍ ခွင့်ပြုရသော ဝိဟာရသည် ကျောင်းတစ်ကျောင်းသာ ဖြစ်သင့်၏၊ ထိုဝိဟာရသည် နေရာ ကျောင်းအားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော သာမညနည် ဖြစ်ရကား၊ အမုယောဂ စသော ဝိသေသနာ မည်မရသော ကျောင်းဟူသမျှကို "ဝိဟာရ" ဟု ခေါ်သည်။

အမုယောဂံ။ ။ အမေန-တစ်ဝက်သော အမိုးနှင့်+ယောဂေါ-ယှဉ်သောကျောင်းတည်း၊ အမုယောဂေါ-ကျောင်း၊ လေးဘက်အမိုး မချဘဲ ဝဲဘက် ယာဘက်၌သာ အမိုးပါသော (ခေါင်စင်း စကြော) အိမ်ကဲ့သို့သော ကျောင်းသည် အမုယောဂမည်၏၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "သပဏ္ဏ ဝက်ဂေဟံ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဤ၌ ဝက်သဒ္ဓါသည် "အတောင်" ဟူသော အနက်ကို မဟော၊ ထောမနိဓိ၌ ဝကြ (ဝက်) သဒ္ဓါသည် "မင်္ဂလာရှိသောအိမ်" ဟူသော အနက်ဟောဟုလည်း ဆို၏၊ ထိုအဆိုနှင့် လျော်၏၊ ထိုအိမ်၏ အပေါ်က အမိုးသည် အတောင် ၂ ဖက် ချထားသော ဂဠုန်ကဲ့သို့ကြည့်ရှု၍ ကောင်းရကား "ဂရုဠသဏ္ဌာနပါသာဒေါတိပိ ဝဒန္တိ" ဟုလည်း ဖွင့်ကြ သည်။

ပါသာဒံ။ ။ "နယနံ မနာနိ ပသီဒန္တိ တကြာတိ ပသာဒေါ၊ ပသာဒေါယေဝ ပါသာဒေါ" နှင့်အညီ မျက်လုံး၊ စိတ်တို့၏ကြည်လင်စရာကောင်းသော အဆောက်အဦးတစ်မျိုးကို "ပါသာ ဒ" ဟု ခေါ်၏၊ ဤနေရာ၌ ပါသာဒ ၂ မျိုးပြထားသောကြောင့် ဟမ္ပိယပါသာဒနှင့် မရောအောင် "ဒီယပါသာဒေါ-အထွဋ်တပ်အပ်သော မြင့်ရှည်သော၊ တချို့အရာ၌ ၂ ဆင့် ၃ ဆင့်မှစ၍ အဆင့်ဆင့်အထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်" ဟု ဖွင့်သည်။

အခြားကျမ်းများ။ ။ ပြုအပ်ခဲ့သော သာရတ္ထဋီကာ၌ "ပါသာဒေါတိ စတုရံသာ ပါသာ ဒေါ-၄ထောင့်ရှိသော ပြာသာဒ်" ဟု လည်းကောင်း၊ "အာယတစတုရံသာ ပါသာဒေါ-အလျား ရှည်သော ၄ထောင့်ပြာသာဒ်" ဟု လည်းကောင်း ဆို၏၊ "၄ထောင့် စပ်စပ်မဟုတ်၊ အလျားရှည်၍ ၄ထောင့်ရှိသော ပြာသာဒ်" ဟူလျှင် သမ္မောဟဝိနောဒနိ ဈာနဝိဘင်္ဂအဋ္ဌကထာ၌ကား "ဒွေ ကဏ္ဍိကာနိ (အထွဋ် ၂ ခုတို့ကို) ဂဟေတွာ ကတော ဒီယပါသာဒေါ" ဟု ဖွင့်၏၊ သုရုစိဇာတ် တော်၌လာသော မဟာပနာဒမင်းသား၏ ပြာသာဒ်သည် အလျား ၉ ယူဇနာရှိ၍ အနံ ၈ ယူဇနာသာ ရှိ၏၊ အထပ် ပေါင်းတစ်ရာ ရှိသတတ်။

ကောင်း၊ ဟမ္မိယံ-အထွဋ်မတပ်အပ်သော ပြဿာဒိဗ္ဗိပြည်းကိုလည်းကောင်း။ [ဒုတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ဂဟံ-လိုက်၊ ဂူကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိဏ္ဍတိ (အာမန္တေသိ)။

☸ အထ-မိန့်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ ဘိက္ခု။ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိ)။ ဂဟပတိ ၊ပေ၊ ယဿ-အကြင်ဆောက်လုပ်စေခြင်း၊ မဆောက်လုပ်စေခြင်း၏၊ ကာလံ-အချိန်ကို၊ မညသိ-သိ၏၊ (တံ-ထိုအချိန်ကို၊ တွမေဝ)၊ ကရောဟိ-လော၊ ဣတိ-နိပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ ဧကာဟေနေဝ-တစ်ရက်တည်းဖြင့်ပင်၊ သဋ္ဌိ-ခြောက်ဆယ်သော၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ-စတည်စေပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ သဋ္ဌိဝိဟာရေ၊ ပရိယောသာပေတွာ-ပြီးဆုံးစေပြီး၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ ဘန္တေ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ မေ-၏၊ သွာတနာယ ၊ပေ၊ အဓိဝါသေတု-ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [“အဓိဝါသေသိ ဘဂဝါ” မှ စ၍ “ဩနိတပတ္တပါဏိ ဧကမန္တံ နိသီဒိ” တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုန္ဒက၊ ဗောဓိရာဇဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဧကမန္တံ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဧတေ ဝိဟာရာ-တို့ကို၊ ပုညတ္ထိကေန-ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော၊ သဂ္ဂတ္ထိကေန-နတ်ပြည်ကိုအလိုရှိသော၊ မေ-သည်၊ ကာရာပိတာ-ဆောက်လုပ်စေအပ်ပါကုန်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အဟံ-သည်၊ ကထံ-လျှင်၊ တေသု ဝိဟာရေသု-တို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ-ကျင့်ထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဆောက်လုပ်စေအပ်ပြီးဖြစ်လျှင်၊ တံ ၊ပေ၊ အာဂတာနာဂတဿ-ဤကျောင်းသို့ ရောက်လာ၊ မရောက်လာသော၊ စာတုဒ္ဓိသဿ-လှည့်လည်ဖို့ရန် အရပ် ၄ မျက်နှာရှိသော၊ (အရပ် ၄ မျက်နှာ၌နေသော)၊ သံဃဿ-၏၊ (အထံ၌)၊ ပတိဋ္ဌာပေဟိ-တည်စေလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ ဧဝံ-ဤအတိုင်းမှန်ပါ၊ ဣတိခေါ ၊ပေ၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

၂၉၅။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ သေဋ္ဌိ-ကို၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အနုမောဒိ-အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်စေတော်မူပြီ၊ ဝါ-ကျောင်းအနုမောဒနာပြုတော်မူပြီ၊ (ကိ)။

ကျောင်းအနုမောဒနာဂါထာ နိဿယ

(ဝိဟာရေ-ယခုအခါ၊ ကောင်းမွန်စွာဖြင့်၊ သဒ္ဓါရွှင်လန်း၊ လှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းသည်၊) သီတံ-အဇ္ဈတ်ဗာဟိ၊ ၂ လီပျက်မှု၊ အအေးဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှံ-တောမီးစသား၊ လောင်သော်ငြားက၊ ရှောင်ရှားရမှု၊ အပူဥတုကိုလည်းကောင်း၊ အမေထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝါဠမိဂါနိစ-ခြင်္သေ့၊ သစ်ကျား၊ စသည်မြားမြောင်၊ ရဲရင့်သော သားကောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သရီသပေစ-ကိုယ်ဖြင့်တွား၍၊ သွားကြမြားမြောင်၊ မြွေကင်းစသောအကောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မကသေစ-သမာဓိဖျက်၊ လွန်နှောင့်ယှက်သည့်၊ ခြင် မှတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သိသိရေစာပိ-သိသိရ

အခါ၊ မိုးလည်းပါသဖြင့်၊ လွန်စွာအေးစေ၊ ဆောင်းတွင်းလေတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ပုဋိယောစ-မကြာ မကြာ၊ ရွာလေ့ရှိသော မိုးရေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဟန္တိ
(ပဋိဟနတိ)-ပူအေးနှစ်ဝ၊ ဘေးမခအောင်၊ နေ့ညပုံသေ၊ တားဆီးနိုင်ပေသတည်း။

☸ တတော (တေန ဝိဟာရေန)-ကြည်ဖြူရွှင်လန်း၊ သဒ္ဓါစွမ်းဖြင့်၊ လှူဒါန်းအပ်
သော ထိုကျောင်းသည်၊ ယောရော-သစ်ပင်မားမတ်၊ ချုံတွေပြတ်အောင်၊ တိုက်ခတ်
ငှေ့ရမ်း၊ အလွန်ကြမ်းသော၊ သဗ္ဗာတော-နွေလအခါ၊ မနေသာအောင်၊ ရံခါခုတိုင်၊
ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော၊ ဝါတာတပေါ-လေပြင်း လေကြမ်း၊ လေသရမ်းနှင့်၊ လောင်ကျွမ်း
လှိုက်ဆူ၊ နေအပူကို၊ ပဋိဟညတိ-ကျောင်းတွင်းခဏ၊ ဝင်လိုက်ရလျှင်၊ နေ့ညပုံသေ၊
တားမြစ်နိုင်ပေသတည်း။

လေဏတ္ထဉ္စ-အာရုံကောင်းဖြင့်၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်ခြင်းအကျိုးငှာ
လည်းကောင်း၊ သုခတ္ထဉ္စ-ဆိုခဲ့သမျှ၊ ဘေးမခသဖြင့်၊ အေးမြချမ်းသာ၊ နေထိုင်ရခြင်း
အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဈာယိတုဉ္စ-သမာဓိမြဲမြဲ၊ ရှုအားသန်သည့်၊ လောကီဈာန်
အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုဉ္စ-ရုပ်နာမ်မွေ့၊ သင်္ခါရ၌၊ နိစ္စစသည်၊ မမိုက်မူး
ဝိပဿနာရှုခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ သံယဿ-စာတုဒ္ဓိသာ၊ အဂတနာဂတ၊
ဘုရားသားကောင်း၊ သံယာတော်အပေါင်းအား၊ (သံယဿ-အရပ် ၄ ပါး၊ မေတ္တာ
ပွား၍၊ တရားဖြင့်ပျော်၊ သံယာတော်အပေါင်းအား၊) ဝိဟာရဒါနံ-အသိအလိမ္မာ၊
ဉာဏ်ပညာနှင့်၊ သဒ္ဓါကောင်းသူ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ အဂ္ဂံ-ထိုထိုဒါန၊ ဟူသမျှထက်၊
ခေါင်ကလွမ်းခြိုး၊ အသားဆုံးဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေန-ကြောင်းကျိုးစုံလင်၊ အတုန်မြင်သည့်၊
ရှင်ပင်ထွဋ်ထား၊ မြတ်ဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏိတံ-သံယုတ္တခေါ်မှန်း၊ နိကာယ်ကျမ်း၌၊
ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပေသတည်း။

တသ္မာဟိ (တသ္မာ ဧဝ)-ထိုသို့ပေါင်းယူ၊ ကျောင်းအလှူက၊ တမူတိုးပွား၊
အကျိုးများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ ပဏ္ဍိတော-ပြောတိုင်းမယုံ၊ ကြောင်းကျိုးစုံ
အောင်၊ ဖုံဖုံဆင်ခြင်၊ ပညာရှင်ဖြစ်သော၊ ပေါသော-လူကြီးသူမ၊ ဟူသမျှသည်၊
အတ္တနောအတ္တံ-ခုရော နောင်ပါ၊ သံသရာဝယ်၊ မှန်စွာပွားတိုး၊ ကိုယ့်အကျိုးကို၊
သမ္ပယံ (သမ္ပယန္တော)-လှမ်းကာအစဉ်၊ မြော်မြင်နိုင်သည်ရှိသော်၊ ရမ္မေ-နှလုံး
မွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ကောင်းကုန်သော၊ ဝိဟာရေ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊ စာချကျောင်း
နှင့်၊ ကျောင်းကြီး ကျောင်းငယ်၊ အသွယ်သွယ်သော ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရယေ-
နေမည့်သံဃာ၊ ရှိနေရာကို၊ ကောင်းစွာရှာဖွေ၊ ဆောက်လုပ်စေရာ၏၊ ဧတ္ထ-ဤသို့
ကြီးကုတ်၊ သပြာထုတ်၍၊ ဆောက်လုပ်အပ်ပြီး၊ ကျောင်းအသီးသီး၌၊ ဗဟုသုတေ-

ပရိယတ်နှင့်၊ ပဋိပတ်တွင်၊ ကျွမ်းကျင်သောအား၊ များသောသုတအရှင်တို့ကို၊ ဝါသယေ-စာပေပို့ချ၊ တရားပြု၍၊ နေ့ညပုံသေ၊ သီးတင်းသုံးစေရာသတည်း။

ဥဇ္ဇဘူတေသု-စိတ်နေစိတ်ထား၊ ရိုးသားဖြူလွင်၊ သူတော်စင်ဖြစ်ကြပေကုန် သော၊ တေသု-မိမိကျောင်းတွင်၊ အစဉ်မွေ့လျော်၊ ထို ဘုန်းတော်ကြီးတို့အား၊ အနန္တ-နံနက်အခါ၊ စားသောက်ရာသည်၊ ရသာ ချိုးချဉ်၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပါနဉ္စ-ညချမ်းအခါ၊ သုံးဆောင်ရာသည့်၊ အဖျော်ယမကာကိုလည်း ကောင်း၊ ဝတ္ထ သေနာသနာနိစ-သင်္ကန်းပရိက္ခရာ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝိပွသန္ဓေန-အထူးကြည်လင်၊ သဒ္ဓါရွှင်သော၊ စေတသာ-ဉာဏ်ရောင်လှူ ဖိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ ဒဒေယျ-သာသနာတည်မှု၊ အရှည်ရှု၍၊ ဝရုစိုက်ကာ၊ ပေးလှူရာသတည်း။

တေ (ထေရာ)-ကျောင်းထိုင်အင်္ဂါ၊ ပြည့်စုံစွာဖြင့်၊ ကျောင်းမှာမွေ့လျော်၊ ထို ဘုန်းတော်ကြီးတို့သည်၊ တဿ (ဒါယကဿ)-ပစ္စည်း ၄ ဖြာ၊ ထောက်ပံ့ကာဖြင့်၊ ကျောင်းမှာမပြတ်၊ ရောက်လာတတ်သော၊ ထိုကျောင်းဒကာ (ကျောင်းအမ) အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခပနုဒနံ-သံသရာ ဒုက္ခ၊ ရှုတ်သမျှကို၊ မုချပိုင်ပိုင်၊ ပယ်နှုတ်နိုင်သော၊ ဓမ္မ- ရုပ်နာမ် ၂ ဖြာ၊ လေးသစ္စာဝယ်၊ မှန်စွာသိကြောင်းတရားကောင်းကို၊ ဒေသေန္တိ- ဒေသနာနည်း၊ ကိုယ်တွေ့နည်းဖြင့်၊ သီးသီးကျန၊ ဟောပြုကြကုန်၏၊ ယံ ဓမ္မ-ရုပ် နာမ်နှင့်စပ်၊ ပရမတ်ကို၊ တပ်အပ်သိကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့သော တရားကောင်းကို၊ သော (ဒါယကော)-တရားအနှစ်၊ တရားစစ်ကို၊ အားသစ်လိုက်နာ၊ ထိုကျောင်း ဒကာ (ကျောင်းအမ)သည်၊ ဣဓ-ဤဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာတော်၌ပင်၊ အညာယ- ကြားနာစဉ်းစား၊ ဘာဝနာပွားသဖြင့်၊ ဉာဏ်အားထိမိ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍၊ အနာ သဝေါ-ဘဝါဘဝ၊ ခွဲမရသည့်၊ အာသဝကုန်ခန်း၊ ရဟန္တာဖြစ်လျက်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ- အနုပါဒိသေသ၊ နိဗ္ဗာနဖြင့်၊ အေးမြငြိမ်းချမ်းရပေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အနု မောဒိ)။

၂၉၆။ မနုဿာ အသောသုံ၊ ပေ၊ ကာရာပေန္တိ၊ တေ ဝိဟာရာ-တို့သည်၊ အကဝါဋ္ဌာ-တံခါးရွက် မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-နံ၏၊ အဟိပိ-မြေတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဝိစ္ဆိကာပိ-ကင်းမြီးကောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတပဒိယောပိ-ကင်း ခြေများတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တိ၊ ပေ၊ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓံ-နံရံအပေါက်ကို၊ ကရိတွာ၊ ဝလ္လိယာပိ-နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဈယာပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကဝါဋ္ဌံ ဗန္ဓန္တိ- ဖွဲ့တုပ်ကြကုန်၏၊ ဥန္တုရေဟိပိ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပစိကာဟိပိ၊ ခလန္တိ- ခဲအပ် (ကိုက်အပ်) ကုန်၏၊ ခယိတဗန္ဓနာနိ-ခဲစားအပ်သော အဖွဲ့အတုပ်ရှိကုန်

သော၊ ကဝါဠာနိ၊ ပတန္တိ-ပြုတ်ကျကုန်၏။ ပိဋသယာတံ ၊ပေ၊ ကဝါဠာ-တို့ကို၊ န ဖုသိယန္တိ-မထိအပ်ကုန်၊ (မစေ့ကုန်) ၊ပေ၊ အာဝိည နန္တိဒ္ဓံ ၊ပေ၊ ကဝါဠာ-တို့ကို၊ န ထကိယန္တိ-မပိတ်အပ်ကုန်၊ (စေ့စေ့စပ်စပ် မပိတ်အပ်၊ မပိတ်နိုင်ကုန်) ၊ပေ၊ ယဋိကံ အနုဇာနာမိ။ [ပိဋသယာတံ စသည်ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက၊ ၂၆၀-စက်မနုသာလာ ဝတ္ထု၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ကဝါဠ-ကို၊ အပါပုရိတံ-ဖွင့်ခြင်းငှာ၊ န က္ကာန္တိ၊ တာဠန္တိဒ္ဓံ-သံကောက် (သော့) ပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ယေဟိ-အကြင် သံကောက် (သော့)တို့ဖြင့်၊ တေ-ထိုတံခါး ရွက်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂါဋေတွာ-ဖွင့်၍၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ရကုန်၏။ တိဏိ (တာနိ) တာဠာနိ-တို့ကို၊ လောဟတာဠ-သံဖြင့်ပြုအပ်သော သံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌတာဠ-သစ်သားသံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသာဏတာဠ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝိဟာရာ၊ အဂုတ္တာ-မလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယန္တကံ-ယန္တယား (သော့ခ လောက်)ကိုလည်းကောင်း၊ သူစိကံ-ကျယ်ငယ် (သော့တံ)ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ တိဏတ္ထဒနာ-မြက်ဟူသော အမိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ သီတကာလေ-အအေး၏အခါ၌၊ (အေးရာအခါ၌)၊ သီတာ-အေးကုန်၏။ [ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက ကထိနသာလာဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

☰

အဝါတပါနကာ-လေသောက်ပြုတင်း မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အစက္ခယာ-မျက်စိ၏ စီးပွားမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ ဟောန္တိ၊ တိဏိ-န်သော၊ ဝါတပါနာနိ-တို့ကို၊ ဝေဒိကာဝါတပါနံ-ပွတ်တိုင်ဖြင့်ပြုအပ်သော (ပွတ်တိုင်ပါသော) လေ သောက်ပြုတင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာလဝါတပါနံ-ဇာ (ကွန်ယက်)ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော လေသောက်ပြုတင်းကိုလည်းကောင်း၊ သလာကဝါတပါနံ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ပြုအပ် သော လေသောက်ပြုတင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝါတပါနန္တရိကာယ-လေသောက်ပြုတင်း၏ အကြားဖြင့်၊ ကာဠကာပိ-ရှဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂလိ ယောပိ-လင်းနို့တို့သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဝါတပါနစက္ကလိကံ-လေသောက် ပြုတင်း၏ စက်ဝန်းကို ၊ပေ၊ စက္ကလိကန္တရိကာယပိ-ဖြင့်လည်း ၊ပေ၊ ဝါတပါန ကဝါဠကံ-လေသောက်ပြုတင်း တံခါးရွက်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတပါနဘိသိ ကံ-လေသောက်ပြုတင်း ဖွဲ့အပ်သော ဘုံလျှို့ဝှက်ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ မိမိ-အကျည်ကို၊ (မြေကြီး၊ သို့မဟုတ်၊ သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ခုံငယ်ကို) ၊ပေ၊ ဝိဒလမဉ္ဇကံ-ကြိမ်ဖြင့် ခက်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ ဝါ-ဝါဖြင့်ရက်အပ်သော ညောင်စောင်းကို၊ အနုဇာနာမိ။

မဉ္ဇူပိဋကဒိအနုဇာနန ကထာ

၂၉၇။ သောသာနိကော-သုသာန်၌ဖြစ်သော၊ မသာရကော-ထွင်းအပ်သော အခြေရှိသော၊ (ခြေထောက်ကိုထွင်း၊ အပေါင်သွင်း၍ ပြုအပ်သော၊) မဉ္ဇော ဥပ္ပန္နော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဗုဒ္ဓိကာဗဒ္ဓေါ-အခြေ၌ ဖွဲ့စပ် ညှပ်ထားအပ်သော အပေါင်ရှိသော (ခြေနှင့်စပ်တွဲ၊ မတပ်ဘဲလည်း၊ ခိုင်မြဲအရှည်၊ အပေါင်တည်သော) ၊ပေ၊ ကုဋီရပါဒကော-ပုဇွန်မြင်းခြေ၊ ယွင်းမသွေသည်၊ အခြေရှိသော ၊ပေ၊ အာဟစ္စပါဒကော-အပေါင်ထွင်း၍၊ သွင်းအပ်သော အခြေရှိသော ၊ပေ၊ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ၊ ဘူတဂါမဝဂ်၊ သေနာသနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။]

အာသန္နိကော-၄ ထောင့်ရှိသော အင်းပျဉ်သည်။ [အာသန္နိကောတိ စတုရသယပိဋံ ဝုစ္စတိ-အဋ္ဌကထာ။] ဥစ္စကော-မြင့်သော အခြေရှိသော၊ (ဘုရားရှင်၏ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏထက်မြင့်သော) ၊ပေ၊ သတ္တဂေါ-(အခြေ ၄ ဖက်၊ လက်တင် ၂ လီ၊ နောက်မှီတစ်ပါး) ၇ ပါးသော အင်္ဂါရှိသော ၊ပေ၊ ဘဒ္ဒပိဋံ-ကြိမ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်သည်၊ ပိဋိကံ-အဝတ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ကြက်အပ်သော အင်းပျဉ် (ထိုင်ခုံ) သည်၊ ဧဠကပါဒကံ-သိုး၏ခြေကဲ့သို့သော အခြေရှိသော၊ အာမလကဝဋ္ဋိကံ-ရှစ်ရှား သီးသဏ္ဍာန်၊ ခြေထောက်များစွာပါသော ဝိုင်းသော ၊ပေ၊ ဖလကံ-ပျဉ်ပြား (ပျဉ်ချပ်) သည်၊ ကောဇ္ဈံ-ခတ်အခင်းသည်။ [ရှေးနိဿယ၌ “ခတ်ကျစ်အခင်း၊ ဝါ-တတ်ကျစ် နေရာ၊ ကြိမ်ဖထိုင်” ဟု ပေး၏။] ပလာလပိဋံ-ကောက်ရိုးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်သည် ၊ပေ။

မဉ္ဇူပဋိပါဒကံ-ညောင်စောင်းခြေကို ၊ပေ၊ ဥစ္စေ-မြင့်ကုန်သော၊ မဉ္ဇူပဋိပါဒကော-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ မဉ္ဇူပဋိပါဒကောဟိ-တို့နှင့်၊ သဟ၊ ပဝေဓေန္တိ-လှုတ်စေကြကုန်၏။ [“ပလောဋ္ဌေန္တိ၊ ပလောလေန္တိ” ဟု ဝိမတိ၌မူကွဲအမျိုးမျိုးတွေ့ရ၏။] အဋ္ဌဂုံလပရမံ-လက်ရှစ်သစ်အလွန် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ၊ပေ၊ သုတ္တံ-ချည်ကို၊ မဉ္ဇူကို၊ ဝေဋ္ဌေတုံ-ရစ်ပတ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ အင်္ဂါနိ-ညောင်စောင်း၏ အစိတ်အပိုင်းတို့သည်၊ ဗဟုသုတ္တံ-ကို၊ ပရိယာဒိယန္တိ-ထက်ဝန်းကျင် ယူကြကုန်၏၊ (ကုန်စေကြကုန်၏)၊ အင်္ဂေ-ညောင်စောင်း၏ အစိတ်စိတ်အပိုင်းတို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ထွင်းဖောက်၍၊ အဋ္ဌပဒကံ-ရှစ်ကွက်သဏ္ဍာန်ရှိအောင်၊ ဝေဋ္ဌေတုံ အနုဇာနာမိ၊ စောဠကံ-ပုဆိုးကြမ်းသည်၊ စိမိလိကံ-မြေအခင်း ပုဆိုးကြမ်းကို ၊ပေ၊ တူလိကာ-လဲရှိသော အခင်းသည် ၊ပေ၊ ဝိဇ္ဈေတွာ-ဖြေ၍၊ ဝိမ္မောဟနံ ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ တီဏိ၊ တူလာနိ-လဲတို့ကို၊ ရုက္ခတူလံ-လက်ပံပင်စသော သစ်ပင်မှဖြစ်သော လဲကိုလည်းကောင်း၊ လတာတူလံ-နွယ်မှဖြစ်သော လဲကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဋ္ဌကိတူလံ-ဖောင်းခါးစသော မြက်၊ မျိုးမှဖြစ်သော လဲကိုလည်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

အဒ္ဓကာယိကာနိ-ထက်ဝက်သောကိုယ်၏ ပမာဏရှိကုန်သော ၊ပေ၊ သီသပွ
 မာဏံ-ဦးခေါင်းပမာဏရှိသော၊ ဗိမ္မောဟနံ ၊ပေ၊ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇော ဟောတိ၊ [ဒုဒ္ဓက
 ဝတ္ထုက္ခန္ဓက, ပုဒ်ရေ ၂၄၈-ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] မနုဿာ, မဟာမတ္တာနံ-အမတ်ကြီး
 တို့၏၊ အတ္ထာယ-ငှာ၊ ဘိသိယော-ဘုံလျှို့တို့ကို၊ ဥဏ္ဏဘိသိ-သားမွေးအဆာရှိသော
 ဘုံလျှို့ကိုလည်းကောင်း၊ စောဠ-အဝတ်၊ ဝါက-လျှော်၊ တိဏ-မြက်၊ ပဏ္ဏဘိသိ-
 သစ်ရွက်အဆာရှိသော ဘုံလျှို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယာဒေန္တိ-စိမ့်ကြကုန်၏၊ တေ-
 ထိုလူတို့သည်၊ သမဇ္ဇေ-ပွဲသဘင်သည်၊ ဝိတိဝတ္ထေ-လွန်လသော်၊ (ပြီးဆုံးလသော်၊)
 ဆဝိ-အရေကို၊ (အပေါ်ခွံကို)၊ ဥပ္ပါဋေတွာ-ထုတ်၍၊ (ခွါ၍)၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူကြ
 ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ သမဇ္ဇဌာနေ-၌၊ ဗဟံ-သော၊ ဥဏ္ဏမိ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဆဋ္ဌိတံ-
 စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို၊ အဒ္ဓသာသံ-မြင်ကုန်ပြီ ၊ပေ။ ၉

သေနာသန ပရိက္ခာရိကံ-ကျောင်းအသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ ပြုကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဒုဿံ ၊ပေ၊ သြနန္တိတံ-ဖွဲ့ကြက်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ မဉ္ဇဘိသိ-ညောင်စောင်း
 ၌ခင်းအပ်သော ဘုံလျှို့ကို၊ ပိဋေ-အင်းပျဉ်၌၊ သန္တရန္တိ-ခင်းကြကုန်၏ ၊ပေ၊ သြနဒ္ဓ
 မဉ္ဇ-ဖွဲ့ကြက်အပ်သော ဘုံလျှို့ရှိသောညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သြနဒ္ဓပိဋံ၊
 အနုဇာနာမိ။ [သြနဒ္ဓမဉ္ဇန္တိ ဘိသိ ဧကာဗဒ္ဓံ (ညောင်စောင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း
 စပ်သည်ကို) ကတွာ ဗဒ္ဓမဉ္ဇံ-ဝိမတိ။] ဥလ္လောကံ-အောက်ခံအခင်းကို၊ အက
 ရိတွာ-၍၊ သန္တရန္တိ၊ ဟေဋ္ဌတော-အောက်၌၊ နိပတန္တိ-လျှောကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဆဝိ-
 ဘုံလျှို့ရေကို (ဘုံလျှို့၏ အပေါ်ခွံအဝတ်ကို) ဥပ္ပါဋေတွာ-ဟရန္တိ၊ [ဘိသိစ္ဆဝိ စောရာ
 ဟရန္တိ-ဝိမတိ။] ဖေါသိတံ-အပေါ်၌ ဆိုးရေပေါက်၊ နန္ဒင်းပေါက်တို့ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်း
 ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ဟရန္တိယေဝ-ဆောင်ယူမြဲ ဆောင်ယူကုန်သည်သာ၊ ဘတ္တိကမ္ပံ-ဘုံလျှို့
 အရေပေါ်၌ အဆင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို ၊ပေ၊ ဟတ္ထဘတ္တိကမ္ပံ-
 ဘုံလျှို့အရေပေါ်၌ လက်ဖြင့်အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို ၊ပေ၊ ဟတ္ထဘတ္တိ-လက်ငါး
 ချောင်းရာထင်အောင် အဆန်းတကြယ်ပြုမှုကို၊ အနုဇာနာမိ။ [ဟတ္ထဘတ္တိကမ္ပံ
 ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ မဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဘတ္တိနှင့် သဘော
 တူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပိုဟန်တူသည်။]

သေတဝဏ္ဏာဒိ အနုဇာနနကထာ

၂၉၈။ တိတ္ထိယာနံ-တို့၏၊ သေယျာယော-အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းတို့သည်၊
 သေတဝဏ္ဏာ-ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဘူမိ-သည်၊ ကာဠဝဏ္ဏ
 ကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော မည်းနက်သောအဆင်းရှိ၏၊ ဘိတ္တိ-သည်၊ ဂေရုကပရိကမ္ပ

ကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော ဂွေးနိပရိကမ်ရှိ၏ ၊ပေ၊ သေယျာပေက္ခကာ-ကျောင်းကို ကြည့်လိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝိဟာရေ-၌၊ သေတဝဏ္ဏံ-ဖြူသောအဆင်းကို လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ဖရုသာယ-ကြမ်းသော၊ ဘိတ္တိယာ-၌၊ သေတဝဏ္ဏော၊ န နိပတတိ-မကျ၊ (မစွဲ)၊ (န နိပတတိတိ န အလ္လိယတိ-ဝိမတိ။) ထုသပိဏ္ဏံ-ဖွဲ့ဆုပ်ကို၊ ဒိတ္တာ၊ ပါဏိကာယ-သံလက်ဖြင့်၊ ပဋိဗာဟေတ္တာ-ဖိနှိပ် ပွတ်တိုက်၍ ၊ပေ၊ သေတဝဏ္ဏော-သည်၊ အနိဗန္ဓနိယော-မဖွဲ့မစပ်သည်၊ (မစွဲမကပ်သည်)၊ ဟောတိ၊ (န နိဗန္ဓတိတိ အနိဗန္ဓနိယော၊ န လဂ္ဂနကောတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။) သဏှမတ္တိကံ-နူးညံ့သော မြေညက်ကို ၊ပေ၊ ဣတ္တာသံ-သစ်စေးကိုလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌမဒ္ဒံ-မုန့်ညက် ကစီရေကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ကုဏ္ဏကမတ္တိကံ-ဆန်ကွဲဖြင့်ရောအပ်သော မြေညက်ကို ၊ပေ၊ သာသပကုဋ်-မုံညင်းမုန့်ကိုလည်းကောင်း၊ သိတ္ထတေလကံ-ပျားဖယောင်းဆီကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ အစူဿန္ဓံ-အလွန်များသည် ၊ပေ၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ-သုတ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝဏ္ဏမတ္တိကံ-တီ၏ ချေးဖြစ်သော မြေညက်ကို၊ (တီကျစ်စာကို) ၊ပေ။

ပဋိဘာန ဓိတ္တပဋိက္ခေပ။ ၂၉၉။ ပဋိဘာနစိတ္တံ-ရှေ့ရှုထင်လာသော ဉာဏ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်သောအရုပ်ကို၊ ဣတ္ထိရူပကံ-မိန်းမရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသရူပကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရာပေန္တိ။ [မာလာကမ္မံ စသည်တို့၏အနက်ကို ခုဒ္ဓကဝတ္ထုက္ခန္ဓက၊ ၂၅၇-ကထိနသာလာဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဣဋ္ဌကာစယာဒိ အနုဇာနနကထာ

၃၀၀။ ဝိဟာရာ နိစဝတ္ထုကာ ၊ပေ၊ အလမ္မနဗဟံ၊ (ဤဝါကျတို့ကို ကထိနသာလာ ဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) အာဠကမုနွာ-ဟင်းလင်းအပြင်ရှိကုန်သည်၊ (အကာမရှိကုန်သည်) ဟောန္တိ ၊ပေ၊ တိရောကရဏံ-ခြားကွယ်အောင်ပြုကြောင်း အဝတ်အကာကို၊ (ကန့်လန့်ကာကို) ၊ပေ၊ ဥက္ခိပိတ္တာ-မြောက်၍ ၊ပေ၊ အမုကုဋ်ကံ-ထက်ဝက်သော နံရံကို ၊ပေ၊ အမုကုဋ်ကာ-မှ၊ ဥပရိတော-မှ၊ (အထက်က) ၊ပေ၊ တယော-န်သော၊ ဂဗ္ဘေ-အခန်းတို့ကို၊ သိဝိကာဂဗ္ဘံ-၄ ထောင့်စပ်စပ် အခန်းကို လည်းကောင်း၊ နာဠိကာဂဗ္ဘံ-ရှည်သောအခန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟမ္မိယဂဗ္ဘံ-အထက်ပြင်၌ အထွဋ်မရှိသော အခန်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဝါ-အထွဋ်မပါသော ဦးပြည်းအခန်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ခုဒ္ဒကေ-သော၊ ဝိဟာရေ-ဤ၊ ဂတ္ထံ ကရောန္တိ၊ ဥပစာရော-ဥပစာသည်၊ န ဟောတိ-မရှိ။ (ဥပစာရော န ဟောတိတိ ဂတ္ထဿ ဗဟိ သမန္တာ အနုပရိဂမနဿ ဩကာသော နပ္ပဟောတိ၊-ဝိမတိ။) ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌပါဒေါ-နံရံခြေသည်၊ ဇီရတိ၊ ကုလင်္ဂ ပါဒကံ-နံရံခြေကို ထောက်ထားကြောင်း အောက်ခံအခြေကို ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌော-ကို၊ ဩဝဿတိ-မိုးစွတ်အပ်၏။ ပရိတ္တာဏကိဋ္ဌကံ-မိုးရေကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော၊ ထန်းရွက် စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောအပြားကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒသုခံ-နယ်အပ်သော အင်္ဂတေ မြေညက်ရှိသော အကာကိုလည်းကောင်း၊ (ဝိတာနဝတ္ထု၌ “ဝိတာနံ- မျက်နှာကြက်ကို “ဝိတာနံ” ဟုလည်း ပေးကြ၏။ ကြွင်းပုဒ်တို့၌ အနက်လွယ်ပြီ) ၊ပေ၊ အနာဠိန္ဒကာ-အာဠိန် မရှိကုန်သည်၊ (အဦးစမုခံ မရှိကုန်သည်)။ (ဆင်ဝင်ကို ဆိုသည်။) အပ္ပဋိဿရဏာ-ရှေ့ရှု ကိန်းအောင်းရာ မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ အာ ဠိန္ဒ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပယနံ-ခွေးအိပ်၊ ခြေနင်းခုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ထွက်ဝင်ရာ တံခါးခုံကိုလည်းကောင်း၊ ပကုဋ္ဌံ-ကြောင်လည်ခန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဩသာရကံ- စမြင်ကိုလည်းကောင်း၊ [ရှေးနိဿယ၌ “ပျော့ခန်း” ဟု ပေး၏။] ၊ပေ၊ သံသရဏ ကီဠိကံ-ဝဲဘက်ယာဘက်သို့ ရွေ့တတ်သော ကဲလားကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဘီးတပ် အပ်သော ကဲလားကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂါဠကီဠိကံ-ဖွင့်ပြီးနောက် ဒုတ်ဖြင့် ထောက် ထားအပ်သော ကဲလားကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

ဥပဋ္ဌာနသာလာ အနုဇာနန။ ၃၃၁။ အဇ္ဈောကာသေ-ဤ၊ ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ- ဆွမ်းကို ခံတွင်း၌ စွန့်လွှတ်မှုကို၊ (ဆွမ်းစားမှုကို) ကရောန္တာ-ကုန်လသော် ၊ပေ၊ ကိလမန္တိ။ [ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ၏ ဝိဂ္ဂဟကို ပါစိတ်ဘာသာဠိကာ၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၊ ဥပကိဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ဥပဋ္ဌာနသာလံ-ကပ်၍ တည်ရာစရပ်ကို (ဆွမ်းစားစရပ်ကို) ၊ပေ၊ ပါနီယံ-သောက်ရေသည်၊ ဩတပုတိ-ပူနေ၏။ (ပါနီယံ ဩတပုတိတိ ပါနီယ ဘာဇနေသု ထပိတပါနီယံ အာတပေန သန္တပုတိ၊-ဝိမတိ။) ပါနီယသာလံ-သောက် ရေ ထားစရာ (ရေအိုးစင်)ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနီယမဏ္ဍပ်-သောက်ရေထားစရာ မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပါနီယဘာဇနံ-သောက်ရေခွက်သည်၊ န သံဝိဇ္ဇတိ။ (ရှေ့၌ “ပါနီယဘာဇနံ” ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ “သောက်ရေခွက်” ဟု ပေးရ သည်။) ပါနီယသဒီ-သောက်ရေ ခရုသင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနီယသရာဝကံ- သောက်ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [အခြားနေရာ၌ “ဥပဋ္ဌာန သာလာ” သဒ္ဒါသည် ဘုရားစသော ဆရာသမားအထံ ဆည်းကပ်ရာ စရပ်ဟူသော အနက် ကိုဟော၏။ ဤ၌ကား “ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ ကရောန္တာ” စသည်ဖြင့် လာသောကြောင့် ဆွမ်းစားစရပ်ကို ဟောရသည်။]

ပါကာရာဒိ အနုဇာနန။ ၃၀၂။ ဝိဟာရာ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အပရိက္ခိတ္တာ-
မကာရံအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ (ကြွင်းဝါကျတို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက ဆိုင်ရာသိက္ခာ
ပုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ပရိဝေဏေ-ပရိဝုဏ်၌၊ တဟံ တဟံ-ထိုထို အရပ်၌၊ အဂ္ဂိဋ္ဌာနံ-
မီးထားရာအရပ်ကို၊ (မီးထည့်ရာအရပ်ကို) ကရောန္တိ၊ ပရိဝေဏံ-သည်၊ ဥဏ္ဍာပံ-
စွန့်ပစ်အပ်သော အမှိုက်အပေါင်းရှိသည်၊ (အမှိုက်ရှုပ်သည်) ဟောတိ၊ အဂ္ဂိသာလံ-
မီးထားရာ စရပ်ကို၊ (မီးတင်းကုပ်ကို) ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

အာရာမ ပရိက္ခေပါနုဇာနန။ ၃၀၃။ အဇကာပိ-ဆိတ်ငယ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ပသုကာပိ-နွားစသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပရောပေ-
ကျောင်းအနီး၌ စိုက်အပ်သော သစ်ပင်တို့ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌေန္တိ-ညှင်းဆဲကြကုန်၏။ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ပရိက္ခိပိတုံ-ကာရံခြင်းငှာ၊ တယော-န်သော၊ ဝါဋ္ဌေ-တားမြစ်ကြောင်း အကာ
အရံတို့ကို၊ ဝေဠုဝါဋ္ဌ-ဝါးဖြင့်ပြုအပ်သော အကာအရံကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍက
ဝါဋ္ဌ-ဆူးဖြင့်ပြုအပ်သော အကာအရံကိုလည်းကောင်း၊ ပရိက္ခံ-ကျုံးကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ကောဋ္ဌကံ-တံခါးမုခ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပေသီ-ဆူး
တံခါးကိုလည်းကောင်း၊ ယမကကဝါဋ္ဌ-အစုံဖြစ်သော တံခါးရွက်ကိုလည်းကောင်း၊
တောရဏံ-တုရိုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပလိယံ-တံခါးကျည် (မင်းတုပ်)ကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [တောရဏနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို အဘိဓာန်နိဿယသစ်
(၂၀၅) ဂါထာ၌ ကြည့်ပါ။] ☸

မာဂဓော ၊ပေ၊ ရာဇာ-သည်။ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက (၂၅၀)၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ၊ပေ၊
သုဓာမတ္ထိကာလေပနံ-အင်္ဂတေမြေညက်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ ပါသာဒံ-
ကို၊ ကာရေတုကာမော ဟောတိ ၊ပေ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကိ-အဘယ်မည်သော၊
ဆဒနံ-အမိုးကို၊ အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ကိ (ဆဒနံ)
အနုညာတံ နုခေါ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ
၊ပေ၊ ပဉ္စ၊ ဆဒနာနိ-တို့ကို၊ အနုဇာနာမိ ဣဋ္ဌကာဆဒနံ-အုတ်အမိုးကိုလည်းကောင်း၊
သိလာ-ကျောက်၊ သုဓာ-အင်္ဂတေ၊ တိဏ-မြက်၊ ပဏ္ဍိစ္ဆဒနံ-သစ်ရွက်အမိုးကိုလည်း
ကောင်းတည်း။ . . . ပဌမဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂။ ဒုတိယဘာဏဝါရ အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထု

၃၀၄။ အနာထပိဏ္ဍိကော-သော၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ရာဇရဟဿ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့
၌နေသော၊ သေဋ္ဌိဿ-၏။ ဘဂိနိပတိကော-နှမခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ အထ-
၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကရဏီ

ယေန-ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ အဂမာသိ-သွားပြီ၊ တေန သမယေန-အနာထပိဏ် သူဌေး၏ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သွားရာ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကေန ၊ပေ၊ နိမန္တိတော-ပင့်ဖိတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ အထ-ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမုခသံဃာကို ပင့်ဖိတ်အပ်ရာထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကော ၊ပေ၊ ဒါသေစ-ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရေစ-အလုပ် သမားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းပြီ၊ (ကိ)၊ ဘဏေ-အမောင်တို့၊ တေန-ထိုသို့ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမုခသံဃာကို ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဖို့ရာ ပင့်ဖိတ်ထားခြင်းကြောင့်၊ ကာလဿေဝ-စောစော၌ပင်၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ယာဂုယော-တို့ကို၊ ပစထ-ကျိကြ ကုန်လော ၊ပေ၊ ဥတ္တရိဘဂီနိ-လက်သုတ်တို့ကို၊ သမ္မာဒေထ-ပြီးစီးစေကြကုန်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ စေခိုင်းပြီ။

အထ-စေခိုင်းရာ ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ်ကဿ ၊ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ အယံ ဂဟပတိ-သည်၊ မယိ-သည်၊ အာဂတေ- လာလသော်၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ-တို့ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ချထား၍၊ မမညေဝ-ငါနှင့်သာ၊ သဒ္ဓိ၊ ပဋိသမ္မောဒတိ-ခမနီယ၊ စသည်သဘော၊ မေးမြန်းပြောလျက်၊ ရောနှောမိ၏၊ သော အယံ-ထိုကဲ့သို့သော ဤသူဌေးသည်၊ ဒါနိ-၌၊ ဝိက္ခိတ္တရူပေါ-(ငါမှတစ်ပါး အခြားအာရုံ၌) ပျံ့လွင့်သောသဘောရှိသည်၊ (“ဝိရတ္တရူပေါ-ခင်မင်ခြင်းကင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသောသဘောရှိသည်” ဟုလည်း မှုကွဲရှိ၏။) (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ အာဏာပေသိ၊ ကိ-အဘယ်သို့နည်း၊ ဣမဿ ဂဟပတိဿ-၏၊ အာဝါဟောဝါ-သတို့သွီးကို မိမိ အိမ်သို့ ဆောင်ယူခြင်း မင်္ဂလာသည်သော်လည်း၊ (သမီးဆောင်ခြင်း မင်္ဂလာ မင်္ဂလာသည်သော်လည်း၊) ဘဝိဿတိနုခေါ-ဖြစ်လတံ့လေလော၊ ဝိဝါဟောဝါ- မင်္ဂလာအစီအရင်ဖြင့် သတို့သွီး ကို သူတစ်ပါးအိမ်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည် သော်လည်း၊ (သမီးပေးခြင်း မင်္ဂလာသည်သော်လည်း၊) ဘဝိဿိနုခေါ-ဖြစ်လတံ့ လေလော၊ မဟာယညောဝါ-ကြီးစွာသော ယဇ်သည်သော်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတော နုခေါ-ရှေ့ရှုတည်လေသလော၊ မာဂဓော ၊ပေ၊ ရာဇာဝါ-ကိုသော်လည်း၊ သွာတနာ ယ-နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတံ့သော ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဗလကာယေန-ဗိုလ်ပါ အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ နိမန္တိတောနုခေါ-ဖိတ်မန်အပ်လေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ပြီ။ [အာဝါဟ ဝိဝါဟပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

[ဤမှနောက်၌ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးက အနာထပိဏ်သူဌေးထံသွား၍ စကား ပြောပုံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးက မိမိကြံစည်အပ်သော အကြောင်းကို ပြောပုံကိုသိပါ။] ဂဟပတိ၊ မေ-၏၊ 'အာဝါဟောဝါ န ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ ၊ပေ၊ အပိစ- စင်စစ်ကား၊ မေ-၏၊ မဟာယညော-သည်၊ ပစ္စုပဋိတော-ပါပြီ၊ သွာတနာယ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမုခေါ၊ သံဃော-ကို၊ နိမန္တိတော-အပ်ပါပြီ၊ ဣတိ - ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဂဟပတိ

တံ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ-ဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ ဝေဒေသိ-ပြောလိုက်ပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးပြီ၊
 ဂဟပတိ၊ အဟံ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ-ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေပြီ။ (ဤသို့ ၃ ကြိမ်
 မေး၍၊ ၃ ကြိမ်ဖြေသည်။) ဂဟပတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ-ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသော၊
 ယဒိဒံ (ယော+အယံ) ယောသော-အကြင်အသံသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဧသော ယော
 သောပိ-ဤအသံကိုလည်း၊ လောကသ္မိ-၌၊ ဒုလ္လဘော-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်၏။
 (ကြားရခဲ၏)၊ ဂဟပတိ၊ ဣမံ ကာလံ-ဤအချိန်၌၊ အရဟန္တံ-ကိလေသာတို့မှ
 ဝေးကွာတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ-မဖောက်မပြန်၊ အမှန်ကိုယ်တိုင်၊ အလုံးစုံသော
 တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ တံ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဒဿနာယ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ ဥပ
 သင်္ကမိတုံ-သွားခြင်းငှာ၊ သက္ကာနုခေါ-တတ်ကောင်းပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ၊
 ဣမံ ကာလံ-၌ ပေ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ အကာလော-အခါမဟုတ်တော့၊ ဣတိ-ပြီ။

၃၀၅။ အထ-ပြောပြရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော ပေ၊ သွေ-နက်ဖန်၌၊
 ဒါနိ-ယခု၊ ကာလေန-သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ပေ၊ ဥပသင်္ကမိဿာမိ-သွားရတော့
 အံ၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ ဗုဒ္ဓဂတာယ-ဘုရား၌ဖြစ်သော၊ သတိယာ-ဖြင့်၊ နိပဇ္ဇိတွာ-
 လျောင်းပြီး၍၊ ရတ္တိယာ-၌ (ဝုဋ္ဌာသိ၌စပ်)၊ ပဘာတံ-လင်းပြီဟူ၍၊ မညမာနော-
 မှတ်ထင်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ တိက္ခတ္တံ၊ ဝုဋ္ဌာသိ-ထပြီ၊ အထ-ထပြီးရာထိုအခါ၌၊ ပေ၊
 ယေန-၌၊ သိဝကဒ္ဓါရံ-သုသာန်တံခါးသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အမ
 နုဿာ-အရိယာနတ်တို့သည်၊ (အမနုဿာတိ အဓိဂတဝိသေသာ ဒေဝတာ၊-
 သာရတ္ထ။) ဒ္ဓါရံ၊ ဝိဝရီသု-ဖွင့်ပေးကြကုန်ပြီ၊ နဂရမှာ-မှ၊ နိက္ခန္တဿ-ထွက်လာပြီး
 သော၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ-သော၊ ဂဟပတိဿ-၏၊ အာလောကော-အရောင်
 အလင်းသည်၊ အန္တရဓာယိ-ကွယ်ပျောက်ပြီ၊ အန္တကာရော-အမှိုက်မှောင်သည်၊
 ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ဘယံ-ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ-ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသူ၏
 အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိုယ်၏ တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ-အမွေးတို့၏ ရွှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 (ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း) ဥပပါဒိ-ဖြစ်ပြီ။ (ဤ ၃ ပုဒ်တို့၏
 အဖွင့်ကို တတိယပါရာဇိကံဏ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) တတောဝ-ထိုအရပ်

အာလောကော အန္တရဓာယိ။ ။ အာလောကော အန္တရဓာယိတိ ယော ဗုဒ္ဓါရမဏာ
 ယ ပီတိယာ အာနုဘာဝေန မဟန္တော ဩဘာသော အဟောသိ၊ ယေန စဿ ပဒီပသဟဿေ န
 ဝိယ ဝိဂတန္တကာရော မဂ္ဂေါ အဟောသိ၊ သော ဗဟိနဂရေ ဆဝသရီရ သမာကုလံ ဒုဂ္ဂန္တံ ဝိ
 တန္တံ အာမကသုသာနံ ပတ္တဿ ဘယေန ပီတိဝေဂေ မန္တိဘူတေ အန္တရဓာယိ-ဝိမတိ။

မှပင်၊ နိဝတ္တိတုကာမော-ပြန်နစ်လိုသည်၊ (ပြန်လှည့်လိုသည်) ဟောတိ၊ အထ-
ပြန်နစ်လိုရာထိုအခါ၌၊ သိဝကော-သုသာန်၌နေသော၊ ယက္ခော-နတ်သည်၊ အန္တရ
ဟိတော-ကွယ်ပျောက်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သဒ္ဓံ-ကို၊ အနုဿာဝေသိ-ကြားသိစေပြီ၊
(ကိ)။

ဂါထာအနက်။ ။ သတံ ဟတ္ထိ (သဟဿာနိ)-ဆင်ရတနာ တစ်သိန်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သတံ အဿာ (သဟဿာနိ)-မြင်းရတနာ တစ်သိန်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သတံ အဿတရီရထာ (သဟဿာနိ)-အဿတိုရ်မြင်း ကပ်ယှဉ်
အပ်သော ရထားတစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ-စွပ်အပ်
(ဝတ်ဆင်အပ်)သော ပတ္တမြားနားချောင်းရိုကုန်သော၊ သတံ ကညာသဟဿာနိ-
သတို့သွီးရတနာ၊ ကညာတစ်သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကဿ ပဒဝီတိဟာ
ရဿ-ဘုရားဖူးသွားသူ၏ ခြေတစ်လှမ်း၏၊ သောဠသီ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်ဖြစ်
သော၊ ဝါ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်၊ ၁၆ ပြန်စိတ်၍ တစ်စိတ်ဖြစ်သော၊ ကလံ-အဖို့
ကို၊ နာဂန္ထိ (န+အဂန္ထိ)-မထိုက်တန်ကုန်။ [“သောဠသီ ကလံ” ၌ နောက်နည်းသည်
ဋီကာနည်းတည်း။]

ဂဟပတိ-အိမ်ရှင်သူဌေး၊ အဘိက္ကမ-ရှေ့သို့တိုးပါလော၊ ဂဟပတိ၊ အဘိက္ကမ-
လော၊ တေ-၏၊ အဘိက္ကန္တံ-ရှေ့သို့တိုးခြင်းသည်၊ သေယျော-မြတ်၏၊ (ကောင်း၏)၊
ပဋိက္ကန္တံ-နောက်သို့ ပြန်ခြင်းသည်၊ နော (သေယျော)-မမြတ်ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ (သဒ္ဓံ
အနုဿာဝေသိ)၊ အထ-ကြားသိစေရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိ
ဿ-၏၊ အန္ဓကာရော အန္တရဓာယိ၊ အာလောကော ပါတုရဟောသိ၊ ယံ ဘယံ-
သည် လည်းကောင်း၊ ပေ၊ (ယော) လောမဟံသော-သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)
သော-ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ-ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ [ဒုတိယ
အကြိမ် တတိယအကြိမ်၌လည်း ဤအတူပင်တည်း။]

အထ-ဘယ ဆမ္ဘိတတ္ထ လောမဟံသတို့ ငြိမ်းပျောက်ရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊
ယေန-၌၊ သီတဝနံ-ယင်းတိုက်တောသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ပြီ၊
တေန သမယေန-အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး ရောက်လာရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ရတ္တိ
ယာ-၏၊ ပစ္စုသသမယံ-မိုးသောက်အခါ၌၊ ပစ္စုဋ္ဌာယ-စောစောထတော်မူ၍၊
အဇ္ဈောကာသေ စင်္ဂမတိ၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ နိသဇ္ဇ-ထိုင်တော်မူပြီး၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊
(ကိ)၊ သုဒတ္တ-သုဒတ္တ၊ ဧဟိ-လာလော၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-မိန့်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ နာမေန-ငယ်နာမည်အားဖြင့်၊ မံ-ကို၊
ဘဂဝါ၊ အာလပတိ-ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍၊ ဟဋ္ဌော-ရွှင်လန်းသည်၊
ဥဒဂေါ-တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ၊ပေ၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပါဒေသု-
တို့၌၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ နိပတိတွာ-ပျပ်ဝပ်၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ - မြတ်စွာ

ဘုရား၊ ကစွိ-အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သုခံ-ချမ်းချမ်းသာသာ၊ သယံဇ္ဈ-
ကျိန်းစက်တော်မူရပါ၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ (ယော) ဗြာဟ္မဏော-ကိလေသာ အာသဝေါတို့ကို
မျှောပြီးသော အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတော-ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်း
အားဖြင့် ငြိမ်းတော်မူပြီးသည်၊ သီတိဘူတော-ကိလေသာအပူ မရှိသဖြင့် အေးမြ
သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ နိရူပမိ-ကိလေသာဟူသော ဥပမိမရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ကာမေ
သု-ဝတ္ထု၊ ကိလောသာ ၂ ဖြာသော ကာမတို့၌၊ န လိမ္မတိ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်
လိမ်းကျံကပ်ငြိတော်မမူ (သော) ဗြာဟ္မဏော-သည်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝေ-
စင်စစ်၊ သုခံ-ချမ်းချမ်းသာသာ၊ သေတိ-အိပ်ရ (နေရ)၏။ [န လိမ္မတိ ကာမေသုတိ
ဝတ္ထုကာမေသုစ ကိလေသကာမေသုစ တဏှာဒိဋ္ဌိလေပေဟိ န လိမ္မတိ-အင်္ဂုတ္တရ
တိက၊ ဒေဝဒူတဝဂ်၊ ဟတ္ထကသုတ္တဋ္ဌကထာ။]

သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသတ္တိယော-ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကပ်ငြိ
တတ်သော တဏှာတို့ကို၊ ဝါ - ဘဝတို့၌ တောင့်တတတ်သော တဏှာတို့ကို၊
ဆေတွာ-ဖြတ်ပြီး၍၊ ဟဒယေ-စိတ်နှလုံး၌၊ ဒရံ-ကိလေသာဟူ၊ အပူခပ်သိမ်းကို၊
ဝိနေယျ-ပယ်ဖျောက်၍၊ စေတသော-စိတ်၏၊ သန္တိ-ငြိမ်းအေးခြင်းသို့၊ ပပုယျ-
ရောက်ပြီး၍၊ (တစ်နည်း) စေတသာ-ဖြင့်၊ သန္တိ-ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပုယျ-
၍၊ ဥပသန္တော-ငြိမ်းအေးတော်မူသည်၊ (ဟုတွာ)၊ သုခံ၊ သေတိ-အိပ်ရနေရ၏၊
ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ-မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည် ၊ပေ၊ ဂဟပတိဿ-အား၊
အာနုပုဗ္ဗိ-အစဉ်အတိုင်း ဟောပြောထိုက်သော၊ ကထံ-တရားစကားကို၊ ကထေသိ-
ဟောတော်မူပြီ၊ သေယျထိဒံ-အဘယ်အာနုပုဗ္ဗိကထာကိုနည်း၊ ဒါနကထံ-ဒါနနှင့်
စပ်သော တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ သီလကထံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဂ္ဂကထံ-
နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ ကာမာနံ-ကာမဂုဏ်တို့၏။

ဧဟိ သုဒတ္တ။ ။ ဧဟိ သုဒတ္တာတိ သော ကိရ သေဋ္ဌိ ဂစ္ဆမာနောဝ စိန္တေသိ၊ “ဣမသ္မိ
လောကေ ဗဟူ ပူရဏကဿပါဒယော တိတ္ထိယာ “မယံ ဗုဒ္ဓါ မယံ ဗုဒ္ဓါ” တိ ဝဒန္တိ၊ ကထံ
နုခေါ အဟံ သတ္ထု ဗုဒ္ဓဘာဝံ ဇာနေယျံ” တိ၊ အထဿ ဧတဒဟောသိ “မယံ ဂုဏဝသေန
ဥပ္ပန္နံ နာမံ မဟာဇနော ဇာနာတိ၊ ကုလဒတ္တိယံ ပန မေ နာမံ အညတြ မယာ န ကောမိ
ဇာနာတိ၊ သစေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ကုလဒတ္တိကနာမေန မံ အာလပိဿတိ” တိ၊ သတ္တာ
တဿ စိတ္တံ ဥတွာ ဧဝံ (သုဒတ္တဟူ၍) အာဟာ-သာရတ္ထ။

သန္တိ ပပုယျစေတသော။ ။ သန္တိ ၊ပေ၊ စေတသောတိ စိတ္တဿ ကိလေသနိဗ္ဗာန်
ပါပုဏိတွာ၊ ကရဏဝစနံဝါ ဧတံ၊ သဗ္ဗစေတသော သမန္နာဟရိတွာတိ အာဒိသုဝိယ၊ စေတသာ
နိဗ္ဗာန် ပါပုဏိတွာတိ အတ္ထော-တိကအင်္ဂုတ္တရ၊ ဒေဝဒူတဝဂ်၊ ဟတ္ထက သုတ္တဋ္ဌကထာ။ [ပပု
ယျ၌ ပ+အပဓာတ်၊ ဩပစ္စည်း (ဥပြ)၊ တွာ၏ ကာရိယ ယ၊ ဒွေဘော်။]

အာဒိနဝံ-အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊-ဩကာရံ-ယုတ်ညံ့ပုံကိုလည်းကောင်း၊ သံကိ
လေသံ-ညစ်ညမ်းပုံကိုလည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္မေ-ကာမမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဝါ-ဈာန်စသော တရား၌၊ အာနိသံသံ-အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊
ပကာသေသိ-ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။

ယဒါ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အနာထပိဏ္ဍိကံ-သော၊ ဂဟပတိ-ကို၊ ကလ္လစိတ္တံ-
အထက်ဒေသနာ၏ တည်ရာအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ခံသောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝါ-အသဒ္ဓိယ၊ စသည်ရောဂါ၊ ကင်းစင်ကွာသဖြင့်၊ ကျန်းမာသောစိတ်
ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒုစိတ္တံ-ဒိဋ္ဌိမာန၊ စသည်စုစု၊ ကင်းစင်မှုကြောင့်၊ နုညံ
သောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ-ကာမစ္ဆန္တ၊ စသည်ခပင်း၊ နိဝရဏ
မှကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ-သမ္မာပဋိပတ်၌ မွန်မြတ်သော
ပီတိပါမောဇ္ဇနှင့် ယှဉ်သည့်အတွက် တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊
ပသန္ဓစိတ္တံ-သဒ္ဓါစည်ပင်သဖြင့် ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊
အညာသိ-သိတော်မူပြီ။ [ဤဝါကျတို့၏ အနက်ကို သီလက္ခန်၊ အမ္မဋ္ဌသုတ် နိဿယ
ဗုဒ္ဓါပသင်္ဂမနကထာ၌ အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပြထားပြီ။]

အထ-သိတော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာမုက္ကံသိကာ-ကိုယ်
တော်တိုင် ထုတ်ပြတော်အပ်သော၊ ယာ ဓမ္မဒေသနာ-အကြင် တရားဒေသနာ
တော်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံ-ထို တရားဒေသနာတော်ကို။ [ထို သာမုက္ကံသိကာဒေသနာ
တော်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် “ဒုက္ခံ” စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။] ဒုက္ခံ-
ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ မဂ္ဂံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေသိ-ပြီ၊ သေယျ
ထာပိ နာမ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဒ္ဓံ-စင်ကြယ်သော၊ အပဂတကာဠကံ-ကင်း
သော အမည်းအညစ်ရှိသော၊ ဝတ္ထံ-အဝတ်သည်၊ သမ္မဒေဝ-ကောင်းစွာသာလျှင်၊
ရဇနံ-ဆိုးရည်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ-ခံယူနိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-ဤ
အတူသာလျှင်၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ဂဟပတိဿ-၏၊ တသ္မိယေဝ အာသနေ-
ထိုနေရာ၌ပင်၊ ဝိရဇံ-ကင်းသော အပါယဂမနိယ ရာဂစသော မြူရှိသော၊ ဝါ-
အပါယဂမနိယ ရာဂစသော မြူမှကင်းသော၊ ဝီတမလံ-ကင်းသော ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ
ဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ ဝါ-ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာဟူသော အညစ်အကြေးမှကင်း
သော၊ ဓမ္မစက္ခု-သစ္စာ ၄ ပါးတရားတို့၌ သိမြင်တတ်သောသောတာပတ္တိဉာဏ်စက္ခု
သည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ (ကိ)၊ ယံကိဋ္ဌိ-အမှတ်မရှိ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အလုံးစုံ
သော အကြင်တရားသည်၊ သမုဒယဓမ္မ-ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-
ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားဟူသမျှသည်၊ နိရောဓဓမ္မ-ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။

ဣတိ (ဥဒပါဒိ)၊ [“ဝိရဇံ” စသည်တို့ကို သာမညဖလသုတ် အဆုံး၌ အနက်ပေးထား ပြီ။]

အထ-သောတာပန်ဖြစ်ပြီးရား ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဂဟပတိ-သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မော- မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသည်၊ ပတ္တဓမ္မော-ရောက်အပ် ရအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသည်၊ ဝိဒိတဓမ္မော-သိအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိ သည်၊ ပရိယောဂါဋ္ဌဓမ္မော-ထက်ဝန်းကျင် သက်ဝင်အပ်ပြီး သော သစ္စာ ၄ ပါးတရား ရှိသည်၊ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော-လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်၊ ဝါ-ဝိစိကိစ္ဆာ ကို လွန်မြောက်ပြီးသည်၊ ဝိဂတ ကထံကထော-ကင်းသော အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့် မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြောင်း ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်၊ ဝါ-ကင်းသော သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်းရှိသည်၊ သတ္ထုသာသနေ-မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ ဝေသာရဇ္ဇပုတ္တော-ကင်းသော ရွံ့ရှားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အပရပုစ္စ ယော-မိမိမှတစ်ပါး၊ အခြားသူဟူသော ယုံကြည်ထိုက်သူ မရှိသည်၊ (ယုံကြည်စရာ အခြားသူမလိုသည်) (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ အဘိ ဣန္တိ-အလွန် ကောင်းပါပေစွ၊ ဘန္တေ အဘိဣန္တိ-စွ။ (ဤပုဒ်၌ အနက်မျိုးမျိုးကို သာမညဖလသုတ် နိဿယ၊ ဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာကထာ၌ ပြထားပြီ။) ဘန္တေ သေယျထာပိ- ကား၊ နိကုဇ္ဇိတံ-တစ်စုံတစ်ယောက် မှောက်ထားအပ်သော အိုးခွက်ကို၊ ဝါ-အလို အလျောက်မှောက်နေသော အိုးခွက်ကို၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိဝါ-လွန်ပြုလိုက် သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္တံ-မြက်သစ်ရွက် စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရာဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိဝါ-ဖွင့်ပြုလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မူဠ သ-အရပ်မျက်နှာတို့၌ တွေဝေနေသူအား၊ (မျက်စိလည် လမ်းမှားနေသူအား၊) မဂ္ဂံ-လမ်းဖြောင့်လမ်းမှန်ကို၊ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိဝါ-ပြောပြလိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော-ကောင်းသော မျက်လုံးရှိသူတို့သည်၊ ရူပါနိ-ရူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခိန္တိ (ဒက္ခိန္တိ)-မြင်နိုင်ကုန်လတံ၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ အန္ဓကာရေ-အမိုက် မှောင်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ-ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျ သေယျထာပိဝါ-ညှိထွန်း ဆောင်ပြုလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ-ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ အနေကပရိ ယာယေန-တစ်ပါးမက၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ- ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ ဓမ္မော-တရားတော်ကို၊ ပကာသိတော-ထင်ရှား ပြတော်မူ အပ်ပါပေပြီ။

ဘန္တေ၊ ဧသာဟံ (ဧသော+အဟံ)-ထို တပည့်တော်သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကိုလည်း ကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံဃဉ္စ-ရဟန်း သံဃာတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဝါ-ဉာဏ်ဖြင့်သိမှတ်

ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မိ-ကို၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ-အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်တတ်သော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ-ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ဥပါသကံ-ဥပါသကာဟူ၍၊ ဓာရေတု-မှတ်တော်မူပါ။ (စိတ်၌ ဆောင်တော်မူပါ။) ဘန္တေ ၊ပေ၊ သွာတနာယ ဘတ္တံ အဓိဝါသေတု၊ ဣတိ-လျှောက်ပြီ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တုဏှိဘာဝေန-ဆိတ်ဆိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ (ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်) အဓိဝါ သေသိ၊ အထ ၊ပေ၊ ပဒက္ခိဏံ-အရိအသေကို၊ ကတ္တာ ပက္ကမိ၊ ရာဇဂဟကော သေဋ္ဌိ-သည်၊ အနာထပိဏှိကေန ၊ပေ၊ နိမန္တိတော ကိရ-ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ- သို့၊ အသောသိ၊ အထ-ကြားသိရရာ၊ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဂဟပတိ၊ တယာ ၊ပေ၊ နိမန္တိတော ကိရ-တဲ့၊ တွဉ္ဇ-လည်း၊ အဂန္တုကော-ဧည့်သည်သည်၊ အသိ-၏၊ ဂဟပတိ-ယေန (ဝေယျာယိကေန)-အကြင် အလုပ်တာဝန်နှင့်တကွ ကုန်ကျဖွယ်ဟူသမျှဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမုခဿ-သော၊ သံဃဿ-ဖို့၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ကရေယျာ သိ-ပြုရာ၏၊ တေ-အား၊ (တံ) ဝေယျာယိကံ-ကို၊ ဒေမိ-အံ့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ၊ အလံ-တော်ပြီ၊ ယေန ၊ပေ၊ ကရိဿာမိ၊ မေ-၏၊ (ငါ့မှာ)၊ (တံ) ဝေယျာယိကံအတ္ထိ- ရှိပါ၏၊ ဣတိ-ပြီ။ [ဝေယျာယိကံ ပုဒ်အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ပြထား ပြီ။]

အမှာ။ ။ ထို့နောက် နိဂုံးသူဌေးက လာ၍ ပြောပုံ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မဟာရာဇက ပြောပုံကိုလည်းကောင်း၊ အနာထပိဏှိသုဌေးက ပယ်မြစ်ပုံကိုလည်းကောင်းသိပါ။
 [“ရာဇဂဟကော-သော၊ နေဂမော-နိဂုံးသူဌေးသည်” ဟု ပေး။]

☞ ကေမန္တံ နိသိန္နော အနာထပိဏှိကော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ဝဿာဝါသံ-မိုးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးတော်မူခြင်းကို၊ (ဝါကပ်တော် မူခြင်းကို)၊ အဓိဝါသေတု၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ၊ သုညာဂါရေ-ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း ၌၊ တထာဂတာ-ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဘိရမန္တိ-မွေ့လျော်တော်မူကြကုန်၏၊ ဣတိ- ပြီ၊ ဘဂဝါ-ရား၊ အညာတံ-သိအပ်ပါပြီ၊ သုဂတ-ရား၊ အညာတံ-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အထ-ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ။

၃၀၇။ အနာထပိဏှိကော ၊ပေ၊ ဗဟုမိတ္တော-များသော မိတ်ဆွေရှိသည်၊ ဗဟုသဟာယော-များသော သဟာယ်ချင်းရှိသည်၊ အာဒေယျဝါစော-နာယူထိုက် သော စကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ တံကရဏီယံ-ကို၊ တီရေ တွာ-ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ယေန သာဝတ္ထိ ၊ပေ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ မနုဿေ- တို့ကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းပြီ၊ (ကိ)၊ အယျာ-အမောင်တို့၊ အာရာမေ-အာရာမ် တို့ကို၊ ကရောထ-ပြုကြပါကုန်၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေထ-တည်စေကြပါကုန်၊ ဒါနာနိ-တို့ကို၊ ပဋ္ဌပေထ-ဖြစ်စေကြပါကုန်၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ လောကေ-၌၊ ဥပ္ပန္နော-

ဖြစ်တော်မူပြီ၊ (ပွင့်တော်မူပြီ) သောစ ဘဂဝါ၊ ပေ၊ နိမန္တိတော (ဟုတွာ) ဣမိနာ
 မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆိဿတိ-ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ စေခိုင်းပြီ
 ၊ပေ၊ ပဋ္ဌပေသုံ ၊ပေ၊ သာဝတ္ထိံ ဂန္တာ-ရောက်ပြီး၍၊ သမန္တာ-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ သာ
 ဝတ္ထိံ-ကို၊ အနုဝိလောကေသိ-အစဉ်လျှောက်၍ ကြည့်ပြီ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ကြံ၍
 ကြည့်သနည်း၊) ယံ-အကြင်အရပ်သည်၊ ဂါမတော-ရွာမှ၊ (မြို့မှ) အတိဒ္ဓရေ-
 အလွန်ဝေးသည်၊ နေဝအဿ-မဖြစ်ရာ၊ အစ္စာသန္ဓေ-အလွန်နီးသည်လည်း၊ န
 အဿ-ရာ။ (သတ္တမိဝိဘတ်ကို လိင်္ဂတ္ထ၌ သက်ပါ။) ဂမနာဂမနသမ္ပန္န-သွားလမ်း၊
 လာလမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ-ဘုရားဖူးလို့၊
 တရားနာလိုကုန်သော၊ မနုဿာနံ-တို့သည်၊ အတိက္ကမိနိယံ-ရှေ့ရှုသွားနိုင်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒိဝါ-နေအခါ၌၊ အပ္ပါကိဏ္ဍံ-လူတို့နှင့် မရောပြွမ်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ရတ္တိံ-၌၊ အပ္ပသဒ္ဓံ-လူသံမရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနိဋ္ဌေသံ-မြို့ရွာ
 တွန်သံမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇနဝါတံ-လှည့်လည်သွားလာသော လူအပေါင်း
 ၏လေမှ ကင်းသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿရာဟဿေယျကံ-လူတို့၏ဆိတ်ကွယ်
 ရာအရပ်၌ဖြစ်သော အမှုကိုပြုခြင်းအား လျောက်ပတ်သည်လည်းကောင်း။ (လူတို့
 ၏ လျှို့ဝှက်၍ လုပ်အပ်သောအလုပ်များကို လုပ်ဖို့ကောင်းလောက်အောင် လူသူမှ
 ရှင်သည်-ဟူလို။) ပဋိသလ္လာန သာရပုံ-တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌ လျောက်
 ပတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဿ-ရာ၏၊ (တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ရူအပ်သော)၊ ကတ္ထ-
 အဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဝိဟရေယျ-သီတင်းသုံးတော်မူရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့ ကြံ၍၊ (အနုဝိလောကေသိ)။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ၊
 ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ဇေတဿ-ဇေတမည်သော၊ ကုမာရဿ-မင်းသား
 ၏၊ ဥယျာနံ-ကို၊ ဂါမတော၊ နေဝ အတိဒ္ဓရေ-အလွန်လည်း မဝေးသည်ကိုလည်း
 ကောင်း ၊ပေ၊ ပဋိသလ္လာနသာရပုံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသာ-တွေ့မြင်ရပြီ၊ ဒိသ္မာန
 ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အယျပုတ္တ-အရှင်သား ၊ပေ၊ ဒေဟိ-ပေးပါလော၊ ဣတိ-ပြီ

အဒေယျော ၊ပေ၊ အပိ ကောဋိသန္တရေန။ ။ ဆိုလိုရင်းကား “အာရာမကို အသပြာ
 စွန်းချင်း ထိအောင်ခင်း၍ ဝယ်နိုင်လျှင် ရောင်းပါမည်” ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် “အဒေယျာ”
 နေရာ၌ “အာဒေယျော” ဟု ရှိသင့်ပါသည်။ ဤသို့ ရှိမှလည်း နောက်၌ “ယတော တယာ
 အယျပုတ္တ အဋ္ဌေါ ကတော” ဟူသော စကားနှင့် ရှေ့နောက် ညီပါသည်။ ရှေးနိဿယ၌ကား
 “ကောဋိသန္တ ရေန အပိ-အသပြာစွန်းချင်း ထိအောင်ခင်းသဖြင့်လည်း၊ အာရာမော-ကို၊
 အဒေယျော-ငါပေး အပ်၏” ဟု အနက်ပေး၍ “(အ) သဒ္ဓါကား အနက်မရှိ၊ တဗ္ဘောမျှ
 သာတည်း” ဟုလည်း မှာသည်။

ဂဟပတိ၊ အာရာမော-ကို၊ အပိ-စင်စစ်၊ ကောဋိသန္တရေန-အသပြာစွန်းချင်း၊ ထိ
အောင်ခင်းသဖြင့်၊ အဒေယျော-ယူအပ် ယူနိုင်ပါ၏။ ဣတိ-ပြီ။

အယျုပ္ပတ္တိ၊ အာရာမော-ကို၊ ဂဟိတော-ယူအပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟပတိ
၊ပေ၊ န ဂဟိတော=-မယူအပ်၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဂဟိတော-ယူအပ်ပြီ၊ န ဂဟိတော-မယူ
အပ်သေး၊ ဣတိ-ဤသို့ ငြင်းခုံ၍၊ ဝေါဟာရိကေ-တရားဆုံးဖြတ်မှု၌ ယှဉ်ကုန်သော၊
(တရားသူကြီးဖြစ်ကုန်သော)၊ မဟာမတ္တေ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိသု-မေးကြကုန်ပြီ၊ မဟာမတ္တာ
ေဝံ အာဟံသာ၊ (ကိ)၊ အယျုပ္ပတ္တိ-အရှင့်သား၊ ယတော-အကြင်ကြောင့်၊ တယာ၊
အတ္ထေ-အဖိုးကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ (အဖိုးဖြတ်အပ်ပြီ) (တတော-ကြောင့်)၊ ပေ၊
ဂဟိတော-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ အထ-(တရားဆုံးဖြတ်ပြီးရာ) ထို
အခါ၌၊ ပေ၊ သကဋေဟိ-လှည်းတို့ဖြင့်၊ ဟိရညံ-ငွေအသပြာကို၊ နိဗ္ဗာဟာပေတွာ-
ထုတ်ဆောင်ပြီး၍၊ ဇေတဝနံ-ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်ကို၊ ကောဋိသန္တရ-အသပြာ
အစွန်းချင်း၊ ထိအောင်ခင်းအပ်သည်မည်လောက်အောင်၊ သန္တရာပေသိ-ခင်းစေပြီ၊
သကိ-ကြိမ်၊ နိဟဋံ-ထုတ်ဆောင်အပ်သော၊ ဟိရညံ-သည်၊ ထောကဿ-အနည်း
ငယ်သော၊ သြကာသဿ-အရပ်၏၊ ကောဋကဿမန္တာ-တံခါးမုခ်အနီး၌၊ န ပ္ပ
ဟောတိ-မလောက်၊ အထ ပေ၊ အာဇာပေသိ (ကိ)၊ ဂစ္ဆထ ပေ၊ ဣမံ သြကာသံ
သန္တရိဿာမိ-န်အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ စေခိုင်းပြီ။

အထ-စေခိုင်းရာထိုအခါ၌၊ ဇေတဿ၊ ကုမာရဿ-၏၊ ဧတံ-ဤသို့ စဉ်းစား
ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အယံ ဂဟ
ပတိ-သည်၊ တာဝဗဟံ-ထိုမျှလောက်များသော၊ ဟိရညံ-ငွေကို၊ ပရိစ္စဇတိ-စွန့်လွှတ်
၏၊ (တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိယမာနံ-စဉ်းစားဆင်ခြင်အပ်သည်
ရှိသော်၊) ဣဒံ-ဤအလှူသည်၊ ဝါ-ဤသာသနာတော်သည်၊ သြရကံ-ယုတ်ညံ့သည်၊
(အောက်တန်းကျသည်) န ခေါ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့
အာဇာနာမိ-သိရ၏၊) ဣတိ-ဤသို့စဉ်းစားပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့စဉ်းစားပြီး၍၊ အဝေါစ၊
(ကိ)၊ ဂဟပတိ၊ အလံ-တော်ပါပြီ၊ တံ သြကာသံ-ကို၊ မာ သန္တရာပေသိ-မခင်းပါ
စေနှင့်။ [“တံ” ဟု ကတ္တာထည့်ရမည်ဖြစ်၍ အဇ္ဇတနိ သြဝိဘတ်ကို (ဣ) ပြုထား
သည်ဟု ကြံပါ။] ပေ၊ ဒေဟိ၊ ဧတံ-ဤအရပ်သည်၊ မမ-၏၊ ဒါနံ-အလှူသည်၊
ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌ ပေ၊ ဂဟပတိ - သည်၊ (“ပါဒါသိ” ၌စပ်၊)
ဇေတော-သော၊ အယံ ကုမာရော-သည်၊ အဘိညာတော-အလွန် အသိအမှတ်
ပြုအပ်သူတည်း၊ ဉာတမနုဿော-ထင်ရှားသောလူတည်း၊ ဧဝရူပါနံ-နိသော၊ ဉာတ
မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဣမသ္မိ ဓမ္မဝိနယေ-တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ ဤသာသနာတော်၌၊

ပသာဒေါ-ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ပဟတ္ထိကော-များသော စီးပွားရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ စဉ်းစား၍ ၊ပေ၊ ပါဒါသိ-ပေးပြီ၊ အထ ဇေတော ၊ပေ၊ ကောဋ္ဌကံ-တံခါးမုခ်ကို၊ မာပေသိ-ဖန်ဆင်းပြီ၊ အထ-ဇေတမင်းသား၏ ဥယျဉ်ကိုဝယ်ယူပြီးရာ) ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော ၊ပေ၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ကာရာပေသိ-ပြုစေပြီ၊ (ဆောက်လုပ်စေ ပြီ) ၊ပေ၊ ကောဋ္ဌကေ-ရေချိုးအိမ်တို့ကို ၊ပေ၊ ဥပဋ္ဌာနသာလာယော-ကပ်ရောက် တည်နေရာ ဆွမ်းစားကျောင်းတို့ကို၊ [“ဆည်းကပ်ရာ စရပ်တို့ကို၊ (စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်းဝန်း၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို”)] ဟု တချို့နေရာ၌ ပေးရ၏။ ၊ပေ၊ မဏ္ဍပေ-တို့ ကို၊ ကာရာပေသိ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုန္ဒက၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

နဝကမ္မဒါနကထာ

၃၀၀။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ယေန ပေသာလီ ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ [ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုန္ဒက (၂၅၈, ၉) ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] တေန သမယေန-၌၊ မနုဿာ သက္ကစံ၊ နဝကမ္မ-အသစ်အသစ်ဖြစ်သော ပြုဖွယ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ယေပိဘိက္ခု-တို့ သည်လည်း ၊ပေ၊ အဓိဋ္ဌေန္တိ-စီမံကြကုန်၏၊ တေပိ-တို့ကိုလည်း၊ သက္ကစံ၊ စီဝရ ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရေန-သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဝိလာန၏ ရောဂါအတွက် ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်၍၊ အသက်၏အရံဒေကာ အဆောက်အဦးဖြစ်သောဆေးဖြင့်။ [ဤပုဒ် အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ စတုတ္ထသံဃာဒီသေသံ၌ ပြုခဲ့ပြီ။]

အထ-နဝကမ္မကိုပြုကြရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရဿ-တစ်ယောက်သော၊ (အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော) ဒလိဒ္ဒဿ-ဆင်းရဲသော၊ တုန္ဒဝါယဿ- အပ်ချုပ်သမား၏၊ ဧတံ အဟောသိ၊ (ကို)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဣမေ မနုဿာ ၊ပေ၊ ကရောန္တိ၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိယမာနံ-စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်သော်၊ ဣဒံ-ဤသက္ကစံနဝကမ္မသည်၊ ဝါ-ဤ သာသနာတော်သည် ၊ပေ၊ န ခေါ ဘဝိဿတံ၊ (ဣတိ-ဤသို့၊ အာဇာနာမိ-သိရ၏။) အံဟမ္ပိ-သည်လည်း ၊ပေ၊ ယန္ဓုနကရေယျ-အကယ်၍ပြုရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ သာမံ၊ စိက္ခလ္လံ-ရွံ့ကို၊ မဒ္ဒိတွာ-နယ်ပြီး၍၊ ဣဋ္ဌကာယော- တို့ကို၊ စိနိဝ္ဇ္ဇ-စီ၍၊ ကုဋ္ဌံ-နံရံကို၊ ဥဋ္ဌာပေသိ-တက်စေပြီ၊ (ထောင်ပြီ)၊ အကုသလေ န-မကျွမ်းကျင်သော၊ တေန-ထိုအပ်ချုပ်သမားသည်၊ စိတာ-စီအပ်သော၊ ဘိတ္တိ- သည်၊ ဝင်္ကာ-ကောက်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပရိပတိ-ပြုကျပြီ၊ [ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယ အကြိမ် စီရာ၌လည်း ပြုကျပြန်သည်။]

အထ-တတိယအကြိမ်ပြုကျရာ၊ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဥဇ္ဈာယတိ၊ (ကိ)၊ယေ-အကြင်
 ပစ္စည်းရှင်တို့သည် ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရံ၊ ဒေန္တိ-လှူကုန်၏၊ တေ-(ပစ္စည်း ၄ ပါးကို လှူ
 ဖော်ရသော) ထိုပစ္စည်းရှင်တို့ကိုသာ၊ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ သြဝဒန္တိ-ပြောဆို
 ဆုံးမကြကုန်၏၊ အနုသာသန္တိ-နည်းပေးလမ်းပြ၊ သွန်သင်ကြကုန်၏၊ တေသဉ္စ-
 တို့၏သာ၊ နဝကမ္ပံ အဓိဋ္ဌေန္တိ၊ အဟံ ပန-ငါသည်ကား၊ ဒလိဒ္ဒေါ-လူဆင်းရဲသည်၊
 အမှိ၊ မ-ကို၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်၊ (ဘယ်ရဟန်းကမျှ)၊
 န သြဝဒတိဝါ-သြဝါဒလည်းမပေး၊ နအနုသာသတိဝါ-နည်းလမ်းလည်း မပြ ၊ပေ၊
 န အဓိဋ္ဌေတိဝါ-စီမံလည်း မစီမံ၊ ဣတိ (ဥဇ္ဈာယတိ)၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒလိဒ္ဒဿ-
 သော၊ ဥဇ္ဈာယန္တဿ-သော၊ တုန္နဝါယဿ-၏၊ (ဝစနံ-ကို) အသောသံ ၊ပေ။

အထ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ နဝကမ္ပံ-ကို၊ ဒါတံ အနုဇာနာမိ
 ၊ပေ၊ နာဝကမ္ပိကော-အသစ်သစ် ပြုဖွယ်အမှု၌ ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဥဿုက္ကံ-ကြောင့်
 ကြစိုက်သူ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ-ရောက်လိမ့်မည်၊ (ကိ)၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်
 ၊ပေ၊ ပရိယောသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျနုခေါ-ရောက်ရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-
 သို့၊ (ဥဿုက္ကံ အာပဇ္ဇိဿတိ)၊ ခဏ္ဍံ-ကျိုးပြတ်သောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖုလ္လံ-
 ပေါက်ကွဲသော အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသင်္ခရိဿတိ-ပြင်ဆင်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-
 ပြီ။

ကမ္မဝါစာ၌ “ဂဟပတိနော-၏၊ ဝိဟာရံ-ကို ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နဝကမ္ပံ-
 ကို၊ (အဓိဋ္ဌာတံ-စီမံခြင်းငှာ) ဒဒေယျ” ဟု လည်းကောင်း၊ နိဂုံးဝါကျ၌ “ဘိက္ခုနော-
 အား၊ နဝကမ္ပံ-ကို၊ (ကာတံ-ငှာ) ၊ပေ၊ ဂဟပတိနော-၏၊ ဝိဟာရော (ဝိဟာရေ)-
 ကျောင်း၌ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ နဝကမ္ပံ-ကို၊ ဒိန္နော (ဒိန္နံ)-အပ်ပါပြီ” ဟု လည်း
 ကောင်း ပေးပါ။

ဒဒေယျ၊ ဒိန္နော။ ။ ဒဒေယျာတိ နဝကမ္ပံ အဓိဋ္ဌာတံ ဝိဟာရေ ဣဿရိယံ ဒဒေ
 ယျာတိ အတ္ထော၊ ဒိန္နောတိ နဝကမ္ပံ ကာတံ ဝိဟာရော ဒိန္နော၊ ဝိဟာရေ နဝကမ္ပံ ဒိန္နံတိဝါ
 အတ္ထော-ဝိမတိ။

အဂ္ဂါသနာဒိအနုဇာနကထာ

၃၁၀။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ယေန သာဝတ္ထိ ၊ပေ၊ ပက္ကမိ၊ တေသ သမယေန-
 ၌၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ အန္တေဝါသိကာ-အနီးနေတပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ၊ပေ၊ သံဃဿ-၏၊ ပုရတော ပုရတော-ရှေ့၌ ရှေ့၌၊ (ရှေ့က ရှေ့က) ဂန္ထာ-
 သွား၍၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ-သိမ်းပိုက်ကြကုန်၏၊ သေယျာယော-အိပ်ရာ
 တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ကြ၍ သိမ်းပိုက်ကြကုန်သနည်း) ဣဒံ-ဤနေရာ

သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယာနံ-တို့ဖို့၊ ဘဝိဿတိ ၊ပေ၊ အမှာကံ-တို့ဖို့၊ ဘဝိဿ
တိ- ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍ သိမ်းပိုက်ကြကုန်၏၊ အထ-သိမ်းပိုက်ကြပြီးရာ၊ ထိုအခါ၌၊
အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ၊ပေ၊ ဝိဟာရေသု-တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတေသု-သိမ်းပိုက်အပ်ပြီး
ကုန်လသော် ၊ပေ၊ သေယျံ အလဘမာနော (ဟုတွာ)၊ အညတရသို့ ရုက္ခမူလေ-
၌၊ နိဿိဒိ။

အထ-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဥက္ကာသိ-ချောင်းဟန်တော်မူပြီ၊
အာယသ္မာပိ ၊ပေ၊ ဥက္ကာသိ၊ ဧတ္ထ-ဤအရပ်၌၊ ကော-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်
မူပြီ၊ ဘဂဝါ-ရား၊ အဟံ သာရိပုတ္တော-တပည့်တော် သာရိပုတ္တရာပါတည်း၊ ဣတိ-
လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ အဂ္ဂါသနံ-
မြတ်သောနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါဒကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ-မြတ်
သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတိ-ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ပြီ။

ကေစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ။ ဧဝံ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ ဘဂဝါ-ရား၊ ယော-
အကြင်သူသည်၊ ခတ္တိယကုလာ-မင်းမျိုးမှ၊ (နိက္ခမိတွာ-၍)၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်း
အဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ သော-သည် ၊ပေ၊ အရဟတိ၊ ဣတိ-နိပြီ။ [ဤသို့စသည်ဖြင့်
လျှောက်ကြသည်၊ ထိုဝါကျတို့၌ သုတ္တန္တိကောစသည်ကို သမထက္ခန္ဓက၊ သတိဝိနယ
ကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ပဌမဿဈာနဿ-ပဌမဈာန်ကို၊
လာဘိ-ရခြင်းရှိ၏ ၊ပေ၊ သောတာပန္နော-သောတာပန်တည်း၊ ဤသို့ ပေးပါ။]

တိတ္ထိရဇာတ်တော်။ ၃၁၁။ အထ-အသီးအသီး၊ လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌
၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဝတ္ထုကား၊ ဟိမဝန္တ
ပုဒေသေ-ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ မဟာနိဂြောဓော-ကြီးစွာသော ပင်ညောင်ပင်သည်၊
အဟောသိ-ရှိပြီ၊ တံ-ကို၊ ဥပနိဿာယ-မှီ၍၊ တယော၊ သဟာယကာ-တို့သည်၊
တိတ္ထိရောစ-ခါသည်လည်းကောင်း၊ မက္ကဋ္ဌောစ-မျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ
နာဂေါစ-ဆင်ပြောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရိသု-နေကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထို
သဟာယ်ချင်းတို့သည်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ အဂါရဝါ-ရိုသေလေးစားခြင်း မရှိ
ကြကုန်သည်၊ အပ္ပဋိဿာ-ရှေးရုနားထောင်ခြင်း မရှိကြကုန်သည်၊ ဝါ-မှီခိုအားထား၊
ကိုးစားခြင်း မရှိကြကုန်သည်၊ အသဘာဂဝုတ္တိကာ-သဘောတူသော အသက်မွေးမှု
ရှိကြသူ မဟုတ်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဝိဟရန္တိ၊ အထ-ထိုသို့နေကြရာ အခါ၌ ၊ပေ၊
အဟောသိ၊ (ကိံ)၊ ယံ-အကြင်သူသည်၊ အမှာကံ-တို့တွင်၊ ဇာတိယာ-မွေးဖွားခြင်း
အားဖြင့်၊ မဟန္တတရံ-သာ၍ကြီး၏၊ (အကြီးဆုံးသည်)။ [“ယံ၊ မဟန္တတရံ” သည်
လိင်္ဂဝိပလ္လာသတည်း။] တံ-ကို ၊ပေ၊ ဇာနေယျာမ-သိရပါကုန်မှုကား၊ အဟောန္တန-

ဪ... ကောင်းလေစွ ၊ပေ၊ သက္ကရေယျာမ-ကောင်းစွာပြုကုန်ရာ၏။ ဂရုံ-
အလေးအမြတ်ကို၊ ကရေယျာမ၊ မာနေယျာမ-မြတ်နိုးကုန်ရာ၏။ ပူဇေယျာမ-
နိရုဏ်ရာ၏။ တဿစ-ထိုသူ၏လည်း၊ သြဝါဒေ-၌၊ ပတိဋ္ဌဟေယျာမ-တည်ကုန်ရာ၏။
ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ-အကြံဖြစ်ရာ၊ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဟတ္ထိနာဂံ-ကို၊ ပုစ္ဆိသု၊ (ကိံ)၊ သမ္ပ-
အဆွေ၊ တံ၊ ကိံ-အဘယ်မည်သော၊ ပေါရာဏံ-ရှေး၌ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို၊
သရသိ-မှတ်မိသနည်း၊ ဣတိ-နိဗ္ဗိ၊ သမ္မာ-တို့၊ ယဒါ-၌၊ အဟံ-သည်၊ ပေါတော-
ပေါက်စသည်၊ (ဆင်ငယ်ကလေးသည်) ဟောမိ၊ (တဒါ) ဣမံ နိဂြောဓံ၊ သတ္ထိနံ-
ပေါင်တို့၏။ အန္တရာ-အကြား၌၊ ကရိတွာ-ပြု၍၊ အတိက္ကမာမိ-ကျော်၍ကျော်၍
သွားခဲ့၏။ အဂ္ဂကံရကံ-အညွန့်အဖျားသည်၊ မေ-၏။ ဥဒရံ-ဝမ်းကို၊ ဆုပတိ-ထိ၏။
သမ္မာ-တို့၊ ပေါရာဏံ-သော၊ ဣမံ-ဤအကြောင်းအရာကို၊ သရာမိ-မှတ်မိ၏။ ဣတိ-
ပြီ၊ (မျောက်ကိုမေးရာ၌) သမ္မာ ၊ပေ၊ ဆာပေါ-မျောက်ကလေးသည်၊ ဟောမိ
၊ပေ၊ သရာမိ” ဟု လည်းကောင်း၊ (ခါကိုမေးရာ၌) “သမ္မာ ၊ပေ၊ တတော-ထိုညောင်
ပင်ကြီးမှ၊ ဖလံ-အသီးကို၊ ဘက္ခိတွာ-စားပြီး၍ ၊ပေ၊ တဿ-ထိုအစေ့ကြောင့်ပင်
၊ပေ၊ ဇာတော-ပေါက်ပါပြီ ၊ပေ၊ အဟံ ဇာတိယာ-မွေးဖွားခြင်းအားဖြင့်၊ မဟန္တ
တရော-သာ၍ကြီး၏” ဟု လည်းကောင်း ပြောသည်။

အထ ၊ပေ၊ တိတ္ထိရံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)၊ သမ္ပ ၊ပေ၊ မဟန္တတရော ၊ပေ၊
သြဝါဒေ-၌၊ ပတိဋ္ဌဿာမ-နံအံ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊
တိတ္ထိရော ၊ပေ၊ ဝတ္တတိ၊ တေ-ထို သဟာယ်ချင်းတို့သည် ၊ပေ။ [“ကာယဿဘေဒါ”
စသည်တို့၏အနက်ကို သာမညဖလသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏကထာ
၌ ပြထားပြီ။] ဧဝံ-လျှင်၊ တံ-ထိုအကျင့်သည်၊ တိတ္ထိရိယံနာမ-ခါမင်း၏ ဥစ္စာမည်
သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်သည်၊ အဟောသိ။

ဂါထာနက်။ ။ ဓမ္မဿ-ဝုဗ္ဗာပစာယန၊ မြတ်ဓမ္မ၌၊ ကောဝိဒါ-ကျွမ်းကျင်
ကုန်သော၊ ယေနရာ-အကြင်လူတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗံ-အသက် သိက္ခာ၊ ဝုဏ်ဝါကြီးရင့်သူ
ကို၊ အပစာယန္တိ-ရိုသေလေးစားကြကုန်၏။ တေနရာ-ထိုလူတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေစ-
မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ တွေ့မြင်အပ်သော ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌လည်း၊ ပါသံသာ-
ချမ်းမွမ်းထိုက်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေစ-တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ (တေသံ-ထိုလူတို့၏။)
သုဂတိ-ကောင်းသောဂတိသည်၊ ဟောတိ။

ဂါထာအဖွင့်။ ။ ယေ ဝုဗ္ဗမပစာယန္တိတိ ဇာတိဝုဗ္ဗော ဝယောဝုဗ္ဗော ဝုဏဝုဗ္ဗောတိ
တယော ဝုဗ္ဗာ၊ တေသု ဇာတိသမ္ပန္နော (အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်) ဇာတိဝုဗ္ဗော နာမ၊
ဝယေ (ကြီးသောအရွယ်၌) ဌိတော ဝယောဝုဗ္ဗောနာမ၊ ဝုဏသမ္ပန္နော ဝုဏဝုဗ္ဗော နာမ၊ တေသု

တိက္ခဝေ၊ တိရစ္ဆာနဂတာ-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ပါဏာ-ထိုသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ အညမညံ၊ ပေ၊ ဝိဟရိဿန္တိ နာမ-နေကြကုန်တုံသေး၏၊ ပေ၊ တုမေ၊
 ဧဝံ-သို့၊ သွာက္ခာတေ-ကောင်းစွာ ဟောပြတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ ပဗ္ဗဇိ
 တာ၊ သမာနာ-န်လျက်၊ အညမညံ၊ ပေ၊ ဝိဟရေယျာထ-အကြင်နေကြကုန်ရာ၏၊
 ဣမ-ဤသာသနာတော်၌၊ တံ-ထိုသို့ နေခြင်းသည်၊ သောဘေထ-တင့်တယ်ရာ
 အံလော၊ (တင့်တယ်စရာရှိရဲ့လော)၊ ပေ၊ ယထာ ဝုဗ္ဗံ၊ အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း
 ပေ၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ သံယိကံ-သံယာဉ္ဇစွာဖြစ်သော
 (သေနာသနံ)စသည်ကို၊ ပေ၊ နာပဋိဗာဟိတဗ္ဗံ-မတားမြစ်ထိုက်၊ (မတားမြစ်ရ)
 ပေ။

☞ အဝန္တိယာဒိပုဂ္ဂလ။ ၃၁ ၂။ အဝန္တိယာ-ရိုမခိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေ
 ဒသ-တို့တည်း၊ ပုရေ-၌၊ ဥပသမ္ပန္နေန-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သူ
 သည်၊ ပစ္ဆာ-၌၊ ပေ၊ အဝန္တိယော-ရိုမခိုးထိုက်၊ အနုပသမ္ပန္နော-ဥပသမ္ပန္နမဟုတ်
 သော လူ၊ သာမဏေကို၊ ပေ၊ နာနာသံဝါသကော-မတူကွဲပြားသော သံဝါသရှိ
 သော၊ ပေ၊ မာတုဂါမော-မာတုဂါမ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက၌ ရေးခဲ့ပြီ။]
 ပေ၊ သဒေဝကေ-အောက်နတ်ပြည် ၅ ထပ်ရှိ နတ်တို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊
 သမာရကေ-မာရ်နတ်၏တည်နေရာ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်ရှိ နတ်အမောင်းနှင့်လည်း
 တကွဖြစ်သော၊ သဗြဟ္မကေ-ဗြဟ္မာ ၂၀ နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ လောကေ-
 သြကာသလောက၌လည်းကောင်း၊ (သတ္တလောက သြကာသလောက၌လည်း
 ကောင်း၊) သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ-သာသနာတော် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 သမဏဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသော သမဏ၊ မကောင်းမှုတို့ကို
 မျှောပြီးသော ဗြာဟ္မဏတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ သဒေဝမနုဿာယ-သမ္မုတိ
 နတ်ဟူသော မင်း၊ ကြွင်းသောလူတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော၊ ပဇာယ-သတ္တဝါ
 အပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ အရဟံ၊ ပေ၊ ဝန္တိယော၊ ပေ၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ)။
 [ယထာဝုဗ္ဗံ အဘိဝါဒနံနှင့်စပ်၍ အဝန္တိယ၊ ဝန္တိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆက်၍ မိန့်တော်မူ
 သည်။]

ဂုဏသမ္ပန္နော ဝယောဝုဗ္ဗော ဣမသ္မိ ဌာနေ ဝုဗ္ဗောတိ အဓိပ္ပေတော၊ အပစာယန္တိတိ
 ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မေန ပူဇေန္တိ။

ဓမ္မဿ ဒကာဝိဒါတိ ဇေဋ္ဌာပစာယနဓမ္မဿ ကောဝိဒါ ကုသလာ၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေတိ
 ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ပါသံသာတိ ပသံသာရဟာ၊ သမ္ပရာယေစ သုဂတိတိ သမ္ပရေတဗ္ဗေ
 (ကောင်းစွာ+အလွန်+ရောက်ထိုက်သော) ဣမံ လောကံ ဟိတ္တာ ဂန္ထဗ္ဗေ ပရလောကေပိ တေသံ
 သုဂတိယေဝ ကောတိတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

အာသနပုဋိဗာဟနပဋိက္ခေပ။ ၃၁၃။ သံယံ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်စူး၍၊ မဏ္ဍပေ-
 တို့ကို၊ ပဋိယာဒေန္တိ-စီစဉ်ကြကုန်၏။ သန္တရေ-အခင်းတို့ကို၊ ပေ။ (ဝိမတိ၌ “သန္တာ
 ဂါရေ” ဟု ပါဠိရှိ၏။ “သန္တိပါတ မဏ္ဍပေ” ဟုလည်း ဖွင့်၏။ ထိုအလို “သန္တာဂါရေ-
 စည်းဝေးရာ မဏ္ဍပ် (ကျောင်းဆောင်) တို့ကို” ဟု ပေးပါ။) သြကာသေ-နေရာတို့ကို။
 (သြကာသေတိ နိဝါသောကာသေ-ဝိမတိ။) ပေ။ ဥဒ္ဓိဿကတံ-သံယာကို ရည်စူး၍
 ပြုအပ်သော မဏ္ဍပ်စသည်ကို၊ ယထာဝရ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ နော အနုညာတံ-
 ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍၊ ပေ။ ပရိဂ္ဂဏန္တိ။ (ဤမှနောက်၌
 အဂ္ဂါသနအနုဇနန ဝတ္ထုနှင့် အလုံးစုံတူပြီ။)

ဂိဟိဝိကဋ္ဌ အနုဇနန

၃၁၄။ မနုဿာ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-ဆွမ်းစားစရပ်ဖြစ်သော၊ အန္တရယရေ-ရွာတွင်း၌၊
 ဥစ္စာသယနေ မဟာသယာနာနိ-မြင့်သောနေရာ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား ဆန်းပြားသော
 နေရာတို့ကို၊ ပညပေန္တိ-ခင်းကြကုန်၏။ သေယျထိဒံ-တို့ကို၊ ပညပေန္တိ-နည်း၊ အာ
 သန္တိ-ဘုရားရှင်၏ လက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက် လွန်သောအခြေရှိသော ညောင်
 စောင်း အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂ-အခြေ၌ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျားစသော
 သားရဲရုပ်ရှိသော ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါနကံ-လက် ၄ သစ်ထက်ရှည်သော
 သားမွေးကော်ဇောနက်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ စိတ္တကံ-ဆန်းကြယ်စွာယက်အပ်
 သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိကံ-အဖြူထည်သက်သက် ယက်အပ်
 သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋုလိကံ-တခဲနက်ပန်းပြောက်ရှိသော
 သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ တူလိကံ-လဲရှိသော အခင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိကဋ္ဌိကံ-ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျားစသော သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြု အပ်သော
 သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။

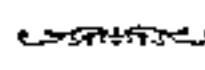
ဥဒ္ဓလောမိ-တစ်ဖက်၌ပေါ်ထွက်သော အမွေးရှိသော တစ်ဖက်ချော သားမွေး
 အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧကန္တလောမိ- ၂ ဖက်၌ ပေါ်ထွက်သော အမွေးရှိသော
 ၂ ဖက်ချော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။ (ဤကား မဟာဝဂ္ဂ၊ စမ္မက္ခန္ဓက
 အဋ္ဌကထာအတိုင်းပင်တည်း။ သီလက္ခန္ဓာ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တဋ္ဌကထာ၌ ပြောင်းပြန်ဖွင့်
 ၏။) ကဋ္ဌိဿံ-ရွှေချည် ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သောပိုးချည်အကြမ်းအခင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါ-ပိုးချည်တိုင်လျောက်၊ ရွှေချည်ဖောက်၍ ယက်အပ်သော အခင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကောသေယျံ-ရွှေချည် ငွေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော ပိုးချည်
 ချောအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ပိုးချည်တိုင်လျောက်၊ ပိုးချည်ဖောက်၍ ယက်အပ်

သော အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုတ္တကံ-တစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်၊ ကပြလောက်
သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း။

ဟတ္ထတ္ထရဏံ-ဆင့်ကျောက်ကုန်း၌ခင်းထိုက်သော သားမွေးအခင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အဿတ္ထရဏံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ရထတ္ထရဏံ-ရထားပေါ်၌ခင်းထိုက်
သော သားမွေးအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဇိနပ္ပဝေဏီ-ညောင်စောင်း ပမာဏရှိ
အောင် အထပ်ထပ် ချုပ်အပ်သော သစ်နက်ရေအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကဒလိမိဂ
ပဝရပစ္စတ္ထရဏံ-ဝံပိုင်မည်သော သားကောင်၏ အရေဖြင့်ပြုအပ်သော မြတ်သော
အပေါ်လွှမ်းအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဥတ္တရစ္ဆဒံ-အထက်၌ ဗိတာန်နီနှင့်တကွ
ဖြစ်သော အခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ-ခြေရင်း ခေါင်း
ရင်း ၂ ဖက်ဝယ် နီသောအုံးကိုလည်းကောင်း၊ ပညပေန္တိ။ [ဤ အာသနတို့၏ အဖွင့်
ကို မဟာဝဂ္ဂစမ္ပက္ခန္ဓက ဘာသာဋီကာနှင့်၊ သီလက္ခန္ဓ ဩဟုဇာလသုတ် ဘာသာ
ဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ၊ တီဏီ-တို့ကို၊ အာသန္နိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ထပေတွာ၊ ဂိဟိ
ဝိကတံ-လူတို့သည် အထူးပြုအပ်သော အိပ်ရာနေရာကို၊ အဘိနိသီဒိတံ-ထိုင်ခြင်း
ငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ အဘိနိပဇ္ဇိတံ-အိပ်ခြင်းငှာ၊ န တွေဝ အနုဇာနာမိ-ခွင့်ပြုတော်
မမူသည်သာ၊ ဣတိ-ပြီ။ (ဂိဟိဝိကတန္တိ ဂိဟိတိ+ကတံ ပညတ္တံ၊ ဂိဟိသန္တကန္တိ
အတ္ထော၊-ဝိမတိ။) ပေ၊ တူလောနဒံ-လဲဖြင့် မြှေးယှက်အပ်သော၊ ဝါ-လဲတို့ဖြင့်
ဖွဲ့ကြက်အပ်သော၊ မဗ္ဗံပိ ပေ၊ ပညပေန္တိ။

ဇေတဝနဝိဟာရာနမောဒနာ။ ၃၁၅။ ဤမှနောက်၌ ဘုရားရှင်သည် ဝေ
သာလီမှ သာဝတ္ထိသို့ ကြွတော်မူ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပုံ၊
အနာထပိဏ်သူဌေးက အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းကပ်ပုံ၊ ဘုရားရှင်အား ဇေတဝန်
ကျောင်းတိုက်၌ မည်သို့စီစဉ်ရမည်ကို လျှောက်ထားပုံ၊ ဘုရားရှင်က အာဂတာ
နာဂတ စာတုဒ္ဓိသသံဃာ၌ တည်စေဖို့ရန် ညွှန်ပြတော်မူပုံ၊ ထို့နောက် “သီတံ
ဥဏံ ပဋိဟန္တိ” စသော ဂါထာတို့ဖြင့် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူပုံတို့ကို အစဉ်အတိုင်း
သိပါ။

အာသနပ္ပဋိဗာဟနာဒိကထာ

၃၁၉။ အညတရဿ ပေ၊ မဟာမတ္တဿ သံဃဘတ္တံ ဟောတိ၊ သကျပုတ္တော-
သော၊ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော-သည်၊ ပတ္တာ-မှ၊ အာဂန္တော-၍၊ ဝိပွကတဘောဇနံ-
အပြားအားဖြင့်ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်သော ဘောဇဉ်ရှိသော၊ (စား၍ မပြီးသေးသော၊)
အနန္တရိကံ-အခြားမဲ့နေရာ၌နေသော၊ ဘိက္ခံ-ကို၊ ဝုဠာပေသိ-နေရာမှထစေပြီ ပေ၊

ကောလာဟလံ-အုတ်အုပ်ကြက်ကြက်သည် (ဆူညံသံသည်။) အဟောသိ၊ ပေ၊ အဇ္ဈာယတိ၊ (ကိ)၊ ကထံဟိ၊ ပေ၊ ဝုဠာပေဿန္တိနာမ-သနည်း၊ ပေ၊ အညတြပိ-အခြားနေရာ၌လည်း၊ နိသိန္ဓေန-ထိုင်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ယာဝဒတ္ထံ-အကြင်အကြင် အလိုအတိုင်း၊ (အလိုရှိတိုင်း)၊ ဘုဉ္ဇိတံ လတ္တနနု-ရအပ်ရနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ကုတိ-ပြီ၊ ပေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ န ဝုဠာပေတဗ္ဗော၊ သစေ ဝုဠာပေတိ-အံ၊ ပဝါရိတော စ-အပြားအားဖြင့် ပယ်မြစ်စေအပ်ပြီးလည်း၊ (ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသည်လည်း)၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂစ္ဆ-သွားပါချေ၊ ဥဒကံ၊ အာဟာရ-ဆောင်ခဲ့ပါလော၊ ကုတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဧဝံ-ဤသို့ပြောဆိုအပ်သော်၊ ဧတံ-ဤရေကိုဆောင်ယူမှုကို၊ စေ လဘေထ-အံ၊ ကုစ္စေတံ (ကုတိ+ဧတံ)-ဤသို့ရခြင်းသည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏၊ နေစေ လဘေထ-အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာဓုကံ၊ သိတ္တာနိ-ဆွမ်းလုံးတို့ကို၊ ဝိလိတွာ- မျှီချ၍၊ ပေ၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ အဟံ၊ ကေနစိ ပရိယာယေန-တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ပေ၊ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗန္တိ-တားမြစ်နိုင်၏ဟူ၍၊ န ဝဒါမိ-မိန့်တော် မမူ၊ ပေ။

ဝိလာနဝုဠာပနဝတ္ထု၌ “ပရိဂ္ဂဟေတွာ-ထက်ဝန်းကျင်ယူ၍၊ (ပွေ၍)၊ ဝုဠာ ပေတွာ-နေရာမှထစေပြီး၍၊ ဌိတကေ-ရပ်နေသော ဝိလာနတို့ကို၊ မုဉ္ဇန္တိ-လွတ်လိုက်- ကုန်၏၊ (ပွေထားခြင်းမှ လွတ်လိုက်ကြကုန်၏)၊ ပေ၊ မုဉ္ဇိတာ-ဖြစ်သော မူးမိုက်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပပတန္တိ-လဲကျကြကုန်၏၊ မယံ၊ ဝိလာနာ-တို့သည်၊ အဝုဠာ ပနိယာ-နေရာမှ မထစေထိုက်သူတို့သည်၊ အမှ-န်၏၊ ကုတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဝရ သေယျာယော-တို့ကို၊ ပလိဗုန္ဓန္တိ-နှောက်ရှက်ကြကုန်၏၊ လေသကပွေန်-အပ်စပ် ကြောင်းဖြစ်သော အနည်းငယ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပေ၊ ပဋိဗာဟန္တိ။

သတ္တရသဝဂ္ဂိယာ-တစ်ကျိပ်ခုနစ်ယောက်အစ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း ကလေးတို့သည်၊ ပေ၊ ပစ္စန္တိမံ-(ကျောင်းတိုက်၏) အစွန်အဖျား၌ ဖြစ်သော၊ မဟာ ဝိဟာရံ-ကို၊ ပဋိသင်္ခရောန္တိ-ပြင်ဆင်ကြကုန်၏၊ (ကိ-အဘယ်သို့ကြံ၍ ပြင်ကြ သနည်း)၊ ကုဓ၊ ပေ၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ ဝသိဿာမ-န်အံ၊ (ဝါကပ်ကြကုန်အံ)၊ ကုတိ-၍၊ (ပဋိသင်္ခရောန္တိ)၊ ပေ၊ ယာဝ-လောက်၊ ပဋိသင်္ခရောန္တိ၊ တာဝ-ထိုသို့ ပြင်ဆင်နေသေးသမျှ၊ အာဂမေထ-ဆိုင်းငံ့ကြကုန်ဦး၊ ပဋိသင်္ခတေ-ပြင်ဆင်အပ်ပြီး သော်၊ ဝါ-ပြင်ဆင်အပ်ပြီးရာ အခါ၌၊ ဝုဠာပေဿာမ၊ ကုတိ-န်ပြီ၊ ပေ၊ အမှာကံ- တို့၏၊ (အထံသို့)၊ ဝိဟာရော ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ ကုတိ (အဝေါစုံ)၊ ပေ၊ ကုပိ တာ-စိတ်ဆိုးကုန်သည်၊ အနတ္တမနာ-မိမိစိတ် မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ) ဝိဝါယံ- လည်၌၊ ဂဟေတွာ-ဆွဲကုန်၍၊ နိကမုန္တိ-နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ တေ-ထို ရဟန်းကလေး တို့သည်၊ နိကမုဿမာနာ-နှင်ထုတ်အပ်ကုန်လသော်၊ ရောဒန္တိ-ငိုကြကုန်၏၊ ပေ၊ သေနာသနံ ဂါဟေတံ-ခံယူစေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

သေနာသနဂ္ဂါဟာပကသမ္ပုတိ။ ၃၁၇။ ယော ဆန္ဒာဂတိံ န ဂစ္ဆေယျ ।ပေ၊
ဂဟိတာဂဟိတဉ္စ ဇာနေယျ။ [သမထက္ခန္ဓက၊ ယေဘုယျသိကာသမထ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]
ပဉ္စဟိ ।ပေ၊ တံ ဘိက္ခူ-ကို၊ သေနာသနဂ္ဂါဟာပကံ-ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကို
ခံယူစေတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္ပုတံ အနုဇာနာမိ။ [ကမ္မဝါစာလွယ်ပြီ။]

၃၁၈။ အထ-သမ္ပုတိရပြီးရာ၊ ထိုအခါ၌ ।ပေ၊ ပဌမံ ဘိက္ခု၊ ဂဟေတုံ-ရေတွက်
ခြင်းငှာလည်းကောင်း ।ပေ၊ ဂဏေတွာ၊ သေယျာ-အိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ဂဏေတုံ-
ငှာလည်းကောင်း၊ သေယျဂ္ဂေန - အိပ်ရာနေရာ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ (သေယျ
ဂ္ဂေနာတိ ပဉ္စဋ္ဌာနာပရိစ္ဆေဒေန-ညောင်စောင်း၏တည်ရာ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်)-
ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။) ဂါဟေတုံ အနုဇာနာမိ ।ပေ၊ သေယျဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂါဟာန္တာ-ယူစေအပ်ကုန်
လသော်၊ ဝါ-အပ်ကုန်သော၊ သေယျာ-တို့သည်၊ ဥဿာရယိသု-ပိုနေကုန်ပြီ ।ပေ၊
ဝိဟာရဂ္ဂေန-ကျောင်းအပိုင်းအခြားအားဖြင့် ।ပေ၊ အနုဘာဂံပိ-နောက်ထပ်အဖို့ကို
လည်း ।ပေ၊ အနုဘာဂေ-ကို၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်ပြီးသော် ।ပေ၊ အာဂစ္ဆတိ-အံ့၊
အကာမာ-မိမိအလိုမှ ကင်းသဖြင့်၊ ဝါ-မပေးလိုဘဲ၊ န ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ (မပေး
ဘဲနေနိုင်၏)။ [“အကာမာ” ၏ အဖွင့်ကို ဥပေါသထက္ခန္ဓက ဘာသာဋီကာ၊ အနာ
ပတ္တိ ပန္နရသကာဒိကထာ၌ ပြထားပြီ။]

☞ နိဿိမေ-ဥပစာရသိမ်၏ အပြင်ဘက်၌၊ ဌိတဿ-တည်သောရဟန်း၏
အတွက်၊ သေနာသနံ ဂါဟေန္တိ ।ပေ၊ ဝဿာနံ-မိုးလတို့၏၊ တေမာသံ-၃ လပတ်လုံး၊
ပဋိဗာဟိတုံ အနုဇာနာမိ။ [ကျောင်းကို ခံယူပြီးနောက် ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံးနေ၍
အခြားရဟန်းကို တားမြစ်နိုင်သောကြောင့် “တေမာသံ ပဋိဗာဟိတုံ” ဟု မိန့်သည်။]
ဥတုကာလံ ပန-ဆောင်း၊ န္ဓေဥတုကာလပတ်လုံးကား ।ပေ။ [ဥတုကာလ သုံးစွဲပုံကို
စီဝရက္ခန္ဓက သံယံကစီဝရပွါဒကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

သေနာသနဂ္ဂါဟာ-ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်းတို့သည်၊ ကတ
နုခေါ-အဘယ်မျှတို့ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ ।ပေ၊ ပုရိမကော-
ပုရိမဝါ၌ဖြစ်သော ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာကို ယူစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမ
ကော-ပစ္ဆိမဝါ၌ဖြစ်သော ।ပေ၊ အန္တရာမုတ္တကော-ပုရိမဝါ၊ ပစ္ဆိမဝါတို့၏ အကြား၌
အလွတ်ဖြစ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုယူစေခြင်းလည်းကောင်းတည်း၊ အာ
သဋ္ဌိယာ-ဝါဆိုလပြည့်နေ့သည်၊ အပရဇ္ဈဂတာယ-လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏
နောက်တစ်ရက် ရှိလသော်၊ ဝါ-ဝါဆိုလပြည့်ပြီး၍ နောက်တစ်ရက် ရှိလသော်။
(ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့၌။) ပုရိမကော-ကို၊ ဝါဟေတဗ္ဗော၊ အာသဋ္ဌိယာ-
သည်၊ မာသဂတာယ - လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏ တစ်လရှိလသော်၊ ဝါ-

ဝါဆိုလပြည့်ပြီး၍ တစ်လရှိလသော်။ (ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့၌။) ပစ္စိမ
ကော၊ ပေ၊ ပဝါရဏာယ-သည်၊ အပရဇ္ဈဂတာယ-လွန်ပြီးသော ပဝါရဏာနေ့၏
နောက်တစ်ရက် ရှိလသော်၊ ဝါ-ပဝါရဏာနေ့၏ နောက်တစ်ရက်၌။ (သီတင်းကျွတ်
လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့၌။) အာယတိ-နောင်အခါ၌၊ ဝဿာဝါသတ္ထာယ-မိုးလ
ပတ်လုံး နေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပေ။ [“အပရဇ္ဈဂတာယ” စသည်တို့၏အဖွင့်ကို ဝဿ
ပနာယိကခန္ဓက ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဒုတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃။ တတိယဘာဏဝါရ

၃၁၉။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဓော၊ ပေ၊ ဂါမကာဝါသံ-ရွယ်ငယ်ကျောင်းသို့၊ အဂ
မာသိ-သွားပြီ၊ တတ္ထာပိ-၌လည်း၊ သေနာသနံ၊ အဂ္ဂဟေသိ-ယူပြီ။ (အထမှစ၍
ပုစ္ဆာမတိုင်အောင် လွယ်ပြီ။) အာရုသော၊ ပေ၊ ကိ ပန-နည်း၊ ဧကော-တစ်ပါးတည်း
သည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်ပါလျက်) ဒွေ-၂ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟသိ-တားမြစ်သလော၊
ကုတိ-န်ပြီ၊ အာရုသော၊ ဒါနိ၊ ကုမ-ဤရွာငယ်၌၊ မုဗ္ဗာမိ-လွတ်ပါ၏၊ တတ္ထ-ထို
သာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဂဏှာမိ-ယူပါ၏၊ ကုတိ-ပြီ၊ ပေ၊ မောယပုရိသ၊ တယာ တတ္ထ-
ထိုရွာငယ်၌၊ ဂဟိတံ-အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကုမ-ဤသာဝတ္ထိမြို့၌၊ မုတ္တံ-လွတ်ပြီ၊
ကုမဂဟိတံ (ဟုတ္တာ)၊ တတြမုတ္တံ၊ ဧဝံ-လျှင်၊ ပေ၊ ဥဘယတ္ထ-၂ ပါးသောကျောင်း၌၊
ပရိဗာဟိရော-အပပြုအပ်၏၊ ပေ။

၃၂၀။ ဘဂဝါ-သည်၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အနေကပရိယာယေန၊ ဝိနယကထံ-
ဝိနည်းနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ ဝိနယဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-
အကျယ်ဖွင့်ကြောင်း ပဒဘာဇနီကို၊ ဘာသတိ၊ ဝိနယပရိယတ္တိယာ-ဝိနည်းကိုသင်ယူ
ခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကို၊ ဘာသတိ၊ အာဒိဿအာဒိဿ-ညွှန်ပြ၍ ညွှန်ပြ၍၊ ပေ၊
ဘာသတိ၊ ပေ၊ ဗဟုထေရာစ - ဆယ်ဝါရပြီးထေရ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နဝါစ-

ဥဘယတ္ထ ပရိဗာဟိရော။ ။ သာဝတ္ထိ၌ သေနာသနကို ယူပြီးနောက် ဂါမကာဝါသ၌ ထပ်၍ ယူသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့က သေနာသနသည် လွတ်အပ်ပြီးသား (လက်လွတ်ပြီးသား) ဖြစ်၏။ “ကုမ မုဗ္ဗာမိ၊ တတ္ထ ဂဏှာမိ” ပြောသောအခါ ဂါမကာဝါသ သေနာသနလည်း လွတ်အပ်ပြီး ဖြစ်ပြန်၏။ ဤသို့ အစဉ်အတိုင်း လွတ်အပ်ပုံ (လက်လွတ်ပုံ)ကို ရည်ရွယ်၍ “ဥဘယတ္ထ ပရိဗာဟိရော” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် (တပြိုင်နက်) လက်လွတ်ပုံကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ [ဥဘယတ္ထ ပရိဗာဟိရောတိ ကမေန ဥဘယဿပိ မုတ္တတ္တာ ဝုတ္တံ၊ န သဗ္ဗထာ ဥဘယတော ပရိဗာဟိရတ္တာ၊-ဝိမတိ။]

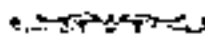
ငါးဝါမကြွယ်၊ သီတင်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈိမာစ-ငါးဝါပြည့်မြောက်၊ ဆယ်ဝါအောက်ငယ်၊ အလယ်အလတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု။ [ဣဓ အနက်မရှိ။] ၊ပေ၊ ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ယူကုန်၏။ [ဤပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါစိတ်၊ သဟဓမ္မိကဝဂ်၊ ဝိလေခနသိက္ခာပုဒ်၌ ကြည့်ပါ။]

အာယသ္မာပိ ဥပါလိ-သည်လည်း၊ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အပေါ်၌)၊ ဂါရ ဝေန-ရိုသေလေးစားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌိတကောဝ-ရပ်လျက်သာ၊ ဥဒ္ဓိသတိ- (ဝိနည်းပါဠိတော်ကို) ရွတ်ပြ၏။ (စာအုပ်မရှိသော ရှေးခေတ်က စာချသောအခါ ဆရာကရွတ်ပြရသည်။) ထေရာပိ ဘိက္ခု၊ ဓမ္မဂါရဝေန-တရားတော်၌ ရိုသေ လေးစားကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌိတကာဝ-သာ၊ ဥဒ္ဓိသာပေန္တိ-ရွတ်ပြစေကြ ကုန်၏ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဓိသန္တေန-(ပါဠိကို) ရွတ်ပြသော၊ နဝကေနဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမ ကေ-တုမျှသော၊ အာသနေ-၌၊ နိသီဒိတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂါရဝေန-ကြောင့်၊ ဥစ္စတရေ-သော ၊ပေ၊ နိသီဒိတုံဝါ-ငှာလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသာပေန္တေန-ရွတ်ပြစေ သော၊ ထေရေန ၊ပေ၊ ဓမ္မဂါရဝေန နိစတရေ ၊ပေ၊ နိသီဒိတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥဒ္ဓေသံ ပဋိမာနေန္တာ-စောင့်မြော်ကုန်လသော်၊ (ဆိုင်းဝဲကုန်လသော်၊) ကိလမန္တိ ၊ပေ၊ သမာနာသနိကေဟိ-တူသောနေရာရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဟ ၊ပေ၊ ကိတ္တာဝတာ-အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ သမာနာ သနိကော-တူသောနေရာရှိသူသည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ တိဝဿန္တရေန-၃ ဝါတို့၏ အကြားရှိသောရဟန်းနှင့်။

☸ သမာနာသနိကာ ဘိက္ခု ၊ပေ၊ ဘိန္ဒူသု-ခွဲကြကုန်ပြီ (ဖျက်ကြကုန်ပြီ) ၊ပေ၊ တိဝဂ္ဂဿ-၃ ပါးအစုရှိသောရဟန်းအား၊ မဉ္ဇံ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ ဒီဃာသနေ နိသီ ဒိတုံ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ ၊ပေ၊ ကိတ္တကံ-အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အာသနံ- သည်၊ ပစ္ဆမံ၊ ဒီဃာသနံ-ရှည်သောနေရာသည်၊ ဟောတိ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ယံ-အကြင် အာသနသည်၊ တိဏ္ဍံ-၃ ပါးသောရဟန်းတို့အား၊ ပဟောတိ- ထိုင်လောက်၏၊ ဧတ္တကံ-ကို ၊ပေ၊ ဒီဃာသနံ-ဟူ၍၊ အနုဇာနာမိ။

သာဠိန္ဒ-အာဠိနှင့်တကွဖြစ်သော၊ (ဆင်ဝင်နှင့်တကွဖြစ်သော) ဟတ္ထိနကံ- အောက်အဖို့၌ ဆင်၏ခြေသဏ္ဍာန် အကျည်ရှိသော၊ (မြေခုံရှိသော)၊ ပါသာဒိ- ကို ၊ပေ၊ ပသေနဒိဿ-ပသေနဒိမည်သော၊ ကောသလဿ-ကောသလတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရညော-၏၊ အယျိကာ-အဖွားသည်၊ ကာလင်္ကတာ-ပြုအပ်ပြီး သော သေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တဿာ-၏၊ ကာလကိရိယာယ-သေခြင်းကိုပြု ခြင်းကြောင့် ၊ပေ၊ အသန္နိယာ - ၏၊ ပါဒေ - တို့ကို၊ ဆန္ဒိတွာ-၍၊ ပရိဘုဒ္ဓိတုံ-

သုံးစွဲခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ကံဿ-၏။ ဝါဠု-ခြင်္သေ့၊ သစ်ကျားစသော သားရဲ ရုပ်ရုပ်တို့ကို၊ ဘိန္ဒိတော၊ ပရိဘုဒ္ဓိတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ တူလိကံ-လဲရှိသောအခင်းကို၊ ဝိဇ္ဇေတော-ဖြေ၍၊ ဗိမ္မောဟနံ၊ ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အဝသေသံ-ကြွင်းသော ဂေါနကစသော အခင်းကို၊ ဘူမိတ္ထရဏံ (ဘူမိ+အတ္ထရဏံ)-မြေပေါ်၌အခင်းကို၊ ဝါ-တည်ရာ မြေအပြင် ကြမ်းအပြင်၌ ခင်းထိုက်သောအခင်းကို၊ ကာတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [ဘူမိ+အတ္ထရဏံ” ဟူရာ၌ တည်နေရာကြမ်းအပြင်လည်း ဘူမိအရ၌ ပါဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအခင်းများကို ခဋင် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ မခင်းကောင်း၊ ကြမ်းပေါ်၌ကား ခင်းကောင်း၏” ဟု မှတ်ပါ။]

အဝိသဇ္ဇိယဝတ္ထုကထာ

၉၂၁။ အာဝါသိကာ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာဂန္တုကဂမိကာနံ-ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်၊ ခရီးသွားမည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏။ သေနာသနံ၊ ပညပေန္တာ-ခင်းပေးရကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ)၊ ဥပဒ္ဒုတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ၊ပေ၊ ဟန္တု-ယခု၊ သဗ္ဗသံယိကံ သေနာသနံ-ကို၊ ဧကဿ-တစ်ပါးသော ရဟန်းအား၊ ဒေမ-နိစ္စိ၊ တဿ-၏။ သန္တကံ-ကို၊ ပရိဘုဒ္ဓိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ တိုင်ပင်ကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အဝိသဇ္ဇိယာနိ-မစွန့်အပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမာနိ ပဉ္စ-တို့တည်း၊ သံယေနဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ န ဝိသဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ-မစွန့်ထိုက်ကုန်၊ ဝိသဇ္ဇိတာနိ-စွန့်အပ်ပြီးကုန်သည်။ (သမာနာနိ)ပိ-ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း၊ အဝိသဇ္ဇိတာနိ-စွန့်အပ်သည် မမည်ကုန်သည်။ (စွန့်ရာ မရောက်ကုန်သည်။) ဟောန္တိ ၊ပေ။

အာရာမော-သစ်သီးအာရာမ်၊ ပန်းအာရာမ်လည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထု-အာရာမ်၏ တည်ရာမြေလည်းကောင်းတည်း၊ ဣဒံ-ဤအာရာမ၊ အာရာမဝတ္ထု ၂ ပါး အပေါင်းသည်၊ ပဌမံ-သော၊ အဝိသဇ္ဇိယံ-တည်း ၊ပေ၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ဣဒံ ဒုတိယံ ၊ပေ၊ မဉ္ဇော-ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ (ခဋင်လည်းကောင်း) ပိဋံ-အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ (ထိုင်ခုံလည်းကောင်း) ဘိသိ၊ ဗိမ္မောဟနံ ၊ပေ၊ တတိယံ၊ လောဟကုမ္ဘိ-သံအိုး၊ ကြေးအိုးလည်းကောင်း။ [ထမင်းချက်စရာ အိုးကြီးများတည်း။] လောဟဘာဏကံ-သံအိုးစရည်း၊ ကြေးအိုးစရည်းလည်းကောင်း။ [ရေလှောင်အိုးတည်း။] လောဟဝါရကော-သံရေအိုး ကြေးရေအိုးလည်းကောင်း၊ [ရှေးက “ကြေးအင်တုံ” ဟု ပေး၏။] လောဟကဋ္ဌာဟံ-သံဖျဉ်းအိုး၊ ကြေးဖျဉ်းအိုးလည်းကောင်း။ [အဝကျယ်သောသံအိုး၊ ကြေးအိုးတည်း။] ဝါသိ-

၉၂၁

ပဲခွပ် (ဒါး) လည်းကောင်း၊ ပရသု-ပေါက်ဆိန်၊ ကုဋ္ဌာရီ-ဒါးမ၊ ကျါဒါလော-ပေါက်တူး၊
နိခါဒနံ-ဆောက် (စူး) လည်းကောင်းတည်း၊ ဣဒံ စတုတ္ထံ ၊ပေ၊ ဝလ္လိ-ကြိမ်စသော
နွယ်လည်းကောင်း၊ ဝေဠု-ဝါး၊ မဇ္ဇ-ဖြူဆံမြက်၊ ပဗ္ဗဇံ-ပြိန်းမြက်၊ တိဏံ-ကြွင်းသော
မြက်မျိုး၊ မတ္တိကာ-မြေညက်၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဖြင့်ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာ၊ မတ္တိကာ
ဘဏ္ဍံ-လည်းကောင်းတည်း၊ ဣဒံ-ဤဝလ္လိစသော ဝတ္ထုသည်၊ ပဗ္ဗမံ၊ အဝိသဇ္ဇိယံ-
တည်း။

အဝေဘဂီယဝတ္ထု။ ၃၂၂။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ယေန ကိဋ္ဌာဂီရိ (အတ္တိ)၊
တေန-သို့၊ မဟတာ-အပူစ္ဆတာ စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် မြတ်သော၊ ဝါ-အရေအတွက်
အားဖြင့် များသော၊ ဘိက္ခုသံယေန-နှင့်၊ ပဗ္ဗမတ္တေဟိ-သင်္ချာ ၅ လီ အတိုင်းအရှည်ရှိ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ-ရဟန်းအရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ (တစ်နည်း) ပဗ္ဗ
မတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာ
နေဟိစ-တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ စာရိကံ ပက္ကမိ။ (မဟတာစသည်တို့၏ အဖွင့်ကို
ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ ဝေရုဉ္စကဏ္ဍအစဉ် ပြထားပြီ။) သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာ
နာ-တို့သည်၊ ပါပိစ္ဆာ-ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်၏။ ပါပိကာနံ-ယုတ်မာကုန်သော၊
ဣစ္ဆာနံ-အလိုတို့၏။ ဝသံ-အလိုသို့၊ ဂတာ-လိုက်ကုန်၏ ၊ပေ၊ တေသံ-ထိုသာရိ
ပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ဖို့၊ သေနာသနံ န ပညပေသာမ-ခင်းမပေးကြကုန်အံ့၊
ဣတိ-ဤသို့ တိုင်ပင်ပြီး၍၊ တေ-ထိုအသင်္ဂ ပုနဗ္ဗသုကတို့သည် ၊ပေ၊ ဘာဇေသံ-
ဝေဘန်ကြကုန်ပြီ။ (“အဝေဘဂီယာနိ-မဝေဖန်အပ်၊ မဝေဖန်ထိုက်သော ဝတ္ထုတို့
သည်” ဟု ပေး၊ ကြွင်းဝါကျတို့ ရှေ့ဝတ္ထုနှင့် တူပြီ။)

နဝကမ္မဒါနကထာ

၃၂၃။ အထ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝသရိ ဘဂဝါ၊ တကြ အာဠဝိယံ-ထိုအာဠဝိမြို့၌၊
ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော၊ အဂ္ဂါဠဝေ-အဂ္ဂါဠဝမည်သော၊ စေတိယေ-စေတီ၌၊
(နတ်ကွန်း၌)၊ ဝိဟရတိ ၊ပေ၊ အာဠဝကာ-အာဠဝိမြို့၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ နဝ
ကမ္မာနိ-တို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ (နဝကမ္မိက ရဟန်းတို့အား)ပေးကြကုန်၏၊ ပိဏ္ဍနိက္ခေပန
မတ္တေနပိ-(ကျိုးပြတ်သော အရပ်၊ ပေါက်ကွဲသောအရပ်တို့၌) အင်္ဂတေ၊ မြေညက်
စိုက်ကို ထားခြင်းကိစ္စမျှကြောင့်လည်း၊ နဝကမ္မံ - နဝကမ္မသမ္ပုတိကို၊ ဒေန္တိ၊ ကုဋ္ဌ

ပိဏ္ဍနိက္ခေပမတ္တ စသည်။ ။ ပါဠိယံ ပိဏ္ဍနိက္ခေပနမတ္တေနာတိ အာဒိသု ခဏ္ဍဗုလ္လ
ဋ္ဌာနေ မတ္တိကာပိဏ္ဍဋ္ဌပနံ ပိဏ္ဍနိက္ခေပနံ နာမ၊ နဝကမ္မန္တိ နဝကမ္မသမ္ပုတိ၊ အဂ္ဂဠဝဋ္ဌိနာမ
ကဝါဠဝဇ္ဇော၊ ဆာဒနံ နာမ တိဏာဒိဟိ ဂေဟန္တာဒနံ၊ ဗန္ဓနံနာမ ဒဏ္ဍဝလ္လိ အာဒိဟိ ဆံဒနဗန္ဓန
မေဝ။-ဝိမတိ။

လေပန မတ္တေနပိ-နံရံကို လိမ်းကျံခြင်း ကိစ္စမျှကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒွါရတ္ထ^{၉၆}
 ပနမတ္တ-တံခါးကို တပ်ထားခြင်း ကိစ္စမျှ၊ အဂ္ဂဠဝဠိကရဏမတ္တ-တံခါးတိုင်ကို ပြုခြင်း
 ကိစ္စမျှ၊ အာလောကသန္ဓိ-လေသာပြုတင်း၊ သေတဝဏ္ဏကရဏ-ဖြူသောအဆင်း
 ရှိအောင် ပြုခြင်း၊ ပေ၊ ဆာဒနမတ္တ-အမိုးကိုမိုးခြင်း၊ ဗန္ဓနမတ္တ-ဒုတ်၊ နွယ်စသည်
 တို့ဖြင့် အမိုးကိုဖွဲ့ချည်ခြင်း၊ ဘဏ္ဍိကာတ္ထပနမတ္တ-ခိုးနားဖို့ရာ ဘဏ္ဍာငယ်ကို ထား
 ခြင်း၊ ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေနပိ-နွားချေးစသည်ဖြင့် လိမ်းကျံမှုကိုပြုခြင်း ကိစ္စ
 မျှကြောင့်လည်း၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ၊ ပေ။

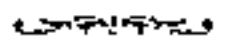
ဝိသတိဝဿိကမ္မိ-အနှစ် ၂၀ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-အနှစ် ၂၀ ကြာသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ၊ ယာဝဇီဝိကမ္မိ-အသက် အပိုင်းအခြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ (အသက်ထက်ဆုံးလည်းဖြစ်သော)၊ ပေ၊ ဓူမကာလိကမ္မိ-သေလွန်ပြီး
 နောက်၊ မီးခိုးငြိမ်းပျောက်ရာကာလ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပေ၊ ပရိယောသိတံ-
 ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ။

ဘိက္ခုဝေ၊ အကတံဝါ-မပြုအပ်သေးသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝိပွကတံဝါ-
 အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော၊ (မပြီးဆုံးသေးသည်
 မူလည်းဖြစ်သော)၊ နဝကမ္မံ-အသစ်ဖြစ်သော အမှုကို၊ ဒါတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊
 ခုဒ္ဒကေ-ငယ်သော၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ကမ္မံ-အလုပ်ကို၊ သြလောကေတွာ-ကြည့်၍၊
 ဆပ္ပဉ္စဝဿိကံ-၆ နှစ်၊ ၅ နှစ်ရှိသော၊ ပေ၊ ဒါတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အဗုယောဂေ-
 ဂဠုန်တောင်အလား၊ ၂ ဖက်ထား၍ မိုးအပ်သောကျောင်း၌၊ ပေ၊ ဒါတုံ-ငှာလည်း
 ကောင်း၊ မဟလ္လကေ ဝိဟာရေ-၌လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေဝါ-အထွဋ်တပ်အပ်
 သော ပြဿာဒ်ရှည်၌လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒါတုံ-ငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းတို့၌၊ နဝကမ္မံ ဒေန္တိ။ [သဗ္ဗေ ဝိဟာ
 ရေတိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ ဗဟုဝစနံ၊ ဧကဿ သဗ္ဗေသု ဝိဟာရေသု၊ ပေ၊ ဒေန္တိ
 တိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။] ဧကဿ-တစ်ပါးသော ရဟန်းအား၊ ဒွေ-၂ ကျောင်းတို့ကို၊
 ဒေန္တိ၊ ပေ၊ နဝကမ္မံ ဂဟေတွာ၊ အညံ-အခြား ရဟန်းကို၊ ဝါသေန္တိ-နေစေကြကုန်၏^{၉၇}
 ပေ၊ သံဃိကံ ပဋိဗာဟန္တိ၊ ပေ၊ ဧကံ-တစ်ခုသော၊ ဝရသေယျံ-ကောင်းမြတ်သော
 အိပ်ရာကို၊ ဂဟေတုံ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ သဗ္ဗကာလံ ပဋိဗာဟန္တိ၊ (“ဝဿာနံ တေ
 မာသံ” စသည်ကို ဒုတိယဘာဏဝါရအဆုံးနား၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ [သဗ္ဗကာလံ ပဋိဗာဟန္တိ
 တိ နဝကမ္မိကာ အတ္တနော-မိမိဖို့၊ ဂါဟိတံ (သံဃာသည် ယူစေအပ်သော) ဝရ
 သေယျံ သမ္ပတ္တာနံ ယထာဝုမံ အကတွာ ဥတုကာလေပိ ပဋိဗာဟန္တိ၊-ဝိမတိ။]

ပက္ကမန္တိစသည်တို့၏ အနက် လွယ်ပြီ၊ သိက္ခ-ကို၊ ပစ္စက္ခာတကာပိ-ပယ်စွန့် သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ပဋိဇာနန္တိ-ဝန်ခံကြကုန်၏၊ အန္တိမဝတ္ထု-အဆုံးဖြစ်သော ပါရာဇိက ဝတ္ထုသို့၊ အဇ္ဈာပန္နကာပိ-လွမ်းမိုး၍ ရောက်သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ပေ၊ [ဥမ္မတ္တကစသော ၃ ပုဒ်ကို သမုစ္စယက္ခန္ဓက, စတ္တာလီသကဉ္စ ရေးခဲ့ပြီ။] ပဏ္ဍက-ပဏ္ဍုက်၊ ထေယျသံဝါ သက-ထေယျသံဝါသက (ခိုးသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်+ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းရှိသူ)၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက-တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းသွားသူ၊ မာတုယာတက-အမိကိုသတ်သူ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနီဒုသက-ဘိက္ခုနီကို ဖျက်ဆီးသူ၊ သံဃဘေဒက-သံဃာကို ကွဲပြားစေ သူ (သံဃာသင်းခွဲသူ)၊ လောဟိတုပ္ပါဒက-ဝဓကစိတ်ဖြင့် ဘုရား၏သွေးကို ဖြစ်စေ သူ၊ ပေ။

☞ ကုမ၊ ပေ၊ ပက္ကမတိ-အံ၊ သံဃဿ-အား၊ မာဟာယိ-မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်၊ ကုတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ အညဿ-အခြားရဟန်းအား၊ ဒါတပ္ပံ-ပေးရာ၏၊ ပေ၊ ဝိပ္ပ ကတေ-အပြားအားဖြင့် မပြုအပ်သေးမီ၊ ပေ၊ ပရိယောသိတေ-ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီး သော်၊ ပက္ကမတိ-အံ၊ ဧတံ-ဤသေနာသနသည်၊ တဿေဝ-ထိုရဟန်း၏သာ၊ (သန္တ ကံ-တည်း)၊ ပေ၊ ဝိပ္ပမတိ-အံ၊ သံယော-သည်၊ သာမိ-အရှင်တည်း၊ (သံဃာပိုင်၏)။

အညတြပရိဘောဂပဋိက္ခေပါဒိကထာ

၃၂၄။ အညတရဿ၊ ဥပါသကဿ-၏၊ ဝိဟာရပရိဘောဂံ-ကျောင်းအသုံး အဆောင်ဖြစ်သော၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ အညတြ-အခြားကျောင်း၌၊ ☞ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပေ၊ ဥပါသထဂ္ဂံပိ-ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်သို့လည်းကောင်း၊ သန္တိသဇ္ဇမ္ပိ- စည်းဝေးရာအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဟရိတုံ-ငှာ၊ ပေ၊ တာဝကာလိကံ-ထို သုံးစွဲရာ ကာလရှိရုံသာ၊ (တစ်ခဏမျှ)၊ ဟရိတုံ၊ ပေ၊ မဟာဝိဟာရော-သည်၊ ဥဒ္ဒရိယတိ (ဥဒ္ဒိယတိ)-ကွဲပျက် ပြိုကျ၏၊ သေနာသနံ-ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသော အိပ်ရာ နေရာကို၊ နာတိဟရန္တိ-မဆောင်ယူကြကုန်။ [အခြားကျောင်း၌ ယူ၍ မသုံးစွဲကြ ကုန်]၊ ပေ၊ ဂုတ္တတ္ထာယ-စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပေ။ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌ ကထာ၌ ပြထားပြီ။]

သေနာသန ပရိဘောဂိကော-ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်၌ ပါဝင်သော၊ မဟ ဇ္ဈိ-များက အဖိုးရှိသော၊ ကမ္မလော-ကမ္မလာသည်၊ ပေ၊ ဖါတိကမ္မတ္ထာယ- တိုးပွားအောင် ပြုအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အကျိုးငှာ၊ ပရိဝတ္ထေတုံ-လဲ လှယ်ခြင်းငှာ၊ ပေ၊ အစ္စစမ္ပံ-ဝံရေးသည်၊ ပေ၊ ပါဒပုစ္ဆနိ-ခြေသူတ်ကို၊ ပေ၊ စက္ကလိကံ- ကမ္မလာစသည်တို့ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်ပြုအပ်သော ခြေသူတ်ကို၊

အခေတေဟိ-မဆေးအပ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သေနာသနံ အက္ခမန္တိ -
 နင်းကြကုန်၏။ အလ္လေဟိ-စိုစွတ်ကုန်သော၊ ပေါ၊ သဥပါဟနာ-ဘိနပ်နှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတွာ)၊ ပေါ၊ ပရိကမ္မကတာယ-ပြုအပ်ပြီးသေ အပြေအပြစ်ရှိသော၊
 ဘူမိယာ-၌၊ နိဋ္ဌဘန္တိ-တံထွေး၊ ထွေးကြကုန်၏။ ဝဇ္ဇော-အဆင်းသည်၊ ဒုဿတိ-
 ပျက်စီး၏။ ခေဋ္ဌမလ္လကံ-ထွေးခံကို၊ ပဉ္စပါဒါပိ၊ ပေါ၊ ဘူမိ-တည်ရာအပြင်ကို၊ ဝိလိခန္တိ-
 ခြစ်ကြကုန်၏။ စောဋ္ဌကေန၊ ပလိဝေဋ္ဌေတုံ-ရစ်ပတ်ထားခြင်းငှာ၊ ပေါ၊ အပသေသန္တိ-
 မှီကြကုန်၏။ အပသေသနဖလကံ-မှီစရာ ပျဉ်ချပ်ကို၊ (တကံမှီ ပျဉ်ချပ်ကို) အနု
 ဇာနာမိ။ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

သံဃာတ္တာဒိ အနုဇာနန

၃၂၅။ ရာဇဂဟံ-သည်၊ ဒုဗ္ဘိက္ခံ-မပြည့်စုံသော ထမင်းရှိသည်၊ ဝါ-ခဲယဉ်းသဖြင့်
 ရအပ်သောထမင်းရှိသည်၊ ဝါ-ငတ်မွတ် ခေါင်းပါး၊ အစာရှားသည်။ (ဤပုဒ်အဖွင့်ကို
 ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ဝေရုဉ္စကဏ္ဍ၌ ကြည့်ပါ။) ဟောတိ၊ မနုဿာ၊ သံဃ
 ဘတ္တံ-သံဃာကုန် လှူအပ်သော ဘတ်ကို၊ ပေါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ ဥဒ္ဓေသဘတ္တံ-ညွှန်ချ
 ခြင်းကြောင့် ရအပ်သောရဟန်းအား လှူအပ်သောဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိမန္တနံ-
 ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပင့်ဖိတ်အပ်သော ရဟန်းတို့အား လှူအပ်
 သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊) သလာကဘတ္တံ-စာရေးတံမဲကျသော ရဟန်းတို့အား
 လှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိကံ-နေ့ထူးနေ့မြတ်ဟု သတ်မှတ်အပ်
 သော၊ လဆန်းပက္ခ၊ လဆုတ်ပက္ခရက်တို့၌ လှူအပ်သောဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဥပေါသထိကံ-ဥပုသ်နေ့၌လှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိပဒိကံ-ဥပုသ်
 ကျော်တက် အထွက်တစ်ရက်နေ့၌ လှူအပ်သော ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာတုံ
 ကုစန္တိ။

အမှာ။ ၃၂၆။ ဘတ္တုဒ္ဓေသကသမ္ပတိ၌ “ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနုဒ္ဓိဉ္စ-ညွှန်ချအပ်ပြီးသော
 ရဟန်း၊ မညွှန်ချအပ်သေးသော ရဟန်းကိုလည်း၊ ဇာနေယျ” ဟုလည်းကောင်း၊
 သမ္ပတိဉ္စ တံ၌ “ဣတ္ထန္ဓာမံ-သော၊ ဘိက္ခံ-ကို၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသကံ-ဆွမ်းအလှည့်ကို
 ညွှန်ချတတ်သော ရဟန်းဟူ၍” ဟုလည်းကောင်း၊ သလာကာယဝါ-ဂံစံသားခြမ်း၌
 သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိကာယဝါ-ဝါးပြားစသည်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဥပနိဗန္ဓိ
 တွာ-အက္ခရာတို့ကို ဖွဲ့ထား၍၊ ဝါ-ရေး၍၊ [ဥပနိဗန္ဓိတွာတိ လိခိတွာ၊-ဝိမတိ။]
 ဩပုဋ္ဌိတွာ-စုပေါင်း၍၊ (တောင်းစသည်တို့၏ အတွင်း၌ စုပေါင်း မွေနှောက်၍၊)
 ဘတ္တံ၊ ဥဒ္ဓိသိတုံ-ညွှန်ချခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ” ဟု ပေးပါ။

သေနာသန ပညာပကာဒိသမ္မုတိ။ ၃၂၇။ သေနာသနပညာပကော-အိပ်ရာ နေရာကို ခင်းပေးတတ်သောရဟန်းသည်၊ န ဟောတိ-မရှိ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော-ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ယှဉ်သောရဟန်း၊ (ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း၊) စီဝရပဋိဂ္ဂါဟက-သင်္ကန်းကို ခံယူတတ်သောရဟန်း၊ စီဝရဘာဇက-သင်္ကန်းကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်း၊ [ဘဏ္ဍာဂါရိက စသော ရဟန်း ၃ ပါးတို့၏ ဝတ္ထုသည် စီဝရက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌ အကျယ်ပါသည်။] ခဇ္ဇဘာဇက-ခဲဖွယ်ကို ဝေဘန်တတ်သော ရဟန်းသည် ၊ပေ၊ ခဇ္ဇကံ-သည်၊ အဘာဇိယမာနံ-မဝေဘန်အပ်သော်၊ နဿတိ-ပျက်စီး၏။ [“မုန့်ပဲ သရေစာဟူသော ခဲဖွယ်များကို မဝေဘဲထားသည့်အတွက် ပုပ်သိုး ပျက်စီးသည်” ဟူလို။] “ခဇ္ဇဘာဇကံ-ခဲဖွယ်ကို ဝေပေးတတ်သော ရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္နိတုံ-ငှာ” ဟု ပေးပါ။

အပ္ပမတ္တက ဝိသဇ္ဇကသမ္မုတိ။ ၃၂၈။ ဘဏ္ဍာဂါရေ-ဘဏ္ဍာထားရာကျောင်း၌၊ အပ္ပမတ္တကော-နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပရိက္ခာရော ဥပ္ပန္နော ဟောတိ။ (“သံဃာအားလုံး ဝေလောက်အောင်မများဘဲ အနည်းငယ်သာ ရှိနေသည်” ဟူလို။) ၊ပေ၊ ဝိသဇ္ဇိတာဝိသဇ္ဇိတဉ္စ-စွန့်အပ်ပြီး မစွန့်အပ်သေးကိုလည်း၊ ဇာနေယျ၊ ပဉ္စဟိ ၊ပေ၊ တံ ဘိက္ခု-ကို၊ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇကံ-အနည်းငယ်သော ပစ္စည်းကို စွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မန္နိတုံ အနုဇာနာမိ၊ အပ္ပမတ္တက ဝိသဇ္ဇကောန ၊ပေ၊ ကုသိ-ရှည်သောအနားပတ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ-ပေးအပ်ပေးနိုင်၏။ အမုကုသိ-တစ်ဝက်တို့သော အနားပတ်၊ မဏ္ဍလံ-ကြီးသောအိမ်ဝန်း၊ အမုမဏ္ဍလံ-ထက်ဝက်အိမ်ဝန်း၊ (အိမ်ဝန်းငယ်)၊ အနုဝါတ-အလျားအနားပတ်၊ ပရိဘဏ္ဍ-အနံ အနားပတ်၊ (ကုသိ စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို စီဝရက္ခန္ဓက၊ ဆိန္နကစီဝရာနုဇာနနကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) သပ္ပိ ၊ပေ၊ သကိံ၊ ပဋိသာယိတုံ-သာယာခြင်းငှာ၊ (လျက်ခြင်းငှာ)၊ ဒါတဗ္ဗံ။ (“သင်္ကန်းချုပ်တုန်းမှာ လိုနေသောကြောင့် တောင်းလျှင် အပ္ပမတ္တက ဝိသဇ္ဇကသမ္မုတိရသော ရဟန်းက ပေးနိုင်သည်။ သံယိကပစ္စည်း ပေးသည့်အတွက် အပြစ်မရှိပါ” ဟူလို။)

သာဠိယဂ္ဂါဟာပကာဒိသမ္မုတိ။ ၃၂၉။ သာဠိယဂ္ဂါဟာပကော - မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ယူစေတတ်သော ရဟန်း ၊ပေ၊ အာရာမိကပေသက-အာရာမိစောင့်တို့ကို စေခိုင်းတတ်သောရဟန်း။ [“အာရာမိကာ-အာရာမိစောင့် ကပ္ပိယတို့သည်၊ အပေသိယမာနာ ကမ္မံ န ကရောန္တိ” ကို ပေယျာလ မြုပ်ထားသည်။] သာမဏေရပေသက-သာမဏေတို့ကိုစေခိုင်းတတ်သောရဟန်း၊ သာမဏေရာ-တို့သည်၊ အပေသိယမာနာ-မစေခိုင်းအပ်ကုန်လသော်၊ ကမ္မံ န ကရောန္တိ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] . . . တတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

တသုဒ္ဓါနဂါထာနိဿယ

အမှာ။ ။ ဤ၌ မြုပ်ထားအပ်သောပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝတ္ထုအကျယ် အတိုင်း ဆိုပါ။

☞ တသ-ထို သေနာသနက္ခန္ဓက၏။ ဥဒ္ဓါနံ-ကား၊ တဒါ-၌၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန-ဘုရား မြတ်စွာသည်၊ ဝိဟာရံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပညတ္တံ-ပညတ်တော်မမူအပ်သေးသည်၊ (ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သေးသည်) အဟု-ဖြစ်ပြီ၊ တေ ဇိနသာဝကာ-ထို ဘုရား သားတော်တို့သည်၊ တဟံတဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ (ဝိဟရန္တိ)၊ (တမှာ) အာဝါသာ- ထိုထို နေရာအရပ်မှာ နိက္ခမန္တိ-ထွက်လာကြကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သေဋ္ဌိ-သည်၊ ဒိသ္မာ- ရှိ၊ ကာရာပေယျ-ကျောင်းပြုစေပါအံ့၊ ဝသေယျာထ-နေကုန်ရာပါအံ့လော၊ (ဣတိ) ဣဒံ-ဤစကားကို၊ အဗြဝိ-လျှောက်ပြီ၊ နာယကံ-နာယကဖြစ်တော်မူသော ဘုရား ရှင်ကို၊ ပဋိပုစ္ဆိသု-ရဟန်းတို့လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဝိဟာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဂုဟံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စလေဏံ-ငါးမျိုး သော ကိန်းအောင်းရာကို၊ အနုညာသိ-ခွင့်ပြုတော်မူပြီ၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ သေဋ္ဌိ၊ ကာရယိ-စေပြီ၊ ဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ အကဝါဋ်-တံခါးရွက်မရှိသော၊ အသံ ဂုတံ-မလုံခြုံသော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ကာရေတိ-၏၊ ကဝါဋ်-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဥတ္တရိ-အထက် လက်ကောက်ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဝဋ္ဋိဉ္စ-အဝဋ္ဋဝဋ္ဋိကိုလည်း ကောင်း၊ ကပိသီသကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ လောဟကဋ္ဌဝိသာဏကံ-သံသံ ကောက်၊ သစ်သားသံကောက်၊ သားချိုသံကောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ယန္တကံ-ကို လည်းကောင်း၊ သူစိကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ (အနုညာသိ) ဆဒနံ-မြက်အမိုးရှိ၏၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိဇာလသလာကဉ္စ-ဝေဒိကာဝါတပါ၊ ဇာလ ဝါတပါန၊ သလာကဝါတပါနကိုလည်းကောင်း၊ သန္တရေန-မြက်အခင်းနှင့်တကွ၊ စက္ကလိ-လေသောက်ပြုတင်း၏ စက်ဝန်းကိုလည်းကောင်း၊ (အနုညာသိ)။

မိဗ္ဗိ-မြေခုံ၊ (အကျည်)၊ ပေ၊ ဥစ္စကေ-မြင့်သောအင်းပျဉ်၊ သတ္တင်္ဂီ-ပျဉ်၊ ပေ၊ ပိဋံ-ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်၊ ဧဋ္ဌကပါဒံ-ပျဉ်၊ အာမလကံ-ရှစ်ရှား သီးသဏ္ဍန်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်၊ ဖလကာ-ပျဉ်ချပ်၊ ကောဏ္ဍ-ခတ်အခင်း၊ ပလာ ပိဋံ-ပျဉ်၊ ဥစ္စာ-မြင့်သောအခြေရှိသော ညောင်စောင်း၊ အဟိ-မြေကိုက်အပ်သော ရဟန်း၊ ပဋိပါဒကာ-လက်ရှစ်သစ်ထက်လွန်သော ညောင်စောင်းအခြေခံတို့၊ အဋ္ဌဂုံ လိပါဒကာ-လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော ညောင်စောင်းအခြေခံတို့၊ သုတ္တံ၊ ပေ၊ အမုကာယိကံ-ထက်ဝက်သော ကိုယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခေါင်းအုံး။

ဂိရဂေါ-တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်၊ ဘိသိယော-ဘုံလျှိုငါးမျိုးတို့၊ သေနာသန-
ကျောင်းအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ ဒုဿံ-အဝတ်၊ သြနဒ္ဓံ-လဲဖြင့် မြေးယှက်အပ်
သော ပဉ္စ၊ ပိဋ၊ ဟေဋ္ဌာ-သို့၊ ပတတိ-၏၊ ဥပ္ပါဋေတွာ-ထုတ်နှုတ်၍၊ ဟရန္တိ-န်၏၊
တထာဂတော-သည်၊ ဘတ္တိဉ္စ-အဆင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြုမှုကိုလည်း
ကောင်း၊ ဟတ္ထဘတ္တိစ-လက် ၅ ချောင်းရာထင်အောင် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုမှုကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုညာသိ။

တိတ္ထိယဝိဟာရေ-တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်း၊ ထုသံ-ဖွဲ၊ သဏ္ဍမတ္တိကာ-သိမ်မွေ့
သောမြေ (မြေညက်) ၊ပေ၊ သိတ္ထတေလကံ-ဖယောင်းဆီ၊ ဥဿန္ဓေ-များသည်ရှိ
သော်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ-သုတ်ပစ်ခြင်းငှာ၊ (အနုညာသိ)၊ ဖရသံ-ကြမ်းသော ၊ပေ၊ ပဋိဘာနံ-
ညဏ်အား ထင်လာသောအရပ်၊ နိစာ-နိမ့်သောအကျည် စသော-အကျည် ၃
မျိုး၊ အာရဟံ-တက်ကုန်လသော်၊ ပရိပတန္တိ-န်၏၊ အာဠကာ-တစ်ခုတည်းသော
အပြင်၊ အမုကုဋံ-ထက်ဝက်သောနံရံကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၊ ပုန၊ တယော-၃ မျိုး
သော အခန်းတို့။

☸ ခုဒ္ဒကေ-ငယ်သောကျောင်း ၊ပေ၊ သရံ-ဖောက်ပြန်သောအသံ၊ ဒီလံ-နံရံ၌စိုက်
အပ်သော ငုတ် ၊ပေ၊ ကိဋ္ဌိကေန-ကဲလား၊ အာလမ္မနံ-ဆွဲကိုင်စရာ လက်ရုံး၊ တိဏ
စုဏ္ဏံ-မှုန်၊ ဟေဋ္ဌာမဂ္ဂေ-ပြအပ်ပြီးသောအစဉ်၌၊ နယံ-နည်းကို၊ ကရေ-ပြုရာ၏။
[“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ” စသော စကားတော်အစဉ်သည် ခုဒ္ဒက
ခန္ဓက၌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် “နယံ ကရေ” ဟု ဆိုသည်။] အဇ္ဈောကာသေ-
ခေါင် ၊ပေ၊ သာလံ-ရေအိုးစင်၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌ဖြစ်သောအစီအရင်၊ ဘာဇနံ-
သောက်ရေအိုး။

ဝိဟာရော-ကျောင်း ၊ပေ၊ ပုန၊ ကောဋ္ဌေ-တံခါးမုခ်၊ ပေဋ္ဌညေဝ-အောက်၌
ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယံ ကရေ။ (“နိစဝတ္ထုကော ဟောတိ” စကားတော်
အစဉ်သည် ခုဒ္ဒကကုန္ဓက၌ ပါပြီးဖြစ်သောကြောင့် “ဟေဋ္ဌာညေဝ နယံ ကရေ”
ဟု ဆိုသည်။) သုခံ-အင်္ဂါတေ မြေညက်ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သောပြာသား၊ သဒ္ဓေါ-
သဒ္ဓါရှိသော၊ အနာထပိဏ္ဍိ-သည်၊ သီတဝနံ-သို့၊ အဂါ-သွားပြီး၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မော-မြင်အပ်
သော သစ္စာ ၄ ပါး တရားရှိသော အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ သံယေန သဟ-
သံယာတော်နှင့်တကွ၊ နာယကံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေသိ-ပင့်ဖိတ်ပြီး။

အန္တရာမဂ္ဂေ-၌၊ အာဏာပေသိ-ပြီး၊ ဂံဏော-လူအပေါင်းသည်၊ အာရာမံ-
ကို၊ ကာရယံ-ပြီး၊ ဝေသာလိယံ-၌၊ နဝကမ္မံ-မှု၊ ပုရတောစ-မှလည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိ-
ကျောင်းတို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီး၊ ကော-သည်၊ အရဟတိ-အဂ္ဂါသနစသည်ကို ထိုက်
သနည်း၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-၌၊ တိတ္ထိရံ-ခါမင်းဇာတ်တော်၊ အဝန္တိယာ-အဝန္တိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၊

ပရိဂ္ဂဟိတာ-သိမ်းပိုက်အပ်သော မဏ္ဍပ်စသည်တို့၊ အန္တရယရာ-ရွာတွင်း ဆွမ်းစား စရပ်၌၊ တူလော-လဲဖြင့် မြှေးယှက်အပ်သော အဝတ်၊ သာဝတ္ထိ-သို့၊ သြသရိ-ရောက်တော်မူပြီ။

အာရာမံ-ကို၊ ဗတိဋ္ဌာပေသိ-ပြီ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-၌၊ ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်၊ ဂိလာနာ-မကျန်းမာသောရဟန်းတို့၊ ဝရသေယျာ-တို့၊ လေသာ-အနည်းငယ်သောအကြောင်း၊ သတ္တရသာ-သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့၊ တဟိ-၌၊ ကေန-သည်၊ (ဂါဟေတဗ္ဗံ)နုခေါ-နည်း၊ ကထံ-လျှင်၊ (ဂါဟေတဗ္ဗံ)နုခေါ-နည်း၊ ဝိဟာရဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဘာဇယိ-ဝေဖန်ပြီ၊ ပေ၊ အနုဘာဂံ-နောက်ထပ်အဖို့၊ အကာမာ-ဘဲ၊ ဘာဂံ-ကို၊ နော ဒဒေ-ရာ။

နိဿိမံ-သိမ်ပြင်ပ ပေ၊ သေနာသနေ-၌၊ တယော၊ ဂါဟာ-ယူစေခြင်းတို့၊ ဥပနန္ဒော-ဥပနန္ဒရဟန်း၊ ဝဏ္ဏေသိ-ဝိနည်းကို ချီးမွမ်းပြီ၊ ဌိတကာ-ရပ်သောရဟန်း တို့၊ သမကာသနာ-တူမျှသောနေရာရှိသော ရဟန်းတို့၊ သမာနာသနိကာ-တူသော နေရာရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိန္ဒိသု-ဖျက်ဆီးကြ ကုန်ပြီ၊ တိဝဂ္ဂါစ-၃ ပါးအစု ရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ (ဘိန္ဒိသု)၊ ဒုဝဂ္ဂိကံ-၂ ပါး အစုရှိသော ရဟန်း၊ အသမာနာသနိကာ-တူသော နေရာမရှိသောရဟန်းတို့၊ ဒီဃံ-ရှည်သော အာသန၊ သာဠိန္ဒ-အဦးစမှန်နှင့် တကွဖြစ်သော ပြာသာဒ်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ- (အနုညာသိ)။

အယျိကာ-အဖွားမ၊ အဝိဒူရေ-၌၊ ဘာဇိတံ-ဝေဘန်အပ်ပြီ၊ ကိဋ္ဌာဂိရေ-ကိဋ္ဌာ ဂိရိ၌၊ အာဠဝီ-အာဠဝီမြို့၌နေသောရဟန်းတို့၊ ပိဏ္ဏကကုဋ္ဌေဟိ-မြေညက်ကို ချထား ခြင်း၊ နံရံကိုလိမ်းကျံခြင်း၊ ပေ၊ ပရိဘဏ္ဍံ-နွားချေးစသည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း၊ ဝီသ-အနှစ် ၂၀ တိုင်အောင်၊ တိသ-အောင်၊ ကာလိကာ-မီးခိုးပြောက်သည့်ကာလ တိုင်အောင် နဝကမ္ပပေးခြင်း၊ သြသိတေ-ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော ပေ၊ ဝိပွံ (ဝိပွ ကတံ)-ပြု၍မပြီးသေးသောကျောင်း၊ ခုဒ္ဒေ-ငယ်သောကျောင်း၌၊ ဆပ္ပဉ္စဝသိကံ- ရှိအောင်၊ အမုယောဂေ-၌၊ သတ္တဋ္ဌ-အောင်၊ မဟလ္လကေ-၌၊ ဒသဒ္ဓါဒသ-၁၀ နှစ်၊ ၁၂ နှစ်တိုင်အောင်။

သဗ္ဗံ-သော၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ဧကဿ - အား၊ (ဒေန္တိ)၊ အညံ-ကို၊ ဝါသေန္တိ သံယိကံ-ကျောင်း၊ နိဿိမံ-ပြင်၊ သဗ္ဗကာလံ-အခါခပ်သိမ်း တားမြစ်ခြင်း၊ ပက္ကမိ- ပြီ၊ ပေ၊ ကာလံ-သေခြင်း၊ ပေ၊ အန္တိမံ-အန္တိမဝတ္ထုသို့ ရောက်သောရဟန်း၊ ပေ၊ ဝေဒနာ-ဝေဒနာနှိပ်စက်အပ်သော ရဟန်း၊ အာပတ္တိဒဿနာ-အာပတ်မရှုသော ရဟန်း၊ အပ္ပဋိကမ္ပဒိဋ္ဌိယာ-အာပတ်ကိုမကုသော ရဟန်း၊ မိစ္ဆာအယူကိုမစွန့်သော ရဟန်း၊ ပေ၊ ထေယျတိတ္ထိယာ-ထေယျသံဝါသက၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက တိရစ္ဆာန ပေ၊ အရဟန္တာ-တိရစ္ဆာန်၊ မာတုယာတက ပေ၊ အရဟန္တယာတက၊ ဒုသက-

ဘိက္ခုနီဒူသကာ၊ ဘေဒက-သံဃာဘေဒက၊ ပေ၊ ဥဘတောစာပိ ဗျူနကာ-ဥဘတော
ဗျဉ်း၊ သံဃဿ-၏။ မာ ပရိယာယိ-မဆုတ်ယုတ်ပါစေနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊
ကမ္မံ-ကို၊ အညဿ-အား၊ ဒါတဝေ-ပေးခြင်းငှာ၊ (အနုညာသိ)။

ဝိပွကတေ-အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်လဲသော်၊ အညဿ (ဒါတမ္မံ)၊
ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ တဿေဝ-၏သာ၊ (သန္တကံ)၊ ပဏ္ဏမေ-၏၊ ပေ၊ သိက္ခာယ-
ကို၊ ပစ္စက္ခာတော-ချသူ၊ ပေ၊ ယဒိ (သိယာ-အံ) သံယောဝ-သည်သာ၊ သာမိကော-
သည်၊ ဟောတိ၊ ဥမ္မတ္တံ၊ ပေ၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်သောရဟန်းသည်၊ (ယဒိ၊
သိယာ) သော-ထိုကျောင်းသည်၊ တဿေဝ-၏သာ၊ (သန္တကံ)၊ ပဏ္ဏကော-ဟူ၍
၊ ပေ၊ မာတုပေတ္တိကံ-အမိ အဘကို၊ ယာတကော-သတ်သူဟူ၍၊ ပေ၊ ဗျူနာ-
ဥဘတောဗျဉ်းဟူ၍၊ ယဒိ ပဋိဇာနာတိ-အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့၊ သံယောဝ သာမိကော
ဟောတိ။

အညတြ-အခြားကျောင်း၌၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ယူကုန်၏၊ ကုက္ကုစ္စံ-ကုက္ကုစ္စဖြစ်
သော ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဒရိယတိ-ကွဲပြီ၏၊ ကမ္မလံ၊ ပေ၊ စမ္ပံ-ဝံရေ၊ စက္ကလိ-ခြေသုတ်ကြိုး
ဝန်း၊ ပေ၊ အလ္လ္လာ-စိုစွတ်သောခြေ၊ ဥပါဟနာ-ဖိနပ်နှင့်တကွဖြစ်သော ရဟန်းတို့၊
နိဋ္ဌု-တံထွေးထွေးသောရဟန်း၊ လိခန္တိ-ရေးခြစ်ကုန်၏၊ အပဿေန္တိ-မှီကုန်၏၊ အပ
ဿေနံ-မှီစရာပျဉ်ချပ်၊ လိခတေဝ-ရေးခြစ်သည်သာ၊ ဧဝတပစ္စတ္ထရဏေန-ခြေ
ဆေးပြီးသောရဟန်း၊ အပေါ်ခင်း။

ရာဇဂဟေ-၌၊ န သက္ကောန္တိ-နံ၊ လာမကံ-လာမကဘတ်၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကံ-
ဆွမ်းအလှည့်ကို ညွှန်ချသောရဟန်း၊ ကထံ-လျှင်၊ (ဥဒ္ဒိသိတမ္မံ) နုခေါ-နည်း၊ ပညာ
ပကံ-သေနာသန ပညာပကရဟန်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္ပတိ-ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္ပတိ၊
ပဋိဂ္ဂါဟ ဘာဇကော-သင်္ကန်းကို ခံယူတတ်သော ရဟန်း၊ သင်္ကန်းကို ဝေဘန်သော
ရဟန်း၊ ပေ၊ အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇေ-အနည်းငယ်သောပစ္စည်းကို စွန့် သော ရဟန်း၊
သာဋိယဂ္ဂါဟာပကော-ရေသနုပ်ကို ခံယူသောရဟန်း၊ ထထေဝ-လျှင်၊ ပေ၊ အာရာ
မိက၊ ပေ၊ ပေသကဿ-ကို၊ သမ္ပတိ-ခြင်း။

သဗ္ဗာဘိဘူ-အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တော်မူထ
သော၊ လောကဝိဒ္ဓ-လောက ၃ ပါးကို သိတော်မူပြီးထသော၊ ဟိတစိတ္တော-စီးပွား
နှင့်ယဉ် ၆-၂-စိတ် ရှိတော်မူထသော၊ ဝါ-စီးပွားကိုလိုလားသောစိတ်ရှိတော်မူထ
သော၊ ဝိနာ ယကော-သတ္တလောက၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ၊ နာယကအစစ်၊ ဖြစ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လေဏတ္ထဉ္စ-ငှာလည်းကောင်း၊ သုခတ္ထဉ္စ-ငှာ
လည်းကောင်း၊ ဈာယိတုဉ္စ-ငှာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿိတုစ-ငှာလည်းကောင်း၊ (အနု

ညာသိ)။ [“သဗ္ဗဘိက္ခု၊ လောကဝိဒုပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဋ္ဌကထာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယ အခန်း၌ ကြည့်ပါ။ လေဏတ္ထဉ္စ စသော ၄ ပုဒ်ကို ဝိဟာရာနုမောဒနဂါထာ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-တသုဒ္ဓါနစကားရပ်၊ အပြီးသတ်တည်း။

သဗ္ဗောသေနာသနက္ခန္ဓက္ခော နိဋ္ဌိတော။

၇-သံဃဘောဒကက္ခန္ဓက

ဆသကျပဗ္ဗဇ္ဇာကထာ

၂၃၀။ တေန သမယေန-၌၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ အနုပိယာယံ-အနုပိယာနိဂုံး၌၊ အနုပိယံနာမ-အနုပိယာမည်သော၊ မလ္လာနံ-မလ္လာမင်းတို့၏၊ နိဂမော (အတ္ထိ၊ တတ္ထ-ထိုနိဂုံး၌) ဝိဟရတိ၊ တေန ခေါပန သမယေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အနုပိယာ နိဂုံးဝယ် သီတင်း သုံးတော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိညာတာ အဘိညာတာ-အလွန် အသိအမှတ်ပြုအပ် ကုန်၊ အလွန် အသိအမှတ်ပြုကုန်သော၊ ဝါ-အလွန်ထင်ရှား ကုန်၊ အလွန်ထင်ရှားကုန်သော၊ သကျကုမာရာ-သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊ ပဗ္ဗ ဇိတံ-ရဟန်းပြုတော်မူ ပြီးသော၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အနုပဗ္ဗဇန္တိ-အတုလိုက်၍ ရဟန်း ပြုကြကုန်၏၊ တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ မဟာနာမော-မဟာနာမ်မည်သော၊ သက္ကောစ-သာကီဝင်သည်လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓေါ-သော၊ သက္ကောစ-သည် လည်းကောင်း၊ ဒွေ-နံသော၊ ဘာတိကာ-ညီတော်၊ နောင်တော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ။

အနုရုဒ္ဓေါ၊ သက္ကော-သည်၊ သုခုမာလော-သိမ့်မွေ့နုညံ့သည်၊ ဟောတိ၊ တဿ-၏၊ တယော-ခုဆောင်ကုန်သော၊ ပါသာဒါ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဧကော- တစ်ဆောင်သော ပြဿာဒိသည်၊ ဟေမန္တိကော-ဆောင်းအခါ၌ နေခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဧကော-သည်၊ ဂိမ္မိကော - နွေအခါ၌ နေခြင်းကို ထိုက်၏၊ ဧကော၊ ဝဿိကော-

အနုပိယံ နာမ။ ။ ဤပုဒ်၌ “အနုပိယာ နာမ” ဟု ဆိုလိုလျက် (အာ) ကို (အ) ရသပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်လည်းလာ၍ “အနုပိယံ နာမ” ဟု ဆိုထားသည်။ (အနုပိယံ နာမာတိ အာဒိသု “အနုပိယံ နာမာ” တိ ဝတ္ထုဗေ အာကာရဿ ရဿတ္ထံ အနုနာသိကဿစ အာဂမံ ကတ္တာ “အနုပိယံ နာမာ” တိ ဝုတ္တံ-သာရတ္ထ။)

ဟေမန္တိကောစသည်။ ။ ဟေမန္တိကောတိ အာဒိသု ယတ္ထ သုခံ ဟောတိ ဟေမန္တိ ကာလေ ဝဿိတုံ၊ အယံ၊ ဟေမန္တိကော (ဆောင်းအခါနေခြင်းငှာ ချမ်းသာရာဖြစ်သောပြဿာဒိ) ဣတရေသုပိ ဧသေဝနယော၊ အယံ ပနေတ္ထ ဝစနတ္ထော-ဟေမန္တေ+ဝါသော ဟေမန္တံ ဥတ္တရပဒ လောပေန၊ (ဝါသောဟူသော နောက်ပုဒ်ကို ခြေခြင်းအားဖြင့် ဟေမန္တမည်၏) ဟေမန္တံ+အရဟ တီတိ ဟေမန္တိကော၊ ဣတရေသုပိ ဧသေဝ နယော-ယသပဗ္ဗဇ္ဇကထာ၊ သာရတ္ထ။

မိုးအခါ၌နေခြင်းကိုထိုက်၏။ သော-ထိုအနုရုဒ္ဓါသည်။ ဝဿိကေ-သော၊ ပါသာဒေ-
 ၌၊ စတ္တာရော မာသေ-တို့ပတ်လုံး၊ နိပျုရိသေဟိ-ယောက်ျားမရှိကုန်သော၊
 (ယောက်ျားမပါ၊ မိန်းမတို့သာ တီးမှုတ်အပ်ကုန်သော) တူရိယေဟိ-တူရိယာတို့ဖြင့်၊
 ပရိစာရယမာနော-ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေလျက်၊ ဝါ-ပျော်ပျော်
 ပါးပါး၊ ခံစားလျက်၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ-ပြာသာဒ်၏အောက်ထပ်သို့၊ န ဩရောဟတိ-
 မဆင်း။ (ဥပရိပါသာဒတော ဟေဋ္ဌိမတလံ န ဩရောဟတိ-သာရတ္ထ။) အထ-
 ထိုသို့နေရာ အခါ၌၊ မဟာနာဂဿ၊ သက္ကဿ-၏။ ဝါ-မှာ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊
 အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ဧတရဟိံ ၊ပေ၊ အနုပဗ္ဗဇန္တိ၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ကုလာ-
 မှ၊ (အိမ်တော်မှ) ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ အဂါရသ္မာ-အိမ်မှ၊ (အိမ်ရာ
 တည်ထောင်၊ လှူဘောင်မှ၊ နိက္ခပိတွာ-ထွက်၍) အနဝါရိယံ-အိမ်၌နေခြင်း၏
 စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး၊ နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့ ပဗ္ဗဇိတော-
 ကပ်ရောက်သူသည်၊ နတ္ထိ-မရှိသေး၊ အဟံဝါ-ငါသည်မူလည်း၊ ယံနုနပဗ္ဗဇေယျ-
 အကယ်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်ရောက်ပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ အနုရုဒ္ဓေါဝါ-
 သည်မူလည်း၊ (ယံနုန ပဗ္ဗဇေယျ-စွ) ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ-အကြံဖြစ်ရာ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာနာမော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ တာတံ-
 အနုရုဒ္ဓ-ညီတော်အနုရုဒ္ဓါ၊ ဧတရဟိံ ၊ပေ၊ နတ္ထိ၊ တေန-ကြောင့်၊ တံဝါ-မူလည်း၊
 ပဗ္ဗဇ-ရဟန်းပြုလော၊ အဟံဝါ-မူလည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊
 အဟံ-သည်၊ သုခမာလော-၏ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတံ-ငှာ၊ န သက္ကောမိ-မစွမ်းနိုင်ပါ၊ တံ-
 အသင်နောင်တော်သည်၊ ပဗ္ဗဇာဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ တာတ အနုရုဒ္ဓ၊ ဧဟိ-လာ
 လော၊ ယရာဝါသတ္ထံ-အိမ်ဟူသော အာဝါသ၌ ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို၊ အနုသာ
 သိဿာမိ-သွန်သင်အံ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ခေတ္တံ-ကို၊ ကသာပေတဗ္ဗံ-ထွန်စေထိုက်၏၊
 ကသာပေတွာ-ထွန်စေပြီး၍၊ ဝပါပေတဗ္ဗံ-စိုက်ပျိုးစေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဥဒကံ-ကို၊
 အဘိနေတဗ္ဗံ-ရှေးရှုဆောင်ထိုက်၏၊ (ရေသွင်းထိုက်၏) ၊ပေ၊ နိန္ဒေတဗ္ဗံ-အညီအမျှ
 ဆောင်ထိုက်၏။ [အချို့နေရာ၌ ရေအများကြီး၊ အချို့နေရာ၌ အနည်းကလေး
 ဖြစ်မနေအောင် အညီအမျှပြုထိုက်၏-ဟူလို့၊ အဋ္ဌကထာ။] (တစ်နည်း) နိန္ဒေတဗ္ဗံ
 (မလိုအပ်သောရေကို) ထုတ်ဆောင်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ နိဒ္ဓါပေတဗ္ဗံ-ပေါင်းသင်စေ
 ထိုက်၏ ၊ပေ၊ လဝါပေတဗ္ဗံ-(မှည့်ရင့်သောအခါ) ရိတ်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဥဗ္ဗာဟာပေ

အဘိနေတဗ္ဗံစသည်။ ။ ဥဒကံ အဘိနေတဗ္ဗံတိ ဥဒကံ အာဟရိတဗ္ဗံ၊ နိန္ဒေတဗ္ဗံတိ
 အာဘတမုဒကံ ပုန နိဟရိတဗ္ဗံ၊ နိဒ္ဓါပေတဗ္ဗံတိ အန္တရန္တရာ ဥဒ္ဓိတတိဏာနိ ဥဒ္ဓရိတွာ (နှုတ်၍)
 အပနေတဗ္ဗံ၊ လဝါပေတဗ္ဗံတိ ပရိပက္ကကာလေ လဝါပေတဗ္ဗံ၊ ဥဗ္ဗာဟာပေတဗ္ဗံတိ-ခလမဏ္ဍလံ
 ဟရာပေတဗ္ဗံ၊ (ဥဇ္ဇံ ကာရာပေတဗ္ဗံတိ ပုဉ္ဇံ ကာရာပေတဗ္ဗံ၊ အယမေဝဝါ ပါဠော-ဝိမတိ။)
 ပလာလာနိ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာနိတိ ပလာလာနိ အပနေတဗ္ဗာနိ၊ ဘုသိကာ ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗာတိ

တဗ္ဗ-ကောက်နယ်တလင်းသို့ထုတ်ဆောင်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ပုဉ္ဇံ-အပုံကို၊ ကာရာ
 ပေတဗ္ဗ ၊ပေ၊ မဒ္ဒါပေတဗ္ဗ-နယ်စေထိုက်၏ ၊ပေ၊ ပလာလာနိ-ကောက်ရိုးတို့ကို၊
 ဥဒ္ဓရာပေတဗ္ဗနိ-ထုတ်ဆောင်စေထိုက်ကုန်၏၊ ဘုသိကာ-ရိုးတံငယ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရာ
 ပေတဗ္ဗ ၊ပေ၊ ဩပုနာပေတဗ္ဗ (ဩဖုနာပေတဗ္ဗ)-(လေ၌)လှေ့စေထိုက်၏၊ အတိ
 ဟရာပေတဗ္ဗ-စပါးကျီသို့ ရှေ့ရှုဆောင်စေထိုက်၏၊ အတိဟရာပေတွာ-ပြီး၍၊
 အာယတိ-လာလတုံသော၊ ဝဿမ္ပိ-နှစ်၌လည်း၊ ဧဝမေဝ-သာ၊ ကာတဗ္ဗ-၏ ၊ပေ၊
 ဣတိ-ပြီ။

ကမ္မန္တာ-လုပ်ငန်းတို့သည်၊ န ခိယန္တိ-မကုန်နိုင်ကုန်ပါတကား၊ ကမ္မာနံ-တို့၏၊
 အန္တော-အဆုံးသည်၊ န ပညာယတိ-မထင်ရှားပါတကား၊ ကဒါ-၌၊ ကမ္မာ-တို့သည်၊
 ခိယိသန္တိ-ကုန် ကုန်လတုံနည်း၊ ၊ပေ၊ ပညာယိသတိ-နည်း၊ ကဒါ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊
 အပေါဿကော-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်မရှိကုန်သည်၊ (ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်၊
 ဟုတွာ)၊ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝါ-တို့သည်၊ သမပ္ပိတာ-လွန်စွာ
 သက်ရောက်အပ်ကုန်သည်၊ သမဂီဘူတာ-ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်၊
 (ဟုတွာ) ပရိစာရေဿာမ-န်အံ့နည်း၊ ဝါ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ၊ တာတ အနုရုဒ္ဓ
 ၊ပေ၊ န ပညာယတိ-ရှား၊ ကမ္မေ-သည်၊ အခိဏေဝ-မကုန်မိသာလျှင်၊ ပိတရောစ-
 မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာစ-ဖွားတော်၊ ဘိုးတော်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာလင်္ကတာ-ကွယ်လွန်ကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊
 တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ တုညေဝ-အသင် နောင်တော်သည်သာ၊ ယရာဝါသတ္ထေ
 န-အိမ်ဟူသော အာဝါသ၌ ပြုထိုက်သော ကိစ္စကို၊ ဥပဇာနာဟိ-သိပါလော၊ ဝါ-
 စီစဉ်ပါလော၊ အဟံ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ မာတရံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အမ္မ-
 မယ်တော်၊ အဟံ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတုံ ဣစ္ဆာမိ၊ မံ-ကို ၊ပေ၊ အနဂါရိယံ-သို့၊ ပဗ္ဗဇာယ-
 ကပ်ရောက်ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာဟိ-ခွင့်ပြုတော်မူပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-
 အပ်သော် ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ တာတ အနုရုဒ္ဓ-သားတော် အနုရုဒ္ဓါ၊ တုမေ-တို့
 သည်၊ မေ-၏၊ (“ပုတ္တာ”၌စပ်) ပိယာ-ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါ-စိတ်ကိုတိုးပွား
 စေတတ်ကုန်သော၊ ဝါ-မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋိကူလာ-မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်

ဝုန္တံ ခုရဂ္ဂေဟိ သဉ္စိန္တာ ဘုသသင်္ခါတာ နာဠဒဏ္ဍာ အပနေတဗ္ဗ၊ ဩပုနာပေတဗ္ဗတိ ဝါတမုခေ
 ဩပုနာပေတွာ ပလာလံ (စပါးဖျင်း၊ အမှိုက်ကို) အပနေတဗ္ဗ။ [(ဖြူစင်ခြင်း အနက်ဟော)
 အဝ+ပူဇာတ် နာပစ္စည်း ကြံ၍ ဩပုနာ ဟု ရှိသော်လည်း “ဝါတမုခေ” ကို ထောက်၍ ဖုဏ
 ဇာတ်ဖြင့် လှုပ်ခါခြင်း-လှေ့ခြင်းအနက်က ကောင်းသည်။] သာရတ္ထ။

သော၊ (မမုန်းအပ်ကုန်သော၊) ဒွေ-န်သော၊ ပုတ္တာ-သားတော်တို့တည်း၊ ဝေါ-တို့
၏၊ မရဏေနပိ-ကြောင့်လည်း၊ အကာမကာ-ခွဲခွာမှုကိုအလို မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)
ဝိနာ-ခွဲခွာရသည်၊ ဘဝိသာမိ-ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ကိံ ပန-ကြောင့်၊ အဟံ-မယ်တော်
သည်၊ ဇီဝန္တေ-အသက်ရှင်ကုန်သော၊ တုမေ-တို့ကို၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇာယ အနု ဇာနိဿာမိ-
ခွင့်ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ။ [ဒုတိယအကြိမ် ခွင့်တောင်းသောအခါလည်း ပယ်
သည်။]

(တတိယအကြိမ် ခွင့်တောင်းသောအခါ၌ကား) တေန သမယေန-၌၊ ဘဒ္ဒိ
ယော-မည်သော၊ သကျရာဇာ-သာကီဝင်မင်းသည်၊ သကျာနံ-တို့၏၊ ရဇံ-မင်း
အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေပြီ၊ သောစ-ထို ဘဒ္ဒိယသကျရာဇာသည်လည်း၊ အနု
ရုဒ္ဓဿ သက္ကဿ-၏၊ သဟာယော-သည်၊ ဟောတိ၊ အထ-တတိယအကြိမ် ခွင့်
တောင်းရာ ထိုအခါ၊ ပေ၊ မာတာ-သည်၊ (“အဝေါစ”၌စပ်၊) အနုရုဒ္ဓဿ၊ ပေ၊
သဟာယော-သော၊ ဘဒ္ဒိယော-သော၊ အယံ သကျရာဇာ-သည်၊ ပေ၊ ကာရေတိ-
၏၊ သော-သည်၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတုံ န ဥဿဟတိ-မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြ၍၊ ပေ၊
အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ တာတအနုရုဒ္ဓံ၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ပေ၊ သစေ ပဗ္ဗဇတိ-အံ့၊ (ဧဝံ-ဤသို့
ရဟန်းပြုလသော်၊) တွမ္မိ-သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇာဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ထိုသို့ ပြောရာထိုအခါ၌၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ
ဘဒ္ဒိယ၊ မမ-၏၊ ပဗ္ဗဇာ-ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ တဝ-၏၊ ဝါ-သင်နှင့်၊ ပဋိပဒ္ဓါ-စပ်မနေ
၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ ပေ၊ ပဋိပဒ္ဓါဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေ၊ အပဋိပဒ္ဓါဝါ-မစပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အဟံ-သည်၊ တယာ-
နှင့်အတူ၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာသည် အားလျော်စွာ၊ ပဗ္ဗဇာဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ။
 (“အဟံ တယာ” ဟုသာ စီရင်ပုံကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။) သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊
ဧဟိ-လော၊ ဥဘော-၂ ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ-န်စို့၊ ဣတိ-
ပြီ၊ သမ္မ၊ ပေ၊ န သက္ကောမိ-နိုင်ပါ၊ ယံ-အကြင်မှုကို၊ တေ-သည်၊ (ကာတုံ) သက္ကာ၊
အညံ-ရဟန်းပြုမှုမှ တစ်ပါးသော၊ တံ-ကို၊ မယာ ကာတုံ (သက္ကာ)၊ အဟံ-သည်၊
ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ကရိဿာမိ-အံ့နည်း၊ တံ ပဗ္ဗဇာဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ-
မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ မာတာ-သည်၊ မိ-ကို၊ သစေ တာတ အနုရုဒ္ဓံ၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇာဟိတိ-
ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ တေ-သည်၊ သစေ တေ၊ ပေ၊
ယထာသုခံ ပဗ္ဗဇာဟိတိ-ဟူသော၊ ဧသာ ဝါစာ-ဤစကားကို၊ ဘာသိတာ-ပြောအပ်
ပါပြီ၊ ဧဟိ၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ-န်စို့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

☞

တေန သမယေန-၌၊ (ထိုလက်ထက်၌) မုနုဿာ၊ သစ္စဝါဒိနော-အမှန်ကို
ပြောလေ့ရှိကုန်သည်၊ သစ္စပဋိညာ - မှန်သောဝန်ခံမှု ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ အထ-

အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ အနုရုဒ္ဓါ၊ သတ္တဝဿာနိ-ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အာဂမေဟိ-ဆိုင်းဝဲပါဠိ၊ သတ္တန္တံ ဝဿာနိ-တို့၏၊ အစ္စယေန - ၌၊ ဥဘော၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ-မိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒိယ၊ သတ္တဝဿာနိ-တို့သည်၊ အတိစိရံ-အလွန်ကြာ၏၊ ပေ၊ အာဂမေတုံ၊ န သက္ကောမိ-ပါ၊ ဣတိ-ပြီ။ (ဤနည်းအားဖြင့် ၆ နှစ် ၅ နှစ်မှစ၍ အဗ္ဗမာသ (တစ်လထက်ဝက်၊ ၁၅ ရက်) တိုင်အောင် ဆိုင်းဖို့ရန် ဘဒ္ဒိယ သကျရာဇာ ကပြောသည်။ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားက မဆိုင်းနိုင်ကြောင်း ပြောသည်။) သမ္မ-မိတ်ဆွေ အနုရုဒ္ဓါ၊ ယာဝ-လောက်၊ ပုတ္တေစ-သားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာတရောစ-ညီတော်နောင်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇံ-ကို၊ နိယျာတေမိ-အပ်နှင်းသေး၏။ (တာဝ-ထိုအပ်နှင်းရာကာလ တိုင်အောင်) သတ္တာဟံ-ပတ်လုံး၊ အာဂမေဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ သမ္မ၊ သတ္တာဟော-သည်၊ န စိရံ-မကြာပါ။ အာဂမေဿာမိ-ဆိုင်းဝဲပါ မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

၃၃၁။ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဘဒ္ဒိယော-သော၊ သကျရာဇာစ-သည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒေဝဒတ္တောစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါလိကပ္ပကေန-ဥပါလိဆတ္တာ သည်အားဖြင့်။ (ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်တို့ကို ရိတ်ဖြတ် ပြုပြင်ပေးရသူကို “ဆတ္တာသည်” ဟု ခေါ်သည်။) သတ္တမာ-ဂုယောက်မြောက် ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပုရေ-ရှေးအခါ၌၊ စတုရဂီနိယာ-ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ ခြေလျင်အားဖြင့် ၄ ပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ သေနာယ-စစ်တပ်ဖြင့်၊ ဥယျာနဘူမိ-ဥယျာဉ်မြေသို့၊ နိယန္တိယထာ-ထွက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ပေ၊ နိယျိသု-န်ပြီ၊ တေ-ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဒူရံ-ဝေးသောအရပ်ကို၊ ဂန္ထာ-ရောက်ပြီး၍၊ သေနံ-ကို၊ နိဝတ္တာပေတွာ-ပြန်နစ်စေပြီး၍၊ ပရဝိသယံ-တစ်ပါးသောမင်း၏ နိုင်ငံသို့၊ သြက္ကမိတွာ-သက်ရောက်၍၊ (ဝင်၍)၊ အာဘရဏံ-တန်ဆာကို၊ သြမုဉ္ဇိတွာ-ချွတ်၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေန-အပေါ်ခြံအဝတ်ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍိကံ-ဘဏ္ဍာထုပ်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ-၍၊ ဥပါလိ၊ ပေ၊ အဝေါစံ၊ (ကိ)၊ ဘဏေ ဥပါလိ-အမောင်ဥပါလိ၊ ဟန္တ-ရော၊ နိဝတ္တသု-ပြန်နစ်တော့၊ ဧတ္တကံ-ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော ဥစ္စာသည်၊ တေ-၏၊ ဇိဝိကာယ-အသက်မွေးခြင်းငှာ၊ အလံ-တော်လောက် ပြီး ဝါ-စွမ်းနိုင်ပြီ၊ ဣတိ-န်ပြီ။

အထ-ပြောကြရာ ထိုအခါ၌၊ ဥပါလိဿ-သော၊ ကပ္ပကဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ နိဝတ္တန္တဿ-ပြန်နစ်စဉ်၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ သာကိယာ-သာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ စဏ္ဍာ-ကြမ်းကုန်၏၊ ဣမိနာ-ဤဥပါလိသည်၊ ကုမာရာ-မင်းသားတို့ကို၊ နိပ္ပိတိတာ-ထွက်သွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ မံ-ကို၊ ယာတာပေယျံပိ - သစ်စေ့လည်းသစ်စေ့ကုန်ရာ၏၊ ဣမေ သကျကုမာရာ-

တို့သည် ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိဿန္တိနာမ-ရဟန်းပြုနိုင်ကုန်တုံသေး၏။ ကိမဝီ (ကိ+အဝီ)-
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ (န ပဗ္ဗဇိဿာမိ-ရဟန်းမပြုနိုင်အံ့နည်း၊)
ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ (အင်္ဂသဒ္ဓါ ကာရဏ အနက်ဟော၊ ဟိတ်အနက်၌
ပဌမာသက်။) ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီး၍ ၊ပေ၊ အာလဂ္ဂေတွာ-ဆွဲချိတ်၍၊ ယော-အကြင်
သူသည်၊ ပဿတိ-မြင်၏။ တဿ-အား၊ ဒိန္နိယေဝ-ပေးအပ်ပြီးသည်သာ၊ ဟရတု-
ဆောင်ယူပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိ။

တေ သကျကုမာရာ ၊ပေ၊ အဒ္ဓသာသံ၊ ဒိသ္မာန - ကြောင့် ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊
(ကိ)၊ ဘဏေ ဥပါလိ၊ ကိဿ-ကြောင့်၊ နိဝတ္ထေသိ-ပြန်နစ်ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ-နိဗ္ဗိ၊
အယုပုတ္တာ-အရှင်သားတို့ ၊ပေ၊ ဟရတု-လော၊ ဣတိ ဝတ္တာ၊ တတော-ထိုအရပ်မှ၊
ပဋိနိဝတ္ထော-ပြန်နစ်ခဲ့သည်၊ အမှိ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘဏေ ၊ပေ၊ ယံ-အကြင် (အသတ်ခံ
ရသည်မှ ကြောက်ခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့်၊ နိဝတ္ထော-၏၊ (တံ-ထို
အကြောင်းကြောင့်၊) သုဠ-စွာ၊ အကာသိ-ပြန်နစ်မှုကို ပြုပြီ။ (ယံ နိဝတ္ထောတိ
ယသ္မာ နိဝတ္ထော-သိဟိန္ဒုမ္မအတိုင်း သာရတ္ထ။) သာကိယာ ၊ပေ၊ ယာတာပေယျံပိ-
န်ရာ၏၊ ဣတိ-နိဗ္ဗိ၊ အထ-ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ-
မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ သာကိယာနာမ-တပည့်တော်တို့ သာကိဝင်မည်သည်၊ မာ
နသိနော-မာနကို မှီပါကုန်၏၊ (မာနကြီးပါကုန်၏၊) ဘန္တေ၊ ဥပါလိ ၊ပေ၊ အမှာကံ-
တို့၏၊ ဒိယရတ္တံ-ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပရိစာရကော-အလုပ်အကျွေးပါတည်း၊
ဘဂဝါ-သည် ၊ပေ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ပဗ္ဗာဇေတု-ရဟန်းဖြစ်စေတော်မူပါ၊ ဣမဿ-ဤ
ဥပါလိ၏ (အပေါ်၌)၊ အဘိဝါဒ ၊ပေ၊ သာမိစိကမ္မံ-ကို၊ ကရိဿာမ၊ (ဧဝံ-ဤသို့ပြုရ
ကုန်လသော်၊) အမှာကံ သာကိယာနံ-တို့၏၊ သာကိယမာနော-သာကိဝင်တို့၏
မာန်သည်၊ နိမ္မာနာယိဿတိ-မာနမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ (မာနကင်းပါလိမ့်
မည်၊) ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

အထ-လျှောက်ကြရာ၊ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အထ-ရဟန်းဖြစ်ပြီးရာ
ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော-သည်၊ တေနေဝ အန္တရဝသေန-ထိုဝါတွင်း၌ပင်၊
တိဿော-န်သော၊ ဝိဇ္ဇာ-တို့ကို၊ သစ္စာကာသိ-မျက်မှောက်ပြုပြီ၊ အာယသ္မာ အနု
ရုဒ္ဓေါ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ-ဖြစ်စေပြီ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
သောတာပတ္တိဖလံ-ကို၊ သစ္စာကာသိ၊ ဒေဝဒတ္ထော-အရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ ပေါထုဇူ
နိကံ-ပုထုဇဉ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိ-တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ပိဒေသိ-ပြီးစီးစေပြီ။

☸ ၃၃၂။ တေန သမယေန-၌၊ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော-သည်၊ အရညဂတော-
 တော၌ရောက်သည်၊ (သမာနော)ပိ-ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတော-
 သစ်ပင်၏အနီးအောက်၌ ရောက်သည်၊ (သမာနော)ပိ-သော်လည်းကောင်း၊
 သုညာဂါရဂတော-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ရောက်သည်၊ ဝါ-ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းသို့
 ရောက်သည်၊ (သမာနော)ပိ-သော်လည်းကောင်း၊ အဘိက္ခဏံ-မပြတ်၊ ဥဒါနံ-
 ကို၊ ဥဒါနေသိ-ကျူးရင့်ပြီ၊ (ကိံ)၊ အဟောသုခံ-ဪ . . . ချမ်းသာလေစွ၊ အဟော
 သုခံ-စွ၊ ဣတိ-ဤသို့ ကျူးရင့်ပြီ။ (“ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ” နှင့် စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို
 မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ ဗောဓိကထာ၌ ပြထားပြီ။) အထ-ကျူးရင့်ရာ ထိုအခါ၌၊
 သမ္မဟုလာ ဘိက္ခု။ ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ၊ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော-သည်၊ ပေ၊
 အဟော သုခန္တိ-ဟူ၍၊ ဥဒါနံ-ကို၊ ဥဒါနေသိ-ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ နိသံသယံ-သံသယမဲ့၊
 ဝါ-မချွတ်ဧကန်၊ ပေ၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ-ကျင့်ရ ၏၊ ပုရိမံ-
 ရှေး၌ဖြစ်သော၊ တံ ယေဝ ရဇ္ဇသုခံဝါ-ထို မင်းအဖြစ်၏ ချမ်းသာကိုသော်လည်း၊
 သမနုဿရန္တော-ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် အမှတ်ရသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပေ၊ ဥဒါနေသိ၊
 ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

အထ ပေ၊ အညတရံ-နာမည်၊ အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု-
 ကို။ [အညတရံတိ နာမ ဂေါတ္တေန အပါကဋ္ဌံ ဧကံ ဘိက္ခု-ဋီကာ။] အာမန္တေသိ-
 ခေါ်၍ သိစေတော်မူပြီ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခု၊ ဧဟိ-လာလော၊ ပေ၊ အာမန္တေဟိ-ခေါ်ချေ
 လော၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ခေါ်ရမည်နည်း၊) အာဝုသော၊ ပေ၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်တော်
 မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ခေါ်ချေလော၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။ [ထိုရဟန်းက အရှင်ဘဒ္ဒိယ
 ကိုခေါ်၍ ဘုရားရှင်ထံရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်က “ဥဒါနံ-ကျူးသည်ဟု ကြားရ
 သည်မှာ မှန်သလား” ဟု မေးတော်မူသည်၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယက မှန်ပါကြောင်းကို
 လျှောက်သည်။] ဘဒ္ဒိယ၊ တံ-သည်၊ ကိံ-အဘယ်မည်သော၊ အတ္ထဝသံ-စီးပွား
 အထူးကို၊ ဝါ-အကြောင်းကို။ (အတ္ထဝသံ၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ
 သုဒ္ဓိန္နကဏ္ဍ ကြည့်ပါ။) သမ္မဿမာနော-ကောင်းစွာမြော်မြင်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပေ၊
 ဥဒါနေသိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ မေ-၏၊ ရညော-
 သည်၊ သတောပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အန္တောပိ အန္တေပုရေ-နန်းတော်၏ အတွင်း၌
 လည်း၊ ရက္ခာ-အစောင့်အရှောက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ သုသံဝိဟိတာ-ကောင်းစွာစီစဉ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏၊ ဗဟိပိ အန္တေပုရေ-နန်းတော်၏ ပြင်ဘက်၌လည်း၊ ပေ၊
 ဟောတိ၊ သောဟံ-ထို တပည့်တော်သည်၊ ဧဝံရက္ခိတော-ဤသို့ စောင့်ရှောက်အပ်
 သည်၊ ဝါ-သို့ကလောက် စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ (သန္တော)ပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊
 ဧဝံ ဂေါပိတော-ဤသို့ လုံခြုံစေအပ်သည်၊ သန္တောပိ-လည်း၊ ဘိတော-ကြောက်

သည်၊ ဥဗ္ဗိဂေါ-ထိတ်လန့်သည်၊ ဥဿကီ-ရွံ့ရှားခြင်းရှိသည်၊ ဥတြဿော-တဖျပ်ဖျပ်
 လန့်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဝိဟရာမိ-နေရပါ၏၊ ဧတရဟိ-ရဟန်းဖြစ်ပြီးရာ ယခုအခါ၌၊
 ဧကကော-တစ်ယောက်ထည်းသည်၊ ပေ၊ အဘိတော-မကြောက်သည်၊ ပေ၊ အပွေ၊
 သုက္ကော-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်မရှိသည်၊ (ကြောင့်ကြမရှိသည်)၊ ပန္နလောမော-
 ကျသော အမွေးရှိသည်၊ (ကြက်သီး မွေးညှင်း မထသည်)၊ ပရဒတ္တဝုတ္တော-သူ
 တစ်ပါးတို့ ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊
 မိဂဘူတေန-သားကောင်သဖွယ် ဖြစ်သော၊ (သားကောင်များကဲ့သို့ လွတ်လပ်
 သော) စေတသာ-ဖြင့်၊ ဝိဟရာမိ-ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ အဟံ-သည်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထ
 ဝသံ-ကို၊ သမ္ပဿမာနော၊ ပေ၊ အဟော သုခန္တိ-ဟူ၍၊ ဥဒါနေမိ-ပါ၏၊ ဣတိ-ပြီ။
 [ဤအရှင်ဘဒ္ဒိယဝတ္ထုလာ ပုဒ်တို့ကို ဋီကာ၌ ဖွင့်ပြထားသည်။]

အထ-လျှောက်ထားရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဧတမတ္ထံ-(ဘဒ္ဒိယထေရ်၏ ပုထု
 ဇဉ်အရာကို လွန်သော ဝိဝေကသုခဟူသော) ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝါ-ဤ
 အကြောင်းအရာကို၊ ဝိဒိတွာ-သိတော်မူ၍၊ တာယံ ဝေလာယံ-ထိုအချိန်၌၊ ဣမံ
 ဥဒါနံ-ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ (ကို)၊ ယဿ-အကြင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ [ယဿ
 အရိယပုဂ္ဂလသာ၊-ဋီကာ။] အန္တရတော-စိတ်၌၊ ကောပါ-စိတ်ကိုနောက်ကျအောင်
 ဖျက်စီးတတ်သော ရာဂစသော ကိလေသာတို့သည်၊ ဝါ-စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော
 ဒေါသတို့သည်၊ န သန္တိ-ကုန်၊ (ယော-အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်)၊ ဣတိ ဘဝါ
 ဘဝတဉ္စ-ဤသို့ သမ္ပတ္တိဝိပတ္တိအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝါ-ဤသို့
 ကြီးပွားခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝါ-ဤသို့
 မြဲခြင်း ပြတ်စဲခြင်းအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝါ-ဤသို့ ကောင်းမှု
 မကောင်းမှုအားဖြင့် ပြားသောဘဝ အဘဝကိုလည်း၊ ဝိတိတ္ထော-လွန်ပြီ၊ ဝိဂတ
 ဘယံ-ကင်းသောဘေးရှိသော၊ သုခိ-(ဝိဝေကသုခ အဂ္ဂုဖလသုခအားဖြင့်) ချမ်းသာ
 ခြင်းရှိသော၊ အသောကံ-သောကမရှိသော၊ တံ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝါ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏စိတ်ကို၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သော်မှလည်း၊ ဒဿနာယ-သိမြင်ခြင်းငှာ၊ နာနု ဘဝန္တိ-
 မရနိုင်ကြကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ ကျူးရင့်တော်မူပြီ။ [ဆိုလိုရင်းကား-အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏စိတ်ကို ပုထုဇဉ်နတ်တို့သော်မှ မသိနိုင်ကြ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်ကို သေက္ခ
 နတ်တို့သော်မှ မသိနိုင်ကြ၊ ထို့ကြောင့် အရှင်ဘဒ္ဒိယ၏ စိတ်ကို ရဟန်းတို့ အထင်လွဲ
 ကြသည်-ဟူလို။]

ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

၃၃၃။ အထခေါ၊ ပေ၊ ယေန ကောသမ္ဗိ၊ တဒဝသရီ၊ (ခုဒ္ဒကကုန္ဒက (၂၅၉) ဝတ္ထုအတိုင်း ပေးပါ။) အထ-၌၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏။ (“စေတေသော ပရိဝိတက္ကော” ၌စပ်) ဝါ-သည်၊ ရဟော ဂတဿ-ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနဿ-၁ ပါးတည်းကိန်းအောင်းစဉ်၊ စေတေသော-၏။ ပရိဝိတက္ကော-အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိ)။ ယသ္မိ-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပသန္နေ-ကြည်ညိုလသော်၊ မေ-၏။ ဗဟု-သော၊ လာဘသက္ကာရော-လာဘသက္ကာရသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ရာ၏။ (လာဘသက္ကာရပုဒ်၏အဖွင့်ကို နောက်၌ ပြမည်။) တံ-အဘယ်မည်သော၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ-သည်၊ ပသာဒေယျံနုခေါ-ကြည်ညိုစေရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ - အကြံဖြစ်ရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြန်ပြီ၊ (ကိ)။ အဇာတသတ္တု-အဇာတသတ်မည်သော၊ အယံ ကုမာရော-ဤမင်းသားသည်၊ တရုဏောစေဝ-ငယ်လည်းငယ်သေး၏။ အာယတိ-နောင်အခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါစ-ကောင်းလည်းကောင်း၏။ (အလားအလာလည်းရှိ၏။) အဟံ၊ ပေ၊ ယံနုန ပသာဒေယျံ-ကြည်ညိုစေရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ တသ္မိ-ထိုအဇာတသတ်မင်းသားသည်၊ ပသန္နေ-လသော်၊ ပေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဖြစ်ပြန်ပြီ။

အထ-အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ပေ၊ ယေန ရာဇဂဟံ၊ တဒဝသရီ၊ အထ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ သကဝဏ္ဏံ-မိမိအသွင်ကို၊ ပဋိသံဟရိတွာ-ရုပ်သိမ်း၍၊ ကုမာရကဝဏ္ဏံ-မင်းသားငယ်၏ အသွင်ကို၊ အဘိနိမ္မိနိတွာ-ဖန်ဆင်းပြီး၍၊ အဟံ မေခလိကာယ-မြွေတည်းဟူသော ခါးစည်းကြိုးဖြင့်၊ အဇာတသတ္တုဿ ကုမာရဿ-၏။ ဥစ္ဆင်္ဂေ-ရင်ခွင်၌၊ ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အထ အဇာတသတ္တု၊ ပေ၊ ဥတြဿော အဟောသိ၊ အထ၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)။ ကုမာရ-မင်းသား၊ တံ-သည်၊ မံ-ကို၊ ဘာယသိ-ကြောက်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ၊ အာမ-မှန်ပါ၊ ဘာယာမိ၊ တံ၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အဟံ-သည်၊ ဒေဝဒတ္တော-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ၊ ဘန္တေ၊ အယျော ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ သစေ (အသိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ) ဣယံ-တိုက်တွန်းပါ၏။ သကေနေဝ-မိမိဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေန-အသွင်ဖြင့်၊ ပါတုဘဝဿု-ထင်ရှားဖြစ်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ၊ ပေ၊ သံဃာဋီပတ္တ စိဝရ ဓရော-သင်္ကန်းကြီး၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုဆောင်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပေ၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်ပြီ၊ အထ အဇာတသတ္တု၊ ပေ၊ ဣမိနာ ဣဒ္ဓိ ပါဋိဟာရိယေန-ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာဖြင့်၊ အဘိပ္ပသန္ဓော-အလွန်ကြည်ညိုသည်၊ (ဟုတွာ) ပဉ္စဟိ ရထသတေဟိ-ငါးရာသောရထားတို့ဖြင့်၊ သာယံ-ညနေအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါတံ-နံနက်အခါ၌လည်း

ကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ပဉ္စစ ထာလိပါကသတာနိ - ငါးရာ
သော ဆွမ်းချက်အိုးတို့ကိုလည်း၊ ဘတ္တာတိဟာရော-ရှေ့ရှုဆောင်အပ်သောဆွမ်း
ကို၊ အဘိဟရိယတိ-ရှေးရှုဆောင်အပ်၏။ (ရှေ့ရှုပို့အပ်၏။)

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ လာဘသက္ကာရသိလောကေန-ရအပ်သော သာမည
လာဘ်၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော -ဝိသေသလာဘ်၊ ဂုဏ်သတင်းသည်၊ အဘိဘူ
တဿ-လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တဿ-ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ်သောစိတ်ရှိ
သော၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏။ ဧဝရူပံ-သော၊ ကုစ္ဆာဂတံ-အလိုဆိုးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ (ကိံ)၊
အဟံ၊ ဘိက္ခုသံယံ-ကို၊ ပရိဟရိယာမိ-ကိုယ့်တပည့် အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်၍ ဆောင်
မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ သဟ စိတ္တုပ္ပါဒါဝ-စိတ်ဖြစ်ခြင်းနှင့်တကွသာလျှင်၊
(စိတ်ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာ)၊ ပေ၊ တဿာဣဒ္ဓိယာ-ထိုတန်ခိုးမှ၊ ပရိဟာယိ-
ဆုတ်ယုတ်ပြီ။)

တေန သမယေန-အရှင်ဒေဝဒတ်၏ တန်ခိုးကွယ်ရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မ
တော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ-၏။ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော၊ ကကု
ဓော နာမ-သော၊ ကောဠိယပုတ္တော-ကောဠိယမင်း၏သားသည်၊ အဓုနာ-ယခုအခါ
၌၊ (ယခုမှ)၊ ကာလင်္ကတော (ဟုတွာ) အညတရံ-အမှတ်မထား၊ တပါးသော၊
မနောမယံ-ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကာယံ-ဗြဟ္မာအပေါင်းသို့၊ [ဗြဟ္မာ့တုံသို့]

ဘတ္တာဘိဟာရော။ ။ ဘတ္တာဘိဟာရောတိ အဘိဟရိတဗ္ဗဘတ္တံ၊ တဿ ပန ပမာ
ဏံ ဒသေတံ “ပဉ္စစ ထာလိပါကသတာနိ” တိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ဧကော ထာလိပါကော ဒသန္တံ
ပုရိသာနံ (တို့၏ အတွက်) ဘတ္တံ ဂဏှာတိ (ယူနိုင်၏၊ ဆန့်၏)၊-သာရတ္ထ။ [ထာလိပါက၏
ဝိဂ္ဂဟကို ပါရာဇိကဏ် သုဒိန္နကဏ္ဍဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

လာဘ၊ သက္ကာရ၊ သိလောက။ ။ လာဘသက္ကာရ သိလောကေနာတိ ဧတ္ထ
လာဘော နာမ စတုပစ္စယလာဘော၊ သက္ကာရော နာမ တေသံယေဝ သုကတာနံ သုသင်္ခတာနံ
(ကောင်းစွာ စီမံအပ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို) လာဘော၊ သိလောကောတိ ဝဏ္ဏယောသော၊-
သာရတ္ထ။

သဟ စိတ္တုပ္ပါဒါဝ ပေ၊ ပရိဟာယိ။ ။ “ကိန္နခေါ အဟံ ပသာဒေယံ၊ ပေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျာ” တိ ပဌမံ ဥပ္ပန္နပရိဝိတက္ကဿ မန္တပရိယုဋ္ဌာနတာယ (နံ့သော ထကြွခြင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်) ဒေဝဒတ္တဿ တသ္မိံ ခဏေ (ပဌမကြိမ်စည်ရာ ထိုခဏ၌) ဈာနပရိဟာနိ နာဟော
သိ၊ ပစ္ဆာဓေ (အဟံ ဘိက္ခုသံယံ ပရိဟရိယာမိဟု ကြံစည်ရာ နောက်အခါ၌သာ) အဟောသီတိ
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေနာဟ “သဟစိတ္တုပ္ပါဒါ” တိ အာဒိ-ဝိမတိ။

ဒွေဝါ ပေ၊ ဂါမခေတ္တာနိ။ ။ ဒွေဝါ ပေ၊ ဂါမခေတ္တာနိတိ ဧတ္ထ မဂဓရဋ္ဌေ ခုဒ္ဒက
ဂါမခေတ္တံ ဂါဝုတမတ္တံ၊ မဇ္ဈိမံ ပန ဒီယမုဂါဝုတမတ္တံ၊ မဟန္တံ အနေကယောဇနံပိ ဟောတိ၊
တေသု မဇ္ဈိမေန ဂါမခေတ္တေန ဒွေဝါ၊ ခုဒ္ဒကေန တီဏိဝါ ဂါမခေတ္တာနိ၊ တဿ သရီရံ တိဂါ
ဝုတပုမာဏော အတ္တဘာဝေါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-ဝိမတိ။

ဥပပန္နော-ကပ်ရောက်ပြီ၊ (မနောမယံ ကာယံတိ ဈာနမနေန နိဗ္ဗတ္တံ ဗြဟ္မကာယံ၊ ဥပပန္နောတိ ဥပဂတော-သာရတ္ထ။) တဿ-ထိုကကုဓနတ်သား၏၊ (နောက်၌ “ဒေဝပုတ္တ” ဟု သုံးစွဲပုံကိုကြည့်၍ “နတ်သား” ဟု ပေးသည်၊ အမှန်မှာ ဗြဟ္မာပင် တည်း။) မာဂဓကာနိ-မဂဓတိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေဝါ-၂ ခုသော်လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ တီဏိဝါ-သုံးခုသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါမခေတ္တာနိ သေယုထာပိ- ဂါမခေတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဧဝရူပေါ-သော၊ အတ္တဘာဝပုဋိလာဘော-အတ္တဘောကို ရခြင်း သည်၊ ဝါ-ရအပ်သော အတ္တဘောသည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထို ကကုဓနတ်သား သည်၊ တေန အတ္တဘာဝပုဋိလာဘေန-ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-ကို၊ နေဝ ဗျာဗာဓေတိ- မဆင်းရဲစေ၊ ပရံ-ကို၊ န ဗျာဗာဓေတိ။

အထ ကကုဓော၊ ပေ၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနံ-ကို၊ ဧတဒဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ ပေ၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏၊ ပေ၊ ပရိဟရိဿာမိတိ-ဟူ၍၊ ဣစ္ဆာဂတံ-သည်၊ ဥပုဋ္ဌိ-ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ ပေ၊ ပရိဟိနော-ဆုတ်ယုတ်ရှာပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ကကုဓော၊ ပေ၊ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ (“ဒေဝဒတ္တဿ ဘန္တေ” စသော ဤစကားကို) အဝေါစ၊ ဣဒံ-ကို၊ ဝတ္တာ-ပေ၊ ပဒက္ခိဏံ-အရိအသေကို၊ ကတ္တာ၊ တတ္ထေဝ- ထိုနေရာ၌ပင်၊ အန္တရဓာယိ-ကွယ်ပျောက်ပြီ၊ [ထို့နောက် အရှင်မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနံ သည် ဘုရားရှင်အား ကကုဓနတ်သားလာ၍ လျှောက်ပုံ” ကို တစ်ဆင့်လျှောက် သည်၊ ထိုဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ တေ-သည်၊ ကကုဓော၊ ဒေဝပုတ္တော-ကို၊ စေတသာ-မိမိစိတ် ဖြင့်၊ စေတော-ကကုဓ၏စိတ်ကို၊ ပရိစ္စ-ပိုင်းခြား၍၊ ဝိဒိတော ကိ-သိအပ်ပြီလော၊ ယံကိဉ္စိ-အကြင်အလုံးစုံသောစကားကို၊ ကကုဓော၊ ပေ၊ ဘာသတိ၊ သဗ္ဗံ-သော၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ တထေဝ-ထို လျှောက်အပ်တိုင်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် သာ၊ ဟောတိ (ကိ)-ဖြစ်သလော၊ အညထာ-တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နော (ဟောတိကိ)-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ မေ-သည်၊ ပေ၊ စေတသာ-တပည့်တော်၏စိတ်ဖြင့်၊ စေတော-သူ၏စိတ်ကို၊ ပေ၊ ဝိဒိတော-အပ်ပါ ပြီ၊ ယံ ကိဉ္စိ၊ ပေ၊ နော (ဟောတိ)-မဖြစ်ပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ ဧတံဝါစံ-ကို၊ ရက္ခဿု-စောင့်စည်းဦးလော၊ ပေ၊ ရက္ခဿု-လော၊ ဣဒါနိ-၌၊ သော မောယပုရိ သော-သည်၊ အတ္တနာဝ-ကိုယ်တိုင်ပင်၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ ပါတုကရိဿတိ-ထင်စွာ ပြုလိမ့်မည်။

ပဉ္စသတ္ထုကထာ

၃၃၄။ ဆရာ ၅ ယောက်။ ။ မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ ပဉ္စ ဣမေ သတ္ထုရော-ဤ ဝိုဏ်းဆရာကြီးတို့သည်၊ (သတ္တာရောတိ ဝဏသတ္ထုရော-ဋီကာ။) လောကသ္မိ- သတ္တလောက၌၊ သန္တော-လောကသင်္ကေတအနေအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်၏။ သံဝိဇ္ဇ

မာနာ-ညဏ်ဖြင့်ကပ်၍ ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ-သိအပ်ကုန်၏။ ကတမေ ပဉ္စ-အဘယ်
 ငါးယောက်တို့နည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ ဣမ-ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော-အချို့သော၊
 သတ္တာ-သည်။ (၁) အပရိသုဒ္ဓသီလော-မစင်ကြယ်သော သီလရှိသည်။ ဝါ-စင်ကြယ်
 သောသီလ မရှိသည်။ သမာနော-ဖြစ်ပါလျက်၊ (အဟံ)ပရိသုဒ္ဓသီလော-သည်။
 အမှီ-၏။ ဣတိ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ မေ-၏။ သီလံ-သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ-ထက်ဝန်းကျင်
 စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ-ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်၏။ အသံကိလိဋ္ဌံ-မညစ်နွမ်း၊
 ဣတိစ-လည်းကောင်း၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံ၏။ တမေနံ-ထိုဆရာကြီးကို၊ သာဝကာ-
 တပည့်တို့သည်။ ဧဝံ-သို့၊ ဇာနန္တိ-သိကြကုန်၏။ (ကိ)၊ ဘဝံ-အရှင်ဖြစ်သော၊ အယံ
 သတ္တာ-ဤဆရာကြီးသည် ၊ပေ၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဣတိ (ဇာနန္တိ)၊ မယံ-တို့သည်။
 ဂိဟိနံ-လူဝတ်ကြောင်တို့အား၊ စေ အာရောစေယျာမ-အကယ်၍ ပြောကုန်အံ့၊
 (ဧဝံသတိ)၊ အဿ-ထိုဆရာကြီးသည်၊ မနာပံ-မြတ်နိုးအပ်သည်။ န အဿ-မဖြစ်
 ရာ။ [နာဿဿကို "န+အဿ+အဿ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ နဿဿာတိ န ဧတဿ
 ဘဝေယျ-ဋီကာ။] ယံ-အကြင်အရာကို၊ အဿ-သည်။ အမနာပံ-အပ်၊ ကထံ-
 လျှင်၊ နံ-ထိုဆရာကြီးကို။ [ဋီကာတို့၌ "တန္တိတံ သတ္တာရံ" ဟု ရှိ၏။] တေန-ထို
 မမြတ်နိုးအပ်သောအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရေယျာမ-ပြောဆိုရာကုန်အံ့နည်း၊ ခေါပန-
 စင်စစ်၊ စိဝရ ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရေန-ဖြင့်၊ သမ္ပန္နတိ-ငါတို့အပေါ်၌ မြတ်နိုးမှုကိုပြု၏။
 (တစ်နည်း) သမ္ပန္နတိ-အခြားသူတို့က မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်မှုကိုပြု၏။ (ဤပုဒ်၏
 အဖွင့်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) ယံ-အကြင်အမှုကို၊ တုမော-ထိုဆရာကြီး
 သံသည်။ ကရိဿတိ-တံ၊ တုမောဝ-သည်သာ၊ တေန-ထိုအမှုဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ-
 ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဣတိ-ဤသို့ စဉ်းစားကြကုန်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ ဧဝရူပံ သတ္တာစ-
 သည်လည်း၊ သာဝကေဟိ-တို့မှ၊ သီလတော-အားဖြင့်၊ ရက္ခံ-စောင့်ရှောက်မှုကို၊
 ပစ္စာသီသတိ-တောင့်တ၏။

☞ (၂)။ အပရိသုဒ္ဓါဒီဝေါ-မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိသည်။ (၃) အပရိသုဒ္ဓ
 ဓမ္မဒေသနော-မစင်ကြယ်သော တရားဒေသနာရှိသည်။ (၄) အပရိသုဒ္ဓဝေယျာ
 ကရဏော-မစင်ကြယ်သော ဝေယျာကရိုဏ်းရှိသည်။ (၅) အပရိသုဒ္ဓညဏဒဿ
 နော-မစင်ကြယ်သော ညဏ်အမြင်ရှိသည် ၊ပေ၊ မောဂ္ဂလ္လာန ၊ပေ၊ သံဝိဇ္ဇမာနာ။
 (ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ပရိသုဒ္ဓသီလစသည်ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သာဝကတို့က

သန္တော၊ သံဝိဇ္ဇမာနာ။ ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာတိ အတ္ထိစေဝ ဥပလဗ္ဘန္တိစ၊-စတုတ္ထ
 ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ၊ အတ္ထိတိ လောကသင်္ကေတဝသေန သံဝိဇ္ဇတိ၊-တိကင်္ဂုတ္တရဋီ၊ ရထကာရဝဂ်၊
 အာသံသသုတ်၊ ဥပလဗ္ဘန္တိ ဒိဿိန္တိ၊ ဉာယန္တိ-ဤပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တွေ့မြင်အပ် သိအပ်ကုန်၏၊-
 စတုတ္ထပါရာဇိကဋီကာ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ထိုစတုတ္ထပါရာဇိက အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။

သီလအားဖြင့် မစောင့်ရှောက်ရပုံကိုလည်းကောင်း၊ သီလအားဖြင့် စောင့်ရှောက်မှုကို တောင့်တတော် မမူပုံကိုလည်းကောင်း မိန့်တော်မူသည်။] ၊ပေ၊ န ပစ္စာသီသာမိ-တောင့်တတော်မမူ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၅။ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ကလံန္ဒကနိဝါပေ၊ အထ သမ္ပဟုလာ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိ) ဒေဝဒတ္တဿ ဘန္တေ ၊ပေ၊ အဘိဟရိယတိ-အပ်ပါ၏။ ဣတိ-နိပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ-ကို၊ မာ ပိဟယိတ္ထ-မလိုလားကြကုန်လင့် ၊ပေ၊ ယာဝကီဝဉ္စ-အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံးလည်း၊ ၊ပေ၊ အဘိဟရိယိဿတိ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ (တတ္ထကံ-ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး၊) ဒေဝဒတ္တဿ-၏။ ကုသလေသု၊ ဓမ္မေသု-တို့၌၊ ဟာနိယေဝ-ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုသာ၊ ပါတိကခါ-အလိုရှိထိုက်၏။ ဝါ-မချွတ်ဖြစ်လတံ့ဟု မှတ်ထိုက်၏။ ဝုမ္မိ-တိုးပွားခြင်းကို၊ နော (ပါဠိကခါ)-ထိုက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ သေယျထာပိ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ စဏ္ဍဿ-ကြမ်းသော၊ ကုက္ကုရဿ-ခွေး၏။ နာသာယ-နှာခေါင်း၌၊ ပိတ္တံ-ဝံ၏သည်းခြေကို၊ ဝါ-ငါး၏သည်းခြေကို၊ ဘိန္ဓေယျ-ဖောက်ခွဲကုန်ရာ၏။ (ဖောက်၍ ထည့်ကုန်ရာ၏)။ (အစ္ဆပိတ္တံဝါမစ္ဆပိတ္တံဝါ နာသာပုဋ္ဌေ ပက္ခိပေယျံ-ဋီကာ။) ဘိက္ခဝေ၊ ဟိ-အကျိုးကား၊ ဧဝံ-ဤသို့ သည်းခြေကိုခွဲ၍ ထည့်ကုန်လသော်၊ သော ကုက္ကုရော-သည်၊ ဘိယျော သော-လွန်ကဲသော၊ မတ္တာယ-အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ စဏ္ဍတရော-သာ၍ကြမ်းသည်၊ အဿ သေယျထာပိ-ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ ဝုမ္မိ-ကို၊ နော (ပါဠိကခါ)။ [ဘိယျောသော မတ္တာယ၏ အဖွင့်ကို၊ ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ သီလာယ စသော သုတ်ကြီး၌ ပြထားပြီ။]

အတ္တဝဇာယ-မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းငှာ ၊ပေ၊ သိလောကော ဥဒပါဒိ၊ ပရာဘဝါယ-ပျက်စီးခြင်းငှာ ၊ပေ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဤမှနောက်၌ “ကဒလိ-ငှက်ပျောပင်သည်၊ ဖလံ-ငှက်ပျောသီးကို၊ ဒေတိ သေယျထာပိ-ပေးသကဲ့သို့၊ (သီးသကဲ့သို့) ၊ပေ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဝေဠု-ဝါးပင်သည်၊ ဖလံ-ဝါးသီးကို ၊ပေ၊ နဋ္ဌော-ကျူပင်သည်၊ ဖလံ-ကျူသီးကို ၊ပေ၊ အဿတရီ-အဿတိုရ်မြင်းမသည်၊ (မြည်းမသည်)၊ ဂစ္ဆံ-ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ သေယျထာပိ-ယူသကဲ့သို့ ၊ပေ၊ ဥဒပါဒိ။

အဿတရီ။ ။ အဿတရီတိ ဝဠုဝါယ (မြင်းမ၏) ကုစ္ဆိသ္မိ ဂဒြဘဿ (မြည်း၏ အတွက်) ဇာတာ-ဖြစ်သော မြင်းမြည်းအစပ်မတည်း၊ တံ အသေန သဒ္ဓိ သမ္ပယောဇနန္တိ ထို ဗန္ဓတ် (အစပ်)မကို မြင်းနှင့် သားစပ်ကြကုန်၏။ သာ ဂစ္ဆံ ဂဏှိတွာ ကာလေ (မွေးဖွားချိန်သည်) သမ္ပတ္တေ ဝိဇာယိတံ န သက္ကောတိ၊ ပါဒေဟိ ဘူမိ ပဟရန္တိ (ပုတ်ခတ်လျက်) တိဋ္ဌတိ၊ အထဿာ စတ္တာရော ပါဒေစတုသု ခါဏုကေသု ဗန္ဓိတွာ ကုစ္ဆိ ဖါလေတွာ ပေါသကံ (သားငယ်ကို) နိဟ

ဂါထာအနက်။ ။ ဂါထာ၌ “ဝေ-စင်စစ်၊ ဖလံ-ငှက်ပြောသီးသည်၊ ကဒ
လိ-ငှက်ပျောပင်ကို၊ ဟန္တိယထာ-သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဂဗ္ဘော-သည်၊
အဿတရိ-ကို၊ ဟန္တိယထာ-ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သက္ကာရော-ပူဇော်သက္ကာရသည်၊
ကာပုရိသံ-စက်ဆုပ်အပ်စွာ၊ ယုတ်မာသောယောက်ျားကို၊ ဟန္တိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။ . . ပဌမဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ရန္တိ သာ တထေဝ မရတိ၊ တေန ဝုတ္တံ “အတ္တဝဇာယ ဝုတ္တံ ဂဏှာတီ” တိ-သာရတ္ထ။ [အဿတရိ
ကို “ကင်း ပုဇွန်မ၊ မြွေပွေးမ” ဟု တစ်နည်း အနက်ဆိုသေး၏။ ဆရာတော်၏ အဘိဓာန်နိဿယ
သစ် ၃၆၉ ၌ ရှုပါ။]

၂-ဒုတိယဘာဏဝါရ
ပကာသနိယကမ္မကထာ

၃၃၆။ တေန သမယေန-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ မဟတိယာ-များစွာသော၊ ပရိ
သာယ-သည်၊ ပရိဝုတော-ခြံရံအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေန္တော-လျက်၊
သရာဇိကာယ-မင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပရိသာယ-၌၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေတော်မူ
သည်၊ ဟောတိ၊ အထ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ပေ၊ ယေန-အကြင်ဘက်၌၊ ဘဂဝါ
(အတ္တိ)၊ တေန-ဘုရားရှိရာ ထိုဘက်သို့၊ အဗ္ဗလိ-လက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ-
ညွတ်စေ၍၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ ဘဂဝါသည်၊ ဒါနိ၊ ဇိဏ္ဏော-အိုမင်းတော်မူ
ပါပြီ၊ ဝုဇော-ကြီးရင့်တော်မူပါပြီ၊ မဟလ္လကော-ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို ယူပါပြီ၊
အဒ္ဓဂတော-ရှည်သောအခွန်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ ဝယော အနုပ္ပတ္တော-ပံ့စွဲမအရွယ်သို့
ရောက်ပါပြီ၊ ပေ၊ ဒါနိ၊ အပ္ပေါသုက္ကော (ဟုတ္တာ)၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရံ-မျက်မှောက်
ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော ဖလသမာပတ်ကို၊ အနုယုတ္တော-အဖန်ဖန်
အားထုတ်တော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟရတု-နေတော်မူပါ၊ မမံ-တပည့်တော်အား၊
ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ နိသဇ္ဇတု-စွန့်တော်မူပါ၊ အဟံ၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ ပရိဟရိသာမိ-
ဆောင်ပါမည်၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တ၊ အလံ-မသင့်၊ တေ-အား၊ ပေ၊ ပရိဟရိတု-
ကိုယ့်တပည့်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်၍ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ မာရုစ္စိ-မနှစ်သက်နှင့်၊ ဣတိ-
ပြီ။ [ဒုတိယအကြိမ် လျှောက်ရာ၌လည်း ပယ်မြစ်တော်မူသည်။]

(တတိယအကြိမ် လျှောက်ရာ၌ကား၊) ဒေဝဒတ္တ၊ အဟံ-သည်၊ သာရိပုတ္တ
မောဂ္ဂုလ္လာနာနံပိ-တို့အားသော်မှလည်း၊ ပေ၊ န နိသဇ္ဇယျံ-စွန့်တော်မူရာ၊
ဆဝဿ-ယုတ်ညံ့သော၊ ခေဠာသကဿ-တံထွေးအလား၊ စွန့်ပစ်အပ်သော ပစ္စည်း

၄ ပါးကို စား၍နေသော၊ တုယံ-အား၊ ကိံ ပန-အဘယံကြောင့်၊ နိသဇ္ဇေယျ-စွန့်
 တော်မူရာအံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-မိန့်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တောပေ၊
 ခေဋ္ဌာသကဝါဒေန-တံထွေးစားဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊ အပသာဒေတိ-ကြိမ်း
 မောင်း၏၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေ ဧဝ-တို့ကိုသာ၊ ဥက္ကံသတိ-ခိုးမြှောက်၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့တွေး၍၊ ကုပိတော-စိတ်ဆိုးသည်၊ အနတ္တမနော-မိမိစိတ်မရှိသည်၊ (ဟုတွော)၊
 ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ၊ ပဒက္ခိဏံ-အရိုအသေကို၊ ကတွာ ပက္ကမိ၊ ဒေဝဒတ္တဿ-
 ၏၊ ဘဂဝတိ-ဘုရားရှင်အပေါ်၌၊ ပဌမော-သော၊ အယံ အာယာတော-ဤ ရန်ငြီး
 သည်၊ အဟောသိ။ [“အယဉ္ဇရဟိ” ၌ “စရဟိ” သည် နိပါတ်မျှသာ။]

အထ-(အရှင်ဒေဝဒတ်၏၊ ဖဲသွားပြီးရာ) ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိံ)၊
 ဘိက္ခဝေ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ သံဃာကို သူ့အားစွန့်လွှတ်ဖို့ရန် တောင်းခြင်းကြောင့်၊
 သံယော-သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏၊ (အပေါ်၌)၊ ပကာသနီယံ-(သူ၏
 အလုပ်ကို) ထင်ရှားပြကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ ကရောတု-လော၊ (ကိံ-
 အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း၊) ပုဗ္ဗေ-ရှေးအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏၊ အညာ-ယခု
 သဘောမှ တစ်မျိုးတစ်ခြားသော၊ ပကတိ-ပင်ကိုယ်သဘောသည်၊ အဟောသိ-
 ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဣဒါနိ-၌၊ အညာ-ရှေးသဘောမှ တစ်မျိုးတခြားသော၊ ပကတိ-ပင်ကိုယ်
 သဘောသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ကာ
 ယေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကရေယျ-ရာ၏၊ တေန-
 ထိုအမှုဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ-ဘုရားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောဝါ၊ သံယောဝါ-ကိုသော်
 လည်းကောင်း၊ န ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မမှတ်ထိုက်၊ တေန-ထိုအမှုဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တော-ကိုသာ၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ-(ကရောတု)၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ကမ္မဝါစာ လွယ်ပြီ။]

၃၃၈။ အထ-ထိုမှနှောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ (ကိံ)၊ သာရိပုတ္တ၊ တေနဟိ-
 ထိုသို့ သံဃာကို သူ့အားစွန့်လွှတ်ဖို့ရန် တောင်းခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ-ကို၊ ရာဇ
 ဂဟေ-၌၊ ပကာသေဟိ-ထင်ရှားစေလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝဇ္ဇော-ဂုဏ်ကို၊
 ဘာသိတော-ပြောအပ်ပါပြီ၊ (ကိံ)၊ ဂေါဓိပုတ္တော-ဂေါဓိ၏သားဖြစ်သော၊ (ဂေါဓိ
 အမျိုးသားဖြစ်သော) ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ မဟိဒ္ဓိကော-ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ပေ၊
 မဟာနုဘာဝေါ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ အဟံ-သည်၊ ကထံ-လျှင်
 ၊ပေ၊ ပကာသေမိ-အံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ ၊ပေ၊ မဟိဒ္ဓိကော ၊ပေ၊ ဂေါဓိ
 ပုတ္တောတိ-ဟူ၍၊ ဘူတောယံဝ-ဟုတ်သည်လျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇော-ကို၊ ဘာသိ
 တော နနု-ပြောအပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊
 ဧဝံ-ဤမိန့်တော်မူအပ်သည့်အတိုင်း မှန်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဧဝမေဝ

၂၀၂။ ပေါ၊ ဘူတံယေဝ-ဟုတ်မှန်သည်သာဖြစ်သော၊ ဒေဝဒတ္တံ-ကို၊ ပေါ၊ ပကာသေဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ပေါ၊ ပစ္စသောသိ။

အမှာ။ ။ ဤမှနောက်၌ ဘုရားရှင်သည် သံဃာက အရှင်သာရိပုတ္တရာကို သမုတ်ဖို့ရန် မိန့်တော်မူပုံ၊ သံဃာက သမုတ်ပုံ၊ သမ္မုတိ ရပြီးနောက်များစွာသော ရဟန်းတို့နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ဝင်၍ အရှင်ဒေဝဒတ် အပေါ်၌ ပကာသနီယကံ ပြုပုံတို့ကို သိပါ။

တတ္ထ-ထိုသို့ ပကာသနီယကံပြုရာ၌၊ ယေ တေ မနုဿာ-တို့သည်၊ အဿဒ္ဓါ-သဒ္ဓါမရှိကုန်၊ အပ္ပသန္ဓာ-သာသနာတော်၌ မကြည်ညိုကုန်၊ ဒုဗ္ဗဒ္ဓိနော-ပညာမရှိကြကုန်၊ တေ-တို့သည်၊ ဧဝ မာဟံသု၊ (ကိံ)၊ သက္ခုပုတ္တိယာ၊ ဣမေ သမဏာ-တို့သည်၊ ဥဿယကာ-ဌူစတတ်ကုန်၏၊ ပေါ၊ လာဘသက္ကာရံ ဥဿယန္တိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ ယေ ပန တေ မနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်ကား၊ သဒ္ဓါ-န်၏၊ ပသန္ဓာ-န်၏၊ ပဏ္ဍိတာ-ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ရှိကုန်၏၊ ဗျတ္တာ-ထက်မြက်ကုန်၏၊ ဝုဒ္ဓိမန္တော-စဉ်းစားတတ်သော ပညာရှိကုန်၏၊ တေ၊ ပေါ၊ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ပေါ၊ ပကာသာပေတိ-ထင်ရှားစေတော်မူ၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဣဒံ-ဤကိစ္စသည်၊ ဩရကံ-အညံ့စားသည်၊ (တော်စွာ လျော်စွာသည်) န ခေါ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။

အဇာတသတ္တုကုမာရဝတ္ထု

၂၂၉။ အထ-ပကာသနီယကံ ပြုပြီးရာကာလမှ နောက်၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ယေန အဇာတသတ္တု၊ ပေါ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ကုမာရ-မင်းသား၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ မနုဿာ၊ ဒီယာယုကာ-ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏၊ (အသက် ရှည်ကြကုန်၏)၊ ဧတရဟိ-၌၊ အပ္ပိယုကာ-တို့သော အသက်ရှိကုန်၏၊ (အသက်တိုကြကုန်၏)၊ ယံ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ကုမာရော-မင်းသားသည်၊ သမာနောဝ-စဉ်ပင်၊ ကာလံ-သေခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ-ပြုရာ၏၊ ဧတံ ဌာနံ-ဤ အကြောင်းသည်၊ (မင်းသားအဖြစ်ဖြင့်၊ သေနိုင်စရာရှိခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်)၊ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ-ရှိသည်သာ၊ ကုမာရ၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ (မင်းသားအဖြစ်ဖြင့် သေနိုင်စရာရှိခြင်းဟူသော ထိုအကြောင်းကြောင့်) တံ၊ ပိတရံ-ကို၊ ဟန္တာ-သတ်ပြီး၍၊ ရာဇာ-သည်၊ ဟောဟိ-လော၊ အဟံ၊ ပေါ၊ ဘဝိဿာမိ-အံ၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ-ပြောရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေါ၊ အယျော ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ဇာနေယျာသိ-သိရာ၏။ [စိတ်မှာ အမြော်အမြင် အများကြီးရှိလိမ့်မည် - ဟုလို့။] ဣတိ-ဤသို့

တွေ့၍၊ ဥိရုယာ-ပေါင်၌၊ ပေါတ္ထနိကံ-သန်လျက်ငယ်ကို၊ ဝါ-ဒါးမြှောင်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ-
 ဖွဲ့ချည်၍၊ ဒိဝသုဿ-နေ့၏၊ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ ဘီတော ၊ပေ၊ သဟသာ-အဆော
 တလျင်၊ အန္တေပုရံ-သို့၊ ပါဝိသိ၊ အန္တေပုရေ-၌၊ ဥပစာရကာ-ရှင်ဘုရင်၏ အနီး၌
 လှည့်လည်နေကုန်သော၊ (သက်တော်စောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊) မဟာမတ္တာ-တို့သည်
 ၊ပေ၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်လာသည်ကို၊ အဒ္ဓသာသံ-ကုန်ပြီ၊ ဒိသ္မာန-ကြောင့်၊ အဂ္ဂဟေသံ-
 ဖမ်းကြကုန်ပြီ၊ တေ-ထို အမတ်ကြီးတို့သည်၊ ဝိစိနန္တာ-ရှာဖွေကုန်လသော်၊ ဦးရ
 ယာ-၌၊ ဗဒ္ဓံ-ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ ပေါတ္ထနိကံ-ကို၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ)
 ကုမာရ . . . တံ၊ ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ကတ္ထုကာမော-ပြုလိုသည်၊ အသိ-နည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်ပြီ၊ ပိတရံ-ကို၊ ဟန္တုကာမော-သတ်လိုသည်၊ အမှီ၊ ဣတိ-
 ပြီ၊ ကေန-အဘယ်သူသည်၊ ဥဿာဟိကော-အားတက်စေအပ်သည်၊ (တိုက်တွန်း
 အပ်သည်၊) အသိ-နည်း၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အယျေန ဒေဝဒတ္တေန-သည်၊ (ဥဿာဟိ
 တော အမှီ) ဣတိ-ပြီ၊ ဧကစ္စေ-အချို့သော အမတ်တို့သည်၊ မတိံ-အလိုကို၊
 အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ကုမာရောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝဒတ္တောစ-ကို
 လည်းကောင်း၊ ဟန္တုဗ္ဗော-သတ်ထိုက်၏၊ သဗ္ဗေ-န်သော၊ ဘိက္ခုစ-တို့ကိုလည်း၊
 ဟန္တုဗ္ဗာ၊ ဣတိ-(အကံသု)။ [အောက်ဝါကျတို့၌ “ဝက္ခတိ-မိန့်တော်မူလတံ” ဟု
 ပေး။] ဤမှနောက်၌ “အမတ်တို့၏ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား သံတော်ဦးတင်ပုံ၊ မင်းက
 အမတ်တို့၏အလိုကို မေးပုံ၊ အမတ်တို့က သံတော်ဦးတင်ပုံကို သိပါ။

☞ ဘဏေ-တို့၊ ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ-သည်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ကရိ
 သတိ-နည်း၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပဋိကစ္စေဝ-တင်ကြို၍သာလျှင်၊ ဒေဝဒတ္တော-
 ကို၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ပုဗ္ဗေ ၊ပေ၊ တေန ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ-ဟူ၍၊ ပကာသာပိတော နုန-
 ထင်ရှားစေအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ၊ (ဤမှနောက်၌
 “တေ-ထိုအမတ်တို့ကို၊ အဋ္ဌာနေ-အရာမရှိသည်တို့ကို (ရာထူးမရှိသည်တို့ကို)
 အကာသိ၊ နိစေ-သော၊ ဌာနေ-ရာထူး၌၊ ထပေသိ-ထားပြီ” ဟု ပေး။) အထ-ထို
 မှနောက်၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ ကုမာရ-မင်းသား၊ ကိံသ-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဟန္တု
 ကာမော၊ အသိ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဒေဝ-ခမည်းတော်မင်းမြတ်၊ အဟံ-သားတော်
 သည်၊ ရုဇ္ဇေန-တိုင်းပြည်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော-အလိုရှိသည်၊ အမှီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ကုမာရ
 ၊ပေ၊ သစေ အတ္ထိကော-ရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဧတံ-ဤတိုင်းပြည်သည်၊ တေ-၏၊
 ရဇံ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အမိန့်တော်ရှိ၍ ၊ပေ၊ ကုမာရဿ-အား၊ ရဇံ-ကို၊ နိယျာ
 တေသိ-အပ်နှင်းပြီ။

အဘိဓာရဝေသနကထာ

၃၄၀။ အထ-အဇာတသတ် မင်းသား၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော ယေန အဇာတသတ္တု၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ မဟာရာဇ-မဟာရာဇာ၊ ယေ-အကြင်ယောက်ျားတို့သည်၊ သမဏံ ဂေါတမံ-ကို၊ ဇီဝိတာ-ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေဿန္တိ-ခွင်းကုန်လတံ၊ (တေ)ပုရိသေ-တို့ကို၊ အာဏာပေဟိ-စေခိုင်းပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ အထ-၌၊ ပေ၊ အာဏာပေသိ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပေ၊ အာဟ-ပြီ၊ တထာ-ဖြင့်၊ ကရေယျာထ-ပြုကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ဧကံ၊ ပုရိသံ-ကို၊ အာဏာပေသိ၊ (ကိံ)၊ အာဝုဇေသာ-ငါ့ရှင်၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ အမုကသိံ သြကာသေ-ထို မည်သော အရပ်၌၊ သမဏော ဂေါတမော ဝိဟရတိ၊ တံ-ထို ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဇီဝိတာ-မှ၊ ဝေါရောပေတွာ၊ ဣမိနာ မဂ္ဂေန-ဤလမ်းဖြင့်၊ အာဂစ္ဆ-ပြန်လာခဲ့လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ တသိံ မဂ္ဂေ-(ထိုယောက်ျားလည်မည့်) လမ်း၌၊ ဒွေ-န်သော၊ ပုရိသေ-တို့ကို၊ ထပေသိ-ထားပြီ၊ (ကိံ-အဘယ်သို့မှာ၍ ထားသနည်း၊) ဧကော-သော၊ ယော ပုရိသော-သည်၊ ဣမိနာ မဂ္ဂေန အာဂစ္ဆတိ၊ တံ-ထိုယောက်ျားကို၊ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတွာ ဣမိနာ မဂ္ဂေန အာဂစ္ဆထ၊ ဣတိ-ဤသို့ မှာ၍ ထားပြီ။ [ဤနည်းအားဖြင့် ထို ၂ ယောက်ကို ၄ ယောက်ကလည်းကောင်း၊ ၄ ယောက်ကို ရှစ်ယောက်ကလည်းကောင်း၊ ၈ ယောက်ကို ၁၆ ယောက်ကလည်းကောင်း သတ်ဖို့ရန် စီမံလေသည်။]

☰

အထ ဧကော၊ ပုရိသော-သည်၊ အသိ စမ္ပ-သန်လျက်မြားကာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ ဓနုကလာပံ-လေးနှင့်တောင့်ကို။ (မြားထည့်ပုံးကို “တောင့်” ဟု ရှေးကခေါ်ကြသည်။) ယေန ဘဂဝါ၊ ပေ၊ ဘဂဝတော-၏၊ အဝိဒ္ဓရေ-အနီး၌၊ ဘိတော၊ ပေ၊ ပတ္ထဒ္ဓေန-တောင့်တင်း ခိုင်မာသော၊ ကာယေန-ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ ပေ၊ အဒ္ဓသာ၊ ဒိသ္မာန၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ အာဝုဇေသာ၊ ဧဟိ-လော၊ မာ ဘာယိ-မကြောက်နှင့်၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-ခေါ်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ သော ပုရိသော၊ အသိ စမ္ပ-ကို၊ ဧကမန္တံ ကရိတွာ၊ ဓနုကလာပံ-ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-ချထား၍၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ)၊ အစ္စယောမံ၊ ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ အာဝုဇေသာ-ငါ့ရှင် ဒါယကာ၊ ယံ တံ-သည်၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တော-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ) ဣဓ-သို့၊ ဥပသင်္ကန္တော-ရောက်လာပြီ၊ တံ တံ-ထိုသင့်ကို၊ အစ္စယော၊ ပေ၊ အစ္စဂမာ၊ ပေ၊ ဝုမ္မိ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [“အစ္စယောမံ” စသော ဝါကျတို့ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုန္ဒက၊ ဝမုလိစ္ဆဝိဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

အမှာ။ ။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်က အနုပုဗ္ဗိကထာကို ဟောတော်မူ၍ ထို ယောက်ျား သောတာပန် တည်ပြီးနောက် “အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ” စသော စကားကို လျှောက်သည်။ (ဤ ဝါကျတို့ကို သေနာသနက္ခန္ဓက အနာထပိဏ္ဍိက ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ-လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ)၊ အာဝုသော ၊ပေ၊ မာဂစ္ဆ-မသွားနှင့်၊ ဣမိနာ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာဟိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အညေန-သော၊ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဥယျောဇေသိ-လွတ်လိုက်တော်မူပြီး အထ-စောင့်နေကြရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒွေ-န်သော၊ တေ ပုရိသာ-တို့သည်၊ ကိနုခေါ- အဘယ်သို့နည်း ၊ပေ၊ စိရေန-ကြာမြင့်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ-လာမှာလော၊ (လာခဲ့လှချည့် လား-ဟူလို့) ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ ပဋိပထံ-ရှေးရှုခရီးကို၊ (ခရီးရင်ဆိုင်)၊ ဂစ္ဆန္တာ- သွားကုန်လသော်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို ၊ပေ၊ နိသိန္တံ-ကို၊ အဒ္ဓသာသံ၊ ဒိသ္မာနံ ၊ပေ၊ နိသိဒိသု။

အမှာ။ ။ ထိုယောက်ျားတို့အား ဘုရားရှင်က အနုပုဗ္ဗိကထာကို ဟောတော် မူသောအခါ သောတာပန်တည်၍ ဥပါသကာ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ကိုလည်း လမ်း လွဲ၍ ပေးတော်မူလိုက်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ၄ ယောက်၊ ၈ ယောက်၊ ၁၆ ယောက်သော ယောက်ျားတို့ကိုလည်း သောတာပန် တည်စေတော်မူပြီးလျှင် လမ်း လွဲ၍ ပေးတော်မူသည်။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သော ပုရိသော-(ပဌမလွတ်အပ်သော)ထိုယောက်ျား သည် ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ)၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ န သက္ကောမိ၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ မဟိဒ္ဓိ ကော-တော်မူ၏၊ မဟာနုဘာဝေါ-၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော၊ အလံ-တော်ပြီ ၊ပေ၊ အဟမေဝ ၊ပေ၊ ဝေါရောပေဿာမိ-အံ၊ ဣတိ-ပြီ။

လောဟိတုပ္ပါဒကကမ္မကထာ

၃၄၁။ တေန သမယေန ဘဂဝါဂိဇ္ဈကုဋ္ဌဿ ပဗ္ဗတဿ ဆာယာယံ စင်္ဂမတိ၊ အထ-စကြံကြွတော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒက္ကော-သည် ၊ပေ၊ အာရဟိတွာ၊ မဟ တိ-ကြီးစွာသော၊ သိလံ-ကျောက်တုံးကို၊ ပဝိဇ္ဇိ-တွန်းချပါပြီ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ကြံ၍၊ ပဝိဇ္ဇိ-နည်း)၊ ဣမာယ-ဤကျောက်တုံးဖြင့် ၊ပေ၊ ဝေါရောပေဿာမိ-အံ၊ ဣတိ- ၍၊ (ပဝိဇ္ဇိ)၊ ဒွေ-၂ ခုကုန်သော၊ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာ-တောင်အထွဋ်တို့သည်၊ သမာဂန္တာ- အညီအမျှလာ၍၊ သမ္ပဋိစ္ဆိသု-ခံထားကြကုန်ပြီ၊ တတော-ထိုကျောက်တုံးမှ၊ ပပဋိ ကာ-အလွှာသည်၊ ဥပ္ပတိတွာ-ခုန်တက်၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပါဒေ-၌၊ ရဟိရံ- သွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ-ဖြစ်စေပြီ၊ အထ ဘဂဝါ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်ကို၊ ဥလ္လောကေတွာ- မော်ကြည့်တော်မူ၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိံ) မောယပုရိသ၊ ယံ တံ-အကြင် သင်သည်၊ ၊ပေ၊ ဥပ္ပါဒေသိ။ [ယံ တံ၌ ယံသည် “ယံ တံ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဓိဿမာနေ” ၌

ကဲ့သို့တည်း။] (တေန)တယာ-ထိုသင်သည်။ ဗဟုံ-သော၊ အပုညံ-ကို၊ ပသုတံ-
ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ-မိန့်တော်မူပြီးရာ အခါမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊
(ကိ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယံ-အကြင် အကြောင်းကြောင့် ၊ပေ၊ ဥပ္ပါဒိတံ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊
တေန-ကြောင့် ၊ပေ၊ အာနန္တရိယံ-စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊
ပဌမံ-သော၊ ဣဒံ ကမ္မံ-ကို၊ ဥပစိတံ-ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒေဝဒတ္တေန-သည်၊ ဘဂဝတော-ကို၊ ဝဇော-သတ်ခြင်းကို၊
ပယုတ္တော ကိရ-အားထုတ်အပ်ပြီတဲ့၊ ဣတိ-သို့၊ အသောသံ-ကြားသိကြကုန်ပြီ၊
တေစ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝိဟာရဿ-၏၊ ပရိတော ပရိတော-ပတ်ဝန်းကျင်
ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါ မဟာသဒ္ဓါ (ဟုတ္တာ)၊ သဇ္ဈာယံ-သရဇ္ဈာယံမူကို၊ ကရော
န္တာ-န်လျက်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝါ-ကို၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိယာ-စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
တားဆီးခြင်း၊ လုံးခြုံခြင်းငှာ၊ စင်္ဂမန္တိ။ [ထို့နောက် ထိုအသံတို့ကိုကြား၍ အရှင်
အာနန္ဒာအား မေးတော်မူပုံ၊ အရှင်အာနန္ဒာက ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ပုံကိုသိပါ။
ထို့နောက် ဘုရားရှင်ကရဟန်းတို့ကို အခေါ်ခိုင်းတော်မူ၍။] “ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယံ-
အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-အကြင် အခွင့်ကြောင့်၊ ပရူပက္ကမေန-သူတစ်ပါး၏
လုံ့လကြောင့်၊ တထာဂတံ ၊ပေ၊ ဝေါရောပေယျ၊ ဧတံ-ဤ အကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာ
နံ-သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်၊ (ဧသော-ဤအခွင့်သည်၊) အနဝကာသော-သင့်
သော အခွင့်မဟုတ်၊ အနူပက္ကမေန-သူတစ်ပါးတို့၏ လုံ့လမှ ကင်းသဖြင့်၊ (သူ
တစ်ပါးတို့၏ လုံ့လမပါဘဲ)၊ တထာဂတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်၏။
(ထို့နောက် ဆရာ ၅ ယောက်ကို ဟောတော်မူသည်။) ဘိက္ခဝေ၊ ယထာဝိဟာရံ-
အကြင်အကြင်ကျောင်းသို့၊ (နေမြဲကျောင်းသို့) ဂစ္ဆထ၊ တထာဂတာ-တို့သည်၊
အရက္ခိယာ-မစောင့်ရှောက်ထိုက်ကုန်၊ (စောင့်ရှောက်ဖွယ် မလိုကုန်)၊ ဣတိ-ပြီ။

ပရူပက္ကမေန ၊ပေ၊ ဝေါရောပေယျ။ ။ ဤဝါကျ၌ “ဝေါရောပေယျ” ၏ ကတ္တားမရှိ
သောကြောင့် “ပရူပက္ကမေန” ကို “ပရော+ဥပက္ကမေန” ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ “ယံ-ကြောင့်၊ ပရော-
တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပက္ကမေန-သေစေလိုသော လုံ့လဖြင့် ၊ပေ၊ ဝေါရောပေယျ-ခွင်းနိုင်
ရာ၏” ဟု ပေးလျှင် ကောင်းမည်ထင်၏။ နောက်၌လည်း “န+ဥပက္ကမေန” ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍
“ဥပက္ကမေန-သူတစ်ပါး၏ သေစေလိုသောလုံ့လဖြင့်၊ တထာဂတာ န ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုတော်မူကုန်” ဟု ပေးပါ။

နာဠာဂိရိပေသနကထာ

၃၄၂။ တေန သမယေန ရာဇဂဟေ၊ နာဠာဂိရိနာမ-မည်သော၊ ဟတ္ထိ-သည်၊ စက္ကော-ကြမ်းတန်းသည်၊ မနုဿ ယာတကော-လူကို သတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ အထ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ဟတ္ထိသာလံ-ဆင်တင်းကုဋ်သို့၊ ဂန္ဓာ၊ ဟတ္ထိ ဘက္ကော-ဆင်ထိန်းတို့ကို၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ (ကိ) ဘဏေ-အမောင်တို့၊ မယံ ရာဇညာတကာနာမ-မင်းသည် အသိအမှတ်ပြုအပ်သော ငါတို့မည်သည်၊ နိစဠာ နိယံ-နိမ့်သောရာထူးရှိသူကို၊ ဥစ္စဠာနေ-မြင့်သောရာထူး၌၊ ထပေတုံ-ထားခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလာ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဘတ္တမ္ပိ-ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေတနမ္ပိ-ရိက္ခာကို လည်းကောင်း၊ ဝမ္မာပေတုံ-တိုးပွားစေခြင်းငှာ၊ (ပဋိဗလာ)၊ ဘဏေ-တို့၊ တေနဟိ-တိုက်တွန်း၏၊ ယဒါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဣမံ ရစ္ဆံ-ဤလမ်းကို၊ ပဋိပန္နော-သွားသည်၊ ဟောတိ၊ တဒါ၊ နာဠာဂိရိ-သော၊ ဣမံ ဟတ္ထိ-ကို၊ မုဗ္ဗိတွာ-လွတ်၍၊ ဣမံ ရစ္ဆံ-ကို၊ ပဋိပါဒေထ-သွားစေကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိ-ကြွတော်မူ ပြီ၊ တေ ဟတ္ထိဘက္ကော ၊ပေ၊ ပဋိပါဒေသံ၊ နာဠာဂိရိ ၊ပေ၊ သောဏ္ဍံ-နှာမောင်းကို၊ ဥဿာပေတွာ-အထက်သို့ ထောင်စေ၍၊ ပဟဋ္ဌကဏ္ဍဝါဠော-ရွှင်လန်းသော နားရွက်၊ အမြီးရှိသည်၊ (နားရွက်နှင့် အမြီးကို စွင့်လျက်) ယေန ဘဂဝါ၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ အဘိဓာဝိ-ရှေးရှုပြေးပြီ၊ တေ ဘိက္ခု၊ ၊ပေ၊ ဣမံ ရစ္ဆံ ပဋိပန္နော-လာပါပြီ၊ ပဋိက္ကမတု-ဖဲတော်မူပါ၊ ဣတိ-န်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အာဂစ္ဆထ-န်၊ မာ ဘာယိတ္ထ-မကြောက်ကြကုန်နှင့် ၊ပေ။

တေန သမယေန-နာဠာဂိရိဆင်၏ ဘုရားရှင်သို့ ရှေးရှုပြေးလာရာ ထိုအခါ၌၊ ပါသာဒေသုပိ-တို့၌လည်းကောင်း၊ ဟမ္ပိယေသုပိ-ပြာသာဒ် ဦးပြည်းတို့၌လည်း ကောင်း၊ ဆဒနေသုပိ-အိမ်အမိုးတို့၌ လည်းကောင်း၊ အာရုဠာ-တက်ကုန်လျက်၊ အစ္ဆန္တိ-နေကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုလူတို့တွင်၊ ယေ တေ မနုဿာ အသဒ္ဓါ ၊ပေ၊ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ ဘော-အချင်းတို့၊ မဟာသမဏော-သည်၊ အဘိရူပေါဝတ- (အလွန် အဆင်းလှပါပေစွ၊ မဟာသမဏော-ကို) နာဂေန-သည်၊ ဝိဟေဋ္ဌိယိဿ တိ-ညှဉ်းဆဲအပ်တော့လတံ၊ ဣတိ-န်ပြီ၊ ယေ ပန ၊ပေ။ သဒ္ဓါ ၊ပေ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ ဘော-တို့၊ န စိရဿံ-မကြာမီ၊ နာဂေါ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်မင်းသည်၊ နာဂေန-နာဠာဂိရိဆင်နှင့် (အတူ)၊ သင်္ဂါမေဿတိ-စစ်ထိုးတော်မူလိမ့်မည်၊ ဣတိ-န်ပြီ။

အထ-နာဠာဂိရိဆင်၏ ရှေးရှုပြေးလာရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-နာဠာဂိရိ ၊ပေ၊ မေတ္တန-မေတ္တာရှိသော၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဖရိ-ဖြန့်တော်မူပြီ၊ အထ-၌၊ နာဠာဂိရိ၊ ဟတ္ထိ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ မေတ္တေန၊ စိတ္တေန-သည်၊ ဖုဠော-တွေ့ထိအပ်သည်။

(တစ်နည်း) ဘဂဝတာ-သည် ၊ပေ၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဖုတော-ဖြန့်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ သောဏှံ-ကို၊ သြရောပေတွာ-အောက်သို့ချ၍၊ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ ဘဂဝတော ပုရတော အဋ္ဌာသိ-ရပ်ပြီ၊ အထ ဘဂဝါ၊ ဒက္ခဏေန ဟတ္ထေန-လက်ယာလက် တော်ဖြင့် ၊ပေ၊ ကုမ္ဘံ-ဦးကင်းကို၊ ပရာမသန္တော-သုံးသပ်တော်မူလျက်၊ နာဠာဂိရိ ဟတ္ထိ-ကို၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ-(အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို) စွဲ၍ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ၊ (ကိ)။

ဂါထာအနက်။ ။ ကုဉ္ဇရ-နာဠာဂိရိဆင်ပြောင်ကြီး၊ ယတော-အကြင် ကြောင့်၊ နာဂဟတဿ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကိုသတ်သူ၏၊ ဣတော- ဤဘဝမှ၊ ပရံ-နောက်ဘဝ၌၊ သုဂတိ-ကောင်းသောဂတိသည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ် နိုင်၊ (တံတော-ကြောင့်) ကုဉ္ဇရ-ကြီး၊ နာဂံ-ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်သို့၊ မာ အာသဒေါ-သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့် မချဉ်းကပ်လင့်၊ ကုဉ္ဇရ-ကြီး၊ နာဂံ-သို့၊ အာ သဒေါ-သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။

ဒုတိယဂါထာအနက်။ ။ မဒေါစ-မူးယစ်ခြင်းကိုလည်း၊ (တယာ-သင် သည်) မာ (ကာတဗ္ဗော)-မပြုသင့်၊ ပမာဒေါစ-မေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း၊ (တယာ) မာ (ကာတဗ္ဗော)-သင့်။ (မာစမဒေါတိ မဒေါ တယာ န ကာတဗ္ဗော တိ အတ္ထော- ဝိမတိ။) ဟိ-မှန်၊ ပမတ္တာ-မေ့လျော့ကုန်သော၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ သုဂတိ-သို့၊ န ဝဇ္ဇန္တိ-မရောက်နိုင်ကုန်၊ ယေန-အကြင် ကောင်းမှုကြောင့်၊ တံ-သည်၊ သုဂတိ- သို့၊ ဂမိဿသိ-ရောက်လတုံ၊ တထာ-ထိုသုဂတိသို့ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှုကို၊ တွင်ညစ်-သင်ကိုယ်တိုင်သာ၊ ကရိဿသိ-ပြုရလတုံ၊ ဣတိ-သို့၊ (အဇ္ဈဘာသိ)။

အထ-ရွတ်ဆိုတော်မူပြီးရာ၊ ထိုအခါ၌၊ နာဠာဂိရိ၊ ဟတ္ထိ-သည်၊ သောဏှာယ- ဖြင့်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပါဒပံသုနိ-ခြေတော်၌ရှိသော မြေမှုန်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဥပရိမုဒ္ဓနိ-ဦးထိပ်အထက်၌၊ အာကိရိတွာ-လောင်း၍၊ ယာဝ-လောက်၊ ဘဂဝန္တိ- ကို၊ အဒက္ခိ-မြင်ရပြီ၊ (တာဝ-ဘုရားရှင်ကို မြင်ရသေးသမျှ ထိုဒေသတိုင်အောင်) ပဋိကုဋိယော - ဒူးတုပ်လျက်သာ၊ သြသက္ကိ - နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ် သွားပြီ။

ပဌမပါဏာအဖွင့်။ ။ မာ ကုဉ္ဇရ နာဂမာသဒေါတိ ဟေ ကုဉ္ဇရ ဗုဒ္ဓနာဂံ ဝဓက စိတ္တေန မာ ဥပဂစ္ဆ၊ ဒုက္ခန္တိ ဒုက္ခကာရဏတ္တာ ဒုက္ခံ၊ ဣတောတိ ဣတော ဇာတိဏော၊ ယတောတိ ယသ္မာ၊ ယန္တဿဝါ ဂစ္ဆန္တဿာတိ အတ္ထော-ဝိမတိ၊ "ယန္တဿဝါ ဂစ္ဆန္တဿ" အဖွင့်အရ အနက် တစ်နည်းပေးပုံကား-ကုဉ္ဇရ-ကြီး၊ နာဂံ-သို့၊ မာအာသဒေါ-လင့်၊ ကုဉ္ဇရ-ကြီး၊ နာဂံ-သို့၊ အာသ ဒေါ-သည်၊ ဒုက္ခံ-တည်း၊ ကုဉ္ဇရ-ကြီး၊ ဣတော-မှ၊ ပရံ-သို့၊ ယတော (ယန္တဿ)-သွားသော၊ နာဂဟတဿ-၏၊ သုဂတိ-သည်၊ န ဟောတိ-နိုင်။

အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ သကေ ဌာနေ အဋ္ဌာသိ၊ တထာ-ထို ဘုရားရှင် ဆုံးမ
တော်မူအပ်သည့်အတိုင်း၊ ဒန္တောစ-ယဉ်ကျေးသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ တေန
သမယေန-(ဘုရားရှင်က နာဋ္ဌာဂိရိဆင်ကို ဆုံးမတော်မူရာ) ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ ဂါယန္တိ-
သိဆိုကြကုန်၏။ (ကိ)။

ဂါထာအနက်။ ။ ဧကေ-အချို့တို့သည်၊ ဒဏ္ဍေန-ဒုတ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ အင်္ဂုသေဟိ-ချွန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကသာဟိစ-ကြိမ်တို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒမဟန္တိ-ဆုံးမကြကုန်၏။ အဒဏ္ဍေန-ဒုတ်မရှိသည်၊ အသဏ္ဍေန-ဒါး
စသော လက်နက်မရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ မဟေသိနာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂေါ-
နာဋ္ဌာဂိရိဆင်ပြောင်ကြီးကို၊ ဒန္တော-ဆုံးမတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ (ဂါယန္တိ)။ [“ဆင်ကို
ဆုံးမရာ၌ အခြား ဆင်ဆရာတို့သည် ဒုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ချွန်းကိုလည်းကောင်း၊
လှံစသော လက်နက်ကိုလည်းကောင်း အသုံးပြုကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည်ကား
ဒုတ်လည်းမပါ၊ လက်နက်လည်း မပါဘဲ နာဋ္ဌာဂိရိဆင်ကြီးကို ဆုံးမတော်မူနိုင်ပေ
သည်” ဟုလို။]

မနုဿာ ဥဇ္ဈာယန္တိ (ကိ)။ ယတြ (ယော ဒေဝဒတ္တော)-သည် ၊ပေ၊ ပရက္ကမိ
ဿတိ နာမ-အားထုတ်တုံဘိ၏။ (သော) အယံ ဒေဝဒတ္တော-ထိုကဲ့သို့သော ဤ
ဒေဝဒတ်သည်၊ ယာဝ-အလွန်အကဲသာလျှင်၊ ပါပေါ-ယုတ်မာလေစွ၊ အလက္ခိ
ကော-မမှတ်တတ် (မသိတတ်)လေစွ၊ ဝါ-မကြည့်ရှုထိုက်လေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့
ကြကုန်ပြီ၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏။ လာဘသက္ကာရော-သည်၊ ပရိဟာယိ-ဆုတ်ယုတ်ပြီ၊
ဘဂဝတော ၊ပေ၊ အဘိဝဇ္ဇိ-တိုးပွားပြီ။ [အလက္ခိကော၌ အနက် ၂ မျိုးပေးရပုံကို
အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

.....

ပဉ္စဝတ္ထုယာစနကထာ

၃၄၃။ တေန သမယေန-၌၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ပရိဟိနလာဘသက္ကာရော-
ယုတ်လျော့သော လာဘသက္ကာရရှိသည်၊ (ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) သပရိသော-
ပရိသတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်၊ (ဟုတွာ-၍၊) ကုလေသု-အမျိုးတို့၌၊ (အမျိုးအိမ်တို့၌)၊
ဝိညာပေတွာ ဝိညာပေတွာ-မိမိအလိုရှိကြောင်းကိုသိစေ၍ သိစေ၍၊ ဝါ-တောင်း၍
တောင်း၍၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ မနုဿာ ဥဇ္ဈာယန္တိ (ကိ)။ ကထံဟိ-ကြောင့် ၊ပေ၊ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ
နာမ-နည်း၊ ကဿ-အဘယ်သူသည်၊ သမ္ပန္နံ-ချို့မြိန်သောအရသာကို၊ န မနာပံ-
မမြတ်နိုးအပ်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ ကဿ-အား၊ သာဒုံ-ကောင်းသောအရသာသည်၊ န
ရုစ္စတိ-မနှစ်သက်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)။ ဘိက္ခဝေ၊
တေနဟိ-ထိုသို့ ဒေဝဒတ်၏ အမျိုးအိမ်တို့၌တောင်း၍စားခြင်းဟူသော အကြောင်း

ကြောင့်၊ တယော-ကုန်သော၊ အတ္တဝေသေ-စီးပွားအထူးတို့ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ (တယော
 ၏ သရုပ်ကိုပြလို၍ “ဒုမ္မကနံ” စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။) ဒုမ္မကနံ-ခဲယဉ်းသဖြင့်
 အရှိန်အစော် မရှိသူတို့၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ-တို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာ
 ယ-နှိပ်စက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ပါပိစ္ဆာ-ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသော ရဟန်း
 တို့သည်၊ ပက္ခိ-အသင်းအပင်းကို၊ နိဿယ-မှီ၍၊ သံဃံ-ကို၊ မာ ဘိန္ဒေယျံ-မခွဲနိုင်
 ပါစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ပေသလာနံ-ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဖာသုဝိဟာရာယ-ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကုလာ
 နုဒ္ဒဟာယ-အမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ကုလေ
 သု-တို့၌၊ တိကဘောဇနံ-၃ ပါးသောရဟန်းအပေါင်းသည် စားထိုက်သောဘောဇနံ
 ကို၊ ပညပေသာမိ-ပညတ်တော်မူအံ့၊ ဂဏဘောဇနေ-၌၊ ယထာ-အကြင် အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော-ဝိနည်းတရားသည်၊ (အတ္ထိ၊ တထာ-ဖြင့်၊) ကာရေတဗ္ဗော-
 ပြုစေထိုက်၏၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ထိုက်၏၊ ဣတိ (အာမန္တေသိ)။

အထ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ယေန-၌၊ ကောကာလိကော-သည်လည်းကောင်း၊
 ကဋ္ဌမောဒကတိဿကော-သည်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍဒေဝိယာ-ခဏ္ဍဒေဝိမိဖုရား
 ၏၊ ပုတ္တော-သားသည်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဒတ္တော-သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)
 ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ [“ကောကာလိကောတိ အာဒီနိ စတုန္တံ ဒေဝဒတ္တပက္ခိယာနံ
 ဂဏပါမောက္ခာနံ နာမာနိ” ဟု ဋီကာဆိုသောကြောင့် ခဏ္ဍဒေဝိကာ ပုတ္တောနှင့်
 သမုဒ္ဒဒတ္တောကို တစ်ယောက်စီ ယူလိုက်ပါသည်။) အာဝုသော-တို့၊ ဧထ-လာကြ
 ကုန်၊ မယံ သမဏဿ ဂေါတမဿ-၏၊ သံဃဘေဒံ-သံဃာကွဲပြားခြင်းကို၊ စက္က
 ဘေဒံ-အာဏာစက်၏ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကရိဿာမ-န်စို့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ပုတ္တော-
 အပ်သော်၊ ကောကာလိကော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ သမဏော ၊ပေ၊ မဟာနုဘာ
 ဝေါ-၏၊ ကထံ ၊ပေ၊ ကရိဿာမ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧထ ၊ပေ၊ ပဉ္စဝတ္ထုနိ-ငါးမျိုးသော
 ဝတ္ထုတို့ကို၊ ယာစိဿာမ-တောင်းကြကုန်စို့၊ (ကိ-အဘယ်သို့ တောင်းမည်နည်း၊)
 ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အနေကပရိယာယေန-ဖြင့်၊ အပ္ပိစ္ဆဿ-၏ ၊ပေ၊ ဝီရိယာရမ္ဘဿ-
 ၏၊ ဝဏ္ဏာဝါဒီ-ဂုဏ်ကို ပြောလေ့ရှိပါ၏၊ ဣမာနိ ၊ပေ၊ ဝီရိယာရမ္ဘာယ-ငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ-
 ပါကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်၏
 အပိုင်းအခြားအတိုင်း၊ (အသက်ထက်ဆုံး၊) အာရညိကာ-တော၌နေခြင်းအလေ့
 ရှိကုန်သည်၊ (အာရညကင် ဓုတင်ဆောင်တို့သည်၊) အဿု-ဖြစ်ကုန်ရာပါ၏၊ ဝါ-
 ဖြစ်ပါစေကုန်၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဂါမန္တံ-ရွာသို့၊ (ရွာနီးကျောင်းသို့၊)
 သြသရေယျ-သက်ရောက်အံ့၊ နံ-ထိုရဟန်းသို့၊ ဝဇ္ဇံ-အပြစ်သည်၊ ဖုသေယျ-ထိ
 ရောက်ရာပါ၏၊ ဝါ-ထိရောက်ပါစေ၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ-ပိဏ္ဍပတ် ဓုတင်ဆောင်တို့

၉

သည် ၊ပေ၊ နိမန္တနံ-ပင့်ဖိတ်ကြောင်း ဆွမ်းကို (ပင့်ဖိတ်၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကို) သာဒယေယျ-သာယာအံ့ ၊ပေ၊ ပံသုကူလိကာ-ပံသုကူစုတင်ဆောင်တို့သည် ၊ပေ၊ ဂဟပတိစိဝရံ-အိမ်ရှင်တို့ လှူဒါန်းအပ်သော သင်္ကန်းကို ၊ပေ၊ ရုက္ခမူလိကာ-သစ်ပင်၏ အနီးအောက်၌ နေခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝါ-(ရုက္ခမူစုတင်ဆောင်တို့သည်) ၊ပေ၊ ဆန္ဒ-အမိုးရှိသောကျောင်းသို့ ၊ပေ၊ မစ္ဆမံသံ-ငါး, အသားကို၊ န ခါဒေယျ-မစားကုန်ရာ ၊ပေ၊ ဖုသေယျ၊ ဣတိ-ဤသို့ တောင်းကုန်အံ့၊ ဣမာနိ ၊ပေ၊ နာနုဇာနိ သတိ-ခွင့်ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်၊ တေ မယံ-တို့သည် ၊ပေ၊ ဇနံ - လူအပေါင်းကို၊ သညာပေသာမ-သိစေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

အာဝုသော-ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်၊ သံဃောဘေဒါ-သည်၊ ဝါ-ကို စက္ကဘေဒေါ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာတံ-ငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ ဟိ-မှန်၏၊ အာဝုသော, မနုဿာ-တို့သည်၊ လူခပုသန္ဓာ-ခေါင်းပါးခြင်း၌ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ [ထို့နောက် အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပရိသတ်နှင့်တကွ ဘုရားရှင် အထံတော်သို့ သွား၍ ဝတ္ထု ၅ မျိုးကိုတောင်းသည်။] ဒေဝဒတ္တ, အလံ-မသင့်၊ ယော-သည်၊ အာရညိကော (ဟောတုံ) ဣစ္ဆတိ၊ (သော) အာရညိကော, ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ (ဤနည်းမီ၍ နောက် ဝါကျတို့၌ပေးပါ။) ဒေဝဒတ္တ, မယာ-သည်၊ အဋ္ဌမာသေ-တို့ပတ်လုံး၊ ရုက္ခမူလ သေနာသနံ-သစ်ပင်၏အနီးအောက်ဟူသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌ- (မိမိအတွက် သတ်နေသည်ကို)မမြင်အပ်သော၊ အသုတံ-(မိမိအတွက် သတ်၏ ဟု) မကြားအပ်သော၊ အပရိသကီတံ-(မိမိအတွက်သတ်ထား၏ ဟု) မယုံမှားအပ်သော၊ တိကောဋီ ပရိသုဒ္ဓံ-၃ ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ မစ္ဆမံသံ-ငါး, အသားကိုလည်းကောင်း၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ (“တိကောဋီ ပရိသုဒ္ဓံ” ၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် သံဃာဒိသေသံ ဒသမသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ ၌ ပြထားပြီ။) အထ-မိန့်တော်မူရာ, ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ပက္ကမိ။

အထ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ ဇနံ-ကို၊ သညာပေသိ-ပြီ၊ (ကို)၊ အာဝုသော ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ ဘဂဝါ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဖုသေယျာတိ-ဟူ၍၊ ပဉ္စ ဝတ္ထုနိ-တို့ကို၊ ယာစိမှာ-န်ပြီ၊ ဣမာနိ ၊ပေ၊ န အနုဇာနာတိ၊ တေ မယံ-တို့သည်၊ ဣမေဟိ ပဉ္စ ဟိ ဝတ္ထုဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သမာဒါယ-ကောင်းစွာယူ၍၊ ဝါ-ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တာမ-ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သိစေပြီ၊ (“ဣမေဟိ ဝတ္ထုဟိ” ဟု ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို သံဃာဒိသေသံ ဒသမသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။)

တတ္ထ-ထိုသို့ သိစေရာ၌ ၊ပေ၊ ယေ တေ မနုဿာ အသဒ္ဓါ ၊ပေ၊ အာဟံသု၊ (ကို)၊ ဣမေ သမဏာ ၊ပေ၊ ဓုတာ-ကိလေသာကို လှုပ်ခါ၍ ချတတ်ကုန်၏၊ သလ္လေခ ဝုတ္တိနော - ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဟူသော

အသက်မွေးမှု ရှိကုန်၏။ သမဏော ဂေါတမော ပန-သည်ကား။ ဗာဟုလ္လိကော-
 ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျင့်ရှိ၏။ ဗာဟုလ္လာယ-
 ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ၊ စေတေတိ-စေ့ဆော်
 အားထုတ်၏။ (“ဓုတာ” စသည်တို့၏အဖွင့်ကို သံယာဒိသေသံ ဒသမသိက္ခာပုဒ်
 ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။) ယေ တေ ပန မနုဿာ သဒ္ဓါ ၊ပေ၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ (ကံ)၊
 ကထံ ဟိ ၊ပေ၊ ပရက္ကမိဿတိနာမ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဒေဝဒတ္တ၊ အလံ-
 မသင့်၊ တေ-အား၊ သံယဘေဒေါ-သည်၊ မာရုစ္စိ-နှင့်၊ ဒေဝဒတ္တ၊ သံယဘေဒေါ-
 သည်၊ ဂရုကော-ကြီးလေး၏၊ ယော-သည်၊ သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံယံ-ကို၊ ဘိန္ဒု
 တိ-ခွဲ၏။ (သော) ကပ္ပဋ္ဌိတိကံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသော၊ ကိဗ္ဗိသံ-
 မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ-ဖြစ်စေ၏။ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမ္ပိ-အဝီစိငရဲ၌၊
 ပစ္စတိ-ကျက်ရ၏။ ယောစ-သည်ကား၊ ဘိန္ဒု-ကွဲပြီးသော၊ သံယံ-ကို၊ သမဂ္ဂံ-အောင်၊
 ကရောတိ၊ (သော) ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ ပုညံ ပသဝတိ၊ ကပ္ပံ-ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂမ္ပိ-နတ်
 ပြည်၌၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဒေဝဒတ္တ ၊ပေ၊ ဂရုကော-၏၊ ဣတိ-ပြီ။

အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ ပါဝိသိ၊ ဒေဝဒတ္တော ၊ပေ၊ အဝေါစ၊
 (ကံ)၊ အာရုသော အာနန္ဒ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ-ယနေကို အစပြု၍၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-
 ကို၊ အညတြ ဧဝ-ကြင်၍သာ၊ ဘိက္ခုသံယံ-ကို၊ အညတြ ဧဝ-သာ၊ ဥပေါသထံ
 ကရိဿာမိ၊ သံယကမ္ပံ (ဥပုသ်မှကြွင်းသော) သံယကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ပြောလိုက်ပြီ၊ အထ အာယသ္မာ ၊ပေ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-ဆွမ်း၏ နောက်အဖို့၌၊ ပိဏ္ဍ
 ပါတပဋိက္ကန္တော-ဆွမ်းခံရာအရပ်မှ ဖဲခဲ့သည်၊ (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ အထ ဘဂဝါ
 ၊ပေ၊ ဥဒါနေသိ (ကံ)။

“သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ၊
 ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရံ” တိ...

ဟူ၍၊ ဥဒါနေသိ-ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ သာဓုနာ-သူတော်ကောင်းသည်၊ သာဓုံ-ကောင်းသော
 အမှုကို၊ သုကရံ-လွယ်ကူစွာပြုအပ်၏။ (ပြုလွယ်၏။) ပါပေန-သူယုတ်မာသည်၊
 သာဓုံ-ကို၊ ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ (ပြုနိုင်ခဲ့၏။) ပါပေန-သည်၊ ပါပံ-
 မကောင်းမှုကို၊ သုကရံ-၏။ အရိယေဟိ-အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပါပံ-
 ကို၊ ဒုက္ကရံ-မပြုအပ် မပြုနိုင်။

ဒုတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဂါထာအဖွင့်။ ။ သုကရံ သာဓုနာ သာဓုတိ အတ္တနော ပရေသဉ္စ ဟိတံ သာဓေတိ
 တိ သာဓု၊ သမ္ပပဋိပန္နော၊ တေန သာဓုနာ သာရိပုတ္တာဒိနာ သာဝကေန ပစ္စေက သမ္ပဒ္ဒေန

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ အညေနဝါ လောကီယသာဓုနာ သာဓု သုန္ဓရံ ဘဒ္ဒကံ အတ္တနော ပရေသဉ္စ ဟိတသုခါဝဟံ သုကရံ၊ သုခေန ကာတံ သက္ကာ၊ သာဓု ပါပေန ဒုက္ခရန္တိ တဒေဝ ပန ဝုတ္တလက္ခ ကံ သာဓု ပါပေန ဒေဝဒတ္တာဒိနာ ပါပပုဂ္ဂလေန ဒုက္ခရံ၊ ကာတံ န သက္ကာ၊ န သော တံ ကာတံ သက္ကောတိတိ အတ္ထော။

ပါပံ ပါပေန သုကရန္တိ ပါပံ အသုန္ဓရံ အတ္တနော ပရေသဉ္စ အနတ္တာဝဟံ ပါပေန ယထာဝုတ္တပါပပုဂ္ဂလေန သုကရံ၊ သုခေန ကာတံ သက္ကာဏေယျံ၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ခရန္တိ အရိယေဟိ ပန ဗုဒ္ဓါဒိဟိ တံပါပံ ဒုက္ခရံ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ သေတုယာတောယေဝ ဟိ တေသံ တတ္တာတိ ဒီပေတိ။-သာရတ္ထ။

၃။ တတိယဘာဏဝါရ

သံဃဘောဒကထာ

၃၄၄။ အထ-(အရှင်အာနန္ဒာကို ပြောပြပြီးရာကာလမှ) နောက်၌၊ ဒေဝ ဒတ္ထော-သည်၊ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်ဖြစ်သော၊ တဒဟု-ထိုနေ့၌ ၊ပေါ သလာကံ- စာရေးအပ်သော ဝါးခြမ်းကို၊ ဝါ-စာရေးတံကို၊ ဂါဟေသိ-ယူစေပြီ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ပြော၍ ယူစေသနည်း၊) အာဝုသော မယံ ၊ပေါ ဝတ္တာမ၊ ယဿ အာယသ္မမတော- အား၊ ဣမာနိ ၊ပေါ ခမန္တိ-နှစ်သက်ကုန်၏၊ သော (အာယသ္မာ)၊ သလာကံ၊ ဂဏှာတု- လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍ (ဂါဟေသိ)၊ တေနသမယေန-စာရေးတံကို ယူစေရာ ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိကာ-ဝေသာလီမြို့၌ နေကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိ ပုတ္တကာ-ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမတ္တာနိ-ဘိက္ခုသတာနိ-တို့သည်၊ နဝကာစေဝ-ငယ်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ အပကတညုနောစ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို မသိ ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အယံ-ဤအကျင့်သည်၊ မေဓော-ဓမ္မတည်း ၊ပေါ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်ထင်၍၊ သလာကံ-ကို၊ ဂဏှိသု။ [ထို့ နောက် အရှင်ဒေဝဒတ်သည် သံဃာတို့ခွဲပြီး၍ ဂယာသီသသို့ ဖဲသွားသည်၊ ထို အကြောင်းကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့က ဘုရားရှင်အား၊ လျှောက်ကြသည်။]

သာရိပုတ္တာ-သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ နဝကေသု-ငယ် ကုန်သော၊ တေသု ဘိက္ခုသု-ထိုရဟန်းတို့အပေါ်၌၊ ကာရုညံပိ-သနားခြင်းသည် လည်း၊ န ဘဝိဿတိနာမ-မဖြစ်တုံဘိ၏၊ တေ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အနယဗျသနံ- စီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပုရာ အာပဇ္ဇန္တိ-မကြာမီ ရောက်ကြလိမ့်မည်၊ ဝါ-မရောက် ကြမီ၊ ဝစ္ဆထ-လိတ်သွားကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ။ [“ပုရာ အာပဇ္ဇန္တိ” နှင့်စပ်၍

မှတ်ဖွယ်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပဌမ သံဂါယနာတင်ခန်း၌ ပြထားပြီ။
 ထို့နောက် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ဂယာသီသသို့ လိုက်သွားကြ
 သည်။ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်အနီး၌ ငိုနေ၏။ ထိုရဟန်းကို မေး
 တော် မူသောအခါ “ဘန္တေ ဘဂဝတော-၏။ အဂ္ဂသာဝကာ-အမြတ်ဆုံးသာဝကာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေပိ တေ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနာ-တို့သည်လည်း၊ (သန္တိ)၊ တေပိ-
 တို့သော်မှလည်း၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏။ ဓမ္မ-ကို၊ ရောစေန္ဒာ-နှစ်သက်ကုန်သည်။
 (ဟုတ္တာ)၊ ပေ၊ ဂစ္ဆန္တိ-လိုက်သွားပါကုန်၏” ဟု လျှောက်သည်။ [အဋ္ဌာနမေတံစသော
 ဝါကျ လွယ်ပြီ။] အပိစ-စင်စစ်ကား၊ တေ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ-တို့ကို၊ သညတ္တိယာ-
 သိစေခြင်းငှာ၊ ဂတာ-န်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ပရိသတ်၌ တရားဟောနေစဉ် အရှင်မြတ် ၂ ပါးကို
 မြင်၍ “ပဿထ ဘိက္ခဝေ၊ ယာဝ-အလွန်အကဲသာလျှင်၊ ပေ၊ သွာက္ခာတော-
 ကောင်းစွာ ဟောအပ်ပြီ၊ ပေ၊ အာဂစ္ဆန္တိ” ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကောကာ
 လိကသည် “အာဝုသော၊ ဒေဝဒတ္တ၊ ပေ၊ မာဝိဿာသိ-အကျွမ်းမဝင်နှင့်၊ ပေ၊
 ဝသံဂတာ” ဟု ပြောပြီ။ အာဝုသော၊ အလံ-မသင့်၊ ယတော-ကြောင့်၊ ပေ၊ ရော
 စေန္ဒိ၊ (တတော) တေသံ (အာဂမနံ-သည်) သွာဂတံ-ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

အထ ဒေဝဒတ္တော၊ ပေ၊ ဥပမာသနေန-ထက်ဝက်သောနေရာဖြင့်၊ နိမန္တေသိ-
 ဖိတ်ပြီ၊ ပေ၊ အဇ္ဈေသိ-တိုက်တွန်းပြီ၊ (ကိံ) အာဝုသော၊ ပေ၊ ဘိက္ခု သံယော-
 သည်၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ-ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိ၏၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ ဓမ္မိ-
 တရားရှိသော၊ ကထာ-သည်၊ တံ-သင်၏၊ ပဋိဘာတု-ဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်ပါစေလော၊
 ဝါ-ဉာဏ်အား ထင်ပါစေလော၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကုန်းသည်၊
 အာဂိလာယတိ-ညောင်း၏၊ တံ-ထိုကျောက်ကုန်းကို၊ အဟံ၊ အာယမိဿာမိ-ဆန့်
 တန်းဦးမည်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍ တိုက်တွန်းပြီ၊ ပေ၊ သဿာဋီ-ကို၊ စတုဂ္ဂုဏ်-၄
 ထပ်ရှိအောင်၊ ပညပေတွာ၊ ပေ၊ သေယျံ ကပ္ပေသိ၊ ကိလမန္တဿ-ပင်ပန်းသော၊
 မုဋ္ဌဿတိဿ-ပျောက်ကင်းသောသတိရှိသော၊ အသမ္ပဇာနဿ-ကောင်းစွာ
 အပြားအားဖြင့် မသိသော၊ တဿ-ထိုအရှင်ဒေဝဒတ်၏၊ မဟတ္တကေ နေဝ-တစ်မူ
 ဟုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဒ္ဓါ-အိပ်ပျော်ခြင်းသည်၊ ဩဣမိ-ပြီ။

အထ-ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အိပ်ပျော်သွားရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော-
 သည်၊ အာဒေသနာပါရိဟာရိယာနုသာသနိယာ-အာဒေသနာပါဠိဟာရိယဟူသော

အာဒေသ နာ ပါဠိဟာရိယစသည်။ ။ ပရဿ စိတ္တံ ဥ ဗွာ ကထနံ အာဒေသနာ
 ပါဠိဟာရိယံ၊ ကေဝလံ ဓမ္မဒေသနာ အနုသာသနိပါဠိဟာရိယံ၊ တဒုဘယမ္ပိ ဓမ္မိ ကထာနာမ၊
 တာယ ထေရော (အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်) ဩဝဒိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံနာမ၊
 တေန သဟိတာ အနုသာသနိ ဝေ ဓမ္မိကထာ၊ တာယ ထေရော (အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်
 ထေရ်သည်) ဩဝဒိ-ဝိမတိ။

အနုသာသနိဖြင့်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဓမ္မိယာ-သော၊ ကထာယ-ဖြင့်၊ သြဝဒိ-ဆုံးမတော်
မူပြီ၊ အနုသာသိ-သွန်သင်တော်မူပြီ၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော ဣဒ္ဓိပါဠိ
ဟာရိယာနုသာသနိယာ-ဣဒ္ဓိ ပါဠိဟာရိယဟူသော အနုသာသနိဖြင့် ၊ပေ၊ အနု
သာသိ။ [အထခေါစသော ဝါကျလွယ်ပြီ၊ ဝိရဇံ စသည်ကို အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထု၌
ရေးခဲ့ပြီ။] ထို့နောက် အရှင်မြတ် ၂ ပါးသည် ရဟန်းဝါးရာတို့ကို ခေါ်ယူ၍ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ကြွတော်မူကြသည်။

အထ-အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ ပြန်ကြွတော်မူရာ ထို
အခါ၌၊ ကောကာလိကော ၊ပေ၊ ဥဋ္ဌာပေသိ-ဒူးဖြင့်တိုက်ကာ ထစေပြီ၊ (ကိ-အဘယ်
သို့ပြော၍ ဒူးဖြင့်တိုက်ကာ ထစေသနည်း၊) အာဂုသော ၊ပေ၊ ဥဋ္ဌေဟိ-လော၊
တေ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေဟိ-တို့သည်၊ နိတာ-ခေါ်ဆောင်အပ်
ကုန်ပြီ၊ အာဂုသော ဒေဝဒတ္တ၊ တံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ မာဂုသော ၊ပေ၊ ဝသံ ဂတာတိ-
ဟူ၍၊ ဝုတ္တော နနု-ပြောအပ်ပြီးမဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ ဝါ-ပြောပြော
ဆိုဆို၊ ဥဋ္ဌာပေသိ-ဒူးဖြင့်တိုက်၍ ထစေပြီ၊ [ဒေဝဒတ္တံ ဥဋ္ဌာပေတီတိ ဇဏ္ဍကေန
ဟဒယမဇ္ဈေ ပဟရိတွာ ဥဋ္ဌာပေသိ-ဋီကာ။] အထ၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏၊ တတ္ထေဝ-
ထိုအရပ်၌ပင်၊ ဥဏှံ-ပူသော၊ လောဟိတံ-သွေးသည်၊ မုခတော-ပါးစပ်မှ၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗိ-
အန်ထွက်ပြီ။ [ဤမှနောက်၌ “ဘန္တေ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘေဒါနုဝတ္တကာ-
သံဃာသင်းခွဲသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပုန၊
ဥပသမ္ပုဇ္ဈေယျ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေကုန်ရာပါ၏” ဟု လည်း
ကောင်း၊ “ဘေဒါနုဝတ္တကေ ၊ပေ၊ ထုလ္လစ္စယံ-ကို၊ ဒေသာပေဟိ-ဒေသနာပြောစေ
လော” ဟု လည်းကောင်း ပေးပါ၊ ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

၃၄၆။

အထ-အရှင်သာရိပုတ္တရာက လျှောက်ထားရာ၊ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊
အာမန္တေသိ၊ (ကိ၊) ဘိက္ခဝေ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဝတ္ထုကား၊ အရညာယ
တေန-တောအရပ်၌ (တောအုပ်ကြီး၌) မဟာသရသီ-ကြီးစွာသော အိုင်သည်၊
(အတ္ထိ။) (သရသီတိ သရော-ဋီကာ။) တံ-ထိုအိုင်ကြီးကို၊ နာဂါ-ဆင်တို့သည်၊
ဥပနိဿာယ-မိ၍၊ ဝိဟရိသု-န်ပြီ၊ တေ-ထိုဆင်ကြီးတို့သည်၊ တံ သရသီ-သို့၊ သြ
ဝါဟေတွာ-သက်ဆင်းပြီး၍၊ သောဏ္ဍာယ-ဖြင့်၊ ဘိသမုဋ္ဌာလံ-ကြာစွယ်၊ ကြာရင်း
ကို၊ အဗျဟိတွာ-နှုတ်၍၊ သုဝိက္ခာလိတံ-ကောင်းစွာခါအပ်သည် မည်လောက်
အောင်၊ ဝါ-ကောင်းစွာ ဆေးအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊ ဝိက္ခာလေတွာ-
ခါ၍၊ ဝါ-ဆေး၍၊ အကဒ္ဓမံ-ညွှန်မရှိသော ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊ သံခါဒိတွာ-
ကောင်းစွာခဲ၍၊ (ဝါး၍) အဇ္ဈောဟရန္တိ-မျိုကြကုန်၏၊ တေသံ-ထိုဆင်ကြီးတို့သည်၊

တံ-ထို ကြာစွယ်ကြာရင်းသည်၊ ဝဏ္ဏာယစေဝ-အဆင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဗလာယစ-အားအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဟောတံ၊ စ-သည်သာမကသေး၊ တတော နိဒါနံ-ထိုကြာစွယ် ကြားရင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော၊ မရဏံဝါ-သို့သော်လည်းကောင်း၊ မရဏမတ္တံ-သေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ (သေလုမတ္တဖြစ်သော) ဒုက္ခံဝါ-သို့သော်လည်းကောင်း၊ န အာပဇ္ဇန္တိ-မရောက်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တေသံယေဝ မဟာနာဂါနံ-တို့ကိုပင်၊ အနုသိက္ခမာနာ-အတုလိုက်၍ ကျင့်ကြကုန်သော၊ တရုဏာ-ငယ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခံဗ္ဗာပါ-ဆင်ရွေတို့သည်၊ (ဆင်ပေါက်တို့သည်၊ သန္တိ) တေ-ထိုဆင်ရွေ ဆင်ပေါက်တို့သည်၊ ပေ၊ န ဝိက္ခာလေတွာ-မခါမူ၍၊ ဝါ-မဆေးမူ၍၊ သကဒ္ဒမံ-ညွှန်နှင့်တကွဖြစ်သော ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊ ပေ၊ အဇ္ဈောဟရန္တိ၊ တေသံ-တို့၏၊ တံ-သည်၊ ပေ၊ နဟောတံ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ပေ၊ နိဂဇ္ဈန္တိယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-သာလျှင်၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ မေ-ငါဘုရား၏၊ အနုကြုပ္ပံ-အတုဖြစ်သော အပြုအမူကိုပြုသည်၊ (အဋ္ဌကထာ)၊ တစ်နည်း၊ မမံ-ငါဘုရားကို၊ အနုကြုပ္ပံ-အတုလိုက်၍ ပြုသည်၊ (ဋီကာ)၊ (ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်)၊ ကပဏော-အထီးကျန်မဲ့ ဆင်းရဲသည်၊ (ဟုတွာ)၊ မရိဿတိ-သေရလတံ။

ဂါထာအနက်။ ။ မဟိံ-မြေကြီးကို၊ ဝိကြုဗ္ဗတော-အစွယ်တို့ဖြင့်ထိုက်ကော်မူကို ပြုတတ်သော၊ နဒီသု-နဒီမည်သော ချောင်းမြောင်းတို့၌၊ ဘိသံ-ကြာစွယ်ကို၊ ယသမာနဿ-စားသော၊ ဇဂ္ဂတော-ဆင်အပေါင်းကိုစောင့်ရှောက်သော၊ မဟာဝရာဟဿ - ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုကြုပ္ပံ - အတုလိုက်၍ပြုသော၊ ဘိက္ခံ-ဆင်ပေါက်သည်၊ ပကံ-ရွံ့ညွှန်ကို၊ ဝါ-ရွံ့ညွှန်နှင့်တကွဖြစ်သော ကြာစွယ်ကို၊ အဘိဘက္ခယိတွာ-စားမိ၍၊ ဝါ-စားမိခြင်းကြောင့်၊ မရတိ (ဣဝ)-သေရသကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-တူ)၊ မမ-ငါဘုရား၏ပြုပုံကို၊ အနုကြုပ္ပံ-အတုလိုက်၍ပြုသော ဒေဝဒတ်သည်၊ ကပဏော-အထီးကျန်မဲ့ ဆင်းရဲသည်၊ (ဟုတွာ)၊ မရိဿတိ-လတံ။ [ဤကား ဋီကာအဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးခြင်းတည်း၊ အဋ္ဌကထာအလို “မဟိံ-ကို၊ ဝိကြုဗ္ဗတော-သော၊ ဘိသံ-ကို၊ ယသမာနဿ-သော၊ နဒီသု-တို့၌၊ ဇဂ္ဂတော-ပျော်မြူး၍ နေသော၊ မဟာဝရာဟဿ-၏၊ ပေ၊ မမ-ငါဘုရား၏၊ အနုကြုပ္ပံ-အတုဖြစ်သော အပြုအမူကိုပြုသော ဒေဝဒတ်သည်၊ ပေ၊ မရိဿတိ” ဟု ပေးပါ။]

ဂါထာအဖွင့်။ ။ မဟိံ ဝိကြုဗ္ဗတော မဟိံ ဒန္တေဟိ ဝိလိခန္တဿ၊ နဒီသု ဘိသံယသမာနဿာတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ နဒီတိ စေတ္ထ မဟာသရော အဓိပ္ပေတော၊ ဇဂ္ဂတောတိ ဟတ္ထိယူထံ ပါလေန္တဿ၊ ဘိက္ခံဝါတိ ဟတ္ထိပေါတကော ဝိယ၊ မမာနုကြုပ္ပန္တိ မံ အနုကရောန္တော-ဋီကာ။

တမန်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါး။ ၃၄၇။ အဋ္ဌဟိ၊ ပေ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျ-တမန်သည်တို့၏ အလုပ်ဖြစ်သော နှုတ်မှာစကားကို၊ ဂန္တိ-ယူဆောင်၍ သွားခြင်းငှာ၊ အရဟတိ-ထိုက်၏။ (သာရတ္ထအလို)၊ တစ်နည်း၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျ-တမန်သည်တို့၏အလုပ်သို့၊ ဝါ-ကို၊ ဂန္တိ-ရောက်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ပြုခြင်းငှာ၊ အရဟတိ၊ ကတမေဟိ အဋ္ဌဟိ-အဘယ် ရှစ်ပါးတို့နည်း။ (တစ်နည်း၊ ကတမေဟိ-အဘယ်မည်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျ-ကို၊ အရဟတိ-နည်း၊ ဤသို့လည်း နောက်ပြန်လှည့်၍ပေးပါ၊ နေရာတိုင်း ဤနည်းချည်းတည်း။) ပေ၊ သောတာစ-နားထောင်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ သာဝေတာစ-တဆင့် ကြားသိစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတာစ-သင့်ယူတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဓာရေတာစ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာတာစ-အဓိပ္ပာယ်ကို (ကိုယ်တိုင်)နားလည်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာပေတာစ-သူတစ်ပါးကို နားလည်စေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ သဟိတာသဟိတဿ-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကား၊ မစပ်ယှဉ်သောစကား၌၊ (သာရတ္ထအလို)၊ ဝါ-ပြောသင့်သောစကား မပြောသင့်သောစကား၌၊ ကုသလောစ-ကျွမ်းကျင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ကလဟကာရကောစ-ခိုက်ရန်ကို ပြုတတ်သည်လည်း၊ နောဟောတိ၊ ဣမေဟိ၊ ပေ၊ အရဟတိ၊ [ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပြည့်စုံကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်။]

ဒုတေယျ။ ။ ဒုတေယျန္တိ ဒုတကမ္မံ၊ ဂန္တမရဟတီတိ ဒုတေယျသင်္ခါတံ သာသနံ ဟရိတံ ဓာရေတွာ (မှတ်သား၍) ဟရိတံ အရဟတိ-ဝိမတိ။ (“ဒုတကမ္မ-တမန်သည်တို့၏ အလုပ်” ဟူသည် နှုတ်မှာစကားကို ဆောင်ယူခြင်းတည်း။) ဒုတေယျ ဂန္တန္တိ ဒုတကမ္မံ ပတ္တံ၊ ဒုတကမ္မံ ကာတုန္တိ အတ္ထော-ဝိမတိ။

သောတာစသည်။ ။ သောတာတိ ယံ အဿ သာသနံ ဒေန္တိ၊ တဿ သောတာ၊ သာဝေတာတိ တံ ဥဂ္ဂဏိတွာ “ဣဒံ နာမ တုမေဟိ ဝုတ္တံ” န္တိ ပဋိသာဝေတာ၊ ဥဂ္ဂဟေတာတိ သုဥဂ္ဂဟိတံ ကတွာ ဥဂ္ဂဟေတာ၊ ဓာရေတာတိ သုဓာရိတံ ကတွာ ဓာရေတာ၊ ဝိညာတာတိ အတ္တနာ တဿ အတ္တံ ဇာနိတာ၊ ဝိညာပေတာတိ ပရံ ဝိဇာနာပေတာ-ဋီကာ။

သဟိတာ၊ သဟိတဿ။ ။ သဟိတာ သဟိတဿာတိ “ဣဒံ သဟိတံ၊ ဣဒံ သဟိတံ” တိ ဧဝံ သဟိတာသဟိတဿ ကုသလော ဥပါဂတာနုပဂတေသု ဆေကော၊ သာသနံ အာရောစေန္ဓော သဟိတာသဟိတံ သလ္လက္ခေတွာ အာရောစေတိ-သာရတ္ထ၊ သဟိတာသဟိတဿာတိ ယုတ္တာယုတ္တဿ၊ ယံ ဝတ္တံ၊ ကာတံစ ယုတ္တံ၊ တတ္ထကုသလော၊ အထဝါ အဓိပ္ပေတာ နာဓိပ္ပေတဿ ဝစနဿ ကုသလော၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တေ န တိဋ္ဌတိ၊ အဓိပ္ပေတတ္ထမေဝ အာရောစေတိတိ အတ္ထော-ဝိမတိ။

ဂါထာအနက်။ ။ ယော-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဥဂ္ဂဝါဒိနိ-ထက်မြက်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ဝါ-ကြမ်းတန်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ပရိသံ-ပရိသတ်သို့၊ ပတ္တာ-ရောက်၍၊ ဝါ-လသော်၊ န ဗျထတိ-မတုန်လှုပ်၊ ဝါ-မကြောက်တတ်၊ ဝစနဉ္စ-စကားကိုလည်း၊ န ဟာပေတိ-မယုတ်လျော့စေ၊ သာသနဉ္စ-နှုတ်မှာစကားကိုလည်း၊ န ဆာဒေတိ-ဖုံးကွယ်၍မထား၊ [န ဗျထတိတိ န ဝေဓတိ န ဆမ္ဘတိ၊ ဥဂ္ဂါဝါဒိနိတိ ဖရုသဝစနေန သမန္ဓာဂတံ-ဋီကာ။]

အသန္နိဒ္ဓေါ-ယုံမှားသံသယမရှိသည်၊ ဝါ-တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် မလုပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)စ-၍လည်း၊ အက္ခာတိ-ပြောဆိုတတ်၏၊ ပုစ္ဆိတော-ပဋိညာဉ်ပေးဖို့မေးအပ်သည်၊ (သမာနော)စ-သော်လည်း၊ န ကုပ္ပတိ-စိတ်မဆိုး၊ (ပုစ္ဆိတောတိ ပဋိညတ္ထာယ ပုစ္ဆိတော-ဋီကာ။) ဝေ-စင်စစ်၊ တာဒိသကော-ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သော၊ သ (သော) ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုတေယျံ ဂန္တံ အရဟတိ။

အသဒ္ဓမ္မရူပါး။ ၃၄၈။ အဋ္ဌဟိ၊ အသဒ္ဓမ္မဟိ-မသူတော်တို့၏တရားတို့သည်၊ ဝါ-မချီးမွမ်းအပ်၊ မမြင့်မြတ်သောတရားတို့သည်၊ အဘိဘူတော-လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော-ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝါ-ကုန်ခန်းစေအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ အာပါယိကော-အပါယ်၌ ဖြစ်လတံ့သည်၊ နေရယိကော-ငရဲ၌ ဖြစ်လတံ့သည်၊ ကပ္ပဋ္ဌော-အဝိစိငရဲ၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတံ့သည်၊ အတေကိစ္ဆော-မကုစားအပ်၊ မကုစားထိုက်သည်၊ ဝါ-ကုစား၍ ရခြင်းရှိသူ မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ |ပေ၊ လာဘေန-လာဘ်သည်၊ (လာဘ်ဟူသော အကြောင်းရှိသော မာနစသောတရားသည်၊) အဘိဘူတော |ပေ၊ ဟောတိ၊ အလာဘေန-လာဘ်မရခြင်းသည်၊ ဝါ-လာဘ်မရခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော မာနစသောတရားသည် |ပေ၊ ဟောတိ၊ (နောက်နောက်ပုဒ်တို့၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။) ယသေန-အခြံအရံ အကျော်စောသည် |ပေ၊ အယသေန-အခြံအရံ အကျော်အစောမဲ့သည်၊ သက္ကာရေန-မိမိအပေါ်၌ ကောင်းစွာပြုအပ်သော ရိုသေမှုသည်၊ အသက္ကာရေန-မိမိအပေါ်၌ ကောင်းစွာမပြုအပ်သော ရိုသေမှုသည်။

အသဒ္ဓမ္မဟိ စသည်။ ။ အသဒ္ဓမ္မဟိတိ အသတံ+ဓမ္မဟိ၊ အသန္တေဟိဝါ အသောဘဏေဟိ ဝါ ဓမ္မဟိ |ပေ၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တောတိ ခေပိတစိတ္တော၊ လာဘာဒိဟေတုကေ န ဣစ္ဆာစာရေန၊ မာနမဒါ ဒိနာစ ခယံ ပါပိတကုသလ စိတ္တော၊ (အထဝါ) ပရိယာဒိန္နစိတ္တောတိ ပရိတော အာဒိန္နစိတ္တော၊ ပုတ္တပ္ပကာရေန အကုသလေကောဋ္ဌာသေ န ယထာ ကုသလစိတ္တဿ ဥပ္ပတ္တိဝါရော န ဟောတိ၊ ဧဝံ သမန္တတော ဂဟိတ စိတ္တသန္တာနောတိ အတ္ထော-ဋီကာ။

ပါပိစ္ဆတာယ-ယုတ်မာသော အလိဂ္ဂိသု၏အဖြစ်သည်။ (ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခံလိုခြင်းတည်း။) ပါပမိတ္တတာယ-ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရှိသု၏အဖြစ် သည်။ အဘိဘူတော ၊ပေ၊ ဟောတိ ၊ပေ။

၃၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ သာဓု-ငါဘုရား တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခု-သည်။ (ရဟန်း ဆိုတာ)။ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ပေါ်လာသော (ရအပ်သော)။ လာဘံ-ကို၊ အဘိဘူယျ အဘိ ဘူယျ-လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိဟရေယျ-ရာ၏ ၊ပေ၊ ကထံ - သော၊ အတ္ထဝ သံပဋိစ္စ ၊ပေ၊ ဝိဟရေယျ-နည်း ၊ပေ၊ ဥပ္ပန္နံ လာဘံ အနဘိဘူယျ-မလွှမ်းမိုးမူ၍၊ ဝိဟရတော- နေသော၊ အဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)၊ ဝိယာတပရိဋ္ဌာဟာ-ပင်ပန်းခြင်း၊ ပူ လောင်ခြင်းဟူကုန်သော၊ ဝါ-ပင်ပန်းကြောင်း၊ ပူလောင်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယံ (ယေ) အာသဝါ-တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-န်ရာ၏။ ဧဝံ-သို့၊ ဥပ္ပန္နံ ၊ပေ၊ အဘိဘူယျ၊ ဝိဟရတော - သော၊ အဿ-၏ (သန္တာန်၌) ၊ပေ၊ တေ အာသဝါ န ဟောန္တိ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဣဒံ အတ္ထဝသံ-ဤစီးပွားအထူးကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နံ လာဘံ အဘိ ဘူယျ အဘိဘူယျ-ဝိဟရေယျ-နေရာ၏ ၊ပေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဟ- ဤသာသနာတော်၌ ၊ပေ၊ အဘိဘူယျ ဝိဟရိဿာမ-န်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန် ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံဟိ-ဤသို့ရအပ်သောလာဘ်ကို လွှမ်းမိုး၍နေကုန်အံ့ ဟူ၍ သာ၊ ဝေါ-သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ-ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်ရာ၏။ [ဥပ္ပန္နံ အလာဘံ စသည်ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း “သိက္ခိတဗ္ဗံ” တိုင်အောင် ဖော်ပါ။] ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အသဒ္ဓမ္မ ၃ မျိုး။ ၂၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တီဟိ အသဒ္ဓမ္မေဟိ-တို့သည် ၊ပေ၊ အတေကိစ္ဆော၊ ကတမေဟိ တီဟိ၊ ပါပိစ္ဆတာ-၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပါပမိတ္တ တာ-လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တကေန-နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ (ဈာန် အဘိညာဉ်မျှလောက်သာ)၊ ဝိသေသာမိဂမေန-တရားထူးကိုရခြင်းဖြင့်၊ အန္တရာ- မဂ်၊ ဖိုလ်မရမီ အကြား၌၊ ဝေါသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ (ယံ) အာပါဒိ-အကြင်ရောက်ပြီ၊ (တံ အာပဇ္ဇနံ-ထို ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊) ဣတိ တီဟိ ၊ပေ၊ ကတေကိစ္ဆော- ဤသို့ ရှေ့ပြန်လှည့်ပြီးမှ “ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တီဟိ ဣမေဟိ အသဒ္ဓမ္မေဟိ ၊ပေ၊ ကတေကိစ္ဆော” ဟု နိဂုံးဝါကျပေးပါ။ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

လာဘေန၊ အသက္ကာရေန။ ။ လာဘေနာတိ လာဘေန ဟေတု ဘူတေန (လွှမ်း မိုးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော လာဘ်သည်) အထဝါ လာဘဟေတုကေန မာနာဒိနာ ၊ပေ၊ အသက္ကာရေနာတိ ဟိဋ္ဌေတွာ ပရိဘဝိတွာ ပရေဟိ အတ္တနိ ပဝတ္တိတေန အသက္ကာရေန၊ အသက္ကာရဟေတုကေန ဝါ မာနာဒိနာ၊ [အာပါယိကော စသည်တို့ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့် ပါ။]-ဋီကာ။

(၁) ဂါထာ။ ။ လောကသ္မိ-သတ္တလောကဉ္စ၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (မည်သူမဆို)၊ ဇာတု-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါပိစ္ဆော-ယုတ်မာသော
အလိုရှိသူသည်၊ မာ ဥဒပဇ္ဇတ-မဖြစ်သင့်၊ ပါပိစ္ဆာနံ-တို့၏၊ ယထာ-အကြင်သို့သော၊
ဂတိ-ရောက်အပ်သော တမလွန်ဘဝသည်၊ (အတ္တိ)၊ တံ-ထို ယုတ်မာသောအလို
ရှိသူ၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကို၊ ဣမိနာပိ - ဤ ရောက်အပ်သော ဂတိဖြင့်လည်း၊
ဇာနာထ-သိကြကုန်လော။

(၂) ဂါထာ။ ။ ပဏ္ဍိတောတိ-ပရိယတ် ပညာရှိသူဟူ၍၊ သမညာတော-
အညီအမျှ သိအပ်သော၊ ဝါ-အသိအမှတ် ပြုအပ်သော၊ ဘာဝိတတ္ထောတိ-ဈာန်
အဘိညာဉ်တို့ဖြင့် ပွားစေအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသူဟူ၍၊ သမ္မတော-သမုတ်အပ်
သော၊ ဒေဝဒတ္ထော-သည်၊ ယသသာ-အခြွေအရံ၊ အကျော်အစောဖြင့်၊ ဇလံဝ-
တောက်ပသကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာ-တည်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိဿုတော-ကျော်ဇော၏၊ (တစ်နည်း)
ဣတိ-ဤသို့၊ မေ-သည်၊ သုတံ-ကြားအပ်ပြီ။

(၃)။ ။ သော-ထို ဒေဝဒတ်သည်၊ ပမာဒံ-မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုစိဏ္ဍော-
တိုးပွားစေသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တထာဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသဇ္ဇ-ထိပါးချွတ်ချယ်
၍၊ ဝါ-ထိပါးချွတ်ချယ်ခြင်းကြောင့်၊ (နံ အနက်မရှိ။) စတုဒ္ဒါရံ-လေးခုသောတံခါး
ရှိသော၊ (တံခါးလေးပေါက်ရှိသော)၊ ဘယာနကံ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ အဝီ
စိနိရယံ-အဝီစိငရဲသို့၊ ပတ္ထော-ရောက်ပြီ။

မာ ဇာတု ၊ပေ၊ ယထာ ဂတိ။ ။ ဂါထာသု မာတိ ပဋိသေဓေ နိဝါတော၊ ဇာတု
တိ ဧကံ သေန၊ ကောစိတိ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝစနံ၊ လောကသ္မိတိ သတ္တလောကေ၊ ဣဒံ ပုတ္တံ
ဟောတိ-ဣမသ္မိ သတ္တလောက ကောစိ ပုဂ္ဂလော ဧကံသေန ပါပိစ္ဆော မာ ဟောတူတိ၊ တဒမိ
နာပိ ဇာနာထ၊ ပါ ပိစ္ဆာနံ ယထာ ဂတိတိ ပါပိစ္ဆာနံ ပုဂ္ဂလာနံ ယထာ ဂတိ၊ ယာဒိသိ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ယာဒိသော အဘိသမ္ပရာယောတိ ဣမိနာပိ ကာရဏေန ဇာနာထာတိ ဒေဝဒတ္တံ နိဒဿေန္တော
ဧဝမာဟ၊-သာရတ္ထ။

ပဏ္ဍိတောတိ ၊ပေ၊ သုတံ။ ။ 'ပဏ္ဍိတောတိ သမညာတောတိ ပရိယတ္တိ ဗာဟု
သစ္စေန ပဏ္ဍိတောတိ ဉာတော၊ ဘာဝိတတ္ထောတိ သမ္မတောတိ ဈာနာဘိညာတိ ဘာဝိတ
စိတ္ထောတိ သမ္ဘာဝိတော၊ တထာ ဟိ သော "မဟိဒ္ဓိကော ဂေါမိပုတ္ထော၊ မဟာနုဘာဝေါ
ဂေါမိပုတ္ထော" တိ ဓမ္မသေနာပတိနာပိ ပသံသိတော အဟောသိ၊ ဇလံဝ ၊ပေ၊ ဒေဝဒတ္ထောတိ
ဝိဿုတောတိ အတ္တနော ကိတ္တိယာ ပရိဝါရေနစ ဇလန္တော ဝိယ၊ ဩဘာသန္တောဝိယ ဌိတော
ဒေဝဒတ္ထောတိ ဧဝံ ဝိဿုတော ပါကဋ္ဌော အဟောသိ၊ မေသုတန္တိပိ ပါဋ္ဌော၊ မယာ သုတံ
သုတမတ္တံ၊ ကတိပါတေနေဝ အတထာတုတတ္တာ တဿ တံ ပဏ္ဍိစ္စာဒိ သဝနမတ္တမေဝါတိ
အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

(၄) ဂါထာ။ ။ ဟိ-ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် သင့်မြတ်၏။ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒုဋ္ဌဿ-မပြစ်မှားအပ် မပြစ်မှားထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ-မကောင်းမှုကို၊ အကြာဗ္ဗတော-မပြုသူ၏ (အပေါ်၌)၊ ဒုဗ္ဘေ-ဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဝါ-ပြစ်မှားရာ၏၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တံ-ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ အနာဒရံ-ရိုသေလေးစားခြင်း မရှိသော၊ တမေဝ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့သာ၊ ပါပံ-မကောင်းကျိုးသည်၊ ဖုသတိ-ထိရောက်၏။

(၅) ဂါထာ။ ။ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမုဒ္ဒံ-သမုဒြာကို၊ ဝိသကုမ္ဘေန-အဆိပ်ဖြင့် ပြည့်သော အိုးတစ်လုံးဖြင့်၊ ပဒုသိတံ-ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ (ဖျက်ဆီးဖို့ရာ)၊ မညေယျ-မှတ်ထင်ရာ၏။ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန-ထိုအဆိပ်ဖြင့်ပြည့်သော အိုးတစ်လုံးတည်းဖြင့်၊ န ပဒုသေယျ-မဖျက်ဆီးနိုင်ရာ၊ ဟိ-မှန်၏။ ဥဒမိ-ရေ၏တည်ရာ မဟာသမုဒြာသည်၊ ဘေသ္မာ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ ဝါ-ကြောက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်၊ မဟာ-ကြီးကျယ်လှ၏။

သော ပမာဒံ ၊ပေ၊ ဘယာနကံ။ ။ သော ပမာဒံ အနုစိဏ္ဏော၊ အာသဇ္ဇနံ တထာဂတန္တိ သော ဧဝံ ဘူတော ဒေဝဇ္ဇော “ဗုဒ္ဓေါပိ သံကိယပုတ္တော၊ အဟမ္ဘိသာကိယပုတ္တော ၊ပေ၊ ဗုဒ္ဓေါပိ သမဏော၊ အဟမ္ဘိ သမဏော၊ ဗုဒ္ဓေါပိ ဣဒ္ဓိမာ၊ အဟမ္ဘိ ဣဒ္ဓိမာ၊ ဗုဒ္ဓေါပိ ဒိဗ္ဗစက္ခုဏော၊ ဒိဗ္ဗသောတစေတောပရိယ ဉာဏလာဘိ၊ ဗုဒ္ဓေါပိ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေ ဓမ္မေ ဇာနာတိ၊ အဟမ္ဘိ တေ ဇာနာမိ” တိ အတ္တနော ပမာဏံ အဇနိတွာ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓံ အတ္တနာ သမသမဋ္ဌပနေန ပမာဒံ အာပဇ္ဇန္တော ဣဒါနာဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိ၊ ဘိက္ခုသံဃံ ပရိဟရိဿာမိတိ အဘိမာရပယောဇနာဒိနာ တထာဂတံ အာသဇ္ဇ အာသာဒေတွာ ဝိဟေဋ္ဌတွာ၊ (ပမာဒိမနု ဇိဏ္ဏာတိပိ ပဋ္ဌန္တိ၊ တဿတ္ထော-ပမာဒံ ဝုတ္တနယေန ပမဇ္ဇန္တော ပမာဒံ နိဿာယ ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ ယုဂဂ္ဂါဟစိတ္တုပ္ပါဒေန သဟေဝ ဈာနဘိညာဟိ အနုဇိဏ္ဏော ပရိဟိနောတိ။) အဝီစိနိရယံ ပတ္တော၊ စတုဒ္ဓါရံ ဘယာနကန္တိ ဇာလာနံ တတ္ထ ဥပ္ပန္နသတ္တာနံဝါ နိရန္တရတာယ အဝီစိတိ လဒ္ဓနာမံ စတုသု ပသေသု စတုမဟာဒ္ဓါရ ယောဂေန စတုဒ္ဓါရံ၊ အတိဘယာနကံ မဟာနိရယံ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏာဝသေန ပတ္တော၊-သာရတ္ထ။

အဒုဋ္ဌ စသည်။ ။ အဒုဋ္ဌဿာတိ အဒုဋ္ဌစိတ္တဿ၊ ဒုဗ္ဘေတိ ဒုသေယျ၊ တမေဝ ပါပံ ဖုသတိတိ တမေဝ အဒုဋ္ဌဒုဒ္ဓိတ္တံ ပါပပုဂ္ဂလံ ပါပံ နီဟိနံ ပါပဖလံ ဖုသတိ ပါပုဏာတိ အဘိဘဝတိ။-သာရတ္ထ။

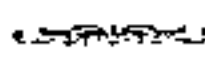
ဝိသကုမ္ဘေန စသည်။ ။ ဝိသကုမ္ဘေနာတိ ဧကေန ဝိသပုဏ္ဏ ကုမ္ဘေန၊ သောတိ သော ပုဂ္ဂလော၊ န ပဒုသေယျာတိ ဝိသမိဿံ ကာတံ န သက္ကောဟိတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။ . . . ဘေသ္မာတိ ဝိပုလဘာဝေန ဂမ္ဘိရဘာဝေနစ ဘိသာပနော၊ ဘိသာပေန္တော ဝိယ ဝိပုလဂမ္ဘိရောတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

☞ (၆) ဂါထာ။ ။ ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမဂ္ဂတံ-ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ သန္တစိတ္တံ-ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ တထာဂတံ-ကို၊ ဝါဒေန-အပြစ်ကိုပြောခြင်းအားဖြင့်၊ ဥပဟိံ သတိ-ညှဉ်းဆဲ၏၊ (တဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊) ဝါဒေါ-ပြောဆိုကြောင်း အပြစ်သည်၊ ဝါ-အပြစ်ပြောခြင်းသည်၊ တမိ-သမ္မတ သန္တစိတ္တ ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၌၊ န ရဟတိ-မတက်ရောက်။

(၇) ဂါထာ။ ။ ယဿ-အကြင် ကောင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဂ္ဂါ နုဂေါ-ပဋိပတ်လမ်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ ခယံ- ကျန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပဏေ-ရောက်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မိတ္တံ-မိတ်ဆွေကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြု ရာ၏၊ တဉ္စ-ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ သေဝေထ-ပေါင်းသင်းရာ၏။

ဝါဒေန စသည်။ ။ ဝါဒနာတိ ဒေါသကထနေန၊ ဥပဟိံသတိတိ ဗာဓတိ-ဝိမတိ၊ ဝါဒနာတိ ဒေါသေန၊ ဥပဟိံသတိတိ ဗာဓတိ အဿာဒေတိ၊ ဝါဒေါ တမိ န ရဟတိတိ တသ္မိ တထာဂတေ ပရေန အာရောပိယမာနော ဒေါသော န ရဟတိ န တိဋ္ဌတိ၊ ဝိသုကုမ္မော ဝိယ သမုဒ္ဒဿ၊ န တဿ ဝိကာရံ ဇနေတိတိ အတ္ထော၊-သာရတ္ထ။

တာဒိသံစသည်။ ။ ဧဝံ ဆဟိ ဂါထာဟိ ပါပိစ္ဆတာဒိသမန္နာဂတဿ နရယူဘဂ ဘာဝ ဒဿနေန ဒုက္ခတော အပရိမုတ္တိံ ဒေသေတွာ ဣဒါနိ တပုဋိပက္ခဓမ္မသမန္နာဂတဿ ဒုက္ခက္ခယံ ဒေသေန္တော "တာဒိသံ မိတ္တံ" တိ ဩသာနဂါထာ မာဟ၊ . . . တဿတ္ထော၊ ယဿ သမ္မာ ပဋိပန္နော ပန္နဿ မဂ္ဂါနုဂေါ ပတိပတ္တိမဂ္ဂံ အနုဂတော သမ္မာပဋိပန္နော အပ္ပိစ္ဆတာဒိ ဂုဏသမန္နာဂမေန သကလဿ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ ခယံ ပရိယောသာနံ ပါပဏေယျ၊ တာဒိသံ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓသာဝကံဝါ ပဏ္ဍိတော သပ္ပညော အတ္တနော မိတ္တံ ကုဗ္ဗေထ၊ တေန မေတ္တိံ ကရေယျ၊ တဉ္စ သေဝေထ၊ တမေဝ ပယိရူပါသေယျာတိ၊-သာရတ္ထ။

ဥပါလိပဉ္စာကထာ

၃၅၁။ အထခေါ အာယသ္မာ ဥပါလိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကို)၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာ ဘုရား၊ သံဃရာဇိ သံဃရာဇိတိ-ဟူ၍၊ (သံဃာ၏ အရေးအကြောင်း သံဃာ၏ အရေးအကြောင်းဟူ၍) ဝုစ္စတိ-ပြောဆိုအပ်ပါ၏၊ ကိတ္တာဝတာ-အဘယ်မျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ သံဃရာဇိ-သံဃာ၏ အရေးအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ နုခေါ-ဖြစ်ပါသနည်း၊ သံဃဘေဒေါစ-သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်ကား၊ နော ဟောတိနုခေါ-မဖြစ်ပါသနည်း၊ ကိတ္တာဝတာ-ဖြင့်၊ သံဃရာဇိစေဝ-သည် လည်းကောင်း၊ သံဃဘေဒေါစ - သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ (နုခေါ)-နည်း။

ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီး . . . [အိုးကွဲသောအခါ မကွဲခင် အက်ကြောင်းအလေး ထင်နေသကဲ့သို့ သံဃာမကွဲခင် ကွဲဖို့ရန် အရေးအကြောင်းထင်နေခြင်းကို “သံဃ ရာဇိ” ဟု ခေါ်သည်။]

သံဃရာဇိ။ ။ ဥပါလိ၊ ဧကတော - တစ်ဖက်၌၊ ဧကော - တစ်ပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဧကတော-၌၊ ဒွေ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ စတုတ္ထော-၄ ပါးမြောက် ရဟန်း သည်၊ အနုဿာဝေတိ-စိတ်ကိုဆွဲဆောင်လျက် ကြားသိစေ၏၊ ဝါ-ကွဲပြားခြင်းအား လျော်စွာ သိစေလျက် ကြားသိစေ၏၊ သလာကံ-ကို၊ ဂါဟေတိ-ယူစေ၏၊ (ကိံ) အယံ-ဤအယူသည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ ပေ၊ ဣဒံ-သည်၊ သတ္ထုသာသနံ-ဘုရားရှင် ၏အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣမံ-ဤစာရေးတံကို၊ ဂဏှထ-ယူကြပါကုန်၊ ဣမံ- ဤအယူကို၊ ရောစေထ-နှစ်သက်ကြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့ (အနုဿာဝေတိ ဂါဟေတိ) ဧဝံပိ-သို့လည်း၊ (ဤသို့ တစ်ဖက်၌ တစ်ပါး၊ တစ်ဖက်၌ ၂ ပါးရှိ၍ စတုတ္ထရဟန်းက စာရေးတံကို ယူစေပါသော်လည်း၊) သံဃရာဇိ ဟောတိ၊ သံဃဘောဒေါ-သည်၊ နောဟောတိ-မဖြစ်။ [ဤနည်းအားဖြင့် တစ်ဖက်တစ်ဖက် ၄ ပါးစီ ၄ ပါးစီ မရှိလျှင် သံဃာမပြည့် သေးသောကြောင့် သံဃရာဇိသာဖြစ်၍ သံဃဘောဒ မဖြစ်ပါ။]

သံဃဘောဒ။ ။ ဥပါလိ၊ ဧကတော-၌၊ စတ္တာရော ဟောန္တိ၊ ဧကတော စတ္တာရော ဟောန္တိ၊ နဝမော-ကိုးပါးမြောက်၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဿာဝေတိ၊ ပေ၊ ဧဝံ-ဤသို့ဖြစ်လသော်၊ သံဃရာဇိစေဝ ဟောတိ၊ သံဃဘောဒေါစ၊ ပေ၊ နဝန္တံဝါ- ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အတိရေက နဝန္တံဝါ-ကိုးပါးထက် ပိုလွန် သော ရဟန်းတို့၏သော်လည်းကောင်း၊ သံဃရာဇိစေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ သံဃ ဘောဒေါစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ။ [တစ်ဖက် တစ်ဖက်၌ ၄ ပါးစီအပြည့် ရှိ၍ ရှစ်ပါးဖြစ်၏၊ ထိုရှစ်ပါးအပြင် မည်သည့်ဘက်၌မဆို ပါဝင်သော အဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းကို “၉ ပါးမြောက်” ဟု ဆိုသည်။]

သံဃာသင်းခွဲနိုင်သူ။ ။ ဥပါလိ၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ သံယံ-ကို၊ န ဘိန္နတိ- မခွဲနိုင်၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊ ဘောဒါယ-သံဃာကွဲပြားဖို့ရာ၊ ပရက္ကမတိ-အားထုတ် နိုင်၏၊ ပေ၊ ပကတတ္ထော-ပကတတ်ဖြစ်သော၊ သမာနသံဝါသကော-ဧကကမ္မ၊ ဧကုဒ္ဒေသ၊ သမသိက္ခတာဟူသော တူသောသံဝါသရှိသော၊ သမာနသိမာယံ-၌၊ (တစ်သိမ်ထည်း၌) ဌိတော-တည်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သံယံ ဘိန္နတိ၊ ဣတိ-ဤ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သံဃဘိနု။ ၃၅၂။ ကိတ္တာဝတာ-ဖြင့်၊ ပေ၊ ဘိန္နော-ကွဲပြီးသည်၊ ဟောတိ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ပေ၊ အဓမ္မ-အဓမ္မကို၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ-ပြုကြ ကုန်၏၊ [ကြွင်းဝါကျတို့၏အနက်ကို သမထက္ခန္ဓက အဓိကရဏကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

တေ-ထို ရဟန်းတို့သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိ-န်သော၊ ဣမေဟိ ဝတ္ထုဟိ-တို့ဖြင့်၊ အပ
ကဿန္တိ-ပရိသတ်ကိုဆွဲငင်ကြကုန်၏။ (ဆွယ်ကြကုန်၏)။ အဝပကဿန္တိ-အလွန်
လျှင် ဆွဲငင်ကြကုန်၏။ [အဋ္ဌကထာ၌ “အဝကာသန္တိ-ထင်ရှားပြကြကုန်၏။ အဝ
ပကာသန္တိ-အလွန်လျှင် ထင်ရှားပြကြကုန်၏” ဟု ရှိ၏။] အာဝေဏိ-အသီးအခြား
ဖြစ်သော၊ ဥပေါသထံ ကရောန္တိ၊ ပေ၊ သံဃကမ္ပံ-(ဥပုသ်ပဝါရဏာမှ ကြွင်းသော)
သံဃကံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပေ၊ ဘိန္နော-ကွဲပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ-ပြီ။ [သံဃသမဂ္ဂကို
ပြောင်းပြန်အားဖြင့် သိပါ။] ☸

သံဃာသင်းခွဲခြင်း၏အပြစ်။ ၃၅၄။ ဘန္တေ သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံဃံ-
ကို၊ ဘိန္နိတွာ-ခွဲ၍၊ ဝါ-ခြင်းကြောင့်၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိ-အဘယ်မကောင်းမှု
ကို၊ ပသဝတိ-ဖြစ်စေပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [အဖြေဝါကျ၏ အနက်
ကို ပဉ္စဝတ္ထုယာစနကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဂါထာအနက်။ ။ အာပါယိကော-အပါယ်၌ ဖြစ်လတုံသော၊ နေရယိ
ကော-ငရဲ၌ဖြစ်လတုံသော၊ ကပ္ပဋ္ဌော-အဝီစိငရဲ၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်လတုံ
သော၊ သံဃဘေဒကော-သံဃာကို ကွဲပြားစေတတ်သော (သံဃာသင်းခွဲတတ်
သော) ဝဂ္ဂရတော-သံဃာ၏ကွဲပြားမှုဟူသော အစုအဖြစ်၌ မွေ့လျော်သော၊ အဓမ္မ
ဋ္ဌော-ဘေဒကရဝတ္ထုဟူသော အဓမ္မ၌တည်သော၊ ဝါ-သံဃဘေဒဟူသော အဓမ္မ၌
တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ-ယောဂ ၄ ပါးတို့၏ ကုန်ခြင်းဟူသော
အစီးအပွားမှ၊ ဝါ-ယောဂ ၄ ပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ အရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်မှ၊
ပဓံသတိ-လျှောက်၏။ (ဆုတ်ယုတ်၏)။ သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံဃံ-ကို၊ ဘိန္နိတွာ-
ခွဲ၍၊ ဝါ-ခွဲခြင်းကြောင့်၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမ္ပိ-အဝီစိငရဲ၌၊ ပစ္စတိ-
ကျက်ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သံဃာညီညွတ်အောင် ပြုရကျိုး။ ။ ဘိန္နံ-ကွဲပြီးသော၊ သံဃံ-ကို၊ ပေ၊
ကိ-အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ။ [အဖြေဝါကျ၏ အနက်ကို ပဉ္စ
ဝတ္ထု ယာစနကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဝဂ္ဂရတောစသည်။ ။ အာပါယိကောတိ အာဒိ ဂါထာသု သံဃဿ ဘေဒသင်္ခါတေ
ဝဂ္ဂေ+ရတောတိ ဝဂ္ဂရတော၊ အဓမ္မိကတာယ အဓမ္မေ ဘေဒကရဝတ္ထုမ္ပိ၊ သံဃဘေဒ သင်္ခါတေ
ဧဝ စ အဓမ္မေ+ဌိတောတိ အဓမ္မဋ္ဌော၊ ယောဂက္ခေမာ ပဓံသတိတိ ဟိတတော ပရိဟာယတိ၊
စတူဟိပိ ယောဂေဟိ အနုပဒ္ဒါတတ္တာ ယောဂက္ခေမံ နာမ အရဟတ္တံ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ တတော
ပနဿ ဓံသနေ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ နတ္ထိ၊ ဒိဋ္ဌိသီလ သာမညတော သံဃတဋ္ဌေန သံဃံ၊ တတော
ဧဝ ဧကကမ္မာဒိ ဝိဓာနယောဂေန သမဂ္ဂံ သဟိတံ ဘိန္နိတွာ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တလက္ခဏေန သံဃ
ဘေဒေန ဘိန္နိတွာ၊ ကပ္ပန္တိ အန္တရကပ္ပသင်္ခါတံ အာယုကပ္ပံ၊ နိရယမ္ပိတိ အဝီစိ မဟာနိရယမ္ပိ-
သာရတ္ထ။

ဂါထာအနက်။ ။ သံဃဿ-၏။ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သုခါ-ချမ်းသာကြောင်းတည်း။ သမဂ္ဂါနံ-ညီညွတ်သောရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ-ချီးမြှောက်ခြင်းသည်လည်း။ (သုခါ-တည်း။) သမဂ္ဂရတော-ညီညွတ်သော သံဃာ၌ မွေ့လျော်သော၊ ဓမ္မဋ္ဌော-ဓမ္မ၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယောဂက္ခေမာ-မှ၊ န ခံသတိ၊ သံယံ-ကို၊ သမဂ္ဂံ-ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကတွာန-ပြု၍၊ ဝါ-ပြုခြင်းကြောင့်၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂမ္ပိ-နတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဣတိ-ပြီ။

၃၅၅။ ဘန္တေ သံဃဘောဒကော-သံဃာကို ခွဲသောရဟန်းသည်။ အာပါယိကော-သည် ၊ပေ၊ အဓတကိစ္ဆော-သည်။ သိယာနုခေါ-ဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ။ (သိယာနုခေါတိ သမ္ဘဝေယျ နုခေါ၊ ဝိမတိ၊ အာပါယိကော စသည်တို့ကို အသဒ္ဓမ္မဝတ္ထု စ ပါး၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဥပါလိ ၊ပေ၊ သိယာ-၏။ ဣတိ-ပြီ။ သံဃဘောဒကော-သည်။ န အာပါယိကော-ငရဲ၌ ဖြစ်လတံ့သူ မဟုတ်သည် ၊ပေ၊ သိယာနုခေါ-လော ၊ပေ၊ သိယာ-၏။ ဣတိ-ပြီ။

အာပါယိက စသည်ဖြစ်သော သံဃဘောဒက။ ။ ဘန္တေ အာပါယိကော-သော ၊ပေ၊ သံဃဘောဒကော-သည်။ ကတမောပန-နည်း ၊ပေ၊ (၁) ဘိက္ခု-သည်။ အဓမ္မံ-ကို၊ ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဒီပေတိ-၏။ တသ္မိ-ထိုသို့ အဓမ္မကို ဓမ္မဟု ပြုခြင်း၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-အဓမ္မ ဟု အယူရှိသည်။ ဘောဒေ-သံဃာကွဲပြားခြင်း၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်။ (ဟုတွာ)။ ဒိဋ္ဌိ-အယူကို၊ ဝိနိဓာယ-ချထား၍၊ ဝါ-ဖုံးထား၍၊ ခန္တိ-နှစ်သက်ခြင်းကို ၊ပေ၊ ရုစိ-အကြိုက်ကို ၊ပေ၊ ဘာဝံ-အလိုကို၊ ဝိနိဓာယ-၍ ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ ဥပါလိ၊ အယမ္ပိ သံဃဘောဒကော-ဤသံဃာကို ခွဲသောရဟန်းသည်လည်း။ အာပါယိကော-သည် ၊ပေ၊ ဟောတိ။ [ဝိနိဓာယ၏အဖွင့်ကို စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

သုခါ သံဃဿ သာမဂ္ဂိစသည်။ ။ သုခါ ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိတိ သုခဿ ပစ္စယ ဘာဝတော သာမဂ္ဂိ သုခါတိ ဝုတ္တာ၊ ယထာ” သုခါ ဗုဒ္ဓါနုမုပ္ပါဒေါ” တိ သမဂ္ဂါနဉ္စ နုဂ္ဂဟောတိ သမဂ္ဂါနံ သာမဂ္ဂိ အနုမောဒနေန အနုဂ္ဂဏှနံ၊ သာမဂ္ဂိအနုရူပံ ဝါ ယထာ တေ သာမဂ္ဂိ န ဝိဇဟန္တိ၊ ကထာ ဝဟဏံ ထပနံ အနုဗလပုဒါနန္တိ အတ္ထော၊ သမဂ္ဂံ ကတွာနာတိ ဘိန္တံ သံယံ သံဃရာဇိပုတ္တံဝါ သမဂ္ဂံ သဟိတံ ကတွာ၊ ကပ္ပန္တိ အာယုကပ္ပမေဝ၊ သဂ္ဂမ္ပိ မောဒတိတိ ကာမာ ဝစရ ဒေဝလောကေ အညေ ဒေဝေ ဒသဟိ ဌာနေဟိ (အာယုဝဏ္ဏစသော ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်) အဘိဘဝိတွာ ဒိဗ္ဗသုခံ အနုဘဝန္တော ဣစ္ဆိတနိဗ္ဗတ္တိယာစ မောဒတိ ပမောဒတိ လဠတိ ကိဠတိ-သာရတ္ထ။

တသ္မိ ၊ပေ၊ ဝိနိဓာယ။ ။ တသ္မိ အဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ အတ္တနော အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန အယုတ္တဒိဋ္ဌိ (မသင့်ဟု အယူရှိသည်။) ဘောဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေတွာ အနုဿာ ဝန သလာကဂ္ဂါဟာပနာဒိနာ အတ္တာနံ မုဂ္ဂတွာ စတုဝဂ္ဂါဒိကံ သံယံ ဧကသိမာယမေဝ ဌိတတော

☸ (၂) တသ္မိ-၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ ဘောဒေ-၌၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ-ဓမ္မဟု အယူရှိသည် (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ (၃) တသ္မိ-၌၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ ဘောဒေ-၌၊ ဝေမတိကော-ဓမ္မလေလော အဓမ္မလေလောဟု ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ-၏။

(၄) တသ္မိ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ၊ ဘောဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ (၅) တသ္မိ-ထိုသို့ အဓမ္မကို ဓမ္မဟုပြုရာ၌၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဓမ္မဟု အယူရှိသည်၊ ဘောဒေ-သံယာ ကွဲပြားခြင်း၌၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ-သည်၊ (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ၊ (၆) တသ္မိ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ၊ ဘောဒေ ဝေမတိကော ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ-၏။

(၇) တသ္မိ ဝေမတိကော၊ ဘောဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ ၊ပေ၊ (၈) တသ္မိ ဝေမတိကော၊ ဘောဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ ၊ပေ၊ (၉) တသ္မိ ဝေမတိကော၊ ဘောဒေ ဝေမတိကော (ဟုတွာ) ၊ပေ၊ ဂါဟေတိ။ [ဓမ္မကို အဓမ္မပြုရာ ဝါရစသည်တို့၌ လွယ်ပြီ။]

စတုဝဂ္ဂါဒိသံယတော ဝိယောဇေတွာ ဧကကမ္မာဒိ နိဗ္ဗာဒနဝသေန သံယဘောဒကရဏေ အဓမ္မ ဒိဋ္ဌိကော ဟုတွာတိ အတ္ထော၊ ဝိနိဓာယ ဒိဋ္ဌိတိယာ တသ္မိ အဓမ္မ ဓမ္မောတိ ဒီပနေ အတ္တနော အဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝိနိဓာယ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ (ဝိနိဓာယ၏အဖွင့်) “ဓမ္မော ဧဝါယံ” တိ ဝိပါရိတတော ပကာသေတွာတိ အတ္ထော၊ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ (အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌) အတ္ထော ဝေဒိတဗျော-ဝိမတိ။

(၂) ဘောဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ။ ။ ဘောဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ ယထာဝုတ္တနယေန သံယဘောဒနေ ဒေါ သော နတ္ထိတိ လဒ္ဓိကော၊ အယံ ပန အဓမ္မ ဓမ္မောတိ ဒီပနေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိကော ဟုတွာပိ တံ ဒိဋ္ဌိ ဝိနိဓာယ ကရဏေန သံယဘောဒကော အတေကိစ္ဆော ဇာတော။ . . . ဧဝံ “ဘောဒေ ဝေမတိ ကော” တိ ဣမဿ ပန (ဤ ရဟန်း၏ကား၊) ဘောဒေ ဝေမတိကဒိဋ္ဌိယာ ဝိနိဓာနမ္ပိ အတ္ထိ၊ သေသံ သမမေဝ၊ . . . (၄) တသ္မိ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ၊ ဘောဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ-တသ္မိ ၊ပေ၊ အဓမ္မဒိဋ္ဌိတိ အယံ ပန (သည်ကား) ဘောဒေ အဓမ္မဒိဋ္ဌိ ဝိနိဓာယ ကတတ္တာ သံယဘောဒကော အတေကိစ္ဆော ဇာတော။-ဝိမတိ။

(၅) တသ္မိ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ၊ ဘောဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ။ ။ ဤ ဝါဒသည် ယိုးဒယားမှ၌ မပါ သတတ်၊ ဓမ္မဟု အယူရှိလျှင် စိတ်ကောင်းဖြင့် ခွဲသောကြောင့် အာပါယိက မဖြစ်နိုင်ရကား မပါခြင်းသာ ကောင်းသည်၊ နောက်၌လည်း အာပါယိကနှင့်တွဲလျှင် ဓမ္မဒိဋ္ဌိနှင့် မတွဲသင့်၍ မပါခြင်းသာ ကောင်းသည် ဟု မှတ်ပါ။

သံဃာကိုခွဲခြင်း၌ အချုပ်မှတ်ဖွယ်။ ။ သုက္ကပက္ခေ ပန သဗ္ဗတ္ထ အဓမ္မ ဓမ္မောတိ အာဒိဒီပနေဝါ ဘောဒေဝါ ဓမ္မဒိဋ္ဌိတာယ ဒိဋ္ဌိ အဝိနိဓာယေဝ ကတတ္တာ သံယဘောဒကောပိ သတေကိစ္ဆော ဇာတော၊ (ကုစား၍ ရကောင်းသော ပက္ခကို “သုက္ကပက္ခ” ဟု ဆိုသည်။) တသ္မာ အဓမ္မ ဓမ္မောတိ အာဒိဒီပနေဝါ သံယဘောဒေဝါ ဥဘောသုပိဝါ အဓမ္မဒိဋ္ဌိဝါ ဝေမတိ ကောဝါ ဟုတွာ တံ ဒိဋ္ဌိ ဝိမတိဉ္စ ဝိနိဓာယ ဓမ္မောတိ ပကာသေတွာ ဝုတ္တနယေန သံယဘောဒံ ကရောန္တသေဝ အာနန္တရိယံ ဟောတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဝိမတိ။

အာပါယိက စသည်မဖြစ်သော သံဃဘောဒက။ ။ ဘိက္ခု အဓမ္မံ
 ဓမ္မောတိ ဒီပေတိ၊ တသ္မိံ ဓမ္မဒိဋ္ဌိံ ဘေဒေ ဓမ္မဒိဋ္ဌိံ (ဟုတွာ) ဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ အဝိနိဓာယ-
 မဗျထားမူ၍၊ ဝါ-ဖုံးမထားမူ၍ ၊ပေ၊ ဝါဟေတိ၊ ဥပါလိံ၊ အယမ္ပိ သံဃဘောဒကော-
 သည်လည်း၊ အာပါယိကော-သည် ၊ပေ၊ န (ဟောတိ)၊ အတေကိစ္ဆော-သည်၊ န
 (ဟောတိ)၊ [သံဃဘောဒကဖြစ်သော်လည်း အာပါယိက မဖြစ်ချင်းတူသောကြောင့်
 “အယမ္ပိ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။]

တတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

တသုဒ္ဓါနဂါထာအနက်

တဿ-ထို သံဃဘောဒကက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ကား . . .

အနုပိယေ-အနုပိယ နိဂုံး၊ အဘိညာတာ-အလွန်ထင်ရှားသောသာကီဝင်
 မင်းသားတို့၊ သုခုမာလော-သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အနုရုဒ္ဓါမင်းသည်၊ န ဣစ္ဆတိ-
 ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိ၊ ကဿ-လယ်ထွန်ခြင်း၊ ဝပါ-စိုက်ပျိုးခြင်း၊ အတို-ရေကို
 ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း၊ နိန္ဓေ-ရေထုတ်ခြင်း၊ နိဒ္ဓါ-ပေါင်းသင်ခြင်း၊ လာဝေ-ရိတ်ရာ၏၊
 ဥဗ္ဗဟေ-ထုတ်ဆောင်ရာ၏၊ [ပုဉ္ဇမဒ္ဒပလာလဉ္ဇ စသော ပုဒ်များကိုလည်း ဝတ္ထု
 အကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။] နိဟရေ-ကျီသို့ဆောင်ရာ၏၊ အာယတိပိ-၌လည်း၊ န
 ဂီယန္တိ-န၊ ပိတရော-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာ-တို့သည်လည်းကောင်း၊
 (ကာလင်္ကတာ-နိပြီ)။

ဘဒ္ဒိယော-ဘဒ္ဒိယမင်းသား ၊ပေ၊ သကျမာနော သာကီဝင်တို့၏ မာနံ၊
 ကောသမ္ပိ-မြို့သို့ (အဝသရိ)၊ ပရိဟာယိ-တန်ခိုးမှ ဆုတ်ယုတ်ပြီ၊ ကကုဓေန-
 ကကုဓနတ်သား၊ ပကာသေတိ-ထင်ရှားပြုပြီ၊ ပိတုနော-ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရ
 မင်းကြီး၊ ပုရိသေ-လေးသမား ယောက်ျားတို့၊ သိလံ-ကျောက်ဖြင့်လှိမ့်ခြင်း၊ နာဠာ
 ဂိရိ-နာဠာဂိရိဆင်။

တိက-တိကဘောဇဉ်၊ ပဉ္စ-ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့၊ ဂရုကော-ကြီးလေး၏၊ ဘိန္ဒိ-
 သံဃာကိုခွဲခြင်း၊ ထုလ္လစ္စယေန-ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်၊ တယော-၃ ပါးသော အသဒ္ဓမ္မ
 တို့၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးသော အသဒ္ဓမ္မတို့၊ ပုန-ဖန်၊ တီဏိ-၃ ပါးသော အသဒ္ဓမ္မတို့၊
 ရာဇိ-သံဃာ၏ ကွဲပြားဖို့ အရေးအကြောင်း၊ ဘေဒေါ-သံဃာကွဲပြားခြင်း၊ သိယာ
 နုခေါ-ဖြစ်ရာပါသလော၊ [သိယာနုခေါစသောဝါရတို့ကို ရည်ရွယ်သည်။] ဣတိ-
 ဥဒ္ဓါနစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သံဃဘောဒကက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၈။ ဝတ္ထုက္ခန္ဓက

၁။ အာဂန္တုကာဝတ္ထုကာယာ

၃၅၆။ အာဂန္တုကာ-အာဂန္တုဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အာရာမံ-သို့၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ကြကုန်၏၊ ဆတ္တပဂ္ဂဟိတာ-ချီးမြှောက်အပ်သော ထီးရိုကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)ပိ၊ ပေ၊ သြဂုဏှိတာ-ခြံအပ်၊ သာ ဦးခေါင်းရိုကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)ပိ၊ ပေ၊ သီသေ-၌၊ စိဝရံ၊ ကရိတွာပိ-ပြု၍လည်း၊ (ထား၍လည်း၊) ပဝိသန္တိ၊ ပါနိယေနပိ-သောက်ရေဖြင့်လည်း၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ဓောဝန္တိ-ဆေးကြကုန်၏၊ ဝုဗ္ဗတရေ-သီတင်းကြီး ဖြစ်ကုန်သော၊ (မိမိထက် ကြီးကုန်သော၊) အာဝါသိကေ-အာဝါသိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုပိ-တို့ကိုလည်း၊ န အဘိဝါဒေန္တိ-ရိုမခိုးကြကုန်၊ သေနာသနံပိ-ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာကိုလည်း၊ န ပုစ္ဆန္တိ-မမေးကြကုန်၊ အညတရော၊ ပေ၊ ဘိက္ခုပိ-လည်း၊ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌ- (အခြားရဟန်းငှါ) မနေအပ်ဖူးသော၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ယဋ္ဌိကံ-မင်းတုပ်ကို၊ ဥပ္ပါဋေတွာ-ဖွင့်၍၊ ကဝါဠ-တံခါးရွက်ကို၊ ပဏာမေတွာ-တွန်း၍၊ သဟသာ-အဆောတလျှင်၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ (“ခန္ဓေ” ၌စပ်၊) ဥပရိပိဋ္ဌတော-တံခါးဘောင်၏ အထက်မှ၊ အဟိ-မြေသည်၊ ခန္ဓေ-ပခုံး၌၊ ပပတိ-ကျပြီ၊ [“သောဘိတော” စသည်ကို ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက၌ ပေးခဲ့ပြီ-ဥပရိပိဋ္ဌတောတိ ပိဋ္ဌသံဃာတဿ ဥပရိဘာဂတော၊ ဒွါရဗာဟဿ ဥပရိပဒေသတောတိ အတ္ထော-ဋီကာ။]

၃၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယထာ (ယံ ဝတ္တံ)-အကြင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပေ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ထိုက်၏၊ (ကျင့်ရာ၏)၊ အာဂန္တုကာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏ (အတွက်)၊ (တံ) ဝတ္တံ-ကို၊ ပညပေသာမိ-ပညတ်တော်မူအံ့၊ [နိဂုံး၌ “ဣဒံ၊ ပေ၊ ဝတ္တံ” ဟု ရှိသောကြောင့် “ယထာ (ယံ ဝတ္တံ)” ဟု ပေးသည်။] အာဂန္တုကေန၊ ပေ၊ ဣဒါနိ-၌၊ အာရာမံ-သို့၊ ပဝိသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုထိုက်ရာအခါ၌၊ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်တို့ကို၊ သြမုဋ္ဌိတွာ-ချွတ်၍၊ နိစံ-နိမ့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပပေဇ္ဇိတွာ-ခါ၍၊ (ဘိနပ်ကို ဖဲ့ခါသောအခါ အောက်၌နှိမ့်၍ခါမှ ဖဲ့အလွင့် သက်သာသောကြောင့် နှိမ့်၍ခါရသည်) ဂဟေတွာ-(ဘိနပ်ကို ကိုင်ယူကြောင်းဒုတ်ဖြင့်) ချိတ်ယူ၍၊ ဆတ္တံ-ကို၊ အပနာမေတွာ-ရုပ်သိမ်း၍၊ သီသံ၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊ သီသေ စိဝရံ ခန္ဓေ ကတွာ၊ သာဓုကံ-စွာ၊ အတရမာနေန-အဆောင်တလျှင်မဟုတ်ဘဲ၊ (ပြာရိ ပြာရာ မဟုတ်ဘဲ)၊ အာရာမော-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗော-ဝင်ထိုက်၏။

အာရာမံ-သို့၊ ပဝိသန္ဓေန-ဝင်သော အာဂန္တုကရဟန်းသည်၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ အာဝါသိကာ၊ ပေ၊ ပဋိက္ခမန္တိ-ကပ်ဝင်ကုန်သနည်း၊ (စုဝေးကုန်သနည်း)၊ ဣတိ-သို့၊ သဏ္ဍကေတုဗ္ဗံ-မှတ်ထားထိုက်၏၊ (မှတ်သားရာ၏)၊ ယတ္ထ-၌၊ ဥပဋ္ဌာန

သာလာယဝါ-ဆည်းကပ်ရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေဝါ-
 ၌သော်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ ပဋိက္ခမန္တိ-န်၏။
 တတ္ထ-သို့၊ ဂန္ထာ၊ ဧကမန္တိ-သင့်တင့်လျောက်ပတ် တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌၊ (သင့်
 လျော်သော နေရာ၌) ပတ္တော-ကို၊ နိက္ခိပိတဗျော-ချထားထိုက်၏။ ပဋိရူပံ-လျောက်
 ပတ်သော၊ အာသနံ-နေရာကို၊ ဂဟေတွာ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ပါနီယံ-သောက်ရေသည်၊
 ကတမံ-အဘယ်မှာပါနည်း၊ ပရိဘောဇနီယံ-သုံးရေသည်၊ ကတမံ-နည်း၊ ဣတိ
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ပါနီယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပါနီယံ
 ဂဟေတွာ ပါတဗ္ဗံ-သောက်ထိုက်၏။ (သောက်နိုင်၏) ၊ပေ၊ ပါဒါ-ခြေတို့ကို၊ ဓောဝိ
 တဗျာ-ဆေးထိုက်ကုန်၏။ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဓောဝန္တေန-ဆေးသောရဟန်းသည်၊
 ဧကေန-တစ်ဖက်သော၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဥဒကံ-ကို၊ အာသိဗ္ဗိတဗ္ဗံ-လောင်းရာ၏။
 ဧကေန ၊ပေ၊ ဓောဝိတဗျာ၊ တေနော ဟတ္ထေန-(ခြေတို့ကို ဆေးကြောင်းဖြစ်သော)
 ထိုလက်ဖြင့်ပင် ၊ပေ၊ န အာသိဗ္ဗိတဗ္ဗံ၊ တေနော ဟတ္ထေန-(ရေကိုလောင်းကြောင်း
 ဖြစ်သော) ထိုလက်ဖြင့်ပင် ၊ပေ၊ န ဓောဝိတဗျာ။

ဥပါဟနာပုဉ္ဇ နစောဠကံ-ဘိနပ်ကို သုတ်ကြောင်းအဝတ်ကြမ်းကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-
 မေး၍၊ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတဗျာ-သုတ်ထိုက်ကုန်၏။ ဥပါဟနာ-တို့ကို
 ပုဉ္ဇန္တေန-သည်၊ ပဌမံ၊ သုက္ကေန-ခြောက်သော၊ စောဠကေန-အဝတ်ကြမ်းဖြင့်
 ၊ပေ၊ ပစ္ဆာ၊ အလ္လေန-စိုသော အဝတ်ကြမ်းဖြင့်၊ (ပုစ္ဆိတဗျာ)၊ ဥပါဟနာ ပုဉ္ဇန
 စောဠကံ-ကို၊ ဓောဝိတွာ-ဖွပ်လျော်ပြီး၍၊ ဧကမန္တိ ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗံ-ဖြန့်လှန်းရာ၏။
 [ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗန္တိ သုက္ကာပနတ္ထံ အာတပေ (နေပူ၌) ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗံ-ငိုကာ၊ ဘိနပ် ၂
 ဖက်ဖြစ်သောကြောင့် “ဥပါဟနာ ပုဉ္ဇန္တေန” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုန္ဒက၊
 ၂၅၈ ဝတ္ထု၌လည်း အညတရော ဘိက္ခု ဥပါဟနာယော ကာယဗန္ဓနေန ဗန္ဓိတွာ”
 ဟု ရှိခဲ့သည်။] အာဝါသိကော ၊ပေ၊ ဝုဗ္ဗော-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊
 အဘိဝါဒေတဗျော-ရှိခိုးထိုက်၏။ နဝကော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဘိဝါဒါ
 ပေတဗျော-ရှိခိုးစေထိုက်၏။

မေ-တပည့်တော်၏ (အထံသို့)၊ ကတမံ-အဘယ်မည်သော၊ သေနာသနံ-
 ကျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာသည်၊ ပါပုဏ္ဏာတိ-ရောက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သေနာ
 သနံ-ကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အဇ္ဈာဝုဋ္ဌဝါ-အခြားရဟန်းတို့ နေအပ်ဖူးသည်ကိုလည်းကောင်း၊
 အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ဂေါစရော-ဆွမ်းခံရာရွာကို၊ အဂေါစရော-

အဘိဝါဒါပေတဗျော။ ။ အဘိဝါဒါပေတဗျောတိ တဿ (ထိုအဝါသိက၏)
 ဝဿ ပုစ္ဆိတေ (ဝါကိုမေးအပ်သော်) ယဒိ ဒဟရော ဟောတိ၊ သယမေဝ ဝန္တိသတိ၊ တဒါ
 ဣမိနာဝ (ဤအာဂန္တုကသည်ပင်) ဝန္တာပိတော နာမ (ရှိခိုးစေအပ်သည်မည်သည်) ဟောတိ-
 ငိုကာ။

ဆွမ်းမခံရာရွာကို ၊ပေ၊ သေက္ခသမ္မတာနိ-သေက္ခဟု သမုတ်အပ်ပြီးကုန်သော၊
 ကုလာနိ-တို့ကို ၊ပေ၊ ဝစ္စဋ္ဌာနံ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်ကို ၊ပေ၊ ကတ္တရဒဏ္ဍော-
 တောင်ဝှေးကို ၊ပေ၊ သံဃဿ-၏၊ ကတိကသဏ္ဍာနံ-ကတိကဝတ်ကို ကောင်းစွာ
 ထားခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ (ကိ)၊ ကံ ကာလံ-အဘယ်အခါ၌၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ-ဝင်ထိုက်ပါ
 သနည်း ၊ပေ၊ နိက္ခမိတဗ္ဗံ-ထွက်ထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးထိုက်၏၊ (မေးရာ
 ၏)၊ ဝိဟာရော-သည်၊ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကဝါဠု-ကို၊
 အာကောဋေတွာ-ခေါက်၍၊ (လက်ဖြင့်ခေါက်၍) မုဟုတ္တံ အာဂမေတွော ၊ပေ၊
 ဗဟိ-၌၊ ဌိတေန-တည်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ နိလ္လောကေတဗ္ဗော - အကြွင်းမရှိအောင်
 ကြည့်ထိုက်၏၊ (သေသေချာချာ ကြည့်ထိုက်၏)။ [နိလ္လောကေတဗ္ဗောဟိ သြလော
 ကေတဗ္ဗော၊-ဋီကာ။]

☞ ဝိဟာရော-သည်၊ ဥက္ကာပေါ-အမှိုက်ရှိသည်၊ (စွန့်ပစ်ထိုက်သော အမှိုက်
 အပေါင်းရှိသည်)၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ မဇ္ဈော-ညောင်စောင်းပေါ်၌မူလည်း၊
 မဇ္ဈော-ညောင်စောင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ အာရောပိတော-တက်ရောက်စေအပ်သည်၊
 (တင်ထားအပ်သည်)၊ သစေ ဟောတိ ၊ပေ၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာသည်၊
 ဝါ-ကို၊ ပုဋ္ဌိကတံ-အစုအပုံပြုအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သစေ
 ဥဿဟတိ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သောဓေတဗ္ဗော-သုတ်သင်ထိုက်၏၊
 (ရှင်းလင်းထိုက်၏)၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ သောဓေန္တေန-သုတ်သင်သော ရဟန်းသည်၊
 ပဌမံ၊ ဘူမတ္ထရဏံ-မြေအခင်းကို၊ (ကြမ်းပြင်အခင်းကို)၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်ဆောင်ပြီး
 ၍၊ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ချထားထိုက်၏၊ (မဇ္ဈပဋိပါဒကာ-ညောင်စောင်း၏ အခြေခံ
 တို့ကို ၊ပေ၊ မဇ္ဈော-ကို၊ နိစံ-နိမ့်သည်ကို၊ ကတွာ သာဓုကံ၊ အပ္ပဋိယံသန္တေန-
 မပွတ်မတိုက်ဘဲ၊ ကဝါဠုပိဋံ-တံခါးရွက် တံခါးပေါင်ကို၊ အသံဃဋေနေ-မထိမခိုက်ဘဲ၊
 နိဟရိတွာ ၊ပေ၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗော ၊ပေ၊ ခေဋ္ဌမလ္လကော-ထွေးခံကို ၊ပေ၊ အပဿေန
 ဖလကံ-မှီစရာပျဉ်ချပ်ကို ၊ပေ။

ဝိဟာရေ-၌၊ သန္တာနကံ-ပင်ကူချည်မျှင်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊
 ဥလ္လောကာ-အထက်မျက်နှာကြက်မှ၊ ပဌမံ-စွာ၊ သြဟာရေတဗ္ဗံ-ပယ်ရှားရာ၏၊
 [မျက်နှာကြက်မှစ၍ ရှင်းလင်းပါ-ဟူလိ၊ "သန္တာနကံ" ပုဒ်ပြီးပုံကို မဟာဝဂ္ဂ၊ ဥပဇ္ဈာယ
 ဝတ္ထကထာ ဘာသာဋီကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] အာလောကသန္ဓိကဏ္ဍဘာဂါ - လေသောက်

အပ္ပဋိယံသန္တေန၊ အသံဃဋေနေ။ ။ ညောင်စောင်း (ခဋင်) စသည်ကို ကျောင်း
 တည်းမှထုတ်သောအခါ (နိစံကတွာ) အမြင့်ကြီး မ မဘဲ ခပ်နိမ့်နိမ့် (မ) ယူ၍၊ (အပ္ပဋိယံသန္တေန)
 မြေကြီး အက်တေအခင်း ကြမ်းအခင်းများကို မပွတ်တိုက်ဘဲ (ဒရွတ်မဆွဲဘဲ) လည်းကောင်း၊
 (အသံဃဋေနေ) တံခါးရွက် တံခါးပေါင်များကို မထိမခိုက်စေဘဲလည်းကောင်း ကောင်းမွန်စွာ
 ထုတ်ပါ-ဟူလိ။။

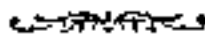
ပြုတင်း တံခါးရွက်အဖို့ အခန်း၏ အထောင့်အဖို့တို့ကို၊ ပမဇ္ဇိတဗျာ-ပွတ်တိုက်ထိုက် ကုန်၏။ ဂေရုက ပရိကမ္မကတာ-ပြုအပ်ပြီးသော ဂွေးနီပရိကမ်ရှိသော၊ (ဂွေးနီမုန့် တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော) ဘိတ္တိ-နံရံသည်၊ ကဏ္ဍကိတာ-မို့ဖြင့် ရောပြွမ်း အပ်သည်၊ (မို့တက်သည်) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) စောဠကံ-အဝတ်ကြမ်းကို၊ တေမေတွာ-ရေဖြင့်စိုစေ၍၊ ဝါ-ရေဆွတ်၍၊ ပီဠေတွာ-ရေကိုညှစ်၍၊ ပမဇ္ဇိတဗျာ-ပွတ်တိုက်ထိုက်၏။ ကာဠဝဏ္ဏကတာ-ပြုအပ်သော မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော၊ (မည်းနက်သောအဆင်းရှိအောင်ပြုအပ်သော) ၊ပေ၊ အကတာ-ဂွေးနီပရိကမ်ဖြင့် မပြုအပ်၊ ကာဠဝဏ္ဏဖြစ်အောင် မပြုအပ်သော၊ ဘူမိ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ရဇေန-မြူမုန့်သည်၊ (ဖုံသည်)၊ မာ ဥဟညိ-မနိပ်စက်အပ်ပါစေလင့်၊ က္ကတိ-ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဥဒကေန-ဖြင့်၊ ပရိပွေသိတွာ-ဖြန်း၍၊ သမ္မဇ္ဇိတဗျာ-တံမြက် လှည်းထိုက်၏။ သင်္ကာရံ-အမိုက်ကို၊ ဝိစိနိတွာ-စုရုံး၍၊ ဧကမန္တံ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗံ-စွန့်ပစ်ထိုက်၏။

ဘူမတ္ထရဏံ-ကို၊ သြတာပေတွာ-နေ၌ ပူစေ၍၊ (နေပူလှန်း၍)၊ သေခေတွာ၊ ပပွေဠေတွာ-ခါ၍၊ အတိဟရိတွာ-တစ်ဖန်ဆောင်၍၊ ယထာဌာနေ-အကြင်အကြင် ခင်းအပ်တိုင်းသောနေရာ၌၊ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ဘိသိဗိဓမ္မောဟနံ-ကို၊ သြတာပေတွာ ၊ပေ၊ ယထာဘာဂံ-ခင်းထားအပ်မြဲတိုင်းသော အဖို့အားလျော်စွာ၊ ပညပေတဗ္ဗံ။ (ယထာဘာဂန္တိ ပုဗ္ဗေ ပညတ္တံ ပဒေသဘာဂံ အနတိက္ကမိတွာ-ဋီကာ။) ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပန္တေန-သည်၊ ဧကေန-သော၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ ဟေဌာမဉ္ဇဝါ-ညောင်စောင်း၏ အောက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဟေဌာ ပိဋ္ဌဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပရာမသိတွာ-သုံးသပ်၍၊ ပတ္တော နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ အနန္တရဟိတာယ - အကြား၌ထားအပ်သော အခင်းမရှိသော၊ ဘူမိယာ-မြေ၌၊ ပတ္တော န နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ စိဝရံ နိက္ခိပန္တေန-သည် ၊ပေ၊ စိဝရံသံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စိဝရရဇ္ဈဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပမဇ္ဇိတွာ၊ ပါရတော-ထိုဘက်၌၊ အန္တံ-သင်္ကန်း အဖျားကို၊ သြရတော-ဤဘက်၌၊ ဘောဂံ-သင်္ကန်းအခွေကို၊ ကတွာ၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထားရာ၏။

ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်မှ၊ သရဇာ-မြူမုန့်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ (ဖုံပါကုန် သော)၊ ဝါတာ-လေတို့သည်၊ သစေ ဝါယန္တိ-အကယ်၍ လာကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-နိလသော်)၊ ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်၌၊ (အရှေ့အရပ်က) ဝါတပါနာ-လေသောက်

ပါရတော ၊ပေ၊ ဘောဂံ။ ။ ခေါက်ပြီးသောသင်္ကန်းကို သင်္ကန်းတန်းပေါ် (သင်္ကန်း ကြီးပေါ်)၌ တင်သောအခါ သင်္ကန်းတန်းအောက် လက်ရှိ၍ (သင်္ကန်းတန်း၏အပေါ်၌ ထုတ်ပြီး လျှင် ထိုလက်ဖြင့် သင်္ကန်းအဖျားကို ယူပြီးမှ သင်္ကန်းတန်းပေါ်တင်ပါ။ သင်္ကန်းခေါက်များကို လက် ၂ ဘက်ဖြင့်ကိုင်၍ တန်းပေါ် ပစ်မတင်လိုက်ပါနှင့်၊ ပစ်တင်လိုက်လျှင် သင်္ကန်းအခွေနှင့် နံရံ ရိုက်မိ၍ မကြာမီ သင်္ကန်းစုတ်တတ်ပါသည်။

ပြုတင်းတို့ကို၊ ထကောတဗ္ဗာ-ပိတ်ထိုက်ကုန်၏။ (တစ်နည်း) ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သရဇာ၊ ပေ၊ သစေ ဝါယန္တိ (ဧဝံသတိ)၊ ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါတပါနာ ထကောတဗ္ဗာ။ [ဤသို့ ပေးရပုံကို မဟာဝဂ္ဂ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထ ကထာ ဘာသာဋီကာ (၁၀၇)၌ ပြခဲ့ပြီ။] ပေ၊ သီတကာလော-အအေး၏ အခါသည်၊ (အေးရာ အခါသည်)၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒိဝါ-နေ့အခါ၌၊ ဝါတပါနာ၊ ဝိဝရိတဗ္ဗာ-ဖွင့်ထိုက်ကုန်၏။ (နေရောခြည်ဝင်၍ အပူဓာတ်ရအောင် နေ့အခါဖွင့် ပါ-ဟူလို။) ရတ္ထိ-၌၊ ထကောတဗ္ဗာ၊ ဥဏှကာလေ သစေ ဟောတိ၊ ပေ၊ ဒိဝါ ဝါတ ပါနာ ထကောတဗ္ဗာ၊ ရတ္ထိ ဝိဝရိတဗ္ဗာ၊ (နေပူမဝင်အောင် နေပူဝင်သောဘက်က တံခါးများကို ပိတ်၍၊ ညအခါမှ အအေးဓာတ်ဝင်အောင် ဖွင့်ပါ-ဟူလို။) (သစေ ပရိဝေဏံစသည်တို့ လွယ်ပြီ။) ပါနိယံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ-တည်ထားထိုက်၏။ ယထာ (ယံ ဝတ္ထံ)-ကို၊ ပေ၊ ဝတ္ထိတဗ္ဗံ-၏။ ဣဒံ-("အာဂန္တုကေန ဘိက္ခုနာ" စသည်ဖြင့်) ဤဆိုအပ်ပြီးသော ကျင့်ဝတ်သည်၊ အာဂန္တုကာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဝတ္ထံ-ကျင့်ဝတ် တည်း။

၂။ အာဝါသိကဝတ္ထကထာ

၃၅၈။ အာဝါသိကာ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာဂန္တုကေ၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဝါ-မြင်လသော်၊ အာသနံ-ကို၊ နေဝ ပညပေန္တိ-မခင်းကြကုန်၊ (ခင်းမပေးကြ ကုန်)၊ ပါဒေါဒကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒါဒကထလိကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ န ဥပနိက္ခိပန္တိ-အနီး၌မချထားကြကုန်။ [ပါဒေါဒကံစသည်ကို ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက အစ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ပစ္စုဂန္တာ-ရှေးရှုသွား၍၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-မယူကြကုန်၊ ပေ၊ [တေနဟိမှ စ၍ "ဣမံ ကာလံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ" တိုင်အောင် အာဂန္တု ကဝတ်နှင့် တူပြီ။] (အာဂန္တုကော-သည်) နဝကော-သည်၊ (မိမိအောက် ငယ်သည်) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသိန္ဓကေနေဝ-ထိုက်လျက်သာ၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ (ကို)၊ အတြ-ထိုအရပ်၌၊ (အဲဟိုနေရာ၌)၊ ပတ္တံ-ကို၊ နိက္ခိပါဟိ-လော၊ ပေ၊ ဣဒံ-ကား၊ အာသနံ-တည်း၊ (ဧတ္ထ-၌) နိသိဒါဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ (အာစိက္ခိတဗ္ဗံ)၊ ["ပါနိယံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ" စသည် လွယ်ပြီ။]

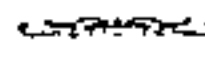
၃။ ဂမိကဝတ္ထကထာ

၃၆၀။ ဂမိကာ-ခရီးသွားလတံ့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ [ခဋ္ဌင် ညောင်စောင်း စသည်တည်း။] မတ္တိ ကာဘဏ္ဍံ-မြေဖြင့်ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ [ဆိုးရေကျိုစရာအိုး စသည်တည်း။] အပ္ပဋိသာမေတွာ-မသိမ်းမူ၍၊ ဒွါရဝါတပါနံ-တံခါးမ၊ လေသောက်

ပြုတင်းကို၊ ဝိဝရိတ္တာ-ဖွင့်၍၊ သေနာသနံ-ကျောင်း၊ အိပ်ရာ နေရာကို၊ အနာပုစ္ဆာ-မပန်ပြောမူ၍၊ (ကြည့်ရှုလိုက်ကြပါ စသည်ဖြင့် မပန်ပြောမူ၍) ပက္ကန္တိ-ဖဲသွားကြ ကုန်၏။ [တေနဟိမှစ၍ လွယ်ပြီ။]

ဘိက္ခုဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ပေါ၊ ဥပါသကောဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ သစေ န ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စတုသု-န်သော၊ ပါသာဏေသု-ကျောက်တို့၌၊ (ကျောက်ဖျာ၊ ကျောက်တုံးတို့၌) မဉ္ဇ-ကို၊ ပညပေတွာ-ခင်းထား၍၊ မဉ္ဇေ-၌၊ မဉ္ဇ-ကို၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ပိဋေ ပိဋံ အာရောပေတွာ၊ သေနာသနံ-အိပ်ရာ နေရာကို၊ ဥပရိ-၌၊ ပုဉ္ဇ-အပုံကို၊ ကရိတွာ-၍၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ ပဋိသာ မေတွာ ဒွါရဝါတပါနံ ထကေတွာ၊ 'ပက္ကမိတဗ္ဗ-ဖဲသွားထိုက်၏၊ ဝိဟာရော-ကို၊ သစေ သြဝဿတိ-အကယ်၍ မိုးစွတ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သစေဥဿ ဟတိ (မိုးခြင်းငှာ) အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဆာဒေတဗ္ဗော-မိုးထိုက်၏၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိဟာရော-ကို၊ ဆာဒိယေထနုခေါ-မိုးအပ်ရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဿုက္ကံဝါ-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်ကိုမူလည်း၊ (ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်းကို မူလည်း) ကာတဗ္ဗံ၊ (မမိုးနိုင်လျှင် အမိုးဖြစ်ပေါ်ဖို့ရန် ကြောင့်ကြစိုက်ပါ-ဟူလို) ဧဝံ-ဤသို့ ကြောင့်ကြစိုက်လသော်၊ ဧတံ-ဤမိုးခြင်းကို၊ သစေ လဘေထ-အကယ် ၍ ရအံ့၊ ဣစ္စေတံ-ဤသို့ ရခြင်းသည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏၊ နောစေ လဘေထ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယော ဒေသော-အကြင် အရပ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနောဓဿကော-မိုးမစွတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ စတုသု ပါသာဏေသု၊ ပေါ၊ ပက္ကမိ တဗ္ဗံ။

သဗ္ဗော-သော၊ ဝိဟာရော-ကို၊ သစေ သြဝဿတိ-အံ့၊ ပေါ၊ သေနာသနံ-ကို၊ ဂါမိ-သို့၊ အတိဟရိတဗ္ဗံ-ရှေ့ရှုဆောင်ထိုက်၏၊ (ပို့ဆောင်ထိုက်၏)၊ ပေါ၊ အဇ္ဈော ကာသေ-၌၊ စတုသု ပါသာဏေသု၊ ပေါ၊ အဂီနိပိ-(သေနာသန၏) အစိတ်အပိုင်း တို့သည်လည်း၊ (ထုပ်၊ အပေါင်၊ အခြေတို့သည်လည်း) အပေဝနာမ သေသေယံ- ကြွင်းကျန်ကုန်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ တိဏေနဝါ-မြက်ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ပဏ္ဍေနဝါ-သစ်ရွက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးအုပ်၍၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ။ [ဣဒံ ခေါစသော ဝါကျကို အာဂန္တုကဝတ် အတိုင်းပေးပါ။]

၄။ အနုမောဒနဝတ္ထကထာ။

၃၆၂။ ဘိက္ခု၊ ဘတ္တဂ္ဂေ-(ရွာတွင်း) ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ န အနုမောဒန္တိ-အဖန်ဖန် ဝမ်းမမြောက်စေကြကုန်၊ (အနုမောဒနာ မပြုကြ၊ တရားမဟောကြကုန်)၊ ပေါ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ အနုမောဒိတံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေါ၊ ကေန-အဘယ်ရဟန်းသည်၊ ဘတ္တ ဂ္ဂေ၊ အနုမောဒိတဗ္ဗံ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ ပေါ၊ ထေရေန၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပေါ၊ အနုမောဒိတံ အနုဇာနာမိ။

သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ “သာရိပုတ္တ၊ ကစ္စိ-နည်း၊ ဘတ္တံ-သည်၊ ကုဒ္ဒံ-
 ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏လော၊ ကုတိ-ဤသို့ မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊
 ကုဒ္ဒံ၊ အဟောသိ-ပါပြီ၊ အပိစ-သို့ပါသော်လည်း၊ (ထိုသို့ ပြည့်စုံပါသော်လည်း၊)
 ဘိက္ခု-တို့သည်၊ မ-ကို၊ ဧကကံ-တစ်ပါးလည်းကို၊ ဩဟာယ-စွန့်၍ (ချန်ထားခဲ့၍)
 ပက္ကန္တာ-ဖဲသွားပါကုန်ပြီ၊ ကုတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ စတုဟိ ပဉ္စဟိ-လေးပါး၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ထေရာနုထေရေဟိ-ထေရ်၏အနုထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-
 တို့သည်၊ အာဂမေတံ-ဆိုင်းငံ့ခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ကုတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဝစ္စိတော-
 လွန်စွာဖြစ်သော ကျင်ကြီးရှိသည်၊ (ကျင်ကြီးနှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ) အာဂမေ
 သိ-ဆိုင်းငံ့ရပြီ၊ သော-ထိုထေရ်သည်၊ ဝစ္စံ-ကို၊ သန္တာရေတံ-ကောင်းစွာ ဆောင်ထား
 ခြင်းငှာ၊ (အောင်ထားခြင်းငှာ၊) အသက္ကောန္တော-လသော်၊ မုစ္ဆိတော-လွန်စွာဖြစ်
 သော တွေဝေခြင်းရှိသည်၊ ဝါ-တွေဝေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ (ဟုတွာ) ပပတိ-
 လဲကျပြီ ၊ပေ၊ ငာရဏီယေ-ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ သတိ-သော်၊ အာနန္တရိတံ-အခြားမဲ့
 နေရာ၌ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ အာပုစ္ဆိတွာ ဝန္တံ၊ အနုဇာနာမိ။

၅။ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တကသာ

၃၆၃။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ဒုန္တိဝတ္တာ-မကောင်းသဖြင့် ဝတ်အပ်သောခါးဝတ်
 (သင်းပိုင်)ရှိကုန်သည်၊ ဒုပ္ပါရုကာ-မကောင်းသဖြင့် ခြံအပ် (ရန်းအပ်သော) အပေါ်
 ရုံ (ဧကသီ)ရှိကုန်သည်၊ အနာကပ္ပသမ္ပန္နာ-ရဟန်းတို့၏အသွင်အပြင်နှင့် မပြည့်စုံ
 ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဘတ္တဂ္ဂံ-သို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ဝေါက္ကမ္ပမိ-ဖဲ၍လည်း (ရှောင်၍လည်း၊)
 ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ပုရတော ပုရတော-ရှေ့၌ ရှေ့၌၊ (ရှေ့က ရှေ့က)၊
 ဝစ္ဆန္တိ၊ ထေရေ၊ ဘိက္ခုပိ-တို့ကိုလည်း၊ အနုပခဇ္ဇ-အနီးသို့ကပ်ဝင်၍၊ နိသီဒန္တိ၊ နဝေ-
 သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုပိ-တို့ကိုလည်း၊ အာသနေန-ဖြင့်၊ ပဋိဗာဟန္တိ-
 တားမြစ်ကုန်၏၊ သံယာဠိ-သင်္ကန်းကြီးကို၊ ဩတ္ထရိတွာပိ-လွမ်းဖိ၍လည်း၊ အန္တရ
 ယရေ-နိသီဒန္တိ ၊ပေ။

အာရာမေ-၌၊ ကာလေ-ဆွမ်းစားချိန်ကို၊ အာရောစိတေ-လျှောက်ထားအပ်
 သော်၊ (အချက်ပေး သံချောင်း၊ တုံးစသည့် ခေါက်အပ်သော်၊) တိမဏ္ဍလံ-ပုဆစ်
 ဒူးဝန်း ၂ ဖက်၊ ၂ ချက်ဟူသော ၃ ပါးသောအဝန်းအဝိုင်းကို၊ ပဋိတ္တာဒေန္တေန-ဖုံး
 အုပ်လျက်၊ ပရိမဏ္ဍလံ-ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းစွာ၊ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊
 ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကို၊ ဗန္ဓတွာ-ဖွဲ့၍၊ သဂုဏံ-၂ ထပ်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ သံယာ
 ဠိယော-သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရုပ်တွာ-ခြံ၍၊ (ရုံ၍)၊ [ဧကသီနှင့် ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးကို
 ထပ်၍ ရံခြံခြင်းတည်း၊ ဤစကားသည် ဥပဇ္ဈာယဝတ်၌ ထင်ရှားလတံ့။] ဝဏ္ဏိကံ-

အနားပတ်သီးကို၊ ပဋိမုဒ္ဓိတ္တာ-စွပ်၍ (တပ်၍)၊ ဧဝံပိတ္တာ-ဆေး၍၊ ပတ္တံ ဂဟေတ္တာ၊ သာဓုကံ-စွာ၊ အတရမာနေန-အဆောတလျင်မဟုတ်ဘဲ၊ (ပြာရိပြာရာ မဟုတ်ဘဲ)၊
 ဂါမော-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗော။ [ဤမှနောက်၌ “သုပုဋိစ္ဆန္နေန အန္တရယရေ ဂန္တဗ္ဗံ” စသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို သေခံယ ပါတိမောက်နိဿယအတိုင်း “သုပုဋိစ္ဆန္နေန-လည်ပင်း လက်ကောက်ဝတ်တို့ကို ကောင်းစွာဖုံးအုပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဂန္တဗ္ဗံ” စသည်ဖြင့် အနက်ပေးပါ။]

ဥဒကေ-ကို၊ ဒိယျမာနေ-ပေးအပ်သော်၊ ဥဘောဟိ-၂ ဘက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ဥဒကံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူထိုက်၏ ၊ပေ၊ ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကော-ရေကို ခံယူတတ်သော ခွက်သည်၊ (ရေခံ၊ လက်ဆေးခံသည်)၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိစံ-ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟ-ကေ-၌၊ ဥဒကံ-ကို၊ အာသိဗ္ဗိတဗ္ဗံ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ နှလုံးသွင်း၍ လောင်းရမည်နည်း)၊ ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကော-ကို၊ ဥဒကေန-ဖြင့်၊ မာ သြသိဗ္ဗိယိ-မသွန်းလောင်းအပ်ပါစေလင့်၊ [လက်ဆေးခံ အလည်တည့်တည့်၌ လောင်းပါ၊ ဘေးကိုချော်၍ မလောင်းမိပါစေနှင့်-ဟူလို။] သာမန္တာ-အနီး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဥဒကေန၊ မာ သြသိဗ္ဗိယိ-သု-မလောင်းအပ်ပါစေကုန်လင့်၊ သံဃာဋီ-ကို ၊ပေ၊ မာ သြသိဗ္ဗိယိ-လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ (အာသိဗ္ဗိတဗ္ဗံ)။ [ဥဒကပဋိဂ္ဂါဟကမရီလျှင် မြေ၌ သွန်ပါ။]

သြဒနေ-ဆွမ်းကို၊ ဒိယျမာနေ-အပ်သော် ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ သူပဿ-ဟင်း၏၊ သြကာသော-တည်ရာအရပ်ကို၊ ကာတဗ္ဗော။ [ဟင်းထည့်စရာနေရာရှိအောင် ဆွမ်းကို မျှတရုံခံယူပါ-ဟူလို။] သပိဝါ ၊ပေ၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထေရေန-သည်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သမကံ-အညီအမျှ၊ သမ္ပါဒေဟိ-ပြီးစီးစေလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော။ [“သက္ကစ္စံ ပိဏ္ဏပါတော” စသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပါတိမောက် သေခံယအတိုင်း ပေးပါ။] ယာဝ-လောက်၊ သဗ္ဗေသံ-တို့၏၊ (အထံသို့) သြဒနော-သည်၊ သမ္ပတ္တော-ရောက်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်သေး၊ တာဝ-လောက်၊ ထေရေန န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ [အလျင်မစားပါနှင့်၊ ရဟန်းအားလုံးထံသို့ ဆွမ်းရောက်ပြီးမှ စားပါ-ဟူလို။] ၊ပေ၊ ယာဝ-လောက်၊ သဗ္ဗေဝ-တို့သည်ပင်၊ ဘုတ္တာဝိနော-ဆွမ်းစားပြီးကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ၊ တာဝ-လောက်၊ ထေရေန၊ ဥဒကံ-ကို၊ (လက်ဆေးဖို့ သပိတ်ဆေးဖို့ရေကို)၊ န ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ နိဝတ္ထန္နေန-ပြန်နစ်လသော်၊ နဝကေဟိ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဌမတရံ-စွာ၊ နိဝတ္ထိတဗ္ဗံ၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ ထေရေဟိ- (နိဝတ္ထိတဗ္ဗံ)။ [ဤဝါကျနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ကြည့်ပါ။] ပေ။

၆။ ပိဏ္ဏစာရိကဝတ္တကထာ

၃၆၅။ ပိဏ္ဏစာရိကာ-ဆွမ်းအလို့ငှာလှည့်လည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဒုန္နိဝတ္တာ
 ၊ပေ၊ ပိဏ္ဏာယ-ငှာ၊ စရန္တိ-ကုန်၏။ အသလ္လက္ခေတ္တာပိ-မမှတ်သားမူ၍လည်း၊ နိဝေ
 သနံ-အိမ်သို့၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ကြကုန်၏။ အတိသဟသာပိ-အလွန်လျင်စွာလည်း ၊ပေ၊
 အတိဒုရေပိ-အလွန်ဝေးသော အရပ်၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ်ကြကုန်၏။ အစွာသန္ဓေပိ-
 အလွန်နီးသော အရပ်၌လည်း ၊ပေ၊ အတိစိရမ္ပိ-အလွန်ကြာမြင့်စွာလည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
 အတိလဟုမ္ပိ-အလွန် လျင်မြန်စွာလည်း၊ နိဝတ္တန္တိ-ပြန်လှည့်ကုန်၏။ အညတရော-
 သော၊ ပိဏ္ဏစာရိကော-သော၊ ဘိက္ခုပိ-လည်း၊ အသလ္လက္ခေတ္တာ နိဝေသနံ ပါဝိသိ၊
 သောစ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဒွါရံ-တံခါးဟူ၍၊ မညမာနော-မှတ်ထင်သည်၊
 (ဟုတ္တာ) သြဝရကံ-အခန်းသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်မိပြီ၊ တသ္မိပိ သြဝရကေ-၌လည်း၊ ဣတ္ထိ-
 သည်၊ နဂါ (ဟုတ္တာ) ဥတ္တနော-ပက်လည်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ နိပန္နာ-လျောင်းနေသည်၊
 ဟောတိ၊ သော ဘိက္ခု၊ ၊ပေ၊ အဒ္ဓသာ-ပြီ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ ဣဒံ-ဤဟာသည်၊ ဒွါရံ-
 သည်၊ န-မဟုတ်၊ ဣဒံ-သည်၊ သြဝရကံ-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့သိ၍၊ တမှာ သြဝရ
 ကာ-မှ၊ နိက္ခမိ-ထွက်လာပြီ၊ သမိကော ၊ပေ၊ အဒ္ဓသာ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ ဣမိနာ
 ဘိက္ခုနာ-သည်၊ မေ-၏၊ ပဇာပတိ-မယားကို၊ ဒုသိတာ-ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဣတိ-
 ဤသို့ထင်၍၊ ဘံ ဘိက္ခု၊ ဂဟေတွာ-ဖမ်းယူပြီး၍၊ အာကောဋေသိ-ရိုက်နှက်ပြီ၊
 အထ ၊ပေ၊ တေန သဒ္ဓေန-ထို ရိုက်နှက်သံကြောင့်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာ-နိုးလာ၍ ၊ပေ၊
 အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အယျ-အရှင်၊ အဟံ-ကို ၊ပေ၊ န ဒုသိတာ-မဖျက်ဆီးအပ်ပါ၊
 သော ဘိက္ခု-သည်၊ အကာရကော-မပြုတတ်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ တံ ဘိက္ခု
 မုဗ္ဗာပေသိ-လွတ်စေပြီ ၊ပေ။

[“တိမဏ္ဍလံ ပဋိစ္စာဒေန္တေန” စသည်ကို ဘတ္တဂ္ဂဝတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။] နိဝေသနံ-
 သို့၊ ပဝိသန္တေန-ဝင်သောရဟန်းသည်၊ ဣမိနာ-ဤတံခါးပေါက်ဖြင့်၊ ပဝိသိသာမိ-
 အံ၊ ဣမိနာ၊ နိက္ခမိသာမိ၊ ဣတိ-သို့၊ သလ္လက္ခေတ္တံ၊ အတိသဟသာ-အလွန်
 လျင်စွာ၊ န ပဝိသိတဗ္ဗံ-မဝင်ရာ ၊ပေ၊ ဌိတကေန-ရပ်သောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-
 ကို၊ ဒါတုကာမော-လောင်းလှူလို၏။ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ (ဘိက္ခု)
 အဒါတုကာမာ-လို့၊ ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတ္တံ-မှတ်သားရာ၏။
 ကမ္ပဝါ-(လုပ်ဆဲ) အလုပ်ကိုမူလည်း၊ သစေ နိက္ခိပတိ-အကယ်၍ ချထားအံ့၊
 အာသနာဝါ-မှလည်း (သစေ) ဝုဋ္ဌာတိ-အကယ်၍ ထအံ့၊ ကဋ္ဌိဝါ-ယောက်မကို
 မူလည်း၊ ဝါ-ဇွန်းကိုမူလည်း၊ (သစေ) ပရာမသတိ-အကယ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ (ကိုင်အံ့)
 ဘာဇနံ-ခွက်ကိုမူလည်း၊ (သစေ) ပရာမသတိ-အံ့၊ (သစေ) ဌာပေတိဝါ-အကယ်၍
 မူလည်း ရပ်စေအံ့၊ (“ရပ်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်အံ့) [ဌာပေတိဝါတိ တိဋ္ဌ ဘန္တေတိ
 ဝဒန္တိ (လျှောက်သော ဒါယိကာမသည်)၊ ဌာပေတိ နာမ။] (ဧဝံသတိ) ဒါတုကာမာ-

လောင်းလှူလိုသည်။ အဿ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ဌာတဗ္ဗ-ရပ်ရာ၏။
 ဘိက္ခာယ-ကို၊ ဒိယျမာနယ-လောင်းလှူအပ်သော်၊ ဝါမေန-လက်ဝဲဖြစ်သော၊
 ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ သံဃာဋီ-ကို၊ ဥစ္စရေတွာ-မြှောက်၍၊ (နဂိုရ်က သင်္ကန်းဖြင့် သပိတ်ကို
 ဖုံးထားသောကြောင့် ဆွမ်းခံခါနီး၌ မြှောက်ရသည်။) ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊
 ပတ္တံ ပဏာမေတွာ-ညွတ်စေ၍၊ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ ပတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဘိက္ခာ-
 ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-ခံယူထိုက်၏။ ဘိက္ခာဒါယိကာယ-ဆွမ်းလောင်းလှူသော ဒါယိ
 ကာမ၏။ မုခံ-ကို၊ န ဥလ္လောကေတဗ္ဗ-မကြည့်ထိုက်၊ [ဟင်းလောင်းမည်၊ မလောင်း
 မည်ကို ဆက်၍မှတ်သားပါ။] ဘိက္ခာယ-ကို၊ ဒိန္နာယ-လောင်းလှူအပ်ပြီးသော်၊
 သံဃာဋီယာ-ဖြင့်၊ ပတ္တံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံး၍ ၊ပေ၊ နိဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ [ယခုခေတ်လို
 သပိတ်အဖုံး မပါသောကြောင့် ရုံထားသော သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးရသည်။]

ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ၊ ဂါမတော-မှ၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှာ၊ ပဋိက္ကမတိ-
 ဖဲခဲ၏။ (ပြန်လာ၏။) တေန အာသနံ ပညပေတဗ္ဗံ ပါဒေါဒတံ ၊ပေ၊ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊
 အဝက္ကာရပါတိ-ဆွမ်းပိုထည့်စရာ ခွက်ကို၊ ဓောဝိတွာ ဥပဌာပေတဗ္ဗာ-အနီး၌
 တည်စေထိုက်၏။ ယော-သည်၊ ပစ္ဆာ-၌၊ ဝါ-မှ ၊ပေ၊ ပဋိက္ကမတိ၊ ဘုတ္တာဝသေသော-
 စားအပ်ပြီးမှ အကြွင်းဖြစ်သောဆွမ်းသည်၊ (ရှေးဦးစွာရောက်နှင့်သောရဟန်းက
 မိမိမှာ ပို၍ ခွက်ထည့်၌ ထည့်ထားအပ်သောဆွမ်းသည်။) သစေ ဟောတိ၊ (ဘုဦးတုံ)
 သစေ အာကင်္ခတိ-အကယ်၍ အုလို့ရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်။)
 ဘုဦးတဗ္ဗံ၊ နောစေ အာကင်္ခတိ၊ အပ္ပဟရိတေဝါ-စိမ်းစိုသော မြက်သစ်သင်မရှိရာ
 အရပ်၌သော်လည်း၊ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗံ-စွန့်ထိုက်၏။ အပ္ပါဏကေ-ပိုးကောင်မရှိသော၊
 ဥဒကေဝါ-၌မူလည်း၊ ဩပိလာပေတဗ္ဗံ-မျှောစေထိုက်၏။ တေန-ထိုနောက်မှ ဆွမ်းခံ
 ပြန်လာသော ရဟန်းသည်၊ အာသနံ-ကို၊ ဥဒ္ဒရိတဗ္ဗံ-ရုပ်သိမ်းထိုက်၏ ၊ပေ၊ ယော-
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရိတ္တံ-အချည်းအနီးသော၊ တုစ္ဆံ-ရေမှကင်းဆိတ်သော၊ ပါနီယ
 ယဋ္ဌဝါ-သောက်ရေအိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ၊ပေ၊ ဝစ္စယဋ္ဌဝါ-သန့်သက်ရေအိုးကို
 သော်လည်းကောင်း၊ ပဿတိ-တွေ့၏။ တေန-သည်၊ ဥပဌာပေတဗ္ဗံ-တည်ထား
 ထိုက်၏။ အဿ-ထိုရဟန်းသည်၊ အဝိသယံ-ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော
 အိုးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ၊) ဟတ္ထဝိကာရေန-လက်၏ထူးခြားသော
 အမှုအရာဖြင့်၊ ဒုတိယံ-၂ ယောက်မြှောက်ရဟန်းကို၊ အာမန္တေတွာ-ခေါ်၍၊
 (လက်ယပ်ခေါ်သဖြင့်၊) ဟတ္ထဝိလယံကေန-လက်တို့ဖြင့် မြှောက်ယူခြင်းဖြင့်၊
 (လက်ချင်းယှက်သဖြင့်၊) ဥပဌာ ပေတဗ္ဗံ-တည်ထားထိုက်၏။ တပ္ပပစ္စယာစ-ထိုမချီ
 နိုင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝါစာ-စကားကို၊ န ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ-မမြှောက်ဆို
 ထိုက် ၊ပေ၊ [“အဝက္ကာရပါတိ၊ အဝိသယံ” စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပဝါရဏက္ခန္ဓက
 ဘာသာဋီကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၇။ အာရညိကဝတ္တကထာ

၃၆၇။ သမ္ပဟုလာ-(သုတ္တန်နည်းလာ)များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အရညေ-
 တော၌၊ (တောကျောင်း၌)၊ ဝိဟရန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ ပါနီယံ-ကို၊ နေဝဥပဋ္ဌာပေန္တိ-
 မတည်ထားကြကုန်၊ ပေ၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ န ဥပဋ္ဌာပေန္တိ-မဖြစ်စေကြကုန်၊ အရဏံသဟိ
 တံ-တကွဖြစ်သော ပွတ်ခုံ၊ ပွတ်ကြည်ကို၊ ဝါ-အစုံဖြစ်သော ပွတ်ခုံပွတ်ကျည်ကို၊
 န ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-နက္ခတ် အဖို့အစုတို့ကို၊ နဇာနန္တိ-မသိကြကုန်၊ ဒိသာ
 ဘဂံ-အရပ်မျက်နှာအဖို့ကို၊ န ဇာနန္တိ၊ စောရာ-ဒါးပြုတို့သည်၊ ဝါ-သူပုန်တို့သည်၊
 တတ္ထ-ထို ရဟန်းတို့ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဂန္ထာ-ရောက်၍၊ ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကို)၊ ဘန္တေ-
 တို့၊ ပါနီယံ-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတိ-န်ပြီ၊ အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ (ပါနီ
 ယံ) နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ၊ ပေ၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-သိအပ်ပြီးကုန်သော
 နက္ခတ်အဖို့အစုတို့၊ အတ္ထိ-ရှိပါကုန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကြကုန်ပြီ၊ အာဝု
 သော-တို့၊ နဇာနာမ-မသိကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ၊ ပေ၊ ဒိသာဘာဂံ-
 သိအပ်ပြီးသော အရပ်အဖို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော န
 ဇာနာမ၊ ဣတိ-န်ပြီ။ [ဤအမေးအဖြေ ၂ ဝါကျသည် သီဟိုဠ်မူ၌သာ ပါ၏။]
 ဘန္တေ၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ကေန-အဘယ်နက္ခတ်နှင့်၊ ယုတ္တံ-(စန်း) ယှဉ်ပါသနည်း၊ ဣတိ-
 န်ပြီ၊ ပေ၊ န ဇာနာမ၊ ဣတိ-န်ပြီ၊ ပေ၊ အယံ ဒိသာ-ဤ အရပ်မျက်နှာသည်၊
 ကတမာ-အဘယ် အရပ်မျက်နှာပါနည်း၊ ပေ။ [“အထခေါ တေ စောရာ” စသည်
 လွယ်ပြီ။]

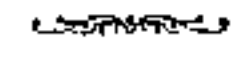
အာရညိကေန-ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကာလသေဝ-စောစော၌ပင်၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ-၌၊ ပတ္တံ-ကို၊ ထဝိကာယ-အိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်၍၊ အံသေ-ပခုံး၌၊ အာလ
 ဂေတွာ-ချိတ်၍၊ (လွယ်၍)၊ စီဝရံ-ကို၊ ခန္ဓေ-ပခုံး၌၊ ကရိတွာ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊
 အာရောဟိတွာ-စီး၍၊ ပေ၊ သေနာသနာ-မှ၊ သြတရိတဗ္ဗံ-သက်ဆင်းရာ၏၊ (ကြွင်း
 ဝါကျတို့ကို ရှေးရှေးဝတ်တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အာရညိကေန၊ ပေ၊ ပါနီယံ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ
 ပေ၊ နက္ခတ္တပဒါနိ-တို့ကို၊ သကလာနိဝါ-အလုံးစုံတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧက
 ဒေသာနိဝါ-တစိတ်တဒေသတို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ-သင်ယူ
 ထိုက်ကုန်၏၊ ဒိသာကုသလေန-အရပ်မျက်နှာ၌ ကျွမ်းကျင်သူသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-
 ရာ၏၊ ပေ။

အတ္ထိ ဘန္တေ နက္ခတ္တပဒါနိစသည်။ ။ အတ္ထိ၊ ပေ၊ ပဒါနိတိ နက္ခတ္တပဒဝိသယာနိ
 (နက္ခတ်အဖို့အစုဟူသော အရာရှိကုန်သော) ဉာတာနိ (သိအပ်ပြီးသော အရာတို့သည်) အတ္ထိ၊
 အဿယုဇာနာဒိနက္ခတ္တံ ဇာနာထာတိ အဓိပ္ပါယော၊ တေနာဟ “နဇာနာမ အာဝုသော” တိ၊
 အတ္ထိ ဘန္တေ ဒိသာဘာဂန္တိ ဧတ္တာပိ ဧသေဝနယော၊ ကေနဇ္ဇ ဘန္တေ ယုတ္တန္တိ ကေန နက္ခ
 တေန စန္ဒော ယုတ္တာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။

၈။ သေနာသနဝတ္ထကထာ

၃၆၉။ သမ္ပဟုလာ ဘိက္ခု၊ အဇ္ဈောကာသေ-လွင်တီးခေါင်၌၊ စီဝရကမ္ပ-
 သင်္ကန်းချုပ်မှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ပဋိဝါသေ-လေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်သော၊ (လေညာဖြစ်သော)၊ အင်္ဂဏေ-လွင်ပြင်၌။ [အင်္ဂဏေတိ အဇ္ဈောကာ
 သေ-ဋီကာ။] သေနာသနံ-အိပ်ရာနေရာကို၊ ပပွေဝိဇ္ဇေသု-ခါကြကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခု-
 တို့သည်၊ ရဇေန-မြူဖြင့်၊ သြကိရိယံ-ရောပြွမ်းကုန်ပြီ။ [ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ရဇေန-သည်၊
 သြကိရိယံ-ရောပြွမ်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဤသို့ ကမ္ပရုပ်ရုံလျှင် ကောင်း၏။]

“ယသ္မိ ဝိဟာရေ ဝိဟရတိ” စသည် လွယ်ပြီ၊ “ဝိဟာရံ သောမေန္တေန”
 စသည်ကို အာဂန္တုကဝတ္ထကထာ၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခုသာမန္တာ-ရဟန်းတို့၏
 အနီး၌၊ သေနာသနံ-ကို၊ န ပပွေဝိဇ္ဇေတပွဲ-မခါထိုက်။ (ကျောင်း၊ သောက်ရေး၊
 သုံးရေးအနီး၌လည်းကောင်း၊ လေညာဖြစ်သောလွင်ပြင်၌လည်းကောင်း မခါရ။)
 အဓောဝါတေ-လေ၏အောက်၌၊ (လေစုန်၌)၊ သေနာသနံ ပပွေဝိဇ္ဇေတပွဲ။ (“ဘူမတ္ထ
 ရဏံ ဧကမန္တံ သြတာပေတွာ” စသည်ကို အာဂန္တုကဝတ္ထကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဝုဇ္ဇေန-
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ဧကဝိဟာရေ-တစ်ကျောင်းထည်း၌၊ သစေ ဝိဟရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝုမ္ပ
 အနာပုစ္ဆာ-မပန်ပြောမူ၍၊ ဥဒ္ဓေသော-ပါဠိကို ရွတ်ပြမှုကို၊ န ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊
 ပုရိပုစ္ဆာ-အဋ္ဌကထာကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းမှုကို၊ ပေ၊ အဇ္ဈာယော-သရဇ္ဈာယ်မှုကို၊
 (စာပြန်မှုကို)၊ ပေ၊ ပဒီပေါ-ဆီမီးကို၊ န ဝိဇ္ဈာပေတဗ္ဗော-မငြိမ်းစေထိုက်၊ (မငြိမ်း
 ထိုက်)၊ ဝုဇ္ဇေန သဒ္ဓိံ၊ ဧကစင်္ကမေ-တစ်ခုတည်းသောစင်္ကြံ၌၊ သစေ စင်္ကမတိ၊
 (ဧဝံသတိ)၊ ယေန-အကြင်ဘက်၌၊ ဝုဇ္ဇော (အတ္ထိ)၊ တေန-ထိုသီတင်းကြီးရှိရာဘက်
 သို့၊ ပရိဝတ္တိတပွဲ-ပြန်နစ်ရာ၏။ (“စကြံအတူသွား၍ စကြံဆုံးသောအခါ ပြန်လှည့်
 လျှင် သီတင်းကြီးဘက်သို့ မျက်မှာမူ၍ ပြန်လှည့်ပါ” ဟုလို။) ပေ။

၉။ ဇန္တာယရဝတ္ထကထာ

၃၇၁။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ဇန္တာယရေ-ဇန့်အိမ်၌၊ ထေရေဟိ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
 နိဝါရိယမာနာ-တားမြစ်အပ်ပါကုန်လျက်၊ အနာဒိရိယံ-လေးစားခြင်း မရှိသူ၏
 အဖြစ်ကို၊ (မရိုသေမလေးစားခြင်းကို)၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ပဟူတံ-များစွာသော၊ ကဋ္ဌ-
 ထင်းကို၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ (ထည့်၍)၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဒတွာ၊ ဒွါရံ ထကေတွာ၊
 ဒွါရေ-တံခါးအနီး၌၊ နိသီဒန္တိ၊ ဘိက္ခု၊ ဥဏှာဘိတတ္တာ-အပူသည် လွန်စွာ နှိပ်စက်
 အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဒွါရံ-ကို၊ အလဘမာနာ-မရကုန်လသော်၊ (တံခါးဖွင့်၍

ထွက်ခွင့် မရကုန်လသော်၊) မုစ္ဆိတာ-လွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိကုန်သည်၊
(ဟုတွာ)၊ ပပတန္တိ-လဲကျကြကုန်၏ ။ပေ။

ယော ပဌမံ ဇန္တာယရံ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။ ဆာရိကာ-ပြာသည်၊ ဥဿန္တာ-
များသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဆာရိကာ-ကို၊
ဆဋ္ဌေတဗ္ဗာ-စွန့်ထိုက်၏ ။ပေ၊ ဇန္တာယရံ-ကို၊ သမ္ပဇိတဗ္ဗံ-တံမြက်လှည်းထိုက်၏၊
ပရိဘဏ္ဍံ-ဇရုံးအိမ်၏ မြေခုံ အကြည်သည် ။ပေ၊ ဇန္တာယရသာလာ-ဇရုံးအိမ်စရပ်
သည် ။ပေ၊ စုဏ္ဍံ-ဆပ်ပြာမှုန့်ကို၊ သန္ဓေတဗ္ဗံ-တပေါင်းထည်းဆောင်ထိုက်၏၊ (အခဲ
ပြုထိုက်၏) မတ္တိကာ-ကို၊ တေမေတဗ္ဗာ-ရေဖြင့်စိုစေထိုက်၏၊ ဥဒကဒေါဏိကာယ-
ရေစကျင်း၌၊ ဥဒကံ၊ အာသိဗ္ဗိတဗ္ဗံ-လောင်းထည့်ထိုက်၏ ။ပေ၊ နဟာတေန-
ရေခါးပြီးသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဥတ္တရန္နေန-ဇရုံးအိမ်မှ တက်လာသော ရဟန်းသည်၊
ဩတရန္တာနံ-ဇရုံးအိမ်သို့ သက်ဆင်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ မဂ္ဂေါ ဒါတဗ္ဗော။
[ကြွင်းဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

၁၀။ ဝစ္စကုဋ္ဌိဝတ္တကထာ

၃၇၃။ ဗြာဟ္မဏဇာတိကော-ဗြာဟ္မဏဇာတိရှိသော၊ အညတရော၊ ဘိက္ခု၊
သည်၊ ဝစ္စံ ကတွာ၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ ဝသလံ-ယုတ်ညံ့သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ-မကောင်း
သောအနံ့ရှိသော၊ ဣမံ-ဤဟာကို၊ (ဝစ္စမဂ်ကို)၊ အာမသိဿတိ-သုံးသပ်လတုံနည်း၊
ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ အာစမေတုံ-သန့်သက်ရေ ဆေးခြင်းငှာ၊ န ဣစ္ဆတိ၊ တဿ-
၏၊ ဝစ္စမဂ္ဂေ-၌၊ ကိမိ-ပိုးလောက်သည်၊ သဏ္ဍာတိ-တည်၏ ။ပေ၊ ဥဒကေ-သည်၊
သတိ-သော်၊ န အာစမေတဗ္ဗံ-သန့်သက်ရေမဆေးရာသည်ကား၊ 'န-မဟုတ်၊
(အာစမေတဗ္ဗံ ဧဝ-သန့်သက်ရေ ဆေးရာသည်သာ) ။ပေ၊ ဘိက္ခု၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိယံ-
၌၊ ယထာဝရံ-အကြင်အကြင် ကြီးသူတို့၏ အတိုင်း၊ ဝါ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ ဝစ္စံ
ကရောန္တိ၊ နဝကာ ။ပေ၊ ဝစ္စိတာ-အလွန်ဖြစ်သော ကျင်ကြီးရှိကုန်သည်၊ ဝါ-ကျင်ကြီး
နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ အာဂမေန္တိ-စောင့်ဆိုင်းနေကြရကုန်၏၊ ပပတန္တိ
၊ပေ၊ အာဂတပဋိပါဋိယာ-ရောက်လာသော ရဟန်းတို့၏ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝစ္စံ-
ကို၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

အတိသဟသာပိ-အလွန်လျင်စွာသည် ။ပေ၊ ပဝိသန္တိ၊ ဥဗ္ဘဇိတွာပိ-သင်းပိုင်ကို
ပင့်၍လည်း၊ (မ၍လည်း) ။ပေ၊ နိတ္ထုနန္တာပိ-(အင်း၊ အင်းဟု) ငြီးတွားကုန်လျက်
လည်း ။ပေ၊ ဒန္တကဗ္ဗံ-ကို၊ ခါဒန္တာပိ ။ပေ၊ ဝစ္စဒေါဏိကာယ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာကျင်း၏၊
ဗဟိဒ္ဓါပိ-ပြင်ပ၌လည်း၊ ဝစ္စံ ကရောန္တိ ။ပေ၊ ပဿာဝဒေါဏိကာယပိ-ကျင်ငယ်
မြောင်း၌လည်း၊ ခေဋ္ဌံ-တံထွေးကို၊ ကရောန္တိ၊ ဖရုသေန-ကြမ်းတန်းသော၊ ကဋ္ဌေနပိ-

ဒုတ်ချောင်းဖြင့်လည်း၊ (ကနုတံဖြင့်လည်း၊) အဝလေခန္တိ-ခြစ်ကြကုန်၏။ (သုတ်ကြကုန်၏။) အဝလေခနကဋ္ဌပိ-ကျင်ကြီးကိုခြစ်ပစ်ကြောင်း ကနုတံကိုလည်း၊ ဝစ္စကုပမ္ပိ-ကျင်ကြီးတွင်း၌၊ ပါတေန္တိ-ကျစေကြကုန်၏။ (ချကြကုန်၏) ၊ပေ၊ စပုစပု ကာရကမ္ပိ-စပုစပု အသံပြု၍ လည်း၊ (စပ်စပ်၊ ပြတ်ပြတ်မြည်အောင်လည်း၊) အာစမေန္တိ-သန့်သက်ရေ ဆေးကြကုန်၏။ အာစမန သရာဝကေပိ-သန့်သက်ရေ ခွက်ငယ်၌လည်း၊ (သန့်သက်ရေကို ခပ်၍ ဆေးကြောင်းခွက်ငယ်၌လည်း၊) ဥဒကံ-ကို၊ သေသေန္တိ-ကြွင်းကျန်စေကြကုန်၏ ၊ပေ။

☞ ယော ဝစ္စကုဋ္ဌိ ဂစ္ဆတိ၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်၌၊ ဌိတေန-ရပ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဥက္ကာသိတဗ္ဗံ-ချောင်းဟန်ရာ၏၊ အန္တော-ဝစ္စကုဋ္ဌိအတွင်း၌၊ နိသိန္ဓေနပိ-ထိုင်နေသောရဟန်းသည်လည်း၊ ဥက္ကာသိတဗ္ဗံ၊ စီဝရဝံသေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရရဇ္ဈယာဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ စီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-ချ၍၊ (တင်ထား၍)၊ သာဓုကံ အတရမာနေန၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိ-သို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗာ ၊ပေ၊ ဝစ္စပါဒုကာယ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာခြေနင်းခံ၌၊ ဌိတေန (ဟုတွာ)၊ ဥက္ကဋ္ဌိတဗ္ဗံ-သင်္ခပိုင်ကိုပင့်ရာ၏။ (မ ရာ၏) ၊ပေ၊ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗံ-သင်းပိုင်ကို ဖုံးလွှမ်းရာ၏။ ဝစ္စကုဋ္ဌိ-သည်၊ ဌိဟတာ-ကျင်ကြီးလူးအပ်သည်၊ (ကျင်ကြီး လူးနေသည်)၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဓောဝိတဗ္ဗာ-ဆေးထိုက်၏။ (“ဌိဟတာ” ၏ သဒ္ဒတ္ထကို ဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။) အဝလေခနပိဌရော-ကနုတံထည့်စရာပုံးသည်၊ ပူရော-ပြည့်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အဝလေခနကဋ္ဌံ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗံ-ရာ၏။ (ခုဒ္ဒကကုန္ဒက (၂၉၁) ဝတ္ထု၌ “အဝလေခန ပိဌရ” ဟု ရှိခဲ့၏။) ပေ၊ အာစမနကုမ္ပိယာ-၌၊ ဥဒကံ သစေန ဟောတိ ၊ပေ၊ အာသိဋ္ဌိတဗ္ဗံ။

၁၁။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထကထာ

၃၇၅။ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာ-အတူနေ တပည့်တို့သည်၊ ဥပဇ္ဈာယေသု-ဥပဇ္ဈာယ်တို့၌၊ (ဥပဇ္ဈာယ်တို့ အပေါ်၌)၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ န ဝတ္တန္တိ-မကျင့်ကြကုန် ၊ပေ၊ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကေန ၊ပေ၊ ဥပဇ္ဈာယမ္ပိ၊ သမ္မာ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ထိုက်၏။ (ကျင့်ရာ၏)၊ တကြ-ထို “သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကေန ၊ပေ၊ သမ္မဝတ္တိတဗ္ဗံ” ဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်လတံကား၊ သမ္မာဝတ္တနာ-ကောင်းစွာ ကျင့်ပုံတည်း၊ ကာလသေဝစောစော၌ပင်၊ (အရုဏ်မတက်မီပင်)၊ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ သြမုဋ္ဌိတွာ-ချွတ်၍၊ ဧကံသံ-လက်ဝဲတစ်ဖက်၊ ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂီ-အပေါ်ရုံဧကသီကို၊ ကရိတွာ-၍၊ (တစ်နည်း) ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဂီ ကရိတွာ-လက်ကန်တော့တင်၍၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးထိုက်၏။ (ကပ်ထိုက်၏)။ (ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပေးပါ။ ထူးရာကိုသာ

☞ ရေးပါမည်။) ပေ၊ ယာဂု-ကို၊ ဥပနာမေတဗ္ဗာ-ကပ်ထိုက်၏။ ယာဂု-ကို၊ ဥပနာမေတဗ္ဗာ-ကပ်ထိုက်၏။ ယာဂု-ကို၊ ပိတဿ - သောက်ပြီးသော ဥပဇ္ဈာယ်အား၊ ဥဒကံ

ဒတ္တာ ဘာဇနံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ၊ပေ၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗံ ၊ပေ၊ သောဒေသော-ထိ ဥပဇ္ဈာယ်နေရာ အရပ်သည်၊ ဥက္ကာပေါ သစေ ဟောတိ ၊ပေ၊ သမ္ပန္နိ တဗ္ဗော။

သစေ ဥပဇ္ဈာယော ဂါမံ၊ ပဝိသိတုကာမော-ဝင်လိုသည်။ ဟောတိ-အံ၊ နိဝါ သနံ-ရွာဝတ်သင်းပိုင်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပဋိနိဝါသနံ-ကျောင်းဝတ်သင်းပိုင်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗံ-လှမ်းယူထိုက်၏ ၊ပေ၊ သဂုဏံ-၂ ထပ်ရှိအောင်၊ ကတွာ၊ သံယာဠိယော- သင်္ကန်းကြီးတို့ကို၊ (ဧကသီနှင့်၊ ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးတို့ကို) ဒါတဗ္ဗာ၊ [ဤစကားကို ထောက်၍ ရှေးခေတ်က ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးနှင့် ဧကသီကို ထပ်၍ရုံကြောင်းကို သိရသည်။ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တကထာ၌လည်း “သဂုဏံ ကတွာ သံယာဠိယော ပါရုပိတွာ” ဆိုခဲ့သည်။] မောဝိတွာ၊ သောဒကော-ရေနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပတ္တော-ကို၊ ဒါ တဗ္ဗော ၊ပေ၊ ပတ္တာသမဏံ-နောက်လိုက်ရဟန်းကို ၊ပေ၊ ပတ္တ ပရိယာပန္နံ-သပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဥပဇ္ဈာယဿ-သည်။ ဘဏမာ နဿ-စကားပြောစဉ်၊ အန္တရန္တရာ-အကြားအကြား၌၊ ကထာ-စကားကို၊ န ဩပါ တေတဗ္ဗာ-မကျစေထိုက်၊ (ဥပဇ္ဈာယ်၏ စကားမဆုံးမီ ဝင်၍မပြောပါနှင့်-ဟူလို) ဥပဇ္ဈာယော-ကို၊ အာပတ္တိသမန္တာ-အာပတ်၏အနီး၌၊ ဘဏမာနော-လသော်၊ နိဝါ ရေတဗ္ဗော-တားမြစ်ထိုက်၏။

[နိဝတ္တန္တေန စသည် လွယ်ပြီ။] စီဝရံ-သည်၊ သိန္နံ-ချေးစိုသည်၊ သစေဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ မုဟုတ္တံ-တမုဟုတ်မျှ၊ ဥဏှေ-နေပူ၌၊ ဩတာပေတဗ္ဗံ-ပူစေထိုက်၏၊ ဝါ-လှန်းထိုက်၏ ၊ပေ၊ နစ နိဒဟိတဗ္ဗံ-ကြာမြင့်စွာလည်း မထားရာ၊ စီဝရံ၊ သယံရိ တဗ္ဗံ-ခေါက်ထိုက်၏၊ စီဝရံ-ကို၊ သယံရန္တေန-ခေါက်သောရဟန်းသည်၊ မဇ္ဈေ- သင်္ကန်း၏ အလည်ခေါင်၌၊ ဘဂေါ-ချိုးအပ်သော အရာသည်၊ (ခေါက်ချိုးရာသည်) မာ အဟောတိ-မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ကဏ္ဍံ-သင်္ကန်းအနား ကို၊ စတုရဂုံလံ-လက် ၄ သစ်ပမာဏရှိအောင်၊ ဥဿာရေတွာ-အထက်သို့တက်စေ ၍၊ (ပိုလွန်သည်ကို ပြု၍)၊ စီဝရံ သယံရိတဗ္ဗံ၊ ဩဘောဂေ-သင်္ကန်း၏ အခွေ အတွင်း၌၊ ကာယဗန္ဓနံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရာ၏၊ (ထားရာ၏)။

“သစေ ပိဏ္ဍပါတော” စသည် လွယ်ပြီ၊ “ပတ္တံ နိက္ခိပန္တေန” စသည်ကို အာဂန္တုက ဝတ္တကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဥပဇ္ဈာယော၊ နဟာယိတုကာမော-ရေချိုးလို

ကဏ္ဍံ စတုရဂုံလံ ဥဿာရေတွာ။ ။ သင်္ကန်းခေါက်သောအခါ အစွန်း ၂ ဖက်ကို အညီထား၍ခေါက်လျှင် အလည်၌ ခေါက်အပ်သောအရာ (ခေါက်ချိုးရာ) ထင်၏။ ထိုသို့ ခေါက်ချိုးရာထင်ဖန်များလျှင် သင်္ကန်းစုတ်ပြတ် လွယ်သောကြောင့် တစ်ဖက်သင်္ကန်းအနားကို လက် ၄ သစ်လောက်ပိုစေ၍ ခေါက်ပါ-ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သည်။ သစေ ဟောတိ၊ နဟာနံ-ချိုးကြောင်းရေကို၊ ပဋိယာဒေတဗ္ဗံ-စီမံရာ၏။ သီသေန-ရေအေးဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ သီတံ ပဋိယာဒေ တဗ္ဗံ ၊ပေ၊ (“စုဏ္ဏံ သန္ဓေတဗ္ဗံ” စသည်ကို ဇန္တာယရဝတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) န ဥဒကေပိ-၌လည်း၊ ဥပဇ္ဈာယဿ-၏။ (အပေါ်၌)၊ ပရိကမ္ပံ-ချေးတွန်းမှုစသော ပရိကမ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ န ဟာတေန-ရေချိုးပြီးသော သဒ္ဓိဝိဟာရိကရဟန်းသည်။ ပဌမတရံ ဥတ္တရိတွာ-ရေမှတက်ပြီး၍၊ အတ္တနော-၏။ ဂတ္တံ-ကိုယ်ကို၊ ဝေါဒကံ-ရေမရှိသည်ကို၊ ကတွာ, နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယဿ-၏။ ဂတ္တတော-မှ၊ ဥဒကံ-ကို၊ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ပွတ်တိုက်ရာ၏။ (သုတ်ပစ်ရာ၏။) ပေ၊ ဥဒ္ဓိသာပေတုကာမော-ပါဠိကို ရွတ်ပြုစေလိုသည်။ သစေ ဟောတိ, (ဧဝံသတိ) ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗော-ပါဠိကို ရွတ်ပြုထိုက်၏။ ပရိပုစ္ဆိတုကာမော (ပရိပုစ္ဆာပေတုကာမော)-အဋ္ဌကထာကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းစေလိုသည် ၊ပေ၊ ပရိပုစ္ဆိတဗ္ဗော။

အမှာ။ ။ “ဝိဟာရံ သောဓေန္တေန” စသည်ကို အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ထို၌ ဘူမတ္ထရဏာစသည်တို့ကို အပြင်သို့ ထုတ်ပုံကိုပြရာ ဝါကျ၌ “ဘူမတ္ထရဏံ နိဟရိတွာ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ” ဟု ရှိ၍, ဤဝတ်နှင့်သေနာသနဝတ်တို့၌ “ဘူမတ္ထရဏံ ယထာပညတ္တံ သလ္လက္ခေတွာ နိဟရိတွာ ဧကမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ” ဟု ရှိသည်။ အတွင်းသို့သွင်းပုံကို ပြရာဝါကျ၌လည်း ထို အာဂန္တုကဝတ်တုန်းက “ဘူမတ္ထရဏံ ဩတာပေတွာ ၊ပေ၊ အတိဟရိတွာ ယထာဌာနေ ပညပေတဗ္ဗံ” ဟု ရှိခဲ့၍, ဤဝတ်နှင့် သေနာသနဝတ်တို့၌ “ဘူမတ္ထရဏံ ဩတာပေတွာ ၊ပေ၊ အတိဟရိတွာ ယထာပညတ္တံ ပညပေတဗ္ဗံ” ဟု ရှိသည်။ မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ, ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထုကထာ၌ ယထာပညတ္တံ ပညပေတဗ္ဗံကို အကျယ်ဖွင့်ထားပါသည်။

ဥပဇ္ဈာယဿ-၏။ ဝါ-မှာ၊ အနဘိရတိ-မမေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပုန္နာ-ဖြစ်သည်။ သစေ ဟောတိ (ဧဝံသတိ) သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန-သည်။ ဝူပကာသေတဗ္ဗော-အခြားအရပ်သို့ (ကိုယ်တိုင်) ပင့်ဆောင်ထိုက်၏။ ဝူပကာသာပေတဗ္ဗော-(သူတစ်ပါးကို) အခြားအရပ်သို့ ပင့်ဆောင်စေထိုက်၏။ [ဤပုဒ်တို့၏ သဒ္ဓတ္ထကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ, ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထုကထာ၌ ပြထားပြီ။] အဿ-ထို ဥပဇ္ဈာယ်၏အတွက်၊ ဓမ္မကထာဝါ-တရားနှင့်စပ်သော စကားကိုမူလည်း၊ ကာတဗ္ဗာ၊ (ဥပဇ္ဈာယ်မှာ ကုက္ကုစ္စဖြစ်လျှင်) ဝိနောဒေတဗ္ဗံ-ပယ်ဖျောက်ထိုက်၏ ၊ပေ၊ (မိစ္ဆာအယူဖြစ်လျှင်) ဝိဝေစေတဗ္ဗံ-ကင်းဆိတ်စေထိုက်၏။ (စွန့်လွှတ်စေထိုက်၏။) ဝိဝေစာပေတဗ္ဗံ-သူတစ်ပါးကို ကင်းဆိတ်ပါစေဟု စေခိုင်းထိုက်၏။

ဥပဇ္ဈာယော, ဂရုဓမ္မံ-ကြီးလေးသော သံယာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော-ရောက်သည်။ (ဟုတွာ)၊ ပရိဝါသာရဟော-ပရိဝါသ်ကိုထိုက်သည်။ (ပရိဝါသ်နေထိုက်သည်။) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ ဥဿုက္ကံ-အားထုတ်သူ၏အဖြစ်ကို၊ (ကြောင့်ကြကို)၊ ကာတဗ္ဗံ (ကိ-နည်း။) ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်၊ သံယော-သည်။

ဥပဇ္ဈာယဿ-အား၊ ပရိဝါသံ-တို့၊ ဒဒေယျ နုခေါ-ပေးရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဿုက္ကံ ကာတဗ္ဗံ၊ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] သံဃာက ကံပြုလို့ ရာ၌ ကိန္တိ-လျှင် ၊ပေ၊ နကရေယျ နုခေါ-မပြုရာပါအံ့နည်း၊ လဟုကာယဝါ-ပေါ့ သောကံသို့သော်လည်း၊ ပရိဏာမေယျနုခေါ-ညွတ်စေရာပါအံ့နည်း၊ (ပြောင်းလွဲရာ ပါအံ့နည်း)ဟု ကြောင့်ကြစိုက်ရမည်၊ (ကံပြုအပ်ပြီးဖြစ်လျှင်) ကိန္တိ၊ ဥပဇ္ဈာယော ၊ပေ၊ ဝတ္ထေယျနုခေါ-ကျင့်ရာပါအံ့နည်း ၊ပေ၊ သံဃော ၊ပေ၊ ပဋိပဿမ္ဘေယျ- ငြိမ်းစေရာပါအံ့နည်း” ဟုကြောင့်ကြစိုက်ရမည်။ [ဤမှနောက်၌ “စီဝရံ-ကို၊ ဓောဝိ ယေထ-ဖွပ်အပ်ရာပါအံ့နည်း၊ ကရိယေထ-ပြုအပ် (ချုပ်အပ်)ရာပါအံ့နည်း၊ ရဇနာ- ဆိုးရည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပစိတဗ္ဗာ-ကျိုထိုက်သည် ၊ပေ၊ စီဝရံ-ကို၊ ရဇိယေထ-ဆိုးအပ် ရာပါအံ့ နည်း” ဟု ပေးပါ။]

စီဝရံ-ကို၊ ရဇန္တေန-ဆိုးသော ရဟန်းသည်၊ သာဓုကံ-ကောင်းမွန်စွာ၊ သမ္ပရိ ဝတ္တကံ သမ္ပရိ ဝတ္တကံ-ထက်ဝန်းကျင် လှည့်၍လှည့်၍၊ (အတွင်းဘက်ကဆိုးလိုက်၊ အပြင်ဘက်က ဆိုးလိုက်အားဖြင့် ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍) ရဇိတဗ္ဗံ၊ ထေဝေ- ဆိုးရည်ပေါက်သည်၊ အစ္ဆိန္ဒေစ-မပြစ်စဲသေးမီလည်း၊ န ပက္ကမိတဗ္ဗံ-မဖဲသွားထိုက်။ [ဆိုးရည်ပေါက် ကျနေသေးလျှင် သုတ်၍ ပေးဖို့ရန်၊ သို့မဟုတ် ထပ်၍ညှစ်ဖို့ရန် မဖဲသွားဘဲ စောင့်နေ ပါ-ဟူလို။] ဥပဇ္ဈာယံ-ကို၊ အနာပုဏ္ဏာ-မပန်ပြောမူ၍၊ ဧကစ္စ သာ-အချို့သော ဝိသဘာဝပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပတ္တော-ကို၊ န ဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက် ၊ပေ၊ ဧကစ္စဿ-၏၊ ပတ္တော-ကို၊ န ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗော-မယူထိုက်။ (အဓိပ္ပာယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ၌၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ (၁၁၈)၌ ပြခဲ့ပြီ။) ပေ၊ ဥပဇ္ဈာယော ဂိလာနော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ယာဝဇိဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ ဥပဋ္ဌာပေ တဗ္ဗော-ပြုစုလုပ်ကျွေးထိုက်၏၊ အဿ-ထိုဥပဇ္ဈာယ်၏၊ ဝုဋ္ဌာနံ-ရောဂါမှ ထမြောက် ခြင်းကို၊ အာဂမေတဗ္ဗံ-ဆိုင်းငံ့ထိုက်၏။ [အခြားအရပ်သို့ မသွားဘဲ စောင့်၍ ပြုစု လုပ်ကျွေးပါ-ဟူလို။]

၁၂။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တကထာ

၃၇၇။ (“ဥပဇ္ဈာယာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေသု” စသည် လွယ်ပြီ။) ဥပဇ္ဈာယေန- သည်၊ (အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီး၊ အသီးသီးကို၊ အနီးချဉ်းကပ် ကြည့်ရှုသွန်သင်တတ် သော ဥပဇ္ဈာယ်သည်) သဒ္ဓိဝိဟာရိကော-ဥပဇ္ဈာယ်ယူ၊ အတူနေတပည့်ကို၊ ဥဒ္ဓေ သေန-ပါဠိကိုရွတ်ပြခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ (ပါဠိကိုသင်ပေးခြင်း၊ စာချပေး ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း) ပရိပုဏ္ဏာယ-အဖန်ဖန်မေးအပ်သော အဋ္ဌကထာ အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဩဝါဒေန-အပြစ်မပေါ်မီ ဆုံးမခြင်းအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ အနုသာသနိယာ-အပြစ်ပေါ်လျှင် သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

(တစ်နည်း) သြဝါဒေန-ရှေးဦးစွာ ဆုံးမခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုသာသနိယာ-အဖန်ဖန် သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗော-သိမ်းသွင်းထိုက်၏။ အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗော-ချီးမြှောက်ထိုက်၏။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္ထုကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အမှာ။ ။ “သစေ ဥပဇ္ဈာယဿ ပတ္တော ဟောတိ” စသော ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။ “စိဝရံ-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေထနုခေါ-ဖြစ်ရာပါအံ့နည်း၊ ဝါ-ရရာပါအံ့နည်း၊ စာအုပ်တို့၌ “ဥပ္ပဇ္ဇိယေထနုခေါ” ဟု တွေ့ရ၏။ ပဒဓာတ်က အကမ္မကဖြစ်သောကြောင့် ဒိဝါဒိ ယပစ္စည်း၊ ကတ္တားဟော ထေဝိဘတ်ဖြင့် “ဥပ္ပဇ္ဇေထ-ဟုသာ ရှိသင့်၏။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထုကထာ၌ကား “စိဝရံ ဓောဝိယေထ ပေ၊ ကရိယေထ” စသည်ဖြင့် သကမ္မကဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မရုပ်သာ ရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့် နေမကောင်းလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်က “ဒန်ပူပေးမှု၊ မျက်နှာသစ်ရေပေးမှု” စသော ဝတ်များကို ပြန်၍ ပြုရပုံကို ဟောတော်မူသည်။ (ဂိလာနဖြစ်သော သဒ္ဓိဝိဟာရိကသည် ရွာဝင်သောအခါ) “ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အချိန်ဖြင့်၊ နိဝတ္တိဿတိ-ပြန်နစ်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ စောင့်မျှော်၍၊ အာသနံ ပညပေတဗ္ဗံ” သာ ထူး၏။ [ပစ္စာသမဏအဖြစ်ဖြင့်ကား သဒ္ဓိဝိဟာရိက နောက်သို့ မလိုက်ကောင်းပါ။]

၁၃-အာစရိယဝတ္ထုကထာ။ ၃၇၉။ ဤ၌ “အန္တေဝါသိကာ-အနီးနေတပည့်တို့သည်၊ အာစရိယေသု-ဆရာတို့အပေါ်၌၊ (ဆရာ ၄ ပါးတို့အပေါ်၌)ဟုလည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကဝတ်၌ “အာစရိယာ-တို့သည်၊ အန္တေဝါသိကေသု-တို့၌” ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။ အာစရိယဝတ်သည် ဥပဇ္ဈာယဝတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကသည် သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်နှင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံတူ၏။ (ဆရာ ၄-ပါး၊ တပည့် ၄ ပါးတို့ကို မဟာဝဂ္ဂ၊ အန္တေဝါသိက န သမ္မာဝတ္ထုနကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။)

အဋ္ဌမော-သော၊ ဝတ္ထုကုန္ဒကော-တည်း။

ဣမိ ခန္တကေ-၌၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဧကုနဝိသတိ-တစ်ခုဖြင့် ယုတ်လျော့သော ၂၀ တည်း၊ ဝတ္တာ-ဝတ်တို့သည်၊ စုဒ္ဓသ-တစ်ဆယ့် ၄ ပါးတို့တည်း၊ တဿ-ထို ဝတ္ထုကုန္ဒက၏။ ဥဒ္ဓါနံ-ကား...

အာဂန္တုကဝတ်အတွက်။ ။ သဥပါဟနာ - ဘိနပ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၊ ဆတ္တာ-ထီးဆောင်းသော ရဟန်း၊ သြဂုဏ္ဏိ-ဦးခေါင်းခြုံသော ရဟန်း၊ သိသံ-ဦးခေါင်း၌ သင်္ကန်းကိုတင်ခြင်း၊ ပါနီယံ- သောက်ရေ၊ နာဘိဝါဒေ-ရှိမခိုး။

နပုစ္ဆန္တိ-ကုန်၊ အဟိ-မြေ၊ (ပခုံး၌ကျခြင်း၊) ပေ သလာ-တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ သြမုဉ္ဇိ-
ချွတ်ခြင်း၊ ဆတ္တံ-ထီး၊ ခန္ဓေစ-ပခုံး၊ အတရုဉ္ဇ-အဆောတလျင် မဟုတ်ဘဲ၊ ပဋိက္ကမံ-
ဖဲခြင်း၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပံ-ချခြင်း၊ ပတိရူပံ-သင့်တော်သောနေရာ၊ ပုစ္ဆိတာ-
မေးခြင်း။

အာသိဉ္ဇေယျ-သွန်းလောင်းရာ၏၊ ဓောဝိတေန-ဆေးခြင်း၊ သုက္ခေန-ခြောက်
သောအဝတ်ကြမ်း၊ အလ္လေန-စိုသောအဝတ်၊ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်၊ ဝုဇော-အကြီး၊
နဝကော-အငယ်၊ ပုစ္ဆေယျ-မေးရာ၏၊ အဇ္ဈာဝုတ္တုဉ္ဇ-နေအပ်ဖူးသောကျောင်း၊ ဂေါ
စရ-ဆွမ်းခံရွာ၊ သေက္ခ-သေက္ခသမ္ပတိကုလ၊ ဝစ္စာ-ဝစ္စကုဋ်၊ ပါနီ-သောက်ရေး
ပရိ-သုံးရေး၊ ကတ္တရံ-တောင်ဝှေး၊ ကတိကံ-ကတိကဝတ်၊ တတော-ထိုမှတပါး၊
ကာလံ-အခါ၊ မုဟုတ္တံ-တမုဟုတ်၊ (တစ်ခဏ)၊ ဥက္ကာပေါ-အမှိုက်ရုံ၏၊ ဘူမတ္ထရဏံ-
ကို၊ နိဟရေ-ထုတ်ရာ၏၊ ပဋိပါဒေါ-ညောင်စောင်းအခြေခံ၊ ဘိသိ-ဘုံလျှို့၊ ဝိမ္မော-
ခေါင်းအုံး၊ ပေ၊ မလ္လကံ-ထွေးခံ၊ အပသေသနံ-မှီရာပျဉ်ချပ်၊ ဥလ္လောကံ-အထက်
မျက်နှာကျက်၊ ကဏ္ဍဘာဂ-လေသာပြုတင်းဒေါင့်အဖို့၊ ဂေရုက-ဝေ့နီ၊ ကာဠ-
မည်းနက်သောအဆင်း၊ အကတာ-မပြုအပ်သောမြေ၊ သင်္ကာရဉ္ဇ-အမှိုက်၊ ဘူမတ္ထရ
ဏံ-အခင်း၊ ပဋိပါဒကံ-ညောင်စောင်းခြေ။ [မဉ္ဇပိဋံ၊ ပေ၊ အပသေသန လွယ်ပြီ။]

ပတ္တစီဝရံ-သင်္ကန်း၊ ဘူမိ-အခင်းမရှိသော မြေ၊ ပါရန္တံ-ဟိုဘက်အစွန်း၊
သြရတော ဘောဂံ-ဤဘက်၌ အခွေ၊ ပရတ္ထိမံ-အရှေ့အရပ်မှလာသောလေ၊ ပေ၊
သီတုဏှေ-အေးသောအခါ၊ ပူသောအခါ၊ ဒိဝါ-နေ့၊ ရတ္တိ-ညဉ့်၊ ပရိဝေဏံ-ဝုဏ်
၊ ပေ၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆည်းကပ်ရာ တန်ဆောင်း၊ အဂ္ဂိသာလာ-ကုဋ်၊ ဝစ္စကုဋီသု-တို့၌၊
ဝတ္တံ-ကျင့်ရသောဝတ်၊ ပါနီယံ၊ ပရိဘောဇနီယံ၊ အာစမနေသု-သန့်သက်ရေတို့၌၊
ကုမ္ဘိ-အိုး၊ အနောပမေန-ဥပမာရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တံ-
သော၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ အာဂန္တုကေဟိ-တို့သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ (ဝတ္တိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ
၏။)

အာဝါသိကဝတ်အတွက်။ ။ နေဝ အာသနံ-နေရာမခင်းခြင်း၊ န ဥဒကံ-
ရေမတည်ခြင်း၊ န ပစ္စုဂ္ဂမနံ-ခရီးဦးမကြိုခြင်း၊ နစပါနီယံ-သောက်ရေး မတည်ခြင်း၊
နာဘိဝါဒေ-ရှိမခိုး၊ န ပညပေ-မခင်း၊ ပေသလာ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ဝုဇာသနဉ္ဇ-သီတင်းကြီး
နေရာ၊ ဥဒကံ-ရေတည်ခြင်း၊ ပစ္စုဂ္ဂန္တာ-ခြင်း၊ ပါနီယံ-ရေး ဥပါဟနေ-နပ်၊ ဧကမန္တံ-
သင့်တင့်သောနေရာ၊ အဘိဝါဒေ-ရာ၏၊ ပညပေ-ရာ၏။

အဇ္ဈာဝုတ္တံ-နေအပ်ဖူးသောကျောင်း၊ ဂေါစရ-ဆွမ်းခံရွာ၊ သေခေါစ-သေခ
သမ္ပတိကုလ၊ ဝစ္စဋ္ဌာနံ-ကျင့်ကြီးစွန့်ရာအရပ်၊ ပါနီယံ၊ ပေ၊ ကာလံ-အခါ၊ နဝက
သ-သီတင်းငယ်အား၊ နိသိန္ဓကေ-ထိုင်နေလျက်၊ အဘိဝါဒယေ - ရှိခိုးစေရာ၏။

အာစိက္ခေ-ပြောပြရာ၏။ ဟေဋ္ဌာယထာ-အောက်၌ကဲ့သို့ တထာ-ထို့အတူ၊ နယေ-ဆောင်ရာ၏။ အာဝါသိကေဟိ-တို့သည်၊ ဣမေ ဝတ္တံ-ကို၊ သတ္ထဝါဟေန-ကုန်သည် များကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌ-ညွှန်ပြတော်မူအပ် သော၊ ဝတ္တံ-ကို၊ အာဝါသိကေဟိ-တို့သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ-၏။

ဂမိကဝတ်အတွက်။ ။ ဂမိကာ-တို့၊ ဒါရု-သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မတ္တိ-မြေဘဏ္ဍာ၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊ န ပုစ္ဆိယ-မပန်ပြောမူ၍၊ နဿန္တိစ-ပျက်စီးကုန်၏။ အဂုတ္တဉ္စ-မလုံခြုံ၊ ပေသလာ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ပဋိသာမေတွာ-၍၊ ထကေတွာ-ပိတ်၍၊ ဘိက္ခုဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဥပါသကောဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အာပုစ္ဆိတွာ-၍သာ၊ ပက္ကမေ-ရာ၏။ ပါသာဏေသု-တို့၌၊ ပုဂ္ဂံ-အစုကို၊ ပဋိသာမေ-ရာ၏။ ထကေ ယျစ-ပိတ်ရာ၏။ သစေ ဥဿဟတိ-အံ၊ ဥဿုက္ကံဝါ-ကြောင့်ကြကိမူလည်း ပြုရာ၏။ အနောဝဿေ-မိုးမစွတ်သော အရပ်၊ တထေဝစ-သာလျှင်၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော ကျောင်းကို၊ သြဝဿတိ-မိုးစွတ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဂါမိ-ရွာသို့ဆောင်ရာ၏။ အဇ္ဈော ကာသေ-လွင်တီးခေါင်၊ တထေဝစ-သာလျှင်။ (တထေဝစ ၂ ပုဒ်ဖြင့် “ပါသာဏေ သု၊ ပေ၊ ထကေယျ” ဟူသော စကားကို ညွှန်းသည်။) အင်္ဂါနိ-ထုပ်၊ လျှောက်စသော အင်္ဂါတို့သည်၊ အပေဝနာမ သေသေယျ-ကြွင်းကျန်ကုန်တန်ရာ၏။ ဂမိကဘိက္ခုနာ- သည်၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ထိုက်သော ကျင့်ဝတ်တည်း။

အနုမောဒနဝတ်အတွက်။ ။ နာနုမောဒန္တိ-ကုန်၊ ထေရေန-ထေရ်ကြီး၊ သြဟာယ-စွန့်၍၊ စတုပဉ္စဟိ-၄ ပါး ၅ ပါးသော ရဟန်းတို့၊ ဝစ္စိတော-သည်၊ (ဟုတွာ)၊ မုစ္စိတော-သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ အနုမောဒနာသု-အနုမောဒနာပြုရာတို့၌၊ ဣမေ-ဤသည်တို့ကား၊ ဝတ္တံ-တည်း။

ဘတ္တဂ္ဂဝတ်အတွက်။ ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ-တို့သည်၊ ဒုန္တိဝတ္ထာ-ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ အထောပိ-လည်း၊ ဒုပ္ပါရုတာ-ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အနာကပ္ပိ- ရဟန်းတို့၏ အသွင်အပြင် မရှိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဝေါက္ကမ္မ-၍၊ ထေရေစ-တို့ ကိုမူလည်း၊ အနုပခဇ္ဇနေ (ရေ)-ကပ်ဝင်၍ တည်နေကုန်၏။ နဝေဘိက္ခုစ-သီတင်း ငယ်ဖြစ်သောရဟန်း၊ သံဃာဋီ-ဒုကုဋီ ပေသလာ ဥဇ္ဈာယန္တိ။

တိမဏ္ဍလံ-စွာ၊ နိဝါသေတွာ-၍၊ ကာယ-ခါးပန်းကြိုး၊ သဂုဏာ-အထပ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဒုကုဋီ။ [၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးနှင့် ဧကသီကို ထပ်ထားသည်ကိုဆို သည်။] ဂဏ္ဍိကာ-ခါးပန်းသီး၊ နဝေါက္ကမ္မ-မဖဲမူ၍၊ ပဋိစ္စန္ဒ-ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ သုသံဝ တော-လက်ခြေကို ကောင်းစွာ စောင့်စည်းသောရဟန်း၊ သြက္ခိတ္တစက္ခု-စက္ခုမြေ ချသောရဟန်း။ [သေခိယသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပေး။] ဥက္ခိတ္တော-သင်္ကန်းကို မြှောက်

ပင့်သောရဟန်း၊ ဥဇ္ဈိကာ-ခြင်း၊ သဒ္ဓေါ-တိုးသောအသံ၊ တယောစေဝ-န်သော၊ ပစာလနာ-လှုပ်ခြင်းတို့။

ခမ္ဘော-ခါးထောက်သောရဟန်း။ [ဤသို့စသည်ဖြင့် ပေးပါ။] တယောစလာ-
၃ မျိုးသောလှုပ်ခြင်းတို့၊ ခမ္ဘော-ခါးထောက်သောရဟန်း၊ သြဂုဏ္ဍိ-ဦးခေါင်းခြုံသော
ရဟန်း၊ ပလ္လတ္တိ-ပတ်ဝန်းကျင် ပတ်ဖွဲ့သောရဟန်း၊ အနုပခဇ္ဇ-၍၊ န အာသနေ-
နေရာ၌မနေရာ၊ သြတရိတွာန-သက်၍၊ ဥဒကေ-ကို၊ နိစံ-ကို၊ ကတွာန-၍၊ သိဉ္စိ
ယာ-သွန်းလောင်းရာ၏။

ပဋိ-ရေကို ခံယူခြင်း။ (“ဥဒကေ ဒီယမာနေ ၊ပေ၊ ဥဒကံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ” ကို
ချုံးသည်။) သာမန္တာ-အနီးအပါး။ (မာ သာမန္တာ ဘိက္ခုစသည်ကို ချုံးသည်၊ ရှေး
နိဿယ၌ “ပဋိသာမန္တာ-အနီးအပါး” ဟု ပေါင်း၍ပေး၏။) သြဒနေစ-ဆွမ်းကို၊
ပဋိဂ္ဂဟေ-ခံရာ၏၊ သူပံ-ပဲဟင်း စသည်၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂေန-လက်သုတ်ဟင်းလျှာ၊ သဗ္ဗေ
သံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သမတိတ္ထိစ-သပိတ်အတွင်းအနားရစ်နှင့်ညီမျှ
သော ဆွမ်းရှိအောင်၊ သက္ကစ္စံ-လေးစားသောအား၊ သတိထား၍၊ ပတ္တသညီ-
သပိတ်၌ သညာရှိသည်၊ သ ပဒါနံ-အစဉ်အတိုင်း၊ သူပကံ-ဆွမ်း၏ လေးဖွဲ့တစ်ဖွဲ့မျှ
လက်ကော်ရ ပဲဟင်းရှိရုံ၊ န ထူပကတော-ဆွမ်းဦး၊ ဆွမ်းထိပ်မှ မနှိုက်ရာ၊ န
ပဋိစ္ဆာဒေ-မဖူးရာ၊ န ဝိညတ္တိ-မတောင်းရာ၊ ဥဇ္ဈာနသညိနာ-ကဲ့ရဲ့လိုသော သညာရှိ
သည်ဖြစ်၍ သူ့သပိတ်ကို မကြည့်ရာ။

မဟန္တ-အလွန်ကြီးသော ဆွမ်းလုတ်၊ မဏ္ဍလ-ဝိုင်းဝန်းသော ဆွမ်းလုတ်၊ ဒွါရံ-
ခံတွင်းဝ၊ သဗ္ဗဟတ္ထော-အလုံးစုံသောလက်၊ န ဗျာဟရေ-စကားမပြောရာ၊ ဥက္ခေ
ပေါ-ဆွမ်းလုပ်ကိုမြှောက်ခြင်း၊ ဆေဒနာ-ကိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ ဂဏ္ဍ-ပါးစောင်၌ မှီမောက်
အောင်ပြုခြင်း၊ ဓုနံ-ခါခြင်း၊ သိတ္တာဝကာရကံ-ဆွမ်းလုပ်ကို ကြံဖြန့်ခြင်း၊ ဇိတနိစ္ဆာ
ရကံ-ခြင်း၊ စပုစပု-ခြင်း၊ သုရုသုရု-ခြင်း၊ ဟတ္ထ-လက်ကိုလျက်ခြင်း၊ ပတ္တ-ခြင်း၊
သြဋ္ဌနိလ္လေဟံ-ခြင်း၊ သာမိသေန-ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့်တကွ၊ ပဋိဂ္ဂဟေ-ခြင်း။

သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်၊ ယာဝ-လောက်၊ န-မပြီးသေး၊ ဥဒကေ-
၌၊ နိစံ-ကို၊ ကတွာန-၍၊ သိဉ္စိကံ-ရာ၏၊ ပဋိ-ရေကိုခံယူရာ (လက်ဆေးခံ)၊ သာမန္တာ-
ပါး၊ သံယာဋိ-ဒုက္ခ၊ နိစံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဆမာယ-၌၊ သသိတ္ထကံ-ဆွမ်းလုံးနှင့်
တကွဖြစ်သောရေ၊ နိဝတ္တန္တေ-ပြန်နစ်လသော်၊ သုပဋိစ္ဆန္တံ-ခြင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌိ-ဖဝါးစွန်း
နင်းခြင်း၊ ဓမ္မရာဇေန-တရားမင်းဘုရားသည်၊ ဣဒံ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တနံ-ကို၊ ပညတ္တံ-
အပ်ပြီ။

ပိဏ္ဍစာရိကဝတ်အတွက်။ ။ ဝုန္ဒိဝတ္တာ-ကုန်သည်၊ အနာကပ္ပါ-ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အသလ္လက္ခေတ္တာစ-၍၊ သဟသာ-လျှင်၊ ဒူရေ - အလွန်ဝေးသောအရပ်၌

ရပ်ခြင်း၊ အစွာသန္ဓေ-အလွန်နီးသောအရပ်၌ ရပ်ခြင်း၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာရပ်ခြင်း၊ လဟံ-လျင်စွာ ပြန်နစ်ခြင်း၊ ပိဏ္ဏစာရိကော-သည်၊ တထေဝ-ထိုအတူ၊ (တထေဝဖြင့် တိမဏ္ဍလံ နိဝါသေတွာစသည်ကို ညွှန်သည်။ ရှေး နိဿယ၌ “ပိဏ္ဏစာရိကေ-၌ တထေဝ” ဟု ရှိ၏။) ပဋိစ္စန္ဓော-သည်၊ (ဟုတွာ)ဝ၊ ဂစ္ဆေယျ-ရာ၏၊ (သုသံဝုတောမှ စ၍ သဟသာတိုင်အောင် လွယ်ပြီ။) ခမ္ဘော-ခါးထောက်ခြင်း၊ အာသနံ-နေရာ၊ ကဋ္ဌဗ္ဗကာ-ယောက်ချို၊ ဘာဇနံဝါ-အိုးခွက်ကိုမူလည်း၊ ဌာပေတိ-ရပ်စေ၏၊ ဥစ္စာရေ တွာ-ဖယ်ရှား၍၊ ပဏာမေတွာ-ညွတ်စေ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေ-ရာ၏၊ န ဥလ္လောကေ-မော်၍မကြည့်ရာ၊ သူပေပိ-၌လည်း၊ တထေဝ-သဘ၊ တံ-ထိုဝတ်သည်၊ ဟောတိ။ (“ဘာဇနံဝါ ဌာပေတိ” စသည်ကို ညွှန်သည်။) ဘိက္ခူ-ရဟန်း၊ သံဃာဋီယာ-ဖြင့်၊ ဆာဒေ-ရာ၏။ [ရှေးနိဿယ၌ “ဘိက္ခူ” ဟု တွေ့ရ၏။ “ဘိက္ခာယ ဒိန္နာယ သံဃာဋီယာ ပတ္တံ ပဋိစ္စာဒေတွာ” ကို ချုံးသောကြောင့် “ဘိက္ခာယ သံဃာဋီယာ ဆဒေ” ဟု ရှိသင့်၏။] ပဋိစ္စန္ဓေဝ-လျက်သာ၊ ဂစ္ဆိယံ-သွားရာ၏။ [သုသံဝုတောမှစ၍ ဥက္ကဋ္ဌိ တိုင်အောင် လွယ်ပြီ။] ပဌမံ-စွာ၊ အာသနံ-နေရာ၊ အဝက္ကာရ-ဆွမ်းပိုထည့်စရာ ခွက်၊ ပါနီယံ၊ ပရိဘောဇနီယံ-ရေ၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ ကင်္ခတိ-၏၊ ဘုဉ္ဇေယျ-ရာ၏၊ သြပိလာ ပေယျ-နစ်မြုပ်စေရာ၏၊ ဥဒ္ဓရေ-ရုပ်သိမ်းရာ၏၊ ရိတ္တံ-အချည်းနီး၊ တုစ္ဆံ-အချည်းနီး၊ ဥပဌာဟေ-တည်ထားရာ၏၊ ဟတ္ထဝိကာရေ-လက်၏ထူးခြားသောအမှုအရာ၊ ဘိန္ဓေယျ-မြွက်ဆိုရာ၏၊ ဣဒံ-ကား၊ ပိဏ္ဏစာရိကေ-၌၊ ဝတ္တံ-တည်း။

အာရညံကဝတံအတွက်။ ။ ပါနီ-သောက်ရေ၊ ပရိ-သုံးရေ၊ အဂ္ဂိ-မီး၊ အရဏိ-ပွတ်ခုံ၊ ပွတ်ကျည်၊ နက္ခတ္တံ-နက္ခတ်၊ ဒိသ-အရပ်၊ စောရာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗံ-သောက်ရေစသော အလုံးစုံသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ကောဋေတွာ-ရိုက်နှက်၍၊ ပတ္တံ-သပိတ်၊ အံသေ-ပခုံး၌၊ စီဝရံ-ကို၊ တတော-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣဒါနိ-၌၊ အံသေ-၌၊ လဂ္ဂေတွာ-၍၊ တိမဏ္ဍလံ-ကို၊ ပရိမဏ္ဍလံ-စွာ၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပိဏ္ဏစာရိကဝတ္တံ-သည်၊ (ဟောတိ-၏၊ တထာ-ဖြင့်) အရည ကေသုပိ-တို့၌လည်း၊ နယေ-ဆောင်ရာ၏။

ပတ္တံ-ကို၊ အံသေ-၌၊ စီဝရံ-ကို၊ သီသေ-၌၊ အာရောပေတွာ-၍၊ ပါနီယံ- ရေ၊ ပရိဘောဇနီယံ-ရေ ၊ပေ၊ သပ္ပဒေသံဝါ-တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကိုသော်လည်း ကောင်း၊ နက္ခတ္တံ-နက္ခတ်။ (“နက္ခတ္တံပဒါနိ ၊ပေ၊ ဧကပဒေသာနိဝါ” ကို ချုံးသည်။ ရှေးနိဿယ၌ “နက္ခတ္တံ သဗ္ဗံဒိသံ” ဟု ရှိ၏။) ဒိသာပိ-အရပ်မျက်နှာ၌လည်း၊ ကုသလော-သည်၊ ဘဝေ-ရာ၏၊ သတ္တုတ္တမေန-သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သော ဘုရား ရှင်သည်၊ အရညကေသု-တို့၌၊ ဣမေဝတ္တံ-ကို၊ ပညတ္တံ-အပ်ပြီ။

သေနာသနဝတ်အတွက်။ ။ အဇ္ဈောကာသေ-၌၊ သြကိရိသု-ရောပြွမ်း

ကုန်ပြီ၊ ပေသလာ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ဝိဟာရော ဥက္ကာပေါ သစေ ဟောတိ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ပတ္တစိဝရံ-ကို။ (ဘိသိမှစ၍ ခေဋမလ္လကတိုင်အောင် လှယ်ပြီ။) အပသေနံ-တကံမို့ ပျဉ်ချပ်၊ ဥဇ္ဈောကေ-အထက်မျက်နှာကြက်။ (ဥဇ္ဈောကာ ပဌမံ-စသည်ကို ညွှန်သည်။) ကဏ္ဍာ-မို့တက်သည်၊ ဂေရကာ-ဂွေ့နီ၊ ကာဠ-မည်းနက်သောမြေ၊ အက
 တာ-မပြုအပ်သော မြေ၊ သင်္ကာရံ-အမှိုက်၊ ဘိက္ခု၊ သမန္တာ-အနီးအပါး၊ သေန-အိပ်ရာ၊ နေရာ၊ ဝိဟာရ-ကျောင်း၊ ပါနီယံ-ရေ၊ ပရိဘောဇန-ရေ၊ သာမန္တာ-အနီးအပါး၊ အဓောဝါတေ-၌၊ အတ္ထရဏံ-အခင်းကို၊ ပါဠိပါဒကံ-ညောင်စောင်း အခြေခံ၊ ပေ၊ ဘူမိ-အခင်းမရှိသော မြေ၊ ပါရန္တံ-ထိုမှာဘက်၊ သြရတော-ဤမှာဘက်၊ ဘောဂံ-အခွေ၊ ပုရတ္ထိမာ-အရှေ့အရပ်မှ လာသောလေ၊ သီတုဏှေ-အေးသော အခါ၊ ပူသောအခါ။ (ဒိဝါမှစ၍ အာစမနကုမ္ဘိတိုင်အောင် လှယ်ပြီ။) ဝုဇေ-သီတင်းကြီး၊ ဥဒ္ဒေသ-ခြင်း၊ ပရိပုစ္ဆနာ-ခြင်း၊ သဇ္ဈာ-သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ဓမ္မော-တရားဟောခြင်း၊ ပဒီပံ-မီးထွန်းခြင်း၊ ဝိဇ္ဈာပေ-မီးငြိမ်းခြင်း၊ န ဝိဝရေ-မဖွင့်ရာ၊ နဝိထကေ-မပိတ်ရာ၊ ယေန-အကြင်ဘက်၌၊ ဝုဇော-သည်၊ အတ္ထိ၊ တေန-သို့၊ ပရိဝတ္ထိ-ပြန်လှည့်ရာ၏။ ကဏ္ဍေနပိ-သက်န်းကြီး အစွန်းဖြင့်လည်း၊ န ယဋ္ဌယေ-မထိခတ်ရာ၊ မဟာဝီရော-ကြီးသောလူလွှဲရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ သေနာသနေသု တံ ဝတ္ထံ ပညပေသိ။

ဇန္တာယရဝတ် အတွက်။ ။ နိဝါရိယမာနာ-တားမြစ်အပ်ကုန်သည်၊ ဒွါရံ-

ကို၊ (အလဘမာနာ) (ဟုတွာ) မုစ္ဆိတာ-ပြင်းစွာတွေ့ကုန်၏၊ ပေသလာ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ဇန္တာ-ဇရုံးအိမ်မှ၊ ဆာရိကံ-ကို၊ ဆဋ္ဌယေ-ရာ၏၊ ပရိဘဏ္ဍံ-ဇရုံးအိမ် အကျည်စွန်း၊ တထေဝစ-တည်း၊ [ဆာရိကံ ဆဋ္ဌယေကိုညွှန်းသည်။] ပေ၊ သာလာ-ဇရုံးအိမ် စရပ်၊ စုဏ္ဏံ-ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်၊ မတ္တိကာ-မြေညက်၊ ဒေါဏိကာ-ရေစကျင်း၊ မုခံ-မျက်နှာ၊ ပုရတော-မှ၊ ထေရေ-တို့ကို၊ န-တိုး၍မနေရာ၊ နဝေ-တို့ကို၊ န-မတားမြစ်ရာ၊ သစေ ဥဿဟာတိ-အံ့၊ ပုရတော-မှ၊ ဥပရိ-ထက်၊ မဂ္ဂေါ-လမ်း၊ စိက္ခလ္လံ-၏၊ မတ္တိ-မြေညက်၊ ပိဋကံ-အင်းပျဉ်၊ ဝိဇ္ဈာပေတွာ-ငြိမ်းစေ၍၊ ထကေတွာ-ပိတ်၍၊ ဣမေ-တို့ကား၊ ဇန္တာယရေသု-တို့၌၊ ဝတ္ထံ-တည်း။

ဝစ္စကုဋ္ဌိဝတ်အတွက်။ ။ နာစမေတိ-သံနဲ့သက်ရေ မဆေး၊ ယထာဝုဗ္ဗံ-

တိုင်း၊ ပဋိပါဠိ-လာစဉ်အတိုင်း၊ သဟသာ-လျင်၊ ဥပ္ပဇိ-သင်းပိုင်ကို ပင့်၏၊ နိဋ္ဌုနော-ငြီးတွားခြင်း၊ (ငြီးသံ)၊ ကဋ္ဌံ-ကနုတ်၊ ဝစ္စံ-ဝစ္စကုဋ္ဌိ၊ ပဿာဝံ-ပဿာဝကုဋ္ဌိ၊ ခေဋကံ-ထွေးခံ၊ ဖရုသာ-ကြမ်းသောကနုတ်၊ ကူပ-တွင်း၊ သဟသာ-လျင်၊ ဥပ္ပဇိ-၏၊ စပု-စပ်စပ် ပြတ်ပြတ် ပြုခြင်း၊ သေသေန-သန့်သက်ရေ ကြွင်းထားခြင်း၊ ဗဟိ အန္တောစ-အတွင်း အပဉ္စိလည်း၊ ဥက္ကာသေ-ချောင်းဟန်ရာ၏၊ ရဇ္ဈ-သက်န်းလှန်းစရာကြိုး၊

အတရမာနံ-မဆောမလျင်၊ သဟသာ-လျင်၊ ဥပ္ပဇိ-ခြင်း၊ ဌိတေ-ခြေနင်းခံ၌ တည်
 လျက်၊ နိဋ္ဌုနေ-ငြီးတွားခြင်း၊ ပေ၊ ဝစ္စပါဒုကေ-ဝစ္စကုဋိခြေနင်း၌၊ နာတိသဟသာ-
 မဆောမလျင်၊ ဥပ္ပဇိ-သင်းပိုင်ကိုမ၏၊ ပါဒုကာယ-၌၊ စပုစပု-ခြင်း၊ န သေသယေ
 သန့်သက်ရေမကြွင်းစေရာ၊ ပဋိစ္စာဒေ-ရာ၏၊ ဥဟတ-ကျင်ကြီးလူးခြင်း၊ ပိဋ္ဌရေန-
 ကံနုတံ ထည့်စရာပုံး၊ ဝစ္စကုဋိ-ဋီ၊ ပရိဘဏ္ဍံ-အကျည် ။ပေ၊ အာစမနေ-သန့်သက်
 ရေဆေးရာ၌၊ ဥဒကံ-ရေ၊ ဣမေ-တို့ကား၊ ဝစ္စကုဋိသု-တို့၌၊ ဝတ္တံ-တည်း။

ဥပဇ္ဈာယဝတ်အတွက်။ ။ ဥပါဟနာ-ဘိနပ်၊ ဒန္တကဋ္ဌံ-ပူ၊ မုခေါဒကံ-
 ရေ၊ အာသနံ-နေရာ၊ ယာဂု-ယာဂု၊ ဥဒကံ-ရေ၊ ဓောဝိတွာ-၍၊ ဥဒ္ဓါရေ-ရုပ်သိမ်း
 ခြင်း၊ ဥက္ကာပ-အမှိုက်၊ ဂါမ-ရွာ၊ နိဝါသနာ-ပိုင်၊ ကာယဗန္ဓနာ-ကြိုး၊ သဂုဏံ-
 အထပ်ရိုအောင်၊ သောဒကံ-ရေနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပတ္တံ-ပိတ်၊ ပစ္စာ-မှ၊ တိမဏ္ဍာ
 လော-၃ ပါးသောအဝန်း၊ ပရိမဏ္ဍလ-စွာ၊ ဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကြိုး။

သဂုဏံ-အထပ်ရိုအောင်၊ ဓောဝိတွာ-၍၊ ပစ္စာ-မှ၊ နာတိဒုရေ-အလွန်မဝေး
 လွန်းသော အရပ်၊ ပဋိဂ္ဂဟေ-ခံယူရာ၏၊ ဘဏမာနဿ-ပြောစဉ်၊ အာပတ္တိ-
 အာပတ်အနီးဖြစ်သောစကား၊ ပဌမံ-စွာ၊ အာဂန္တာန-၍၊ အာသနံ-ရာ။ (ဥဒကံ
 ။ပေ၊ နိဝါသနံ-လွယ်ပြီ) ဩတာပေ-နေလှန်းရာ၏၊ နိဒဟိ-ကြာမြင့်စွာထား၏၊
 ဘင်္ဂေါ-သက်န်းအကျိုး၊ (ခေါက်ချိုးရာ)၊ ဩဘောဂေ-ဤဘက်အတွင်း၊ ဘုဋိတုံ၊
 နမေ-ညွတ်ရာ၏၊ ဝါ-ကပ်ရာ၏။

ပါနိယံ-ရေ၊ ဥဒကံ-ရေ၊ နိစံ-စွာ၊ မုဟုတ္တံ-မျှ၊ နစ နိဒဟေ-ကြာမြင့်စွာမလှန်း
 ရာ၊ ပတ္တစိဝရံ-သက်န်း၊ [ဘူမိ ။ပေ၊ ဘောဂံကို ရှေး၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဥဒ္ဓရေ-
 ရာ၏၊ ပဋိသာမေ-ရာ၏၊ ဥက္ကာပေါ-၏၊ န ဟာယိတုံ-ငှာ၊ သိတံ-ရေအေး၊ ဥဏှံ-
 ရေနွေး၊ ဇန္တာယရံ-အိမ်၊ စုဏ္ဍံ-မှုန့်၊ မတ္တိက-ညက်၊ ပိဋိတော-မှ။

ပိဋ္ဌံ ။ပေ၊ မတ္တိကာ ဥဿဟတိ-အံ၊ မုခံ-နှာ၊ ပုရတော-မှ၊ ထေရ-ကြီး၊ နဝေ-
 ငယ်၊ ပရိကမ္ပံ-ချေးတွန်းမှု၊ နိက္ခမေ-ထွက်ရာ၏၊ ပုရတော-မှ၊ ဥဒကေ-ရေ၊ နှာတေ-
 ရေချိုးပြီးသော်၊ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကို ဝတ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယံ-ဇ္ဈာယ်၊ နိဝါသနဉ္စ-
 ပိုင်၊ သံယာဋီ ပိဋက ။ပေ၊ ပါဒေါ-ခြေဆေးရေ၊ [ပိဋကံ ။ပေ၊ ဥက္ကာပံ လွယ်ပြီ။]
 သုသောဓေယျ-ကောင်းစွာ သုတ်သင်ရာ၏၊ ပဌမံ-စွာ၊ [ပတ္တစိဝရံ ။ပေ၊ အပသေ
 န-လွယ်ပြီ။] ဘူမိ-မြေ၊ သန္တာန-ပင့်ကူမျှင်၊ အာလောက-လေသောက် ပြုတင်း။
 [ဂေရုက ။ပေ၊ နိသီဒတ္ထရုဏ လွယ်ပြီ။] ခေဋ္ဌ-ထွေးခံ၊ အပသေ-တကံ မှီ ပျဉ်ချပ်။
 [ပတ္တစိဝရံ ။ပေ၊ အဂ္ဂိသာလာ လွယ်ပြီ။] ဝစ္စ-ဝစ္စကုဋိ ။ပေ၊ အာစမံ-သန့်သက်ရေ၊
 အနဘိရတိ-မမွေ့မလျော်ခြင်း၊ ကုဏ္ဍုစံ-ကုဏ္ဍုစ၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူ၊ ဂရု-ကြီးလေး
 သော သံယာဒိသေသံ။

မူလ-အရင်းသို့ဝင်ခြင်း၊ မာနတ္ထ-မာနတ်ကျင့်ခြင်း၊ အဗ္ဘာနံ-ခြင်း၊ တဇ္ဇနီယံ-
 တဇ္ဇနီယကံ၊ ဥက္ခေပံ၊ ဥက္ခေပနီယကံ၊ ယဒိကတံ-အကယ်၍ ပြုအပ်ပြီးဖြစ်အံ့၊
 ဓောဝေ-ဖွပ်လျော်ခြင်း၊ ကာတဗ္ဗ-ရာ၏၊ ရဇံ-ဆိုးရေ၊ ရဇေ-ဆိုးရာ၏၊ သမ္ပရိဝတ္တ
 ကံ-ပြန်လှန်၍၊ ပတ္တံ၊ ပေ၊ ဆေဒနံ-ဆံဖြတ်ခြင်း၊ ပရိကမ္မံ-မှ၊ ဝေယျာဝစ္စံ-ဝေယျာ
 ဝစ္စ၊ ပစ္ဆာ-နောက်လိုက်ရဟန်း၊ ပိဏ္ဍိ-ဆွမ်း၊ . . . န သုသာနံ-သုသာန်သို့ မသွားရာ၊
 ဒိသာစေဝ-အရပ်တစ်ပါး၊ ယာဝဇီဝံ၊ ဥပဋ္ဌဟေ-ရာ၏၊ ဣမေ-တို့ကား၊ သဒ္ဓိဝိဟာရီ
 ကေန-သည်၊ ဥပဇ္ဈာယေသု-တို့အပေါ်၌၊ ဝတ္တံ-တည်း၊ [ဧတံ အနက်မရှိ။] သြဝါ
 ဒေါ-ခြင်း၊ အနုသာသနာ-ခြင်း၊ ဥဒ္ဓေသာ-ခြင်း၊ ပုစ္ဆာ-ခြင်း၊ [ပတ္တံ၊ ပေ၊ ပရိက္ခာရော
 လွယ်ပြီ။] ဝိလာနော-ရဟန်း၊ ပစ္ဆာ သမဏော-နောက်လိုက်ရဟန်းသည်၊ န ဘဝေ-
 မဖြစ်ရာ။

ဥဇ္ဈာယေသု-တို့၌၊ ယေဝတ္တာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ-ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-
 တူ၊ အာစရိယေသုပိ-တို့၌လည်း၊ တေဝတ္တာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရီကေ-
 ၌၊ (ယေ)ဝတ္တာ (ဟောန္တိယထာ)တထေဝ အန္တေဝါသိကေ ဝတ္တာ ဟောန္တိ၊ အာဂန္တု
 ကေသု-တို့၌၊ (ယေ) ဝတ္တာ ဟောန္တိ၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ အာဝါသိကေသု တေဝတ္တာ
 ဟောန္တိ၊ . . . ဂမိကာ-ဂမိကဝတ်၊ အနုမောဒနာ-အနုမောဒနဝတ်၊ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ပေ၊
 အာရညကေသု-တို့၌၊ ယံ ဝတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ယဉ္ဇ-သည်လည်း၊ သေနာသ
 နေသု ဟောတိ၊ ဇန္တယာရေ-ဝတ်၊ ဝစ္စကုဋီ-ဝတ်၊ ဥပဇ္ဈာ-ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ သဒ္ဓိဝိဟာ
 ရီကေ-ဝတ်၊ အာစရိယေသု-တို့၌၊ ယံဝတ္တံ ဟောတိ၊ ယံ ဝတ္တံ အန္တေဝါသိကေ-၌၊
 တထေဝ-သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ခန္တကေ-ဝတ္တက္ခန္ဓက၌၊ ဝတ္တု-တို့သည်၊ ဧကုနဝိသတိ-
 တစ်ခုယုတ် ၂၀ တည်း၊ ဝတ္တာ-တို့သည်၊ စုဒ္ဒသ-တည်း။ [ရှေးနိဿယ၌ “သောဠသ”
 ဟု ပါဠိပျက်၏။]

ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို၊ အပရိပူရေန္တော-မဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်း၊ သာမ
 ဏေသည်၊ သီလံ-ကို၊ န ပရိပူရတိ-ဖြည့်ကျင့်သည်မည်၊ အသုဒ္ဓသီလော-မစင်
 ကြယ်သောသီလရှိသော၊ ဒုပ္ပညော-ပညာမရှိသော ရဟန်းသာမဏေသည်၊ စိတ္တေ
 ကဂ္ဂံ-စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ န ဝိန္ဒတိ-မရနိုင်၊ . . . ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-လေခတ်
 သော တံခွန်ကဲ့သို့ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ နေကဂ္ဂေါ-မတည်ကြည်
 သောရဟန်း၊ သာမဏေသည်၊ သမ္မာ-စွာ၊ ဓမ္မံ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ န ပဿတိ-
 မမြင်နိုင်၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အပဿမာနော-မမြင်သောရဟန်း၊
 သာမဏေသည်၊ ဒုက္ခာ-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ န ပရိမုစ္စတိ-မလွတ်မြောက်နိုင်။

☞ ယံ ဝတ္တံ-ကို၊ ပရိပူရေန္တော-ဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်း၊ သာမဏေသည်၊ သီလမို့-
 ကိုလည်း၊ ပရိပူရတိ-ဖြည့်ကျင့်သည်မည်၏၊ ဝိသုဒ္ဓသီလော-စင်ကြယ်သော သီလ

ရိုသော၊ သပ္ပညော-ပညာရိုသောရဟန်း၊ သာမဏောသည်၊ စိတ္တေကဂ္ဂမ္ဘိ-ကိုလည်း၊ ဝိန္ဒတိ-ရနိုင်၏။ . . . အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ (ဟုတွာ) ဧကဂ္ဂေါ-တည်ကြည်သော ရဟန်း၊ သာမဏောသည်၊ သမ္မာ-စွာ၊ ဓမ္မ-ကို၊ ဝိပဿတိ-၏။ သဒ္ဓမ္မ-ကို၊ ပဿမာနော-မြင်သော၊ သော-ထိုရဟန်း သာမဏောသည်၊ ဒုက္ခာ-မှ၊ ပရိမုစ္စတိ-၏။

တသ္မာဟိ (တသ္မာဧဝ)-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိစက္ခဏော-အမြော်အမြင် ပညာရှင်ဖြစ်သော၊ ဇိနပုတ္တော-ဘုရားသားတော်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ-ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သြဝါဒိ-အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော၊ ဝတ္တံ - ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို၊ ပူရေယျ-ဖြည့်ကျင့်ရာ၏။ တတော-ထိုသို့ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဧဟိတိ-ရောက်ရလိမ့် သတည်း။

ဝတ္တက္ခန္ဓက ပြီးပြီ။

၉။ ပါတိမောက္ခတ္ထပနက္ခန္ဓက

၁-ပါတိမောက္ခဒွေသ ယာစနကထာ

၃၈၃။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ၊ ပုဗ္ဗာရာမေ-ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေ-မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌တည်သော ဝိသာခါ၏ ပြသာဒ်၌၊ ဝိဟရတိ။ [“မိဂါရမာတု” အမည်ရပုံကို မေပဒဋ္ဌကထာ၊ ပုပ္ဖဝဂ်၊ ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ကြည့်ပါ။] တေန သမယေန ဘဂဝါ၊ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်ဖြစ်သော၊ (အကျင့်သီလ၊ အာစာရနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကျင့်သုံးနေထိုင်ရာ ဖြစ်သော) တဒဟု-ထိုနေ့၌၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတွာ) နိသိန္ဓော ဟောတိ။ (တဒဟု ပေါသထေ၏အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။) အထ-ထိုင်နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော (“အဝေါစ” ၌စပ်) ရတ္တိယာ-သည်၊ အဘိက္ကန္တာယ-ညဉ့်ဦးယာမ်ကို လွန်ပြီးလသော်၊ ပဌမေ ယာမေ-ပထမယာမ်သည်၊ နိက္ခန္ဓေထွက်သွားလသော်၊ (လွန်သွားလသော်) ၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ) ဘန္ဓေ၊ ရတ္တိ-သည်၊ အဘိက္ကန္တာ-ညဉ့်ဦးယာမ်ကို လွန်ပါပြီ၊ ပဌမော ယာမော-သည်၊ နိက္ခန္ဓော-ထွက်သွားပါပြီ၊ (လွန်သွားပါပြီ) ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ စိရနိသိန္ဓော-ထိုင်နေရသော ဘိက္ခု သံဃာ၏ ကြာမြင့်သောကာလ ရှိပါ၏။ ဘန္ဓေ ဘဂဝါ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ပါတိမောက္ခ-သြဝါဒပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဓိသတု-ရွတ်ပြတော်မူပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်အပ်သော်၊ ဘဂဝါ တုဏှိ အဟောသိ။ [မဇ္ဈိမယာမ်လွန်သောအခါ ဒုတိယအကြိမ်လျှောက်ပြန်သည်၊ ဘုရားရှင်က ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေတော်မူသည်။]

တတိယအကြိမ်၌ကား . . . ရတ္တိယာ-သည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ပစ္ဆိမေ ယာမေ-
သည်၊ နိက္ခန္ဓေ-လသော်၊ အရုဏော-အရုဏ်ဦးသည်၊ ဥဒ္ဓစ္ဆေ-တက်လသော်၊ ရတ္တိ
ယာ-သည်၊ နန္ဒိမုခိယာ-နှစ်သက်ဖွယ် မျက်နှာရှိလသော် ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကံ)
ဘန္ဓေ ၊ပေ၊ ရတ္တိ-သည်၊ နန္ဒိမုခိ-ရှိပါ၏ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဓိဿတု-ပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာနန္ဒ၊
ပရိသာ-သည်၊ အပရိသုဒ္ဓါ-မစင်ကြယ်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ-မိန့်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ-၏၊
ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကံ)၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ကံ ပုဂ္ဂလံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်တော်မူ၍၊ “အပရိသုဒ္ဓါ အာနန္ဒ ပရိသာ” တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊
အာဟနုခေါ-မိန့်တော်မူပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ-၌ ၊ပေ၊
သဗ္ဗာဝန္တံ-အလုံးစုံသော အစိတ်အပိုင်းရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ စေတသာ-မိမိစိတ်
ဖြင့်၊ စေတော-ရဟန်းအပေါင်း၏စိတ်ကို၊ ပရိစ္စ-ပိုင်းခြား၍၊ မနသိ-စိတ်၌၊ အကာ
သိ-ပြုတော်မူပြီ၊ (တစ်နည်း) မနသာကာသိ-နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။

အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-သည်၊ ဒုဿီလံ-သီလမရှိသော၊ ပါပဓမ္မံ-
ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ အသုစိသင်္ကဿရသမာစာရံ-မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်
၍ ယုံမှားခြင်းဖြင့် တွေးထင်အပ်သော အကျင့်ရှိသော။ (ဋီကာ၌ “အသုစိ-မစင်
ကြယ်သော၊ သင်္ကဿရသမာစာရံ-သော” ဟု ၂ ပုဒ်ရှိ၏။) ပဋိစ္စန္ဒ ကမ္မန္တံ-ဖုံးထား
အပ်သော မကောင်းမှုရှိသော၊ အဿမဏံ-ရဟန်းစစ်မဟုတ်သည်၊ (သမာနံ-
ဖြစ်ပါလျက်၊) သမဏပဋိညံ-ရဟန်းဟု ဝန်းခံခြင်းရှိသော၊ အဗြဟ္မစာရိ-မမြတ်သော
အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည်၊ (သမာနံ)၊ ဗြဟ္မစာရိ ပဋိညံ-မြတ်သောအကျင့်ကို
ကျင့်လေ့ရှိသူဟု ဝန်းခံခြင်းရှိသော၊ အန္တောပူတိ-အတွင်း၌ ပုတ်သောမကောင်းမှု
ရှိသော၊ အဝဿုတံ-ကိလေသာမိုးသည် စိုစွတ်အပ်သော၊ ကတမ္ပုဇာတံ-(သီလ
ဝန္တရဟန်းတို့သည် စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍) အမှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ (သာရတ္ထအလှို)
ဝါ-ဒုဿီလျဟူသော ဖြစ်သောအမှိုက်ရှိသော၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ
မဇ္ဈေ၊ နိသိန္နံ-ထိုင်နေသည်ကို၊ အဒ္ဓသာ-စေတောပရိယဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူပြီ။
 (“ပါပဓမ္မံ” စသော ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပဌမပါရာဇိကဘာသာဋီကာ သိက္ခာပဒ
ဝိဘင်္ဂအဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။)

အဘိက္ကန္တာ စသည်။ ။ အဘိက္ကန္တတိ အဘိက္ကန္တာ ပရိက္ခိကာ၊ ဥဒ္ဓစ္ဆေ အရုဏောတိ
ဥဂ္ဂတေ အရုဏသိသေ၊ နန္ဒိမုခိယာတိ တုဋ္ဌိမုခိယာ၊ ဥဒ္ဓစ္ဆံ အရဏန္တိ အရုဏုဂ္ဂမနံ ပတွာပိ
“ဥဒ္ဓိဿတု ၊ပေ၊ ပါတိမောက္ခံ” တိ ထေရော ဘဂဝန္တံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ ယာစိ၊ တသ္မိ
ကာလေ “န ဘိက္ခဝေ အနုပေါသထေ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော” တိ သိက္ခာပဒဿ အပည
တ္တတ္တာ-ဋီကာ။

ဒိသ္ဗာန-ကြောင့် ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ဥဋ္ဌေဟိ-ထလော၊ (တွံ-သင်သည်၊ ဝါ-ကို) ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်တော်မူအပ်သည်၊ အသိ-၏၊ တေ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ၊ သံဝါသော-သံဝါသသည်၊ နတ္ထိ-မရှိတော့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧဝံ ဝုတ္တေ ၊ပေ၊ တုဏှိ အဟောသိ။ [ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယအကြိမ် ပြောရာ၌လည်း ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေလေသည်။] အထ-တတိယအကြိမ် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဗာဟာယံ-လက်မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ ဒွါရကောဋ္ဌကာ-တံခါးပြင်ဘက်မှာ၊ ဗဟိ-ပြင်ဘက်သို့၊ (တစ်နည်း) ဗဟိဒွါရကောဋ္ဌကာ-တံခါးမုခ်ပြင်ဘက်မှာ၊ နိက္ခာမေတွာ-ထွက်စေပြီး၍၊ သူစိယဋီကံ-ကျည်ငယ်၊ ကျည်မကို၊ (မင်းတုပ်၊ ကန့်လန့်-ဂလန်ကို)၊ ဒတွာ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ မယာ-သည်၊ သော ပုဂ္ဂလော-ကို၊ နိက္ခာမိတော-ထွက်သွားစေအပ်ပါပြီ၊ ပရိသာ-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ-ပါပြီ ၊ပေ၊ ဥဒ္ဓိဿတု၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

မောဂ္ဂလ္လာန၊ အစ္ဆရိယံ-အံဩထိုက်ပါပေစွ ၊ပေ၊ အဗျတံ-မဖြစ်စဖူးထူးဆန်းပါပေစွ၊ သော မောယပုရိသော-သည်၊ ယာဝ ဗာဟာဂဟဏာပိ-လက်မောင်းကို ကိုင်ယူခြင်းတိုင်အောင်လည်း၊ (လက်မောင်းကို ကိုင်ရလောက်အောင်လည်း၊) အာဂမေဿတိ နာဓ-ဆိုင်းဝဲတုံဘိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)။

၂-မဟာသမုဒ္ဒြာဝယ် အံဖွယ်ရှစ်ပါး။ ၃၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ အစ္ဆရိယာ-လက်ဖျောက်ခတ်တီး၊ အံခါးထိုက်ကုန်သော၊ အဗျတာ-မဖြစ်စဖူးထူးဆန်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သဘောတရားတို့သည်၊ (အကြောင်းအရာတို့သည်) ဣမေ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယေ-ယင်း အစ္ဆရိယ အဗျတဓမ္မတို့ကို၊ ဒိသ္ဗာ ဒိသ္ဗာ-ကြည့်၍ ကြည့်၍၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ အဘိရမန္တိ-မွေ့လျော်ကြကုန်၏၊ ကတမေ အဋ္ဌ-တို့နည်း၊ (၁) ဘိက္ခဝေ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ အနုပုဗ္ဗနိန္ဒော-အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ညွတ်၏၊ အနုပုဗ္ဗပေါဏော-အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ကိုင်း၏၊ အနုပုဗ္ဗပဗ္ဗာရော-အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့် ရှိုင်း၏၊ အာယတကေနေဝ-အစဉ်ပင်၊ (အစကပင်)၊ ဝါ-စလျှင်စခြင်းပင်၊ န ပပါတော-(ချောက်ကြီးများကဲ့သို့) နက်သည်မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယမ္ဗိ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-သည် ၊ပေ၊ န ပပါတော။

ဗဟိဒွါရ ကောဋ္ဌကာ နိက္ခာမေတွာ။ ။ ဗဟိ ၊ပေ၊ နိက္ခာမေတွာတိ ဒွါရကောဋ္ဌကာ ဒွါရသာလတော နိက္ခာမေတွာ၊ ဗဟိတိ ပန နိက္ခာမိတဋ္ဌာန ဒဿနံ၊ အထဝါ ဗဟိဒွါရ ကောဋ္ဌကာတိ ဗဟိဒွါရကောဋ္ဌကတောပိ နိက္ခာမေတွာ၊ န အန္တောဒွါရကောဋ္ဌကတော ဧဝ၊ ဥဘယထာပိ ဝိဟာရတော ဗဟိ ကတွာတိ အတ္ထော-ဋီကာ။

အယံ-ဤအကြောင်းသည်။ [အချို့စာအုပ်၌ “အယမ္ပိ-ဤအကြောင်းသည် လည်း” ဟု ရှိ၏။] မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ ပဌမော-ရှေးဦးစွာသော၊ အစ္ဆရိယော-သော၊ အမ္ဘတော-သော၊ ဓမ္မော-သဘောတည်း၊ ယံ-ယင်း အစ္ဆရိယ အဗ္ဘတဓမ္မကို၊ ဒိသ္မာ ဒိသ္မာ ပေ၊ အဘိရမန္တိ။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။]

(၂) ဘိက္ခဝေ၊ ပုနစ-တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-တစ်မျိုးကား၊ (တစ်မျိုးသော အစ္ဆရိယ အဗ္ဘတဓမ္မကား၊) မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ ဌိတဓမ္မော-တည်တံ့သော သဘောရှိ၏၊ ဝေလံ-ကမ်းကို၊ နာတိဝတ္တတိ-လွန်၍မဖြစ်၊ (မကျော်လွန်)၊ (၃) မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မတေန-သေပြီးသော၊ ကုဏပေန-အကောင်ပုတ်ဖြင့်၊ န သံဝသ တိ-အတူမနေ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ မတံ ယံ ကုဏပံ (အတ္ထိ)၊ တံ-ကို၊ ခိပ္ပညေဝ- လျင်စွာသာလျှင်၊ တီရံ-ကမ်းသို့၊ ဝါဟေတိ-ရေကို ဆောင်စေ၏၊ ဝါ-မျှော်၏၊ ထလံ- ကျည်းကုန်းသို့၊ ဥဿာရေတိ-တက်ရောက်စေ၏၊ (၄) ယာကာစိ-န်သော၊ မဟာ နဒိယော-မြစ်ကြီးတို့သည်၊ (သန္တိ)၊ သေယျထိဒံ-ထိုမြစ်ကြီးတို့ဟူသည် အဘယ် နည်း၊ ဂင်္ဂါ-ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ မဟိ-မဟိမြစ်လည်းကောင်းတည်း၊ တာ- ထိုမြစ်ကြီးတို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ပတ္တာ-ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပုရိမာနိ- ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဂေါတ္တာနိ-နာမည်အနွယ်တို့ကို၊ ဇဟန္တိ-စွန့်ကုန်၏၊ မဟာ သမုဒ္ဒေ၊ တေဝ-ဟူ၍သာ၊ သခိ-ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- ရောက်ကုန် ၏။

(၅) လောကေ-၌၊ ယာစ သဝန္တိယော-အကြင်စီးသွားတတ်သော မြစ်၊ ချောင်း တို့သည်လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ အပ္ပေန္တိ-သက်ရောက်ကုန်၏၊ (စီးဝင်ကုန်၏)၊ အန္တလိက္ခာ-ကောင်းကင်မှ၊ ယာစဓာရာ-အကြင်မိုးရေအယဉ်တို့သည်လည်း၊ ပပ တန္တိ-ကျကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မြစ်၊ ချောင်းတို့၏ စီးဝင်ခြင်း၊ မိုးရေ အယဉ်တို့၏ ကျခြင်းကြောင့်) ဥနတ္တံဝါ-ယုတ်လျော့သည်၏အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း၊ ပူရတ္တံ ဝါ-ပြည့်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နံ ပညာယတိ-မထင် ရှား၊ (၆) မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ ဧကရသော-တစ်ခုတည်းသော အရသာရှိ၏၊ လောဏရသော-ငန်သောအရသာရှိ၏၊ (၇) မဟာသမုဒ္ဒေ-သည်၊ ဗဟုရတနော- များသောရတနာရှိ၏၊ အနေကရတနော-တစ်ပါးမကသော ရတနာရှိ၏၊ တတြ- ထိုသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ (သန္တိ)၊ သေယျထိဒံ-ထိုရတနာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ မုတ္တာ-ပုလဲလည်းကောင်း၊ မဏိ-ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိ ယော - ကြောင်မျက်ရွဲလည်းကောင်း၊ သခေါ - ခရုသင်းလည်းကောင်း၊ သိလာ- ကျောက်သလင်းလည်းကောင်း၊ ပဝါဠ-သန္တာလည်းကောင်း၊ ရဇတံ-ငွေလည်း ကောင်း၊ ဇာတရူပံ-ရွှေလည်းကောင်း၊ လောဟိတကော-ပတ္တမြားကျောက်နီလည်း ကောင်း၊ မသာရဂလ္လံ-မတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း(မြဲလည်းကောင်း)တည်း။

(၈) မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာတံ-ကြီးကုန်သော၊ ဘူတာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ အာဝါ
 သော-နေရာတည်း၊ တတြ-ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဣမေဘူတာ (သန္တိ)၊ တိမိ-တိမိ
 မည်သော ငါးလည်းကောင်း၊ တိမိဂံလော-လည်းကောင်း၊ တိမိတိမိဂံလော-
 လည်းကောင်း၊ အသုရာ-အသုရာတို့လည်းကောင်း၊ နာဂါ-နဂါးတို့လည်းကောင်း၊
 ဂန္ဓဗ္ဗာ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့လည်းကောင်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ ယောဇနသတိကာပိ-ယူဇနာ
 တစ်ရာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တဘာဝါ-အတ္တဘောတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ-အတ္တဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပဉ္စယောဇနိ
 ကာပိ၊ အတ္တဘာဝါ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ
 ဘိက္ခဝေ၊ ယမ္ပိ-ကြောင့်လည်း၊ ပေ၊ အာဝါသော-နေရာဖြစ်၏၊ တတြ၊ ပေ၊ သန္တိ
 အယံ-ဤအကြောင်းသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ အဋ္ဌမော-သော၊ အစ္စရိယော၊
 အဗျတော-သော၊ ဓမ္မော-တည်း၊ ယံ ဒိသ္မာ၊ ပေ၊ အဘိရမန္တိ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ပေ၊
 ဓမ္မာ၊ ဣမေ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယေ ဒိသ္မာ၊ ပေ၊ အဘိရမန္တိ။

၃-သာသနာတောဝယ် အံဖွယ်ရစ်ပါး။ ၃၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ဧဝမေဝ-သာ

လျှင်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-ဤတရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌၊ အစ္စရိယာ
 ပေ၊ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယေ-ယင်း အစ္စရိယ အဗျတဓမ္မတို့ကို၊ ဒိသ္မာ ဒိသ္မာ၊ ပေ၊
 အဘိရမန္တိ၊ ကတမေအဋ္ဌ-တို့နည်း၊ (၁) ဘိက္ခဝေ၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ-သည်၊ အနုပုဗ္ဗ
 နိန္ဒော-သည်၊ ပေ၊ န ပပါတော-သည်၊ (ဟောတိ) သေယျထာပိ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ဧဝမေဝ-သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-အစဉ်အတိုင်း
 ကျင့်ထိုက်သောသိက္ခာသည်၊ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ-အစဉ်အတိုင်းပြုထိုက်သော အကျင့်
 သည်၊ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ-အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ထိုက်သော ပဋိပဒါသည်၊ (အတ္ထိ)၊
 အာယတကေနေဝ-၌ပင်၊ အညာပဋိဝေဓော-အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍
 သိရခြင်းသည်၊ န (ဟောတိ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယမ္ပိ-အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 ပေ၊ အညာပဋိဝေဓော န (ဟောတိ)၊ အယံ-ဤအကြောင်းသည်၊ ပေ၊ ပဋ္ဌမော-
 သော၊ အစ္စရိယော-သော၊ အဗျတော-သော၊ ဓမ္မော-တည်း၊ ယံ ဒိသ္မာ၊ ပေ၊
 အဘိရမန္တိ။

(၂) [အထက်ကအတိုင်း အပြည့်အစုံပေးပါ၊ ဥပမေယျဝါကျ၌ ထူးရာကိုသာ
 အနက်ပေးပါမည်။] မယာ-သည်၊ (“ပညတ္တံ”၌စပ်) မမ-၏၊ သာဝကာနံ-တို့၏
 (အတွက်)၊ ယံ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုသိက္ခာပုဒ်
 ကို၊ မမ-၏၊ သာဝကာ-တို့သည်၊ [“အရိယာဖြစ်သော သာဝကာတို့သည်”ဟု ဋီကာ
 ဆို၏၊ လဒ္ဓိသုတော်စင်များလည်း ပါဝင်နိုင်ပါ၏။] ဇီဝိတဟေတုပိ-အသက်ဟူသော

နာထိက္ကမန္တိ-မလွန်ကြူးကြကုန်၊ (၃) ယောသော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဒုဿီလော-ရှိ
၊ပေ၊ ကသမ္ပုဇာတော-၏၊ တေန-ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သံယော-သည်၊ န
သံဝသတိ-အတူမနေ၊ ခိပ္ပမေဝ-လျှင်၊ နံ-ကို၊ သန္တိပတိတွာ-စည်းဝေးပြီး၍၊ ဥက္ခိ
ပတိ-နှင့်ထုတ်၏၊ သော-ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊
နိဿိန္နော၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ အထခေါ-ထိုသို့
ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သော-သည်၊ သံဃမှာ-မှ၊ အာရကာဝ-ဝေးသည်သာ၊
သံယောဝ-သည်လည်း၊ တေန-ထို ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ (အာရကာဝ)-သည်သာ။

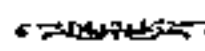
(၄) စတ္တာရော-၄ ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝဏ္ဏာ-ဤအမျိုးတို့သည်၊ ခတ္တိယာ-
ခတ္တိယတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ သုဒ္ဓါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ)၊ တေ-
ထို အမျိုး ၄ ပါးတို့သည်၊ တထာဂတပုဝေဒိတေ-မြတ်စွာဘုရားသည် အပြားအား
ဖြင့် သိစေတော်မူအပ်သော၊ ဝါ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ အဂါရသ္မာ
(နိက္ခမိတွာ) အနဂါရိယံ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ [သံဃဘေဒက္ခန္ဓက အစ၌
ပေးခဲ့ပြီ။] ပုရိမာနိ-ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဂေါတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဇဟန္တိ၊ သမဏာ
သကျပုတ္တိယာတွေဝ-ဟူ၍သာ၊ သခိ-ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ။

☞ (၅) ဗဟု-န်သော၊ ဘိက္ခု၊ အနုပါဒိသေသာယ-ကိလေသာတို့မှ ကြွင်းကျန်သော
ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋ္ဌတ္တာရုပ်မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-ဖြင့်၊ စေပိ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-
အကယ်၍ကား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ များစွာသော
ရဟန်းတို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်းကြောင့်၊) နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-၏၊ ဥိနတ္တံဝါ ပုရတ္တ
ဝါ န ပညာယတိ၊ (၆) အယံ ဓမ္မဝိနယော-သည်၊ ဧကရသော-တစ်ခုတည်းသော
အရသာရှိ၏၊ ဝိမုတ္တိရသော-အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရသာရှိ၏၊ (ဤကား ပေးရိုး
အနက်တည်း၊) တစ်နည်း၊ ဧကရသော-တစ်ခုတည်းသော ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏၊ ဝိမုတ္တိ
ရသော-ကိလေသာတို့မှ လွတ်စေခြင်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏၊ ["ကထံ ရသ
ဝသေန ဧကဝိဓံ" အဖွင့် ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ (၉၇)နှင့် ဤဋီကာ အဖွင့်
ကို ကြည့်ပါ။]

(၇) အယံ ဓမ္မဝိနယော-သည်၊ ဗဟုရတနော-၏၊ ပေ၊ တတြ-ထို ဓမ္မဝိနယ
၌၊ ဣမာနိ ရတနာနိ (သန္တိ)၊ သေယျထိဒံ-နည်း၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ သတိ
ပဋ္ဌာနာ-လည်းကောင်း၊ ပေ၊ အရိယော-ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော၊ ဝါ-
ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသဖြင့် ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌဂီကော-ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိ
သော၊ မဂ္ဂေါ-လည်းကောင်းတည်း၊ (၈) တတြ-ထိုဓမ္မဝိနယ၌၊ ဣမေဘူတာ-ဤ
ကြီးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ သောတာပန္နော - လည်းကောင်း၊

[သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တည်း။] သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ-သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ၊ ပဋိပန္နော - ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ [သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တည်း။] ၊ပေ၊ အရဟာ-လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖလသစ္ဆိကိရိယာယ-ငှာ၊ ပဋိပန္နော-လည်းကောင်းတည်း ၊ပေ၊ ဣမေ အဋ္ဌ-တို့တည်း။ [ဤသုတ်၏အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ အကျယ်ပြထားပါသည်။] အထ- မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဧတမတ္ထံ-(ကိုယ်တော်မြတ်၏ သာသနာ၌ အကောင်ပုတ်နှင့်တူသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သံဝါသမရှိခြင်းဟူသော) ဤအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝိဒိတွာ-၍၊ တာယံ ဝေလာယံ-၌၊ ဣမံ ဥဒါနံ-(သံဝါသကို မထိုက်သည်၏ အဖြစ်၊ သံဝါသကို ထိုက်သည်၏အဖြစ်တို့၏ အကြောင်းကိုပြသော) ဤ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ-ကျူးရင့်တော်မူပြီ၊ (ကိ)။

ဂါထာနက်။ ။ဆန္ဒ-ဒေသနာကံ၊ ဝုဋ္ဌာနံဖြင့်၊ လျော်ကန်သမှု၊ မပြုသော အား၊ ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ကို၊ အတိဝဿတိ-ကိလေသာမိုး၊ အာပတ်မိုးက၊ တိုး၍ပြင်းထန်၊ ရွာချပြန်၏။ ဝိဝဋ္ဌ-ဒေသနာကံ၊ ဝုဋ္ဌာနံဖြင့်၊ လျော်ကန်သင့်မြတ်၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သောအာပတ်ကို၊ နာတိဝဿတိ-ကိလေသာမိုး၊ အာပတ်မိုးက၊ တိုး၍ပြင်းပြ မရွာချတော့ချေ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဆန္ဒ-ဖုံးထားအပ်သော အာပတ်ကို၊ ဝိဝရေထ-ဒေသနာကံ၊ ဝုဋ္ဌာနံဖြင့်၊ အမှန်သင့်လျော်၊ ဖွင့်ဖော်ကြကုန်လော၊ [ဧယျာထဝိဘတ်။] ဧဝံ-ဤသို့ ဖွင့်ဖော်အပ်သော်၊ တံ-ထိုအာပတ်ကို၊ နာတိဝဿတိ-ကိလေသာမိုး၊ အာပတ်မိုးလည်း၊ တိုး၍ပြင်းပြ၊ မရွာချနိုင်တော့ချေ၊ ဣတိ-ဤသို့ ကျူးရင့်တော်မူပြီ၊ [ဆန္ဒမတိ ဝဿတိတိ-အာပတ္တိ အာပဇ္ဇိတွာ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော အညံ နဝံ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊ တတော အပရန္တိ ဧဝံ အာပတ္တိဝဿံ ကိလေသဝံသံ အတိဝိယဝဿတိ၊ ဝိဝဋ္ဌ နာတိဝဿတိတိ ၊ပေ၊ တံ ဝိဝဋ္ဌ ပုန အာပတ္တိဝဿံ ကိလေသဝဿံ န ဝဿတိ၊-ဋီကာ။]

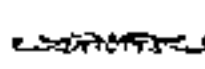

၄။ ပါတိမောက္ခသဝနာရဟကထာ

၃၈၆။ အထ-ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပြီးရာအခါမှ နောက်၌ ၊ပေ၊ အာမန္တေသိ၊ (ကိ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ဒါနိ-ယခု၊ အဟံ-သည်၊ ဣတော-ဤနေ့မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ ဥပေါသထံ-ဩဝါဒဟူသော ဥပုသ်ကို၊ န ကရိဿာမိ-ပြုတော်မမူတော့အံ့ ၊ပေ၊ တုမှေဝ ဥပေါသထံ ကရေယျာထ၊ [အဋ္ဌာနမေတံ စသော ဝါကျကို လောဟိတုပ္ပါဒ ကမ္မကထာအတိုင်း ပေးပါ။] ၊ပေ၊ နာပတ္တိကေန-အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ န သောတဗ္ဗံ-မနာထိုက် ၊ပေ၊ ယော-သည် ၊ပေ၊ သုဏာတိ၊ တဿ-၏(အတွက်)၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဌပေတံ-(ပြုခွင့်၊ နာယူခွင့်

မပေးဘဲ) ဟန့်တားခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဧဝဉ္စ-လျှင်၊ ဌပေတဗ္ဗ-ရာ၏။ (ကိံ)၊ ဥပေါသထေ-သော၊ တဒဟု-၌၊ စာတုဒ္ဓသေဝါ-၁၄ ရက်မြောက်နေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ ပန္နရသေဝါ-၌သော်လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-သည်၊ သမ္မုခိဘူတေ- မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်လသော်၊ ဥဒါဟရိတဗ္ဗ-ထုတ်ဆိုရာ၏။ (ထုတ်ဖော် ပြောဆိုရာ ၏။ ကိံ)၊ သံယော၊ ပေ၊ သုဏာတု၊ ဣတ္ထန္နာမော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ သာပတ္တိကော- အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်ပါ၏။ တဿ-၏။ (အတွက်)၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ဌပေမိ-ပါ၏။ တသ္မိံ၊ သမ္မုခိဘူတေ-လသော်၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ န ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗ-မရွတ်ပြရာပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရာ၏။ ဣတိ-သို့၊ (ဌပေတဗ္ဗ)၊ ဧဝံ-ဤသို့ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလသော်၊ ပါတိမောက္ခ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဌပိတံ-အပ်သည်၊ (တန့်ထားရာ ရောက်သည်) ဟောတိ။ [ဥဒါဟရိတဗ္ဗန္တိ ပါဠိယာ၊ အဝတွာ တမတ္ထံ ယာယ ကာယစိ ဘာသာယ ဥဒါဟဋ္ဌမ္ပိ ဥဒါဟဋ္ဌမေဝါတိ ဒဌဗ္ဗံ-ဝိမတိ။]

☞ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ “ပရစိတ္တဝိဒုနော-သူတစ်ပါး၏စိတ်ကို သိကုန်သော” ဟုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထန္နာမောစ-ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထန္နာ မောစ-သော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ” ဟု လည်းကောင်း၊ ပေးပါ။ တေ-ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ပေသလာ ဘိက္ခု၊ ပုရာ ထပေန္တိ-မကြာမီ တန့်ထား ကြလိမ့်မည်၊ ဝါ-မတားကုန်မီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပဋိကဇ္ဇေဝ-စောစောကပင် (ကြိုတင်၍ပင်)၊ သုဒ္ဓါနံ-န်သော၊ အနာပတ္တိကာနံ-အာပတ်မရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ- တို့၏ (အတွက်)၊ အဝတ္ထုသ္မိံ - ဝတ္ထုမရှိဘဲ၊ အကာရဏေ - အကြောင်းမရှိဘဲ၊ (တစ်နည်း) အဝတ္ထုသ္မိံ-ဝတ္ထုမရှိသည်၊ အကာရဏေ-သည်၊ (သမာနေ-ဖြစ်ပါ လျက်)၊ ပါတိမောက္ခံ ဌပေန္တိ၊ ပေ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။]

၅။ ဓမ္မိကာဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပနကထာ

၃၈၇-ဗာတိကာ။ ။ ဧကံ-သော၊ အဓမ္မိကံ-တရားမရှိသော၊ ဝါ-တရား၌ မယှဉ်သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနံ-ပါတိမောက်ကို တန့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧကံ- သော၊ ဓမ္မိကံ-သော၊ ဝါ-သော၊ ပါတိမောက္ခဌာနံ-လည်းကောင်း၊ ဒွေ-န်သော၊ အဓမ္မိကာနိ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနာနိ-တို့လည်းကောင်း၊ ပေ။ [ဤသို့ စသည် ဖြင့် ပေးပါ။]

☞ ၁။ ဧကံ-သော၊ အဓမ္မိကံ-သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနံ-ဟူသည်၊ ကတမံ-နည်း၊ အမူလိကာယ-အခြေအမြစ် မရှိသော၊ သီလဝိပတ္တိယာ-အားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခ- ကို၊ ဌပေတိ-တန့်ထား၏။ ဣဒံ-ဤ အမူလိက သီလဝိပတ္တိဖြင့်၊ ပါတိမောက်ကို

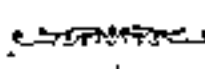
တန့်ထားခြင်းသည်၊ ဧကံ-သော၊ အဓမ္မိကံ-သော၊ ပါတိမောက္ခပနံ-တည်း။
[နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ဤအတိုင်းပေးပါ၊ သုက္ကပက္ခန္ဓံ လွယ်ပြီ။]

(၂) အမူလိကာယ အာစာရဝိပတ္တိယာကိုထည့်ပါ။ (၃) အမူလိကာယ သီလ
ဝိပတ္တိယာ ၊ပေ၊ အာစာရ ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ။ (၄) အာဇီဝဝိပတ္တိယာကို ထည့်ပါ။

☞ (၅) အမူလကေန ပါရာဇိကေန ၊ပေ၊ သံယာဒိသေသေန၊ ပါစိတ္တိယေန၊ ပါဠိဒေ
သနီယေန၊ ဒုက္ကဋ္ဌေန။ (၆) အကတာယ-မပြုအပ်သေးသော (မဆုံးဖြတ်အပ်သေး
သော) အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ ၊ပေ၊ ကတာယ-ပြုအပ်ပြီးသော (ဆုံးဖြတ်
အပ်ပြီးသော) အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိ ၊ပေ၊ ဤသို့အားဖြင့် အာစာရဝိပတ္တိ
အတွက် ၂ ပါး၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ ၂ ပါး၊ ပေါင်း (၆)ပါး ဖြစ်၏။

(၇) အမူလကဖြစ်သော အာပတ် (၇) ပုံဖြင့် တန့်ထားသည်။ (၈) ၆ နံပါတ်၌
အကတာယ၊ ကတာယ အာဇီဝဝိပတ္တိ ၂ ပါးကို သွင်းပါ။ (၉) အထက်ပါ ရှစ်ပါး၌
“အကတာယ-ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော (ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီး၊ မဆုံးဖြတ်အပ်သေး
သော)၊ သီလဝိပတ္တိ စသည်ဖြင့်” ဟူသော အင်္ဂါကို သွင်းပါ။

၁၀။ ပါရာဇိကော-ပါရာဇိကကျသည်၊ တသံ ပရိသာယံ-၌၊ နိသိန္နော
နဟောတိ၊ ပါရာဇိကကထာ-ပါရာဇိကနှင့်စပ်သော စကားသည်၊ ဝိပွကတာ-အပြား
အားဖြင့် ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်သည်၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီး မဟုတ်သည်၊ န ဟောတိ-
မဟုတ်။ (ပါရာဇိကကထာကို ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးဖြစ်နေသည်-ဟူလို။) ၊ပေ၊ ဓမ္မိကံ-
သော၊ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူပြုအပ်သော ကံသို့၊
ဥပေတိ-ကပ်ရောက်၏၊ ဓမ္မိကံ သာမဂ္ဂိ-ကို၊ န ပစ္စာဒိယတိ-တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် မယူ၊
(အားမထုတ်၊) ဓမ္မိကာယ သာမဂ္ဂိယာ-ကို၊ ပစ္စာဒါနကထာ-တစ်ဖန်ယူခြင်းနှင့်စပ်
သော စကားသည် ၊ပေ၊ သီလဝိပတ္တိယာ-အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသင်္ကိတော-
မြင်အပ်၊ ကြားအပ်၊ ယုံမှားအပ်သည်၊ န ဟောတိ ၊ပေ၊ အာစာရ ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ
၊ပေ၊ [သုက္ကပက္ခန္ဓံ လွယ်ပြီ။]

၆။ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခပနက္ခန္ဓကထာ

[ပြုအပ်ပြီးသော သုက္ကပက္ခန္ဓာ ဓမ္မိကပါတိမောက္ခပန (၁၀)ပါးကို
အစဉ်အတိုင်း ချဲ့၍ ပြတော်မူသည်။]

☞ ၃၈၈။ ကထံ ပါရာဇိကော ၊ပေ၊ နိသိန္နော ဟောတိ-နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ဣဓ-
ဤသာသနာတော်၌၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(မဂ်အချင်းချင်း သွင်းခြင်းအစရှိသော)
အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ယေဟိ လိင်္ဂေဟိ-(မဂ် အချင်းချင်းသွင်းချင်း အစရှိ
သော) အကြင် အသွင်တို့ဖြင့်၊ ယေဟိ နိမိတ္တေဟိ-အကြင်အမှတ်အသားတို့ဖြင့်၊

ပါရာဇိကဿ ဓမ္မဿ-သို့၊ အဇ္ဈာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ တေဟိ အာကာ
 ရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတစ်ပါးကို၊ ပါရာဇိကံ
 ဓမ္မံ-သို့၊ အဇ္ဈာပန္နံ-ရောက်သည်ကို၊ ပဿတိ။ [“အာကခံမာနော ဘိက္ခဝေ” စသော
 စကားနှင့် ဆက်ပါ။] ဘိက္ခု-သည်၊ ပေ၊ န ဟောဝပဿတိ-မမြင်သည်သာ၊ အပိစ-
 စင်စစ်ကား၊ အညော-သော၊ ဘိက္ခု၊ ပေ၊ အာရောစေတိ၊ (ကိ)၊ အာဝုသော၊
 ဣတ္တာန္ဓာမော၊ ပေ၊ အဇ္ဈာပန္နော-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၏။ [“အာကခံမာနော”
 စသော စကားနှင့် ဆက်ပါ။] ဘိက္ခု၊ ပေ၊ န ဟောဝပဿတိ-မြင်လည်း မမြင်၊ ပေ၊
 နာပိ အာရောစေတိ-ပြောလည်း မပြော၊ အပိစ-ကား၊ သောဝ (သော+ဧဝ)ဘိက္ခု-
 (ပါရာဇိက ကျပြီးသော) ထို ရဟန်းသည်ပင်၊ ပေ၊ ‘အာရောစေတိ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 အာကခံမာနော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ တေန ဒိဋ္ဌေန-ထိုမြင်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပေ၊ တဒဟု
 ပေါသထေ ဥဒါဟရေယျ-မြွက်ဆိုရာ၏၊ (ကိ)၊ သုဏာတုမေ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗတိ-ဟူ၍၊
 (ဥဒါဟရေယျ)။ [ပါတိမောက္ခသဝနာရဟဉ္စ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဓမ္မိကံ-သော၊
 ပါတိမောက္ခဌပနံ-တည်း။

ပါရာဇိကကထာ ဝိပွကတာ၏။ ။ ဘိက္ခုဿ-၏၊ ပါရိမောက္ခေ-ကို၊

ဌပိတေ-တန်ထားအပ်ပြီးသော်၊ ဒသန္နံ-၁၀ ပါးကုန်သော၊ အန္တရာယာနံ-အန္တရာယ်
 တို့တွင်၊ အညတရေန-အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အန္တရာယ်ကြောင့်၊ ရာဇန္တရာ
 ယေနဝါ-မင်းဟူသော အန္တရာယ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ [စောရ-ဒါးပြ၊ သူပုန်၊
 အဂ္ဂိ-မီး၊ ဥဒကေ-ရေ၊ မနုဿ-လူ၊ အမနုဿ-ဘီလူး၊ ဝါဠု-ခြင်္သေ့၊ သစ်ကျားစသော
 ရဲရင့်သော သားကောင်။] သရိသပန္နရာယေနဝါ-မြွေ ကင်းဟူသော အန္တရာယ်
 ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတန္တရာယေနဝါ-အသက်၏ အန္တရာယ်ကြောင့်
 သော်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယေနဝါ-မြတ်သောအကျင့်၏ အန္တရာယ်
 ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိသာ-သည်၊ ဝုဋ္ဌာတိ-ထ၏၊ အာကခံမာနော၊ ပေ၊
 တသ္မိံ ဝါ အာဝါသေ-ထိုကျောင်းတိုက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ထိုနေရာ၌သော်
 လည်းကောင်း၊ အညသ္မိံ ဝါ အာဝါသေ-အခြားကျောင်းတိုက်၌ သော်လည်းကောင်း
 ပေ၊ ဥဒါဟရေယျ၊ (ကိ)၊ သုဏာတု၊ ပေ၊ ဣတ္တာန္ဓာမဿ၊ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ပါရာဇိက
 ကထာ-ကို၊ အဝိပွကတာ-အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်ပါ၊ တံ ဝတ္ထု-ထို
 ပါရာဇိကဝတ္ထုကို၊ အဝိနိစ္ဆိတံ-မဆုံးဖြတ်အပ်သေးပါ၊ ပေ၊ ဝိနိစ္ဆိနေယျ-ဆုံးဖြတ်
 ရာပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ဥဒါဟရေယျ)၊ ဧဝံ-ဤသို့ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလသော်၊
 ဧတံ-ဤဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ စေလဘေထ-အံ့၊ ဣစ္စေတံ-ဤသို့ ရခြင်းသည်၊ ကုသလံ-
 ကောင်း၏၊ နောစေလဘေထ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ပေ၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗန္တိ။
 [လွယ်ပြီ။]

၉။ အမှာ။ ။ “သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတကော ၊ပေ၊ နိသိန္ဓော ဟောတိ၊ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတကံထာ ဝိပွကတာ” တို့၏ အကျယ်လည်း ပါရာဇိကအတိုင်းပင်တည်း။ “ယေဟိ အာကာရေဟိ-(ဗုဒ္ဓံ ပစ္စာစိက္ခာမိစသော)အကြင် သိက္ခာချကြောင်း အခြင်းအရာတို့ဖြင့်” ဟု ပေးပါ။

ကထံ ဓမ္မိကံ၊ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်သူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူပြုအပ်သောကံသို့၊ န ဥပေတိ-မကပ်ရောက်သနည်း၊ ဣမ ၊ပေ၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(ကာယသာမဂ္ဂိမပေးခြင်း၊ ဆန္ဒမပေးခြင်း၊ မျက်မှောက်၌ တားမြစ်ခြင်းဟူသော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိယာ-ညီညွတ်သူတို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ သဘောတူပြုအပ်သော ကံသို့၊ အနုပဂမနံ-မကပ်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။]

ကထံ ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိ-ကို၊ ပစ္စာဒိယတိ-တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် ယူသနည်း၊ (အားထုတ်သနည်း) ၊ပေ၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(အကတံ ကမ္မံ စသည်ဖြင့် လှုံ့ဆော်ကြောင်း) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ၊ပေ၊ သာမဂ္ဂိယာ-ကို၊ ပစ္စာဒါနံ-တစ်ဖန်ပြုဖို့ရန် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။ “သာမဂ္ဂိယာပစ္စာဒါနကထာ ဝိပွကတာ” ၏ အကျယ်သည် “ပါရာဇိကဂုထာ ဝိပွကတာ” ၏ အကျယ်နှင့် တူပြီ။]

၁၀။ ကထံ သီလဝိပတ္တိယာ ဒိဋ္ဌ ၊ပေ၊ သင်္ကီတော ဟောတိ ၊ပေ၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-(မဂ်အချင်းချင်း သွင်းချင်း၊ သုတ်ကိုလွတ်စေခြင်း စသော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ၊ပေ၊ သီလဝိပတ္တိယာ-အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌ ၊ပေ၊ သင်္ကီတော ဟောတိ။ [ကြွင်းသောဝါကျတို့၌ လွယ်ပြီ။] အာစာရဝိပတ္တိ၌ “ယေဟိ အာကာရေဟိ-(အောက်အာပတ် ၅ ပုံ၏ သင့်ကြောင်းဖြစ်သော) အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့်”၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၌ “ယေဟိ အာကာရေဟိ-(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိကို ယူခြင်းဟူသော) အကြင်အခြင်းအရာတို့ဖြင့်” ဟု ပေးပါ။ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။] ဣမာနိ-ဤသည်တို့ကား၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဓမ္မိကာနိ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခဌပနာနိ-တို့တည်း။

၇။ အတ္တာဒါနအင်္ဂကထာ

၃၉၈။ အထ ခေါ အာယသ္မာ ဥပါလိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ အတ္တာဒါနံ-မိမိသည် ယူထိုက်သော အဓိကရုဏ်းကို အာဒါတုကာမေန-ယူလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကတမဂ်သမန္နာဂတံ-အဘယ်မျှလောက်သော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အတ္တာဒါနံ-ကို၊ အာဒါတဗ္ဗံ-ယူထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဥပါလိ ၊ပေ၊ ပဉ္စင်သမန္နာဂတံ ၊ပေ၊ အာဒါတဗ္ဗံ။

(၁) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ-ဆင်ခြင်ထိုက်၏။ (ကိံ) အဟံ-သည်၊ ယံ ဣမံ အတ္တာဒါနံ-အကြင်သို့သော ဤအတ္တာဒါနကို၊ အာဒါတုကာမော-ယူခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဣမံ အတ္တာဒါနံ-ကို၊ အာဒါတု-ငှာ၊ ကာလောနုခေါ-သင့်လျော်သော အခါဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ နော (ကာလောနုခေါ)-သင့်လျော်သောအခါ မဟုတ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့ စဉ်းစားထိုက်၏။ ပစ္စဝေက္ခိ မာနော-လသော်၊ ဧဝံ-သို့၊ သစေ ဇာနာတိ-အံ၊ (ကိံ-အဘယ်သို့ သိသနည်း၊) ဣမံ အတ္တာဒါနံ၊ အာဒါတု-ငှာ၊ အကာလော-မသင့်လျော်သော အခါတည်း၊ နော ကာလော-သင့်လျော်သောအခါ မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ သိအံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပေ၊ န အာဒါတဗ္ဗံ-ထိုက်။ [နောက်နောက်ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

(၂) တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဥတ္တရိ-အထက်၌၊ (တစ်ဆင့်တက်၍)၊ ပစ္စဝေက္ခိ တဗ္ဗံ (ကိံ)၊ ပေ၊ ဣဒံ အတ္တာဒါနံ-သည်၊ ဘူတံနုခေါ-ဟုတ်မှန်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ နော ဘူတံနုခေါ-မဟုတ်မှန်လေသလော၊ (၃) အတ္ထသဉ္ဇိတံနုခေါ-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်လေသလော၊ နော အတ္ထသဉ္ဇိတံ နုခေါ-စီးပွားနှင့် မစပ်ယှဉ်လေသလော။

(၄) အဟံ၊ ပေ၊ အာဒိယမာနော-ယူလသော်၊ သန္နိဋ္ဌေ-သန္နိဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝါ-ထို၍ အရပ်၊ ပေါင်းဆုံလတ်၍၊ တွေ့မြင်အပ်ဖူးကာမျှ ဖြစ်ကုန်သော) သမ္ပတ္တေ-သမ္ပတ္တဖြစ်ကုန်သော၊ (တက္ခ ဆည်းကပ်ဖော်၊ ဆည်းကပ်ဖက်ဖြစ်ကုန်သော)၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဓမ္မတော-အားဖြင့်၊ ဝိနယတော-အားဖြင့်၊ ပက္ခေ-အသင်းအပင်းတို့ကို၊ (ဘက်သားတို့ကို) လဘိဿာမိနုခေါ-ရအံ့လော၊ နောလဘိဿာမိနုခေါ-လော၊ (၅) မေ-သည်၊ ဣမံ အတ္တာဒါနံ-ကို၊ အာဒိယတော-ယူလသော်၊ သံယဿ-သံယာတော်၏။ တတော နိဒါနံ-ထိုအတ္တာဒါနဟူသော အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဘဏ္ဍနံ-သည်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဝိဝါဒေါ-သည်လည်းကောင်း။ (သမထက္ခန္ဓက အဓိကရဏကထာ၌ ပေးခဲ့ပြီ။) သံယဘေဒေါ-သည်လည်းကောင်း၊ သံယရာဇိ-သည်လည်းကောင်း၊ သံယဝဝတ္ထာနံ-သံယာ၏ အသီးအသီးပိုင်းခြား၍ တည်ခြင်း၊ သည်လည်းကောင်း၊ သံယနာနာကရဏံ-သံယာ၏ အသီးအခြားပြုကြောင်း ကွဲပြားမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိနုခေါ-လော၊ ပေ၊ နော ဘဝိဿတိနုခေါ-လော၊ ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတံ-သော၊ အတ္တာဒါနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဒိန္နံ-ယူအပ်သည်၊ (သမာနံ-လသော်၊) ပစ္ဆာပိ-ယူပြီးရာ နောက်အခါ၌လည်း၊ အဝိပ္ပဋိသာရကရံ-နှလုံးမသာမယာဖြစ်ခြင်းကို မပြုတတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၈။ စောဒကေနပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗဓမ္မကထာ

၃၉၉။ ဘန္တေ၊ စောဒကေန-စောဒကဖြစ်သော၊ ပရံ-သူတစ်ပါးကို၊ စောဒေတု
 ကာမေန-စေဒနာခြင်းငှာ အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကတိ-အဘယ်မျှလောက်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ-မိမိသန္တာန်၌၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ-ဆင်ခြင်၍၊ ပရော-
 ကို၊ စောဒေတဗ္ဗော-စောဒနာထိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ (၁) စောဒကေန
 ၊ပေ၊ ဧဝံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရော-ထက်ဝန်း
 ကျင် စင်ကြယ်သောကိုယ် အကျင့်ရှိသူသည်၊ အမှီနုခေါ-ဖြစ်၏လော၊ ပရိသုဒ္ဓေန-
 သော၊ အစ္ဆိဒ္ဓေန-အပေါက်အကျား မရှိသော၊ အပ္ပဋိမံသေန-မသုံးသပ်အပ်၊ မသုံး
 သပ်ထိုက်သော၊ ကာယသမာစာရေန-နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သည်၊ အမှီနုခေါ-လော၊
 မေ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ သော ဓမ္မော-ဤ (ပရိသုဒ္ဓ အစ္ဆိဒ္ဓ အပ္ပဋိမံသဖြစ်သော) ကာယ
 သမာစာရဟူသော တရားသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိနုခေါ-ထင်ရှား ရှိ၏လော၊ ဥဒါဟု၊ နော
 (သံဝိဇ္ဇတိနုခေါ)-ထင်ရှား မရှိလေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆင်ခြင်ထိုက်၏။

ဥပါလိ၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓေန ၊ပေ၊
 သမန္နာဂတော-သည်၊ သစေ န ဟောတိ-အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တဿ-ထိုရဟန်းကို၊
 ဝတ္တာရော-ပြောဆိုမည့်သူတို့သည်၊ ဘဝန္တိ (ကိံ-အဘယ်သို့ ပြောဆိုကုန်မည်နည်း၊)
 ဣယံ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ အာယသ္မာ-အရှင်သည်၊ ကာယိကံ-ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော
 အကျင့်ကို၊ တာဝ သိက္ခဿု-ကျင့်ကြံပါဦးလော။ (သူများကို မစောဒနာမိ၊ မိမိကိုယ်
 တိုင် ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါဦး-ဟူလို။) ဣတိ-ဤသို့
 ပြောဆိုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ-လျှင်၊ အဿ-ကို၊ ဝတ္တာရော ဘဝန္တိ။

(၂) ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရသာထူး၊ (၃) သ ဗြဟ္မစာရီသု-သီတင်းသုံးဖော်
 တို့အပေါ်၌၊ မေ-၏၊ အနာယာတံ-လွန်စွာထိပါးတတ်သော ဒေါသမရှိသော၊
 မေတ္တံ-မေတ္တာရှိသော၊ စိတ္တံ-သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်တံနုခေါ-ရှေးရှု ကပ်၍တည်၏လော၊
 (၄) အဟံ-သည်၊ ဗဟုဿုတော-သည် ၊ပေ၊ အမှီနုခေါ-ဖြစ်၏လော၊ ယေ တေ
 ဓမ္မာ အာဒိ ကလျာဏာ ၊ပေ၊ အဘိဝဒန္တိ၊ တထာရူပါ မေ ၊ပေ၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ-
 န်သည်၊ ဟောန္တိ နုခေါ-ဖြစ်ကုန်၏လော။ (သမထက္ခန္ဓက၊ ဥပ္ပာဟိကာယဝူပသမန
 ကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ၊ပေ၊ အာဂမံ-မိမိသူတစ်ပါး၊ စီးအပွား၏ လာရာ လာကြောင်း
 ဖြစ်သော ပါဠိတော်ကို၊ တာဝ ပရိယာပုဏဿု-သင်ယူပါဦးလော။

(၅) မေ-၏။ ဥဘယာနိ ၊ပေ၊ အနုဗျဉ္ဇနသော။ [ဥဗ္ဗာဟိကာယ ဝူပသမန ကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ပေ၊ နော စေ ဟောန္တိ၊ (ဝေံသတိ၊ အာဝုသော၊ ဣဒံ-ဤသိက္ခာ ပုဒ်ကို၊ ကတ္ထ-အဘယ်မြို့၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ (ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း၊) ဣတိ-ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော-မေးအပ်သည်၊ (သမာနော-သော်၊) န သမ္မာယတိ-ပြည့်စုံစွာ မဖြေနိုင်ပါ။ [ရှေးနိဿယ၌ “န သမ္မာဒယတိ-မပြီးစီးစေနိုင်” ဟု ရှိ၏။] ဣယံ ၊ပေ၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပရိယာပုဏသု-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာရော ဘဝန္တိ ၊ပေ။

၉။ စောဒကေန ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗဓမ္မ။ ။ စောဒကေန ၊ပေ၊ ကတိဓမ္မ-အဘယ်မျှလောက်သော တရားတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ-၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ-ရှေးရှု တည်စေပြီး၍၊ (ဖြစ်စေပြီး၍) ၊ပေ၊ (၁) ကာလေန-၌၊ ဝက္ခာမိ-ပြောအံ၊ (စောဒနာအံ)၊ အကာလေန-မသင့်လျော်သောအခါ၌၊ နော (ဝက္ခာမိ)၊ (၂) ဘူတေန-ဟုတ်မှန်သော အကြောင့်ဖြင့် ၊ပေ၊ (၃) သဏှေန-သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့် ၊ပေ၊ (၄) အတ္ထသဉ္စိတေန-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သောစကားဖြင့် ၊ပေ၊ (၅) မေတ္တစိတ္တော-မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ) ဝက္ခာမိ၊ ဒေါသန္တရော-ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ် ရှိသည်၊ (ဟုတွာ) နော (ဝက္ခာမိ)-အံ။

၁၀။ စောဒကစုဒိတပဋိသံယုတ္တကထာ

၄၀၁။ အဓမ္မစောဒကဿ-အဓမ္မဖြင့် စောဒနာသော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ (အပေါ်၌)၊ ကတိဟိ၊ အာကာရေဟိ-အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရော-နှလုံးမသာမယာခြင်းကို၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော-ဖြစ်စေထိုက်ပါသနည်း ၊ပေ၊ အာယသ္မာ-သည်၊ အကာလေန-၌၊ စောဒေသိ-စောဒနာဘိ၏၊ ကာလေန-၌၊ နော စောဒေသိ-မစောဒနာ၊ တေ-၏၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရာယ-နှလုံးမသာမယာခြင်းငှာ၊ အလံ-ထိုက်၏။ [ပြုအပ်ခဲ့သော အင်္ဂါ ၅ ပါးကိုပင် ဟောတော်မူသည်။] အဓမ္မစောဒကဿ ၊ပေ၊ ဥပဒဟာတဗ္ဗော၊ တံ-ထိုသို့ ဝိပုဋ္ဌိသာရကို ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ (ဟိ)-ကြောင့်။ [ယထာကား နိပါတ်တည်း။] အညောပိ-အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသည်၊ အဘူတေန-မဟုတ်မှန်သော အကြောင်းဖြင့်၊ စောဒေတဗ္ဗံ-စောဒနာထိုက်၏ ဟူ၍၊ (စောဒနာံရ၏ ဟူ၍)၊ န မညေယျ-မမှတ်ထင်တော့ရာ၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်တည်း။ . . . “အဓမ္မစုဒိတကဿ-အဓမ္မဖြင့် စောဒနာအပ်သော (စောဒနာခံရသော)” ဟု အနက်ဆိုပါ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို “အာယသ္မာ-ကို၊ အကာလေန-၌၊ စုဒိတော-စောဒနာအပ်ပြီ၊ (စောဒနာခံရပြီ) ၊ပေ၊ တေ-၏၊ အဝိပုဋ္ဌိသာရာယ-နှလုံးမသာမယာ မဖြစ်ခြင်းငှာ၊ အလံ-၏” ဤသို့ ပေးပါ။ [သုက္ကပက္ခ၌ လွယ်ပြီ။]

စောဒကရဟန်း နှလုံးသွင်းထိုက်သော တရား။ ။ ကာရုညတာ-သနားခြင်း ကရုဏာလည်းကောင်း၊ [ကရုဏာယေဝ+ကာရုညံ၊ ကာရုညံ ယေဝ+ကာရုညတာ။] တစ်နည်း၊ ကာရုညတာ-သနားခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ [ကာရုညံ+ယဿ+အတ္ထိတိ ကာရုညော၊ ကာရုညဿ+ဘာဝေါ ကာရုညတာ၊ ဤကာရုညတာဖြင့် ကရုဏာ ဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရုဏာဈာန်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ကာမာဝစရကရုဏာကိုလည်းကောင်း ယူပါ။ [ဟိတေသိကာ-စီးပွားကို ရှာတတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုကမ္ပိတာ-စီးပွားဖြင့် ချီးမြှောက်တတ်သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ [ဤ ၂ ပုဒ်ဖြင့် မေတ္တာဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ မေတ္တာဈာန်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ကာမာဝစရမေတ္တာကိုလည်းကောင်း ယူပါ။ ဤ “အနုကမ္ပိ” ပုဒ်၏ အနုဂ္ဂဟအနက်ဟောနိုင်ပုံကို သီလက္ခန္ဓံ လောဟိစ္စသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ၊ လောဟိစ္စ ဗြာဟ္မဏနုယောဂကထာ၌ ပြထားပြီ။] အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနတာ-အာပတ်မှ ထမြောက်စေလိုသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ [“အာပတ္တိတော ဝုဋ္ဌာပေတွာ” စသော အဋ္ဌကထာကိုထောက်၍ “အာပတ္တိဝုဋ္ဌာပနတာ” ဟု ရှိသင့်၏။] ဝိနယပုရေက္ခာရတာ-ဝိနည်းကို ရှေးသွားပြုသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ . . . စုဒ္ဓိတကေန ပေ၊ ဒ္ဓိသု ဓမ္မေသု-တို့၌၊ သစ္စေစ-မှန်ကန်သော စကား၌လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေစ-အမျက်မထွက်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာတပွဲ-တည်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ . . . နဝမော-သော၊ ပါတိမောက္ခပနက္ခန္ဓကော-တည်း၊ ဣမမှိခန္ဓကေ-၌၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ တိသ-သုံးဆယ်တည်း။

☞ တဿ-ထို ပါတိမောက္ခပနက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ကား။ . . .

ဥပေါသထေ-၌၊ ယာဝတိကံ-၃ ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပါပဘိက္ခု-သည်၊ န နိက္ခမိ-မထွက်၊ မောဂ္ဂလ္လာနေန-သည်၊ နိစ္ဆုဒ္ဓေါ-ထွက်စေအပ်၏၊ ဇိနသာသနေ-၌၊ အစ္ဆေရာ-အံ့ဖွယ် ၈ ပါး၊ နိန္ဒာ-နိမ့်၏၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-အစဉ်အတိုင်းသောသိက္ခာ၊ ဌိတဓမ္မော-၏၊ နာတိက္ကမ္မ-မလွန်၊ ကုဏာပ-အကောင်ပုတ်၊ ဥက္ခိပတိ-ပစ်လွှင့်၏၊ သံပော-သည်၊ ဥက္ခိပတိ-နှင်ထုတ်၏၊ သဝန္တိယောစ-ချောင်းငယ်၊ မြစ်ငယ်တို့သည်လည်း၊ ဇဟန္တိ-ကုန်၏။

သဝန္တိ-ငယ်၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ-န်၏၊ ဧကရသ-တစ်ခုတည်းသောအရသာ၊ ဝိမုတ္တိ-ဝိမုတ္တိရသာ၊ ဗဟု-များသော ရတနာရှိ၏။ [ရှေးနိဿယ၌ “များသော ရဟန်း” ဟု ရှိ၏။] ဓမ္မဝိနယောပိ-သည်လည်း၊ ဗဟု-များသော သတိပဋ္ဌာန်စသော ရတနာရှိ၏။ ဘူတာ-တိမိစသော ကြီးသောသတ္တဝါတို့၊ အဋ္ဌာရိယပုဂ္ဂလာ-တို့၊ သမုဒ္ဓံ-ကို၊ ဥပမံ ကတွာ-၍၊ သာသနေ-၌၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကို၊ ဝါစေသိ-ပို့ချတော်မူပြီ။

ဥပေါသထေ-၌၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ (သုဏ္ဍာတိ)၊ အမေ-တို့ကို၊ ကောစိ နဇာတိ၊ ပဋိစ္စေဝ-လျှင်၊ ဥဇ္ဈန္တိ-ပေသလတိက္ခတို့ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ (“ဥပဇ္ဈာယန္တိ” ဟု ဆိုလိုလျက် ဂါထာဖြစ်၍ “ဥဇ္ဈန္တိ” ဟု ဆိုသည်။) ဧကော-တစ်ခုသော ပါတိမောက္ခဌပန၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် “နဝါ” တိုင်အောင်ပေး။) ဒသမာနိ-ဆယ်ခုမြောက်သော ပါတိမောက္ခဌပနတို့၊ သီလ-သီလဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ အာစာရ-အာစာရဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ-ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ အာဇီဝံစ-အာဇီဝဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ စတုဘာဂိကေ-၄ ပါးသော ဝေဘန်ခြင်း၌၊ ဝုတ္တာ-ပြီ။

ပါရာဇိကဉ္စ-ပါရာဇိကအာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒုက္ကဋ်-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဘာဂေသု-၅ ပါးသော ဝေဘန်ခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ သီလာစာရဝိပတ္တိစ-သီလဝိပတ္တိ၊ အာစာရဝိပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဝိမိ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ အကတာယစ-မပြုအပ်သေးသော အဆုံးဖြတ်နှင့် (တက္ခ) လည်းကောင်း၊ ကတာယစ-နှင့် (တက္ခ) လည်းကောင်း၊ ဆဘာဂေသု-ခြောက်ပါးသော ဝေဘန်ခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တာ။

ပါရာဇိကဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဒုတ္တာသိတဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ (သတ္တဘာဂေသု) ဝုတ္တံ၊ ယာ သီလာစာရဝိပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ ယာ ဒိဋ္ဌိ အာဇီဝဝိပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ (အတ္ထိ)၊ ဧတာ-ဤဝိပတ္တိ ၄ ပါးတို့ကို၊ တေန ကတာကတေန-ထို ပြုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်၊ မပြုအပ်သေးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့် (တက္ခ)၊ ဧဝံ-သို့၊ ယထာဘူတေန-ဟုတ်မှန်သောတိုင်းသော သဘောရှိသော၊ ဉာယတော-အသင့်အားဖြင့်၊ (နည်းအားဖြင့်) နဝဝိဓာ-၉ ပါး အပြားရှိကုန်၏ ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-န်ပြီ။

ပါရာဇိကော-ပါရာဇိကကျသောရဟန်း၊ ဝိပွကတာ-မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော ပါရာဇိကကထာ၊ ပစ္စက္ခာတော-ပယ်စွန့်သောရဟန်း၊ တထေဝစ-ထို့အတူ မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော သိက္ခာ ပစ္စက္ခာတကထာ၊ ဥပေတိ-ရောက်၏။ ပစ္စာဒိယတိ-၏။ ယာ ပစ္စာဒါနကထာစ-အကြင် ပစ္စာဒါနနှင့်စပ်သောစကား၊ သီလာစာရဝိပတ္တိစ-၌လည်းကောင်း၊ တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ-၌လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကီတံ-မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တံ-ထို ပါတိမောက္ခဌပနတို့၊ ဒသာဓာ-ဆယ်ပါးပြား၏ဟူ၍၊ ဝိဇာနာထ-ကုန်။

☸ ဘိက္ခု-တစ်ပါးသောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝိပဿတိ-မြင်၏။ အညောစ-သည်လည်း၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ အာရောစယတိ-ပြော၏။ (ရှေးနိဿယ၌ “ဝိပဿညော စာဇရာစတိ” ဟု ရှိ၏။ “အညောစ-သည်လည်း၊ ဝိပဿ-မြင်၍၊ အာရောစတိ-ပြော၏” ဟု ပေး။) သောယေဝ-ထို ပါရာဇိကကျသော ရဟန်းသည်ပင်၊

တဿ-ထို ပါတိမောက် တန့်ထားမည့်ရဟန်းအား၊ အက္ခာတိ-ပြော၏။ သော-
ထို အပြောခံရသော ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက္ခ-ပါတိမောက်ကို၊ ဌပေတိ-တန့်ထား
၏။

ရာဇ စောရဂ္ဂဒကာစ-မင်းအန္တရာယ် ၊ပေ၊ ရေအန္တရာယ်လည်းကောင်း၊
မနုဿ အမနုဿာစ-လည်းကောင်း။ ဝါဠသရီသပါ-လည်းကောင်း၊ ဇီဝိဗြဟ္မံ-
လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒသန္နံ-၁၀ ပါးသောအန္တရာယ်တို့တွင်၊ အညတရေန-
သော၊ အန္တရာယေန-ကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌာတိ-၏။ တသ္မိဝါ-ထိုကျောင်း၌သော်လည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မိကာ ဓမ္မိကာစေတ-ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပန၊ အဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပန
တို့ကို၊ ယထာမဂ္ဂေန-အစဉ်အားလျော်သဖြင့်၊ (ဇာနာထံ-ကုန်လော့)။

ကာလ-သင့်လျော်သောအခါ၊ ဘူတ-ဟုတ်မှန်သောစကား၊ အတ္ထသဉ္စိတံ-
စကား၊ လဘိဿာမိ-အံ့၊ ဘဝိဿတိ-လတံ၊ ကာယဝါစသိတာ-စင်ကြယ်သော
ကိုယ်အကျင့်၊ နှုတ်အကျင့်၊ မေတ္တာ-မေတ္တာစိတ်၊ ဗာဟုဿန္တံ-များသော သုတရုံသူ
၏အဖြစ်၊ ဥဘယာနိ-၂ ပါးစုံသော ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်တို့။

ကာလဘူတေန-သင့်လျော်သောအခါ၊ ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သဏှေန-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထမေတ္တေန-စီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သော
စကား၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောဒယေ-ရာ၏။ အဓမ္မေန-ဖြင့်၊ (စောဒ
ကဿ-အားလည်းကောင်း၊) တထာ-ထိုအဓမ္မဖြင့်၊ စုဒိတဿစ-၏လည်းကောင်း၊
ဝိပုဋ္ဌိသာရံ-ကို၊ ဝါစာ-ဖြင့်၊ အဝိနောဒယေ-မဖျောက်နိုင်ရာ၊ (ဆဋ္ဌမူအတိုင်း ပေး၏။)
ဓမ္မစောဒ စုဒိတဿ-တရားဖြင့် စောဒနာတတ်သော ရဟန်း၊ စောဒနာအပ်သော
ရဟန်း၏။ ဝိပုဋ္ဌိသာရော-ကို၊ (ဝိဘတ္တိဝိပုလ္လာသ)၊ ဝိနောဒေတိ-ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

ကရုဏာ-လည်းကောင်း၊ ဟိတာ-စီးပွားကို လိုလားခြင်းလည်းကောင်း၊ အနု
ကမ္မိ-စီးပွားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌာနံ-အာပတ်မှ ထစေလိုခြင်း
လည်းကောင်း၊ ပုရေက္ခာရတာ-ဝိနည်းကို ရှေးရှုသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-
သို့၊ စောဒကဿ-၏။ ပတိပတ္တိ-ကျင့်ဝတ်ကို၊ သမ္ပုဒ္ဓေန-သည်၊ ပကာသိတာ-ပြီ။
သစ္စေစေတ-၌လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပေစ-၌လည်းကောင်း၊ စုဒိတဿေတ-၏သာ၊
ဓမ္မတာ-ကျင့်ရာသောသဘောဟူ၍၊ (ပကာသိတာ-အပ်၏။) ဣတိ-တဿုဒ္ဓါန
စကားရပ်၊ အပြီးသတ်တည်း။

ပါတိမောက္ခဌပနက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓက

၁။ ပဌမဘာဏဝါရ မဟာပဇာပတိဂေါတမိဝတ္ထု

၄၀၂။ ဘဂဝါ၊ သက္ကေသု-သက္ကာဟု ဗဟုဝုဇ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌၊ ကပိလဝတ္ထုသို့-ကပိလဝတ္ထုနေပြည်တော်၌၊ ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော၊ နိဂြောဓာရာမေ-နိဂြောဓာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ အထ-၌၊ မဟာပဇာပတိ-မဟာပဇာပတိမည်သော၊ ဂေါတမိ-ဂေါတမိသည်၊ ယေန ဘဂဝါ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏။ မာတုဂါမော-မာတုဂါမသည်၊ တထာဂတပုဝေဒိတေ-သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ အဂါရသ္မာ-အိမ်မှ၊ ဝါ-အိမ်ရာတည်ထောင် လှူဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ-အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်လုပ် ကုန်ပေး၊ နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ-ကပ်ရောက်ခွင့်ကို၊ (ရှင်အဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို) လဘေယျ-ရပါစေလော၊ ဝါ-ရပါရစေ၊ (တစ်နည်း) ဘန္တေ၊ မာတုဂါမော ၊ပေ၊ လဘေယျ-ရပါမူကား၊ သာဓု-ကောင်းပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ၊ ဂေါတမိ-ဂေါတမိ၊ အလံ-မသင့်၊ တေ-အား၊ မာတုဂါမဿ-၏ ၊ပေ၊ အနဂါရိယံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-သည်၊ မာရုစ္စိ-မနှစ်သက်နှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပယ်မြစ်တော်မူပြီ။) (၂ ကြိမ်မြောက်၊ ၃ ကြိမ်မြောက် လျှောက်ရာ၌လည်း ပယ်မြစ်တော်မူသည်။) အထ-၃ ကြိမ်တိုင်တိုင် ပယ်မြစ်တော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာပဇာ ပတိ၊ ဂေါတမိ-သည်၊ ဘဂဝါ ၊ပေ၊ န အနုဇာနာတိ-ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ ဣတိ-ဤသို့ တွေး၍၊ ဒုက္ခိ-စိတ်ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊ ဒုမ္မနာ-မကောင်းသော စိတ်ရှိသည်၊ အဿု မုခိ-မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ရုဒမာနာ-ငိုလျက် ၊ပေ၊ ပက္ကမိ-ဖဲသွား ပြီ။ (“မဟာ ပဇာပတိ ဂေါတမိ” အမည်ရပုံကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။ “ဒုက္ခိ ဒုမ္မနာ” ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ သုဒိန္နကဏ္ဍ၌ ပြထားပြီ။)

အထ ဘဂဝါ ယေန ဝေသာလီ ၊ပေ၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ။ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက (၂၅၈, ၉) ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ မဟာပဇာပတိ ၊ပေ၊ ကေသေ-ဆံပင်တို့ကို၊ ဆေဒါပေတွာ-ဖြစ်စေပြီး၍၊ ကာသာယာနိ-ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ အစ္စာဒေတွာ-ဖုံးလွှမ်း၍၊ (ဝတ်၍)၊ သမ္ပဟုလာဟိ-န်သော၊ သာကီယာနိဟိ-သာကီဝင် မင်းသွီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ယေနဝေသာလီ ၊ပေ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အထ-ကုဋ္ဌာဂါရသာလာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ပေ၊ သူနေဟိ-ဖူးရောင်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ ရဇောကိဏ္ဍေန-မြူဖြင့် ရောပြွမ်းအပ်သော၊ ဂတ္တေန-ကိုယ်ဖြင့်။ (ဤ ၄ ပုဒ်ကား ဣတ္ထမ္မုတလက္ခဏာတည်း။) ဒုက္ခိ ၊ပေ၊ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ-တံခါးမုန်၏ ပြင်ဘက်၌၊ အဋ္ဌာသိ-တည်နေပြီ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ အဒ္ဓုသာ၊ ဒိသ္မာန ၊ပေ၊ အဝေါစ (ကိ)၊ ဂေါတမိ-မိ၊ ကိဿ - ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ သူနေဟိ

၊ပေ၊ ငှိတာ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ ဟိ (ယသွာ)-ကြောင့် ၊ပေ၊န အနု
 ဇာနာတိ-ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ တထာ-ထို့ကြောင့်ပါတည်း။ [“ထို့ကြောင့် တံခါးမုခ်
 ပြင်ဘက်၌ တည်နေရပါသည်” ဟူလို့။] ဣတိ-ပြီ၊ ဂေါတမီ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊
 ယာဝ-အကြင်မျှသောလောက် ကလ၌ ၊ပေ၊ ပဗ္ဗန္တံ-ရှင်အဖြစ်ကို၊ ယာစာမိ-တောင်း
 ၏၊ တာဝ-ထိုမျှလောက်ခွင့်တောင်းနေသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ မုဟုတ္တံ-မျှ၊ ဣဓေ
 ဝ-ဤအရပ်၌ပင်၊ (ဤနေရာ၌ပင်)၊ ဟောဟိ-ဖြစ်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ။ [ထို့နောက်
 အရှင်အာနန္ဒာ သည် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ရဟန်းပြုခွင့်မရ၍ ငိုနေကြောင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းပြုခွင့် ပေးဖို့ရန်ကိုလည်းကောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်
 သည်။]

☰

(သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်၍ ပယ်မြစ်တော်မူသောအခါ) အဟံ-သည်၊
 အညေနပိ ပရိယာယေန-တစ်ပါးသော အကြောင့်ဖြင့်လည်း၊ (အခြား ပရိယာယ်
 ဖြင့်လည်း) ၊ပေ၊ ယန္တုန ယာစေယျ-အကယ်၍ တောင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊
 ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ၊ မာတုဂါမော ၊ပေ၊
 အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ သောတာပတ္တိဖလံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း ၊ပေ၊ အရဟတ္တ
 ဖလံဝါ-ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သန္တိကာတုံ-မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ၊ ဘဗ္ဗေါနုခေါ-
 ထိုက်ပါသလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာနန္ဒ ၊ပေ၊ ဘဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ၊ မာတု
 ဂါမော ၊ပေ၊ သစေ ဘဗ္ဗော-အံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘန္တေ၊ မဟာပဇာပတိ၊ ဂေါတမီ-
 သည်၊ ဘဂဝတော-အား၊ ဗဟူပကာရာ-များသောလျော်သောကျေးဇူးကို ပြုခဲ့ပါ၏၊
 ဘဂဝတော-၏၊ မာတုတ္တာ-မယ်တော်၏ညီမလည်း ဖြစ်ပါ၏။ [“မာတုတ္တာ မာတု
 ဘဂိနီ” ဟူသော အဘိဓာန်အတိုင်း ပေးပါ၊ ရှေးနိဿယ၌ “မိထွေးတော်ရင်း
 ပါတည်း” ဟု ပေး၏။] (ဘဂဝတော-ကို) အာပါဒိကာ-ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်စေ
 ပါ၏၊ ပေါသိကာ-မွေးမြူပါ၏၊ ဒီရဿ-နို့ရည်ကို၊ ဒါယိကာ-ပေးပါ၏၊ ဘဂဝန္တံ-
 ကို၊ ဇနေတ္တိယာ-မယ်တော်ရင်းသည်၊ ကာလင်္ကတာယ-နတ်ရွာစံလသော်၊ ထည့်-
 နို့ရည်ကို၊ ပါယေသိ-သောက်စေပါပြီ၊ (တိုက်ကျွေးခဲ့ပါပြီ) [“ဒီရဿ ဒါယိကာ”
 ကို ထပ်၍ဖွင့်သည်။] ဘန္တေ၊ သာဓု ၊ပေ၊ လဘောယျ-ရပါစေလော၊ ဣတိ-ပြီ။

အာနန္ဒ ၊ပေ၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂရုဓမ္မေ-ဂရုဓမ်တို့ကို၊ (အလေးပြုထိုက်
 သော တရားတို့ကို) သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-အကယ်၍ လက်ခံနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊
 သာဝ-ထို ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးကို လက်ခံခြင်းသည်ပင်၊ အဿာ-ထို ဂေါတမီ၏၊ ဥပ
 သမ္ပဒါ-မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဘိက္ခုနီအဖြစ်သည်၊)
 ဟောတု- ဖြစ်စေလော။

အဋ္ဌဂရုဓမ္မ။ ၄၀၃။ (၁) ဝဿသတူပသမ္ပန္နာယ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီး သည်ဖြစ်၍ အနှစ်တစ်ရာရှိသော၊ (ရဟန်းအဖြစ်ပြီး၍ အနှစ်တစ်ရာရှိသော)၊ ဘိက္ခု နိယာ-သည်၊ တဒဟုပသမ္ပန္နဿ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ထို တစ်ရက်သာရှိသေးသော၊ (ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍ တစ်ရက်သာရှိသေးသော)၊ ဘိက္ခု နော-၏ (အပေါ်၌)၊ အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-နေရာမှ ရှေးရှုထပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဉ္စလိ ကမ္မံ-လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ သာမိစိကမ္မံ-အရိုအသေပြုမှုကိုလည်း ကောင်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ထိုက်၏၊ အယမ္ပိဓမ္မော-ဤတရားကိုလည်း၊ သက္ကတွာ-ကောင်း စွာပြု၍၊ ဂရံကတွာ-အလေးပြု၍၊ မာနေဗ္ဗာ-မြတ်နိုး၍၊ ပူဇေတွာ-ပူဇော်၍၊ ယာဝ ဇီဝံ-အသက်၏ အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်၊ (အသက်ထက်ဆုံး)၊ အနတိက္ကမနိယော- မလွန်ကျူးအပ်၊ မလွန်ကျူးထိုက်။ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

(၂) ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ အဘိက္ခကေ-(တစ်ယူဇနာဝက်အတွင်း၌ သြဝါဒ ပေးမည့်) ရဟန်းမရှိသော၊ အာဝါသေ-ကျောင်းတိုက်၌၊ (အရပ်၌)၊ ဝဿံ-မိုးလ ပတ်လုံး၊ န ဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ (၃) အန္ဓဒ္ဓမာသံ-အစဉ်အားဖြင့် လခွဲတိုင်း၊ ဘိက္ခု နိယာ-သည်၊ ဘိက္ခုသံဃတော-မှ၊ ဒွေ-နံသော၊ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဥပေါသထ ပုစ္ဆကဗ္ဗ- ဥပုသ်နေ့ကို မေးမှုကိုလည်းကောင်း၊ သြဝါဒုပသက်မနဗ္ဗ-သြဝါဒခံယူဖို့ရန် ချဉ်း ကပ်ခွင့်တောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စာသိသိတဗ္ဗာ-တောင့်တထိုက်ကုန်၏။ (၄) ဝဿံဝုဋ္ဌာယ-မိုးလပတ်လုံး နေပြီးသော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဥဘတောသံဃေ- (ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီအားဖြင့်) ၂ ဖက်သော သံဃာ၌၊ တိဟိ၊ ဌာနေဟိ-အကြောင်းတို့ ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေနဝါ-အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပေ၊ ပဝါရေတဗ္ဗံ-ပဝါရဏာပြုရာ၏။ [“အပြစ်ပေါ်က ပြောဆိုဖို့ရန် အပ်နှံရာ၏” ဟု သဒ္ဒတ္ထပေးပါ။ ပဝါရဏာနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ပါစိတ်ဘောဇနဝဂ်၊ ပဌမပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထား ပြီ။]

(၅) ဂရုဓမ္မံ-ကြီးလေးသော သံဃာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာပန္နာယ- ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ဥဘတောသံဃေ-၌၊ ပက္ခမာနတ္ထံ-ပက္ခမာနတ် ကို၊ စရိတဗ္ဗံ-ရာ၏။ (၆) ဒွေ ဝဿာနိ-တို့ပတ်လုံး၊ ဆသု-နံသော၊ ဓမ္မေသု-သိက္ခာ ပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခိတ သိက္ခာယ-ကျင့်အပ်ပြီးသောသိက္ခာရှိသော၊ သိက္ခမာနာယ- သိက္ခမာန်၏။ ဥဘတောသံဃေ-၌၊ ဥပသမ္ပဒါ-မြင့်မြတ်သောပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝါ- ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗာ-ရှာမှီးထိုက်၏။

(၇) ဘိက္ခုနိယာ-သည်၊ ကေနစိ-သော၊ ပရိယာယေန-အကြောင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ န အက္ခောသိတဗ္ဗော-မဆဲရေးထိုက်၊ န ပရိဘာသိတဗ္ဗော-ဘေးကိုပြု၍ မခြိမ်းချောက်ထိုက်၊ (၈) အဇ္ဇတဂ္ဂေ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့၏၊ ဘိက္ခုသု-

တို့၌၊ ဝစနပထော-ပြောဆိုဆုံးမခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ (ဩဝါဒပေးမှု၊ အနုသာသန ပြုမှုကို) ဩဝဋ္ဌော-တားမြစ်တော်မူအပ်၏။ (အဝဇ္ဇောရုံသော+ဝရဓာတ်+တပစ္စည်း၊ “ပိတ်ဆို့တော်မူအပ်၏” ဟု ရှေးကပေး၏။) ဘိက္ခုနီ-တို့၏၊ ဘိက္ခုနီသု-တို့၌၊ ဝစန ပထော-ကို၊ အနောဝဋ္ဌော-တားမြစ်တော်မူအပ်။ [သစေ အာနန္ဒစသော နိဂုံးဝါကျ လွယ်ပြီ၊ ဤ ဂရုဓမ်ရှစ်ပါး၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာ ပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊ ဤဋီကာ၌လည်း ဖွင့်ထားသေး၏။]

☸ အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ ဂရုဓမ္မ-ဂရုဓမ်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-သင်ယူ ပြီး၍ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ)၊ ဂေါတမိ ၊ပေ၊ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာသိ-အံ၊ (ဧဝံသတိ) ၊ပေ၊ ဥပသမ္ပဒါ ဘဝိဿတိ-လိမ့်မည်။ (ထို့နောက် “ဝဿသတူပသမ္ပန္နာယ ဘိက္ခု နိယာ” စသည်ဖြင့် ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးကို ပြောပြသည်။) ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အာနန္ဒ၊ သေယျထာပိ-ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒဟရော-ငယ်သော၊ ယုဝါ-နုပျိုသော၊ မဏ္ဍ နကဇာတိကော-တန်ဆာဆင်တတ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော၊ သီသံ န ဟာတော-ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော၊ (ခေါင်းလျှော်ပြီးသော)၊ ဣတ္ထိဝါ- သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ-သည်သော်လည်းကောင်း၊ [အနီးဖြစ်သော “ပုရိသောဝါ” ပုဒ်ကို၌ “ဒဟရော” စသည်ဖြင့် ရှိသည်၊ “ဒဟရော-သော၊ ယုဝတိ- သော၊ မဏ္ဍနကဇာတိကာ-သော၊ သီသံ နဟာတာ-သော၊ ဣတ္ထိဝါ-သည်သော် လည်းကောင်း၊ ဒဟရော-သော ၊ပေ၊ သီသံ နဟာတော-သော၊ ပုရိသောဝါ သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဤသို့ လိန်ပြင်၍ သော်လည်း ပေးပါ။] ဥပ္ပလမာလံဝါ- ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညိုပန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝဿိကမာလံဝါ-မိုးစွေပန်း ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မြတ်လေး (စပယ်)ပန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အတိ မုတ္တကမာလံဝါ - လံပူးပန်းကို သော်လည်းကောင်း၊ (စစ်ကြီးပန်းကိုသော်လည်း ကောင်း) လဘိတွာ-ရ၍၊ ဝါ-ရလသော်၊ ဥဘောဟိ- ၂ ဖက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေဟိ- လက်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ-ခံယူ၍၊ ဥတ္တမဂေ-မြတ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော၊ သိရသ္မိ- ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေယျ သေယျထာပိ-တည်စေရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂ ဣာမိ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

(ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်အား “ဘန္တေ၊ မဟာပဇာပတိယာ၊ ဂေါတမိယာ-သည်၊ အဋ္ဌ၊ ဂရုဓမ္မာ-တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ-လက်ခံအံ့ပါကုန်ပြီ၊ ဘဂဝ တော-၏၊ မာတုတ္တ-သည်၊ ဥပသမ္ပန္နာ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ” ဟု လျှောက်သည်။) အာနန္ဒ၊ မာတုဂါမော-သည် ၊ပေ၊ သစေ နာလဘိဿ- အကယ်၍ မရအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာနန္ဒ၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ဟူသော သာသနာတော်သည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ-ကြာမြင့်သော တည်ခြင်းရှိသည်၊ ဝါ-ကြာမြင့်စွာ သော ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်၊ အဘဝိဿ-ဖြစ်ရာပြီ၊ ဝဿသဟသံ-

အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော - သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော သာသနာတော်သည်၊ တိဋ္ဌေယျ-တည်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ ယတောစ-အကြင်အခါ၌ ကား၊ မာတုဂါမော ၊ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတော ဒါနိ-(မာတုဂါမ၏ ရဟန်းပြုရာ) ယခုအခါ၌ ၊ပေ၊ န ဘဝိဿတိ ၊ပေ၊ ပဉ္စေဝဝဿသတာနိ-အနှစ်ငါးရာပတ်လုံးသာ၊ သဒ္ဓမ္မော၊ ဌဿတိ-တည်တော့လတံ့။

အာနန္ဒ၊ သေယျထာပိ-ကား၊ ဗဟုတ္ထိကာနိ-များသော မိန်းမရှိကုန်သော၊ အပ္ပ ပုရိသကာနိ-နည်းသော ယောက်ျားရှိကုန်သော၊ ယာနိ ကာနိစိ ကုလာနိ-အကြင် ကြွင်းမဲ့ဥသံ အလုံးစုံသော အမျိုးတို့သည်၊ (အိမ်တို့သည်၊ သန္တိ)။ တာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကုမ္ဘထေနကေဟိ-အိုး၌တည်သော မီးရောင်ဖြင့် ခိုးတတ်ကုန်သော၊ စောရေဟိ-သူခိုးတို့သည်၊ သုပ္ပဓံသိယာနိ-လွယ်ကူစွာဖျက်ဆီးအပ် ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန် သည်၊ ဟောန္တိ သေယျထာပိ-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ယသ္မိ ဓမ္မဝိနယေ-အကြင် တရားသဖြင့်ဆုံးမရာ သာသနာ၌၊ မာတုဂါမော ၊ပေ၊ လဘတိ၊ တံ ဗြဟ္မစရိယံ- ထို မြတ်သောအကျင့်ဟူသော ဓမ္မဝိနယသည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ န ဟောတိ-နိုင်။

☞ အာနန္ဒ၊ သေယျထာပိ-ကား၊ သမ္ပန္နေ-ပြည့်စုံသော၊ သာလိခေတ္တေ-သလေး လယ်၌၊ သေတဋ္ဌိကာနာမ-ဖြူအောင်နှိပ်စက်တတ်သော ဖလံဖြူနာမည်သော၊ ရောဂဇာတိ-ရောဂါမျိုးသည်၊ နိပတတိ-ကျအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ကျလသော်၊ တံသာလိ ခေတ္တံ-သည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ 'န ဟောတိ သေယျထာပိ-ကဲ့သို့ ၊ပေ၊ အာနန္ဒ၊ သေယျ ထာပိ-ဥပမာတစ်နည်းအား၊ သမ္ပန္နေ၊ ဥစ္ဆုခေတ္တေ-ကြံခင်း၌၊ မဉ္ဇိဋ္ဌိကာနာမ-ထန် ကျင့် အသွေးကဲ့သို့ နီတွေးသောအဆင်းရှိအောင် ပြုတတ်သော ပျဉ်းမည်သော၊ ရောဂဇာတိ-သည်၊ နိပတတိ-အံ့၊ ဧဝံ ၊ပေ၊ နဟောတိ။

အာနန္ဒ၊ သေယျထာပိ-ကား၊ ပုရိသော-သည်၊ မဟတာ-ကြီးစွာသော၊ တဋ္ဌာ ကဿ-တစ်ဘက်ဆည်ကန်၏။ အာဠိ-ကန်ပေါင်ကန်ရိုးကို၊ ဥဒကဿ-၏၊ ယာဝ အနတိက္ကမာနာယ ဧဝ-မကျော်လွန်နိုင်ခြင်း တိုင်အောင်သော အကျိုးငှာသာ၊ ပဋိကစ္စေဝ-စောစောကပင်၊ ဗန္ဓေယျ သေယျထာပိ-ဖွဲ့ရာသကဲ့သို့၊ အာနန္ဒ၊ ဧဝ မေဝ-လျှင် ၊ပေ၊ ဂရုဓမ္မာ-တို့ကို၊ ပညတ္တာ-ပညတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယာဝဇိဝံ၊ အန တိက္ကမနိယာ-မလွန်ကျူးအပ်၊ မလွန်ကျူးထိုက်ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ [ဤဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ အဋ္ဌ၊ ဂရုဓမ္မာ-တို့သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-န်ပြီ။

ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနကထာ

၄၀၄။ အထခေါ မဟာပဇာပတိ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ) ဘန္တေ၊ ကထံ-လျှင်၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာသု သာကိယာနိသု-ဤသာကီဝင်အမျိုးသမီးတို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ-ကျင့်ရပါမည်နည်း၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-ဘိက္ခုနီတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒေတုံ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ (ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ ထိုသာကီဝင် ဘိက္ခုနီတို့က) “အယျာ-အရှင်မသည်၊ အနုပသမ္ပန္နာ-ဥပသမ္ပန္နာ မဟုတ်ပါ၊ (ဘိက္ခုနီ မဟုတ်ပါ) မယဉ္ဇ-တပည့်တော်တို့သည်သာ၊ ဥပသမ္ပန္နာ-ကုန်သည်၊ အမှ-ကုန်ပြီ၊ ဟိ-မှန်ပါ၏၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနိယော ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပညတ္တိ-အပ်ပါပြီ၊ (ဤသို့ပြောကြသည်၊ ထိုအကြောင်းကို မဟာပဇာပတိဂေါတမီက အရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်သည်၊ အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်သောအခါ) “အာနန္ဒ၊ ယဒဂ္ဂေန-အကြင်နေ့ကို အစပြု၍၊ (သာရတ္ထအလို) ဝါ-အကြင်နေ့၌ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ-လက်ခံအပ်ကုန်ပြီ၊ တဒေဝ (တဒါ+ဧဝ)-ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးကို လက်ခံအပ်ရာ ထိုနေ့၌ပင်၊ သာ-ထိုဂေါတမီသည်၊ ဥပသမ္ပန္နာ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ၊ယဒဂ္ဂေနာတိ ယသ္မိဒိဝသေ၊ တဒေဝါတိ တသ္မိယေဝ ဒိဝသေ၊-ဝိမတိ။

မဟာပဇာပတိဂေါတမီ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ) ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အဟံ-သည်၊ ဧကံ-တစ်မျိုးသော၊ ဝရံ-ဆုကို၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ယာစာမိ-တောင်းပါ၏၊ (ကိံ) ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနံစ-ရဟန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ ယထာဝုဗ္ဗံ၊ အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ အနုဇာနာတု-ခွင့်ပြုတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ (ယာစာမိ) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်သောအခါ “အဋ္ဌာနမေတံ ၊ပေ၊ အနုဇာနေယျ၊ [သံဃဘေဒကက္ခန္ဓက၊ လောဟိတုပ္ပါဒကမ္မကထာကို နည်းမှီ၍ ပေးပါ။] အာနန္ဒ၊ ဒုရက္ခာတဓမ္မာ-မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော တရားရှိကုန်သော၊ ဣမေ အညတိတ္ထိယာ-သာသနာတော်အယူမှ တစ်ပါးသော အယူရှိသော ဤတိတ္ထိတို့သည်၊ မာတုဂါမဿ-ကို၊ အဘိဝါဒနံ-ကိုလည်းကောင်း ၊ပေ၊ န ကရိဿန္တိနာမ-မပြုကြကုန်တုံသေး၏၊ ကိမဂီ-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတော-သည် ၊ပေ၊ အနုဇာနိဿတိ-ခွင့်ပြုတော်မူလတုံနည်း၊ ဣတိ-ပြီ။

မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်အား “ဘန္တေ၊ ဘိက္ခုနီနံ-ရဟန်းမတို့၏၊ ယာနိ တာနိ သိက္ခာပဒါနိ - အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့နှင့်၊ သာဓာရဏာနိ-ဆက်ဆံကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ ကထံ-လျှင်၊ မယံ-တပည့်တော်

တို့သည်၊ တေသု သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇာမ-ကျင့်ကြရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-
 ပြီ၊ [အဖြေဝါကျ၌ အနက်လွယ်ပြီ။] အထ မဟာပဇာပတိ၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ၊)
 ဘန္တေ၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ယံ ဓမ္မ-ကို၊ သုတ္တာ-နာယူ၍၊ ဧကာ-တစ်
 ယောက်ထည်းသည်၊ ဝုပကဋ္ဌာ-အပေါင်းအဖော်မှ ကင်းဆိတ်သည်၊ အပ္ပမတ္တာ-
 မမေ့မလျော့သည်၊ အာတာပိနိ-ကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္ပပ္ပ
 ဓာန်လုလ္လဝီရိယရှိသည်၊ ပဟိတတ္တာ-ကိုယ်နှင့် အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ နိဗ္ဗာန်သို့
 စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ၊) ဝိဟရေယျ-နေရာပါ၏၊ သာဓု-တောင်း
 ပန်ပါ၏၊ ပေ၊ သံခိတ္တေန-အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်၊ (တံ) ဓမ္မ-ကို၊ ဒေသေတု-ဟော
 တော်မူပါ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

ဂေါတမီ-မိ၊ တံ၊ ယေ ဓမ္မေ-အကြင်တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျာသိ-သိရာ၏၊
 (ကိံ-အဘယ်သို့ သိရာသနည်း၊) ဣမေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ သရာဂါယ-ကာမရာဂ
 ဘဝရာဂနှင့် ဇာတုဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရာဂါယ-ရာဂဖြင့်
 မတပ်မက်ခြင်းငှာ၊ နော (သံဝတ္တန္တိ) သညောဂါယ-ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ယှဉ်ခြင်းငှာ၊ ပေ၊
 ဝိသညောဂါယ-ကာမရာဂ စသည်တို့နှင့် မယှဉ်ခြင်းငှာ၊ ပေ၊ အာစယာယ-ဝဋ်
 ဒုက္ခ၏ တိုးပွားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပေ၊ အပစယာယ-ဝဋ်ဒုက္ခကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊
 (နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ) မဟိစ္ဆတာယ-များသော အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ ပေ၊
 အပ္ပိစ္ဆတာယ-အလိုမရှိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ ပေ၊ အသန္နဋ္ဌိယာ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌
 မတင်းတိမ် မရောင်ရဲခြင်းငှာ၊ ပေ၊ သန္နဋ္ဌိယာ-ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ ၁၂ ပါးသော
 သန္တောသဖြင့် တင်းတိမ်ရောင်ရဲခြင်းငှာ၊ ပေ၊ သင်္ဂဏိကာယ-အပေါင်းအဖော်၊
 ကိလေသာတို့နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းငှာ၊ ပေ၊ ပဝိဝေကာယ-အပေါင်းအဖော် ကိလေသာ
 တို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းငှာ၊ ဝါ-ကာယဝိဝေက၊ တဒင်္ဂဝိဝေက စသော ဝိဝေကအကျိုး
 ငှာ၊ ပေ၊ ကောသဇ္ဇာယ-ပျင်းရိသူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ ပေ၊ ဝီရိယာရမ္ဘာယ-ဝီရိယကို
 အားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ဒုဗ္ဘရတာယ-ခဲယဉ်းသဖြင့် မွေးမြူအပ်သူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ သုဘရတာယ-လွယ်ကူစွာ မွေးမြူအပ်သူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ နော
 (သံဝတ္တန္တိ) ဂေါတမီ-မိ၊ ဧကံသေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ (တေ ဓမ္မေ-တို့ကို) ဧသော-
 ဤတရားအပေါင်းသည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မသည်၊ န-မဟုတ်၊ ဧသော-သည်၊ ဝိနယော-
 သည်၊ န-မဟုတ်၊ ဧတံ-သည်၊ သတ္ထုသာသနံ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်သည်၊
 န-မဟုတ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဓာရေယျာသိ-မှတ်သားလော။ [“ယေစ ခေါ” စသော သုက္က
 ပက္ခ၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ သရာဂါယစသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။
 ဤသြဝါဒတော်ကြောင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကြောင်း
 ကို အဋ္ဌကအင်္ဂုတ္တရ၊ ဒုတိယပံ၊ ဂေါတမီဝဂ္ဂဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။]

ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ န ဥဒ္ဓိသိယတိ-မရွတ်ပြုအပ်၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနီနံ-
 တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတုံ၊ ပေ၊ ကေန-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေ၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗ
 နုခေါ-ရွတ်ပြုထိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
 ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတုံ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနုပဿယံ-ဘိက္ခုနီတို့၏ မှီတင်း
 နေထိုင်ရာ ကျောင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-သွား၍၊ ပေ၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပေ၊ ဣမာ-ဤရဟန်းမ
 တို့သည်၊ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ ဇာယာယော-အမြဲမယားတို့တည်း၊ ဣမာ-
 တို့သည်၊ ဣမေသံ-တို့၏၊ ဇာရိယော-အမြှောင်မယားတို့တည်း၊ (မယားငယ်တို့
 တည်း၊) ရှေး နိဿယ၌ “ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣမာသံ-ဤရဟန်းမတို့၏၊
 ဇာရိယော-လင်တို့တည်း” ဟု ရှိ၏၊ “ဇာရိ” သဒ္ဓါက လင်ဟူသော အနက်ကို မဟော၊
 “ဇာရ” သဒ္ဓါကသာ ဟောသည်။၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣမာဟိ-
 ဤဘိက္ခုနီတို့နှင့်၊ အဘိရမိဿန္တိ-မွေ့လျော်ပျော်ပါးကြကုန်လတုံ၊ ဣတိ-ဤသို့ကဲ့ရဲ့
 ကြကုန်၏၊ ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတုံ-
 ငှာ၊ ပေ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (သည်ပုံသည်နည်း၊) ပါတိမောက္ခံ၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗ-ရွတ်ပြုထိုက်၏၊
 ဣတိ-သို့၊ န ဇာနန္တိ-မသိကြကုန်၊ ပေ၊ အာစိက္ခိတုံ-ပြောပြခြင်းငှာ၊ ပေ။

အာပတ္တိ-ကို၊ န ပဋိကရောန္တိ-မကုစားကြကုန်၊ ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု-ခံယူခြင်းငှာ
 ပေ၊ ရထိကာယပိ-ရထားသွားလောက်၊ ထုတ်ချင်းပေါက်သော လမ်းမ၌လည်း
 ကောင်း၊ ဗျူဟေပိ-ထုတ်ချင်း မပေါက်သော လမ်း၌လည်းကောင်း၊ သိယံဋကပိ-
 လမ်းဆုံ လမ်းခွ၌လည်းကောင်း၊ [လမ်း ၄ ခု ပေါင်းဆုံရာသာ မက၊ လမ်း ၃ ခု
 ပေါင်းဆုံရာ၌လည်း သိယံဋကပင်တည်း။၊ ဘိက္ခု ပဿိတွာ၊ ပေ၊ အာပတ္တိ ပဋိ
 ကရောန္တိ၊ [“ရထိကာယ” စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါစိတ်ဘာသာဋီကာ ပဌမပါဠိ
 ဒေသနီယသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ပေ၊ ရတ္တိ-ည၌၊ ဝိမာနေတွာ-မမြတ်နိုး၍၊
 ဝါ-ပြစ်မှား၍၊ [ဝိမာနေတွာတိ အဝမာနံ ကတွာ-ဝိမတိ၊ သာရတ္ထ၌ “အပရဇ္ဇိတွာ”
 ဟု ဖွင့်၏။] ဣဒါနိ-၌၊ ခမာပေန္တိ-သည်းခံစေကြကုန်၏၊ (ကန်တော့တောင်းပန်
 ကုန်၏။) ပေ။

ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ကမ္မံ-တဇ္ဇနိယ စသော ကံကို၊ န ကရိယတိ-မပြုအပ်၊ ပေ၊
 ကတကမ္မာ-ပြုအပ်ပြီးသော ကံရှိကုန်သော၊ (ကံအပြုခံရကုန်သော၊) ဘိက္ခုနိယော
 ပေ၊ ဧဝံ-သို့၊ နန္ဒ-စင်စစ်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မညမာနာ-မှတ်ထင်ကုန်
 သည်၊ (ဟုတွာ) ခမာပေန္တိ၊ [ကြွင်းဝါကျတို့၌ ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။] ဘိက္ခုနိယော
 သံဃမဇ္ဈေ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ပေ၊ ဝိတုဒန္တာ ဝိဟရန္တိ၊ [သမထက္ခန္ဓက ယေဘုယျ
 သိကာ သမထ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] တသ္မိ အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-ဆုံးဖြတ်အပ်
 သော်၊ ကမ္မပ္ပတ္တာယောပိ - ကံသို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကံပြု
 ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [ကမ္မာရဟာပိ-ဋီကာ။] အာပတ္တိဂါမိနိယောပိ-

အာပတ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ [အာပတ္တိ အာပန္နာယောပိ-ဇီကာ၊
ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ဒိဿန္တိ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊ ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနိနံ-တို့၏
(အပေါ်၌) ကမ္မ-ကို၊ အာရောပေတွာ-တင်ပြီး၍၊ ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ နိယျာတေတံ-
အပ်နှင်းခြင်းငှာ၊ ပေ။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ-ဥပ္ပလဝဏ်မည်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ အန္တေဝါသိနီ-သော၊
ဘိက္ခုနိ-သည်၊ သတ္တဝသ္မာနိ-တို့ပတ်လုံး၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ယူလျက်၊
ဘဂဝန္တံ-သို့၊ အနုဗန္ဓာ-အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ မုဋ္ဌဿတိနိယာ-ပျောက်ကင်း
သော သတိရှိသော၊ တဿာ-ထိုဘိက္ခုနိ၏၊ ဝါ-သည်၊ ဂဟိတော ဂဟိတော-
သင်ယူအပ်ပြီး သင်ယူအပ်ပြီးသော ဝိနည်းသည်၊ မုဿတိ-ပျောက်ပျက်၏၊ ဝါ-
မေ့၏၊ ပေ၊ မာတုဂါမေန-သည်၊ ယာဝဇီဝံ၊ သတ္တာရံ-သို့၊ အနုဗန္တိတံ-ငှာ၊ ဒုက္ကရံ-
ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ ဝါ-မလွယ်ကူ၊ ပေ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

ပဌမဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂။ ဒုတိယဘာဏဝါရ

☞ ၄၁၁။ ကဒ္ဒမောဒကေန-ညွှန်နှင့် တကွဖြစ်သော ရေဖြင့်၊ (ရွံ့ညွှန်ရေဖြင့်၊)
ဩသိဉ္စန္တိ-သွန်လောင်းကြကုန်၏၊) ကိ-အဘယ်သို့ ကြံ၍ သွန်လောင်းကြကုန်
သနည်း၊) အမေသု-ငါတို့၌၊ အပေဝနာမ သာရဇ္ဇေယျံ-တပ်မက်ကုန်တန်ရာ၏၊
ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ သွန်လောင်းကြကုန်၏၊ ပေ၊ တဿ ဘိက္ခုနော-၏ (အပေါ်၌၊)
ဒဏ္ဍာ ကမ္မ-ကို၊ ကာတံ၊ ပေ၊ သော ဘိက္ခု-ကို၊ ဘိက္ခုနိသံယေန-သည်၊ အဝန္တိယော-
ရှိ မခိုးထိုက်သူကို၊ ကာတဗော-ပြုထိုက်၏၊ ဣတိ-ပြီ။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ကာယံ-ကိုယ်ကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊ (ဖော်၍၊)
ဘိက္ခုနိနံ-တို့အား၊ ဒဿန္တိ-ပြုကြကုန်၏၊ ဥရံ-ပေါင်ကို၊ ပေ၊ အင်္ဂဇာတံ-အင်္ဂါဇာတ်
ကို၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ-ယုတ်ယုတ်မာမာ ပြောဆိုကြကုန်၏၊
ဘိက္ခုနိဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ (ပုရိသေ-တို့ကို၊) သမ္ပယောဇေန္တိ-ယှဉ်စေကြကုန်၏၊
(ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနိတို့က ရဟန်းတို့ကို ရွံ့ညွှန်ရေဖြင့် လောင်းမှု စသည်ကို ပြုသော
ကြောင့်၊) အာဝရဏံ-(ကျောင်းသို့ ဝင်မှုကို) တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပေ၊ အာ
ဝရဏေ-ကို၊ ကတေ-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ န အာဒိယန္တိ-မနာယူကြကုန်၊ (မလိုက်နာ
ကြကုန်၊)၊ ပေ၊ ဩဝါဒံ-ကို၊ ဌပေတံ-တုန့်ရပ်ထားခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

☞ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဘိက္ခုနိယော ကာယံ ဝိဝရိတွာ ဘိက္ခုနံ ဒဿန္တိ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုဟိ
သဒ္ဓိံ (ဣတ္ထိယော-တို့ကို၊) သမ္ပယောဇေန္တိ-ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ ပေ၊ ဩဝါဒံ ဌပေတံ

အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ သြဝါဒဌပိတာယ-တန့်ရပ်ထားအပ်သော သြဝါဒရှိသော၊ ဘိက္ခုနီယာ သဒ္ဓိံ ဥပေါသထံ ကာတံ၊ ကပ္ပတိ နုခေါ-အပ်လေသလော၊ န ကပ္ပတိ နုခေါ-မအပ်လေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ ၊ပေ၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက် ၊ပေ၊ ဝူပသန္တံ န ဟောတိ၊ (တာဝ) ၊ပေ၊ န ကာတဗော ဣတိ-ပြီ။

[အရှင်ဥဒါယိဝတ္ထု လွယ်ပြီ။] ဗာလာ-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ နားမလည်ကုန်သော၊ အဗျတ္တာ-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မထက်မြက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သြဝါဒဌပေန္တိ-တန့်ထားကြကုန်၏ ၊ပေ၊ အဝတ္ထုသ္မိံ-ဝတ္ထု မရှိဘဲ၊ အကာရဏေ-အကြောင်းမရှိဘဲ၊ [တစ်နည်း- အဝတ္ထုသ္မိံ-ဝတ္ထု မရှိသည်၊ အကာရဏေ-သည်၊ (သမာနေ-ဖြစ်ပါလျက်) ဤသို့လည်း တစ်နည်း ပေးပါ၊ နေရာတိုင်း၌ ဤနည်းချည်းတည်း။] ၊ပေ၊ ဌပေန္တိ ၊ပေ၊ ဝိနိစ္ဆယံ-အဆုံးအဖြတ်ကို၊ န ဒေန္တိ-မပေးကြကုန် ၊ပေ။

☞ ဘိက္ခုနီယော-ဘိက္ခုနီတို့သည်၊ သြဝါဒ-သြဝါဒ ခံယူရာ အရပ်သို့၊ န ဂစ္ဆန္တိ-မသွားကြကုန် ၊ပေ၊ သဗော ဘိက္ခုနီသံယော သြဝါဒ ဂစ္ဆတိ၊ (လူတို့ ကဲ့ရဲ့ကြသောကြောင့်) စတူဟိ-၄ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီဟိ၊ သြဝါဒ-သို့၊ ဂန္တံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ (တစ်ဖန် ကဲ့ရဲ့ကြပြန်သောကြောင့်) ဒွေ-၂ ပါးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဿော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ သြဝါဒ ဂန္တံ အနုဇာနာမိ။

ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်။ ။(ထိုဘိက္ခုနီတို့တွင် ပါဝင်သော ဘိက္ခုနီတစ်

ပါးပါးသည်၊) ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခု ဥပသင်္ကမိတ္တာ ၊ပေ၊ အဉ္စလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနိယော-လျှောက်ထိုက်သည်၊ အဿ-ဖြစ်၏၊ (ကိ-အဘယ်သို့လျှောက်ထိုက်သနည်း၊) အယျ-အရှင်ဘုရား၊ ဘိက္ခုနီသံယော-ဘိက္ခုနီသံဃာသည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-၏၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဝန္တတိ-ရှိခိုးလိုက်ပါ၏၊ သြဝါဒဉ္စပသင်္ကမနဉ္စ-သြဝါဒခံယူဖို့ရန် ချဉ်းကပ်ခွင့်ကိုလည်း၊ ယာစတိ-တောင်းလိုက်ပါ၏၊ အယျ၊ ဘိက္ခုနီသံယော-သည်၊ သြဝါဒဉ္စပသင်္ကမနံ-ကို၊ လဘတု ကိရ-ရလိုပါသတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ထိုက်၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ-(အလျှောက်ခံရသော) ထိုရဟန်းသည်၊ ပါတိ

ဒွေ တိဿော ဘိက္ခုနီယော။ ။ပါဠိယံ ဒွေ တိဿော ဘိက္ခုနီယောတိ ဒွိဟိ တိဟိ ဘိက္ခုနီဟိ-ဝိမတိ၊ ဘောဟောကြိယာဖြစ်သော “ဂန္တံ” ပုဒ်၌ စပ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် “ဒွေ တိဿော ဘိက္ခုနီယော” တို့၌ ပဌမာယောဝိဘတ်ကို တတိယာ (အဝုတ္တကတ္တား) အနက်၌ သက်ပါ၊ တစ်နည်း- ထိုပုဒ်တို့သည် တတိယာဝိဘတ်မှ ပဌမဝိဘတ်ပြန်နေသော ဝိဘတ္တိဝိပုလ္လာသ ဖြစ်သည်-ဟူလို။ [ဤသြဝါဒနှင့် စပ်၍ ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်များကို ပါစိတ်၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကသိက္ခာပဒဌကထာ၌ ဤခန္ဓကလာ စကားများကို သာဓကပြု၍ အကျယ်ပြုထားပါသည်။]

မောက္ခုဒ္ဒေသကော-ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကရဟန်းကို၊ (ပါတိမောက် ရွတ်ပြမည့် ရဟန်းကို) ဝါ-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘိက္ခုနိသံယော ဘန္တေ၊ ပေ၊ သြဝါဒုပသင်္ကမ နန္တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနိယော အဿ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေန-သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗော- ပြောဆိုမေးမြန်းထိုက်၏၊ (ကိံ) ဘိက္ခုနောဝါဒကော-ဘိက္ခုနောဝါဒကဟူ၍၊ သမ္မတော-သမုတ်အပ်ပြီးသော၊ ကောစိ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးမြန်းထိုက်၏၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကော၊ ပေ၊ သစေ ဟောတိ-ရှိအံ့၊ (ဧဝံသတိံ) ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေန-သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗော-ပြောဆိုထိုက်၏၊ (ကိံ) ဣတ္ထန္ဓာမော-ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကော-ဟူ၍၊ သမ္မ တော-သမုတ်အပ်ပြီး၊ တံ-ထိုဘိက္ခုနောဝါဒက ရဟန်းသို့၊ ဘိက္ခုနိသံယော-သည်၊ ဥပသင်္ကမတု-ချဉ်းကပ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုထိုက်၏။

(ဘိက္ခုနောဝါဒကရဟန်း မရှိလျှင်) ကော အာယသ္မာ-အဘယ် အရှင်သည်၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့ကို၊ သြဝဒိတုံ-ဆုံးမခြင်းငှာ၊ (ဂရုဓမ်ရုစ်ပါးဖြင့် ဆုံးမခြင်းငှာ) ဥဿဟတိ-စွမ်းနိုင်ပါသနည်း၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော) ကောစိ၊ ပေ၊ သစေ ဥဿဟတိ- အံ့၊ သောစ-ထိုစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌဟိ အင်္ဂေဟိ၊ သမန္ဓာဂ တော-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိံ) သမ္မန္တိတွာ-(ချက်ချင်း) သမုတ်ပြီး၍၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ (ကိံ) ဣတ္ထန္ဓာမော၊ ပေ၊ သမ္မတော၊ ပေ၊ ဥပသင်္ကမတု-လော၊ ဣတိ (ဝတ္တဗ္ဗော) (စွမ်းနိုင်သော ရဟန်း မရှိလျှင်) ကောစိ၊ ပေ၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ဘိက္ခုနိ သံယော-သည်၊ ပါသာဒိကေန-ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်နိုင်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမှုအရာဖြင့်၊ သမ္မာဒေတု-သီလသမာဓိပညာ ၃ ပါးသော သိက္ခာကို ပြီးစီးစေ လော၊ (ဤသို့ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက ရဟန်းက ပြောရမည်။) [“ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေတု” ၏ အဖွင့်ကို ကင်္ခါဘာသာဋီကာ နိဒါနုဒ္ဒေသအဖွင့်၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခု၊ သြဝါဒ-ကို၊ (သြဝါဒခံယူဖို့ရန် ခွင့်တောင်းမှုကို) န ဂဏ္ဍန္တိ-လက် မခံကြကုန်၊ | ဂိလှာန၊ ဗာလ၊ ဂမိကရဟန်းတို့ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းသော ရဟန်း များ သြဝါဒကို လက်ခံရမည်၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။ | အာရညိကေန- တော၌ နေခြင်းအလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သြဝါဒ-ကို၊ ဂဟေတုံ-လက်ခံခြင်း ငှာလည်းကောင်း၊ အတြ-ဤမည်သော အရပ်သို့၊ ပဋိဟရိဿာမိ-တစ်ဖန်ဆောင် အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သင်္ကေတံ-ချိန်ခါနေရပ်၊ သတ်မှတ်မှုကို၊ ကာတုဉ္စ-ငှာလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ [ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက ရဟန်းက ပြောလိုက်သော စကားကို ဘိက္ခုနိ တို့အား တစ်ဖန် ပြောပြခြင်းကို “သြဝါဒကို တစ်ဖန်ဆောင်” ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ တစ်ဖန်ပြောဖို့ရန် သင်္ကေတပြုဟု မိန့်တော်မူသည်။]

ဩဝါဒံ ဂဟေတွာ န အာရောစေန္တိ-ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက ရဟန်းအား
မလျှောက်ကြကုန်၊ [န အာရောစေန္တိတိ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကဿ န အာရော
စေန္တိ-ဋီကာ။] ၊ပေ၊ န ပစ္စာဟရန္တိ-ဘိက္ခုနီတို့၏ အထံသို့ တစ်ဖန် မဆောင်ကြကုန်၊
[ဘိက္ခုနီနံ န ပစ္စာဟရန္တိ-ဋီကာ။] ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ သင်္ကေတံ-ချိန်းချက်
အပ်သော အရပ်သို့၊ န ဂစ္ဆန္တိ ၊ပေ။

ဘိက္ခုနီယော၊ ဒိယာနိ-ရှည်ကုန်သော၊ ကာယဗန္ဓနာနိ-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ တေ
ဟေဝ-ထိုရှည်သော ခါးပန်းကြိုးတို့ဖြင့်ပင်၊ ဖာသုကာ-နံရိုးတို့ကို၊ နာမေန္တိ-ညွတ်စေ
ကြကုန်၏၊ (လူတို့က) “ကာမဘောဂီနိယော-ကာမဂုဏ်ကို ခံစားလေ့ရှိကုန်သော၊
ဂိဟိနီ သေယျထာပိ-လူဝတ်ကြောင့် မိန်းမတို့ကဲ့သို့ပါတကား” ဟု ကဲ့ရဲ့ကြသည်
၊ပေ၊ ဧကပရိယာကတံ-တစ်ကြိမ် ထက်ဝန်းကျင် ပြုအပ်သော၊ (တစ်ပတ် ပတ်
လောက်ရုံဖြစ်သော၊) ကာယဗန္ဓနံ အနုဇာနာမိ။

☸ ဝိလိဝေန-နီးဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ပဋ္ဌေန-အပြားဖြင့်၊ ဖာသုကာ နာမေန္တိ၊ [ရှေး
နိဿယ၌ “ဝိလိဝပဋ္ဌေန-နီးပြားဖြင့်” ဟု သမာသ်ရှိ၏၊ နောက်နောက်ပုဒ်တို့၌လည်း
သမာသ်ရှိပင်သောကြောင့် ကောင်းသည်။] ဒုဿပဋ္ဌေန-ဖြူသော အဝတ်ပြားဖြင့်၊
ဒုဿဝေဏိယာ-အထပ်ထပ် ပြုအပ်သော (အထပ်ထပ် ထပ်၍ ထားအပ်သော)
ဖြူသော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ [“ပုဆိုးတုံးဖြင့်” ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏။] ဒုဿဝဋ္ဋိယာ-
ဖြူသော အဝတ်လုံးဖြင့်၊ ဝါ-ဖြူသော အဝတ်လိပ်ဖြင့်၊ [ရှေးနိဿယ၌ “အဝတ်ကျစ်”
ဟု ပေး၏။] စောဠပဋ္ဌေန-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ စောဠဝေဏိယာ-
ဖန်ရည်ဆိုးအပ်သော အထပ်ထပ် ပြုအပ်သော အဝတ်ပြားဖြင့်၊ (အထပ်ထပ်
ထပ်၍ ထားအပ်သော အဝတ်ပြားဖြင့်၊) စောဠဝဋ္ဋိယာ-ဖန်ရည်ဆိုး အပ်သော
အဝတ်လုံး (အဝတ်လိပ်) ဖြင့်၊ [ရှေးနိဿယ၌ စောဠကို “သင်္ကန်း” ဟု အနက်ပေး
သည်။] သုတ္တဝေဏိယာ-ချည်မျှင်အခေါင်းဖြင့်၊ (ချည်မျှင်များကို မကျစ်ဘဲ စုပေါင်း
ထားအပ်သော ချည်လုံးဖြင့်၊) သုတ္တဝဋ္ဋိယာ-ချည်ကျစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကျစ်ထားအပ်သော
ချည်ဖြင့် ဖာသုကာ နာမေန္တိ။ [ရှေးနိဿယ၌ “သုတ္တေန၊ သုတ္တဝေဏိယာ၊
သုတ္တဝဋ္ဋိယာ” ဟု သုံးပုဒ်ရှိ၏။]

အဋ္ဌိလ္လေန-နွား၏ ခြေသလုံးရိုးဖြင့်၊ ဇယနံ-ခါးအရပ်ကို၊ ယံသာပေန္တိ-ပွတ်
တိုက်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဂေါဟနုကေန-နွား၏ မေးရိုးဖြင့်၊ ဇယနံ-ကို၊ ကောဠာ
ပေန္တိ-ထုရိုက်စေကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဟတ္ထံ-လက်ကို၊ (လက်ဖဝါးကို) ဟတ္ထကောဋ္ဌံ-
လက်ဖမိုးကို၊ ပါဒံ-ခြေသလုံးကို၊ ပါဒကောဋ္ဌံ-ခြေဖမိုးကို၊ ဥရုံ-ပေါင်ကို၊ မုခံ-ကို၊
ဒန္တမံသံ-သွားဖုံးကို၊ ကောဠာပေန္တိ။ [“မုခံ အာလိမ္မန္တိ” စသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို
ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုန္ဒက ပုဒ်ရေ (၂၄၇) ဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

အဝင်္ဂီ (အပင်္ဂီ)- မျက်ထောင့်အရပ်၌ အရေးအသားကို၊ ကရောန္တိ၊ ရှေး
 နိဿယ၌ “အဝင်္ဂီ-သက်တင်ရေးကဲ့သို့သော အကောက်အောက်သို့ မျက်နှာမူ
 သော အရေးကို” ဟု ပေး၏။] ဝိသေသံ-ထူးခြားသော အရေးအသားကို၊ ဝါ-
 မှန်ကန်ခြင်းကို၊ ပေ၊ [“ပါးကွက်ခြင်းကို” ဟု ရှေးက ပေး၏။] သြလောကနကေန-
 ကြည့်ရှုကြောင်း အပေါက်ဖြင့်၊ သြလောကေန္တိ-(လမ်းဖက်သို့) ကြည့်ကြကုန်၏၊
 သာလောကေ-အရောင်အလင်းနှင့် တကွဖြစ်သော တံခါးဝအရပ်၌၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ်
 ကြကုန်၏၊ [တံခါးပေါက်ကြီးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အရောင်အလင်းရ၏၊ ထို
 အရပ်၌ ကိုယ်တစ်ခြမ်းကို ဖော်၍ ရပ်နေကြသည်။] နစ္စံ-ကခြင်းကို၊ ကရောန္တိ။

ဝေသိ-ပြည့်တန်ဆာမကို၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ-ထမြောက်စေကြကုန်၏၊ ဝါ-ရဟန်းခံ
 ပေးကြကုန်၏၊ [ဝုဋ္ဌာပေန္တိပုဒ်၏ ဥပသမ္ပဒါအဖြစ်၌ သုံးစွဲပုံကို ဘိက္ခုနီပါစိတ်၊
 ဝတ္တိနိဝင် သိက္ခာပုဒ်များ၏ ပဒဘာဇနီ၌ ကြည့်ပါ။] ပါနာဂါရံ-သေတင်းကုဋ်ကို၊
 (ထန်းရည်ဆိုင်၊ အရက်ဆိုင်ကို) ထပေန္တိ-ထားကြကုန်၏၊ သူနံ-အသားကို၊
 ထပေန္တိ-(ရောင်းဖို့ရန်) ထားကြကုန်၏၊ [“သူနာ” အရ အသားတို့ကို ဖြတ်ရာ
 “တုံး”ကို ရသော်လည်း ဤ၌ ဌာနပစာရအားဖြင့် “မံသံ-အသား”ကို ယူရသည်။]
 အာပဏံ-ဈေးဆိုင်ကို၊ ပသာရေန္တိ-ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏၊ ဝဗ္ဗိ-အတိုးကို၊ ပယောဇေန္တိ
 (အတိုးပေးကြကုန်၏) ဝဏိဇ္ဇံ-ကုန်သွယ်မှုကို၊ ပယောဇေန္တိ၊ ဒါသံ-ကျွန်ယောက်ျား
 ကို၊ ဥဋ္ဌာပေန္တိ-ပြုစုလုပ်ကျွေးစေကြကုန်၏၊ [“ဒါသိ-ကျွန်မ၊ ကမ္မကာရ-အလုပ်
 သမားယောက်ျား၊ ကမ္မကာရီ-အလုပ်သူမ မိန်းမ၊ တိရစ္ဆာနဂတ-တိရစ္ဆာန်”တို့ကို
 လည်း ပြုစုလုပ်ကျွေးစေကြသည်။] ဟရိတကပတ္တိကံ-ဟင်းရွက်စိမ်း၊ ဟင်းရွက်
 ကျက်ကို၊ ပကိဏန္တိ-ရောင်းကြကုန်၏၊ နမတကံ-နံရိုးကို ညွတ်စေတတ်သော
 အဝတ်ပိုင်းကို၊ ဓာရေန္တိ။ [နမတကန္တိ ဖာသုကဋ္ဌိနမနက ဗန္ဓနံ-ဝိမတိ။] ☸

သဗ္ဗနီလကာနိ-အလုံးစုံ ညှိသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ စီဝရာနိ-တို့ကို၊
 ဓာရေန္တိ၊ [ပီတက-ရွှေ၊ လောဟိတက-နီ၊ မဇ္ဈိဋ္ဌ-မောင်းသော အရောင်၊ ကဏ္ဍ-
 မည်းနက်။] သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာနိ-အလုံးစုံ မဟာရင်္ဂမည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုး
 အပ်ကုန်သော၊ ပေ၊ သဗ္ဗမဟာနာမရတ္တာနိ-အလုံးစုံ မဟာနာမမည်သော ဆိုး
 ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ပေ၊ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ
 စမ္ပက္ခန္ဓက သဗ္ဗနီလာဒိပဋိက္ခေပကထာ၌ ပြထားပြီ။] အစ္စန္ဒဒသာနိ-မဖြတ်အပ်
 သော အမြိတ်အဆာ ရှိကုန်သော၊ ပေ၊ ဒိယဒသာနိ-ရှည်သော အမြိတ်အဆာ
 ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖဒသာနိ-ပန်းပွင့်ဟူသော အမြိတ်အဆာ ရှိကုန်သော၊ ဖလဒသာနိ-

သစ်သီးဟူသော အမြိတ်အဆာရှိကုန်သော၊ စီဝရာနိ ဓာရေန္တိ၊ ကဗျကံ-သင်တိုင်း
ကို၊ (အင်္ဂါကို) တိရိစ္ဆာန်-လျှော်တေအဝတ်ကို၊ ဓာရေန္တိ။ [ဤပုဒ်တို့နှင့် စပ်၍
မှတ်ဖွယ်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ စီဝရကုန္ဒက၊ ကုသစီရာဒိပဋိက္ခေပကထာ၌
ပြထားပြီ။]

အညတရာ ဘိက္ခုနီ၊ ကာလံ-သေခြင်းကို၊ ဝါ-သေချိန်ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုခါ
နီးလတ်သော်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ (မှာသွားပြီ) (ကံ) မမ-၏၊ အစ္စယေန-လွန်ရာ
အခါ၌၊ မယံ-၏၊ ပရိက္ခာရော-ပရိက္ခရာသည်၊ သံဃဿ-၏ (အတွက်) ဟောတု-
ဖြစ်ရစ်ပါစေ၊ [“သံဃဿ-သံဃာ၏ (ဥစ္စာသည်) ဟောတု-စေ” ဟုလည်း ပေး
နိုင်၏။] ဣတိ-ဤသို့ မှာသွားပြီ၊ တတ္ထ-ထိုပရိက္ခရာ၌၊ အမှာကံ-တို့၏ (အတွက်)
ဟောတိ၊ အမှာကံ-တို့၏ (အတွက်) ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခုစ ဘိက္ခုနီယောစ
ဝိဝဒန္တိ-ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုကြကုန်၏၊ (ငြင်းခုံကြကုန်၏)၊ ပေ၊ တတ္ထ-ထိုပရိက္ခ
ရာ၌၊ ဘိက္ခုသံယော-သည်၊ အနိဿရော-အစိုးမရ၊ ဧတံ-ဤပရိက္ခရာသည်၊
ဘိက္ခုနီသံဃဿေဝ-ဘိက္ခုနီသံဃာ၏သာ၊ (သန္တကံ-ဥစ္စာတည်း။) | သိက္ခမာန်
သာမဏေမ သေဆုံးရာ၌လည်း နည်းတူ၊ ဘိက္ခု၊ သာမဏေ၊ ဥပါသက၊ ဥပါ
သိကာနှင့် အခြား တစ်ယောက်ယောက် သေဆုံးခါနီး၌ “သံဃဿ ဟောတု” ဟု
ဆိုခဲ့လျှင် ဘိက္ခုသံဃာသာ ပိုင်၏။]

ပုရာဏမလ္လီ-ရှေး၌ လက်ဝှေ့သမား၏ မယား ဖြစ်ဖူးသော၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမသည်၊
ဘိက္ခုနီသု၊ ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ (ရဟန်းမ ပြုသည်)
ဟောတိ၊ သာ-သည်၊ ရထိကာယ-၌၊ ဒုဗ္ဗလံ-အားမရှိသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ပဿိတွာ၊
အံသကုဋေန-ပခုံးအစွန်းဖြင့်၊ ပဟာရံ-ပုတ်ခတ်မှုကို၊ ဒတွာ-၍၊ ပါတေသိ-ကျစေပြီ
(လဲစေပြီ)၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ ဘိက္ခု ပဿိတွာ-၍၊ ဝါ-လတ်သော်၊ ဒုရ
တောဝ-၌ပင်၊ (အဝေးကပင်)၊ ဩက္ကမိတွာ-ဖယ်၍၊ မဂ္ဂံ ဒါတုံ အနုဇာနာမိ။

ပဝုတ္တပတိကာ-အရပ်တစ်ပါး၌ နေသော လင်ရှိသော၊ (လင်နှင့် ကွဲကွာနေ
သော) ဣတ္ထိ-သည်၊ ဇာရေန-သယောက်လင်ကြောင့်၊ (လင်ငယ်ကြောင့်) ဂပ္ပိနီ-
ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ ဂပ္ပံ-ကိုယ်ဝန်သူငယ်ကို၊ ပါတေ
တွာ-ကျစေ၍၊ (ကိုယ်ဝန်လျှောစေ၍)၊ ကုလူပိကံ-အိမ်သို့ ကပ်ရောက်တတ်သော၊
ဘိက္ခုနီ-ကို၊ ဧတံ-ကို၊ အဝေါစ၊ (ကံ) အယျေ-အရှင်မ၊ ဟန္ဒု-ရော၊ ဣမံ ဂပ္ပံ-
ကို၊ ပတ္တေန-သပိတ်ဖြင့်၊ နိဟရ-ထုတ်ဆောင်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အထ ပေ၊ ပတ္တေ-
၌၊ ပက္ခိပိတွာ-၍၊ သံဃာဋီယာ-ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးအုပ်ပြီး၍၊ အဂမာသိ၊ တေန
သမယေန-၌၊ အညတရေန ပိဏ္ဏစာရိကေန-ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ခြင်း
အလေ့ရှိသော၊ (ပိဏ္ဏပါတ်စုတင်ဆောက်တည်သော) ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သမာဒါနံ-

ဆောက်တည်မှုသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတံ-ပြုထားအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ပြုထားအပ်သနည်း၊) အဟံ၊ ပဌမံ-သော၊ ယံ ဘိက္ခံ-အကြင်ဆွမ်းကို၊ လဘိဿာ မိ-အံ၊ တံ-ကို၊ ဘိက္ခုဿဝါ-အားသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-အားသော် လည်းကောင်း၊ အဒတ္တာ-၍၊ န ပရိဘုဒ္ဓိဿာမိ-အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြုထားအပ်၏၊ အထ၊ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိ) ဘဂိနိ-နုမ၊ ဟန္တု-ရော၊ ဘိက္ခံ၊ ပဋိဂ္ဂဏှ-အလှူခံပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ အယု-အရှင်၊ အလံ-တော်ပါပြီ၊ ဣတိ-ပြီ ၊ပေ၊ သာ ဘိက္ခုနိ-သည်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ နိပိဋ္ဌိယမာနာ-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဆွမ်းကို အလှူခံဖို့ရန် ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောဆိုသောအားဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊) (ဟုတ္တာ၊) နိဟရိတ္တာ- (ဖုံးထားရာမှ) ထုတ်၍၊ ပတ္တံ ဒသေသိ-ပြုပြီ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ပြော၍ ပြသနည်း၊) အယု၊ ပတ္တေ-၌၊ ဂတ္တံ-ကို၊ ပဿ-ကြည့်ပါ၊ ကဿစိစ-တစ်စုံတစ်ယောက်အား လည်း၊ မာ အာရောစေသိ-မပြောပါနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍ ပြုပြီ၊ ဘိက္ခုနိယာ ဘိက္ခံ၊ ပဿိတ္တာ နိဟရိတ္တာ ပတ္တံ ဒသေသတံ ၊ပေ၊ ပရိဝတ္တေတ္တာ-ထက်ဝန်းကျင် လည်စေ၍၊ (မှောက်၍၊) ပတ္တမူလံ-သပိတ်ရင်းကို၊ (သပိတ်ဖင်ကို၊) ဒသေန္တိ- ပြကြကုန်၏ ၊ပေ၊ ဥက္ကဋ္ဌိတ္တာ-လှန်၍၊ ပတ္တံ ဒသေသတံ၊ ပတ္တေ-၌၊ ယဉ္ဇ အာမိသံ- အကြင်အာမိသသည်လည်း၊ ဟောတံ-ရှိ၏၊ တေနစ-ထိုအာမိသဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းကို၊ နိမန္တေတဗော-ဖိတ်မန်ထိုက်၏။

သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ရထိကာယ-၌၊ ပုရိသဗျဉ္ဇနံ-ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဆဋ္ဌိတံ-စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ တံ-ထိုယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဘိက္ခုနိယော၊ သက္ကစ္ဆံ-ကောင်းစွာပြု၍၊ (ဂရုတစိုက်) ဥပနိဇ္ဈာယိသု-ကပ်၍ ရှုကြ ကုန်ပြီ၊ မနုဿာ၊ ဥက္ကဋ္ဌိ-ကြွေးကြော်မှုကို၊ (ပြောင်လှောင်မှုကို) အကံသု-ပြုကြ ကုန်ပြီ၊ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ မင်္ဂု-မျက်နှာ မသာယာကုန်သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ် ကုန်ပြီ။

[အာမိသဒါနဝတ္ထု လွယ်ပြီ။] အာမိသံ-သည်၊ ဥဿန္တံ-ပေါများသည်၊ ဟောတံ ၊ပေ၊ ဗာဠတရံ-သာ၍ လွန်စွာ၊ ဥဿန္တံ ဟောတံ ၊ပေ၊ ပုဂ္ဂလိကမ္ပိ-ကိုလည်း၊ (ကတ္တာ ဒါတံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သန္နိမိကတံ-ပြုအပ်သော သို့မှီးသိမ်းဆည်းမှု ရှိသော၊ (သို့မှီးသိမ်းဆည်းမှုကို ပြုထားအပ်ပြီးသော၊) အာမိသံ ဥဿန္တံ ဟောတံ ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သန္နိမိ-သန္နိမိဖြစ်သော အာမိသကို၊ ဘိက္ခုနိဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂါဟာ ပေတ္တာ-တစ်ဖန် အကပ်ခံယူစေပြီး၍၊ ပရိဘုဒ္ဓိတံ။ [အာမိသဒါနဝတ္ထုမှ စ၍ ဤ ၄ ဝတ္ထုသည် ဘိက္ခုနိတို့အတွက်လည်း လာ၏။]

သေနာသန ဥဿန္တဝတ္ထု၌ “ဘိက္ခုနီယော ဘိက္ခုနီ-တို့၏၊ သန္တိကေ ဤ ဝါ-
 သို့၊ ဒူတံ-ကို၊ ပါဟေသံ-စေလွတ်ကြကုန်ပြီ၊ (ကံ-အဘယ်သို့ မှာ၍ စေလွတ်ကြ
 ကုန်သနည်း၊) ဘန္တေ၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ အယျာ၊ အမှာကံ-တို့အား၊ သေနာ
 သနံ-ကို၊ တာဝကာလိကံ-ထိုသုံးစွဲရာ ကာလရှိအောင်၊ (အခိုက်အတန့်မျှ) ဒေန္တု-
 ပေးကြပါကုန်၊ (ငှားကြပါကုန်၊) ဣတိ-ကုန်ပြီ” ဟု ပေးပါ၊ ဥတုနိယော-ဥတုရှိ
 ကုန်သော၊ (ဥတုသွေး လာကုန်သော၊) ဘိက္ခုနီယော ဩနဒ္ဒမဉ္ဇံ-ကိုလည်းကောင်း၊
 ဩနဒ္ဒပိဋံ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိနိသီဒန္တိပိ-ဖိ၍လည်း ထိုင်ကြကုန်၏၊ အဘိနိပဇ္ဇ
 န္တိပိ-ဖိ၍လည်း အိပ်ကြကုန်၏၊ | ဩနဒ္ဒမဉ္ဇံပိဋံသိက္ခာပုဒ်ကို သေနာသနကုန္ဒက
 မဉ္ဇံပိဋံဒါ အနုဇာနနကထာ အဆုံး၌ ကြည့်ပါ။| သေနာသနံ-ကို၊ လောဟိတေန-
 သွေးသည်၊ မက္ခိယျတိ-လိမ်းကျံအပ်၏၊ ပေ၊ အာဝသထစီဝရံ-ဥတုနီးသက်န်းကို၊
 အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ အာဏိစောဠကံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို ပိတ်ဆို့ကြောင်း အဝတ်ကို၊ ပေ၊
 စောဠကံ-သည်၊ နိပတတိ-ပြုတ်ကျ၏၊ ပေ၊ သုတ္တကေန-ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဥရုယာ-
 ၌၊ ဗန္ဓိတုံ၊ ပေ၊ သုတ္တံ-သည်၊ ဆိဇုတိ-ပြုတ်၏၊ သံဝေလ္လိယံ-ခါးတောင်းကြိုက်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌိသုတ္တကံ-ခါးစီးကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။ | သဗ္ဗ
 ကာလကဋ္ဌိသုတ္တကဓာရဏဝတ္ထု လွယ်ပြီ။|

ဒုတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၃။ တတိယဘာဏဝါရ

၄၂၃။ ဥပသမ္ပန္နာယော-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သူတို့ကို၊
 အနိမိတ္တာပိ-နိမိတ် မရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိမိတ္တမတ္တာပိ-နိမိတ်
 ရာမျှ ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အလောဟိတာပိ-ဥတုသွေး မရှိသော
 ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓုဝလောဟိတာပိ-အမြဲဥတုသွေး ရှိသော ဘိက္ခုနီ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓုဝစောဠာပိ-အမြဲပိတ်ဆို့ကြောင်း အဝတ်ရှိသော ဘိက္ခုနီ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စရန္တိပိ-အမြဲ ကျင်ငယ်ယိုစီးသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ | “သွေးတစ်စက်စက် ယိုစီးသော ဘိက္ခုနီ” ဟု ရှေးနိဿယ၌ ပေး၏၊
 သံဃာဒိသေသ တတိယသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ “ယဒါ မုတ္တံ သဝတိ” ဟု ဖွင့်
 သည်။| သိခရဏိပိ-အသားစွန်းရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာ
 ပိ-မိန်းမပဏ္ဍုက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေပုရိသိကာပိ-(မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ပေါက်
 သဖြင့်) ယောက်ျားပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဘိန္ဒာပိ-ရော
 စပ်သော မဂ်ရှိသော ဘိက္ခုနီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာပိ-တို့ကိုလည်း

ကောင်း၊ ဒိဿန္တိ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏။ [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို သံယာဒိသေသ တတိယသိက္ခာပဒဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

စတုဝိသတိအန္တရာယိကဓမ္မ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ဥပသမ္မာဒေန္တိယာ - မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေသော ဘိက္ခုနီသည်။ စတုဝိသတိ-နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော၊ အန္တရာယိကေ-အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-အပြစ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဧဝဉ္စ-လျှင် ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ (ကိံ) တုံ-သည်။ အနိမိတ္တာ-နိမိတ် မရှိသူမသည်။ န အသိ-မဖြစ်၏လော၊ [ဤသို့ စသည်ဖြင့် “နသိ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနာ” တိုင်အောင် ပေးပါ။] တေ-သင်၏၊ ဝါ-သင့်မှာ၊ ဧဝရူပါ-ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ အာဗာဓာ-အနာရောဂါတို့သည်။ သန္တိ-ရှိကုန်သလော၊ ကုဋ္ဌ-နနိနနက်၊ သမင်ရက်နှင့်၊ အကွက်ကြီးစွာ၊ ပေးဝဲစသော အနာမျိုးလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍော-အဆီတွေစု၊ အသားဗဟု၊ မြင်းဖုပမာ၊ ထွဋ်မျည်းနာတည်း၊ ရံခါပေါ်ထွက်၊ ကျောက်ဝက်သက်နှင့်၊ ကြွက်နို့စသည်၊ အလီလီသော အဖုအနာလည်းကောင်း၊ ကိလာသော-နူနာတို့လို့၊ ရိမယိဘဲ၊ ကိုယ်မှာကွက်ကွင်း၊ ခရသင်းနှင့်၊ ဆင်ညှင်းကြီးမျိုး၊ အနာဆိုးလည်းကောင်း၊ သောသော-သွေးသားထွေထွေ၊ ချောက်ခန်းစေ၍၊ ကိုယ်ရေညစ်ပုတ်၊ ခယရုပ်ဟု၊ သမုတ်ခေါ်ရိုး၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါ၊ မြစ်ခြောက်နာလည်းကောင်း၊ အပမာရော-သည်းခြေသွေးလျှမ်း၊ ဘီလူးဖမ်းသဖြင့်၊ ရူးနှန်းရောဂါ၊ အဖြာဖြာနှင့်၊ ရံခါမေ့မူး၊ တွန့်တွန့်လူးရသည့်၊ ဝက်ရူးကြက်ရူးနာလည်းကောင်းတည်း။ [ကုဋ္ဌ စသည်တို့ကို မဟာဝဂ္ဂ မဟာခန္ဓက၊ ပဉ္စာဗာဓဝတ္ထုကထာအဖွင့်၌ ကြည့်ပါ။]

တုံ-သည်။ မနုဿာ-လူသားစင်စစ်သည်။ အသိ-ဖြစ်၏လော၊ [ကုတ္တိ-မိန်းမ၊ ဘုဒိဿ-သူ့ကျွန်အဖြစ်မှ ကင်းလွတ်သူမ၊ အဏဏာ-ကြွေးမြီ မရှိသူမ။] ရာဇဘဋိ-မင်းခစားမသည်။ (မင်း၏ထံမှ၊ လခကိုယူ၊ ခင်းမှုထမ်းသူသည်။) န အသိ-မဖြစ်၏လော၊ (တုံ-သည်။ ဝါ-ကို) မာတာပိတူဟိ-မိရင်းဘရင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာမိကေန-ခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုညာတာ-(ရဟန်းပြုဖို့ရန်) ခွင့်ပြုအပ်ဖူးသူမသည်။ အသိ-လော၊ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿာ-ပြည့်ပြီးသော အနှစ် ၂၀ ရှိသူမသည်။ အသိ-လော၊ တေ-၏။ ပတ္တစိဝရံ-သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံပြီလော၊ တုံ-သည်။ ကိန္နာမာ-အဘယ်အမည်ရှိသူမသည်။ အသိ-နည်း၊ တေ-၏။ ပဝတ္တိနီ-ဥပဇ္ဈာယ်မသည်။ ကာနာမာ-အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ကုတိ-ဤသို့ မေးထိုက်ကုန်၏။

ဘိက္ခု-တို့သည်။ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏။ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆိ၊ ဥပသမ္မဒါပေက္ခာယော-မြင့်မြတ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်ကို ရှုငဲ့သူတို့သည်။ ဝိတ္တာယန္တိ-မဖြေဝံ့ဘဲ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏။ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဒီကာ ဥပသမ္မဒါဝိဓိကထာ၌ ပြထားပြီ။] မင်္ဂ-မျက်နှာ မသာမယာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဝိသဇ္ဇေတုံ-

ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ န သက္ကောန္တိ-မစွမ်းကြကုန် ၊ပေ၊ ဘိက္ခုနီသံယေ-၌၊ ဝိသုဒ္ဓါယ-
အန္တရာယိကဓမ္မတို့မှ စင်ကြယ်ပြီးသော၊ (စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီးဖြစ်၍ စင်ကြယ်ပြီး
ဖြစ်သော) ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယ-စာစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနီသံယာ၌ ရဟန်း
အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဘိက္ခုနီကို၊ ဘိက္ခုသံယေ-၌၊ ဥပသမ္ပာဒေတုံ-မြင့်မြတ်
သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ။

☞ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ အနုသိဋ္ဌာ-မသွန်သင်အပ်ကုန်သော၊ (ရှေးဦးစွာ
သွန်သင်မထားအပ်ကုန်သော) ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာယော-တို့ကို၊ အန္တရာယိကေ၊
ဓမ္မေ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ ၊ပေ၊ န သက္ကောန္တိ ၊ပေ၊ ပဌမံ အနုဿာသိတွာ-သွန်သင်ပြီး၍၊
(နည်းပေးလမ်းပြ ပြုပြီး၍) ပတ္တ-၌၊ ဝါ-မှ ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ သံယမဇ္ဈေ-၌၊ အနုဿာသန္တိ
၊ပေ၊ ဧကမန္တံ-သင့်လျော်လျောက်ပတ်၊ တစ်ခုသော အရပ်အဖို့၌၊ အနုဿာသိတွာ
သံယမဇ္ဈေ ၊ပေ၊ ပုစ္ဆိတုံ။

သွန်သင်ပုံ။ ။ဧဝဉ္စ ၊ပေ၊ အနုဿာသိတဗ္ဗာ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဥပဇ္ဈံ-ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊
(အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီး၊ အသီးသီးကို၊ အနီးချဉ်းကပ်၊ ကြည့်ရှုသွန်သင်တတ်သော
ဥပဇ္ဈာယ်ကို) ဂါဟာပေတဗ္ဗာ-ယူစေထိုက်၏။ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတွာ၊ ပတ္တစီဝရံ-
ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြထိုက်၏။ (ကို) အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ တေ-သင်၏။
ပတ္တော-တည်း၊ [သံဃာဋီ-သင်္ကန်းကြီးတည်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ-အပေါ်ရုံဧကသီ
တည်း၊ အန္တရဝါသကော-သင်းပိုင်တည်း၊ ဣဒံ-သည်၊ (တေ-၏။) သံကစိကံ-ရင်
လွှမ်းတဘက်တည်း၊ အယံ-သည်၊ (တေ-၏။) ဥဒကသာဋီကာ-ရေသနုပ်တည်း။
ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုထိုက်၏။ ဝစ္ဆ-သွားချေ၊ အမုမိ သြကာသေ-ထိုမည်သော အရပ်
၌၊ တိဋ္ဌာဟိ-ရပ်နေချေဦး။ [သွန်သင်မည့် အချိန်က သိပ်မကြာသောကြောင့်
“တိဋ္ဌာဟိ-ရပ်နေ” ဟု ဆိုသည်။]

ဗာလာ ၊ပေ၊ အနုဿာသန္တိ၊ ဒုရနုသိဋ္ဌာ-မကောင်းသဖြင့် သွန်သင်အပ်ကုန်
သော၊ (နားလည်အောင် နည်းပေးလမ်းပြ ပြုမထားအပ်ကုန်သော) ဥပသမ္ပဒါ
ပေက္ခာယော ၊ပေ၊ န သက္ကောန္တိ၊ ဗျတ္တာယ ၊ပေ၊ အနုဿာသိတုံ၊ အသမ္ပတာ-
မသမုတ်အပ်သော ဘိက္ခုနီတို့သည်၊ (သမ္ပတိ မရသော ဘိက္ခုနီတို့သည်) အနု
ဿာသန္တိ ၊ပေ။

သွန်သင်ဖို့ရန် သမုတ်ပုံ။ ။အတ္တနာဝါ-ကိုယ်တိုင်သော်လည်း၊ အတ္တာနံ-
မိမိကို၊ သမ္ပနိတဗ္ဗံ-သမုတ်ထိုက်၏။ ပရာယဝါ-တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီသော်လည်း၊
ပရာ-ကို၊ သမ္ပနိတဗ္ဗာ၊ [“ကထဉ္စ အတ္တနာဝါ” စသည် လွယ်ပြီ။] သုဏာတု မေ
☞ အယျေ-(အရှင်မတို့) သံယော၊ ဣတ္တန္နာမာ-ဤအမည်ရှိသူမသည်၊ ဣတ္တန္နာမာ
ယ-ဤအမည်ရှိသော၊ အယျာယ-အရှင်မ၏။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ-ရဟန်းအဖြစ်ကို

ရှုဒဲ့သူပါတည်း၊ (ရဟန်းလောင်းမပါတည်း၊) ၊ပေ၊ ကမ္မံ-အနုသာသိကာ သမ္မုတိ
 ကံသည်၊) ၊ပေ၊ အဟံ-သည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ဤအမည်ရှိသူမကို၊ အနုသာသေယျ-
 သွန်သင်ရာပါ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ အတ္တနာဝါ ၊ပေ၊ သမ္မုနိတဗ္ဗံ။ [ဇာအုပ်တို့၌ “အဟံ”
 နောင် “ဣတ္ထန္နာမာ ဣတ္ထန္နာမံ” ဟု တွေ့ရ၏၊ “ဣတ္ထန္နာမာ” ပုဒ် ပိုသည်၊ မဟာ
 ဝဂ္ဂပါဠိတော် ဤအခန်း၌လည်း “အဟံ ဣတ္ထန္နာမံ အနုသာသေယျ” ဟုသာ ရှိ
 သည်။] အခြားဘိက္ခုနီက သမုတ်ပုံကို ပြရာ၌ “ဣတ္ထန္နာမာ-ဤအမည်ရှိသော
 ဘိက္ခုနီသည်၊ ဣတ္ထန္နာမံ-ကို၊ အနုသာသေယျ-ပါ၏” ဟု ပေးပါ။

သမ္မုတာယ တာယ ဘိက္ခုနီယာ-သည် ၊ပေ၊ ဝစနိယာ အဿ၊ (ကိံ) ဣတ္ထ
 န္နာမေ-ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းလောင်းမ၊ သုဏသိ-နားထောင်လော၊ အယံ-
 ဤအခါသည်၊ တေ-သင်၏၊ သစ္စကာလော-အမှန်၏ အခါဖြစ်သည်၊ (အမှန်ကို
 လျှောက်ရမည့် အခါဖြစ်သည်၊) ဘူတကာလော-အဟုတ်၏ အခါဖြစ်သည်၊
 (အဟုတ်ကို လျှောက်ရမည့် အခါဖြစ်သည်၊) [“သစ္စကာလော” စသော ပုဒ်တို့ကို
 မဟာဝဂ္ဂ ဥပသမ္ပဒါဝိဓိကထာအဖွင့် ဝိမတိ၌ တစ်မျိုးဖွင့်ထား၏။] ယံ-အကြင်
 အရာသည်၊ ဇာတံ-(အသင်၏ကိုယ်၌) ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တံ-ထိုအရာကို၊ သံယမဇ္ဈေ-
 ၌၊ (သမ္မုတေ-သမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ-သမ္မုတိရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊)
 ပုစ္ဆန္တေ-မေးလတ်သော်၊ [မေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘိက္ခုနီဖြစ်သောကြောင့် “ပုစ္ဆန္တေ”
 ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည် ထင်၏၊ “သမ္မုတာယ” ဟု လက္ခဏာဝန္တထည့်ပါ။] သန္တံ-
 ထင်ရှားရှိသော အရာကို၊ အတ္ထိတိ-အတ္ထိဟူ၍၊ (ရှိပါသည်ဘုရား၊ ဟုတ်ပါသည်
 ဘုရားဟူ၍၊) ဝတ္တဗ္ဗံ-လျှောက်ရာ၏၊ (လျှောက်ရမည်၊) အသန္တံ-ထင်ရှားမရှိသော
 အရာကို၊ နတ္ထိတိ-ဟူ၍၊ (မရှိပါဘုရား၊ မဟုတ်ပါဘုရားဟူ၍၊) ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မာခေါ
 ဝိတ္တာယံ-မလျှောက်ဝံအောင် မကြောက်ရွံ့ပါနှင့်၊ မင်္ဂု-မျက်နှာ မသာယာသည်၊
 မာ အဟောသိ-နှင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ တံ-သင့်ကို၊ ပုစ္ဆိဿန္တံ-မေးကြလိမ့်မည်၊ (ကိံ) တံ-
 သည်၊ အနိမိတ္တာ-သည်၊ န အသိ-လော ၊ပေ၊ တေ-၏၊ ပဝတ္ထိနိ-သည်၊ ကာ
 နာမာ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုထိုက်၏။

ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ (ရဟန်းလောင်းမနှင့် အနုသာသိကာ
 ဘိက္ခုနီတို့ အတူလာကြကုန်၏၊) ဧကတော၊ န အာဂန္တဗ္ဗံ-ထိုက်၊ အနုသာသိ
 ကာယ-သွန်သင်သော ဘိက္ခုနီသည်၊ ပဌမတရံ-စွာ၊ အာဂန္တာ-၍၊ သံယော
 ဉာပေတဗ္ဗော၊ (ကိံ) သုဏာတု ၊ပေ၊ သာ-ထိုရဟန်းလောင်းမကို၊ မယာ၊ အနု
 သိဋ္ဌာ-သွန်သင်အပ်ပါပြီ ၊ပေ၊ (ကမ္မံ-ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ သြသာရဏကံသည်၊) ၊ပေ၊
 အာဂစ္ဆေယျ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့သိစေထိုက်၏၊ အာဂစ္ဆဟိ-လာခဲ့လော၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝတ္တဗ္ဗာ။

ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းစေပုံ။ ။ဧကံသံ၊ ပေ၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဝန္တာပေတွာ-ရှိခိုးစေပြီး၍၊ ပါဒေ ဝန္တာပေတွာတိ ပါဒါဘိမုခံ နမာပေတွာ၊ ဒုရေ ဝန္တန္တောပိ ဟိ ပါဒေ ဝန္တတိတိ ဝုစ္စတိ၊-မဟာခန္ဓက ပဗ္ဗဇ္ဇာကထာအဖွင့် ဝိမတိ။ ။
 ပေ၊ ဥပသမ္ပဒံ-ရဟန်းမအဖြစ်ကို၊ ယာစာပေတဗ္ဗာ-တောင်းစေထိုက်၏၊ (ကိံ) အယျေ-တို့၊ သံယံ-ကို၊ ဥပသမ္ပဒံ-ကို၊ ယာစာမိ၊ အယျေ-တို့၊ သံယော-သည်၊ အနုကမ္ပိ-လျော်စွာတုန်လှုပ်တတ်သော ကရုဏာကို၊ (သနားချီးမြှောက်မှုကို) ဥပါဒါယ-ညှဏ်ဖြင့် ယူ၍၊ (အကြောင်းပြု၍) မံ-တပည့်တော်မကို၊ ဥလ္လမ္ပတု-သာမဏေမအဖြစ်မှ ထုတ်နှုတ်၍ ရဟန်းမအဖြစ်၌ တည်စေတော်မူပါ၊ ဒုတိယမ္ပိ
 ပေ၊ ဥလ္လမ္ပတု-ပါ၊ ဣတိ (ယာစာပေတဗ္ဗာ။) ဤဝါကျ၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂ ဘာသာဋီကာ ရာဇဗြာဟ္မဏဝတ္ထုကထာ၌ ပြထားပြီ။

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ အန္တရာယိကဓမ္မပုစ္ဆိတာ ဥတ်နှင့်တကွ မေးပုံ၌ အနက်လွယ်ပြီ၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္မဝါစာ၌လည်း “ဣတ္ထန္တာမာယ-သော၊ အယျာယ-အရှင်မဖြစ်သော၊ ပဝတ္တိနိယာ-ဥပဇ္ဈာယ်မအားဖြင့်” ဟူသော ပုဒ်သာ ထူး၏၊ ကြွင်းပုဒ်တို့၏ အနက်ကား မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ မဟာခန္ဓကအဆုံး၌ ပြအပ်ခဲ့သော (ဘိက္ခု) ဥပသမ္ပဒါကမ္မဝါစာ အတိုင်းပင်တည်း။

တာဝဒေဝ-ထိုနေ့၌ပင်၊ တံ-ထို (ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ) ဘိက္ခုနီကို၊ အာဒါယ-၍၊ (ခေါ်၍) ဘိက္ခုသံယံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ပေ၊ ယာစာပေတဗ္ဗာ၊ (ကိံ) အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣတ္ထန္တာမာ-သော၊ အဟံ-သည်၊ ဣတ္ထန္တာမာယ၊ အယျာယ-၏၊
 ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ-ပါတည်း၊ ဘိက္ခုနီသံယေ-၌၊ ဝိသုဒ္ဓါ-အန္တရာယိကဓမ္မတို့မှ စင်ကြယ်ပြီးသည်၊ (ဟုတွာ) ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ-တစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနီသံယာ၌ ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်ပါပြီ၊ အယျာ၊ ပေ၊ သံယော ဥလ္လမ္ပတု၊ ဣတိ (ယာစာပေတဗ္ဗာ။) [ဥပသမ္ပဒါ ကမ္မဝါစာကား ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။]

အရိပ်စသည် တိုင်းရပုံ။ ။တာဝဒေဝ - ဘိက္ခုနီဖြစ်စ၊ ထိုခဏ၌ပင်၊ ဆာယာ-အရိပ်ကို၊ မေတဗ္ဗာ-တိုင်းတာထိုက်၏၊ (တိုင်းတာရမည်) ဥတုပွမာဏံ-ဆောင်းနေ့မှိုဟု၊ ဥတု၏ ပမာဏကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြထိုက်၏၊ (ပြောပြရမည်) ဒိဝသဘာဂေါ-ပုဗ္ဗမဇ္ဈ၊ သာယန္တဟု၊ သုံးခုသော နေ့အဖို့ကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ သံဂီတိ-အရပ်ဥတု၊ နေ့ဟုစုဆောင်း၊ ဥ ပါးအပေါင်းကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋီကာ စတုနိဿယာဒိကထာ၌ ပြထားပြီ။ ဘိက္ခုနီယော-တို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-ပြောထိုက်ကုန်၏၊ (ကိံ) ဣမိဿာ-ဤရဟန်းမအသစ်အား၊ တယော-ကုန်သော၊ နိဿယေစ-မှီခိုကိုးစား၊ အားထားရာပစ္စည်း

တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ အကရဏိယာနိစ-မပြုထိုက်သော ပါရာဇိက
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာစိက္ခေယျာထ-ကုန်လော၊ ဣတိ (ဝတ္ထုဗ္ဗာ။)

ဘတ္တဂ္ဂေ၊ အာသနံ-နေရာကို၊ သင်္ကမေန္တိယော (သံကသာယန္တိယော)-ပြောင်း
ရွှေ့နေကြရကုန်သည်၊ (ဟုတွာ၊) ကာလံ-ဆွမ်းစားချိန်ကို၊ ဝီတိနာမေသံ-လွန်စေ
ကြကုန်ပြီ၊ ပေ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ ယထာဝုဗ္ဗံ-ကြီးသူတို့၏ အစဉ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဝသေသာနံ-(ရှစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီတို့မှ) ကြွင်းသော ဘိက္ခုနီတို့အား၊
ယထာဂတိကံ-အကြင်အကြင်ရောက်အပ်သော အစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာ
နာမိ၊ ပေ၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ အဋ္ဌေဝ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်သာ၊
တထာဝုဗ္ဗံ-ကို၊ ပဋိဗာဟန္တိ၊ အဝသေသာယော-တို့သည်၊ ယထာဂတိကံ-ကို၊ (ပဋိ
ဗာဟန္တိ။ [အဋ္ဌေဝ၊ ပေ၊ ပဋိဗာဟန္တိတိ အဋ္ဌ ဘိက္ခုနီယော ဝုဗ္ဗပဋိပါဠိယာဝ
ဂဏ္ဍိယော အာဂတပဋိပါဠိ ပဋိဗာဟန္တိ၊ နာညာတိ အတ္ထော၊-ဝိမတိ။]

ပဝါရဏာနှင့် စပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ “န ပဝါရေန္တိ-ပဝါရဏာ မပြုကြကုန်၊
ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ်ကျက်ညံ၊ ဆူပွက်သံကို၊ အကံသု-ပြုကြကုန်ပြီ၊ အဇ္ဇ
တနာ-ယနေ၌၊ ဘိက္ခုနီသံဃံ-ကို၊ ပဝါရေတွာ-ဖိတ်ပြီး၍၊ (အပြစ်ပေါ်က ပြောဆို
ဖို့ရန် မိမိကိုယ်ကို အပ်နှံပြီး၍၊) အပရဇ္ဈ-နောက်တစ်နေ၌၊ ဘိက္ခုသံဃံ ပဝါရေတံ
အနုဇာနာမိ၊ ဘိက္ခုနီသံဃော၊ ပေ၊ ပဝါရေတိ၊ ပဿန္တော-အပြစ်ကို မြင်လတ်သော်၊
ပဋိကရိဿတိ-ကုစားပါလိမ့်မည်” ဟု ပေးပါ။ [“ဥပေါသထံ ဌပေန္တိ” စသော
ဝါကျတို့ကို ကမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာကို နည်းမှီ၍ ပေးပါ။] ပေ၊ ဘိက္ခုနီ
ယာ-သည်၊ ဘိက္ခုဿ-၏၊ ဥပေါသထော-ကို၊ န ဌပေတဗ္ဗော-မတန့်ထားထိုက်၊
ဌပိတော-တန့်ထားအပ်ပြီးသည်၊ (သမာနော) ပိ-သော်လည်း၊ အဌပိတော-မတန့်
ထားအပ်၊ (တန့်ထားရာ မရောက်။)

ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ ဣတ္ထိယုတ္တေန-နွားမစသည်ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော၊
ပုရိသန္တရေန-ယောက်ျားတစ်ပါးဟူသော မောင်းနှင့်သူ ရှိသော၊ ယာနေနပိ-ယာဉ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုရိသယုတ္တေန-နွားထီးစသည်ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ဣတ္ထန္တ
ရေန-မိန်းမတစ်ပါးဟူသော မောင်းနှင့်သူရှိသော၊ ယာနေနပိ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ယာယန္တိ-သွားကြကုန်၏၊ [ယာဇာတ်သည် ဒိဝါဒိလည်း ရှိ၏၊ ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ

တယော နိဿယေ။ ။တယော နိဿယေတိ သေနာသနနိဿယံ အပနေတွာ
အပရေ တယော နိဿယေ၊ ရုက္ခမူလသေနာသနံ ဟိ သာ-(ထိုဘိက္ခုနီသည်) န လဘတိ။
[ရုက္ခမူလသေနာသန မရကြောင်းကို ဤခန္ဓက နောက်နား၌ တွေ့ရလတ်။]

ကြည့်ပါ။ ။ ဂင်္ဂါမဟိယာယ သေယျထာပိ-ဂင်္ဂါမြစ် ပူဇော်ပွဲကို ကစားရာအခါ၌ကဲ့သို့ ပါတကား၊ ဤသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်ကို စမ္မက္ခန္ဓက ဘာသာဋီကာ ယာနာဒိပဋိကျေပ ကထာ၌ ပြထားပြီ။ ။ ဂိလာနာ ဟောတိ၊ ပဒသာ-ခြေဖြင့်၊ (ခြေလျင်၊) ဂန္တံ န သက္ကောတိ ။ ပေ၊ ဣတ္ထိယုတ္တံ-အမဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသယုတ္တံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ-လက်ဖြင့် လည်စေအပ်သော ယာဉ် ကိုလည်းကောင်း၊ (လက်တွန်းယာဉ်၊ လက်ဆွဲယာဉ်ကိုလည်းကောင်း) ။ ပေ၊ ယာ န္ဋဂ္ဂါတေန-ယာဉ်၏ ကြွမြောက်ခြင်းကြောင့်၊ (ယာဉ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်) ဗာဠတရံ- သာ၍ ပြင်းစွာ၊ အဖာသု-မချမ်းသာမှုသည်၊ အဟောသိ ။ ပေ၊ သိဝိကံ-ထမ်းစင်ကို လည်းကောင်း၊ ပါဠကီ-အဝတ်သံလျင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ။

☞ အဗုကာသိ-မည်သော၊ ဂဏိကာ-ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ ဘိက္ခုနီသု-တို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ-ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ သာစ-သည်လည်း၊ သာဝတ္ထိ-သို့၊ ဂန္တကာမာ-သွားလိုသည်၊ ဟောတိ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ ကြံ၍ သွားလို သနည်း) ဘဂဝတော-၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပသမ္ပုဇ္ဈိဿာမိ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမ အဖြစ်သို့ ရောက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ သွားလို၏၊ ဓုတ္တာ-သေသောက်ကြူးသူ မိန်းမကြူးသူတို့သည်၊ အသောသံ ။ ပေ၊ မဂ္ဂေ-၌၊ ပရိယုဋ္ဌိသု-ထကြွကြကုန်ပြီ ။ ပေ၊ ဒုတေနပိ-တမန်ဖြင့်လည်း၊ ဥပသမ္မာဒေတုံ ။ ပေ၊ ဘိက္ခုဒုတေန-ရဟန်းတည်း ဟူသော တမန်ဖြင့်၊ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊ [ဘိက္ခုယေဝ + ဒုတော ဘိက္ခုဒုတော၊ တေန ဘိက္ခုဒုတေန၊ ဘိက္ခု ဒုတံ ကတွာ ဥပသမ္မာဒေန္တိတိ အတ္ထော-ဋီကာ။] ဗျတ္တာယ ဘိက္ခုနီယာ ပဋိဗလာယ ဒုတေန ။ ပေ၊ ကမ္မဝါစာ၌ “သာ-ထိုရဟန်းလောင်းမသည်၊ ကေနစိဒေဝ-တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အန္တရာယေန-ကြောင့်၊ န အာဂစ္ဆတိ- မလာနိုင်ပါ” ဟု ပေးပါ။ [“တာဝဒေဝ ဆာယာ” စသည် ရှေးနှင့် တူပြီ။]

အရညေ-တော၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ ဓုတ္တာ-တို့သည်၊ ဒုသေန္တိ-သီလကို ပျက်စီးစေ ကြကုန်၏၊ (ဖျက်ဆီးကြကုန်၏) ။ ပေ၊ အရညေ န ဝတ္ထုဗွံ-မနေရာ ။ ပေ၊ ဥပါ သကေန-သည်၊ ဘိက္ခုနီသံဃဿ-အား၊ ဥဒေါသိတော-ဘဏ္ဍာတိုက်သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဒိန္နော ဟောတိ ။ ပေ၊ ဥဒေါသိတော-သည်၊ န သမ္မတိ-မလောက်၊ [န သမ္မတိတိ န ပဟောတိ-ဋီကာ။] ဥပဿယံ-မှီတင်း နေထိုင်ရာ ကျောင်းကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ဥပဿယော န သမ္မတိ၊ နဝကမ္မံ-ကို၊ (သံယိကမြေကို ပေးခြင်းကို) အနုဇာနာမိ၊ [အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ။ ပေ၊ န သမ္မတိ၊ ပုဂ္ဂလိကမ္မိ- ကိုလည်း၊ ကာတုံ အနုဇာနာမိ။

အညတရာ-သော၊ သန္နိသိန္နဂဗ္ဘာ-ကောင်းစွာ တည်ပြီးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသော၊
 ဣတ္ထိံ၊ ပေ၊ ပဗ္ဗဇိတာ ဟောတိ၊ ပဗ္ဗဇိတာယ-သော၊ တဿာ-၏၊ ဂဗ္ဘော၊ ဝုဋ္ဌာတိ-
 ထ၏၊ (မွေးဖွား၏။) ပေ၊ ယာဝ-လောက်၊ သော ဒါရကော-ထိုကလေးသည်၊
 ဝိညုတံ-တတ်သိနားလည်သူ၏ အဖြစ်သို့၊ (မိမိကိုယ်တိုင် စားနိုင် သောက်နိုင်၊
 ရေချိုးနိုင်၊ အဝတ်ကို ဝတ်နိုင်သော အရွယ်သို့) ပါပုဏာတိ၊ (တာဝါ) ပေါသေတုံ-
 မွေးမြူခြင်းငှာ၊ ပေ၊ မယာစ-သည်လည်း၊ ဧကိကာယ-တစ်ယောက်ထည်းသည်၊
 (ဟုတွာ) ဝတ္ထုံ-နေခြင်းငှာ၊ န လဗ္ဘာ-မရအပ်၊ မွေးဖွားပြီးခါစ ဖြစ်၍ သွေးနု
 သားနုဖြစ်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ “ဧကာဝါ ရတ္တိံ ဝိပွဝသေယျ” ဟူသော
 သိက္ခာပုဒ်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း တစ်ယောက်ထည်း နေ၍ မဖြစ်-ဟူလို။
 အညာယ-ငါမှ အခြားသော၊ ဘိက္ခုနိယာစ-သည်လည်း၊ ဒါရကေန သဟ ဝတ္ထုံ
 န လဗ္ဘာ၊ ပေ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ နုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဧကံ ဘိက္ခုနိ-
 ကံ၊ သမ္မုနိတွာ-၍၊ တဿာ ဘိက္ခုနိယာ-အား၊ ဒုတိယံ-၂ ယောက်မြောက်
 အဖော်ကို၊ ဒါတုံ၊ ပေ၊ [သမုတ်ပုံ လွယ်ပြီ။] သာဂါရံ-တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော
 ကျောင်း၌ တကွအိပ်ခြင်းကို၊ ဌပေတွာ-ထား၍၊ အညသိဉ္စ-ဤကာလမှ အခြားသော၊
 ပုရိသေ-၌၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ယထာ၊ ဧဝံ-တူ၊ ဒါရကေ ပဋိပဇ္ဇိတုံ အနုဇာနာမိ။

အညတရာ ဘိက္ခုနိ၊ သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စက္ခာယ-ပယ်စွန့်၍၊ (ချ၍) ဝိဗ္ဗမိ-လူထွက်
 ပြီ၊ သာ၊ ပေ၊ ဥပသမ္ပဒံ ယာစိ၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ-သည်၊ (သိက္ခာ
 ချဖွယ်ကိစ္စသည်) န-မရှိ၊ ယဒေဝ (ယံ+ဧဝ)-အကြင်အကြောင်းကြောင့်ပင်၊ သာ-
 သည်၊ ဝိဗ္ဗန္တာ-ပြီ၊ (လူ၏အဝတ်ကို ဝတ်ပြီ) တဒေဝ-ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်၊
 သာ-ထိုသူမသည်၊ အဘိက္ခုနိ-ဘိက္ခုနိ မဟုတ်တော့၊ ပေ၊ သကာဝါသာ-မိမိဥစ္စာ
 ဖြစ်သော ကျောင်းမှ၊ တိတ္ထာယတနံ-တိတ္ထိတို့၏ တည်ရာကျောင်းသို့၊ သင်္ကမိ-
 ပြောင်းရွှေ့ပြီ၊ ပေ။

ဘိက္ခုနိယော-တို့သည်၊ ပုရိသေဟိ-တို့သည်၊ အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးမှုကိုလည်း
 ကောင်း၊ (ခြေကို ဆုပ်နယ်၍ ရှိခိုးမှုကိုလည်းကောင်း၊) ကေသစ္ဆေဒနံ-ဆံပင်ကို
 ဖြတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ နခစ္ဆေဒနံ-လက်သည်း ခြေသည်းကို ဖြတ်မှုကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝဏပုဋိကမ္မံ-အနာကို ဆေးကုမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ-
 ကုက္ကုစ္စကို ပြုကုန်သည်၊ (ဟုတွာ) န သာဒယန္တိ-မသာယာကြကုန်၊ ပေ၊ သာဒိတုံ
 (သာဒယိတုံ)၊ ပေ၊ ပဏှိသမ္ပဿံ-ဖနောင့်အတွေ့ကို၊ သာဒယန္တိ-သာယာကုန်သည်၊
 (ဟုတွာ) ပလ္လကေန-တင်ပလ္လင်ဖြင့်၊ နိသိဒန္တိ၊ [ဆင်းတုတော်များ တင်ပလ္လင်ခွေ
 ပုံမျိုးဖြင့် ထိုင်ကြသည်။]၊ ပေ၊ အမုပလ္လကံ-ထက်ဝက်သော တင်ပလ္လင်ကို၊ ပေ။

☸

ဝစ္စကုဋိဝတ္ထု၌ “ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဝိဝဋ္ဌေ-ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊ (ဟင်းလင်းပွင့်သော) ဥပရိ-၌၊ ပဋိစ္စန္ဓေ-ဖုံးကာအပ်သော ဝစ္စကုဋိ၌၊ ဝစ္စံ ကာတုံ” ဟု ပေးပါ။ စုဏ္ဏေန- ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန်ဖြင့်၊ နဟာယန္တိ၊ ကုက္ကုသံ-ဆန်ကွဲကိုလည်းကောင်း၊ (ပွဲညက်ကို လည်းကောင်း) မတ္တိကံ-မြေညက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝါသိတကာယ- နံသာဖြင့် ထုံအပ်သော၊ မတ္တိကာယ-ဖြင့်၊ နဟာယန္တိ၊ ပကတိမတ္တိကံ-ပင်ကိုယ် မြေညက်ကို၊ (ရိုးရာမြေညက်ကို)၊ ပေ၊ ဓာရာသမ္ပဿံ-ရေအယဉ်၏ အတွေ့ကို၊ သာဒယန္တိ-ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပဋိသောတေ-ရေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အရပ်၌၊ (ရေစီးရာဘက်သို့ လှည့်၍)၊ ပေ၊ အတိတ္ထေ-ရေချိုးဆိပ် မဟုတ်သော အရပ်၌၊ ပေ၊ ပုရိသတိတ္ထေ-ယောက်ျားတို့၏ ရေချိုးဆိပ်၌၊ ပေ၊ မဟိလာတိတ္ထေ-မိန်းမ တို့၏ ရေချိုးဆိပ်၌။ [မဟိလာတိတ္ထေတိ ဣတ္တိနံ သာဓာရဏတိတ္ထေ-ဋီကာ။]

တတိယဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဣမမိ ဓန္ဒကေ-၌၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ ဧကသတံ-တစ်ရာတစ်ဝတ္ထုတည်း။

ဓာသုဒ္ဓါနဂါထာ နိဿယ

[ဤဥဒ္ဓါန်း၌ အကျဉ်းမျှ ပေးအပ်သော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝတ္ထုအကျယ် အတိုင်း အနက်ဆိုပါ။] တဿ-ထိုဘိက္ခုနီကုန္ဒက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ကား။

ဂေါတမီ-သည်၊ ပဗ္ဗဇံ-ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိ-ပြီ၊ တထာဂတော-သည်၊ ကပိလဝတ္ထု-ကပိလဝတ္ထုနေပြည်တော်၌၊ န အနုညာသိ-ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ ဝိနာယ ကော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလီ-သို့၊ အဂမာသိ-ကြွတော်မူပြီ၊ ရဇောကိ ဣဏ္ဏေန-မြူဖြင့် ရောပြွမ်းသော ကိုယ်ဖြင့်၊ ကောဠကေ-တံခါးမုခ်၌၊ (အဋ္ဌာသိ-တည် ပြီ) အာနန္ဒဿ-အား၊ ပဝေဒယိ-ကြားသိစေပြီ၊ မာတာတိစ-မယ်တော်ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပေါသိကာတိစ-မွေးမြူတတ်သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘဗ္ဗော-ထိုက်ပါသ လော၊ ဣတိ၊ နယတော-နည်းအားဖြင့်၊ ယာစိ-ပြီ။

ဂရုဓမ်ရုစ်ပါး ဂါထာ။ ။ဝဿသတံ-အနှစ်တစ်ရာ၊ တဒဟုစ-ထိုနေ့၌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော ရဟန်း၊ အဘိက္ခု-ရဟန်း မရှိသော ကျောင်း၌ ဝါဆိုခြင်း၊ ပစ္စာသီသနာ-တောင့်တခြင်း၊ ပဝါရဏာ-ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ ဂရုဓမ္မာ- သံဃာဒိသေသ်အာပတ် သင့်ခြင်း၊ ဒွေဝဿာ-နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနက္ကာသနာ- ခြင်း၊ ဩဝဇ္ဇောစ-တားမြစ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဓမ္မာ-ဂရုဓမ်တို့သည်၊ အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ ယာဝဇီဝံ-ဆုံး၊ အနုဝတ္ထုနာ-ကျင့်ခြင်း၊ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟော-ဂရုဓမ် ၈ ပါးကို ခံယူခြင်း၊ သာဝ-ထိုဂရုဓမ် ၈ ပါးကို လက်ခံခြင်းသည်ပင်၊ အဿာ-ထိုဂေါတမီ၏၊ ဥပသမ္ပဒါ- သည်၊ ဟောတိ။

ဝဿသဟသံ-ထောင်၊ ပဉ္စေဝ-ငါးရာတို့၊ ကုမ္ဘထေနက ၊ပေ၊ ဥပမာဟိ-
ကုမ္ဘထေနက ဥပမာ၊ သေတဋ္ဌိကဥပမာ၊ မဋ္ဌိဋ္ဌိကဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဧဝံ-ဤ၊ အတူ၊
သဒ္ဓမ္မဟိသနာ-သူတော်ကောင်းတရားကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ပါဇဝ-စောစော၌ပင်၊
အာဠိ-ကို၊ ဗန္ဓေယျ-ရာ၏၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ သဒ္ဓမ္မသဏ္ဍိတိ-သူတော်ကောင်းတရား၏
တည်ခြင်း။

ဥပသမ္မာဒေတုံ-ငှာ၊ (အနုဇာနာမိ-၏) အယျာ-အရှင်မဂေါတမိ၊ ယထာဝရံ-
တိုင်း၊ အဘိဝါဒနာ-ခြင်း၊ န ကရိယန္တိ-မပြုကြကုန်တုံသေး၏၊ ကိမေဝ-အဘယ်
ကြောင့် ခွင့်ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ သာဓာရဏံ-ဆက်ဆံသော အာပတ်၊ အသာဓာရဏံ-
မဆက်ဆံသော အာပတ်၊ သြဝါဒံ-သြဝါဒခံယူခြင်း၊ ပါတိမောက္ခဉ္စ-ပါတိမောက်၊
ကေန နုခေါ-အဘယ်သူသည်လျှင်၊ (“ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ နုခေါ-အံ့နည်း” ဟု ထည့်စပ်၊)
ဥပဿယံ-ဘိက္ခုနီတို့၏ မှီတင်းနေထိုင်ရာ ကျောင်း။

န ဇာနန္တိ-ကုန်၊ အာစိက္ခိ-ပြောပြပြီး၊ န ကရောန္တိ-အာပတ်ကို ဒေသနာ မကြား
ကြကုန်၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ (အနုဇာနာမိ) ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
ပဋိဂ္ဂဟေတုံ န အနုဇာနာမိ။ [ပဌမ ခွင့်ပြုတော်မူသော်လည်း လူတို့က ကဲ့ရဲ့သော
ကြောင့် ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းတော်မူသည်။] ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟော-ခြင်း၊
အာစိက္ခိ-ပြီ၊ ကမ္မံ-တရုနိယစသော ကံ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ [“ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခုနီနံ
ကမ္မံ ကာတုံ” ဟူသော စကားကို ချုံးသည်။] ဥဇ္ဈာယန္တိ-လူတို့ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊
ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ [“ဘိက္ခုနီဟိ ကမ္မံ ကာတုံ” ကို ချုံးသည်၊ ရှေးနိဿယ၌
“ဘိက္ခုဟိ ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီဟိဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈာ
ယန္တိ” ဟု ပေးသည်။] အာစိက္ခိတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဘဏ္ဍနံ-ခြင်း၊ ရောပေတွာ-
အာပတ်သို့ တင်၍၊ ဥပ္ပလာယ-ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ။

သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ကဒ္ဓမောဒ-ရွံ့ညွှန်ရေဖြင့် သွန်းလောင်းခြင်း၊ အဝန္တိ-ခြင်း၊
ကာယ-ကိုယ်ကို ဖွင့်ပြခြင်း၊ ဦရု-ခြင်း၊ အင်္ဂဇာတံ-ခြင်း၊ သြဘာသံ-ယုတ်ယုတ်မာမာ
ပြောဆိုခြင်း၊ ဝဂ္ဂိကာ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ပယောဇေန္တိ-ကုန်၏၊ အဝန္တိယော-
ရုံမခိုးထိုက်သော ရဟန်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ-ဒဏ်ပေးမှု၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့သည်၊ ပုန-ဖန်၊
တထာ-ထို့အတူတည်း၊ [“ကာယဦရု ၊ပေ၊ သမ္ပယောဇေန္တိ” ကို ညွှန်းသည်။]
အာဝရဏဉ္စ-ခြင်း၊ သြဝါဒံ-သြဝါဒ မခံယူခြင်း၊ ကပ္ပတိ နုခေါ-အပ်၏လော၊ ပက္ကမိ-
ပြီ။

ဗာလာ-ဗာလဘိက္ခုနီ၊ အဝတ္ထု-အကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဝိနိစ္ဆယော-ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊
သြဝါဒံ-သြဝါဒ၊ သံယော-သံယာ၊ ပဉ္စဟိ- ၅ ယောက်သော ဘိက္ခုနီတို့၊ ဒုဝေ

တိဿော-၂ ယောက် ၃ ယောက်တို့၊ န ဂဏ္ဍန္တိ-သြဝါဒကို လက်မခံကြကုန်၊ ဗာ
လာ-ဗာလရဟန်း၊ ဝိလာန-ရဟန်း၊ ဂမိက-ခရီးသွားမည့် ရဟန်း၊ အာရညိကော-
တော၌ နေသော ရဟန်း၊ န အာရောစေန္တိ-မပြောကြကုန်၊ န ပစ္စာ-တစ်ဖန်
မဆောင်ကြကုန်၊ န ဂစ္ဆန္တိ-ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့ မသွားကုန်။

ဒီဃံ-ရှည်သော ခါးပန်းကြိုး၊ ဝိလိဝ-နွီးဖြင့် ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ စမ္ပ-
သားရေဖြင့် ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဒုဿာ-အဖြူသက်သက်ဖြစ်သော အဝတ်
ပြား၊ ဝေဏီ-အထပ်ထပ်ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝဋ္ဋိ-အဝတ်ကျစ် (အဝတ်လိပ်)
စောဠ-ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝေဏီ-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်၊ အထပ်
ထပ်ပြုအပ်သော အဝတ်ပြား၊ ဝဋ္ဋိ-ဖန်ရည်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ကျစ် (အဝတ်
လိပ်) သုတ္တ-ချည်၊ ဝေဏီ-ချည်ထုံး၊ ဝဋ္ဋိကာ-ချည်ကျစ်၊ အဋ္ဌိလ္လံ-နွား၊ မြင်းခေါင်း
ရိုး၊ ဝေါဟနုကေန-နွားမေးရိုး၊ ဟတ္ထ-လက်၊ ကောစ္ဆံ-လက်ဖမိုး၊ ရှေးနိဿယ၌
“ဟတ္ထံ-လက်ဖဝါး၊ ကောစ္ဆံ-လက်ဘီး” ဟု ပေး၏။ ပါဒံ-ခြေဖဝါး၊ တထာ-ထို့အတူ
ခြေဖမိုး၊ ဥရု-ပေါင်၊ မုခံ-မျက်နှာ၊ ဒန္တမံသံ-သွားဖုံး၊ “ဥရု-ကောဠာပေန္တိ” စသည်ကို
ချုံးသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ “ဥရု-ပေါင်လှန်၍ ပြခြင်း” စသည်ဖြင့် ပေး၏၊ ထိုအနက်
ကား “ကာယ ဥရုစ အင်္ဂဇာတဉ္စ” ၌ ပါခဲ့ပြီ။ အာလိမ္မ-လိမ်းကျံခြင်း၊ ဥမ္မဒ္ဒ-ပွတ်
တိုက်ခြင်း၊ စုဏ္ဏနာ-အမှုန်ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်း။

လဉ္ဇေန္တိ-မျက်ရေးကွင်းကုန်၏၊ အင်္ဂရာဝံ-အင်္ဂါကြီးငယ်၌ တပ်မက်ဖွယ်ရှိ
အောင် ပြုခြင်း၊ မုခရာဝံ-ခြင်း၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ဒုဝေ-၂ ပါးကုန်သော အင်္ဂရာဝ၊
မုခရာဝတို့၊ အဝဂီ-ခြင်း၊ ဝိသေသ-ခြင်း၊ [ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။] သြလော
ကော-ပြုတင်းပေါက်ဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်း၊ သာလောကေန-၌၊ (တိဋ္ဌန္တိ) နစ္စေန-ခြင်း၊
ဝေသီ-ပြည့်တန်ဆာမ၊ ပါနာဂါရံ-သေတင်းကုဋ်၊ သူနံ-အမဲသား၊ အာပဏံ-အိမ်
ဈေး၊ ဝမုံ-အတိုးပေးခြင်း၊ ဝဏီဇာ-ကုန်သွယ်ခြင်း၊ ဒါသံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါ
ကမ္မကာရိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌယျံ-လုပ်ကျွေးစေကြကုန်ပြီ။

တိရစ္ဆာန-တိရစ္ဆာန်၊ [ဤ၌လည်း “ဥပဋ္ဌယျံ” လိုက်ပါ။] ဟရိတဏီ-ဟင်းရွက်
စိမ်း၊ နမတကံ-နံရိုးကို ညွတ်စေတတ်သော အဝတ်ပိုင်း၊ နီလံ-ညိုသော အဆင်း
ရှိသော သင်္ကန်း၊ ပေါ ကဏ္ဍစိဝရာ-တို့၊ မဟာရင်္ဂ-မဟာရင်္ဂဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်
သော သင်္ကန်း၊ မဟာနာမ-သင်္ကန်း၊ အစ္ဆိန္ဒာ-မဖြတ်အပ်သော အမြိတ်အဆာ
ရှိသော သင်္ကန်း၊ ဒီဃမေဝ-ရှည်သော သင်္ကန်း၊ ပုပ္ဖ-သင်္ကန်း၊ ဖလ-သင်္ကန်း၊
[ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။] ကဉ္စုကံ-ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိတကဉ္စ-ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဓာရယျံ။

☞ ဘိက္ခုနီ-ဘိက္ခုနီ၏လည်းကောင်း၊ သိက္ခမာနာယ-၏လည်းကောင်း၊ သာမဏေရာယ-၏လည်းကောင်း၊ အစ္စယေ-ကွယ်လွန်ရာအခါ၌၊ ပရိက္ခာရေ-ကို၊ နိယျာတိတေ-သံယာအား အပ်နှင်းအပ်သော်၊ ဘိက္ခုနီယောဝ-တို့သည်သာ၊ ဣဿရာ-ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဿ-၏လည်းကောင်း၊ သာမဏေရဿ-၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသကဿ-၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယ-၏လည်းကောင်း၊ အညေသဉ္စ-အခြားသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခာရေ-ကို၊ နိယျာတေ-အပ်သော်၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဣဿရာ-ကုန်၏။

မလ္လိ-လက်ဝှေ့သမာ၏ မယား၊ ဂတ္တိ-ကိုယ်ဝန်၊ ပတ္တမူလံ-သပိတ်ရင်း၊ ဗျဉ္ဇနံ-ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်၊ အာမိသေန-အာမိသ၊ ဥဿန္တံ-၏၊ ဗာဠတရံ-အလွန်များ၏၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ယာဒိသံ-အကြင်ကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ သန္နိမိကတံ-ပြုအပ်သော သို့မှီးမှုရှိသော၊ အာမိသံ-သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ ဘောဠံ ယထာ-သုံးဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ [“ဘောဠံ” ၌ ဘုဇမာတ်+တပစ္စည်း။] တထာ-တူ၊ ကရေ-ရာ၏၊ သေနာသနံ-ကျောင်း၊ ဥတုနိယော-ဥတုလာသော ဘိက္ခုနီတို့၊ မက္ခိယတိ-လိမ်းကျံအပ်၏၊ ပဋ္ဌာဏိ-ပုဆိုးကြမ်းအဆို့၊ ဆိဇ္ဇန္တိ-ပြတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗကာလံ-ပတ်လုံး၊ အနိမိတ္တာပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဒိဿရေ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊ နိမိတ္တာ-နိမိတ်ရာမျှသာ ရှိသော ဘိက္ခုနီ၊ အလောဟိတာ-နိ၊ [ဓုဝလောဟိတာမှ စ၍ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာတိုင်အောင် ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ပေးပါ။]

အနိမိတ္တံ-ကို၊ အာဒိတော-အစကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ယာဝ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ-တိုင်အောင်၊ ဧတံ-ဤအလုံးစုံကို၊ ပေယျာလတော-ပေယျာလအားဖြင့်၊ ဥေ ယျံ-သိအပ်၏၊ ကုဋ္ဌံ ပေ၊ အပမာရော၊ [ဝတ္ထုအတိုင်း ပေး။] မာနုသီ-လူမိန်းမသည်၊ အသိ-လော ပေ၊ ရာဇဘဋီ-သည်၊ န အသိ-လော၊ အနုညာတာ-ခွင့်ပြုအပ်သည်၊ (အသိ) ဝိသတိ-အသက် ၂၀ ပြည့်သည်၊ (အသိ) ပရိပုဏ္ဏာ-သပိတ်သင်္ကန်းပြည့်စုံသည်၊ (အသိ) ကိနာမာ-နည်း၊ တေ-၏၊ ပဝတ္တိနိ-သည်၊ ကာနာမာ-နည်း၊ စတုဝိသတိ အန္တရာယာနံ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ ဥပသမ္ပဒါ-ခြင်း။

ဝိတ္တာယန္တိ-ကုန်၏၊ အနုနုသိဋ္ဌာ-မသွန်သင်အပ်သော ဘိက္ခုနီ၊ သံယမဇ္ဈေ-၌၊ တထေဝ-ထို့အတူသွန်သင်ခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာဂါဟ-ဥပဇ္ဈာယ်ကို ယူစေခြင်း၊ သံယာဋီ ပေ၊ [ဥဒကသာဋီ-(လွယ်ပြီ)] အာစိက္ခိတွာန-၍၊ ပေသယေ-(ဂစ္ဆ ပေ၊ တိဋ္ဌာဟိ) ဟု စေရာ၏၊ ဗာလာ-ဗာလဘိက္ခုနီကို၊ အသမ္ပတာ-နိ၊ ဧကတော-တစ်ပေါင်း တည်းလာခြင်း၊ ယာစေ-တောင်းရာ၏၊ အန္တရာယိကာ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ။

ကေတော-တစ်ဖက်သော ဘိက္ခုနီသံဃာ၌၊ ဥပသမ္ပန္နာ-ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ [ဆာယာ
၊ပေ၊ အဋ္ဌ အကရုဏီယာနိ လွယ်ပြီ။] ကာလံ-အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော
အရပ်၌၊ အဋ္ဌေဝ-တို့သည်ပင်၊ ဘိက္ခုနီ-တို့သည်၊ န ပဝါရေန္တိ-ကုန်၊ ဘိက္ခုသံဃံ-
ကို၊ တထေဝ-ထို့အတူ မဖိတ်ကြကုန်။

☸ ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ ပုရောဘတ္တံ-ဆွမ်း၏ရှေ့အဖို့ ၊ပေ၊
ကောလာဟလံ-ကျက်၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်၊ ပဝါရဏံ-ဏာ၊ သဝစနိယာ-ခြင်း၊ အနု
ဝါဒနံ-ခြင်း၊ [ကမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌာရသဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] သြကာသံ-အခွင့်တောင်း
ခြင်း၊ စောဒေ-ကုန်၏၊ သာရေန္တိ-အပြစ်ကို အမှတ်ရကြစေကုန်၏၊ မဟေသိနာ-
မြတ်သော ဣသိဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်
ပြီ၊ တထေဝ-ထို့အတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ ဘိက္ခုနီ-မ၊ မဟေသိနာ-သည်၊
အနုညာတံ-ပြီ၊ [ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီနံ ဥပေါသထံ ထပေန္တိ ၊ပေ၊ သာရေန္တိကို ချုံးသည်။]
ယာနံ-ယာဉ်၊ ဂိလာနာ-ဂိလာနဘိက္ခုနီ၊ ယုတ္တံ-အထီးအမ၊ ကပ်ယှဉ်အပ်သော
ယာဉ်၊ ယာနုတ္တိတ-ယာဉ်ဆောင့်သော ဘိက္ခုနီ၊ အမုကာသိကာ-အမုကာသီ ဘိက္ခု
နီမ၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတမန် ၊ပေ၊ ဗာလာယ-ဗာလဘိက္ခုနီတမန်။

အရညေ-၌၊ ဥပါသကေန-ဥပါသကာ၊ ဥဒေါသိတော-တိုက်၊ ဥပဿယံ-
ကျောင်း၊ န သမ္ပတိ-မလောက်၊ နဝကမ္ပံ-နဝကမ္မ၊ နိသိန္နဂဗ္ဘာ-ကောင်းစွာ တည်
ပြီးသော ကိုယ်ဝန်ရှိသူ၊ ဒေကာ-တစ်ယောက်တည်း၊ သာဂါရဉ္စ-တစ်မိုးတစ်ရံ
တည်းသော ကျောင်း၌ တကွအိပ်ခြင်း၊ ဂရုဓမ္မံ-သံဃာဒိသေသ်၊ ပစ္စက္ခာယ-သိက္ခာ
ချခြင်း၊ သင်္ကမိ-တိတ္ထာယနသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီ၊ အဘိဝါဒနံ-ခြင်း၊ ကေသာ-ဆံဖြတ်
ခြင်း၊ နခါ-ခြင်း၊ ဝဏကမ္မနာ-အနာကို ဆေးကုခြင်း။

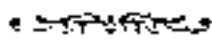
ပလ္လင်္ကန-ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေနေခြင်း၊ ဂိလာနာ-နီ၊ ဝစ္စံ-ဝစ္စကုဋီ၊ စုဏ္ဏေန-
ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်၊ ဝါသိတံ-နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော မြေညက်၊ ဇန္တာယရေ ၊ပေ၊
ပုရိသေန-ယောက်ျားတို့ ရေချိုးဆိပ်။ [ဝတ္ထုတို့၏ ဥဒ္ဓါနစကားရပ် ပြီးပြီဖြစ်၍ သာ
သနာတော်၌ ပရိယတ် ၄ ပါး ရှိပုံကို ဆက်၍ ပြပြန်သည်။]

မဟာဂေါတမီ-မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်၊ အာယာစိ-ရဟန်းမအဖြစ်ကို
ဝောင်းပြီ၊ အာနန္ဒောစာပိ - အာနန္ဒာသည်လည်း၊ ယောနိသော - သင့်သော
အကြောင်းအားဖြင့်၊ အာယာစိ-ပြီ၊ ဇိနသာသနေ-ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊
ပဗ္ဗဇ္ဇာ-မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့်၊ စတယော-၄ ပါးကုန်
သော၊ ပရိသာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏။

သံဝေဂဇနနတ္ထာယ-ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဉာဏ်၏အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊
(ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တောင်းမှ ရအပ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်၌ သံဝေဂဉာဏ်ရစေခြင်း
အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊) သဒ္ဓမ္မဿ-သူတော်ကောင်းတရား၏၊ (သာသနာတော်
၏) ဝုဗ္ဗိယာ-တိုးပွားခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ အာတုရဿ-ကျင်နာသူအား၊
ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ ဒေတိ (ဣဝ)-ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-တူ၊) ဗုဒ္ဓေန-သည်၊
ဒေသိတံ-ဂရုဓမ္မ၊ စသည်အရပ်ရပ်၊ အကျင့်မြတ်ကို၊ ပညတ်ထုတ်ဖော်၊ ဟောတော်
မူအပ်ပြီ။

ဧဝံ-သို့၊ သဒ္ဓမ္မေ-၌၊ ဝိနိတာ-ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော၊ [“ဝိဒိတာ-သိပြီးကုန်
သော” ဟု ရှေးနိဿယ၌ ရှိ၏။] ဣတရာ-မဟာပဇာပတိဂေါတမီမှ တစ်ပါးကုန်
သော၊ မာတုဂါမာပိ-တို့သည်လည်း၊ [“မဟာပဇာပတိဂေါတမီကား ဘိက္ခုနီ
ဥပသမ္ပဒါနုဇာနကထာ၌ ပြုအပ်ခဲ့သော သြဝါဒတော်ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်၌
တည်ခဲ့ပြီ”။] ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ဝါ-သို့၊ ဂန္ဓာ-သွားပြီး၍၊ (ရောက်ပြီး၍) န
သောစရေ - ဝမ်းမနည်းကြရတော့ကုန်၊ အစ္စတံ - စုတေရွေ့လျော့၊ သေရခြင်း
သဘော မရှိသော၊ တံ ဌာနံ-ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ယာယန္တိ-ရောက်ကြရကုန်၏။
[ယာဓာတ်သည် ဒိဝါဒိလည်း ရှိ၏၊ ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ ကြည့်ပါ။] ဣတိ-တသုဒ္ဓါန
စကားရပ်၊ အပြီးသတ်တည်း။

ဘိက္ခုနီကုန္ဒကော-သည်၊ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။

၁၁။ ပဉ္စသတိကကုန္ဒက

၁။ သင်္ဂီတိနိဒါန

၉၃၇။ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ (ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်တို့ကို ဝေဖန်ရာ ထို
အခါ၌) အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ (ဓာတ်တော်တို့ကို
ဝေဖန်ရာနေ၌ ရောက်လာကြသော ရဟန်းတို့ကို) အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ သိစေပြီ၊
[“အာဝုသော”ဟု ခေါ်၍ “ဧကမိဒါဟံ” စသည်ဖြင့် သိစေပြီ-ဟုလို့။] (ကိ-နည်း၊)
[ဤ“ကိ”၏ အဖြေသည် “ဟန္တံ၊ပေ၊ သံဂါယာမ” ကျမှ ပြီးလိမ့်မည်။] အာဝုသော-
ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ [ဣမအနက် မရှိ၊
ပါဝါယ-ပါဝါမြို့မှ၊ ကုသိနာရံ-ကုသိနာရံမြို့သို့၊ (ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့
ကြံ၍) မဟတာ-များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံယေန၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဒ္ဓိံ၊
အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော-အခွန်ရှည်သော ခရီးကို သွားသည်၊ (အမှီ-၏) အာဝုသော၊
အထ-ခရီးသွားရာ ထိုအခါ၌၊ အဟံ-သည်၊ မဂ္ဂါ-လမ်းမှ၊ သြက္ကမ္မ-ဖ်၍၊ အည
တရသို့ ရုက္ခမူလေ၊ နိသိဒိ-ထိုင်ပြီ။

တေန သမယေန-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ အာဇီဝကော-အာဇီဝကသည်၊ ကုသိနာရာယ-မှ၊ မန္တာရဝပုပ္ဖံ-မန္တာရဝမည်သော နတ်ပန်းကို၊ ရှေးက “ထင်ရှားပန်းကို” ဟု ပေး၏။] ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ (ထီးကဲ့သို့ ဆောင်း၍) ပါဝ်-ပါဝါမြို့သို့၊ (ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍) အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော ဟောတိ၊ ပေ၊ အဝေါစံ၊ (ကို) အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သတ္တာရံ-ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကို၊ ဇာနာသိ အပိ-သိပါ၏လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော၊ အာမဇာနာမိ-အိမ်း ... သိပါ၏၊ သမဏော ဂေါတမော-သည်၊ အဇူ-ယနေ၊ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗတော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ရဟန်းဂေါတမ၏ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ၊ တတော-ထိုပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ အရပ်မှ၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ မန္တာရဝပုပ္ဖံ-ကို၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။

အာဝုသော-တို့၊ တတြ-ထိုသို့ပြောရာ၌၊ ဝါ-ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယေ တေ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အဝီတရာဂါ-မကင်းသေးသော ရာဂရှိကုန်၏၊ (တေသုဘိက္ခုသု-တို့တွင်) အပေကစ္စေ-အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဗာဟာ-လက်မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယု-ချီမြှောက်၍၊ ကန္တန္တိ-ငိုကြွကုန်၏၊ ဆိန္နုပပါတံ-အလယ်က ပြတ်သော အရာဝတ္ထုတို့၏ လဲကျသကဲ့သို့ လဲကျသည်မည်လောက်အောင်၊ ပပတန္တိ-လဲကျကြကုန်၏၊ အာဝဋ္ဌန္တိ-ရှေးရှုလူးလို့မ့်ကြကုန်၏၊ ဝိဝဋ္ဌန္တိ-ထိုမှဤမှ လူးလို့မ့်ကြကုန်၏၊ (ကိ-အဘယ်သို့ မြည်တမ်း၍ ငိုကြ လူးလို့မ့်ကြကုန်သနည်း၊) ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားသည်၊ အတိခိပ္ပံ-အလွန် နှလုံးမြန်စွာ၊ ပရိနိဗ္ဗတော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဘုရားသည်၊ အတိခိပ္ပံ၊ ပရိနိဗ္ဗတော-ပြီ၊ အတိခိပ္ပံ-စွာ၊ လောကေ-လောက၌၊ စက္ခု-ဉာဏ်စက္ခုသည်၊ အန္တရဟိတံ-ကွယ်ပျောက်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့မြည်တမ်း၍ ငိုကြ လူးလို့မ့်ကြကုန်၏၊ ယေ ပန တေ ဘိက္ခု-တို့သည်ကား၊ ဝီတရာဂါ-ကုန်၏၊ တေ-ထို့သည်၊ သတာ-သတိထားကုန်သည်၊/သမ္ပဇာနာ - ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိကုန်သည်၊ (ဟုတွာ) အဓိဝါသေန္တိ-သည်းခံကြကုန်၏၊ (ကိ-အဘယ်သို့တွေး၍ သည်းခံကြကုန်သနည်း၊) သင်္ခါရာ-ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စာ-မမြဲကုန်၊ ဧတ္ထ-ဤအနိစ္စဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ (ယံ - အကြင်မပျက်စီးအောင် တောင့်တမှုကို၊

ဆိန္နုပပါတံ ပပတန္တိ။ ။ရှေးနိဿယ၌ “ဆိန္နုပပါတံ-ပြတ်သောခြေရှိသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ပတန္တိ-လဲကျကုန်၏” ဟု တွေ့ရ၏။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ပါဠိတော်၌ “ဆိန္နုပပါတံ ပပတန္တိ” ဟု တစ်မျိုးရှိ၏။ ဆိုလိုရင်းကား- - အလယ်ကပြတ်သော သစ်ပင်တို့၏ လဲခြင်းမျိုးကဲ့သို့ မတ်တတ်က လဲကျကြသည်-ဟူလို။ [ဆိန္နုပပါတံ ပပတန္တိတိ ဆိန္နာနံ ပါတော ဝိယ ဆိန္နုပါတော၊ တံ ဆိန္နုပပါတံ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသောယံ၊ မဇ္ဈေ ဆိန္နာ ဝိယ ဟုတွာ ယတောဝါ တတောဝါ ပတန္တိတိ အတ္ထော၊-ငိုကာ။]

ကုတော-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-အဘယ်အရပ်၌၊ လဗ္ဘာ-ရအပ်ပါအံ့နည်း၊ (တစ်နည်း) ကုတော လဗ္ဘာ-အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍ သည်းခံကြကုန်၏။

အာဝုသော၊ အထ-ငိုကြွေးကြ လူးလှိုမ့်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ပေါ၊ အဝေါစံ၊ (ကိံ) အာဝုသော-တို့၊ အလံ-ဝမ်းနည်းငိုကြွေးဖို့ရန် မသင့်၊ မာ သောစိတ္တ-ဝမ်း မနည်းကြကုန်လင့်၊ မာ ပရိဒေဝိတ္တ-မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊ အာဝုသော-တို့၊ သဗ္ဗေ ဟေဝ ပိယေဟိ၊ ပေါ၊ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဟူသော၊ ဧတံ-ဤစကားတော်ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပဋိကစ္ဆေဝ-စောစောကပင်၊ (ကြိုတင်၍ပင်) အက္ခာတံ နနု- မိန့်တော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ [(ယသ္မာ-ကြောင့်) သဗ္ဗေဟေဝ- အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပိယေဟိ-ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ-မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ နာနာဘာဝေါ-ဇာတ်ချင်းမတူ၊ အမူကွဲပြား၊ တစ်သီး တစ်ခြားဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဝိနာဘာဝေါ-မပြန်တမ်းသေခြင်းဖြင့် ကွေကွင်း၍ ဖြစ်ရ ခြင်းသည်၊ အညထာဘာဝေါ-ဘဝချင်း ကွဲပြား၍ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ (ဟောတိ) တံ (တသ္မာ)-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ-ဤခန္ဓာအစဉ်၌၊ ယံ တံ-အကြင်တရားသည်၊ ဇာတံ-ဖြစ်၍၊ ဘူတံ-ထင်ရှားရှိ၏၊ သင်္ခတံ-ကံစသော အကြောင်းတရားတို့သည် ကောင်း စွာ ရောက်၍ ပြုပြင်အပ်၏၊ ပလောကဓမ္မ- ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ တံ-ထိုတရားသည်၊ ဝတ-စင်စစ်၊ မာ ပလုဇ္ဇိ-မပျက်စီးပါ စေနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့တောင့်တခြင်းကို၊ ကုတော-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ- အဘယ်အရပ်၌၊ လဗ္ဘာ-ရအပ်ပါအံ့နည်း၊ ဧတံ ဌာနံ-ဤသို့တောင့်တသည့်အတိုင်း ရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ န ဝိဇ္ဇတိ-မရှိနိုင်။]

နာနာဘာဝေါ စသည်။ ။နာနာဘာဝေါတိ ဇာတိယာ နာနာဘာဝေါ၊ ဇာတိ အနု ရူပဂမနေန (ဇာတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်ရခြင်းအားဖြင့်) ဝိသုံ ဘာဝေါ၊ အသမ္ပဒ္ဓဘာဝေါတိ အတ္ထော၊ ဝိနာဘာဝေါတိ မရဏေန ဝိနာဘာဝေါ စုတိယာ (စုတိခြင်းကြောင့်) တေနတ္တဘာ ဝေန (ထိုအတ္တဘောအားဖြင့်) အပုနပဝတ္တနတော (ထပ်၍ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်) ဝိပုယောဂေါတိ အတ္ထော၊ အညထာဘာဝေါတိ ဘဝေန အညထာဘာဝေါ၊ ဘဝန္တရဂ္ဂဟဏေန “ကာမာဝစရ သတ္တာ ရူပါဝစရော ဟောတိ” တိ အာဒိနာ၊ တတ္ထာပိ “မနုဿော ဒေဝေါ ဟောတိ” တိ အာဒိနာစ ပုရိမာကာရတော အညာကာရတောတိ အတ္ထော-ဋီကာ။

တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာ။ ။တန္တိ တသ္မာ၊ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာတိ ကုတော ကုဟိ ကသ္မိ နာမ ဌာနေ (ကုတော၏ အဖွင့်) ဧတ္ထ ဧတသ္မိ ခန္ဓပူဝတ္ထေ (ဧတ္ထ၏ အဖွင့်) ယံ တံ ဇာတံ၊ ပေါ၊ တံ ဝတ မာ ပလုဇ္ဇိတိ လဒ္ဓံ၊ သက္ကာ (လဗ္ဘာ၏ အဖွင့်) န သက္ကာ ဧဝ၊ တာဒိတဿ ကာရဏဿ အဘာဝတော-ဋီကာ။

အာဝုသော၊ တေန သမယေန-၌၊ သုဘဒ္ဒေါနာမ-သုဘဒ္ဒမည်သော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိ
 တော-ကြီးသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုသူသည်၊ (တောထွက်ရဟန်းကြီးသည်၊) တသံ
 ပရိသာယံ-ထိုပရိသတ်၌၊ နိသိန္ဓော-နေသည်၊ (ဝါ-ပါသည်၊) ဟောတိ၊ အာဝုသော၊
 အထ-၌၊ သုဘဒ္ဒေါ-သော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော-သည်၊ ဟေ ဘိက္ခု၊ ဧတံ အဝေါစ၊
 (ကို) အာဝုသော-တို့၊ အလံ-ဝမ်းနည်း ဝိကြွေးဖို့ရန် မသင့်၊ မာ သောစိတ္တ-စိတ်၌
 ပြင်းစွာ၊ ဝမ်းမနည်းကြပါကုန်လင့်၊ မာ ပရိဒေဝိတ္ထ-နှုတ်ဖြင့်ပြင်းစွာ၊ မဝိကြပါကုန်
 လင့်၊ မယံ-တို့သည်၊ တေန မဟာသမဏေန-ထိုရဟန်းကြီးမှ၊ သုမုတ္တာ-ကောင်းစွာ
 လှလှ လွတ်ကြရကုန်ပြီ၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ ဝေါ-သင်
 တို့အား၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ ဣဒံ ဝေါ၊ န ကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပဒ္ဒုတာစ-
 ချုပ်ချယ်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောမ-ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ဣဒါနိ ပန-၌ကား၊ မယံ-
 တို့သည်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ (ကာတံ၊) ဣစ္ဆိဿာမ-အလိုရှိကုန်အံ့၊ တံ-ထိုအမှုကို၊
 ကရိဿာမ-ပြုနိုင်ကုန်တော့အံ့၊ ယံ၊ (ကာတံ၊) န ဣစ္ဆိဿာမံ တံ-ကို၊ န
 ကရိဿာမ-မပြုဘဲ နေနိုင်ကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။

အာဝုသော-တို့၊ အဓမ္မော-ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၏ ဆန့်ကျင်
 ဘက်ဖြစ်သော အကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးသည်၊ ပုရေဒိပ္ပတိ-မကြာမီ
 ထွန်းကားလိမ့်မည်၊ ဝါ-မထွန်းကားသေးမီ၊ ဓမ္မော-ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်
 ပါးကို၊ ပုရေ ပဋိဗာဟယျတိ-မကြာမီ တားမြစ်အပ်ပါလိမ့်၊ ဝါ-မတားမြစ်အပ်မီ၊
 အဝိနယော-သံဝရဝိနည်း၊ ပဟာနဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်၊ ပုရေ
 ဒိပ္ပတိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ ဝိနယော-သံဝရဝိနည်း၊ ပဟာနဝိနည်းကို၊ ပုရေ ပဋိဗာဟိယျ
 တိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ အဓမ္မဝါဒိနော-အဓမ္မကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်၊ ဗလဝန္တော-
 အားရှိကုန်သည်၊ ပုရေ ဟောန္တိ-မကြာမီ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ ဝါ-မဖြစ်ကြမီ၊ ဓမ္မဝါဒိ
 နော-တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလာ-အားမရှိကုန်သည်၊ ပုရေ ဟောန္တိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ အဝိနယ
 ဝါဒိနော-အဝိနယကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊ ပုရေ ဟောန္တိ-မည်၊
 ဝါ-မီ၊ ဝိနယဝါဒိနော ဒုဗ္ဗလာ၊ ပုရေ ဟောန္တိ-မည်၊ ဝါ-မီ၊ ဟန္တ-ယခု၊ (ယခုနှယ်က
 ကြိုတင်၍၊) ဓမ္မဉ္စ-သုတ်အဘိဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊
 သင်္ဂါယာမ-သံဂါယနာတင်ကြကုန်စို့၊ ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ။) [ဤဝါကျတို့၏
 အဖွင့်ကို ပါရာဇိကုဏ်ဘာသာဋီကာ၊ ပဌမသံဂါယနာအခန်း၌ ပြထားပြီ။]

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ (အရှင်မဟာကဿပကို ခေါ်သည်၊) တေနဟိ-တိုက်
 တွန်းပါ၏၊ ဝါ-ထိုသို့သံဂါယနာတင်လိုပါလျှင်၊ ထေရော-သည်၊ ဘိက္ခု-သံဂါယနာ
 တင်ရာတွင် ပါဝင်ထိုက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဥစ္စိနတု-ရွေးချယ်တော်မူပါ၊ ဣတိ-
 ဤသို့လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ အထ - လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသွာ မဟာ

ကဿပေါ-သည်၊ ဧကေန ဝဠုအရဟန္တသတာနိ-တစ်ပါးဖြင့် ယုတ်လျော့သော
 ငါးရာသော ရဟန္တာတို့ကို၊ ဥစ္စိနိ-ပြီ။ [အရှင်မြတ်တို့ကား တိပိဋကဓရ ပဋိသမ္ဘိဒါ
 ပတ္တ စသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ၏။] ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာယသ္မန္တံ မဟာ
 ကဿပံ-ကို၊ ဧတံ အဝေါစုံ၊ (ကိံ) ဘန္တေ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ သေက္ခော-
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏။ (တထာပိ-
 ထိုသို့သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသော်လည်း) [ဤပုဒ်ကို “ဥစ္စိနတု” ဌှ ဝပ။] ဆန္ဒာ-ချစ်ခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါသာ-မုန်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မောဟာ-မသိ
 နားမလည်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘယာ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
 အဂတိ-မရောက်ထိုက်သော အမှုသို့၊ ဝန္တု-ရောက်ခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်ပါ၊
 စ-အဂတိ မလိုက်ထိုက်ရုံသာ မကသေး၊ အနေန-ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂ
 ဝတော-၏။ သန္တိကေ-အထံတော်၌၊ ဓမ္မောစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယောစ-ကို
 လည်းကောင်း၊ ဗဟုံ-များစွာ၊ ပရိယတ္တာ-သင်ယူအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ တေနဟိ-
 တိုက်တွန်းပါ၏။ ထေရော အာယသ္မန္တံပိ အာနန္ဒ-ကိုလည်း၊ အစ္စိနတု-ပါ၊ ဣတိ-
 ကုန်ပြီ၊ အထ ပေ၊ အာနန္ဒံ ဥစ္စိနိ။

အထ-ရွေးချယ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံ
 သည်၊ ဝါ-ဤအတိုင်အပင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကိံ) မယံ-တို့သည်၊ ကတ္ထ-
 အဘယ်အရပ်၌၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ သံဂါယေ
 ယျာမ နုခေါ-သံဂါယနာတင်ကုန်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဝါ-ဤသို့
 တိုင်ပင်ပြီ၊ အထ-တိုင်ပင်ကြရာ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံ
 သည်၊ ဝါ-ဤအဆုံးအဖြတ်သည်၊ အဟောသိ၊ (ကိံ) ရာဇဂဟံ-သည်၊ ဝါ-ရာဇဂြိုဟ်
 မြို့၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင်သည်၊ မဟာဂေါစရံ-ကျယ်သော ဆွမ်းခံရာ အရပ်ရှိ၏။
 ပဟူတသေနာသနံ-များသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ရှိ၏။ မယံ ရာဇဂဟေ၊ ဝသံ-
 မိုးလပတ်လုံး၊ ဝသန္တာ-နေကုန်လျက် ပေ၊ ယန္တု န သံဂါယေယျာမ-အကယ်၍
 သံဂါယနာ တင်ကြရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ အညေ-ဤရဟန်းငါးရာမှ တစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝသံ-ဝါသို့၊ (ယံနုန) န ဥပဝစ္ဆေယျ-
 အကယ်၍ မကပ်ရောက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ဝါ-
 ဤသို့ဆုံးဖြတ်ပြီ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ သံယံ ဉာပေသိ-သိစေပြီ၊
 (ကိံ) အာဝုသော-တို့၊ သံယော-သံယာတော်သည်၊ မေ-ငါ၏၊ (ဝစနံ) သုဏာတု-
 နားစိုက်ပါလော၊ သံယဿ-၏၊ (ကမ္မံ-သံဂီတိဒေသ ဥစ္စိနနကံ၊ သံဂါယက
 သမ္မတိကံ၊ အညဘိက္ခုနိဝါရဏကံသည်။) ပတ္တကလ္လံ ယဒိ (သိယာ၊ ဧဝံသတိ။)

သံယော-သည်၊ (“သမ္မန္ဓေယျ” ၌ စပ်၊) အညေဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-
၌၊ ဝဿံ-မိုးလပတ်လုံး၊ န ဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ ဝါ-ရာ၊ ဣတိ-ဤသို့တားမြစ်၍၊
ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ-ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝဿံ-
ပတ်လုံး၊ ဝသန္တာနိ-နေကုန်လျက်၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုလည်း
ကောင်း၊ သံဂါယိတုံ-သံဂါယနာ တင်ခြင်းငှာ၊ သမ္မန္ဓေယျ-သမုတ်ရာ၏၊ ဒေသာ-
ဤသည်ကား၊ ဥတ္တိ-ဥ တ်တည်း၊ ဝါ-သံယာတော်ကို သိစေကြောင်းစကားတည်း။

☞ **ကမ္မဝါစာ။** ။ သုဏာတု ၊ ပေ၊ သံယော-သည်၊ အညေဟိ ဘိက္ခုဟိ ရာဇ
ဂဟေ ဝဿံ န ဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဣတိ-ဤသို့တားမြစ်၍၊ ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ-
တို့ကို၊ ရာဇဂဟေ၊ ဝသန္တာနိ-ကုန်လျက်၊ ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ သံဂါယိတုံ-ငှာ၊ သမ္မန္ဓတိ-
ပါ၏၊ ယဿ အာယသ္မတော-အား၊ အညေဟိ ၊ ပေ၊ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ ဣတိ-၍၊
ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနိ-တို့ကို၊ (“သမ္မုတိ” ၌ စပ်၊) ရာဇဂဟေ၊ ဝသန္တာနိ-
ကုန်လျက်၊ ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ သံဂါယိတုံ-ငှာ၊ သမ္မုတိ-သမုတ်ခြင်းသည်၊ ခမတိ ၊ ပေ၊
နိဂုံးဝါကျ၌ “သမ္မုတာနိ-သမုတ်အပ်ပါကုန်ပြီ” ဟု ပေး။ ။ ဓာရယာမိ-၏၊ ဣတိ-
သို့၊ (ဉာပေသိ။) ။ “ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ” ကို ငဲ့၍ “ဝသန္တာနိ” ဟု ပြင်ကြ၏။
သို့သော် ဤခန္ဓကအဖွင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာလာ စကားကို ထောက်၍ “ဝသန္တာ
(ဝသန္ဓေ)” ဟု ရှေးပါဌဖြစ်သင့်ကြောင်းကို သီလက္ခန္ဓာဘာသာဋီကာ နိဒါနကထာ၌
ပြထားပြီ၊ ဤ၌ကား ပြင်ထားသည့်အတိုင်း အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။ ။

အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ ပေ၊ သံဂါယိတုံ ရာဇဂဟံ၊ အဂမံသု-ကြွတော်မူကုန်ပြီ၊
အထ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ၊ ပေ၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ ဝါ-
ဤအတိုင်အပင်သည်၊ အဟောသိ၊ (ကိံ) အာရုသော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ခဏ္ဍာဖုလ္လ
ပဋိသင်္ခရဏံ-ကျိုးပြတ်သော အရပ်၊ ပေါက်ကွဲသော အရပ်ကို ပြင်ဆင်မှုကို၊
ဝဏ္ဏိတံ-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊ အာရုသော၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ မယံ-တို့သည်၊ ပဌမံ မာသံ-
ပဌမလပတ်လုံး၊ ခဏ္ဍာဖုလ္လံ-ကျိုးပြတ်သော အရပ်၊ ပေါက်ကွဲသော အရပ်ကို၊ ပဋိ
သင်္ခရောမ-ပြင်ဆင်ကြကုန်စို့၊ မဇ္ဈိမံ မာသံ-အလယ်လပတ်လုံး ၊ ပေ၊ သံဂါယိ
သာမ-ကုန်စို့၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဝါ-ပြီ၊ အထ-တိုင်ပင်ပြီးရာ ကာလမှ နောက်၌ ၊ ပေ၊
ပဋိသင်္ခရိသု-ကုန်ပြီ။

အထ-၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ (“အာဝဇ္ဇေသိ” ၌ စပ်၊) သွေ-နက်ဖြန်
၌၊ သန္နိပါတော-ခိဏာသဝ သံယာအစည်းအဝေးတည်း၊ ယော အဟံ-အကြင်
ငါသည်၊ သေက္ခော-သေက္ခသည်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ သန္နိပါတံ-ခိဏာသဝ
သံယာအစည်းအဝေးသို့၊ (ယံ) ဝဇ္ဇေယျံ-အကြင်သွားရာ၏၊ (တဿ) မေ-အား၊

ဧတံ-ဤသွားခြင်းသည်၊ န ပဋိရူပံ-မလျောက်ပတ် ၊ပေ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဗဟု
 ဒေဝ-များစွာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရတ္တိ-ကို၊ ကာယဂတာယ-ကိုယ်၌ ဖြစ်သော၊ (ဆံ
 အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ အပေါင်း၌ ဖြစ်သော၊) သတိယာ-ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတွာ-
 လွန်စေပြီး၍၊ ရတ္တိယာ-၌၊ ပစ္စုသသမယံ-မိုးသောက်အခါ၌၊ နိပဇ္ဇိဿာမိ-လျောင်း
 ရဦးတော့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ [တစ်ည၌လုံး စကြံန်ကြွနေ၏၊ ထို့ကြောင့်
 “နိပဇ္ဇိဿာမိ” ဟု ဆိုသည်။] ကာယံ-ကိုယ်ကို၊ အာဝဇ္ဇေသိ-စောင်းလှဲလိုက်ပြီ၊
 သီသဗ္ဗ-ဦးခေါင်းသည်လည်း၊ ဝိဗ္ဗောဟနံ-သို့၊ အပတ္တံ-မရောက်တတ်သေး၊ ပါဒါစ-
 တို့သည်လည်း၊ ဘူမိတော-မြေမှ၊ (တည်ရာ အရပ်မှ) မုတ္တာ-လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဧတသ္မိ
 အန္တရေ-ဤအတွင်း၌၊ အနုပါဒါယ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံကို
 မယူမူ၍၊ အာသဝေဟိ-အာသဝေါတို့မှ၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဝိမုစ္စိ-လွတ်ပြီ။

အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ အရဟာ-ရဟန္တာသည်၊
 သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ သန္နိပါတံ-ခိဏာသဝ သံဃာ့အစည်းအဝေးသို့၊ အဂမာသိ-
 ကြွပြီ၊ အထ-အရှင်အာနန္ဒာရောက်လာရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ
 သံဃံ ဉာပေသိ၊ (ကို) သုဏာတု ၊ပေ၊ သံယော၊ သံဃဿ-၏၊ (ကမ္မံ-ဝိနယပုစ္ဆန
 ကံသည်) ၊ပေ၊ အဟံ၊ ဥပါလိ-ကို၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုဇ္ဈေယျံ-မေးရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 သိစေပြီ၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ သံဃံ ဉာပေသိ၊ (ကို) သုဏာတု ၊ပေ၊ (ကမ္မံ-ဝိနယ
 ဝိသဇ္ဇနကံသည်) ၊ပေ၊ အဟံ-သည်၊ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန-သည်၊
 ဝိနယံ-ကို၊ ပုဇ္ဈော-မေးအပ်သည်၊ (ဟုတွာ) ဝိသဇ္ဇေယျံ-ဖြေရာပါ၏၊ ဝါ-ဖြေရပါ
 လိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့သိစေပြီ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကို)
 အာဝုသော ဥပါလိ၊ ပဌမံ ပါရာဇိကံ-ပဌမပါရာဇိကကို၊ [“ပဌမ” အမည်ရခြင်း၏
 အကြောင်းကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ ပဌမသံဂါယနာ၌ ပြထားပြီ။] ကတ္ထ-
 အဘယ်အရပ်၌၊ (ဘဂဝတာ) ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့
 မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္ဓေ၊ (ပဌမံ ပါရာဇိကံ) ဝေသာလိယံ-ဝေသာလီမြို့၌၊ (ပညတ္တံ-
 ပါပြီ) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ တံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊
 (ပညတ္တံ-နည်း) ဣတိ-ပြီ၊ ကလန္ဒကပုတ္တံ-ကလန္ဒကသူဌေး၏ သားဖြစ်သော၊
 သုဒိန္နံ-သုဒိန်ကို၊ အာရဗ္ဗ၊ (ပညတ္တံ-ပါပြီ) ဣတိ-ပြီ၊ ကိသ္မိ ဝတ္ထုသ္မိ-အဘယ်ဝတ္ထု

ကာယဂတာယ သတိယာ။ ။ဤစကားဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာ၏ လက်စွဲကမ္မဋ္ဌာန်း
 သည် ကာယဂတာသတိ (ဆံပင်မွေးညှင်း စသော ကောဋ္ဌာသအပေါင်း၌ ဖြစ်သော သတိ)
 ဟု သိရ၏။ ထိုကာယဂတာသတိကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအဖြစ် အခြေခံ၍ ဝိပဿနာတက်သော
 အခါ၌လည်း ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသကိုပင် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု အမြဲရှုပေလိမ့်မည်။
 ထို့ကြောင့် ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို အခြေပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ရသည်-ဟု မှတ်ပါ။

ကြောင့်၊ (အဘယ်အကြောင်းကြောင့်) ပညတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ မေထုနဓမ္မေ-
 မေထုန်အကျင့်ကြောင့်၊ (မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်) ပညတ္တံ-ပါပြီ၊ ဣတိ-
 ပြီ၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ အယသ္မန္တံ ဥပါလိ-
 ကို၊ ပဌမဿ ပါရာဇိကဿ-၏၊ ဝတ္ထုမ္ပိ-ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူပြီ၊ နိဒါနမ္ပိ-
 နိဒါန်းကိုလည်း၊ ပေ၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ပေ၊ ပညတ္တိမ္ပိ-မူလပညတ်ကိုလည်း၊ ပေ၊
 အနုပညတ္တိမ္ပိ-အနုပညတ်ကိုလည်း၊ ပေ၊ အာပတ္တိမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ပေ၊ အနာပတ္တိမ္ပိ-
 အနာပတ်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ။

☞ အမှာ။ ။ပဌမပါရာဇိကကဲ့သို့ ဒုတိယပါရာဇိက စသည်ကို မေးပုံ၊ ဖြေပုံကို
 လည်း သိပါ။ ထို၌ “ကမ္ဘကာရပုတ္တံ-အိုးထိန်းသည်၏ သားဖြစ်သော၊ ခနိယံ-
 ခနိယကို၊ အဒိန္နာဒါနေ-မပေးအပ်သော သစ်တို့ကို ယူခြင်းကြောင့်၊ မနုဿဝိဂ္ဂ
 ဟေ-လူဇာတ်ရှိသော ကိုယ်ကို သတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယေ-ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်
 ကမ်း၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြော
 ဆိုခြင်းကြောင့်” ဟု ပေးပါ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့၏ အနက်လွယ်ပြီ။] ဧတေနော ဥပါ
 ယေန-ဤနည်းဖြင့်ပင်၊ ဥဘတော့ ဝိဘဏ်-ဥဘတော့ဝိဘင်းတို့ကို၊ (ဘိက္ခုပါတိ
 မောက်၏ ဝိဘင်း ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၏ ဝိဘင်းတို့ကို) ပုစ္ဆိ၊ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌော-မေး
 အပ် မေးအပ်သော၊ (မေးအပ်တိုင်းသော) အာယသ္မာ ဥပါလိ ဝိသဇ္ဇေသိ။

အထ-ဝိနယပိဋကကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ပေ၊ ဉာပေသိ၊ (ကိံ)
 သုဏာတု၊ ပေ၊ အဟံ အာနန္ဒ-ကို၊ ဓမ္မံ-သုတ် အဘိဓမ္မာကို၊ ပုစ္ဆေယံ၊ ဣတိ-
 ဤသို့သိစေတော်မူပြီ၊ [အရှင်အာနန္ဒ၏ ဝိသဇ္ဇနသမ္မုတိဉာတ် လွယ်ပြီ။] အထ
 ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ) ဗြဟ္မဇာလံ-ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ (ဘဂဝတာ) ကတ္ထ၊ ဘာ
 သိတံ-ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူပြီ၊ ဘန္တေ (ဗြဟ္မဇာလံ)
 ရာဇဂဟံ-၏၊ အန္တရာစ-အကြား၌လည်းကောင်း၊ နာလန္ဒ-နာလန္ဒာမြို့၏၊ အန္တရာ
 စ-၌လည်းကောင်း၊ ရာဇဂါရကေ-မင်း၏ စံနန်း၌၊ (မင်းကွန်းစံနန်းတော်၌) အဗ္ဗ
 လဋ္ဌိကာယ-အဗ္ဗလဋ္ဌိကာဥယျာဉ်၌၊ (ဘာသိတံ-ပါပြီ) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊
 ကံ အာရဗ္ဗ (ဘာသိတံ-နည်း)၊ ဣတိ-ပြီ၊ သုပ္ပိယံ-သုပ္ပိယမည်သော၊ ပရိဇ္ဇာဇကဉ္စ-
 ပရိဇ္ဇိကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ-မည်သော၊ မာဏဝဉ္စ-လူလင်ကိုလည်းကောင်း၊
 (အာရဗ္ဗ၊ ဘာသိတံ-ပါပြီ) ဣတိ-ပြီ၊ အထခေါ၊ ပေ၊ ဗြဟ္မဇာလဿ နိဒါနမ္ပိ ပုစ္ဆိ၊
 ပုဂ္ဂလမ္ပိ ပုစ္ဆိ၊ [သာမညဖလသုတ်တော်ကို မေးရာ၌ “ရာဇဂဟေ-၌၊ ဇီဝကမ္မဝနေ-
 ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌” ဟုလည်းကောင်း၊ “ကေန - အယ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 ဘာသိတံ၊ အဇာတသတ္တုနာ-မည်သော၊ ဝေဒေဟိပုတ္တေန - ဝေဒေဟိမိဖုရား၏

သားတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ဘာသိတံ” ဟုလည်းကောင်း ပေးပါ။] ဧတေနော ဥပါယေန-
ဖြင့်ပင်၊ ပဉ္စပိ-ငါးရပ်လုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နိကာယေ-နိကာယ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ ၊ပေး
ဝိသဇ္ဇေသိ။

၂။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပဒကထာ

၄၄၁။ အထ-သံဂါယနာတင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊
ထေရေ၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိံ) ဘန္တေ-တို့၊ ဘဂဝါ၊ မံ-တပည့်တော်
ကို၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီး အခါ၌၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟ-မိန့်တော်
မူခဲ့ပါပြီ၊ (ကိံ) အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခမာနော-လတ်သော်၊ သံယော-သည်၊ မမ-၏၊
အစ္စယေန-ကွယ်လွန်တော်မူရာ အခါ၌၊ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ အခါ၌) ခုဒ္ဒါနု
ခုဒ္ဒကာနိ-ခုဒ္ဒ၊ အနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊ (ငယ်ကုန်၊ သာ၍ ငယ်ကုန်သော၊) သိက္ခာ
ပဒါနိ-တို့ကို၊ သမူဟနေယျ-ပယ်နှုတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ အာဟ၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်
ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ တံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဘန္တေ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ သိက္ခာ
ပဒါနိ-တို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ-အဘယ်တို့ပါနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ ပန-မေး
လျှောက်လိုက်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်ပြီ၊ ဘန္တေ-တို့ ၊ပေး န ပုစ္ဆိ-
မလျှောက်လိုက်မိပါ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဧကစ္စေ ထေရာ၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ပြောကြကုန်ပြီ၊
(ကိံ) စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနိ-တို့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အဝသေသာနိ-
ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ-ခုဒ္ဒ၊ အနုခုဒ္ဒက ဖြစ်ကုန်သော၊
သိက္ခာပဒါနိ-တို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ။ [အချို့ထေရ်တို့က “ပါရာဇိက
နှင့် သံယာဒိသေသ်တို့ကို ချန်၍ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်များသည် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကတို့
တည်း”ဟု ပြောကြသည်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ထေရ်တို့၏ ပြောကြပုံကို သိပါ။]

အထ ၊ပေး ဉာပေသိ၊ (ကိံ) သုဏာတု ၊ပေး အမှာကံ-တို့၏၊ ဝိဟိဂတာနိ-
လူတို့၌ ထင်ရှားကုန်သော၊ ဝါ-လူတို့သည် သိအပ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့
သည်၊ သန္တိ၊ ဣဒံ-ဤအမှုသည်၊ သကျပုတ္တိယာနံ-ကုန်သော၊ သမဏာနံ-တို့အား၊

အာကင်္ခမာနော ၊ပေး သမူဟနေယျ။ ။အာကင်္ခမာနော ၊ပေး သမူဟနေယျာတိ
ဣဒံ ဘဂဝါ (အဝေါစ၌ စပ်) မယာ “အာကင်္ခမာနော”တိ ဝုတ္တတ္တာ ဧကသိက္ခာပဒမ္ပိ သမူဟ
နိတဗ္ဗံ အပဿန္တာ သမူဟနေနစ ဒေါသံ ဒိသ္မာ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ ဘိက္ခု “အပညတ္တံ န ပညာ
ပေဿာမ၊ ပညတ္တံ န သမုစ္ဆိန္ဒိယာမာ”တိ အာဒိနာ “ပုနပညတ္တိ သဒိသာယ အကုပ္ပာယ
ကမ္မဝါစာယ သာဝေတွာ သမာဒါယ ဝတ္တိယန္တိ၊ တတော ယာဝ သာသနန္တရဓာနာ အပ္ပဋိ
ဗာဟိယာနိ သိက္ခာပဒါနိ ဘဝိယန္တိ” တိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန အဝေါစာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေနော
မဟာထေရာပိ တထေဝ ပဋိပဇ္ဇိသု-ဝိမတိ။

ကပ္ပတိ-အပ်၏။ [“ဝေါ” ကား အနက်မရှိ နိပါတ်မျှသာ။] ။ပေ၊ န ကပ္ပတိ၊ ဣတိ-
သို့၊ ဝိဟိနောပိ-လူတို့သော်မှလည်း၊ ဇာနန္တိ၊ မယံ-တို့သည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ သိက္ခာ
ပဒါနိ-တို့ကို၊ သစေ သမူဟနိဿာမ-အကယ်၍ ပယ်နုတ်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-
ကုန်လတ်သော်၊) ဝတ္တာရော-ပြောဆိုမည့်သူတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-ရှိကြကုန်လိမ့်မည်။
(ကိ-အဘယ်သို့ ပြောကြကုန်လိမ့်မည်နည်း၊) သမဏေန ဂေါတမေန-သည်၊
သာဝကာနံ-တို့အား၊ ဓူမကာလိကံ-(ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ အရပ်၌ဖြစ်သော) ထင်းပုံ၏
မီးခိုးထင်ရှားရှိရာ အခါတိုင်ရုံသာ၊ ဝါ - ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက်၊ မီးခိုး၏ ငြိမ်း
ပျောက်ရာ ကာလရှိရုံသာ၊ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ ပညတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ယာဝ - လောက်၊
ဣမေသံ-ဤသကျပုတ္တိယသမဏတို့၏၊ သတ္တာ-ဆရာသည်၊ အဋ္ဌာသိ-တည်ပြီ၊
တာဝ-ဆရာ၏ အသက်ထင်ရှားရှိရာ ကာလတိုင်ရုံသာ၊ ဣမေ-ဤသကျပုတ္တိယ
သမဏတို့သည်၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ သိက္ခာသု-ကျင့်ကြကုန်ပြီ၊ ယတော-အကြင်
အခါ၌၊ ဣမေသံ-တို့၏၊ သတ္တာ-သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတော-ပြီ၊ ဒါနိ-ဆရာ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ ဣမေ၊ သိက္ခာပဒေသု၊ န သိက္ခန္တိ-မကျင့်ကြတော့ကုန်၊ ဣတိ၊
(ဝတ္တာရော ဘဝိဿန္တိ) သံဃဿ-၏၊ (ကမ္မံ-သိက္ခာပုဒ်ကို မပယ်နုတ်ကြောင်း
ကံသည်) ။ပေ၊ သံယော-သည်၊ အပညတ္တံ-ဘုရားရှင်ပညတ်တော်မူအပ်သော
သိက္ခာပုဒ်ကို၊ န ပညပေယျ-နောက်ထပ် မပညတ်ရာ၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်
ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ န သမုစ္ဆန္ဓေယျ-မပယ်ဖျက်ရာ၊ ယထာ ပညတ္တေသု-အကြင်
အကြင်ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ သမာဒါယ-ကောင်း
စွာ ယူ၍၊ (ဆောက်တည်၍) ဝတ္တေယျ-ကျင့်ရာပါ၏၊ ဒေသာ-ကား၊ ဥတ္တိ-တည်း။
[ကမ္မဝါစာ၌ ဤနည်းမှီ၍ ပေးပါ။] ။ပေ၊ ဓာရယာမိ၊ ဣတိ (ဉာပေသိ။)

အရှင်အာနန္ဒာအား အပြစ်တင်ကြပုံ

၄၄၃။ (က) အထ ။ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ) အာဝုသော အာနန္ဒ၊ တံ-သည်၊
ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ကတမာနိ ပန ဘန္တေ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ သိက္ခာပဒါနိတိ-ဟူ၍၊ ယံ န
ပုစ္ဆိ-အကြင်မလျှောက်လိုက်၊ ဣဒံ-ဤမလျှောက်လိုက်ခြင်းသည်၊ တေ-၏၊ ဒုက္ကဋ်-
မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတည်း၊ တံ-ထိုမလျှောက်လိုက်ခြင်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-
မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုဟူ၍၊ ဒေသေဟိ-ပြောပါလော၊ (ဝန်ခံပါလော-
ဟူလို) ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ၊ (အပြစ်တင်ကြကုန်ပြီ) ဘန္တေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊
အဿတိယာ-သတိပျောက်ကင်း၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ကတမာနိ
။ပေ၊ သိက္ခာပဒါနိတိ-ဟူ၍၊ န ပုစ္ဆိ-မလျှောက်မိပါ၊ အဟံ-သည်၊ တံ-ထိုမလျှောက်
ခြင်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုဟူ၍၊ န ပဿာမိ - မမြင်ပါ။

အပိစ-ထိုသို့မမြင်ပါသော်လည်း၊ အာယသ္မန္တာနံ-တို့၏(အပေါ်၌) သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ တံ-ထိုမလျှောက်မိခြင်းကို၊ ဒုက္ကဋ်-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုဟူ၍၊ ဒေသေမိ-လျှောက်ပါ၏။ (ဝန်ခံပါ၏။) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ဤသို့အပြည့်အစုံ ပေးပါ။ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။]

(ခ) ဘဂဝတော-၏။ ဝဿိကသာဠိကံ-မိုးရေခဲကံန်းကို၊ (ရေသနုပ်တော်ကို) အတ္တမိတ္တာ-နင်း၍၊ ယံ သိဗ္ဗေသိ-အကြင်ချုပ်ပြီ၊ ဣဒံပိ-ဤချုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ |ပေ၊ အဂါရဝေန-မရိုသေ မလေးစားခြင်းကြောင့် |ပေ၊ န သိဗ္ဗေသိ-ချုပ်သည် မဟုတ်ပါ။

☞ (ဂ) တံ-သည်၊ မာတုဂါမေဟိ-တို့သည်၊ (ဓာတ်ကတ္တား၊) ဝါ-တို့ကို၊ (ကာရိတ်ကံ၊) ဘဂဝတော-၏။ သရီရံ-အလောင်းတော်ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊ ယံ ဝန္တာပေသိ-အကြင် ရှိခိုးစေပြီ၊ ရောဒန္တိနံ-ငိုကုန်သော၊ တာသံ-ထိုမာတုဂါမတို့၏၊ ဘဂဝတော-၏။ သရီရံ-ကို၊ အဿုကေန-မျက်ရည်သည်၊ မက္ခိကံ-လိမ်းကျံအပ်ပြီ၊ ဣဒမ္ပိ-ဤမာတုဂါမတို့ကို ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေခြင်းသည်လည်း၊ |ပေ၊ ဣမာသံ-ဤမာတုဂါမတို့၏၊ ဝိကာလေ-အချိန်မဲ့ အခါမဲ့၌၊ မာ အဟောသိ-မဖြစ်ပါစေနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍ |ပေ၊ ဝန္တာပေသိ။

(ဃ) ဘဂဝတာ-သည်၊ သြဠာရိကေ-ထင်ရှားသော၊ နိမိတ္တေ-(တောင်းပန်ဖို့ရန် အခွင့်ပေးခြင်းဟူသော) အရိပ်နိမိတ်ကို၊ ကရိယမာနေ-ပြုတော်မူအပ်သော်၊ သြဠာရိကေ-သော၊ သြဘာသေ-အရောင်ကို၊ ကရိယမာနေ-အပ်သော်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ယံ န ယာစိ-အကြင်မတောင်းပန်၊ (ကိ-အဘယ်သို့ မတောင်းပန်သနည်း၊) |ဘဂဝါ-သည်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ-များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားအလို့ငှာ၊ ဗဟုဇနသုခါယ-များစွာသော လူအပေါင်း၏ ချမ်းသာအလို့ငှာ၊ လောကာနုကမ္မာယ-သတ္တလောကကို သနားချီးမြှောက်ခြင်းငှာ၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ အတ္တာယ-အကျိုးငှာ၊ ဟိတာယ-ငှာ၊ သုခါယ-ငှာ၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတု-တည်တော်မူပါ၊ သုဂတော-သည်၊ ကပ္ပံ၊ တိဋ္ဌတု-ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ယံ န ယာစိ-အကြင်မတောင်းပန်၊) ဣဒမ္ပိ-ဤမတောင်းပန်ခြင်းသည်လည်း၊ |ပေ၊ မာရေန-မာရ်နတ်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တာ-ထက်ဝန်းကျင် လူယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ပူးဝင်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ) |ပေ၊ န ယာစိ။

(င) မာတုဂါမဿ-၏၊ တထာဂတပုဝေဒိတေ-သော၊ ဓမ္မဝိနယေ-၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ကို၊ ဥဿုက္ကံ-အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်ကို၊ (ကြောင့်ကြံကို) ယံ အကာသိ-အကြင်ပြုပြီ၊ ဣဒမ္ပိ-သည်လည်း၊ |ပေ၊ မဟာပဇာပတိ-မဟာပဇာပတိမည်သော၊ အယံ

ဂေါတမိ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ မာတုတ္ထာ-ပါတည်း၊ ပေ၊ ထည့်-ကို၊ ပါယေသိ-
ပြီ။ [ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓက မဟာပဇာပတိဂေါတမိဝတ္ထု၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ မာတုဂါမဿ၊ ပေ၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ပါပြီ။

အရှင်ပုရာဏဝတ္ထု။ ၄၄၄။ အာယသ္မာ ပုရာဏော-သည်၊ မဟတာ ဘိက္ခု
သံယေန၊ ပေ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ စာရိကံ စရတိ၊ အထ-လှည့်လည်နေရာ ထိုအခါ၌၊
အာယသ္မာ ပုရာဏော-သည်၊ (“ဥပသင်္ကမိ” ၌ စပ်၊) ထေရေဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
ဓမ္မစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယေစ-ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂီတော-သံဂါယနာတင်
အပ်သော်၊ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ ယထာဘိရန္တိ-အလိုရှိသမျှ၊ (ဓမ္မလျော်သမျှ) ဝိဟရိတွာ၊
ယေန ရာဇဂဟံ၊ (အတ္ထိ၊) ယေန ကလန္ဒကနိဝါပေါ-ရှင်တို့အား အစာကျွေးရာ
ဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝန်-ဝေဠုဝန်တိုက်တော်သည်၊ (အတ္ထိ၊) ယေန ထေရာ ဘိက္ခု
(သန္တိ၊) တေန-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက် ထေရ်တို့ရှိရာ ထိုအရပ်သို့၊
ဥပသင်္ကမိ၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ၊) အာဝုသော ပုရာဏ၊ ထေရေဟိ၊ ပေ၊ သင်္ဂီတော-
အပ်၏၊ (သံဂါယနာ တင်နေပါ၏။) တံ သင်္ဂီတံ-ထိုသံဂါယနာတင်ရာ အရပ်သို့၊
ဥပေဟိ-ကပ်ရောက်ပါလော၊ (ကြွပါလော၊) ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့ ထေ
ရေဟိ၊ ပေ၊ သုသင်္ဂီတော-ကောင်းစွာ တင်အပ်ပြီ၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊ ယထေဝ-
အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ၊ မယာ၊ ဘဂဝတော-၏၊ သမ္မုခါ-မျက်မှောက်
တော်၌၊ သုတံ-ကြားနာအပ်ပြီ၊ သမ္မုခါ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-နာခံအပ်ပြီ၊ တထေဝ-ထို
အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ၊ အဟံ-သည်၊ ဓာရေဿာမိ-ဆောင်ရွက် မှတ်သားပါအံ့၊
ဣတိ-ပြီ။

၃။ ဗြဟ္မဒဏ္ဍကထာ

☞ **၄၄၅။** အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ၊) ဘဂဝါ၊ ပေ၊
အာဟ-ပြီ၊ (ကိံ၊) အာနန္ဒ၊ တေနဟိ - တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ သံယော မမ၊
အစ္စယေန-၌၊ ဆန္ဒဿ-ဆန္ဒမည်သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ (အပေါ်၌) ဗြဟ္မဒဏ္ဍံ-
ဗြဟ္မဒဏ္ဍကို၊ (မြတ်သော ဒဏ္ဍကို) အာဏာပေတု-အာဏာပေးလော၊ ဣတိ-
သို့၊ (အာဟ၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ တံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-
ကို၊ ဘန္ဓေ၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍော-ဟူသည်၊ ကတမော-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ ပန-မေး
လျှောက်လိုက်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကြကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ပေ၊ ပုစ္ဆိ-ပါပြီ၊ အာနန္ဒ၊
ဆန္ဒော ဘိက္ခု၊ ယံ-အကြင်အရာကို၊ (ဝဒိတံ-ပြောဆိုခြင်းငှာ) ဣစ္ဆေယျ-ရာ၏၊
တံ-ထိုအရာကို၊ ဝဒေယျ-ပြောပါစေ၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဆန္ဒော ဘိက္ခု-ကို၊ နေဝ
ဝတ္တဗ္ဗော-မပြောထိုက်၊ န ဩဝဒိတဗ္ဗော - မဆုံးမထိုက်၊ န အနုဿာသိတဗ္ဗော-

မသွန်သင်ထိုက်၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ တံယေဝ-သင်ကိုယ်တိုင် ၊ပေ၊ အာဏာပေဟိ-လော၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ ကထံ-လျှင် ၊ပေ၊ အာဏာပေမိ-အံ့နည်း၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ စဏ္ဍော-ကြမ်းတမ်းပါ၏၊ ဖရုသော-ရုန့်ရင်းပါ၏၊ ဣတိ-ပြီ၊ တေနဟိ ၊ပေ၊ ဗဟုကေဟိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆာဟိ-သွားလော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကြကုန်ပြီ။

(ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာသည် ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ၊) ဥဇ္ဇဝနိကာယ-အထက်သို့ ဆန်တက်သော၊ နာဝါယ-လှေဖြင့်၊ ကောသမ္ဘိ-သို့၊ ဥဇ္ဇဝိ-ဆန်တက်ပြီ၊ နာဝါယ-မှ၊ ပစ္စောရောဟိတ္တာ-သက်ဆင်း၍၊ ဥဒေနဿ-ဥဒေနမည်သော၊ “ဥတေနဿ” ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။ ။ ရညော-၏၊ ဥယျာနဿ-၏၊ အဝိဒ္ဓရေ-အနီး၌၊ အညတရသို့ ရုက္ခမူလေ နိသီဒိ၊ တေန သမယေန-ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌၊ ဥဒေနော ရာဇာ-သည်၊ ဥယျာနေ-၌၊ သြရောဓေန-မောင်းမအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ပရိစာရေသိ-မေ့လျော်ပျော်ပါး ခံစားနေပြီ။ “ပရိစာရေသိ” ပုဒ်၏ သဒ္ဓတ္ထကို သံဃဘေဒက ကွနွက အနုရုဒ္ဓဝတ္ထ၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ။

☸ ရညော ဥဒေနဿ သြရောဓော အသောသိ၊ (ကိံ) အမှာကံ-တို့၏၊ အာစရိယော-ဆရာဖြစ်သော၊ အယျော အာနန္ဒော-သည် ၊ပေ၊ နိသိန္နော ကိရ-ထိုနေတော်မူသတဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြားပြီ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ-သံတော်ဦးတင်ပြီ၊ (ကိံ) ဒေဝမင်းမြတ်၊ အမှာကံ အာစရိယော ၊ပေ၊ နိသိန္နော ကိရ-ပါသတဲ့ ၊ပေ၊ အယံ အာနန္ဒ-ကို၊ ပဿိတုံ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ ဣစ္ဆမ၊ ဣတိ-ပြီ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖူးမြင်လိုလျှင် ၊ပေ၊ ပဿထ-ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ခွင့်ပေးပြီ၊ (မောင်းမအပေါင်းသည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ အထံသို့ ရောက်၍ တရားတော်ကို နာယူပြီးနောက်၊) ပဉ္စဥတ္တရာသင်္ဂသတာနိ-ငါးရာသော အပေါ်ခြံတို့ကို၊ ပါဒါသိ-လှူပြီ၊ (ထို့နောက် ရှင်ဘုရင်ထံ ပြန်ရောက်သောအခါ) တုမေ၊ သမဏံ အာနန္ဒ-ကို၊ ပဿိတ္ထ အပိနု-ဖူးမြင်ခဲ့ရကုန်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးပြီ ၊ပေ၊ ပဿိမှာ ၊ပေ၊ ကိဉ္စိ-တစ်စုံတစ်ခုကို၊ အဒတ္ထ အပိနု-လှူခဲ့ကြကုန်၏လော ၊ပေ၊ ပဉ္စဥတ္တရာသင်္ဂသတာနိ အဒမှာ၊ ဣတိ-ဤသို့သံတော်ဦး တင်ကုန်ပြီ။

ရာဇာ ဥဒေနော ဥဇ္ဈာယတိ၊ (ကိံ) ကထံဟံ-ကြောင့် ၊ပေ၊ တာဝ ဗဟုံ-ထိုမျှလောက်များစွာသော၊ စီဝရံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေဿတိနာမ-ခံယူရတုံဘိသနည်း၊ ဒုဿဝါဏိဇ္ဇဝါ-အဝတ်ကုန်သွယ်ခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရိဿတိ-ပြုလတုံလော၊ ပဂ္ဂါဟိကသာလံဝါ-အဝတ်အထည်ဆိုင်ကိုမူလည်း၊ ပသာရေဿတိ-ခင်းလတုံလော၊ ဣတိ-ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏၊ (ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာအထံသို့ သွား၍၊) ဘော အာနန္ဒ၊ အမှာကံ သြရောဓော၊ ဣမ-ဤအရပ်သို့၊ (ဤအရှင်ဘုရားအထံသို့) အာဂမာနု-

ရောက်လာပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ ၊ပေ၊ အာဂမာသိ-ပြီ ၊ပေ၊ (“တစ်စုံ တစ်ခုကို လှူခဲ့ပါသလား” ဟု လျှောက်လျှင် အရှင်အာနန္ဒာက လှူခဲ့ကြောင်းကို မိန့်သည်၊) ဘဝံ အာနန္ဒော ၊ပေ၊ တာဝ ဗဟံ စိဝရံ၊ ကိ-အဘယ်ကို၊ ကရိဿတိ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ မဟာရာဇ၊ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ ဒုဗ္ဗလစိဝရာ-အားနည်းသော သင်္ကန်းရှိကုန်၏၊ (ဟောင်းနွမ်းသော သင်္ကန်းရှိကုန်၏၊) တေဟိ သဒ္ဓိံ၊ သံဝိဘဇိ သာမိ-ဝေဖန်အံ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘော အာနန္ဒ၊ ပေါရာဏကာနိ-ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိ ဒုဗ္ဗလစိဝရာနိ-အကြင်အားနည်းသော သင်္ကန်းတို့သည်၊ (ဟောင်းနွမ်းသော သင်္ကန်းတို့သည်၊ သန္တိ) တာနိ-တို့ကို၊ ကထံ၊ ကရိဿထ-ပြုပါကုန်လတံ့နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ တာနိ-ထိုပေါရာဏက ဒုဗ္ဗလစိဝရတို့ကို၊ ဥတ္တရတ္ထရဏံ-အပေါ်၌ ခင်း ထိုက်သော အခင်းကို၊ (အပေါ်လွှမ်း အခင်းကို) ကရိဿာမ၊ ဣတိ-ပြီ။

အမှာ။ ။ဤသို့စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့်မေးပုံ ဖြေပုံကို သိပါ။ ထိုဝါကျတို့၌ “ဘိသိစ္ဆဝိ-ဘုံလျှိုအရေ (အခွံ) ဘူမတ္ထရဏ-မြေ (တည်ရာကြမ်းစသည်တို့၌ ခင်း ထိုက်သော) အခင်း၊ ပါဒပုစ္ဆနိ-ခြေသုတ်၊ ရဇောဟရဏံ-မြူကို ဆောင်ကြောင်း အဝတ်၊ (ကြမ်းတိုက်၊ ဖုံသုတ်အဝတ်)” ဟု ပေးပါ။ ပေါရာဏကရဇောဟရဏတို့ကို ကား “ကောဋေတွာ-ဖြတ်၍၊ (နှပ်နှပ်စဉ်း၍) စိက္ခလ္လေန-ညွှန်ဖြင့်၊ မဒ္ဒိတွာ၊ ပရိ ဘဏ္ဍံ-မြေ၌ လိမ်းကျမှုကို၊ ကရိဿာမ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထိုအခါ ဥဒေနမင်းက “သကျပုတ္တိယာ ဣမေ သမဏာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗေဝ- အလုံးစုံသော အဝတ်တို့ကိုပင်၊ ယောနိသော-သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဥပနေန္တိ-ကပ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ (သုံးစွဲကြကုန်၏၊) ကုလဝံ-စက်ဆုပ်ဖွယ် ပျက်စီး ခြင်းသို့၊ န ဂမေန္တိ-မရောက်စေကြကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့တွေး၍ ၊ပေ၊ အညာနိပိ ပဉ္စဒုဿသတာနိ ပါဒါသိ၊ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ပဌမံ-သော၊ စိဝရ သဟသံ-သင်္ကန်းတစ်ထောင်ဟူသော၊ အယံ စိဝရဘိက္ခာ-ဤသင်္ကန်းဟူသော ဆွမ်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ပြီ။ [“စရဟိ” ကား နိပါတ်။]

အရှင်အာနန္ဒာသည် ယောသိတာရုံကျောင်းတိုက်သို့ ကြွ၍ မိမိကို လာ၍ ဝပ်ချသော အရှင်ဆန္ဒကို “အာဝုသော ဆန္ဒ၊ သံယေန-သည်၊ တေ-သင်၏၊ (အပေါ်၌) ဗြဟ္မဒဏ္ဍော-ကို၊ အာဏာပိတော-အာဏာထားအပ်ပြီ” ဟု ပြောပြီ ၊ပေ၊ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ ယတော-ကြောင့်၊ အဟံ-ကို၊ ဘိက္ခုဟိ နေဝ ဝတ္တဗော ၊ပေ၊ ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ (ဗြဟ္မဒဏ်ဖြင့်) အဟံ-ကို၊ ဟတော နန-သတ်အပ်ပြီ မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ တတ္ထေဝ-၌ပင်၊ မုစ္ဆိတော-လွန်စွာဖြစ်သော တွေဝေခြင်းရှိသည်၊ (မှူးမိုက်သည်၊) (ဟုတွာ) ပပတော-လဲကျလေပြီ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အာယသ္မာ ဆန္ဒော-သည်၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍေန-ဗြဟ္မဒဏ်ကို၊ (“ဇိဂုစ္ဆမာနော” ၌ စပ်၊) ဝါ-ဖြင့်၊ (“ဟရာယမာနော” ၌ စပ်၊) ဝါ-သည်၊ အဋ္ဌိယ မာနော-နိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၊ ဟရာယမာနော-ရှက်သည်၊ ဇိဂုစ္ဆမာနော-စက်ဆုပ်သည်၊ (ဟုတွာ၊) [ဤသို့အနက်ပေးရပုံကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ ကေဝဠ သုတ် “အဋ္ဌိယာမိ” ပုဒ်အဖွင့်၌ ပြထားပြီ။] ဧကော၊ ပေါ၊ ပဟိတတ္တော-သည်၊ [ဘိက္ခုနိက္ခန္ဓက မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၏ သြဇာဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။] (ဟုတွာ၊) ဝိဟရန္တော-နေလတ်သော်၊ န စိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီပင်၊ ယဿ-အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္တာယ-အကျိုးငှာ၊ ကုလပုတ္တာ-အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သမ္မဒေဝ-ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ-အိမ်မှ၊ (ဝါ-အိမ်ရာတည်ထောင်၊ လူ့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊) အနဂါရိယံ-အိမ်၌ နေရခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်လုပ်ကုန်ပေး၊ နွားမွေးမှု မရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ-ကပ်ရောက်ကြကုန်၏၊ အနုတ္တရံ-အတူမရှိ၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ-မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ-ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ-မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ တွေ့မြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခအတ္တဘော၌ပင်၊ ဝါ-မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ-ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍၊ သစ္စိကံတွာ-မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ပြီးစေ၍၊ ဝါ-ရောက်၍၊ ဝိဟာသိ-နေပြီ။ [“ဧကော ဝုပကဋ္ဌော ပေါ ဝိဟာသိ” ဟူသော ဝါကျ၏ အဖွင့်ကို သီလက္ခန် မဟာသီဟနာဒ သုတ် ဘာသာဋီကာ အဆုံးနား၌ ပြထားပြီ။]

ဇာတိ-ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ ဒီဏာ - ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ - မြတ်သော အကျင့်ဟူသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို၊ ဝုသိတံ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ ကရဏီယံ-ပြုသင့်ပြုထိုက်သော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္တာယ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး၊ ဤသို့ပြားသော မဂ်ကိစ္စအပေါင်း၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နောက်ထပ် မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ၊ အပရံ-တစ်ပါးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေဖွယ်ကိစ္စသည်၊ န-မရှိတော့၊ ဣတိ-သို့၊ အဗ္ဘညာသိ-သိပြီ။ [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ဝေရုဇကဏ္ဍ၌လည်းကောင်း၊ သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သာမညဖလသုတ် အာသဝက္ခယညာဏကထာ၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။] အာယသ္မာ ဆန္ဒော-သည်၊ အရဟတံ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတရော-တစ်ပါးအပါအဝင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ (အရှင်ဆန္ဒသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် အရှင်အာနန္ဒာအထံသို့ ကြွ၍) “ဘန္တေ အာနန္ဒ ပေါ ဗြဟ္မဒဏ္ဍံ-ကို၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေဟိ-ငြိမ်းစေပါလော” ဟု လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ယဒဂ္ဂေန-အကြင်နေ့ကို အစပြု၍၊ တယာ အရဟတ္တသစ္စိကတံ၊ တဒဂ္ဂေန ပေါ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ-ငြိမ်းပြီ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဣမာယ ဝိနယသင်္ဂီတိယာ-ဤဝိနယသံဂါယနာ၌၊ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ-ငါးရာ
သော ရဟန်းတို့သည်၊ အနုနာနိ-မယုတ်မလျော့ကုန်သည်၊ အနဓိကာနိ-မပိုမလွန်
ကုန်သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ၊ ဝိနယသင်္ဂီတိ-ကို၊ ပဉ္စ
သတိကာတိ-ပဉ္စသတိကာသံဂါယနာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

• ကောဒသမော-သော၊ ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကော-တည်း။

ဣမမိ ဓန္ဒကေ-၌၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ တေဝိသတိ-
နှစ်ဆယ့်သုံးဝတ္ထုတည်း။

ဝိနယသင်္ဂီတိယာ။ ။ “ဓမ္မဝိနယသင်္ဂီတိယာ”တိ ဝတ္ထုဗ္ဗေ သင်္ဂီတိယာံ ဝိနယပဓာ
နတ္တာ “ဝိနယသင်္ဂီတိယာ”တိ ဝုတ္တံ၊ ဝိနယပဓာနာ + သင်္ဂီတိ ဝိနယသင်္ဂီတိ-ဋီကာ၊ “ပဉ္စ
သတိကာကို “ပဉ္စ + သတာနိ + ယေသန္တိ ပဉ္စသတာ၊ ပဉ္စသတေဟံ + ကတာ ပဉ္စသတိကာ-
ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ထေရ်တို့သည် ပြုအပ်သော + သံဂါယနာ” ဟု ပြုပါ။

တသုဒ္ဓါနဂါထာ နိဿယ

[အကျဉ်းမျှပေးအပ်သော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝတ္ထုအကျယ်အတိုင်း ဆိုပါ။]
တဿ-ထိုပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ကား၊ သမ္ပုဒ္ဓေ-သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ-သော်၊
ကဿပသဂ္ဂယော-ကဿပဟူသော မိမိအမည်ရှိသော၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်ကောင်း
တရားကို၊ အနုပါလကော-အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော၊ ထေရော-ထေရ်
သည်၊ ဘိက္ခုဂဏံ-ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ သိစေတော် မူပြီ၊ (ကိ-
နည်း၊) ပါဝါယ-မှ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂမ္ဘိ-အခွန်ရှည်သော ခရီး၌၊ သုဘဒ္ဓေန-သည်၊ ပဝေ
ဒိတံ-သိစေအပ်ပြီ၊ အဓမ္မော-သည်၊ ပုရေ ဒိပုတိ-မိ၊ သဒ္ဓမ္မံ-ကို၊ သံဂါယိဿာမ-
ကုန်စို့၊ ဣတိ (အာမန္တယိ။) |သဿ+အဂ္ဂယော ယဿာတိ သဂ္ဂယော၊ ကဿပေါ
ဣတိ+သဂ္ဂယော ကဿပသဂ္ဂယော။|

ဧကေနုန ပဉ္စသတံ - တစ်ပါးဖြင့် ယုတ်လျော့သော ငါးရာသော ရဟန်း
အပေါင်းကို၊ (ဥဒ္ဓါနိ) အာနန္ဒပိစ-ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓါနိ၊ ဂူဟမုတ္တမေ-မြတ်သော လိုက်၌၊
ဝသန္တော-နေလျက်၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂီတိ-ဓမ္မဝိနယသံဂါယနာကို၊ (အကာသိ) ဥပါလိ-
ကို၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ သုဘန္တံ-ကို၊ အာနန္ဒပဏ္ဍိတံ-အာနန္ဒာပညာရှိကို၊ (ပုစ္ဆိ) ဇိန
သာဝကာ-ဘုရားရှင်၏ သာဝကတို့သည်၊ ပိဋကံ တိဏံ-ပိဋက ၃ ပုံကို၊ သင်္ဂီတိ-
သံဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ အကံသု-ကုန်ပြီ။

ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကေ-ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်၊ နာနာ-အသီးသီး ပြောဆိုကြကုန်၏။
ယထာပညတ္တိဝတ္တနာ-အကြင်အကြင်ပညတ်တော်အတိုင်း ကျင့်ခြင်း၊ န ပုစ္ဆိ-မမေး၊
အက္ကမိတ္တာန-နင်း၍၊ ဝန္တာပေသိ-ရှိခိုးစေပြီ၊ န ယာစိစ-တောင်းလည်း မတောင်း
ပန်၊ မာတုဂါမဿ-၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ-ရှင်အဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်၊ သဒ္ဓါယ-မထေရ်တို့အပေါ်၌
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ မေ-၏၊ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတို့
ဟူ၍၊ ဒေသယိ-ပြောပြီ၊ (ဝန်ခံပြီ။)

ပုရာဏော-ပုရာဏထေရ်၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍေ-ဒဏ်၊ ဩရောဓော-မောင်းမအပေါင်း၊
ဥဒေနေန-နှင့်၊ သဟ-ကွ၊ တာဝ ဗဟု-ထိုမျှလောက်များသော သင်္ကန်း၊ ဒုဗ္ဗလဉ္စ-
အားနည်းသော သင်္ကန်း၊ ဘိသိ-ဘုံလျှို၊ ဘူမတ္ထရဏာ-တို့၊ ပုဉ္ဇနိယော-ခြေသုတ်
အဝတ်တို့၊ ရဇော-မြူသုတ်အဝတ်၊ စိက္ခလ္လမဒ္ဒနာ-ရွံ့ဖြင့်နယ်ခြင်း။

ပဌမံ-စွာ၊ သဟဿစီဝရံ-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ပြီ၊ အာနန္ဒသဝုယော-အာနန္ဒာဟူ
သော 'အမည်ရှိသော ထေရ်၊ ["ပဌမံ ဆန္ဒသဝုယော" ဟု ရှိလျှင် "အပါပုဏ်" ၌
စပ်နိုင်သောကြောင့် ကောင်း၏။] ဗြဟ္မဒဏ္ဍေန-ဖြင့်၊ တဇ္ဇိတော-ခြိမ်းချောက်အပ်
သည်၊ (ဟုတွာ၊) စတုဿစွံ-၄ ပါးသော သစ္စာသို့၊ အပါပုဏ်-ရောက်ပြီ၊ ယသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဝသီဘူတာ-စွမ်းရည်သတ္တိရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးကုန်
သော၊ ပဉ္စသတာ-ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ထေရ်တို့သည်၊ (အကံသု၊) တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ပဉ္စသတိ ဣတိ-ပဉ္စသတိကသံဂါယနာမည်၏။ [ဣတိသဒ္ဓါ နာမဝါစက။]

ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဗ္ဗိတော-ပြီ။

၁၂။ သတ္တသတိကက္ခန္ဓက

၁။ ပဌမဘာဏဝါရ

၄၄၆။ တေန သမယေန-၌၊ ဘဂဝတိ-သည်၊ ဝဿသတပရိနိဗ္ဗုတေ-ပရိ
နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ အနှစ်တစ်ရာရှိတော်မူလတ်သော်၊ ဝါ-ပရိနိဗ္ဗာန်
စံတော်မူပြီး၍ အနှစ်တစ်ရာရှိလတ်သော်၊ ဝေသာလိကာ-ဝေသာလီမြို့ဟူသော
နေရာရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ-ဝဇ္ဇိတိုင်း၌ အမျိုးသားဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝဇ္ဇိအမျိုး
သား ဖြစ်ကုန်သော၊) ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝေသာလီယံ-၌၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ-
ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒီပေန္တိ-ပြုကြကုန်၏၊ (ကိံ) သိင်္ဂီလောဏကပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆ
အပ်သော သားချိုရှိသော ဆားသည်၊ (သားချိုဖြင့် ဆားကို ဆောင်၍ ဆားမရှိ
သောအခါ ယာဝကာလိကဘောဇဉ်နှင့် ရော၍ စားခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်
သော နည်းသည်၊) ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ ဒွဂ်လကပေါ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော

လက်နှစ်သစ်သည်၊ (နေ့မွန်းတိမ်းပြီးနောက် အရိပ် လက် ၂ သစ်လွန်သောအခါ ယာဝကာလိကဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်။) ကပ္ပတိ၊ ဂါမန္တရကပွေ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော ရွာတစ်ပါးသည်၊ (ပဝါရိတ် သင့်ပြီးသော ရဟန်း၏ ရွာတစ်ပါးသို့ သွားအံ့ဟု ကြံ၍ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြု အပ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်။) ကပ္ပတိ၊ အာဝါသကပွေ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော ကျောင်းသည်၊ (မဟာ သိမ်ကြီး၊ တစ်သိမ်တည်းဝယ်၊ အသီးသီးသော ကျောင်း၌ သံဃာ့ကံကို ပြုခြင်းဟူ သော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်။) ကပ္ပတိ။

အနုမတိကပွေ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော အလိုဆန္ဒသည်၊ (မရောက် လာသေးသော ရဟန်းတို့၏ အလိုဆန္ဒကို လာမှ ယူမည်ဟု ကြံ၍ ဝင်ဖြစ်သော သံဃာဖြင့် ကံပြုပြီးနောက်မှ အလိုဆန္ဒကို ယူခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်။) ကပ္ပတိ၊ အာစိဏ္ဏကပွေ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော ဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ် တို့၏ အလေ့အကျက်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ (ဓမ္မ၊ ဝိနယနှင့် မညီသော်လည်း) အပ်၏၊ အမထိတကပွေ-တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ကြံဆအပ်သော နို့ရည်သည်၊ (နို့ရည် အဖြစ်ကိုလည်း စွန့်၊ နို့ခမ်းအဖြစ်သို့လည်း မရောက်သေးသော နို့ရည်ကို ပဝါရိတ် သင့်ပြီးသော ရဟန်း၏ သောက်ခြင်းဟူသော အထူးကြံဆအပ်သော နည်းသည်။) ကပ္ပတိ၊ ဇဋ္ဌောဂီ-သေရည်အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော သေနုကို၊ (သေရည်ဖြစ်ဖို့ အဆောက်အဦများကို တစ်ပေါင်းတည်း ပြု၍ စိမ်ထားအပ်သော သေရည် မဖြစ် သေးသော သေနုကို) ပါတုံ-သောက်ခြင်းငှာ၊ ကပ္ပတိ၊ အဒသကံ-အမြိတ်အဆာ မရှိသော၊ နိသီဒနံ-နိသီဒိန်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ ဇာတရူပရဇတံ-ရွှေငွေသည်၊ ကပ္ပတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြုကြကုန်၏။ [ဤဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ ဒုတိယသံဂါယနာ အခန်း၌ ပြထားပြီ။]

တေန သမယေန-၌၊ ကာကဏ္ဍကပုတ္တော-ကာကဏ္ဍကပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ် သော၊ အာယသ္မာ ယသော-သည်၊ ဝဇ္ဇီသု-ဝဇ္ဇီဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌၊ စာရိကံ-ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော-လှည့်လည်လတ်သော်၊ ပေ၊ ဝိဟရတိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရ သာလာယံ၊ [ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက၊ ပုဒ်ရေ (၂၆၉) ဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ။] တေန သမယေန ၊ပေ၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကာ ဘိက္ခု၊ ဥပေါသထေ-သော၊ တဒဟု-၌၊ ကံသပါတိ-ရွှေခွက်ကို၊ ဥဒကဿ-ရေဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ထပေတွာ- ၍၊ အာဂတာဂတေ-ရောက်လာကုန်၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ဝေသာလိကေ-ကုန် သော၊ ဥပါသကေ-တို့ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ပြောဆိုကြကုန်၏။ (ကိံ) အာဝုသော- ဒါယကာတို့၊ သံဃဿ-အား၊ ကဟာပဏမ္ပိ-တစ်ကျပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်ကျပ် ကိုဖြစ်စေ၊) အမုမ္ပိ-တစ်ကျပ်၏ ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ (ငါးမူးကိုဖြစ်စေ၊)

ပါဒမ္ပိ-တစ်ကျပ်၏ လေးဖို့တစ်ဖို့ကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်မတ်ကို ဖြစ်စေ) မာသက ရူပမ္ပိ-အရုပ်ရှိသော ပဲကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်ပဲကို ဖြစ်စေ) ဒေထ-လှူကြကုန် လော၊ သံယဿ-၏၊ ပရိက္ခာရေန-ဖြင့်၊ ကရဏီယံ-ပြုဖွယ်သည်၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝဒန္တိ။)

ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ပြောဆိုအပ်သော်၊ အာယသ္မာ ယသော၊ ပေ၊ ဥပါသကေ ဧတံ အဝေါစ၊ (ကိံ) အာဝုသော၊ သံယဿ၊ ကဟာပဏမ္ပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ မာ အဒတ္ထ-မလှူကြကုန်နှင့်၊ ပေ၊ န ကပ္ပတိ-မအပ်ပါ၊ သမဏာ၊ ပေ၊ ဇာတရူပ ရဇတံ-ကို၊ န သာဒယန္တိ-မသာယာကြကုန်၊ (မသာယာကောင်းကုန်၊) ပေ၊ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-မခံယူကြကုန်၊ ပေ၊ သမဏာ-တို့သည်၊ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ-ချထားအပ် (ပယ်အပ်) သော ပတ္တမြား၊ ရွှေရှိကုန်၏၊ ရူပိယသိက္ခာပဒေနေဝ ပဋိက္ခိတ္တမဏိ သုဝဏ္ဏာ-ဋီကာ၊ ပယ်မြစ်ပုံကို ထိုသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိ၌ ကြည့်ပါ။ အပေတ ဇာတရူပရဇတာ-ကင်းသော ရွှေငွေ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီး၊ ဧဝမ္ပိ-ဤသို့ လည်း၊ ဝေသာလိကာ-တို့သည်၊ ပေ၊ ဝုစ္စမာနာ-ပြောဆိုအပ်ပါကုန်လျက်၊ ပေ၊ အဒံသုယေဝ-လှူမြဲလှူကြကုန်သည်သာ။

အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဝေသာလိကာ၊ ပေ၊ တဿ ရတ္တိယာ-၏၊ အစ္စယေန- လွန်ရာအခါ၌၊ တံ ဟိရညံ-ထိုငွေအသပြာကို၊ ဘိက္ခဝေန-ရဟန်းတို့၏ အပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ (ရဟန်းအရေအတွက်အားဖြင့်) ဘာဇေသံ-ခွဲဝေကြကုန်ပြီ၊ အထ၊ ပေ၊ အဝေါစံ၊ (ကိံ) အာဝုသော ယသ-ငါ့ရှင်ယသ၊ ဟိရညဿ-၏၊ ဧသော ပဋိဝိသော-ဤအဖို့သည်၊ တေ-၏၊ (ပဋိဝိသော-တည်း၊) ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ အာဝု သော-အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ-၏၊ ဟိရညဿ၊ ပဋိဝိသော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ပေ၊ န သာဒယာမိ-မသာယာပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီး၊ အထ-ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌၊ ပေ၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာဝုသော-တို့၊ ကာကဏ္ဍကပ္ပတ္တော၊ အယံ ယသော- သည်၊ သဒ္ဓေ-သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ပသန္ဓေ-ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဥပါသကေ-တို့ကို၊ အက္ခောသတိ-၏၊ ပရိဘာသေတိ-ခြိမ်းချောက်၏၊ အပ္ပသာဒံ- မကြည်ညိုခြင်းကို၊ (မကြည်ညိုအောင်) ကရောတိ-ပြု၏၊ ဟန္တု-ယခု မယံ၊ အဿ- ဤယသ၏ အပေါ်၌၊ ပဋိသာရဏီယကမ္ပံ-တစ်ဖန်အမှတ်ရစေထိုက်ကြောင်းကံကို၊ ကရောမ-ကုန်စို့၊ ဣတိ-ဤသို့တိုင်ပင်ပြီး၍၊ ပေ၊ အကံသု။ ထိုနောက် အရှင် ယသက အနုဒ္ဒတ (နောက်လိုက်တမန်) ဖြစ်သော ရဟန်းကို တောင်း၍ ဝဇ္ဇိ ပုတ္တကရဟန်းတို့က ရဟန်းတစ်ပါးကို သမုတ်၍ ပေးကြသနည်း။

(အရှင်ယသသည် ထိုအနုဒ္ဒတရဟန်းနှင့်အတူ ဥပါသကာတို့၏ အထံသို့ ကြွတော်မူ၍) ယောဟံ-အကြင်ငါသည်၊ အမ္မေ - အမ္မေကို၊ အဓမ္မောတိ - ဟူ၍၊

ဝဒါမိ၊ ပေါ (သော) အဟံ-သညံ၊ ပေါ အာယသ္မန္တေ ဥပါသကေ-ငါရှင်ဥပါသကာ တို့ကို၊ အက္ခောသာမိ ကိရ-ဆဲရေးသတုံ၊ ပေါ အပ္ပသာဒံ၊ ကရောမိ ကိရ-တုံ၊ ဤသို့ ပြော၍ အောက်ပါ သုတ်တော်ကို ဟောသည်။

ဥပက္ကိလေသသုတ်တော်။ ၄၄၇။ အာဝုသော-ငါရှင်ဒါယကာတို့၊ ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊ ပေါ အာမန္တေသိ၊ (ကိံ) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ-လ၊ နေတို့၏။ ဥပက္ကိလေသာ-ညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့သည်၊ ဣမေ စတ္တာရော-ဤ ၄ ပါးတို့တည်း၊ ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ-ယင်းညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ [တစ်နည်း- ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ-တို့သည်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းစေအပ်ကုန်သော။] စန္ဒိမသုရိယာ-တို့သည်၊ န တပန္နိ-မတောက်ပကုန်၊ န ဘာသန္တိ-မထွန်းလင်းကုန်၊ န ဝိရောစန္တိ-မတင့်တယ်ကုန်၊ ကတမေ စတ္တာရော-အဘယ် ၄ ပါးတို့နည်း။

(၁) ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အပ္ပံ-တိမ်တိုက်သည်၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ-တို့၏၊ ဥပက္ကိလေသော-တည်း၊ ယေန ဥပက္ကိလေသေန-ကြောင့်၊ ပေါ န ဝိရောစန္တိ၊ (၂) မဟိကာ-ဆီးနှင်းသည်၊ ပေါ (၃) ဓမ္မရဇော-အခိုး၊ မြူသည်၊ ပေါ (၄) ရာဟု-ရာဟုမည်သော အသုရိန္ဒော-အသုရိန်သည်၊ ပေါ [နိဂုံးဝါကျ လွယ်ပြီ။] ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝမေ-ဤ အတုံသာလျှင်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ-သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏတို့၏၊ ဥပက္ကိလေသာ-ညစ်နွမ်းကြောင်း ဘေးရန်တို့သည်၊ ဣမေ စတ္တာရော-တို့တည်း၊ ယေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာ၊ ဧကေ-အချို့ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ-သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏအမည်ရသူတို့သည်၊ န တပန္နိ-ဂုဏ်အားဖြင့် မတောက်ပကုန်၊ န ဘာသန္တိ-ဂုဏ်အားဖြင့် မထွန်းလင်းကုန်၊ န ဝိရောစန္တိ-ဂုဏ်အားဖြင့် မတင့်တယ်ကုန်၊ ကတမေ စတ္တာရော-တို့နည်း။

(၁) ဘိက္ခဝေ၊ ဧကေ (ယော) သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ (သမဏဗြာဟ္မဏအမည်ရသူတို့သည်) သုရံ-သေရည်ကို၊ ပိဝန္တိ-သောက်ကြကုန်၏၊ မေရယံ-အရက်ကို၊ ပိဝန္တိ၊ သုရာမေရယပါနာ-သေရည်အရက်ကို သောက်ခြင်းမှ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိရတာ-မရှောင်ကြဉ်ကြကုန်၊ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ) သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ အယံ-ဤသေရည် အရက်ကို သောက်ခြင်းသည်၊ ပဌမော-သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ-တို့၏၊ ဥပက္ကိလေသော-တည်း၊ ယေန ဥပက္ကိလေသေန၊ ပေါ န ဝိရောစန္တိ၊ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

(၂) ဘိက္ခဝေ၊ ပုနစ-တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-တစ်မျိုးသော ဥပက္ကိလေသကာ၊ ဧကေ (ယေ) သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ မေထုနဓမ္မံ-ကို၊ ပဋိသေဝန္တိ-ကုန်၏၊ မေထုနဓမ္မာ-မှ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိရတာ၊ ပေါ (၃) ဇာတရူပရဇတံ သာဒယန္တိ၊ ဇာတရူပ

ရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ-ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ၊ အပုဋိဝိရတာ၊ (၄) မိစ္ဆာဇီဝေန-ယုတ်ညံ့
သော အသက်မွေးမှုဖြင့်၊ ဇီဝိတံ-အသက်မွေးမှုကို၊ ကပ္ပေန္တိ-ပြုကြကုန်၏၊ ပေ၊
ဣဒံ-ဤ “စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော စကားတော်ကို၊ ဘဂဝါ အဝေါစ၊
သုဂတော-သည်၊ ဣဒံ-ကို၊ ဝတ္တာန-မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သတ္တာ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရံ-တစ်မျိုးသော၊ ဧတံ (ဂါထာဝစနံ)-ဤဂါထာစကား
တော်ကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူပြီ၊ (ကံ။)

ဂါထာအနက်။ ။ရာဂဒေါသပရိက္ခိဋ္ဌာ-ရာဂဒေါသတို့သည် နှိပ်စက်အပ်
ကုန်သော၊ ဝါ-ရာဂဒေါသတို့သည် ညစ်နွမ်းစေအပ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာနိဝုတာ-
အဝိဇ္ဇာသည် ပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သော၊ ပေါသာ-သတ္တဝါဖြစ်ကုန်သော၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိ
နော-ပိယရုပ်ကို အလွန်နှစ်သက်တတ်ကုန်သော၊ (ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော
သဘောရှိသော အာရုံကို အလွန်နှစ်သက်တတ်ကုန်သော၊) ဧကေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ-
ဏာ-တို့သည်၊ သုရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ မေရယံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဝန္တိ၊ မေထုနံ
ပဋိသေဝန္တိ၊ အဝိဒ္ဓသု-ပညာရှိကုန်သော အန္ဓဗာလ သမဏဗြာဟ္မဏာတို့သည်၊
ရဇတံ-ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပဉ္စ-ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ သာဒယန္တိ-သာယာ
ကြကုန်၏၊ (အလှူခံကြကုန်၏၊) ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ မိစ္ဆာဇီဝေန
ဖြင့်၊ ဇီဝန္တိ။

ယေဟိ ဥပက္ခိလေသေဟိ-အကြင်ညစ်နွမ်းကြောင်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊
ဥပက္ခိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ တစ်နည်း- ယေဟိ ဥပက္ခိလေသေဟိ-တို့သည်၊
ဥပက္ခိလိဋ္ဌာ-ညစ်နွမ်းစေအပ်ကုန်သော၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ န တပန္တိ န
ဘာသန္တိ၊ အသုဒ္ဓါ-မစင်ကြယ်ကုန်၊ သရဇာ-ကိလေသာဟူ၊ မြူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏၊
မဂါ-သားကောင်နှင့် တူကုန်၏၊ ဧတေ ဥပက္ခိလေသာ-ဤညစ်နွမ်းကြောင်း၊ ဘေး
ရန်တို့ကို၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ-နေမျိုးနွယ်ဖွား၊ မြတ်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ-ဟောပေးလှ
အပ်ကုန်ပြီ။

အန္ဓကာရေန-အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်သည်၊ ဩနဒ္ဓါ-မြွေးယုက်
အပ်ကုန်သော၊ တဏှာဒါသာ-တဏှာရဲ့ ကျွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သနေတ္တိကာ-ထိုကို
အာရုံသို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးနှင့်တကွဖြစ်ဟုန်သော

ဂါထာအဖွင့်။ ။အဝိဇ္ဇာနိဝုတာတိ အဝိဇ္ဇာယ နိဝါရိတာ ပိဟိတာ၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိ
နောတိ ပိယရူပံ သာတရူပံ အဘိနန္ဒမာနာ တုဿမာနာ၊ သာဒယန္တိတိ ဂဏန္တိ၊ အဝိဒ္ဓသုဘိ
အန္ဓဗာလာ၊ သရဇာတိ သကိလေသရဇာ၊ မဂါတိ မိဂသဒိသာ၊ တသ္မိ တသ္မိ ပိသယေ၊ ဘမေ
ဝါ နေတိတိ နေတ္တိ၊ တဏှာယေတံ အဓိဝစနံ၊ တာယ သဟ+ဝတ္တန္တိတိ သနေတ္တိကာ -ဋီကာ။
[စတုက္ကင်္ဂုတ္တရ၊ ပဌမဆုံးသုတ်အဖွင့် ဋီကာ၌ကား နေတ္တိပုဒ်ကို ကရဏသာဓန ပြု၍ အဓိပ္ပာယ်
တစ်မျိုး ဖွင့်ထား၏။]

ဝါ-ထိုထိုဘဝသို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးနှင့်တကွဖြစ် ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်၊ ယောရုံ-ကြမ်းတမ်းသော၊ ကဋ္ဌသိ-အတ္တ ဘောကို၊ [ကဋ္ဌသိန္တိ အတ္တဘာဝံ-စတုက္ကင်္ဂုတ္တရ၊ ဤသုတ်အဋ္ဌကထာ ရှေးနိဿယ၌ “သင်းချိုင်းမြေကို” ဟု ပေး၏။] ဝဗ္ဗေန္တိ-တိုးပွားစေကြကုန်၏။ ပုနဗ္ဗဝံ-တစ်ဖန် ဘဝကို၊ (ဘဝအသစ်ကို) အာဒိယန္တိ-ယူကြကုန်၏။ ဣတိ (အဝေါစ) ၊ပေ။

မဏိစူဠကဂါမဏိသုတ်တော်။ ၄၄၈။ အာဝုသော-တို့၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ

ရာဇဂဟေ-၌၊ ကလန္တကနိဝါပေ-ရှင်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ- ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ တေန သမယေန-၌၊ ရာဇန္တေ ပုရေ-မင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌၊ ရာဇပရိသာယံ-မင်းပရိသတ်၌၊ သန္တိသိန္နာနံ-အတူတကွ ထိုင်နေ ကြကုန်သော၊ သန္တိပတိတာနံ-အတူတကွ ကျရောက်ကြသူတို့၏။ (အတူတကွ စည်းဝေးကြသူတို့၏) အယံ အန္တရကထာ-ဤအကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဥဒပါဒိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ကံ) သကျပုတ္တိယာနံ ၊ပေ၊ ဇာတရူပရဇတံ-သည်၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏။ သကျပုတ္တိယာ ၊ပေ၊ ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ သာဒယန္တိ ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ဣတိ-သို့၊ (အန္တရကထာ ဥဒပါဒိ) အာဝုသော-တို့၊ တေန သမယေန-၌၊ မဏိစူဠကော- မဏိစူဠကမည်သော၊ ဂါမဏိ-စစ်သူကြီးသည်၊ [ရှေးနိဿယ၌ “ရွာသူကြီး” ဟု ပေး၏။] တသံ ပရိသာယံ-၌၊ နိသိန္နော-သည်၊ (ပါဝင်သည်) ဟောတိ၊ အထ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကံ) အယျာ-အရှင်သားတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာ အဝစုတ္ထ-မပြောပါ ကုန်လင့်၊ သကျပုတ္တိယာနံ ၊ပေ၊ န ကပ္ပတိ-မအပ်ပါ၊ (အပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ) ၊ပေ၊ အပေတဇာတရူပရဇတာ-ကုန်၏။ [ဤခန္ဓကအစ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-ပြီ၊ အာဝုသော၊ မဏိစူဠကော ၊ပေ၊ တံ ပရိသံ-ကို၊ သညာပေတံ-သိစေခြင်းငှာ၊ အသက္ခိ-စွမ်းနိုင်ပြီ။

ထို့နောက် စစ်သူကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ သွား၍ နန်းတော်တွင်း၌ ပြောဆို ပုံကို လျှောက်ထားသည်။ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ကစ္စိ-အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဧဝံ- သို့၊ ဗျာကရမာနော- (“န ကပ္ပတိ သမဏာနံ သကျပုတ္တိယာနံ ဇာတရူပရဇတံ” စသည်ဖြင့်) ပြောဆိုသော၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝုတ္တဝါဒိစေဝ-မိန့်တော် မူအပ်သော စကားကို ပြောဆိုသူသည်လည်း၊ ဟောမိ-ဖြစ်ပါ၏လော၊ ဘဂဝန္တိ- ကို၊ အဘူတေန-မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်၊ န စ အဗ္ဘာစိက္ခာမိ-မစွပ်စွဲပါ၏ လော၊ (မစွပ်စွဲဘဲရှိပါ၏လော) ဓမ္မဿ-မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သော အကြောင်းအား၊ အနုဓမ္မစ-လျော်သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဗျာကရောမိ-ဖြေဆို ပါ၏လော၊ သဟဓမ္မိကော-အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝါဒါနုဝါဒေါစ-မြတ်စွာ ဘုရား၏ ရှေးဦးစွာ မိန့်တော်မူအပ်သော စကား၊ (ထိုစကားကို အတုလိုက်၍)

နောက်ထပ် ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း၊ ကောစိ-စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ၊
ဂါရယံ-ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော၊ ဌာနံ-အကြောင်းသို့၊ န အာဂစ္ဆတိ-မရောက်
ပါ၏လော၊ (မရောက်ဘဲ ရှိပါ၏လော၊) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။

ဂါမဏိ-စစ်သူကြီး၊ တဏှ-စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဗျာကရမာနော-သော၊ တံ-သည်၊ မေ-
ငါ၏၊ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ-သည်လည်း၊ ဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ပေ၊ သဟဓမ္မိကော ဝါဒါနု
ဝါဒေါ စ-ငါဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သော စကား၊ (ထိုစကားကို အတုလိုက်၍)
နောက်ထပ် ပြောဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း၊ ကောစိ-မျှ၊ ဂါရယံ ဌာနံ၊ န
အာဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ ဂါမဏိ၊ ဟိ-မှန်၏၊ သကျပုတ္တိယာနံ၊ ပေ၊ န ကပ္ပတိ၊ ပေ၊
အပေတဇာတရူပရဇတာ၊ ဂါမဏိ၊ ယဿ-အကြင်သူအား၊ ဇာတရူပရဇတံ-သည်၊
ကပ္ပတိ၊ တဿ-အား၊ ပဉ္စ၊ ကာမဂုဏာပိ-တို့သည်လည်း၊ ကပ္ပန္တိ-အပ်ကုန်တော့၏၊
[ရွှေဇွေအပ်လျှင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးလုံး အပ်မှာပေါ့-ဟူလို။] ယဿ ပဉ္စ ကာမဂုဏာ
ကပ္ပန္တိ၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ ဧတံ-ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၏ အပ်ခြင်းကို၊ [ဧတံ ပဉ္စကာမ
ဂုဏကပ္ပနံ-ဋီကာ။] ဧကံသေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ အဿမဏာဓမ္မောတိ-ရဟန်းတို့၏
တရား မဟုတ်ဟူ၍၊ အသကျပုတ္တိယဓမ္မောတိ-သာကီဝင်မင်းသား၊ ဘုရားသား
တော်တို့၏ တရားမဟုတ်ဟူ၍၊ ဓာရေယျာသိ-ဆောင်ရွက်မှတ်သားလော။

ဂါမဏိ၊ အပိစ-ထိုသို့ရွှေဇွေကို မအပ်ဟု မိန့်တော်မူပါသော်လည်း၊ အဟံ
ဧဝံ ဝဒါမိ (ကိံ) တိဏတ္ထိကေန-မြက်ဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဝါ-မြက်ကို
အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ တိဏံ-ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ-ရှာထိုက်၏၊ (ရှာနိုင်၏၊)
[ရှာပုံကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။] ဒါရုတ္ထိကေန-သစ်သားဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည်
၊ ပေ၊ သကဋ္ဌတ္ထိကေန-လှည်းဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ပုရိသတ္ထိကေန-
လက်အမှုကို ပြုမည့် ယောက်ျားဖြင့် အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ဂါမဏိ၊
အဟံ၊ ကေနစိ-သော၊ ပရိယာယေန-အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ (ပိသဒ္ဓါ အကျေကြံ၊)
ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ သာဒိတဗ္ဗံ-သာယာထိုက်၏ဟူ၍၊ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ န
ဝဒါမိ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ [“ဧဝံ ဝဒါမိ ကိရာဟံ”စသော ဝါကျ လွယ်ပြီ။]

၄၄၉။ အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ ဧကံ၊ ပေ၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ သကျပုတ္တံ အာ
ယသ္မန္တံ ဥပနန္တံ အာရဟ္တ၊ ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ ပဋိက္ခိပိ-ပယ်မြစ်တော်မူပြီ၊ သိက္ခာ
ပဒဗ္ဗ-ကိုလည်း၊ ပညပေသိ-ပညတ်တော်မူပြီ၊ ယောဟံ၊ ပေ၊ ဝိနယံ ဝိနယောတိ
ဝဒါမိ၊ ဧဝံဝါဒီ (သော) အဟံ၊ ပေ၊ အာယသ္မန္တေ ဥပါသကေ အက္ကောသာမိ
ကိရ-တဲ့၊ ပေ၊ ကရောမိ ကိရ-တဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ။

ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေ-မိန့်တော်မူအပ်သော်၊ ဝေသာလိကာ ဥပါသကာ ၊ပေ၊ အဝေါစုံ၊ (ကိံ) ကာကုဏ္ဍကပုတ္တော-သော၊ ဧကောဝ အယျော ယသော-အရှင် ယသတစ်ပါးတည်းသာ၊ သမဏော-ရဟန်းအစစ်ဖြစ်ပါတော့၏၊ သကျပုတ္တိယော- သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် အစစ်ဖြစ်ပါတော့၏၊ သဗ္ဗေဝ-ကုန်သော၊ ဣမေ-ဤ (ဝဇ္ဇိပုတ္တက) ရဟန်းတို့သည်၊ အဿမဏာ-ရဟန်းအစစ် မဟုတ်ပါကုန်၊ အသကျပုတ္တိယာ-ပါကုန်၊ ဘန္တေ ၊ပေ၊ ဝေသာလိယံ ဝသတု၊ မယံ ၊ပေ၊ ဥသုက္ကံ ကရိဿာမ၊ ဣတိ-ကုန်ပြီ၊ ထို့နောက် အရှင်ယသသည် အနုဒ္ဒတရဟန်းနှင့် အတူ အာရာမ်သို့ ပြန်ကြွလာပြီ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့က အနုဒ္ဒတရဟန်းကို “ယသေန ၊ပေ၊ ဥပါသကာ-တို့ကို၊ ခမာပိတာ-သည်းခံစေအပ်ကုန်ပြီလော၊ (တောင်းပန်အပ် ကုန်ပြီလော)” ဟု မေးကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော-တို့၊ ဥပါသကေဟိ-တို့သည်၊ နော- တပည့်တော်တို့၏ (အပေါ်၌) ပါပိကံ-မကောင်းသည်ကို၊ (မကောင်းအောင်) ကတံ-ပြုအပ်ပါပြီ၊ ဣကာ၌ “ပါပိကံ” နေရာ၌ “ပါပကံ” ဟု ရှိ၏၊ “အသုန္ဒရံ” ဟု ဖွင့်၏။ ၊ပေ၊ ဧကောဝ ယသော-ကိုသာ၊ သမဏော-ကို၊ သကျပုတ္တိယော- ကို၊ ကတော-ပြီ၊ သဗ္ဗေဝ၊ မယံ-တို့ကို၊ အဿမဏာ ၊ပေ၊ ကတာ၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောပြီ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့က “အာဝုသော၊ အယံ ယသော-သည်၊ အမေဟိ အသမ္ပတော (ဟုတ္တာ) ဂိဟိနံ ပကာသေသိ-အပြစ်ကို ထင်ရှားစေပြီ ၊ပေ၊ ဥက္ခေ ပနိယကမ္မံ ကရောမ” ဟု တိုင်ပင်၍ ဥက္ခေပနိယကံပြုဖို့ရန် စည်းဝေးကြပြီ၊ ထိုအခါ အရှင်ယသသည် “ဝေဟာသံ-ကောင်းသို့၊ အဗ္ဘဂ္ဂန္တာ-ရှေ့ရှုတက်၍၊ ကောသမ္ပိယံ- ၌၊ ပစ္စုဋ္ဌာသိ-ရှေးရှု တည်တော်မူပြီ” ။

ထို့နောက် အရှင်ယသသည် ဝါဝေယျကတိုင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့၏လည်း ကောင်း၊ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း အထံသို့ အဓမ္မစသည်တို့ မထွန်းကားမီ အဓိကရုဏ်းကို ယူဖို့ရန် တမန်ကို စေလွှတ်ပြီ၊ တေန သမယေန၊ သာဏဝါသီ-သာဏအရပ်၌ သီးတင်းသုံးလေ့ရှိသော၊ အာ ယသ္မာ သမ္ဘူတော-အရှင်သမ္ဘူတသည်၊ အဟောဂဂင်္ဂ-အဟောဂဂင်္ဂမည်သော၊ ပဗ္ဗတေ-တောင်၌၊ ပဋိဝသတိ-နေ၏၊ အရှင်ယသသည် အဟောဂဂင်္ဂတောင် အရှင် သမ္ဘူတရှိရာသို့ သွား၍ ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့၏ ဒသဝတ္ထုပြုကြပုံကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မစသည် မထွန်းကားမီ ဤအဓိကရုဏ်းကို ယူဖို့ရန်ကိုလည်းကောင်း လျှောက် သည်၊ အရှင်သမ္ဘူတက လက်ခံတော်မူသည်။

ထိုအခါ ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ဝါဝေယျကတိုင်း၌ နေကုန် သော အားလုံးပင် အာရညကင်စုတင်ဆောင်၊ ပိဏ္ဏပါတ်စုတင်ဆောင်၊ ပံသုက္က စုတင်ဆောင်၊ တိစိဝရိကံစုတင်ဆောင် ဖြစ်၍ ရဟန္တာချည်းဖြစ်သော ရဟန်းတော်

တို့သည် အဟောဂင်္ဂတောင်၌ စည်းဝေးတော်မူကြကုန်ပြီ။ ရှစ်ကျိပ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အဝန္တိဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌ နေကုန်သော အချို့ အာရညကဓုတင် ဆောင်၊ အချို့ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်၊ အချို့ ပံသုကုဓုတင်ဆောင်၊ အချို့ တိစိ ဝရိက်ဓုတင်ဆောင်ဖြစ်၍ ရဟန္တာချည်း ရဟန်းတော်တို့သည် အဟောဂင်္ဂတောင်၌ စည်းဝေးကြကုန်ပြီ။

အထ-စည်းဝေးပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ (“ဧတံ” ၌ စပံ) ဝါ-တို့သည်၊ မန္တယမာနာနံ-တိုင်ပင်တော်မူကုန်လတ်သော်၊ (တစ်နည်း) မန္တယ မာနာနံ-ကုန်သော၊ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ (ကိံ) ဣဒံ အဓိကရဏံ-သည်၊ ကက္ခဠ-ကြမ်းလည်း ကြမ်းတန်း၏၊ ဝါဠု- ရဲရင့်လည်း ရဲရင့်၏၊ (ရုနံရင်းလည်း ရုနံရင်း၏) ယေန-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်၊ မယံ ဣမသ္မိံ အဓိကရဏေ-၌၊ ဗလဝန္တရာ-သာ၍ အားရှိကုန်သည်၊ အဿာမ- ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ [အသဓာတ်+ဧယျာမဝိဘတ်။] မယံ၊ ကံ-အဘယ်မည်သော၊ (တံ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို) ပက္ခံ-အသင်းအပင်းကို၊ (ဘက်သားကို) လဘေယျာမ နုခေါ-ရနိုင် ကုန်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ။

ထိုအခါ ဗဟုဿုတာ အာဂတာဂမ စသော ဂုဏ်ထူးရှိတော်မူသော အရှင် ရေဝတသည် သောရေယျမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထေရ်တို့သည် အရှင်ရေဝတ ကို အသင်းအပင်းရလျှင် ဤအဓိကရဏ်း၌ အားရှိမည့်အကြောင်းကို တိုင်ပင်တော် မူကြ၏။ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊ ဝိသုဒ္ဓါယ-အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ-လူတို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗာယ-နတ်၌ ဖြစ်သော သောတဓာတ်နှင့် တူသော၊ သောတဓာတုယာ-ဖြင့်၊ (တစ်နည်း) ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ-ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ မန္တယမာနာနံ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ- တို့၏ (စကားကို) အသောသိ။ [“ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ” စသည် တို့၏ အနက်ကို သီလက္ခိယပါဠိတော်နိဿယ၊ သာမညဖလသုတ်၊ ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ ကထာ၌ အဖွင့်နှင့်တကွ ရေးခဲ့ပြီ။]

သုတွာနု-ကြောင့် ၊ပေ၊ အဟောသိ၊ (ကိံ) ဣဒံ ၊ပေ၊ ဝါဠု ယောဟံ-သည်၊ ဧဝရူပေ အဓိကရဏေ-၌၊ သြသက္ကေယျံ-နောက်ဆုတ်ရာ၏၊ (တဿ) မေ-အား၊ ဧတံ-ဤသို့နောက်ဆုတ်ခြင်းသည်၊ န ပဋိရူပံ-မလျောက်ပတ်၊ ဣဒါနိစ-၌လည်း၊ တေ ဘိက္ခု အာဂစ္ဆိဿန္တိ၊ သောဟံ-သည်၊ တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏေ-ရော ပြွမ်းသည်၊ (ဟုတွာ) ဖာသု-စွာ၊ န ဂမိဿာမိ-သွားရလိမ့်မည် မဟုတ်၊ အဟံ ပဋိကစ္စေဝ ယန္တုန ဂစ္ဆေယျံ-စွ၊ [ယတ္ထ အဓိကရဏံ ဝူပသမေတံ ဘိက္ခု သန္နိပတန္တိ၊ တတ္ထ ပဌမမေဝ ဂစ္ဆေယျံ-ဋီကာ။] ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ ထို့နောက် အရှင်

ရေဝတသည် သောရေယျမြို့မှ သင်္ကဿမြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ။ ထေရာ ဘိက္ခု။ သောရေယျံ ဂန္ဓာ “အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်။ ကဟံ-အဘယ်အရပ်၌နည်း။ (အဘယ်မှာနည်း။)” ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိသု၊ (ထိုအခါ၌ သောရေယျမြို့သား ရဟန်း များက အရှင်ရေဝတ၏ သင်္ကဿမြို့သို့ ကြွရောက်ကြောင်းကို လျှောက်ကြသည်။

၃။ အရှင်ရေဝတသည် သင်္ကဿမြို့မှ ကဏ္ဍကုဇမြို့သို့၊ ထိုမှ ဥဒုမ္မရမြို့သို့၊ ထိုမှ သဟဇာတိမြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထေရ်တို့လည်း အဆက်ဆက် လိုက်သွား၍ အရှင် ရေဝတကို မေးတော်မူကြ၏။ ထေရာ ဘိက္ခု။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ-ကို၊ သဟ ဇာတိယံ-၌၊ သမ္ဘာဝေသံ-ကောင်းစွာ ရောက်ကြကုန်ပြီ။ (မိကြကုန်ပြီ။) |ဘူဇာတ်၊ ပတ္တိအနက်ဟော၊ သမ္ဘာဝေသန္တံ သမ္ဘာပုဏိသု-ဝိမတိ။|

သဟဇာတိမြို့သို့ ရောက်ပြီးနောက် အရှင်သမ္ဘူတသည် အရှင်ယသအား “အာဝုသော၊ အယံ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်။ ဗဟုဿုတော ၊ပေ၊ မယံ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ-ကို၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ (သိခြင်းငှာ အလိုရှိအပ်သော အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို၊) သစေ ပုစ္ဆိဿာမ၊ (ဧဝံသတိ၊) အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်။ ဧကေနေဝ ပဉ္စေန-ဖြင့်ပင်၊ သကလမ္ပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ရတ္တိ-ကို၊ ဝီတိနာ မေတုံ-လွန်စေခြင်းငှာ၊ ပဋိဗလော-၏၊ ဣဒါနိစ-၌ကား၊ အာယသ္မာ ရေဝတော- သည်၊ သရဘာဏကံ-အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုတတ်သော၊ (ဓမ္မစကြာသုတ်တော်စသည် ကို ပါဠိသက်သက် အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုတတ်သော၊) ဘိက္ခု-ကို၊ အဇ္ဈေသိဿတိ- တိုက်တွန်းတော်မူလိမ့်မည်၊ သော တံ-ထိုအရှင်ဘုရားသည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော- ၏၊ သရဘညပရိယောသာနေ-အသံဖြင့် ရွတ်ဆိုမှု၏ အဆုံး၌၊ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ-ကို၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ ဒသ ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ၊ ပုစ္ဆေယျာသိ-လျှောက်ပါလော” ဟု ပြောပြီ။

(အရှင်ယသသည် အရှင်သမ္ဘူတ မှာထားသည့်အတိုင်း အရှင်ရေဝတအား)

၁။ ဘန္တေ၊ သိဂီလောဏကပေါ-သည်။ ကပ္ပတိ-အပ်ပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ သော သိဂီလောဏကပေါ-ထိုသိဂီလောဏကပ္ပဟူသည်။ ကော-အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ အလောဏကံ-ဆား မရှိသော ဆွမ်း၊ (သို့မဟုတ်) ဟင်းလျာသည်။ ဘဝိဿတိ- လိမ့်မည်။ [အလောဏကံ ဘတ္တံဝါ ဗျဉ္ဇနံဝါ ဘဝိဿတိ-ဋီကာ။] တတ္ထ-၌၊ ပရိ ဘုဒ္ဓိဿာမိ-အံ၊ ဣတိ-ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ သိဂီနာ-သားချိုဖြင့်၊ လောဏံ-ဆားကို၊ ဟရိတုံ-(ကိုယ့်ဥစ္စာအဖြစ်ဖြင့်) သိမ်းဆည်း၍ ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ န ကပ္ပတိ-အပ်၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေတော်မူပြီ။

၃။ |နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။|

၂။ ဆာယာယ-အရိပ်သည်၊ ဒွင်္ဂုလာယ-(မွန်းတည့်ပြီးနောက်) လက် ၂ သစ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဝတ္တာယ-လွန်လတ်သော်၊ ဝိကာလေ-၌၊ ဘောဇနံ-ကို၊ ဘုဠိတုံ- ငှာ၊ ကပ္ပတိ-လော။

၃။ ဣဒါနိ၊ ဂါမန္တရံ-ရွာတစ်ပါးသို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဘုတ္တာဝိနာ-တချို့တစ်ဝက် စားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဝါရိတေန-ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်၊ အနုတိရိတ္တံ-အတိရိတ်ဝိနည်းကံလည်း မပြုအပ်၊ ဂိလာန၏ အကြွင်း အကျန်လည်း မဟုတ်သော၊ ဘောဇနံ ဘုဠိတုံ၊ ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

၄။ သမ္ပဟုလာ-ကုန်သော၊ (ယေ) အာဝါသာ-အကြင်ကျောင်းတို့သည်၊ သမာနသီမာ-တူသော သိမ်ရှိုကုန်၏၊ (မဟာသိမ် တစ်သိမ်တည်း၌ တည်ရှိကုန် ၏။) (တတ္ထ)-သမာနသီမာဖြစ်သော ထိုအာဝါသတို့၌၊ နာနုပေါသထံ (နာနာ+ ဥပေါသထံ)-အသီးအသီးသော ဥပုသ်ကို၊ ကာတုံ၊ ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

၅။ အာဂတေ-လာကုန်သော၊ (ရောက်လာမည်ဖြစ်ကုန်သော၊) ဘိက္ခု-တို့ကို၊ အနုမာနေဿာမ-ခွင့်ပြုစေကုန်အံ၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝဂ္ဂေန-ဝဂ်ဖြစ်သော၊ သံယေန-သည်၊ ကမ္မံ ကာတုံ၊ ကပ္ပတိ-လော။ [“အနုမာနေဿာမ”၌ “ဘိက္ခု သံယဿ အနုမတိယာ” ဝယ် “အနုမတိ” ကဲ့သို့ ခွင့်ပြုခြင်းအနက်ဟော မနဓာတ် တည်း၊ “အနုဇာနေဿာမ”ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏၊ အနက်တူပင်။]

၆။ ဣဒံ-ဤအမှုကို၊ မေ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယေန-သည်၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ-အမြဲလေ့ကျက် အပ်ပြီ ၊ပေ၊ အာစရိယေန၊ အဇ္ဈာစိဏ္ဏံ-ပြီ၊ (ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊) တံ- ထိုအမှုကို၊ အဇ္ဈာစရိတုံ-လိုက်၍ ကျင့်ခြင်းငှာ၊ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက် ပြီ၊ အာဂုသော၊ အာစိဏ္ဏကပေါ-အာစိဏ္ဏကပ္ပသည်၊ ဧကော-အချို့သော အလေ့ အကျက်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ ဧကော-သည်၊ န ကပ္ပတိ-အပ်။ [ဓမ္မဝိနယနှင့် ညီလျှင် အပ်၏၊ မညီလျှင် မအပ်-ဟူလို့။] ဣတိ-ပြီ။

သမ္ပဟုလာ ၊ပေ၊ နာနုပေါသထံ။ ။“သမာနသီမာ-တူသော သိမ်ရှိုကုန်သော၊ သမ္ပဟုလာ-ကုန်သော၊ အာဝါသာ-ကျောင်းတို့သည်၊ ဝါ-ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်၊ နာနုပေါ သထံ-အသီးသီးသော ဥပုသ်ကို၊ ကာတုံ-ငှာ၊ ကပ္ပတိ-အပ်ကုန်သလော” ဟု ရှေးနိဿယ၌ အနက်ပေး၏။ “ဤအရာ၌ ဗဟုဝဂ်ကတ္တာကို ဝှဲ၍ ကပ္ပတိဟူသော ကြိယာပုဒ်၌ တိဝိဘတ် သည် ဗဟုဝဂ်အနက်၌ သက်သည်” ဟု မှာ၏။ ဒုတိယသံဂါယနာအစ၊ အာဝါသကပ္ပောပုဒ် အဖွင့် သာရတ္ထဋီကာ၌ “ဧကသီမာယံ နာနာသေနာသနေသု ဝိသုံ ဝိသုံ ဥပေါသထာဒိနိ သံယကမ္မာနိ ကာတုံ ဝဂ္ဂတိ” ဟု ဖွင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာတုံ စသော တံပစ္စယန္တ ပုဒ်တို့နှင့် တွဲရာ အဝုတ္တကတ္တာ နေရိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုရှေးနိဿယလာ စကား ကို စဉ်းစားပါ။

၇။ ယံ တံ ဒီရံ-အကြင်နို့ရည်သည်၊ ဒီရဘာဝံ-နို့ရည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဇဟိတံ-
စွန့်ပြီ၊ ဒမိဘာဝံ-နို့ခမ်းအဖြစ်သို့လည်း၊ အသမ္ပတ္တံ-မရောက်သေး၊ တံ-ထိုနို့ရည်ကို၊
ဘုတ္တာဝိနာ၊ ပဝါရိတေန-သည်၊ အနတိရိတ္တံ-အတိရိက်ဝိနည်းကံ မပြုအပ်ဘဲ၊
ပါတုံ၊ ကပ္ပတိ-လော ၊ပေ။

၈။ ယာ သာ သုရာ-အကြင်သေရည်သည်၊ အာသုတာ-အလုံးစုံသော
အဆောက်အဦးတို့ဖြင့် စီရင်အပ်ပြီ၊ [အာသုတာတိ သဗ္ဗသမ္ဘာရသန္ဓိတာ၊-ထို
နို့ကာ၌ “အာသုတ္တာ” ဟု ပါဠိရှုကြောင်းကိုလည်း ပြ၏။] မဇ္ဇဘာဝံ-မူးယစ်စေတတ်
သော သေရည်၏ အဖြစ်သို့၊ အသမ္ပတ္တာ-သေး၊ သာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပါတုံ ကပ္ပတိ-
လော ၊ပေ။

(၉, ၁၀) တို့၌ အနက် အထူး မရှိပါ။ ဘန္တေ၊ ဣမေ-ဝေသာလိကာ ၊ပေ၊
ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ ဒီပေန္တိ၊ ပုရေ ဓမ္မော ဒိပ္ပတိ ၊ပေ၊ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ အာဒိယိဿာမ-
ယူကြပါကုန်စို့၊ (ကိုင်တွယ် ဆုံးဖြတ်ကြပါကုန်စို့) ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ အာ
ပုသော၊ ဧဝံ-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ ခေါ-လျှင်၊ အာယသ္မာ ရေဝတော အာယသ္မတော
ယသဿ ၊ပေ၊ ပစ္စသောသိ။

ပဌမဘာဏဝါရော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

၂။ ဒုတိယဘာဏဝါရ

၉၅၃။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့သည် “အရှင်ယသ၏ အသင်းအပင်းကို ရှာနေ
ကြောင်း၊ အသင်းအပင်းကို ရကြောင်း” ကို ကြား၍ သူတို့လည်း အရှင်ရေဝတ
ကိုပင် မိမိတို့ဘက်သားဖြစ်အောင် လုပ်မည်ဟု တိုင်ပင်ကြသည်။ အထ-တိုင်ပင်
ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိကာ ၊ပေ၊ ပဟူတံ-များစွာသော၊ သာမဏကံ-ရဟန်း
တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ ပတ္တမိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဓမ္မကရဏမ္ပိ-
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယာဒေသံ-စီရင်ကြကုန်ပြီ ၊ပေ၊ ပရိက္ခာရံ အာဒိယ၊ နာဝါယ-
ဖြင့်၊ သဟဇာတိ-သို့၊ ဥဇ္ဇဝိသု-ဆန်တက်ကြကုန်ပြီ၊ နာဝါယ-မှ၊ ပစ္စောရောဟိတော-
သက်ဆင်းကြ၍၊ အညတရသို့ ရုက္ခမူလေ-၌၊ ဘတ္တဝိသဂ္ဂံ-ခံတွင်း၌ ဆွမ်းကို စွန့်
လွှတ်မှုကို၊ ဝါ-ဆွမ်းစားမှုကို၊ ကရောန္တိ။

အထ-၌၊ အာယသ္မတော သာဠဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ရဟောဂတဿ-ဆိတ်
ငြိမ်ရာ အရပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လိနဿ-အာရုံများစွာ၊ စိတ်ကိုခွာ၍၊
သင့်ရာကောင်းမြတ်၊ တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ ကပ်ငြိစဉ်၊ (တစ်ပါးတည်း ကိန်း
အောင်းတော်မူစဉ်) ဧဝံ-သို့၊ စေတသော-၏၊ ပရိဝိတက္ကော-အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
(ကို) ကေ-အဘယ်ရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မဝါဒိနော-ကမ္မဝါဒိတို့နည်း၊ ပါစိနကာ-

အရှေ့တိုင်း၌ နေကုန်သော၊ (အရှေ့တိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော) [ပါစီနကာတိ ပုရတ္ထိမ
ဒိသာယ ဇာတတ္တာ ဝဇ္ဇိပုတ္တကေ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဝိမတိ။] ဘိက္ခုဝါ-တို့သည်မူလည်း၊
(ဓမ္မဝါဒိနော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ) နုခေါ-ကုန်လေသလော၊ ပါဝေယျကာ-ပါဝေယျ
တိုင်း၌ နေကုန်သော၊ (ပါဝေယျဒေသ၌ နေကြကုန်သော) [ပါဝေယျကာတိ
ပါဝေယျဒေသဝါသိနော-ဝိမတိ။] (ဘိက္ခု)ဝါ-တို့သည်မူလည်း၊ (ဓမ္မဝါဒိနော
'ဟောန္တိ) နုခေါ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ၊ အထ အာယသ္မတော သာဠဿ-
၏၊ ဝါ-သည်၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသာ-
ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္ဓဿ-ဆင်ခြင်စဉ်းစားလတ်သော်၊ ပါစီနကာ ဘိက္ခု၊ အဓမ္မဝါဒိနော-
တို့တည်း၊ ပါဝေယျကာ ဘိက္ခု၊ ဓမ္မဝါဒိနော-တို့တည်း၊ ဣတိ ဧတံ-ဤအသိဉာဏ်
သည်၊ အဟောသိ။

အထ-အသိဉာဏ်ဖြစ်ပြီးရာ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရာ၊ သုဒ္ဓါဝါသိကာ-သုဒ္ဓါ
ဝါသဗြဟ္မာအပေါင်း၌ ဖြစ်သော၊ ဒေဝတာ-ဗြဟ္မာသည်၊ အာယသ္မတော သာဠ
ဿ-၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ-ကို၊ စေတသာ-မိမိစိတ်ဖြင့်၊ အညာယ-သိ၍၊ သေ
ယျထာပိနာမ-ကား၊ ဗလဝါပုရိသော၊ သမိဉ္စိတံ (သမဉ္စိတံ)-ကွေးထားအပ်သော၊
ဗာဟံ-လက်မောင်းကို၊ ပသာရေယျ သေယျထာပိ-ဆန့်တန်းလိုက်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ပသာရိတံ-ဆန့်တန်းအပ်ပြီးသော၊ ဗာဟံ-ကို၊ သမိဉ္စေယျ (သမဉ္စေယျ)
သေယျထာပိဝါ-ကွေးလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု-သုဒ္ဓါ
ဝါသဘုံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေသု-ဗြဟ္မာတို့၌၊ အန္တရဟိတာ-ကွယ်ခဲ့သည်၊
(ဟုတ္တာ) အာယသ္မတော သာဠဿ-၏၊ သမ္မုခေ-မျက်မှောက်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊
အထ သာ ဒေဝတာ ၊ပေ၊ အဝေါစ၊ (ကိံ) ဘန္တေ၊ သာဓု သာဓု-ကောင်းပေစွာ
ကောင်းပေစွာ ၊ပေ၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မော-ဝိနည်းတရား
သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏) တထာ-ဖြင့်၊ တိဋ္ဌာဟိ-တည်ပါလော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဒေဝတေ၊
အဟံ၊ ပုဗ္ဗေပိစ-၌လည်းကောင်း၊ ဧတရဟိစ ၊ပေ၊ ဌိတော၊ အပိစ-သို့သော်လည်း၊
အဟံ-သည်၊ (“အာဝိကရောမိ”၌ စပ်၊) မံ-ကို၊ ဣမသ္မိံ အဓိကရဏေ-၌၊ အပ္ပေဝ
နာမ သမ္မန္ဓေယျံ-(ဆုံးဖြတ်သူအဖြစ်ဖြင့်) သမုတ်တန်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊
ဒိဋ္ဌိ-မိမိအယူကို၊ (မည်သည့်ဘက်က ရဟန်းတို့သည် ဓမ္မဝါဒိဖြစ်ကုန်၏၊ မည်သည့်
ဘက်က ရဟန်းတို့သည် အဓမ္မဝါဒိဖြစ်ကုန်၏ဟု မိမိအယူကို) န တာဝ အာဝိ
ကရောမိ-ထင်စွာ မပြုသေး၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။

☞

ထို့နောက် ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့သည် ထိုပရိက္ခရာကို ယူ၍ 'အရှင်ရေဝတအား
အလှူခံဖို့ရန် လျှောက်ကြသည်၊ အရှင်ရေဝတက “အာဝုသော၊ အလံ-တော်ပြီ၊
မေ - ၏၊ ဝါ-မှာ၊ ပတ္တစိဝရံ-သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံပြီ”၊ ဣတိ-ဤသို့ပယ်မြစ်၍၊

ပဋိဂ္ဂဟေတု န ကုက္ကုတ္တိ၊ ထိုအခါ ဝါ ၂၀ ရှိသော ဥတ္တရမည်သော ရဟန်းသည် အရှင်ရေဝတ၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့သည် ထိုအရှင်ဥတ္တရ အထံ သွား၍ ရှေးနည်းအတူ လျှောက်ကြပြန်၏။ အရှင်ဥတ္တရကလည်း ပယ်မြစ် ၏။

အာဝုသော ဥတ္တရ၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဘဂဝတော-၏ (အထံသို့) သာမဏကံ ပရိက္ခာရံ၊ ဥပနာမေန္တိ-ရှေးရှု ညွတ်စေကြကုန်၏။ (ကပ်လှူကြကုန်၏။) ဘဂဝါ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ (ခေံသတိ) တေနေဝ-ထိုသို့ခံယူတော်မူခြင်းကြောင့်ပင်၊ အတ္တမနာ ဟောန္တိ၊ (ဘုရားရှင် ခံယူတော်မမူလျှင်၊ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ-၏ (အထံသို့) ဥပနာမေန္တိ၊ (ကိ-အဘယ်သို့ လျှောက်၍ ညွတ်စေကြကုန်သနည်း) ဘန္တေ၊ ပပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ဘဂဝတာ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတော ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ သော-ထိုပရိက္ခရာသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ (ဥပနာမေန္တိ) အာယသ္မာ ဥတ္တရော၊ ပပေ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ထေရေန-အရှင်ရေဝတ ထေရ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတော ယထာ၊ ပပေ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောကုန်ပြီ။

အထ၊ ပပေ၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနော-စကားဖြင့် နှိပ်စက် အပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍) (ခံယူဖို့ရန် ထပ်ကာ ထပ်ကာ ပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍) ဧကံ-သော၊ စိဝရံ-ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ-ယူပြီ၊ အာဝုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ ယေန-အကြင်အရာဖြင့်၊ ရှေးနိဿယ၌ “အကြင်စကားဖြင့်” ဟု ပေး၏။ အတ္ထော-အလိုသည်၊ (ဟောတိ၊ တံ-ထိုအရာကို) ဝဒေယျာထ-ကုန်လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘန္တေ၊ ပုရတ္ထိမေသု-အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု-တို့၌၊ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော၊ ဥပုဇ္ဈိ-ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ (ပွင့်တော်မူကုန်၏။) ပါစိနကာ ဘိက္ခု၊ ဓမ္မဝါဒီ-တို့တည်း၊ ပါဝေယျကာ ဘိက္ခု၊ အဓမ္မဝါဒီ-တို့ပါတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတ္တကဉ္စ-ဤမျှလောက် သော စကားကိုသာ၊ ထေရာ သံဃမဇ္ဈေ၊ ဝဒေတု-ပြောတော်မူပါစေ၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတ္တကံ-ဤမျှလောက်သော စကားကို၊ အာယသ္မာ ဥတ္တရော-သည်၊ ထေရံ-ထေရ် ကို၊ ဝဒေတု-လျှောက်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။

☰

အရှင်ဥတ္တရသည် ဝဇ္ဇိပုတ္တကရဟန်းတို့ ပြောခိုင်းသည့်အတိုင်း အရှင်ရေဝတ ထေရ်အား လျှောက်သောအခါ “ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ တံ၊ မိ-ကို၊ အဓမ္မေ-၌၊ နိယော ဇေသိ-တိုက်တွန်းဘိ၏။ ဣတိ-ဤသို့ပြော၍၊ ပပေ၊ ပဏာမေသိ-နှင်ထုတ်ပြီ၊ ဝဇ္ဇိ ပုတ္တကရဟန်းတို့က “ထေရ်သည် ဘာများ မိန့်တော်မူလိုက်ပါသလဲ” ဟု မေးသော အခါ နှင်ထုတ်လိုက်ကြောင်းကို ပြောသည်။ “အာဝုသော၊ တံ-သည်၊ ဝုဗ္ဗော-ကြီးသည်၊ ဝိသတိဝသော-ဝါ ၂၀ ရှိသည်၊ အသိ နနု-ဖြစ်သည် မဟုတ်လော” ဟု မေးကြ၏။ အာဝုသော-တို့၊ အာမ-မှန်ပါ၊ အပိစ-ထိုသို့ဝါ ၂၀ ရှိပါသော်လည်း၊

မယံ၊ ဂရုနိဿယံ-အလေးပြုထိုက်သော နိဿယည်းဆရာကို၊ ဂဏှာမ-ယူရပါတုန်
သေး၏။ ဣတိ-ဤသို့ပြောပြီ။ [ဂရုနိဿယံ ဂဏှာမာတိ နိဿယမုတ္တာပိ-(နိဿ
ယည်း လွတ်ကုန်သော်လည်း၊) မယံ၊ ဧတံ သမ္ဘာဝနီယဂရံ-(ချီးမွမ်းထိုက်သော
ဆရာကို၊) နိဿယဘူတံ-(မှီခိုရာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ကို၊) ဂဟေတွာဝ ဝသိဿာမာတိ
အဓိပ္ပာယော၊-ဝိမတိ။]

အထ သံယော၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိတုကာမော-ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ
အလိုရှိသည်၊ (ဟုတွာ၊) သန္နိပတိ-ပြီ၊ အထ အာယသ္မာ ရေဝတော သံယံ ဉာပေသိ၊
(ကံ၊) သုဏာတု၊ ပေ၊ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ ဣမ-ဤအရပ်၌၊ (သဟဇာတိအရပ်၌၊)
သစေ ဝူပသမေဿာမ-အကယ်၍ ငြိမ်းစေကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ-ကုန်လတ်သော်၊)
မူလာဒါယကာ-အဓိကရဏ်း၏ အကြောင်းရင်းကို ယူတတ်ကုန်သော၊ (အဓိ
ကရဏ်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဒသဝတ္ထုတို့ကို ပြတတ်ကုန်သော၊) ဘိက္ခု၊
ပုနကမ္မာယ-တစ်ဖန် ကံအကျိုးငှာ၊ (ထပ်မံ၍ ကံပြုဖို့ရန်၊) သိယာပိ-ရံခါလည်း၊
ဥက္ကောဋေယျ-လှုပ်ရှားစေကုန်ရာ၏၊ (လှုံ့ဆော်ကုန်ရာ၏၊) သံဃဿ (ကမ္မ-
တတ္ထေဝ အဓိကရဏဝူပသမနကံသည်၊) ပေ၊ ယတ္ထေဝ-အကြင်အရပ်၌ပင်၊ ဣမံ
အဓိကရဏံ၊ သမုပ္ပန္နံ-စ၍ ဖြစ်ပါပြီ၊ သံယော၊ တတ္ထေဝ-၌ပင်၊ (အဓိကရဏ်းစ၍
ဖြစ်ရာ ထိုဝေသာလီမြို့၌ပင်၊) ဣမံ ပေ၊ ဝူပသမေယျာမ၊ ဣတိ (ဉာပေသိ။)
ထို့နောက် ထေရ်တို့သည် အဓိကရဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ရာ ဝေသာလီမြို့သို့ ကြွတော်
မူကြသည်။

တေန သမယေန၊ ဥပသမ္ပဒါယ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း
အားဖြင့်၊ ဝိသဝဿသတိကော-ဝါ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ အာယသ္မတော အာ
နန္ဒဿ-၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော-သော၊ သဗ္ဗကာမိနာမ-သော၊ ပထဗျာ-တမြေပြင်
လုံး၌၊ သံဃတ္ထေရော-သံဃထေရ်သည်၊ ဝေသာလီယံ-၌၊ ပဋိဝသတိ၊ အရှင်ရေဝတ
သည် အရှင်သမ္ဘုတကို၊ “အရှင်သဗ္ဗကာမိထေရ် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်း၌ တပည့်
တော် ကပ်ရောက်ပါမည်၊ အရှင်ဘုရားက စောစော၌ပင် (စောစောထ၍ပင်၊)
အရှင်သဗ္ဗကာမိထေရ်အား ဒသဝတ္ထုကို လျှောက်ထားပါ” ဟု ပြောထားသည်။
ဧဝံ ဘန္တေတိ ပေ၊ပစ္စယောသိ၊ အရှင်ရေဝတသည် သဗ္ဗကာမိထေရ်ရှိရာ ကျောင်း
သို့ ကြွ၏၊ ဂဗ္ဘေ-အခန်း၌၊ အာယသ္မတော သဗ္ဗကာမိဿ-၏ (အတွက်၊) သေနာ
သနံ-အိပ်ရာနေရာသည်၊ ပညတ္တံ ဟောတိ၊ ဂဗ္ဘမုခေ-အခန်း၏ အဦး၌၊ (အခန်းပ
၌) [ရှေးနိဿယ၌ “ဧည့်ခံခန်း၌” ဟု ပေး၏။] အာယသ္မတော ရေဝတဿ-၏
(အတွက်၊) သေနာသနံ ပညတ္တံ ဟောတိ၊ အထ အာယသ္မာ ရေဝတော-သည်၊
“န ကပ္ပေသိ”၌ စပ်၊) အယံ ထေရော-သည်၊ မဟလ္လကော-အရွယ်တော်ကြီးသည်၊
(ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ဖြစ်ပါလျက်၊) န နိပဇ္ဇတိ-လျောင်းတော်မမူ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊

သေယျ-အိပ်ခြင်းကို၊ န ကပ္ပေသိ-မပြု၊ အာယသ္မာ သဗ္ဗကာမီ-သည်၊ အယံ ဘိက္ခု-
သည်၊ အာဂန္တုကော-သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊) ကိလန္တော-ပင်ပန်း ပါလျက်၊ န နိပဇ္ဇတိ၊
ဣတိ-၍၊ သေယျ န ကပ္ပေသိ-ပြုတော်မမူ။

အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်သည် စောစောထတော်မူ၍ အရှင်ရေဝတအား “ဘူမိ-
ငါ့ရှင် (အရှင်၊) တံ ကတမေန ဝိဟာရေန-အဘယ်နေခြင်းဖြင့်၊ (အဘယ် နေ
ကြောင်းတရားဖြင့်၊) ဧတရဟိ-၌၊ ဗဟုလံ-များစွာ၊ ဝိဟရသိ” ဟု မေးတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ အဟံ-သည်၊ မေတ္တာဝိဟာရေန-မေတ္တာဖြင့် နေခြင်းဖြင့်၊ (မေတ္တာဟူသော
နေကြောင်းတရားဖြင့်၊) ပေ၊ ဝိဟရမိ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဘူမိ၊ တံ-သည်၊
ကုလ္လကဝိဟာရေန-ပေါ်လွင်သော နေကြောင်းတရားဖြင့်၊ (ပေါ့ပါးလွယ်ကူသော
နေကြောင်းတရားဖြင့်၊) ပေ၊ ဝိဟရသိ၊ ဘူမိ၊ ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) မေတ္တာ (အတ္တိ၊)
ဧသော-ဤမေတ္တာသည်။ [“ကုလ္လကဝိဟာရော”ဟူသော နောက်ပုဒ်လိနံသို့ လိုက်
သည်။] ကုလ္လကဝိဟာရော-တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရဟန်းမဖြစ်မီ ရှေး၌လည်း၊ ဂိဟိဘူတဿ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
မေ-သည်၊ မေတ္တာ-ကို၊ အာစိဏ္ဏာ-အမြဲလေ့ကျက်အပ်ပါပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ အဟံ-
သည်၊ ဧတရဟိပိ-၌လည်း၊ မေတ္တာဝိဟာရေန-ဖြင့် ပေ၊ ဝိဟရမိ၊ အပိစ-ထိုသို့
မေတ္တာဝိဟာရဖြင့် နေလေ့ရှိပါသော်လည်း၊ မယာ၊ အရဟတ္တံ-သို့၊ စိရပ္ပတ္တံ-ကြာမြင့်
သော ကာလက ရောက်အပ်ပါပြီ၊ (ရဟန္တာဖြစ်သည်မှာ ကြာပါပြီ-ဟုလို့၊) ဘန္တေ၊
ထေရော ပန-သည်ကား၊ ပေ၊ ဝိဟရတိ-ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ ဘူမိ၊
သုညတဝိဟာရေန-သုညတမည်သော ဖလသမာပတ်ဟူသော နေကြောင်းတရား
ဖြင့် ပေ၊ ဝိဟရမိ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ ထေရော-သည်၊ မဟာပုရိသ
ဝိဟာရေန-ယောက်ျားမြတ်တို့၏ နေကြောင်းတရားဖြင့် ပေ၊ ဝိဟရတိ ကိရ-
နေတော်မူပါတကား၊ (နေတော်မူပါတလား၊) ဘန္တေ၊ ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) သုည
တာ-အကြင်သုညတသမာပတ်သည်၊ (အတ္တိ၊) ဧသော-ဤသုညတသမာပတ်
သည်၊ မဟာပုရိသဝိဟာရော-ပါတည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ ဘူမိ၊ ပုဗ္ဗေပိ ပေ၊ သုညတာ-
ဆိတ်ငြိမ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာစိဏ္ဏာ ပေ၊ စိရပ္ပတ္တံ-ပြီ၊ ဣတိ-ပြီ၊ ထေရနံ
ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဝိပွကထာ-အံ့ပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မဟုတ်သော၊ (မပြီးဆုံးသေး
သော၊) အယဉ္စ အန္တရာကထာ-ဤ (အရှင်သမ္ဘူတ မလာရောက်မီ) အကြား၌
ဖြစ်သော စကားသည်လည်း၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ-၌၊ အာယသ္မာ သမ္ဘူတော၊
တသ္မိ-ထိုထေရ်တို့ရှိရာ ကျောင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော-ရောက်လာပြီ။

အရှင်သမ္ဘူတသည် အရှင်သဗ္ဗကာမီထေရ်အား ရိုသေစွာ ဝပ်ချပြီးနောက်
ဝဇီပုတ္တကရဟန်းတို့ ဒသဝတ္ထုကို ပြကြပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထေရ်သည် ဥပဇ္ဈာယ်၏

အထံတော်၌ ဓမ္မ၊ ဝိနယကို များစွာ သင်ယူအပ်ပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ဓမ္မဝိနယကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ “ပါဠိနကဘိက္ခုတို့နှင့် ပါဝေယျကဘိက္ခုတို့တွင် အဘယ်ဘိက္ခုတို့ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်ပါသနည်း” ဟု ထေရ်၏ ထင်မြင်တော်မူချက်ကိုလည်းကောင်း မေးလျှောက်၏။ [ကထံ-အဘယ်သို့သော ထင်မြင်ချက်သည်၊ ဟောတိ-နည်း” ဟု ပေးပါ။] “ငါ့ရှင်လည်း ဥပဇ္ဈာယ်အထံ၌ ဓမ္မဝိနယကို သင်ယူအပ်ပြီးဖြစ်သည်၊ ငါ့ရှင်ကော အဘယ်သို့ ထင်သနည်း” ဟု ပြန်၍ မေးတော်မူ၏။ ဓမ္မဝိနယကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားကြည့်သောအခါ “ပါဠိနကဘိက္ခုတို့သည် အဓမ္မဝါဒီတို့တည်း၊ ပါဝေယျကဘိက္ခုတို့သည် ဓမ္မဝါဒီတို့တည်း” ဟု ထင်ပါ၏။ သို့သော်လည်း “ဤအဓိကရုဏ်း၌ ဆုံးဖြတ်သူအဖြစ်ဖြင့် သမုတ်တန်ရာ၏” ဟု နှလုံးသွင်း၍ အယူကို ထင်စွာ မပြုပါဟု လျှောက်သည်။ အရှင်သဗ္ဗကာမိကလည်း ထို့အတူပင် ပြန်၍ လျှောက် မိန့်တော်မူသည်။ အထ သံယော၊ ပေ၊ သန္နိပတိ၊ တသ္မိံ အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိယမာနေ-ဆုံးဖြတ်အပ်သော်၊ ပေ၊ အတ္ထော န ဝိညာယတိ၊ [သမထက္ခန္ဓက ဥဗ္ဗာဟိကာယ ဝူပသမနကထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ထို့နောက် အရှင်ရေဝတသည် ဥဗ္ဗဟိကာသမ္မုတိဖြင့် (ထုတ်နုတ်ရွေးချယ်ကြောင်း ကမ္မဝါစာဖြင့်) အဓိကရုဏ်း ငြိမ်းစေဖို့ရန် သံဃာကို သိစေပြီ။ သံဃာတော်သည် ပါဠိနကရဟန်းတို့ အထဲက အရှင်သဗ္ဗကာမိ အရှင်သာဠ အရှင်ခုဇ္ဇသောဘိတ အရှင်ဝါသဘဂါမိကတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပါဝေယျကရဟန်းတို့ အထဲက အရှင်ရေဝတ အရှင်သမ္ဘူတ အရှင်ယသ အရှင်သုမနတို့ကိုလည်းကောင်း ရွေးချယ်တော်မူသည်။ [“ပါဠိနကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့တွင်၊ အာယသ္မန္တံ သဗ္ဗကာမိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပေ၊ ဥစ္စိနိ” စသည်ဖြင့် ပေးပါ။]

ထိုသို့ ရွေးချယ်ပြီးနောက် အရှင်ရေဝတက ထိုရဟန်းတို့ကို ဥဗ္ဗာဟိကာ သမ္မုတိဖြင့် အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေဖို့ရန် သမုတ်ကြောင်းကို ဥ တ္တိဒုတိယကမ္မ ဝါစာဖြင့် သိစေပြီ။ [ထိုဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] ထိုအခါ၌ ဆယ်ဝါရှိသော အဓိကမည်သော ရဟန်းသည် သံဃာ၏ ပါတိမောက္ခဒွေသက ဖြစ်၏။ အရှင်အဓိကကိုလည်း ထေရ်တို့၏ အာသနပညာပကဟူ၍ သံဃာက သမုတ်တော်မူ၏။ ထေရ်တို့သည် အဓိကရုဏ်းငြိမ်းစေဖို့ရန် သင့်လျော်မည့် အရပ်ကို စဉ်းစားတော်မူသောအခါ “အယံ ဝါလိကာရာမော-ဤဝါလိကာရုံကျောင်းတိုက်သည်၊ ရမဏီယော-ဓမ္မလျော်ထိုက်၏။ (ဓမ္မလျော်ဖွယ်ကောင်း၏။) အပ္ပသဒ္ဓေါ-အသံမရှိ၊ (တိတ်ဆိတ်၏။) အပ္ပနိသဒ္ဓေါ-မြို့ရွာတွန်သံ မရှိ၊ ဝါလိကာရာမေ၊ ပေ၊ ယန္တုန ဝူပသမေယျာမ” ဟု တိုင်ပင်တော်မူပြီးနောက် ဝါလိကာရုံသို့ ကြွတော်မူကြသည်။

ဝါလိကာရုံသို့ ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ အရှင်ရေဝတက ဝိနည်းကို မေး
 လျှောက်ဖို့ရန် မိမိကို သမုတ်တော်မူ၏။ အရှင်သဗ္ဗကာမိထေရ်က ဖြေဆိုဖို့ရန်
 မိမိကို သမုတ်တော်မူ၏။ အာယသွာ ရေဝတော အယသ္မန္တံ သဗ္ဗကာမိံ ဧတံ
 အဝေါစ၊ (ကံ၊) ဘန္တေ၊ သိဂီလောဏကပေါ-သည်၊ ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့
 လျှောက်ပြီ၊ အာဝုသော၊ သော သိဂီလောဏကပေါ-ထိုသိဂီလောဏကပ္ပဟူသည်၊
 ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ ယတ္ထ-၌၊ အလောဏကံ
 ၊ပေ၊ ပရိဘူဒ္ဓိဿာမ-ကုန်အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ သိဂီနာ-ဖြင့်၊ လောဏံ ပရိဟရိတံ
 ကပ္ပတိ-လော၊ ဣတိ-ပြီ၊ [ပဌမဘာဏဝါရ အဆုံးနား၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အာဝုသော၊
 န ကပ္ပတိ-အပ်၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေတော်မူပြီ၊ ကတ္ထ-အဘယ်ပါဠိရပ်၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ-
 ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ပြီ၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ သုတ္တ
 ဝိဘင်္ဂေ-သိက္ခာပုဒ်မာတိကာကို အကျယ်ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီ၌၊ (ပဋိက္ခိတ္တံ၊)
 ဣတိ-ဤသို့ဖြေတော်မူပြီ၊ [သိဂီလောဏကပေါကို ငဲ့၍ “ပဋိက္ခိတ္တော” ဟု ရှိသင့်
 သော်လည်း သာမညအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ “ပဋိက္ခိတ္တံ” ဟု နပုံလိန်ဖြင့် ရှိသည်။]
 ကိ-အဘယ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-နည်း၊ ဣတိ-ပြီ၊ သန္နိဓိကာရဘောဇနေ-သို့မိုး
 သိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္ထိယံ-
 သို့၊ (အာပဇ္ဇတိ၊) ဣတိ-ပြီ။

သုဏာတု ၊ပေ၊ ပဌမံ-သော၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤသိဂီလောဏကပ္ပဟူသော ဝတ္ထု
 ကို၊ သံယေန-သည်၊ ဝိနိစ္ဆိတံ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပါပြီ၊ (ကံ၊) ဣတိပိ-ဤအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-သည်၊ ဥဒ္ဓမ္မံ-ထွက်သွားသော ဓမ္မရှိ၏၊ ဝါ-ဓမ္မ မဟုတ်၊
 ဥဗ္ဗိနယံ-ထွက်သွားသော ဝိနည်းရှိ၏၊ ဝါ-ဝိနည်း မဟုတ်၊ အပဂတသတ္ထုသာသနံ-
 ကင်းသော ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ရှိ၏၊ ဝါ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်မှ
 ကင်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆုံးဖြတ်အပ်ပါပြီ၊ ပဌမံ-သော၊ ဣဒံ သလာကံ-ဤစာရေးတံ
 ကို၊ နိက္ခိပါမိ-ချပါ၏။

အမှာ။ ။ဤဝါကျတို့၏ အနက်ပေးပုံကို နည်းမီ၍ နောက်ဝါကျတို့၌
 အပြည့်အစုံ ပေးပါ။ ထိုဝါကျတို့၌ “ဒွဂ်လကပေါ” စသည်ကို ဤခန္ဓကအစဉ်လည်း
 ကောင်း၊ “ဒွဂ်လာယ ဆာယာယ ဝိတိဝတ္တာယ” စသော အဖွင့်ဝါကျကို ပဌမ
 ဘာဏဝါရ အဆုံး၌လည်းကောင်း အနက်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်၊
 “သုဏာတု မေ” စသော ဥ တ်၌လည်း “ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤဒွဂ်လကပ္ပဟူသော ဝတ္ထု
 ကို” စသည်ဖြင့် လျော်သလို အနက်ဆိုပါ။

သုတ္တဝိဘင်္ဂေ။ ။ပဌမဝတ္ထု၌ “သုတ္တဝိဘင်္ဂ” အရ သိက္ခာပုဒ်မာတိကာကို အကျယ်
 ဝေဖန်ရာ ပဒဘာဇနီကိုသာ ယူရသည်။ “ဝိဘင်္ဂိယတိ ဧတ္ထ၊ ဧတေနာတိ ဝါ ဝိဘင်္ဂီ၊ သုတ္တဿ+
 ဝိဘင်္ဂီ သုတ္တဝိဘင်္ဂီ” ဟု ပြု။ [သုတ္တဝိဘင်္ဂတိ ပဒဘာဇနီယေ-ဝိမတိ။]

(၂) ရာဇဂဟေ - ဌှိ၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ - ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီဌှိ (ပဋိက္ခိတ္တံ) ၊ပေ၊ ဝိကာလဘောဇန-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ (၃) လွယ်ပြီ၊ (၄) ရာဇဂဟေ-ဌှိ၊ ဥပေါသထသံယုတ္တေ-ဥပုသ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော ပါဠိရပ်ဌှိ (ဥပေါသထက္ခန္ဓကဌှိ) ၊ပေ၊ ဝိနယာတိသာရေ-ဝိနည်းကို ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ် (အာပဇ္ဇတိ) ၊ [အတိသရဏံ အတိသာရော၊ အတိတ္တမော၊ ဝိနယဿ + အတိသာရော ဝိနယာတိသာရော-ဋီကာ။] (၅) စမ္မေယျကေ-စမ္မေယျကက္ခန္ဓကဌှိ၊ ဝိနယဝတ္ထုသ္မိ-ဝိနည်းနှင့် စပ်သော ဝတ္ထုဌှိ (အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါဒိကမ္မကထာ) ၊ပေ၊ (၆) အာစိတ္တကပ္ပဌှိ သီးခြားတားမြစ်တော်မူချက် မရှိ၊ ဓမ္မဝိနယနှင့် ညီလျှင် အပ်၏။ မညီလျှင် မအပ်။

(၇) သာဝတ္ထိယံ-ဌှိ၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ-(ဘောဇနဝဂ်) ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီဌှိ ၊ပေ၊ (၈) ကောသမ္ဗိယံ-ဌှိ၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ-သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီဌှိ၊ (၉) သာဝတ္ထိယံ၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ-(ရတနဝဂ်) နိသီဒနသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီဌှိ (ပဋိက္ခိတ္တံ) ဆေဒနကေ-ဆေဒနကသိက္ခာပုဒ်ဌှိ၊ ပါစိတ္တိယံ-ဟောတော်မူအပ်သော ပါစိတ်အာပတ်သ္မိ၊ (အာပဇ္ဇတိ။)

(၁၀) ရာဇဂဟေ-ဌှိ၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂေ-(ဧဠကလောမဝဂ်) ဇာတရူပရဇတသိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာနှင့် ထို၏ ပဒဘာဇနီဌှိ (ပဋိက္ခိတ္တံ) ၊ပေ၊ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏေ-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ (အာပဇ္ဇတိ) ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊ သုဏာတု ၊ပေ၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤဇာတရူပရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏဟူသော ဝတ္ထုကို ၊ပေ၊ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဒသမံ-သော၊ ဣဒံ သလာကံ နိက္ခိပါမိ။

☞ သုဏာတု ၊ပေ၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ-တို့ကို၊ သံဃေန-သည်၊ ဝိနိစ္ဆိတာနိ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပါကုန်ပြီ၊ (ကိံ) ဣတိပိ-ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဣမာနိ ဒသဝတ္ထုနိ-တို့သည် ၊ပေ၊ အပဂတသတ္ထုသာသနာနိ-ကုန်၏၊ ဣတိ (ဝိနိစ္ဆိတာနိ) အာဝုသော၊ ဧတံ အဓိကရဏံ-သည်၊ (“သန္တံ” စသည်၌ စပ်) ဝါ-ကို၊ နိဟတံ-နှိမ်နင်းအပ်ပြီ၊ သန္တံ-ငြိမ်းပြီ၊ ဝုပသန္တံ-အထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ သုဝုပသန္တံ-ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ အာဝုသော၊ အပိစ-ထိုသို့နှိမ်နင်းအပ်ပြီး၊ ငြိမ်းပြီး

သုတ္တဝိဘင်္ဂေ။ ။ဒုတိယဝတ္ထုမှ စ၍ နောက်နောက် ဝတ္ထုတို့၌ “သုတ္တ” အရ သိက္ခာပုဒ်ဟူသော မာတိကာကိုလည်းကောင်း၊ “ဝိဘင်္ဂ” အရ ထိုမာတိကာ၏ ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း ၂ မျိုးခွဲ၍ “သုတ္တံစ + ဝိဘင်္ဂေါစ သုတ္တဝိဘင်္ဂ” ဟု ပြုပါ။ [ပါဠိယံ ရာဇဂဟေ သုတ္တဝိဘင်္ဂေတိ အာဒိသု သဗ္ဗတ္ထ သုတ္တေစ ဝိဘင်္ဂေစာတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊ တဿ ဝိကာလဘောဇနာဒိနော သုတ္တေပိ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ-ဝိမတိ။]

ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ တံ၊ မိ-ကို၊ သံဃမဇ္ဈေပိ-၌လည်း၊ ဒသ ဣမာနိ ဝတ္ထုနိ-တို့ကို၊
တေသံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သညတ္တိယာ-ကောင်းစွာ သိခြင်း (နားလည်ခြင်း) အကျိုး
ငှာ၊ ပုစ္ဆေယျာသိ-မေးပါဦး၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ထိုမှနောက်၌ အရှင်ရေဝတ
သည် အရှင်သဗ္ဗကာမီကို သံဃာ့အလယ်၌လည်း မေးလျှောက်၏၊ မေးအပ်တိုင်း
မေးအပ်တိုင်း အရှင်သဗ္ဗကာမီက ဖြေတော်မူပြီ။

ဣမာယ ဝိနယသင်္ဂီတိယာ-၌၊ သတ္တဘိက္ခုသတာနိ-ခုနစ်ရာသော ရဟန်း
တို့သည်၊ အနုနာနိ-မယုတ်လျော့ကုန်သည်၊ အနမိကာနိ-မပိုလွန်ကုန်သည်၊
အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ ဝိနယသင်္ဂီတိ-ကို၊ သတ္တသတိကာ
တိ-သတ္တသတိကာသံဂါယနာဟူ၍၊ (ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရဟန္တာအရှင်
မြတ်တို့သည် ပြုအပ်သော သံဂါယနာဟူ၍) ဝုစ္စတိ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ [“ဝိနယ
သင်္ဂီတိ” ဟု ဆိုရပုံနှင့် “သတ္တသတိကာ” ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟကို ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကအဆုံး၌
ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သိပါ။]

ဒွါဒသမော-သော၊ သတ္တသတိကက္ခန္ဓကော-တည်း။

**ဣမမိ ခန္ဓကေ-၌၊ ဝတ္ထု-တို့သည်၊ ပဉ္စဝိသတိ-
နှစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုတည်း။**

တသုဒ္ဓါနံဂါထာ နိဿယ

တဿ-ထိုသတ္တသတိကက္ခန္ဓက၏၊ ဥဒ္ဓါနံ-ဥဒ္ဓါန်းကား၊ ဒသ-ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ-တို့၊ ပူရေတွာ-ရွှေခွက်ကို ရေဖြင့် ပြည့်စေ၍၊ ကမ္မံ-ပဋိသာရဏီယကံ၊ ဒုတေန-နောက်လိုက်တမန်နှင့် တက္က၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ စတ္တာရော-၄ ပါးသော လ၊ နေတို့၏ အညစ်အကြေးတို့၊ ပုန-တစ်ဖန် လေးပါးသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ အညစ်အကြေးတို့၊ ရူပဉ္စ-ရွှေ၊ ငွေ၊ ကောသမ္ဘိ-မြို့၊ [အရှင်ယသ၏ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ကောသမ္ဘိမြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို ဆိုသည်။] ပါဝေယျကော-ပါဝေယျက ရဟန်းအပေါင်း။

မဂ္ဂေါ-လမ်းခရီး၊ သောရေယျံ-သောရေယျမြို့၊ ပေ၊ သဟဇာတိ-သဟဇာတိ မြို့၊ အဇ္ဈေသိ-(သရဘာဏက တပည့်ကို) တိုက်တွန်းပြီ၊ အသောသိ-ကြားပြီ၊ ကံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မယံ-တို့သည်၊ (“ပက္ခံ လဘောယျာမ နုခေါ” ဌံ စပ်။)

ပတ္တံ-သပိတ်၊ နာဝါယ-ဖြင့်၊ ဥဇ္ဇဝိ-ဆန်တက်ပြီ၊ ရဟော-ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌၊ အသိ-ဖြစ်ပြီ၊ [“ရဟောဂတဿ ပဋိသလ္လိနဿ” စသည်ကို ချုံးသည်။] ဥပနာမယံ-ကပ်၍ ညွတ်စေခြင်း၊ [“ပရိက္ခာရံ ဥပနာမေန္တိ” စသည်ကို ချုံးသည်။] ဂရု-နိဿ ယည်းဆရာ၊ [“ဂရုနိဿယံ ဂဏှာမ” ဟူသော ဝတ္ထုကို ချုံးသည်။] သံယော-သံဃာ၊ [“သံယော ပေ၊ သန္နိပတိ” စသည်ကို ချုံးသည်။] ဝေသာလိ-သို့၊ [“ထေရာ တိက္ခူ ဝေသာလိ အဂမံသု” ဟူသော ဝတ္ထုကို ချုံးသည်။] မေတ္တာ-မေတ္တာဖြင့် နေခြင်း၊ သံယော-သည်၊ ဥဗ္ဗာဟိကာ-ဥဗ္ဗာဟိကာသမ္မုတိ၊ ဣတိ-တသုဒ္ဓါန စကား ရပ်၊ အပြီးသတ်တည်း။

သတ္တသတိကက္ခန္ဓကော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

ဥဒ္ဓါနံ။ ။ [ဥ + ဒါ (ရက္ခဏေ) ဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း။] ဥဒ္ဓံ-အထက်ဖြစ်သော နောက် ကာလ၌ + ဒါတိ ရက္ခတိ-ဝတ္ထုတို့ကို မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်၏၊ ဣတိ-ထို့ ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓါနံ-ဥဒ္ဓါန်းမည်၏၊ “မည်သည့်ဝတ္ထု၏ နောက်၌ မည်သည့်ဝတ္ထု ရှိ၏” ဟု အကျဉ်း ချုပ်၍ ပြထားသောကြောင့် အကျယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပျောက်မသွားအောင် စောင့်ရှောက်တတ် သော အကျဉ်းချုပ်ဂါထာကို “ဥဒ္ဓါန်း” ဟု ခေါ်သည်။

ဣဇ္ဇဝဂ္ဂေါ-ဣဇ္ဇဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

ဣဇ္ဇဝဂ္ဂပါဠိတော် နိဿယ

ပြီးပြီ။

